365x Spurgeon

365x Spurgeon

Dagelijkse overdenkingen voor het hele jaar

Charles Spurgeon

1e druk

Door Charles Spurgeon

Vertaling: Andreas Murre

Dit boek bevat 366 dagelijkse overdenkingen, oorspronkelijk verzonden via de WhatsApp-groepen van Levenslicht.org. Het is online gepubliceerd en vrij te verspreiden in de aangeboden vormen zonder de inhoud of vorm op enige wijze onvermeld te wijzigen.

Meer informatie op: Levenslicht.org

E-mail: vragen@levenslicht.org

De Bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de Herziene Statenvertaling, tenzij anders vermeld. EV betekent Engelse vertaling: de tekst is vertaald uit de Engelse Bijbel die Spurgeon gebruikte.

© 2026 Levenslicht.org

Voorwoord

De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen. (Romeinen 13:12)

Het is bijna dag. De nacht van zonde en lijden heeft zo lang zijn macht uitgeoefend. Maar die nacht is bijna voorbij. Hoe bemoedigt dit ons als volgelingen van de Heere Jezus, als liefhebbers van het Licht. Maar hoe spoort dit ons ook aan, om de zonde los te laten, om nog even de goede strijd van het geloof te strijden.

Dit is hoe Charles Spurgeon je in dit boek elke dag zal bemoedigen en aansporen aan de hand van Gods Woord. "Wees moedig, de nacht eindigt." Wees moedig, en waag je leven in Christus' handen. Wees moedig en breek met deze zonde. Wees moedig en maak je behoeften bekend bij de genadetroon. Wees moedig en getuig van de Heere Jezus, zelfs als de wereld spot. Wees moedig, want Gods beloften zijn betrouwbaar. Wees moedig want de Heere zal voorzien. Wees moedig want de nacht eindigt.

We bidden dat de Heere je ogen zo elke dag zal richten op de Christus.

1 januari

Echte eenheid

Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op... u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede. (Efeze 4:3)
Lees verder Romeinen 15:1–13.

Laten we alles bevorderen wat leidt tot eenheid. Zijn er zieken? Laten we voor ze zorgen. Zijn er die lijden? Laten we met hen huilen. Kennen we iemand die minder liefde heeft dan anderen? Laten we meer liefhebben zodat het tekort wordt aangevuld. Zien we dwaling bij een broeder? Laten we hem in liefde en genegenheid vermanen. Ik bid dat jullie allemaal vredestichters zullen zijn.

Laten we niet vergeten dat we de eenheid van de Geest niet kunnen houden tenzij we allemaal geloven in de waarheid van God. Laten we daarom onze Bijbels doorzoeken, en onze opvattingen en gevoelens aanpassen naar wat Gods Woord ons leert.

Eenheid in dwaling is eenheid in ondergang. We willen eenheid in de waarheid van God door de Geest van God. Laten we dit zoeken, dat we dichtbij Christus leven want dat is de beste manier om eenheid te bevorderen. Verdeeldheid in kerken begint nooit met hen die vol zijn van liefde voor de Verlosser. Koude harten, onheilige levens, tegenstrijdig gedrag en verwaarloosde binnenkamers; dat is het zaad van scheuringen in het lichaam. Maar wie in de buurt van Jezus leeft, Zijn gelijkenis draagt en Zijn voorbeeld volgt, zal waar hij ook gaat een heilige band, een heilige schakel zijn om de kerk nauwer dan ooit samen te binden.

Ik hoop dat God ons dat zal geven, en dat we ons voortaan in zullen spannen “om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede.” Ik beveel deze tekst aan voor alle gelovigen, om die het komende jaar uit te oefenen. En zij die niet geloven, wat kan ik anders zeggen dan dat ik vertrouw dat hun eenheid en vrede voor eeuwig gebroken mag worden,

dat ze naar Jezus Christus gebracht mogen worden om vrede te vinden in Zijn dood? Ik hoop dat het geloof gegeven zal worden, dan zullen liefde en genade volgen, zodat ze één zullen zijn met ons in Christus Jezus, onze Heere.

Ter overdenking: Alleen God kan eenheid creëren als er een scheiding is gevallen (Efeze 2:12–16). Er wordt niet van ons verwacht dat we valse eenheid creëren met hen die een ander Evangelie preken. Maar ook wordt er niet van ons verwacht dat we de eenheid die God al gecreëerd heeft, ondermijnen. We moeten eerder toewerken naar haar volmaking (Efeze 4:13). Hoe doe jij het op dit gebied? Moet je je iets voornemen voor het nieuwe jaar?

Preek 607, 1 januari 1865

2 januari

De goede weg

En de HEERE zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven; u zult zijn als een bevloeide tuin, als een waterbron waarvan het water nooit ontbreekt.
(Jesaja 58:11)
Lees verder Handelingen 16:6–15.

Jehovah zal je voortdurend leiden. Let op het woord "zal" – "De HEERE zal u voortdurend leiden." Hoe zeker is het dan! Hoe zeker is het dat God ons niet zal verlaten! Zijn kostbare "zullen" zijn beter dan de eden van mensen. "Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten" (Hebreeën 13:5).

Let nu op het woord "voortdurend." We worden niet soms geleid, maar we hebben een eeuwige begeleider. We worden niet af en toe aan ons eigen inzicht overgelaten, zodat we afdwalen, maar we moeten voortdurend luisteren naar de leidende stem van de Grote Herder. En als we Hem op de hielen volgen, zullen we niet afdwalen, maar over de juiste weg naar een stad gebracht worden waar we zullen wonen.

Je bent misschien wel eens in een doolhof geweest, dan weet je hoe moeilijk het is om de weg naar het centrum te vinden. Maar soms zit er iemand hoog boven het doolhof die het hele doolhof voor zich ziet als een kaart en hij roept naar je om links of rechts te gaan. Als je zijn aanwijzingen volgt zul je snel de weg vinden.

Zo is ook het doolhof van het leven alleen een doolhof voor ons. God overziet alles. Hij heerst over alles. Hij kijkt naar dit doolhof zoals mensen op een kaart kijken. En als wij maar naar Hem kijken, als onze gemeenschap maar voortdurend vastgehouden wordt, zullen we nooit dwalen. Dan zullen we snel het doel van onze hoop bereiken door het volgen van Zijn stem!

Ter overdenking: Zoals in veel doolhoven, komen we het Christelijke leven binnen door één deur, de Heere Jezus Christus (Johannes 10:9) op weg naar één doel, de hemel. Maar we zullen verkeerde doodlopende wegen volgen als we onze Gids niet gehoorzamen. Dan moeten we omkeren, de verkeerde weg verlaten en God zoeken voor de goede weg, dat is bekering. Soms weten we niet welke weg we moeten nemen of komen we steeds weer op dezelfde plaats terug en komen blijkbaar nergens. We moeten in geloof blijven wandelen, altijd naar God opzien om leiding. Hij geeft bekering (2 Timotheüs 2:25) en geloof (Efeze 2:8) aan het begin en steeds weer in het Christelijke leven.

Preek 736, 2 januari (onbekende datum)

3 januari

Verloochen Hem niet

Als wij lijden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen. (2 Timotheüs 2:12, EV)
Lees verder Mattheüs 10:21–33.

Wat zal het vonnis zijn voor hen die Christus verloochenen, als ze een andere wereld bereiken? Misschien zullen sommigen verschijnen met een soort hoop, ze komen voor de Rechter en

zeggen: “Heere, Heere, doe voor mij open.” “Wie ben je?” zegt Hij.

“Heere, ik heb weleens het avondmaal gevierd – Heere, ik was lid van de kerk maar er kwamen moeilijke tijden. Mijn moeder smeekte me mijn religie op te geven, vader was boos, de handel ging slecht, ik werd zo bespot, ik kon het niet meer uithouden. Heere, ik kreeg slechte kennissen en ze verleidden mij – ik kon het niet weerstaan. Ik was Uw knecht – ik heb U lief – ik had altijd liefde voor U in mijn hart, maar ik kon het niet helpen – ik heb U verloochend en ben weer de wereld in gegaan.”

Wat zal Jezus zeggen? “Ik ken je niet, waar kom je vandaan?” “Maar Heere, ik wil dat U mijn advocaat bent.” “Ik ken je niet!” “Maar Heere, ik kan de hemel niet in, tenzij U de poort opent, open de poort voor mij.” “Ik ken je niet, Ik ken je niet.” “Maar Heere, mijn naam stond in het kerkboek.” “Ik ken je niet, Ik verloochen je.”

“Maar, wilt U mijn geroep niet horen?” “Jij hebt naar Mijn geroep niet geluisterd, jij hebt Mij verloochend en Ik verloochen jou.” “Heere, geef me de laagste plaats in de hemel, als ik maar kan ontsnappen aan de komende toorn.” “Nee, je kon de laagste plaats op aarde niet verdragen en je zult hier niet de laagste plaats genieten. Je kon kiezen en je koos het kwaad, blijf bij je keuze. Je was smerig, blijf smerig. Je was onheilig, blijf onheilig.”

Ter overdenking: Het is nu Gods tijd om het met Hem over je zonden en ongehoorzaamheid te hebben (Jesaja 1:18), niet op de Dag van het Oordeel. Spurgeon spoort je aan om het vandaag uit te roepen tot God, “Heere, houd me vast, bewaar mij. Help me om met U te lijden, maar laat me U niet verloochenen zodat U ook mij zou verloochenen.”

Preek 547, 3 januari (gepreekt op 2 januari 1864)

4 januari

Een verzochte Verlosser

Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen. (Hebreeën 2:18)
Lees verder Hebreeën 4:14–16.

Ik ben er zeker van dat je geen betere stok en staf kunt hebben en dat er geen betere tafel voor je gereed gemaakt kan worden in de woestijn, dan deze tekst. Er is geen betere tekst als je door het diepe water gaat of steeds weer door een oven moet dan deze tekst, "Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen."

Hang deze tekst ergens op in je huis. Lees die tekst elke dag. Neem deze tekst mee in je gebed, elke keer als je je knieën buigt, je zult merken dat de tekst zal zijn als de kruik van de weduwe die nooit leeg was. En zoals haar handvol meel, dat niet verging, zal deze tekst in december hetzelfde zijn als nu we er ons in januari mee beginnen te voeden. Is deze tekst niet zowel voor de pas ontwaakte zondaar als voor de heilige?

Er zijn verlegen zielen hier, ze kunnen niet zeggen dat ze verlost zijn. Maar hier is een bron van troost voor jou, arme onrustige die Jezus nog niet kan omhelzen. "Hij kan hen die verzocht worden, te hulp komen." Ga en vertel Hem dat je verleid wordt. Misschien verleid om te wanhopen, verleid tot zelfvernietiging, verleid om terug te gaan naar je oude zonden, verleid om te denken dat Christus je niet kan verlossen.

Ga en vertel Hem dat Hij zelf geleden heeft en verleid werd en dat Hij in staat is om je te helpen. Geloof dat Hij dat zal doen, en Hij zal het doen want je kunt nooit te veel geloven van de liefde en goedheid van mijn Heere. Hij is beter voor je dan je zult geloven. Als je Hem kunt geloven met heel je hart dat Hij je kan verlossen, dan zal Hij dat doen. Als je gelooft dat Hij je zonden weg kan doen, dan zal Hij dat doen.

Ter overdenking: Van iedereen die geleefd heeft op aarde heeft de Heere Jezus de grootst mogelijke ervaring van blootstelling aan verleiding gehad. Toch is Hij de enige die nooit gezondigd heeft. In deze dubbele hoedanigheid is Hij uniek en volmaakt geschikt om ons te helpen in onze voortdurende strijd tegen de verleiding en de zonde (Hebreeën 4:15). Ben

jij iemand die Zijn hulp zoekt?

Preek 487, 4 januari 1863

5 januari

Leer Jezus beter kennen

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen. (2 Petrus 3:18)

Lees verder Filippenzen 3:7–14.

Mijn geliefde broeders in de Heere Jezus, we moeten ervoor zorgen dat we rijpen in de kennis van Hem. O, dat we Hem dit jaar beter leren kennen in Zijn goddelijke natuur, in Zijn menselijke relatie tot ons, in Zijn volbrachte werk, in Zijn dood, in Zijn opstanding, in Zijn tegenwoordige glorierijke voorspraak en in Zijn toekomstige Koninklijke komst. Ik denk dat het een gezegend middel is waardoor we meer voor Hem gaan doen als we Christus en Zijn werk beter leren kennen.

We moeten studeren om Christus ook beter te kennen in Zijn karakter – in die goddelijke samenstelling van elke volmaaktheid, geloof, ijver, eerbied voor de wil van Zijn Vader, moed, zachtmoedigheid en liefde. Hij was de Leeuw van Juda en toch de man op wie een duif afdaalde in het water van de doop. Laten we dorsten om Hem te kennen van wie zelfs Zijn vijanden zeiden, “Nooit heeft een mens zo gesproken als deze Mens” (Johannes 7:46). En de onrechtvaardige rechter zei, “Ik vind geen schuld in Hem” (Johannes 19:4). Laten we er boven alles naar verlangen om Christus in Zijn persoon te kennen. Streef er dit jaar naar om beter kennis te maken met de Gekruisigde. Bestudeer Zijn handen en Zijn voeten. Blijf dicht bij het kruis. Laat de spons, de zure wijn, en de nagels het onderwerp zijn van oprechte aandacht.

Probeer dit jaar door te dringen in Zijn hart en doorzoek die diepe verstrekkende spelonken van Zijn onbekende liefde. Die liefde die nooit een rivaal kan vinden en niet te evenaren is. Als je hier een kennis van Zijn

lijden aan toe kunt voegen, zal dat je goed doen. O, als je kunt, groei in de kennis van Zijn gemeenschap – als je dit jaar Zijn beker zult drinken en gedoopt wordt in Zijn doop – als je dit jaar in Hem blijft en Hij in jou, dan zul je gezegend zijn!

Ter overdenking: Als kind groeide de Heere Jezus Christus in kracht, wijsheid, gestalte en in de genade bij God en de mensen (Lukas 2:40,52). Degenen die Gods kinderen geworden zijn door het geloof in de Heere Jezus Christus moeten precies hetzelfde doen.

Preek 427, 5 januari 1862

6 januari

Zonder God is zonder hoop

Voortdurend rusten de ogen van de HEERE, uw God, daarop, van het begin van het jaar tot het einde van het jaar. (Deuteronomium 11:12)

Lees verder Job 23:1–17.

Stel je voor dat we het hele jaar door moesten zonder dat Gods ogen op ons waren. Dat we geen moment vonden waarin we zagen dat de Heere voor ons zorgde of wachtte om ons genadig te zijn. Stel dat er niemand zal zijn boven onze eigen medemensen die we om hulp kunnen vragen.

O, wat een ellendige veronderstelling! We zijn door de opening van het nieuwe jaar gekomen en we moeten er op een of andere manier doorheen. We strompelen door januari, we modderen de winter door, we zuchten door de lente, we zweten door de zomer, we gaan machteloos door de herfst en kruipen weer naar een andere Kerst zonder een God die ons zal helpen.

Maar ik veronderstel dit in het geval van jullie, zondaren. Je weet dat je twintig, dertig of veertig jaar zonder God hebt geleefd. Zonder gebed, zonder vertrouwen en zonder hoop. Toch zou het me niet verbazen dat je heel erg zou schrikken als ik je zou vertellen dat God je het komende jaar niet zou verhoren of helpen.

Hoewel ik geloof dat God je zal horen van het begin tot het einde van het jaar en hoewel ik geloof dat Hij over je zal waken en je zal zegenen als je Hem zoekt, ben ik toch bang dat de meesten van jullie Zijn zorg verachten en niet leven in gemeenschap met Hem. Zo ben je zonder God, zonder Christus en zonder hoop. En dat zal dan zo zijn vanaf het begin tot het einde van het jaar.

Ter overdenking: Dat was de toestand van Spurgeon voor zijn bekering op 6 januari 1850. Als je nog geen Christen bent zal dat je toestand zijn tot je bekering. Maar als je nooit verandert zal dat je toestand zijn in de eeuwigheid – alleen oneindig veel slechter – voor altijd zonder hoop en zonder God (Efeze 2:12).

Preek 728, 6 januari 1867

7 januari

Eenheid in Christus

En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. (Johannes 17:20–21)
Lees verder Efeze 4:4–16.

Als je de eenheid van Christus' kerk wil bevorderen, zoek dan Zijn verloren schapen, zoek de zwervende zielen. Als je vraagt wat je moet zeggen dan staat het antwoord in de tekst. Je moet ze vertellen van Christus, ze moeten in Hem geloven. Iedere ziel die in Christus gelooft wordt geplaatst in de grote eenheid van het Evangelie. Je zult de kerk nooit in haar geheel zien als er nog één ziel niet gered is waarvoor de Verlosser Zijn kostbare bloed vergoot.

Ga naar buiten, onderwijs Zijn Woord! Vertel over de leer van genade zoals Hij je daar mogelijkheden voor gegeven heeft. Houd Christus voor de ogen van de mensen en je zult een middel zijn in Gods handen om hen tot geloof in Hem te brengen. Zo zal de kerk opgebouwd en één gemaakt

worden. Dit is werk voor het begin van het jaar tot het einde van het jaar. Ga niet zitten, beramen, smeden en ontwerpen hoe deze denominatie het beste in de andere gesmolten kan worden, je laat dat los. Jouw taak is om naar buiten te gaan en de zondaren in de buurt te vertellen van de lieve Verlosser die je hebt gevonden. Dat is Gods manier om jou te gebruiken om de eenheid van Zijn Kerk te voltooien.

Tenzij deze gered worden zal de Kerk niet volmaakt zijn. Dit is een schitterende tekst, "…opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen" (Hebreeën 11:40). Dat wil zeggen dat de heiligen in de hemel niet volmaakt zijn tenzij wij daar zijn. Wat? Zijn de gezegende heiligen in de hemel niet volmaakt totdat de rest van de gelovigen daar zijn? Dat vertelt de Bijbel ons. Ze zouden een deel van het lichaam zijn en niet het hele lichaam. Ze kunnen geen volmaakte kudde zijn voordat de andere schapen daar zijn.

Ter overdenking: Gods instrument voor de bevordering en voltooiing van ware eenheid is geestelijk, door de voortdurende toevoeging van zielen aan het Koninkrijk door de verkondiging van de gekruisigde Christus. Het instrument van de mens om organisatorische eenheid te bevorderen is politiek en vleselijk. Eenheid, evenals de wedergeboorte, is niet "uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God" (Johannes 1:13).

Preek 668, 7 januari 1866

8 januari

Bid en je zult ontvangen

Let op, het geluid van het hulpgeroep van de dochter van mijn volk, uit een zeer ver land: Is de HEERE dan niet in Sion, of is haar Koning niet bij haar? (Jeremia 8:19)

Lees verder Lukas 11:5–13.

Onze gebeden, arm als ze zijn, zijn gebeden van Gods eigen volk, daarom moeten ze gehoord worden. Je zult vragen, "Is dat een goed argument?" O, ja dat is het. *"Als u, die slecht bent, uw kinderen dan goede gaven weet te geven…"* (Mattheüs 7:11). Vergeet niet dat Christus het op die manier zegt. Jullie zijn kinderen van de Heere, daarom zal Hij jullie horen. Als jullie vreemden waren zou het een ander verhaal zijn.

Onze gebeden kunnen makkelijk door critici worden verscheurd, maar onze Vader zal ze niet bekritiseren want het zijn de uitroepen van Zijn kinderen. Ik denk dat we te weinig verwachten van het gebed van een gelovige. Zou jij jouw kind voortdurend laten roepen en hem niet antwoorden? Ik weet dat je dat niet zou doen. Anders gezegd, zou je je eigen broer laten smeken zonder hem te geven wat hij verlangt als je dat kon? Je hebt niet het hart van een broer als je hem zou laten smeken. Of om nog dichterbij te komen. We houden van onze vrouwen – als je vrouw iets van je vraagt wat goed voor haar is, en je kunt het geven, zou je het dan weigeren? Mannen, zou je dat weigeren? Je bent geen echtgenoot als je dan zou weigeren.

Kijk naar Christus, de Echtgenoot van de kerk, denk je dat Hij het geroep van Zijn eigen vrouw niet zou horen? Als Zijn eigen lieve bruid naar Hem toe komt, Zijn voeten omhelst, en zegt: "Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent," zal Hij dan niet horen? Zal Hij, die haar getrouwd heeft, dan tegen haar zeggen: "Ik heb je bevolen Mij te zoeken maar Ik zal Mij niet laten vinden; Ik heb je geboden om te kloppen maar de deur zal niet geopend worden; Ik heb je verteld dat je moet vragen maar je zult niet ontvangen"? O, laster mijn liefdevolle Heere niet want Hij voelt in Zijn hart al ons zuchten en kreunen (Psalm 38:10).

Ter overdenking: Het feit dat Spurgeon die dag 9 jaar getrouwd was, is waarschijnlijk de aanleiding geweest voor zijn verwijzingen naar liefdevolle familieverbanden. Ze herinneren ons er ook aan dat Christenen

een hemelse Vriend hebben die dichter bij ons blijft dan je vader (Lukas 11:11–13), je moeder (Jesaja 49:15), je broer (Spreuken 18:24) en je man of vrouw.

Preek 608, 8 januari 1865

9 januari

Gods tijd

En hij ging naar buiten en volgde hem, en hij wist niet dat het werkelijkheid was wat er door de engel plaatsvond, maar hij dacht dat hij een visioen zag. (Handelingen 12:9)
Lees verder Habakuk 2:1–4.

Petrus werd in Gods handen gelegd. De mensen die elkaar in het huis van Maria, de moeder van Markus, ontmoetten, deden een beroep op de grote Advocaat. Als er iemand in de gevangenis zit, "we hebben een Advocaat bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige" (1 Johannes 2:1). Met hun nederige gebeden en tranen smeekten ze voor hun broeder. Zijn leven was waardevol en ze konden hem niet missen want de kerk had de apostelen in ieder geval voor een tijd nodig.

Ik geloof dat ik ze één voor één hoor smeken, "Heere, denk aan Petrus! U weet hoeveel we van hem houden, ons verlangen gaat naar hem uit. Laat Petrus niet gedood worden! O, neem onze steun niet van onder ons weg! Verwijder deze pilaar niet, noch deze rots." De Heere hoorde hun geroep. Petrus' lot lag in Zijn handen. Hij zal op Zijn tijd ingrijpen. De zekerheid dat het gebed gehoord wordt is het onderpand dat het gebed beantwoord zal worden. Het verzoek is geaccepteerd, maar er is nog geen antwoord gekomen. We zouden het kunnen opgeven.

Maar kijk, Petrus ligt al heel de week in de gevangenis. Het feest van de ongezuurde broden is voorbij, het is de laatste nacht – de laatste nacht! De avond is gevallen, de donkere uren zijn begonnen, het is midden in de nacht. De zon komt straks op – nog een paar uur – en waar is Petrus?

Heere, als U niet ingrijpt, waar is Petrus? Als U nu niet komt om hem te helpen zal zijn bloed de bevolking van Jeruzalem blij maken, ze zullen glunderen van vreugde als ze hem afslachten! Ja, maar juist in dat laatste en donkerste uur van de nacht kwam Gods gelegenheid in de uiterste nood van de mens. Een licht scheen in de kerker. Petrus werd gewekt. God is nooit te vroeg en nooit te laat, Hij komt precies wanneer Hij nodig is.

Ter overdenking: Veel van onze problemen en veel valse leer (bijv. evolutie, de mis, onmiddellijke heiliging en het vagevuur) illustreren dat Gods gedachten en wegen hoger zijn dan onze gedachten en wegen (Jesaja 55:8–9). Het menselijke hart vertoont een sterke weerstand tegen Gods tijdschaal en snelheid (2 Petrus 3:8–9). Zijn soms schijnbare uitstel en traagheid om te handelen beproeven ons geloof tot het uiterste (Johannes 11:6,21,32,39).

Preek 526, 9 januari (onbekende datum)

10 januari

Bidden en vasten

Toen kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden, toen zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven? Jezus zei tegen hen: Vanwege uw ongeloof, want voorwaar, Ik zeg u: Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn. Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten. (Mattheüs 17:19–21)
Lees verder Mattheüs 6:16–18.

Er zijn er die waken in gebed, wachten op de Heere, Zijn aangezicht zoeken en geduld oefenen tot ze gehoord worden. Zulke discipelen trekken zich terug tot ze ervaren waar ze om smeken. En waar is vasten voor? Dat lijkt een lastig punt. Het hoort blijkbaar bij de bijzondere voortzetting van het gebed.

Onze Heere heeft vaak gevast, Hij heeft het ook Zijn discipelen aangeraden. Niet als een soort religieuze regel, in zichzelf verdienstelijk, maar als een gewoonte die samen met het gebed ontwijfelbaar nuttig is.

Misschien hebben we wel een grote zegen verloren door het vasten in de Christelijke kerk op te geven. Er werd gezegd dat het met bijgeloof te maken had. Maar een oude godgeleerde heeft eens gezegd, "Beter een lepel bijgeloof dan een kom vol gulzigheid." Maarten Luther had net zoals sommige anderen aanleg om dik te zijn. Hij voelde zich zoals sommigen van ons zich voelen, dat er in ons niets goeds woont, en niet op de manier waarop de apostel dat bedoelde. Hij vastte regelmatig.

Hij zegt dat het de gewoonte was van zijn vlees om vreselijk te mopperen op onthouding, maar vasten zou hij, want hij had ontdekt dat zijn gebed tijdens vasten levendiger werd. Er is een verhandeling van een oude Puritein genaamd, "De ziel-verzadigende instelling van het vasten." Hij vertelt dat zijn ziel tijdens vasten een meer intens verlangen heeft om te bidden dan anders. Sommigen van jullie, lieve vrienden, zullen tot het kookpunt van gebed komen zonder te vasten. Maar ik ben er zeker van dat anderen daar zonder vasten niet komen.

Ter overdenking: Jezus zei, "wanneer u vast" niet "als u eventueel zult vasten" (Mattheüs 6:16). In de Schrift lijkt het vasten gereserveerd voor speciale momenten: rampen (Richteren 20:26; 2 Samuël 1:12), gevaren (Ezra 8:23; Esther 4:3, 16), ziekte (2 Samuël 12:21–23; Psalm 35:13) en besluiten (Handelingen 13:2–3; 14:23). Missen we niet iets?

Preek 549, 10 januari 1864

11 januari

Troost voor zwakken

Maar zijn vrouw zei tegen hem: Als het de HEERE behaagd had ons te doden, had Hij het brandoffer en graanoffer van onze hand niet aangenomen en ons evenmin dit alles laten zien en ons nu ook niet iets als dit laten horen. (Richteren 13:23)

Lees verder 1 Petrus 2:9–11.

Ongeveer 5 dagen nadat ik Christus vond, en mijn vreugde zo groot was dat ik wel kon dansen van vrolijkheid bij de gedachte dat Christus van mij was, viel ik plotseling in een trieste vlaag van moedeloosheid. Ik zal je vertellen waarom.

Toen ik voor het eerst in Christus geloofde, ik weet niet of ik dacht dat de duivel dood was, maar in ieder geval had ik het idee dat hij dodelijk gewond was en me niet meer kon storen. Toen heb ik me zeker verbeeld dat ook de verdorvenheid van mijn eigen natuur de doodsteek had ontvangen.

Ik was ervan overtuigd dat het nooit meer op zou komen. Ik zou volmaakt zijn, daar rekende ik op. En kijk, ik vond een indringer waar ik niet op gerekend had, een slecht en ongelovig hart dat niet met God wilde leven. Ik ging dus terug naar dezelfde Primitive Methodist kapel waar ik voor het eerst vrede met God had ontvangen door de eenvoudige prediking van het Woord.

De tekst was "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?" (Romeinen 7:24). "Kijk," dacht ik, "dat is een tekst voor mij." Zover was ik, midden in dat sentiment, toen de dienaar zei: "Paulus was geen gelovige toen hij dit zei." Nu wist ik dat ik een gelovige was, en het leek mij uit de context dat Paulus ook een gelovige was. En jawel, de man ging verder en zei dat kinderen van God geen strijd hadden vanbinnen. Dus ik nam mijn hoed en verliet die plaats.

Ter overdenking: Dit gebeurde op 11 januari 1850. Dezelfde mensen die ons geholpen hebben kunnen snel een belemmering zijn voor ons (Mattheüs 16:22–23; Jakobus 3:1–2). God helpt altijd als een Christen in nood is (Hebreeën 4:16).

Preek 440, 11 januari (gepreekt op 26 januari 1862)

12 januari

Een geneesmiddel voor zorgen

Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u. (1 Petrus 5:7)
Lees verder Jona 4:6–11.

Geloof in een universele voorzienigheid. De Heere zorgt voor egels en engelen, voor wormen en werelden, voor cherubijnen en mussen, voor serafijnen en insecten. Werp je zorgen op Hem die de sterren bij hun naam noemt en hun leger voltallig tevoorschijn roept. "Waarom zegt u dan, Jakob, en spreekt u, Israël: Mijn weg is voor de HEERE verborgen en mijn recht gaat aan mijn God voorbij?" (Jesaja 40:27). Laat Zijn universele voorzienigheid je bemoedigen.

Denk verder aan Zijn speciale voorzienigheid voor alle heiligen. "Hun bloed is kostbaar in zijn ogen" (Psalm 72:14). "Kostbaar is in de ogen van de HEERE de dood van Zijn gunstelingen" (Psalm 116:15). "En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn" (Romeinen 8:28).

Terwijl Hij de Verlosser van de wereld is, is Hij vooral de Verlosser van hen die geloven. Laat dat je bemoedigen en troosten, dat die speciale voorzienigheid waakt over hen die uitgekozen zijn. "De engel van de HEERE legert zich rondom hen die Hem vrezen, en redt hen" (Psalm 34:8). Laat dan de gedachte aan Zijn speciale liefde de essentie zijn van je troost. "Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten" (Hebreeën 13:5).

God zegt dat net zo tegen jou als vroeger tegen deze heilige. "Wees niet bevreesd, Abram, Ik ben voor u een schild, uw loon zeer groot" (Genesis 15:1). O, geliefden, ik wil dat de Heilige Geest je het gevoel geeft dat God dit ook aan jou belooft. In deze enorme vergadering van mensen wil ik dat je de rest vergeet en alleen aan jezelf denkt, want de beloften zijn voor jou, bedoeld voor jou. O, grijp ze. Het is kwalijk om de Schrift voor de hele kerk te lezen, lees het voor jezelf en luister speciaal naar de Meester als Hij tegen je zegt: "Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij" (Johannes 14:1).

Ter overdenking: Hoewel we niet zo met onszelf bezig moeten zijn dat we door de bomen het bos niet meer zien, is er ook het gevaar van

verwaarlozing of ondankbaarheid als we door het bos de bomen niet meer zien. “Zij maakten mij tot bewaakster van de wijngaarden. Mijn eigen wijngaard heb ik niet bewaakt” (Hooglied 1:6). Vergeet nooit hoe persoonlijk de Verlosser is, “Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven” (Galaten 2:20).

Preek 428, 12 januari 1862

13 januari

Het gaat goed

Zeg de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan, dat hij de vrucht van zijn daden zal eten. (Jesaja 3:10)
Lees verder Psalm 37:16–40.

“Zeg de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan,” van het begin tot het einde van het jaar. Van zonsopgang tot zonsondergang. Van de eerste avondschaduwen tot de morgenster schijnt.

Het zal goed met hem gaan als God hem net als Samuël uit het bed van zijn jeugd roept. Het zal goed met hem gaan als hij net als David in ouderdom laat opblijft om zijn leven af te sluiten met een lofzang. Het zal goed met hem gaan als hij net als Salomo erg rijk is en het zal goed met hem gaan als hij net als Lazarus bij de poort ligt terwijl de honden zijn zweren likken.

Het zal goed met hem gaan als hij net als Job zijn voeten wast met olie en zijn voetstappen met boter. Het zal goed met hem gaan als de vorsten hun hoofd voor hem buigen en de groten der aarde hem hulde bieden. Maar het zal even goed met hem gaan als hij zich net als Job, in zijn beproeving, schraapt met een potscherf, zijn kinderen weg zijn en zijn vrouw hem verzoekt om God te vervloeken. Zijn vrienden zijn ellendige troosters geworden, maar met hemzelf zal het goed gaan, het zal altijd goed gaan. De tekst betekent kennelijk dat het altijd goed gaat met de rechtvaardige en nooit anders dan goed want er wordt geen tijd genoemd, geen seizoen uitgesloten daarom gaat het voortdurend goed.

Moedgevend is dit woord!
Wie zegt hoe zoet het is?
In tijd en eeuwigheid,
Is het met de rechtvaardige goed.

Het is goed als vreugde rijst,
Het is goed als het verdriet stroomt,
Het is goed als het donker is,
En als verzoeking woedt.

Ter overdenking: We worden alleen rechtvaardig als we vertrouwen op de Heere Jezus Christus en wat Hij voor ons gedaan heeft (Romeinen 5:19). Het zal zeker altijd en in alle omstandigheden goed gaan met de rechtvaardige omdat "Hij alles goed gedaan heeft" (Markus 7:37).

Preek 729, 13 januari 1867

14 januari

Om Jezus' wil

Die aan het vee zijn voedsel geeft en aan de jonge raven wanneer zij roepen. (Psalm 147:9)
Lees verder Openbaring 8:1–4.

Een zondaar bidt nooit echt zonder dat Christus op datzelfde moment bidt. Je kunt Hem niet horen of zien, maar nooit beweegt Jezus de diepte van je ziel met Zijn Geest zonder dat Zijn ziel bewogen is. O zondaar, je gebed is helemaal anders als het voor God komt.

Soms komen er arme mensen bij ons met een verzoek voor een bedrijf of belangrijk persoon. Ze brengen het verzoek en vragen ons om het voor hen in te dienen. Het is slecht gespeld, heel vreemd geschreven en we kunnen er bijna niet uit opmaken wat ze bedoelen. Maar toch is er genoeg om te weten wat ze bedoelen. Eerst maken we een nette kopie voor hen en vervolgens, als we hun verzoek duidelijk hebben gemaakt, zetten we onze eigen naam

onder het verzoek. En als we een beetje belangrijk zijn krijgen ze natuurlijk wat ze willen door de kracht van de naam onder het verzoek.

Dit is precies wat de Heere Jezus doet met onze arme gebeden. Hij maakt er een nette kopie van, Hij verzegelt ze met Zijn eigen verzoenend bloed, Hij schrijft Zijn naam onderaan en zo komen ze voor Gods troon. Het is jouw gebed maar het is ook Zijn gebed en het feit dat het ook Zijn gebed is zorgt ervoor dat het gehoord wordt.

Nu, dit is een verpletterend argument: Als de raven gehoord worden als ze alleen roepen, als hun arme gekwetter hun brengt wat ze voor zichzelf willen, hoeveel meer zullen de klagende verzoeken van de arme bevende zondaren gehoord worden als ze het bidden "om Jezus' wil" – als ze al hun eigen argumenten kunnen versterken met het gezegende middel: "De Heere Jezus verdient het, o Heere, geef het mij om Hem."

Ter overdenking: "Om Jezus' wil" of "in Jezus' naam" aan het einde van een gebed moet niet gezien worden als iets wat moet gebeuren of als een magische formule. Het is de nederige bekentenis dat we het niet verdienen dat God naar ons luistert, maar ook een vrijmoedige belijdenis van geloof in Degene die het wel verdiend heeft (Johannes 14:13–14; 15:16; 16:23–24).

Preek 672, 14 januari 1866

15 januari

Lees je Bijbel

Maar het volk dat God kent zal sterk zijn en heldendaden doen. De verstandigen onder het volk zullen velen onderwijzen.
(Daniël 11:32–33, EV)
Lees verder Ezra 7:1–10.

Onderzoek de Schriften. Lees ze niet zomaar – onderzoek ze. Lees de parallelle verzen. Vergelijk ze. Probeer achter de bedoeling te komen die de Heilige Geest voor een tekst heeft door naar alle teksten te kijken die ernaar verwijzen. Lees je Bijbel achtereenvolgend, lees niet zomaar hier en daar een vers – dat is niet eerlijk.

Je zou nooit iets te weten komen over Bunyans Christenreis als je elke morgen willekeurig zes regels las. Je moet het boek helemaal doorlezen als je er iets over te weten wil komen. Neem die boeken, Markus of Johannes en lees ze helemaal door van het begin tot het einde. Stop niet na een paar verzen of een hoofdstuk maar probeer te weten te komen waar ze zich op richten. Het is niet eerlijk om uit de brief van Paulus aan de Romeinen maar één hoofdstuk te lezen. In de openbare dienst kunnen we niet anders, maar als je wilt weten wat Paulus bedoelt, lees hem dan helemaal door zoals je een andere brief zou lezen.

Lees je Bijbel met je gezonde verstand. Bid nadat je gelezen hebt zoveel als je wilt. En als je leest en je komt op een moeilijk punt, sla dat niet over. Je hebt vast wel een Christelijke vriend die meer weet dan jij, ga naar hem zodat hij het jou kan uitleggen. En boven alles, als je een gedeelte gelezen hebt, het begrijpt en het uitleeft, vraag dan of de Geest van God de betekenis op je hart zal branden tot het geschreven staat op de vlezen tafels van je hart.

Ter overdenking: Dagelijks Bijbellezen moet Bijbelstudie aanvullen, niet vervangen. Heb je ooit geprobeerd de Bijbel in een jaar te lezen? Er zijn leesschema's die je daarmee kunnen helpen. Het kan hard werken zijn, zeker de eerste keer, maar er zijn veel mensen door gezegend. Maar pas op dat het geen academische oefening wordt. Let op Ezra's voorbeeld – hij verlangde ernaar om Gods Woord te bestuderen, te doen en te onderwijzen – in die volgorde (Ezra 7:10). Zijn doel was niet doen wat hij preekte maar preken wat hij deed!

Download je Bijbelleesplan:



levenslicht.org/winkel/lees-je-bijbel

Preek 609, 15 januari 1865

16 januari

Vorst en dooi

Hij geeft sneeuw als wol, Hij strooit rijp uit als as. Hij werpt Zijn ijs als stukken; wie is bestand tegen Zijn koude? Hij zendt Zijn woord en doet dat alles smelten, Hij doet Zijn wind waaien, de wateren stromen.
(Psalm 147:16–18)
Lees verder Psalm 19:1–6.

Een man neemt een handvol wol en strooit die uit, zo makkelijk geeft God de sneeuw. "Hij geeft sneeuw als wol." Een man staat op een ashoop, hij neemt een handvol en gooit het in de lucht zodat het vervolgens op de grond valt. "Hij strooit rijp uit als as" – zo makkelijk. Er liggen buitengewone natuurwonderen in ijs en sneeuw. Zij die naar de kristallen hebben gekeken en hun prachtige schoonheid hebben onderzocht, moeten verbaasd zijn geweest over de onnavolgbare vaardigheid die ze weergeven.

"Hij werpt Zijn ijs als stukken" – zo makkelijk als wij broodkruimels uit het raam werpen voor de roodborstjes in de winter. Als de rivieren hard bevroren zijn en de aarde in ijzeren kettingen gehouden wordt, hoe smelt het dan allemaal weer? Niet door ontelbare vuren te maken, ook niet door enorme stroomstoten van grote batterijen door het binnenste van de aarde te sturen – nee, "Hij zendt Zijn woord en doet dat alles smelten, Hij doet Zijn wind waaien, de wateren stromen." Het gebeurt allemaal door een woord en een adem. Zie je hoe makkelijk God in de natuur doet wat Hij wil!

Als jij en ik iets groots willen doen, wat komt er dan een puffen, hijgen, overbelasting en slepen bij kijken. Zelfs een grote technicus, die grote dingen doet met machines, moet veel lawaai en drukte maken. De Almachtige doet dat niet. Hier draait onze wereld rond, elke dag in vierentwintig uur, en toch maakt de aarde niet eens zo veel lawaai als een bromtol. Als ik een fabriek binnenkom hoor ik een oorverdovend kabaal, maar Gods grote rad draait zonder geluid of wrijving. Al het Goddelijke werk is eenvoudig, makkelijk en mooi bestuurd.

Ter overdenking: God hoeft niet veel lawaai te maken om tot ons te spreken (1 Koningen 19:11–12); maar soms maken wij te veel lawaai om Hem

te horen, dan moeten we stil zijn (Psalm 46:11).

Preek 670, 16 januari (gepreekt op 14 januari 1866)

17 januari

Stro en koren

Wat heeft het stro gemeenschappelijk met het koren? spreekt de HEE-RE. (Jeremia 23:28)
Lees verder Judas 1–4.

Waak en bid, als Christelijke kerk en leden van die kerk, dat we onszelf niet zullen vleien met nominale groei, tenzij het werkelijke groei is van God, want "wat heeft het stro gemeenschappelijk met het koren?" Stel je voor dat we horen dat er heel veel bij de kerk zijn gevoegd, maar dat ze niet bij de Heere zijn gevoegd en ook later niet in Christus gevonden worden.

We brengen deze mensen ernstige schade toe door hun veronderstelde Christenzijn te onderschrijven terwijl ze er geen werkelijke aanspraak op hebben. Misschien hebben we hun waan bevorderd. Misschien hebben we de wieg gewiegd waardoor ze in een misleidende slaap zijn gevallen waaruit ze nooit zullen ontwaken tot ze hun ogen openen in de hel.

"Wat heeft het stro gemeenschappelijk met het koren?" Ik zou willen dat een tekst als deze fluitend door sommige kerken zou gaan! Ik zou het van elke kansel in Londen willen horen preken en ik zou bidden dat de Heilige Geest het toe zou passen op het geweten van iedere luisteraar. Je toelating tot de kerk door besprenkeling toen je klein was, door het vormsel, door een handdruk van gemeenschap of door de onderdompeling van de gelovige zijn allemaal niets tenzij je toegelaten bent tot de vereniging met Christus.

Je zit vaak aan het avondmaal, je komt vaak naar de eucharistie, je bent vaak te vinden in de openbare eredienst, je zingt plechtig mee, je buigt met anderen in ernstig gebed – dit is allemaal niets, minder dan niets en bespotting tenzij je hart vernieuwd is. Tenzij je de Geest van Christus hebt hoor je niet bij Hem. "U moet opnieuw geboren worden" (Johannes 3:7).

Ter overdenking: Zij die lid zijn van een plaatselijke kerk zonder dat ze leden zijn van het lichaam van Christus bevinden zich in een positie van zeer gevaarlijke valse zekerheid. Ze gaan in een ongelijk juk met de bekeerde kerkleden. Het is vriendelijker en wijzer zulke lidmaatschappen te weigeren dan ze het voordeel van de twijfel te geven. Het uitdagen van hun valse hoop zal meer doen om hen tot geestelijk bewustzijn te brengen.

Preek 862, 17 januari 1867

18 januari

Rivieren en brede stromen

Aanschouw Sion… Uw ogen zullen Jeruzalem zien… Want de HEERE zal daar in Zijn macht bij ons zijn. Het zal een plaats van rivieren, van brede stromen zijn. Geen roeiboot zal erop varen, geen statig schip zal er passeren. De HEERE is immers onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning; Híj zal ons verlossen.
(Jesaja 33:20–22)
Lees verder Exodus 14:10–31.

In 1588, toen de Armada richting Groot-Brittannië zeilde, blies God Zijn winden en alle machtige legers van Spanje vielen zodat het eiland van Gods gunst vrij was. Door het Kanaal zijn we ongetwijfeld gespaard voor de verschrikking van oorlog onder Napoleon. Zeker in oude tijden van oorlogvoeren. Toen was een smalle geul bijna zo nuttig als een breed kanaal nu, omdat ze geen goede middelen hadden om over te steken. Hoewel we in oude Assyrische beeldhouwwerken wel galeien met roeispanen zien die rivieren oversteken. In het British Museum hebben we, geloof ik, een paar beeldhouwwerken van de Assyrische koning die rivieren in kanalen veranderde zodat ze makkelijker een stad in konden nemen. Maar toch, de rivieren waren een verdediging.

O geliefden, wat een verdediging is God voor Zijn kerk! Ah, de duivel kan de brede rivier van God niet oversteken. Tussen jou en mij, o monster uit de hel, staat mijn God. Onthoud dit, Christen; tussen jou en je aartsvijand

staat je God. Satan moet aan de overkant staan en hij zou die stroom wel op willen drogen, maar God is almachtig. Hoe graag zou hij de stroom willen veranderen, maar wees niet bang, God blijft onveranderlijk dezelfde.

Hoe graag zou hij naar jou en mij willen komen; maar op een dag zullen we, wat ons geestelijk leven betreft, veilig in Sion aankomen. We zullen over de muren kijken en over de rivieren en brede stromen en bedenken dat we buiten het bereik van de vijand zijn. Hij kan ons niet vernietigen. Hij kan ons zorgen geven, bange zielen dat we zijn, maar doden kan hij onze ziel niet. Want God, onze machtige God, beschermt ons tegen alle mogelijke vernietiging.

Ter overdenking: Sommige verdedigers hebben de titel "Verdediger van het Geloof" aangenomen, of het zelfs afgezwakt tot "Geloofsverdediger," maar God is de ware en eeuwige Verdediger van Zijn volk (Psalm 5:12; 20:2; 59:2; Jesaja 31:5; 37:35; 38:6; Zacharia 12:8).

Preek 489, 18 januari 1863

19 januari

Genade verheerlijkt en roemen uitgesloten

Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door welke wet? Van de werken? Nee, maar door de wet van het geloof. (Romeinen 3:27)
Lees verder Galaten 3:1–14.

Er zijn twee manieren waarop de mens eeuwig gezegend kon zijn. De ene was door werken, "Doe dit en je zult leven; wees gehoorzaam en ontvang de beloning." De andere manier was, "Ontvang genade en gelukzaligheid als een vrije gave van God. Sta als een schuldige zondaar zonder verdienste, als een opstandige zondaar die het tegenovergestelde van goedheid verdient, en ontvang al het goede, eenvoudig, helemaal en alleen door de vrije liefde en soevereine genade van God." De Heere heeft het systeem van werken niet gekozen.

Veel commentatoren geloven dat het woord "wet" twee keer in onze tekst wordt gebruikt uit eerbied voor de Joden, zodat ze zich niet zouden

ergeren, zij hielden van dat woord. Maar het betekent hier, net als op andere plaatsen in de Schrift, plan, systeem of methode. Er waren twee plannen, twee systemen, twee methoden, twee geesten – het plan van de werken en het plan van de genade. God heeft eens en voor altijd het plan van verdienste en werken afgekeurd. Hij heeft ervoor gekozen om de mens alleen en volledig te zegenen door het plan, de methode of de wet van het geloof.

Dit is inderdaad de bodem van de theologie. Degene die dit goed begrijpt, kan volgens mij nooit erg anders denken; orthodoxie moet zeker volgen. De juiste leer moet begrepen worden als we eens en voor altijd in staat zijn om nauwkeurig onderscheid te maken tussen dat wat van de mensen is – werken, en dat wat van God is – geloof en genade die ontvangen is door het geloof. Het plan van verlossing door werken is onmogelijk voor ons.

Ter overdenking: Er zijn nog steeds twee fundamentele ideeën over verlossing – Gods manier om de Heere Jezus Christus naar de aarde te sturen, om iedereen die vertrouwt op Zijn dood aan het kruis op te heffen in de hemel (Johannes 3:16); en de manier van de mens om op een andere manier op te klimmen naar de hemel, ondanks dat de Heere Jezus Christus de enige Weg terug is naar God (Johannes 14:6). Welke weg ga jij? De weg met de naam "Gods weg" of de weg met de naam "Mijn weg"? Ze leiden naar verschillende plaatsen (Mattheüs 7:13–14).

Preek 429, 19 januari 1862

20 januari

Wees niet ongerust

Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. (Johannes 14:1)
Lees verder Johannes 16:1–15.

Ik zeg dat het veel makkelijker moet zijn voor jou en mij om boven de onrust van het hart te leven dan voor de apostelen. Ik bedoel makkelijker dan toen de Verlosser tot hen sprak en de veertig dagen daarna. Je

vraagt, “hoe dan?” Omdat jij drie dingen hebt die zij niet hadden.

Jij hebt de ervaring van veel moeilijkheden in het verleden waarvan je verlost bent. Zij waren nog maar drie jaar bekeerd. Ze hadden nog niet veel moeilijkheden gehad omdat Jezus in het vlees onder hen woonde en hen beschermde tegen moeilijkheden. Sommigen van jullie zijn dertig, veertig of zelfs zestig jaar bekeerd en je hebt een overvloed aan moeilijkheden gehad, je bent daar niet voor beschermd. Al die ervaringen moeten het makkelijker maken voor je om te zeggen, “Mijn hart zal niet ongerust zijn.”

Ook heb jij de Heilige Geest ontvangen, zij niet. De Heilige Geest was niet gegeven tot op de dag van Pinksteren, weet je nog? Zijn directe regering van de kerk was niet nodig terwijl Christus hier was. Jij hebt de Geest, de Trooster, die eeuwig bij je zal blijven. Je moet zeker minder snel afgeleid worden dan zij.

Als laatste, jij hebt de hele Schrift, zij hadden maar een deel. Zij hadden zeker niet de rijkste geschriften want zij hadden de evangelisten nog niet, noch een ander deel van het Nieuwe Testament. Ze hadden die voorraad van beloften en troost niet. We moeten het zeker niet moeilijk vinden om dit zoete gebod te gehoorzamen, “Laat uw hart niet in beroering raken.”

Ter overdenking: Heb je ooit in de tijd van de Heere Jezus Christus willen leven? Heb je ooit ooggetuige willen zijn van Zijn leven op aarde? Dat zou een ervaring zijn geweest die gewaardeerd en nooit vergeten moet worden (Johannes 1:14; 2 Petrus 1:16–18; 1 Johannes 1:1–3). Toch heeft Hij een bijzondere zegen voor hen die op Hem vertrouwen zonder dat ze Hem gezien hebben (Johannes 20:29). Ook wij kunnen Hem liefhebben en grote vreugde ervaren in beproevingen en verleidingen (1 Petrus 1:6–8).

Preek 730, 20 januari 1867

21 januari

Het loon van de rechtvaardige

Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.
(Mattheüs 25:34–36)
Lees verder Lukas 6:32–36.

De hertog van Bourgondië werd opgewacht door een trouwe onderdaan; hij had een grote wortel voor hem gekweekt. Hij was een arme man, maar gewoon als een trouwhartig offer bracht hij de vorst het grootste uit zijn tuintje. De vorst was zo blij met de duidelijke trouw en genegenheid van de man dat hij hem een groot bedrag gaf. De hofmeester dacht, "Nou, dat betaalt goed, deze man kreeg vijftig pond voor zijn grote wortel. Ik zal ook wat aan de hertog geven." Dus hij kocht een paard en gaf het aan de hertog. En de hertog, als een wijs man, aanvaardde zwijgend het paard en gaf de hebzuchtige hofmeester niets.

Je zegt, "Hier is een Christen en hij wordt beloond. Hij gaf aan de armen, hij hielp de kerk van de Heere, en hij is gered; dat betaalt goed, ik zal ook een kleine investering doen." Ja, maar zie je, die hofmeester gaf het paard uit grote liefde voor zichzelf en kreeg er daarom niets voor terug. Als jij je daden van naastenliefde doet om in de hemel te komen, dan voed en kleed je jezelf. Al je goedheid is geen goedheid, maar grof egoïsme. Christus zal dat nooit accepteren. Hij zal je er nooit voor bedanken. Je diende jezelf, Hij is je geen loon schuldig.

Je moet eerst naar de Heere Jezus Christus komen, kijk naar Hem om je te redden. Dan zul je voor altijd afstand doen van de gedachte om zelf iets te doen om jezelf te redden. En als je dan gered bent, zul je aan de armen kunnen geven zonder dat egoïsme de reden daarvoor is.

Ter overdenking: Er is grote winst in godsdienst met tevredenheid. Maar als we godsdienst gebruiken als een middel tot winst en winst als

de reden voor godsdienst, dan is dat zeker een teken van goddeloosheid (1 Timotheüs 6:5–6).

Preek 671, 21 januari 1866

22 januari

Dienen als priesters

Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontrukt is? (Zacharia 3:1–2)
Lees verder Hebreeën 13:10–16.

Wie zijn de priesters? Elke nederige man en vrouw die de kracht van Jezus Christus in hun eigen ziel kent, is aangesteld om als priester voor God te dienen. Die de kracht in hun ziel kennen die zuivert en reinigt van dode werken. Ik zeg elke nederige man maar ook elke nederige vrouw, want in Christus is er geen man en vrouw maar we zijn allemaal één in Hem.

We offeren God gebeden en we weten dat ze opstijgen naar de hemel en als zoete geuren voor Zijn troon verschijnen. We offeren lof en weten dat wie lof offert, God verheerlijkt. Jezus heeft ons priesters en koningen gemaakt voor God. Zelfs hier op aarde beoefenen we het priesterschap van een gewijd leven en heilig dienen. We hopen dat te doen tot de Heere komt.

Als ik Jozua de hogepriester zie, dan zie ik een beeld van elk kind van God. Dichtbij gebracht door het bloed van Christus, geleerd om in dat wat heilig is te dienen en voorbij het voorhangsel te gaan. Maar kijk waar deze hogepriester staat, “voor het aangezicht van de Engel van de HEERE.” Hij staat daar om te dienen. Dit moet de eeuwige positie zijn van elke ware gelovige. Ik heb niets te zoeken op het bed van luiheid. Ik heb niet het recht om af te dwalen in persoonlijke zaken.

Ik kan geen tijd opeisen voor mijn eigen dwaasheden of mijn eigen verheerlijking. Mijn ware positie als een Christen is om God altijd te dienen, om altijd voor Zijn altaar te staan. Hoor ik je vragen hoe dat moet met je boerderijen en koopwaar? Weet je het niet, broeders? Of je nu eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God (1 Korinthe 10:31).

Ter overdenking: Onze grote Hogepriester heeft Zijn eenmalige offer volbracht voor onze verlossing en zit nu aan Gods rechterhand (Hebreeën 10:12). Onze offers in Zijn dienst moeten doorgaan in alle opzichten van ons leven (Hebreeën 13:15–16), ze zijn nodig om tegen de vijand op te staan (Efeze 6:11,13–14).

Preek 611, 22 januari 1865

23 januari

Je leven en het Evangelie

Alleen, ga met anderen om op een manier die het Evangelie van Christus waardig is. (Filippenzen 1:27, EV)
Lees verder Titus 3:1–8.

Het "omgaan" hier betekent niet alleen spreken tegen anderen en gesprekken voeren, maar de hele loop van ons leven en ons gedrag in de wereld. Het Griekse woord omvat het gedrag en de privileges van het burgerschap. Wij moeten ons burgerschap uitoefenen op een manier die het Evangelie waardig is. Ons gedrag als burgers van het nieuwe Jeruzalem moet het Evangelie van Christus waardig zijn.

Lieve vrienden, let op het verschil tussen de aansporingen van wettische mensen en die van de mensen van het Evangelie. Hij die je volmaakt wil hebben in het vlees spoort je aan om te werken zodat je gered wordt, zodat je zelf een verdienstelijke gerechtigheid bereikt om zo door God aanvaard te worden.

Maar hij die in de leer van de genade is onderwezen, spoort je op een heel andere manier aan om tot heiligheid te komen. Hij gelooft dat je verlost bent omdat je gelooft in de Heere Jezus Christus. Hij spreekt tot hen die

verlost zijn in Jezus en vraagt ze dan om hun leven in overeenstemming te brengen met hun positie. Hij zoekt alleen wat hij, logisch gezien, mag verwachten, "Ga met anderen om op een manier die het Evangelie van Christus waardig is."

Je bent erdoor gered, je beroemt je erop en je verlangt erin te groeien, doe dan dat wat het Evangelie waardig is. De één verzoekt je te werken zodat je in de hemel zult komen door je werken, de ander verzoekt je te werken omdat de hemel van jou is door Goddelijke genade. Hij wil dat je handelt als iemand die "bekwaam is gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht" (Kolossenzen 1:12).

Ter overdenking: Als je de Heere Jezus Christus je Heere en Verlosser noemt en God je Vader, past je levensstijl dan bij Zijn karakter (1 Petrus 1:14–17)? Passen sommige aspecten van je leven meer bij het leven van een atheïst of bij het leven van iemand die een valse god volgt?

Preek 640, 23 januari (onbekende datum)

24 januari

Delen in Gods natuur

Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.
(2 Petrus 1:4)
Lees verder Kolossenzen 3:1–10.

Verheug je hierin, broeders, je hebt deel gekregen aan de goddelijke natuur en al deze beloften zijn je gegeven zodat je onder de mensenkinderen zult laten zien dat je als God bent en niet als gewone mensen. Dat ze, nu je deel hebt gekregen aan de natuur van God, zullen zien dat je anders bent dan wat vlees en bloed van je zouden maken.

Het andere gevolg is dit: "nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent." O geliefden, het zou vreselijk zijn als iemand die leeft in het verderf woont. "Waarom zoekt u de levende bij de

doden?" (Lukas 24:5) zei de engel tegen Maria Magdalena. Zou de levende bij de doden wonen? Moet het goddelijke leven gevonden worden onder het verderf van wereldse begeerte?

Een lid van het lichaam van Christus dat dronken op straat is, liegt, vloekt of oneerlijk is! God verhoede het. "Zal ik dan de leden van Christus nemen en die maken tot leden van een hoer?" (1 Korinthe 6:15). Hoe kan ik de beker van God drinken en de beker van Belial? Hoe kan ik leven hebben en toch in het vuile graf van wereldse begeerte leven?

Zeker broeders, deze openlijke begeerten en zonden ben je ontvlucht. Ben je ook ontsnapt aan de meer verborgen en bedrieglijke verleidingen van Satan? O, ben je afgeweken van de begeerte van trots? Ben je luiheid ontvlucht? Ben je de vleselijke veiligheid volledig ontvlucht? Probeer je elke dag boven het wereldse uit te leven, boven de liefde voor de dingen van deze wereld en de verstikkende hebzucht die de wereld koestert? Vergeet niet dat je daarom verrijkt bent met de schatten van God.

Ter overdenking: Gebruik evangelisatie nooit als excuus voor werelds gedrag. We moeten onbekeerde mensen ontmoeten, en wat een indruk zal dat maken als we werkelijk veranderd zijn door de genade van God. Dit moeten we zowel positief (Mattheüs 5:16) als negatief zien (1 Petrus 4:3–4).

Preek 551, 24 januari 1864

25 januari

Genadige vernieuwing

Vernieuw in mijn binnenste een standvastige geest. (Psalm 51:12)
Lees verder 2 Thessalonicenzen 2:13–15.

Laten we vandaag aangemoedigd worden om ons verbond met Christus te vernieuwen. Of laten we beter gezegd vragen om een vernieuwde geest, want elke verbondsovereenkomst is daaraan verbonden. Je gelooft in de leer van de verkiezing. Wij schamen ons niet om die te prediken en jullie horen het graag. Wat betekent verkiezing?

Het betekent dat God je gekozen heeft, en als dat zo is, zul je dat vandaag opnieuw laten zien door Zijn weg en Woord te kiezen (Johannes 6:37).

Je gelooft in de speciale en doeltreffende verlossing, dat je gekocht bent uit de mensen (Openbaring 14:4), dan ben je niet meer van jezelf maar duur gekocht (1 Korinthe 6:20). Je gelooft in de krachtdadige roeping. Je weet dat je geroepen bent, als dat zo is, herken dan je onderscheiding en afzondering als een heilig volk apart gezet voor God (1 Petrus 2:9).

Je gelooft dat deze onderscheiding in jou eeuwig is omdat je zult volharden tot het einde (Romeinen 8:28–39). Als je voor altijd van God zult zijn, wees dan van Hem vandaag.

Kijk je niet uit naar een hemel waaruit het egoïsme is verbannen? Verwacht je niet een hemel waarin de heerlijkheid bestaat uit het volledig opgenomen zijn in Christus? Nu dan, laat je ziel deze dag aan het altaar van je God gebonden worden met koorden die niet gebroken kunnen worden, wat er ook gebeurt.

Afvallige, jij die afgedwaald bent, bid dit gebed vandaag. Hij verzoekt je te bidden en daarom zal Hij antwoorden. Er staat "Vernieuw in mij een standvastige geest." Je bent verkeerd, eigenzinnig, wankel en wispelturig geweest. Arme afvallige, Hij heeft dit gebed hier voor jou op laten schrijven – "Vernieuw in mij een standvastige geest."

Ter overdenking: Hoewel de innerlijke geestelijke vernieuwing een voortdurend proces is in het Christelijke leven (2 Korinthe 4:16), moet het niet als vanzelfsprekend gezien worden. We moeten onze gezindheid en gedachten vernieuwen (Romeinen 12:2; Efeze 4:23). Ons deel in het proces van vernieuwing is het verwachten van de Heere (Jesaja 40:31; 41:1).

Preek 490, 25 januari 1863

26 januari

Verborgen en toch zichtbaar

Een gesloten tuin bent u, Mijn zuster, Mijn bruid, een gesloten bron, een verzegelde fontein… O, bron van de tuinen, put van levend water dat van de Libanon stroomt! (Hooglied 4:12,15)

Lees verder Filippenzen 2:12–16.

De gelovige bestaat uit drie principes: het lichaam, de ziel en de inwonende Geest. Die Geest is niemand anders dan de Heilige Geest van God die voortdurend in de gelovige blijft. Zoals de ziel betrekking heeft op het lichaam, zo heeft de Geest betrekking op de ziel. Zoals het lichaam zonder de ziel dood is, zo is de ziel zonder de Geest dood in overtredingen en zonde (Efeze 2:1). Zoals het lichaam zonder de ziel natuurlijk dood is, zo is de ziel zonder de Geest geestelijk dood.

In tegenstelling tot wat moderne theologen tegenwoordig leren, dringen wij erop aan dat de Geest van God niet alleen iets herstelt wat al bestaat, maar dat Hij ook een nieuw principe geeft. Hij stelt niet zomaar een machine opnieuw in die scheef gelopen was, maar Hij geeft nieuw leven waar dat niet kon zijn.

Het is niet dat er iets wakker gemaakt werd wat sliep; het is een uitstorting van een bovennatuurlijke Geest die voor het natuurlijke hart een volslagen vreemde is. We denken nu dat het eerste vers, voor een groot deel, het geheime en verborgen werk van de Heilige Geest beschrijft als Hij een nieuw mens schept in de ziel. In dit geheim kan geen menselijk oog zien. Het innerlijke leven van een Christen kan goed vergeleken worden met een gesloten tuin, een gesloten bron en een verzegelde fontein.

Maar het tweede vers beschrijft de zichtbare gevolgen van genade, want zodra het leven gegeven is, zal het zichzelf laten zien. Zo is dan het mysterie van gerechtigheid al in het hart aan het werk, zoals het mysterie van wetteloosheid daar werkzaam was. Het kan niet stilliggen, het kan niet niets doen, want God is altijd actief. Zo is dit Goddelijke principe ook actief. Zo heb je dus een uiterlijk beeld dat voortkomt uit het innerlijk.

Ter overdenking: Wanneer God van binnenuit werkt, zal dat zichtbaar worden in werken aan de buitenkant. Anders is de vanzelfsprekende conclusie dat het niet eens Gods werk is. “Want zoals het lichaam zonder

geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood" (Jakobus 2:26). Zaligmakend geloof is verborgen en toch zichtbaar.

Preek 431, 26 januari 1862

27 januari

Een hart vol kwaad

Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.
(Mattheüs 15:19)
Lees verder Psalm 58:1–7.

Je kind zal kwade gedachten hebben zonder dat je hem naar een duivelse kleuterschool stuurt. Kinderen die midden in eerlijkheid opgroeien maken zich al vroeg in hun leven schuldig aan kleine diefstallen. Vals getuigenis, een vorm van liegen, is zo gewoon dat iemand die zich daar niet schuldig aan gemaakt heeft iemand moet zijn die nooit gesproken heeft.

Komt dit door de opvoeding of de natuur? Het is zo gewoon dat kinderen leren liegen en zo gewoon dat mensen vaak liegen en ervan houden om kwaad te spreken van hun medemens, of het nu waar is of niet. We doen dit zelfs als ons oor nooit iets anders heeft gehoord dan de onbuigbare waarheid. We leggen een vals getuigenis af met een gretigheid die volmaakt schokkend is.

Is het een kwestie van opvoeding of van een verdorven hart? Sommige mensen verzinnen moedwillig een lasterlijke leugen, wetend dat ze geen speciale zorg hoeven besteden aan hun kind als ze het op straat leggen zodat de eerste beste voorbijganger het mee zal nemen om het te verzorgen. De leugen gaat zegevierend de wereld rond terwijl de waarheid, die het karakter van een goede man eer aandoet, vergeten wordt tot God het in herinnering brengt op de oordeelsdag.

Je hoeft nooit iemand op te voeden in de zonde. De slang is nog maar net geboren en hij schiet sissend omhoog. Een jonge leeuw kan misschien

in de woonkamer opgevoed worden maar hij zal snel dezelfde dorst naar bloed ontwikkelen als wanneer hij in het bos opgevoed zou worden. Zo is het met de mens, hij zondigt zo natuurlijk als een jonge leeuw zoekt naar bloed of zoals een jonge slang gif opslaat.

Ter overdenking: Adam en Eva werden zondeloos naar Gods beeld geschapen (Genesis 1:27; 5:1). Ze werden zondaren en als gevolg van ongehoorzaamheid werden Adams kinderen naar zijn beeld zondig geboren (Genesis 5:3). Vanaf toen heeft iedereen gezondigd omdat ze als zondaar geboren werden – behalve de Zoon van God die geboren was gelijk aan het zondige vlees, in echt, maar zondeloos, vlees. Vertrouw je op Hem alleen als degene die in Zijn eigen vlees gestraft werd voor jouw zonde (Romeinen 8:3)?

Preek 732, 27 januari 1867

28 januari

Verborgen zonden

Daarbij zal de HEERE, uw God, horzels onder hen zenden, totdat zij die overgebleven en voor u verborgen zijn, ook omgekomen zijn.
(Deuteronomium 7:20)
Lees verder Psalm 19:8–15.

John Bunyan beschrijft de stad Mensziel, in De Heilige Oorlog, erg wijs nadat die ingenomen is door Prins Immanuël. De Prins reed naar het kasteel genaamd het Hart en nam het in bezit. De hele stad werd van Hem, maar er waren bepaalde volgelingen van Diabolus die de stad nooit verlieten. Op straat waren ze niet te zien, ze hielden zich schuil in oude holen en grotten. Sommigen waren schaamteloos genoeg om zichzelf onder een andere naam te verhuren als dienaren van de inwoners van Mensziel.

Daar was meneer Begeerlijkheid die zich Goede-Zuinigheid noemde. Daar was meneer Losbandigheid onder de naam Onschuldige-Vreugde. Ze namen andere namen en bleven daar tot ergernis van de stad Mensziel

wonen. Ze verscholen zich in hoeken en gaten en kwamen alleen op donkere dagen tevoorschijn als ze kwaad konden doen en Diabolus konden dienen.

In ons allemaal, hoe waakzaam we ook zijn, zal verborgen zonde blijven. Ook als we Zie-Goed-Toe aan de deur zetten om te luisteren, ook als hij op de uitkijk staat. En mijn burgemeester, meneer Verstandig, heeft ze allemaal heel zorgvuldig opgezocht, maar er blijft veel zonde verborgen.

Ik denk dat we de Heere altijd moeten bidden dat Hij de zonden waar we niet van weten vergeeft. De zonden die jij en ik belijden zijn misschien nog niet eens een tiende van de zonden die we echt doen. Onze ogen zijn niet voldoende geopend om de gruwelijkheid van onze eigen zonde te kennen. Misschien is het zelfs genade van God dat Hij onze ogen enigszins blind houdt voor de afschuwelijke vervloektheid van de zonde. Hij laat ons genoeg zien om de zonde te haten maar niet genoeg om ons helemaal wanhopig te laten worden. Onze zonde is buitengewoon zondig.

Ter overdenking: "Weet dat uw zonde u zal vinden!" (Numeri 32:23). Wees er ook zeker van dat je nooit al je zonden zult kennen. Zelfs als je ze allemaal zou kennen, kun je ze nooit recht maken voor God. Alleen Hij kent de omvang van de zondigheid van je hart (Jeremia 17:9). Alleen God de Zoon kon Zijn bloed vergieten om je te reinigen van al je ongerechtigheden (1 Johannes 1:7,9).

Preek 673, 28 januari 1866

29 januari

De voetwassing

Zo kwam Hij bij Simon Petrus en die zei tegen Hem: Heere, wilt Ú mij de voeten wassen? (Johannes 13:6)
Lees verder Filemon 4–20.

De Schotse Baptisten waren het gewend om de voeten van de heiligen letterlijk te wassen. Ik durf te zeggen dat het sommige heiligen niet veel kwaad zou doen, maar toch was het nooit bedoeld om het

voorbeeld van de Verlosser letterlijk na te volgen. Dit heeft een geestelijke betekenis en dit is wat Hij bedoelt. Als er een daad van vriendelijkheid of liefde gedaan kan worden voor de geringste en onaanzienlijkste kinderen van God, moeten we bereid zijn dat te doen.

We moeten dienaren zijn van Gods dienaren. We moeten ons voelen als Abigail toen ze tegen David zei: "Zie, uw dienares is als een slavin om de voeten van de dienaren van mijn heer te wassen" (1 Samuël 25:41). Abigail werd Davids vrouw, maar toch voelde ze zich niet eens waardig om de voeten van zijn dienaren te wassen. Dat moet onze geest zijn.

Ken je een broeder die nogal snel boos is? Hij wil dat iemand iets vriendelijks tegen hem zegt, en sommigen zeggen, "Ik praat niet met zulke mensen." Doe het, doe het, mijn lieve broeder; ga en was zijn voeten! Ken je iemand die verdwaald is? Iemand zegt, "Ik word niet graag samen met hem gezien." Mijn lieve vriend, je bent geestelijk, ga en breng hem terug met een zachtmoedige geest. Was zijn voeten!

Een andere broeder is hoogmoedig, hij is erg trots. Iemand zegt, "Ik verneder mijzelf niet voor hem." Mijn lieve broeder, ga naar hem toe en was zijn voeten! Als een kind van God bezoedeld is, en jij bent in staat hem daarop te wijzen en hem daarvan af te helpen, onderwerp je dan aan elke vernedering. Plaats jezelf eerder in elke positie dan dat een kind van God onderworpen wordt aan de zonde.

Ter overdenking: Het Nieuwe Testament geeft Christenen veel aanwijzingen over hun onderlinge gedrag. Leg je leven naast deze opdrachten: 1. In het algemeen – heb lief; bewaar de vrede; wees één van gevoel; zorg. 2. In houding – onderwerp je; acht de ander beter; geef voorkeur; verdraag; vergeef; wees vriendelijk; overdenk; aanvaard. 3. In spraak – bemoedig; troost; bouw op; groet; onderwijs; wijs terecht; belijd; bid. 4. In daden – draag lasten; help; dien; wees gastvrij. Van wie waste jij de voeten (Johannes 13:14)?

Preek 612, 29 januari 1865

30 januari

Geen terugkeer

Als een man gestorven is, zal hij dan weer levend worden? (Job 14:14)
Lees verder 1 Samuël 28:3–16.

Wat zouden we denken als wij, die God vrezen, eenmaal in de hemel zijn? Zou niet de suggestie om terug te keren alleen al wreedheid zijn, ook al was het naar de meest trouwe echtgenoot of de meest geliefde kinderen? Zouden we de overwinnaar die de kroon draagt weer terug willen brengen in de strijd? Wil je mij de pijn, het verdriet, de verleiding en de zonde teruggeven? Nee. Geloofd zij God, dat alle wensen van vrienden ons niet terug zullen brengen, want we zullen ver van deze wereld vol verdriet en zonde verwijderd zijn.

Deze wereld is niet zo lieflijk dat ze ons uit de hemel zou kunnen lokken. Hier zijn we vreemdelingen en bijwoners. We hebben hier geen blijvende stad, maar we zoeken een toekomstige stad. Er is één wildernis en, geloofd zij God, er is geen tweede. Er is één Jordaan die overgestoken moet worden, maar er is geen andere. Er is één seizoen waarin we door het geloof moeten wandelen en niet door aanschouwing, waarin we gevoed worden met het hemelse manna. Maar, geloofd zij God, er komt geen tweede seizoen. Hierna komt Kanaän, de rust die overblijft voor Gods volk.

Wie wil er twee levens als je ondergedompeld bent in zorgen? Jij, die moe bent van al het lawaai van deze wereld en gekweld wordt door haar verleidingen, jij die van een ziekbed komt, jij die zonden kent, zou je de hemel willen verlaten als je die eenmaal bereikt hebt? Net zo zou dan een galeislaaf terugverlangen naar zijn roeispaan of een gevangene naar zijn kerker!

Ter overdenking: Het verhaal van de rijke man en Lazarus (Lukas 16:19–31) leert ons duidelijk dat er geen weg terug is van de eeuwigheid voor zowel zondaren als heiligen. Een verlangen naar zo'n terugkeer is daarom vruchteloos, hoe geliefd iemand ook is. We moeten proberen verlost te worden van zulke verlangens.

N.B. Deze preek werd gehouden na de Hartley Colliery-ramp. Er stierven ongeveer 200 mijnwerkers. Sommigen van hen waren Christen.

Preek 432, 30 januari 1862

31 januari

Ken je Hem?

Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden.
(Filippenzen 3:10–11)
Lees verder Handelingen 8:9–24.

Ik waarschuw je voor tweedehands geestelijkheid. Het is een bedorven zielbedriegende misleiding. Pas op dat je jezelf niet waardeert volgens de gedachten van anderen, dat zal je verwoesten. Hoe iemand anders over mij denkt kan grote invloed op mij hebben. Ik hoorde eens van een man die helemaal gezond was en gedood werd door de mening van anderen.

Een aantal vrienden kwamen dwaas overeen om een grap met hem uit te halen. Daarna ontmoette één van hen de man en zei: "Wat zie jij er ziek uit vanmorgen!" Hij voelde zich helemaal niet ziek en was daarom erg verbaasd over die opmerking. Toen hij de volgende ontmoette, die tegen hem zei: "Och, lieve help! Wat zie jij er slecht uit!" begon hij te denken dat het misschien zo was. Toen hij een hoek om ging kwam hij een derde persoon tegen die zei: "Je ziet er niet goed uit, je ziet er veel anders uit dan normaal!"

Hij ging ziek naar huis, ging op bed liggen en stierf. Zo gaat het verhaal en ik zou er niet van opkijken als het echt gebeurd is. Als dat nu het gevolg is van overtuiging en het vermeende geloof in de ziekte van een mens, hoeveel eerder zal een mens dan overgehaald worden dat hij geestelijk gezond is!

Je komt een gelovige tegen en door de manier waarop hij met je omgaat lijkt hij te zeggen: "Ik verwelkom je als een dierbare broeder." En dat betekent het ook. Je bent gedoopt, je bent opgenomen in de kerkelijke

gemeenschap, dus iedereen denkt dat je een volgeling bent van Jezus Christus. En toch ken je Hem misschien niet eens. O, ik bid voor je, wees niet tevreden als je er alleen van overtuigd en zeker van bent dat je in Hem bent, maar ken Hem – ken Hem zelf.

Ter overdenking: We moeten het allemaal als vanzelfsprekend zien dat we natuurlijk zondaren zijn die de hel verdienen. Voor niemand van ons is het vanzelfsprekend dat we heiligen zijn die naar de hemel gaan. Zelfs met de vriendelijkste motieven is geestelijke vleierij een moordenaar. Dat God ons verwondt door ons de verschrikkelijke waarheid over onszelf te vertellen, is een teken van trouwe vriendschap (Spreuken 27:6). Het is een genadige waarschuwing om te vluchten voor de toekomende toorn door te geloven in de gekruisigde Christus (2 Korinthe 5:19–21).

Preek 552, 31 januari 1864

1 februari

Bekeer je en geloof!

En als Ik de waarheid spreek, waarom gelooft u Mij niet?
(Johannes 8:46)
Lees verder Markus 1:1–15.

De eisen van Jezus van Nazareth worden kort door Petrus meegedeeld: "Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere" (Handelingen 3:19). Hij eist bekering; dat is een verandering van gedachten.

Je verandert je gedachten over de zonde, je verlangt niet meer naar haar genoegens, je veracht ze en keert je ervan af. Je verandert je gedachten over heiligheid, je zoekt er je geluk in. Je verandert je gedachten over Christus zelf, je ziet Hem niet langer als zonder vorm en heerlijkheid maar als de meest kostbare Verlosser die jij nodig hebt. Zondaar, Jezus eist van je dat je je sieraden van eigengerechtigheid aflegt en jezelf wikkelt in de zak van

nederigheid, doe as van berouw op je hoofd en roep, “Onrein! Onrein! Onrein!”

Verder vraagt Hij geloof van je. “Bekeer u en geloof het Evangelie” (Markus 1:15). “En dit is Zijn gebod: dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus” (1 Johannes 3:23). De Joden vroegen, “Wat moeten wij doen, opdat wij de werken van God mogen verrichten?” Christus zei, “Dit is het werk van God: dat u gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft” (Johannes 6:28–29). Hij eist het geloof dat Hem zal aannemen als de enige Reiniger van de zonde. Dan is Hij de enige bezitter van de ziel omdat Hij de enige Verlosser is van het hart.

Vriend, je gelooft dat niemand minder dan de Zoon van God je verzoekt op Hem te zien om verlost te worden. Je gelooft dat de Zoon van God aan het kruis gespijkerd was en dat Hij je, uit liefde voor jou, oproept om de zonden die je vernietigen te verlaten en je gelooft in het bloed dat je reinigt. Spreekt Jezus zo? Zijn deze eisen de harde verzinsels van een tiranniek priesterschap of de milde en tedere uitspraken van liefde?

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus gebood deze bekering en dit geloof aan het begin van Zijn bediening (Markus 1:15). Zijn apostelen bleven deze twee samen gebieden (Handelingen 20:21). Deze geboden zijn nooit ingetrokken. Heb je ze gehoorzaamd? Zo niet, wat vraagt de Heere van je?

Preek 492, 1 februari 1863

2 februari

Leef vurig

In al zijn werk dat hij begon in de dienst van het huis van God, in de wet en in het gebod om zijn God te zoeken, handelde hij met heel zijn hart, en hij was voorspoedig. (2 Kronieken 31:21)
Lees verder Jozua 14:6–14.

Kijk om je heen, wie zijn de meest nuttige mensen in de Christelijke kerk vandaag? De mensen die iets ondernemen voor God met heel hun hart. Waar is de prediker die door God gezegend wordt met

honderd bekeringen in een jaar? Is hij een slaperige en droge ziel? Sluit hij zichzelf op binnen nauwe grenzen? Spreekt hij slaperige woorden tegen een sluimerende gemeente? We weten dat dat niet zo is. Maar wanneer God een gemeente wil samenbrengen is dat minstens een bewijs dat er met ernst en vurigheid gepreekt is.

Wie zijn de meest succesvolle zondagsschoolonderwijzers? De meest geleerde? Elke inspecteur zal je vertellen dat dat niet zo is. De meest getalenteerde? De rijkste? Nee, zij die het meest ijverig zijn. De mannen met een brandend hart, dat zijn de mannen die Christus eren. Wie van jullie doet het meeste voor het Koninkrijk van je Meester? Ik kan het je vertellen. Geef me een geestelijke thermometer waarmee ik de warmte van je hart kan meten en ik zal je de omvang van je succes vertellen.

Als je hart koud is naar God weet ik zeker dat je niets doet, ook al doe je net alsof. Maar als je kunt zeggen: "Heere, mijn ziel staat in vuur en vlam en doet pijn van verlangen om goed te doen aan de zielen van mensen," dan doe je het goed en dan zegent God je zoals Hij dat bij Hizkia deed. Hij handelde met heel zijn hart en was voorspoedig.

Ik wil je aanmoedigen want ik heb het gevoel dat veel Christenen niet met heel hun hart Christen zijn. Ik heb het gevoel dat sommigen van jullie Jezus alleen de saaie met spinrag bedekte hoek van jullie hart hebben gegeven, in plaats van dat je Hem verzocht hebt te zitten aan het hoofd van de tafel en te regeren op de troon. Ik wil je aanmoedigen omdat ik bang ben dat we allemaal in het gevaar verkeren om lauw te worden zoals Laodicea.

Ter overdenking: Terwijl we ijver zonder kennis moeten vermijden (Romeinen 10:2), wil God niet dat we tevreden zijn met kennis zonder ijver (Titus 2:14). Probeer je uit alle macht alles te doen wat je hand vindt om te doen (Prediker 9:10)?

Preek 433, 2 februari 1862

3 februari

Onwankelbaar geloof

En niet verzwakt in het geloof, heeft hij er niet op gelet dat zijn eigen lichaam reeds verstorven was – hij was ongeveer honderd jaar oud – en dat ook de moederschoot van Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofte van God niet getwijfeld door ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God de eer gaf. (Romeinen 4:19–20)

Lees verder Exodus 5:22–6:13.

Als je hart in het gebed op iets speciaals gericht is en je hebt er een uitdrukkelijke belofte voor, dan moet je niet wankelen als het verlangde verder weg lijkt dan toen je begon te bidden. Als het zelfs na maanden smeken moeilijker te bereiken is dan ooit, wacht dan bij de genadetroon. Wees ervan overtuigd dat God, hoewel Hij de tijd kan nemen die niet jouw tijd is, de belofte toch zal vervullen als de tijd gekomen is.

Als je gebeden hebt voor het behoud van je kind, echtgenoot of vriend, en die persoon wordt alleen maar slechter, stop dan niet met bidden. Stop niet met bidden als dat lieve kleintje steeds koppiger wordt en die echtgenoot steeds verder van God afdwaalt, God moet Zijn woord houden. En als jij het geloof hebt om een beroep te doen op Zijn eigenschappen van trouw en macht, dan zal Hij je gebeden zeker niet vruchteloos op de grond laten vallen. En nog eens zeg ik dat Hij zeker vrucht zal geven op je gebed, laat het feit dat het antwoord verder weg lijkt dan eerst je niet ontmoedigen.

Vergeet niet dat vertrouwen op God in het licht niets is. Op Hem te vertrouwen in het donker, dat is geloof. Rusten in God als alles van Hem getuigt is niets. Maar geloven in Hem als iedereen Hem wantrouwt, dat is geloof. Geloven dat alles goed zal zijn als alle uiterlijke voorzieningen goed zijn en er een zachte bries staat, dat is simpel. Maar geloven dat alles goed zal zijn als het om je heen onweert en stormt, als je steeds verder van de gewenste haven geblazen wordt, dat is een werk van genade.

Ter overdenking: De veronderstelling dat een goede voortgang wijst op Gods gunst en dat tegenslag een teken is van Zijn ongenoegen, is geen zekere veronderstelling. Onze omstandigheden bewijzen vaak het tegen-

overgestelde (Lukas 6:20–26).

Preek 733, 3 februari 1867

4 februari

Een arm met macht

U hebt een arm met macht, Uw hand is sterk, Uw rechterhand verheven. (Psalm 89:14)
Lees verder Genesis 1:1–2:3.

Denk aan de machtige kracht van God in de schepping. De mens heeft iets nodig om mee te werken, geef hem materiaal en met gepaste instrumenten maakt hij zo een vat voor zichzelf. Maar God begon met niets. En door Zijn woord alleen maakte Hij alles uit niets. *"Want Híj spreekt en het is er, Híj gebiedt en het staat er"* (Psalm 33:9). De duisternis en chaos liggen voor Hem maar ze maken snel plaats voor de uitnemendheid van Zijn macht als Hij zegt, *"Laat er licht zijn"* (Genesis 1:3).

"In zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is" (Exodus 20:11). Hoe vlug ging dat, en toch is het zo volmaakt en heerlijk compleet! Christen, ik wil dat je levend water put uit deze Bron. De God die dat toen allemaal deed, kan Hij dat vandaag niet? Hij maakte de wereld uit niets, kan Hij geen nieuwe schepping maken zonder de menselijke wil? Zijn woord vormde vroeger de schepping, en Zijn woord kan nog steeds wonderen doen. Gesproken door wie Hij ook maar wil sturen, Zijn woord zal zo krachtig zijn als in de eerste dagen.

Er kan duisternis en verwarring zijn in de ziel van de zondaar, één woord zal dat allemaal verwijderen, daar zijn niet eens zes dagen voor nodig. God kan een nieuwe schepping maken in dit gebedshuis en door de hele stad. De Heere hoeft het maar te willen met Zijn almachtige wil, en de zondaar wordt een heilige. O, laat de schepping je aanmoedigen om een nieuwe schepping te verwachten!

Ter overdenking: Elke Christen is een nieuwe schepping (2 Korinthe 5:17). God past dezelfde principes toe in Zijn "nieuwe scheppin-

gen" als Hij deed tijdens Zijn oorspronkelijke scheppingsdaad. Hij geeft ze nieuw leven (Genesis 2:7; Efeze 2:1), een nieuwe gedaante (Genesis 1:26–27), nieuw licht om hen af te scheiden van de duisternis (Genesis 1:1–2:3; Efeze 2:14–16) en nieuwe werken (Genesis 1:22,28; 2:15; Efeze 2:10). Ben jij een nieuwe schepping van God in Christus Jezus?

Preek 674, 4 februari 1866

5 februari

Het lied van Satan

Wanneer een sterke gewapende man zijn woning bewaakt, is alles wat hij heeft veilig. Maar als iemand die sterker is dan hij, op hem af komt en hem overwint... verdeelt hij zijn buit... Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is... (Lukas 11:21–24)

Lees verder 1 Thessalonicenzen 5:1–10.

Zolang je tevreden bent met de wereld en met de vorst die over deze wereld regeert, zul je doorgaan tot je eigen vernietiging. Satan doet met mensen zoals de sirenen (halfgodinnen) volgens de legende met de zeelieden doen. Ze zaten op een rots en zongen liederen. De liederen waren zo harmonieus dat geen zeeman die het geluid hoorde ooit de drang kon weerstaan om zijn schip daarheen te sturen. Zo verging elk schip, het werd op de rotsen vernield door hun rampzalige maar betoverende melodieën.

Zo is Satans stem. Hij lokt naar de eeuwige ondergang met de zoetste melodieën van helse minstrelenkunst. Dit is de liefelijke toon, "Vrede, vrede." O zondaar, als je geen dwaas bent, stop dan je oren voor dit verraderlijke lied. Eeuwig geloofd zij de soevereine genade die ons gered heeft van de betovering van deze vernieler. Hij die in je hart woont wordt een "onreine geest" genoemd. Hij is onrein, hoeveel vrede hij je ook geeft. Vlei jezelf niet met het tegenovergestelde. Hij is altijd dezelfde, onveranderd en onveranderlijk.

Misschien vertel je me dat je niet onderworpen bent aan onreinheid. Je drinkt niet, vloekt niet en liegt niet. Maar onthoud, het is onrein om niet met God verzoend te zijn, het is onrein om een vreemde te zijn voor Christus, het is onrein om God die je geschapen heeft ongehoorzaam te zijn en boven alles is het onrein om de Verlosser niet lief te hebben. Zijn kostbare bloed heeft Zijn volk verlost van de zonde. Op zijn best is de duivel niet beter dan een duivel, en het hart waarin hij woont is niet beter dan het hol waarin een verrader zich verbergt.

Ter overdenking: Zonde beïnvloedt elk deel van ons wezen. Zelfs dat wat wij als goed beschouwen is onrein in Gods ogen (Jesaja 64:6). We blijven onrein tot we vertrouwen op het bloed van de Heere Jezus Christus om ons te reinigen van al onze zonde (1 Johannes 1:7).

Preek 613, 5 februari 1865

6 februari

Bezin voordat je begint

Of welke koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning, gaat niet eerst zitten om te beraadslagen of hij bij machte is met tienduizend man tegemoet te gaan die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En zo niet, dan stuurt hij, als de ander nog ver weg is, een gezantschap om te vragen wat de vredesvoorwaarden zijn.
(Lukas 14:31–32)
Lees verder Richteren 16:4–22.

Misschien word je verleid door vrienden die erg aandringen. Je kunt nu je zonde opgeven, maar je weet niet wie je in de toekomst zal verleiden. Als ze je verleidt, degene die je voorheen zo goed kon verleiden, kun je haar dan weerstaan? Als hij spreekt. Hij! Alleen dat woord wekt je herinnering al. Als hij zou spreken zoals alleen hij dat kan, als hij je aankijkt zoals alleen hij dat kan, kun je dan weerstaan? Zijn betoverende stem, zijn fascinerende blik!

O, hoeveel zielen zijn er verdoemd door wat mensen liefde noemen! O, hadden ze maar een klein beetje echte liefde voor zichzelf en anderen, zodat ze niet zouden toegeven aan de vorst van de hel. Maar helaas, hoewel de beker er zoet uitziet, moeten we ook letten op de hand die hem toereikt. Het is niet makkelijk om tegen Satan te strijden als hij iemand gebruikt die je erg waardeert en liefhebt met heel je hart. Denk aan Salomo, die wonderlijk wijs was; hij werd verleid door zijn vrouwen en werd de prooi van de boze.

Je hebt de Geest van de Meester nodig om tegen de verleider, die het uiterlijk heeft van je beste vriend, te kunnen zeggen: "Ga weg achter Mij, satan!" De duivel is een sluw wezen; als hij de deur niet kan forceren, probeert hij wel een sleutel te krijgen die past. En door middel van je tederste liefde en genegenheid zal hij zo je hart binnendringen. Je zult het niet makkelijk vinden om tegen hem te strijden.

Ter overdenking: Zelfs zij die het dichtst bij ons staan en ons het meest dierbaar zijn, zijn zondaren en mogelijke bronnen om ons te verleiden (Deuteronomium 13:6). Als we te veel van hen verwachten, zullen ze ons vroeg of laat teleurstellen. Het is veel beter om werkelijk op God zelf te vertrouwen (Psalm 118:8–9; Micha 7:5–7).

Preek 632, 6 februari (onbekende datum)

7 februari

Uitverkiezing is geen ontmoediging

Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal. (Exodus 33:19)
Lees verder Romeinen 9:14–26.

Onze tegenstanders stellen het als volgt voor: Stel dat een vader naar eigen willekeur sommige kinderen zou veroordelen tot extreme ellende en anderen uitermate gelukkig zou maken. Zou dat juist en rechtvaardig zijn? Zou dat niet wreed en afschuwelijk zijn? Natuurlijk! Het zou het meest gruwelijke zijn. En wij moeten er ver bij vandaan blijven om zo'n gang van zaken aan de Rechter van de aarde toe te schrijven.

Maar dit is helemaal niet wat er aan de hand is, dit staat er zo ver vanaf als het licht van het duister. De zondige mens heeft nu niet de positie van een onschuldig kind dat iets verdient. Evenmin neemt God de plaats in van een verwaande ouder. Ik wil iets veronderstellen wat veel dichter in de buurt komt, en eigenlijk is het geen veronderstelling maar een exacte beschrijving van de hele zaak.

Een aantal misdadigers, schuldig aan de meest zware en afschuwelijke misdaden, zijn rechtvaardig veroordeeld om te sterven. En ze moeten sterven, tenzij de koning hen vrij zal vergeven door de macht die hij heeft te gebruiken. Als hij ervoor kiest om een aantal misdadigers te vergeven en de anderen veroordeeld te laten, om goede en voldoende redenen die hij zelf kent, is er toch niets onrechtvaardigs of wreeds hier?

Als het doel van rechtvaardigheid om wijze redenen beter beantwoord kan worden door sommigen die vergeven zijn te sparen, terwijl tegelijkertijd het straffen van sommigen de rechtvaardigheid van de wetgever hoog houdt, wie durft daar dan iets tegenin te brengen? Niemand, durf ik te zeggen, behalve zij die vijanden zijn van het koninkrijk en de koning. En daarom vragen we: “Is er onrechtvaardigheid bij God? Volstrekt niet!” (Romeinen 9:14).

Ter overdenking: Onze beschuldigingen van onrecht tegen God zijn het gevolg van verkeerde veronderstellingen. De Joden zeiden tegen Jezus dat ze allemaal vrij waren en kinderen van God waren (Johannes 8:33,41); terwijl ze in werkelijkheid en oorspronkelijk net als wij allemaal slaven waren van de zonde en kinderen van de duivel (Johannes 8:34,44). Wat ons moet verbazen is niet dat God ons zal straffen voor de zonde, maar dat Hij ervoor kiest om ons allemaal nog genadig te zijn!

Preek 553, 7 februari 1864

8 februari

Gethsémané

En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen. (Lukas 22:44)

Lees verder Markus 14:32–42.

Kijk naar de onuitsprekelijke smart van de Verlosser. De emoties van die sombere nacht worden met verschillende woorden in de Schrift uitgedrukt. Een paar dagen voor Zijn lijden zegt Hij volgens Johannes: "Nu is Mijn ziel in beroering," en toen Hij zag hoe de wolken zich verzamelden en Hij nauwelijks wist waar Hij naartoe moest, riep Hij uit: "Wat zal Ik zeggen?" (Johannes 12:27).

Mattheüs schrijft over Hem: "[Hij] begon bedroefd en zeer angstig te worden" (Mattheüs 26:37). Het woord "ademonein" is vertaald als "zeer angstig." Goodwin merkt op dat er verwarring was in de zielenstrijd van de Verlosser omdat het woord "afgezonderd van mensen – een mens in verwarring, afgezonderd van de mensheid" betekent. Wat een gedachte, broeders, dat onze gezegende Heere naar de rand van de verwarring werd gedreven door de intensiteit van Zijn angst.

De Verlosser zelf zegt volgens Mattheüs: "Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe" (Mattheüs 26:38). Het woord "perilupos" hier betekent omvat, omringd en overweldigd met verdriet. Goodwin verwoordt het krachtig, "Hij was tot over Zijn oren ondergedompeld in verdriet zonder een opening om adem te halen."

Markus zegt dat Hij erg ontdaan en angstig begon te worden (Markus 14:33). In dit geval laat het woord "thambeisthai" met het voorvoegsel "ek" de hevigheid van Zijn ontsteltenis zien, zoals Mozes toen hij hevig beefde van angst (Hebreeën 12:21). Lukas gebruikt de krachtige taal van mijn tekst, "in zware zielenstrijd." Deze uitdrukkingen laten voldoende zien dat het verdriet van de Verlosser een buitengewoon karakter had. Dit rechtvaardigt de profetische uitroep: "Aanschouw en zie of er leed is als mijn leed, dat mij is aangedaan" (Klaagliederen 1:12).

Ter overdenking: De instrumenten die we associëren met het vergieten van Christus' bloed werden gehanteerd door mensen – de gesel, doornen-

kroon, de spijkers en de speer (Johannes 19:1–2, 18, 34). Het feit dat Hij grote druppels bloed zweette in de hof van Gethsémané voordat ook maar iemand Hem aan kon raken, geeft ons een belangrijke blik achter de schermen – Zijn leven werd Hem niet door mensen afgenomen, Hij gaf het zelf voor de mensen (Johannes 10:17–18).

Preek 493, 8 februari 1863

9 februari

Heiligmaking

Door de heiliging van de Geest. (1 Petrus 1:2)
Lees verder 1 Thessalonicenzen 3:11–4:8.

We moeten zeker over de heiligmaking spreken als het werk van de Geest, maar we moeten oppassen dat we het niet zien alsof de Vader en de Zoon er geen deel aan hebben. Het is ook goed om te zeggen dat heiligmaking het werk is van de Vader, de Geest en de Zoon. Jehovah zegt: "Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis" (Genesis 1:26), daarom zijn wij "Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen" (Efeze 2:10).

Mijn broeders, ik smeek jullie om zorgvuldig de waarde die God hecht aan echte heiligheid op te merken en te overdenken, want we zien dat de Drie-eenheid samenwerkt om een gemeente voort te brengen "zonder smet of rimpel of iets dergelijks" (Efeze 5:27). Heiligheid is het architectonische plan waarop God Zijn levende tempel bouwt. We lezen in de Schrift over Zijn heerlijke heiligheid; niets is voor God heerlijker dan dat wat heilig is. Alle heerlijkheid van Lucifer, de morgenster, kon hem niet beschermen tegen de goddelijke afschuw toen hij zich met zonde verontreinigd had.

"Heilig! Heilig! Heilig!" – de voortdurende roep van de cherubijnen is het meest verheven lied dat een schepsel kan bieden en het edelste wat een goddelijk Wezen kan aanvaarden. Kijk dan, Hij kiest heiligheid als Zijn schat. Het is het zegel op Zijn hart en op Zijn rechterhand. Ik bid dat jullie,

die belijden Christus te volgen, hoge waarde hechten aan reinheid in leven en godvruchtigheid in het spreken. Waardeer het bloed van Christus als het fundament van je hoop, maar spreek nooit neerbuigend over het werk van de Geest.

Ter overdenking: Sommigen benadrukken het werk van de Heilige Geest zo nadrukkelijk dat het lijkt alsof ze Hem alleen aanbidden als eenheid. Anderen lijken het werk van de Heilige Geest zo over het hoofd te zien dat het lijkt alsof ze alleen de Vader en de Zoon aanbidden als een dualiteit. Mensen die werkelijk in de Drie-eenheid geloven, eren alle drie de personen van de Godheid. Er is iets ernstig mis als er één gekleineerd of weggelaten wordt (Johannes 5:23; Handelingen 19:2).

Preek 434, 9 februari 1862

10 februari

Een vurig gebed

Bij het begin van uw smeekbeden is er een woord uitgegaan en nu ben ik zelf gekomen om u dat te vertellen, want u bent zeer gewenst.
(Daniël 9:23)
Lees verder Lukas 18:1–8.

Het herhalen van uitdrukkingen zoals "O Heere! O Heere! O Heere!" is misschien niet altijd goed. Zulke herhalingen kunnen zondig zijn, omdat we Gods naam ijdel gebruiken. Maar zo is dat niet bij Daniël. Zijn herhalingen komen uit de diepte van zijn ziel, "Heere, luister. Heere, vergeef. Heere, sla er acht op en doe het" (vers 19). Dit zijn de vulkaanuitbarstingen van een brandende ziel die vreselijk beeft. Het is de ziel van de mens die verlichting wil. Jezus Zelf bad drie keer hetzelfde in Zijn meest hevige gebeden.

Afwisseling van woorden laat soms zien dat de geest niet volkomen in beslag genomen wordt door het onderwerp; hij is nog in staat om zijn manier van uiten te overwegen. Maar wanneer het hart volkomen opgeslokt wordt in het verlangen, kan het zijn woorden niet meer goed

vormen en oppoetsen. Het grijpt naar de uitdrukking die het dichtst bij ligt en daarmee vervolgt het zijn smeekbede. Zolang God het begrijpt, hoeft de onrustige geest zich geen zorgen te maken over zijn manier van spreken. Daniël kreunt zichzelf hier naar boven tot hij ontvangt waar hij naar verlangt. Hij doet dit op een manier die oude godgeleerden "meervoudige herhalingen" zouden hebben genoemd.

Waarmee zal ik het pleidooi van deze zeer gewenste man vergelijken? Het lijkt erop dat hij donderde en bliksemde aan de hemelpoort. Hij stond daar voor God en zei tegen Hem, "O, Allerhoogste! U bracht mij aan de oevers van de Ulai (zie Daniël 8:2,16) zoals U Jakob naar de Jabbok bracht. En bij U wil ik de hele nacht blijven en worstelen tot de dag aanbreekt. Ik kan en zal U niet laten gaan tenzij U mij zegent."

Als een gebed niet vurig is, zal het waarschijnlijk niet direct beantwoord worden. "Het krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand" (Jakobus 5:16), maar als het niet vurig is, kunnen we niet verwachten dat het effectief en zegevierend is. We moeten de ijspegels die aan onze lippen hangen wegdoen.

Ter overdenking: Herhaling in het gebed is op zich niet verkeerd. We moeten ijdele herhaling vermijden (Mattheüs 6:7). Let op het contrast tussen de wilde en nutteloze herhalingen van de profeten van Baäl (1 Koningen 18:26–29) en de zinvolle en oprechte herhaling van Elia's korte gebed, waarop God antwoordde (1 Koningen 18:36–39).

Preek 734, 10 februari 1867

11 februari

Lente in je hart

U zegent zijn gewas. (Psalm 65:11)
Lees verder Openbaring 2:1–7.

God zegent het gewas. Als ik terugkijk op mijn eigen opgroeien, denk ik soms dat God me toen gezegend heeft op een manier waarop ik nu gezegend zou willen worden. Een appelboom vol appels vind ik

mooi. Maar een appelboom in bloesem vind ik mooier. Er is niets in de wereld wat mooier is dan de bloesem van een appelboom. Schilders hebben verklaard dat er niets is in de wereld wat haar schoonheid kan overtreffen.

Zo is een volwassen Christen met vruchten zalig om te zien. Toch is er een zaligheid, een speciale zaligheid in de jonge Christen in bloei. Laat me je vertellen wat ik denk dat die zaligheid is. Je voelt nu waarschijnlijk beter aan wat zonde is dan sommige Christenen die de Heere al jaren kennen; ze zouden willen dat ze jouw fijngevoelige geweten hadden. Je hebt nu een ernstiger plichtsbesef en een meer plechtige angst om die plicht te verwaarlozen dan sommigen die de Heere al jaren kennen. Je hebt een grotere ijver dan velen. Je doet je eerste werken voor God en brandt van je eerste liefde.

Niets is te heet of te zwaar voor je. Het luisteren naar een preek, welk weer het ook is, lijkt voor jou nu een dwingende noodzaak. Je zou over heggen klimmen en door sloten gaan om het Woord te horen. Maar sommigen die al wat ouder zijn, willen zachte kussens om op te zitten; ze kunnen niet meer zoals vroeger in het gangpad staan. Iedereen moet vooral beleefd zijn als ze binnenkomen of ze geven helemaal niet meer om aanbidding.

Ter overdenking: Welk soort appelboom zou jij in Gods ogen zijn? Een die nog steeds aangename vruchten voortbrengt (Hooglied 7:8) of een die verdord is (Joël 1:12)?

Preek 675, 11 februari 1866

12 februari

Om Christus' wil

Wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God om Christus' wil u vergeven heeft. (Efeze 4:32, EV)

Lees verder Kolossenzen 3:17–4:2.

Wat hebben we gedaan? We hebben een paar keer gepreekt, maar met hoe weinig vuur. Soms hebben we gebeden, maar met hoe weinig hartstocht. We hebben zo nu en dan met zondaars gesproken, maar hoe halfslachtig was dat. We hebben iets gegeven voor de zaak van Christus, maar zelden hebben we iets gegeven waardoor we onszelf moesten verloochenen en een echt offer gaven. Soms geloofden we in God, maar wat een ongeloof was er met dat geloof vermengd. We hielden van Christus, maar met wat een koud en ongevoelig hart.

"Om Christus' wil." Voel je de kracht ervan? Laat dit dan voor je ziel de machtig ruisende wind zijn om alle wolken van wereldsheid weg te blazen en de mist van de zonde op te klaren. "Om Christus' wil." Laat dat de tong van vuur zijn op ieder van jullie. "Om Christus' wil." Laat dat de goddelijke opgetogenheid zijn, de hemelse inspiratie die ons optilt van de aarde. "Om Christus' wil." Laat dat de goddelijke geest zijn die ons moedig maakt als leeuwen en ons snel laat zweven als een arend in het dienen van de Heere.

Hoeveel ben je mijn Heere schuldig? Heeft Hij ooit iets voor je gedaan? Heeft Hij je zonden vergeven? Heeft Hij je bedekt met de mantel van gerechtigheid? Heeft Hij je voeten op een rots gezet? Heeft Hij je voetstappen vastgemaakt? Heeft Hij de hemel voor je klaargemaakt? Heeft Hij jou voor de hemel klaargemaakt? Heeft Hij je naam in het boek van het leven geschreven? Heeft Hij jou mateloos gezegend? Heeft Hij een voorraad aan barmhartigheid die geen oog gezien en geen oor gehoord heeft? Doe dan iets voor Christus wat Zijn liefde waard is.

Word wakker uit je natuurlijke slaperigheid, en doe vandaag iets voor de zon ondergaat. Doe iets op een manier waarop het duidelijk wordt dat je de kracht voelt van deze goddelijke reden "Om Christus' wil."

Ter overdenking: Voor ons werd Jezus arm en zonde gemaakt (2 Korinthe 8:9; 5:21), wij hebben Hem daar geen redenen voor gegeven. God gaf zelf een reden – Zijn onverdiende liefde. "Om Christus' wil" moet een krachtige reden zijn voor onze gebeden (Romeinen 15:30), voor de bereidheid om als dwazen behandeld te worden (1 Korinthe 4:10), om te dienen (2 Korinthe 4:5), voor de bereidheid om te lijden (2 Korinthe 12:10; Filippenzen 1:29), voor burgerlijke gehoorzaamheid (1 Petrus 2:13) en voor de verspreiding van het Evangelie (3 Johannes 7). Wat wil jij doen om Christus' wil?

Preek 614, 12 februari 1865

13 februari

Eeuwig leven

En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken. (Johannes 10:28)
Lees verder Jesaja 49:14–16.

"Zij zullen beslist niet verloren gaan." Er is een manier om alles weg te redeneren. Dat denk ik, maar ik weet echt niet hoe degenen die niet in de volharding van de heiligen geloven deze tekst lezen. Ze kunnen ermee doen wat ze willen, maar ik zal blijven geloven wat ik hier lees, dat ik niet verloren zal gaan als ik van Christus ben. Als ik verloren ga, heeft Jezus Zijn belofte niet gehouden. Maar ik weet dat Hij trouw zal blijven aan Zijn woord. "God is geen man, dat Hij zou liegen, of een mensenkind, dat Hij ergens berouw over zou hebben" (Numeri 23:19). Elke ziel die rust op het verzoenende offer is veilig en eeuwig veilig. "Zij zullen beslist niet verloren gaan."

Dan komt de derde zin waardoor onze positie vaststaat – "In Christus' hand." Het is een ereplaats: we zijn de ring aan Zijn vinger. Het is een plaats van liefde: "Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd, uw muren zijn steeds vóór Mij" (Jesaja 49:16). Het is een plaats van kracht: Zijn rechter-

hand omvat al Zijn volk. Het is een plaats van bezit: Christus houdt Zijn volk vast, "Al Zijn heiligen zijn in Uw hand" (Deuteronomium 33:3).

Het is een gepaste plaats: wij zijn gezwicht voor Christus en daarom is het passend dat Christus over ons regeert. Het is een plaats van leiding en bescherming: als schapen zijn we, zoals gezegd wordt, in de hand van de Herder en zo zijn we in de hand van Christus. Als pijlen in de hand van een machtig man om hem te helpen en als juwelen in de hand van een bruid als haar sieraad, zo zijn wij in de hand van Christus.

Ter overdenking: Als we werkelijk op Hem vertrouwen, zullen we, zoals de Heere Jezus Christus beloofd heeft, nooit meer dorst hebben (Johannes 4:14), nooit meer honger hebben (Johannes 6:35) en nooit de dood smaken (Johannes 8:51–52; 11:26). Met andere woorden, we zullen nooit vergaan. Maar er zal geen bescherming zijn voor hen die niet werkelijk geloven. Op de Dag van het Oordeel zal Hij, ondanks alles wat ze in Zijn Naam beweren te hebben gedaan, tegen hen zeggen, "Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij" (Mattheüs 7:21–23). Welk "nooit" is op jou van toepassing?

Preek 726, 13 februari (onbekende datum)

14 februari

Volhouden tot het einde

Wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.
(Mattheüs 10:22)
Lees verder 1 Johannes 2:18–25.

Je ziet in de Schrift niet veel jonge mensen verdwalen. Je ziet gelovigen zondigen maar dat zijn meestal oudere mensen. Daar is Noach, geen jonge man. Daar is Lot, die geen kind meer was toen hij dronken werd. Daar is David met Bathseba, geen jonge man vol hartstocht. Daar is Petrus, hij was geen jongen toen hij zijn Meester verloochende.

Dit waren mannen met ervaring, kennis en wijsheid. "Wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt" (1 Korinthe 10:12). Met verdriet

denken we aan iemand die we jaren geleden nog zoet hoorden bidden, we achtten hem hoog en vertrouwden hem.

Ik herinner me een lieve broeder die erg vriendelijk maar niet wijs zei, "Als hij geen kind van God is, ben ik het ook niet." Maar lieve broeders, hij nam tot onze schaamte en verdriet een zijspoor naar de slechtste en vuilste zonden.

Maar dit is het kenmerk van een echt kind van God: hij houdt vol tot het einde. Als iemand niet volhoudt en teruggaat naar zijn oude meester, als hij opnieuw het satanische juk opneemt, dan is dat een duidelijk bewijs dat hij nooit het geestelijke Egypte door Jezus Christus heeft verlaten. Hij heeft nooit het eeuwige leven ontvangen dat niet kan sterven omdat het uit God geboren is.

Lieve vrienden, ik heb dus genoeg gezegd om te bewijzen dat het echte kenmerk van een Christen volharding is. Ik denk dat daar geen twijfel over bestaat. En zonder deze volharding bewijst niemand dat hij een kind van God is.

Ter overdenking: De volharding van de heiligen is geen theoretisch concept. Het feit dat we kinderen van God zijn, kunnen we alleen bewijzen in de praktijk. Het is een slecht teken dat mensen die zeggen Christen te zijn het niet volhouden in bijvoorbeeld verdrukking (Markus 4:17) of gezonde leer verwerpen (2 Timotheüs 4:3). Onze volharding in het Christelijke geloof wijst naar een heerlijke toekomst (2 Thessalonicenzen 1:4–5; Jakobus 1:12).

N.B. Deze preek werd gehouden na de dood van Spurgeons opa, James Spurgeon. Hij stierf op 12 februari 1864 op 87-jarige leeftijd. Hij hield het vol tot het einde als dienaar van Christus, dat zei Spurgeon in een vurig eerbetoon.

Preek 554, 14 februari 1864

15 februari

Het verraad

En Jezus zei tegen hem: Judas, verraadt u de Zoon des mensen met een kus? (Lukas 22:48)
Lees verder 1 Timotheüs 6:6–10.

Ik geloof vast dat van alle hypocrieten, zij die geld als hun god hebben, de minste hoop hebben. Je kunt een gevallen Christen terugwinnen die zich niet heeft gedragen; hij kan zijn lust verafschuwen en zich ervan afkeren. Maar ik vrees dat er maar weinig gevallen zijn van mensen die aangetast zijn door gierigheid en toch gered zijn. Ik denk dat het er zo weinig zijn dat je ze op een hand kunt tellen. Het is een zonde die de wereld niet afkeurt.

God weet hoe ik heb gebruld tegen mensen die helemaal voor deze wereld zijn en toch doen alsof ze Christus volgen. Ze zeggen dan altijd: "Dat is niet voor mij." Wat ik volslagen naakte gierigheid noem, noemen zij voorzichtigheid, beleid en zuinigheid. En het gedrag dat ik zo minacht en bespuug, doen zij, en ze denken dat hun handen aardig schoon zijn nadat ze dat hebben gedaan. Ze zitten daar als Gods volk, ze luisteren als Gods volk en denken dat ze, nadat ze Christus hebben verkocht voor een armzalige winst, naar de hemel gaan.

O zielen, we moeten het meest oppassen voor hebzucht! Het is niet geld, ook niet het gebrek aan geld, maar de liefde voor geld die de wortel is van al het kwaad. Niet het verkrijgen van geld, ook niet het behouden van geld, maar de liefde voor geld, als we geld onze god maken, als we geld zien als ons belangrijkste geluk en niet letten op de zaak van Christus, Zijn waarheid of Zijn heilige leven, en alles willen opofferen voor winst. O zulke mensen doen een grote zonde, hun ondergang zal zeker en rechtvaardig zijn.

Ter overdenking: Gierigheid verschijnt meestal in het Nieuwe Testament in de lijst van schandalig gedrag. Pas ervoor op. Judas deed dat niet. Zijn reactie op het mislopen van een klein fortuin was het verraden van de Heere. Hij gaf Jezus Christus voor financiële winst; het bleek zijn

eigen ondergang. “U zult niet begeren” (Exodus 20:17).

Preek 494, 15 februari 1863

16 februari

Het verkrijgen van beloften

Zij hebben door het geloof… beloften verkregen. (Hebreeën 11:33)
Lees verder Mattheüs 7:7–11.

Er zijn drie manieren om beloften te verkrijgen. Voor veel beloften hoef je alleen je hand uit te steken om ze te grijpen. Je mag met gelovend vertrouwen die belofte in een keer nemen. “Bid, en u zal gegeven worden” (Mattheüs 7:7). Er zijn veel beloften zo makkelijk te bereiken dat, als je in Christus bent, je ze vervuld ziet door ze eenvoudig te geloven. Geloof dat ze waar zijn en je zult ontvangen wat ze je beloven.

Sommige beloften van God zijn als cheques, je laat ze aan de balie zien en krijgt het geld. Je moet de belofte nemen, afgestempeld, ondertekend en verzegeld door Gods eigen hand, geloven dat het Gods belofte is en je zult de barmhartigheid ontvangen. Dit geldt voor een groot aantal beloften. Voor sommige andere beloften moet ik een tweede opdracht geven. Je moet ze niet alleen eenvoudig geloven maar er ook dringend om bidden. “klop, en er zal voor u opengedaan worden” (Mattheüs 7:7). Deze beloften verkrijg je niet door ze eenvoudig te geloven.

Van sommige duivels werd gezegd: “Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten” (Mattheüs 17:21). Van sommige beloften wordt gezegd dat ze niet vervuld worden dan door een dringend gebed. Je moet kloppen en als de poort niet opengaat moet je weer kloppen, en dat herhalen tot God je genadig zal zijn. Je bent zeker van de zegen als je weet hoe je met de Engel moet worstelen en verklaart dat je Hem niet zal laten gaan tenzij Hij je zegent.

Een derde soort beloften wordt niet eens vervuld door bidden of geloof. Je verkrijgt ze door er ernstig naar te zoeken, “zoek, en u zult vinden”

(Mattheüs 7:7). Als God iets bij de belofte voegt wat je moet doen, doe dat dan ijverig en je zult de zegen ontvangen.

Ter overdenking: Gods beloften aan ons zijn allemaal "Ja" in Christus (2 Korinthe 1:20). Hij is niet terughoudend om de beloften die Hij gedaan heeft te vervullen. Ondanks dat Zijn beloften "groot en kostbaar" zijn (2 Petrus 1:4), krijg je ze niet zomaar op een bordje. Ze worden gereserveerd voor hen die er waarde genoeg aan hechten om God ervoor te benaderen. Wij zijn schuldig als we het niet vragen of het verkeerd vragen (Jakobus 1:5–8; 4:2–3).

Preek 435, 16 februari 1862

17 februari

Liefdevol advies voor bezorgde zoekers

En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden. (Jakobus 1:5)
Lees verder Jesaja 8:16–22.

Als de ziel van iemand zich echt zorgen maakt, is hij in groot gevaar. Een listige valse leraar kan hem te pakken krijgen en bedriegen met een dwaalleer. Daarom zegt de tekst niet, "als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan de priester." Dat is ongeveer het ergste wat hij kan doen, want hij die zich voordoet als priester is of een bedrieger of bedrogen. "Laat hij die dan vragen aan God," dat is het advies van de Schrift. We gaan allemaal zo snel naar boeken, mensen, plechtigheden en alles behalve God. De mens wil God dienen met zijn ogen, armen, knieën, zijn mond en alles behalve zijn hart.

Wij zijn allemaal min of meer beducht voor de hartelijke aanbidding van God totdat we door genade vernieuwd zijn. Juan de Valdes zegt: Zoals een onwetende een kruisje neemt en zegt, "dit kruisje helpt me om aan Christus te denken." Hij buigt zich ervoor neer maar denkt helemaal niet aan Christus. Hij stopt bij het kruisje. Zo neemt de geleerde zijn boeken

en zegt, “dit boek zal me de geheimen van het Koninkrijk leren,” maar in plaats van te denken over de geheimen van de liefde tot God, leest hij het boek mechanisch, hij stopt bij het boek zonder het te overdenken en in die waarheid te duiken.

Het is de handeling van de geest die God aanvaardt. Het is de gedachte die gemeenschap heeft met Hem. Het is de ziel die verbonden wordt met de ziel van God. Het is de aanbidding in geest die de Heere aanvaardt. Daarom zegt de tekst niet, “laat hij die dan vragen aan boeken of de priester,” maar “laat hij die dan vragen aan God.” Laat de zoeker het boven alles niet aan zichzelf vragen en zijn eigen fantasieën en gevoelens volgen. Alle menselijke gidsen zijn slecht, maar jijzelf zult je slechtste gids zijn. “Laat hij die dan vragen aan God.”

Ter overdenking: Wie of wat zie jij als je bemiddelaar in je omgang met God? De enige bemiddelaar die Hij zal accepteren tussen jou en Hem is degene die Hij zelf heeft aangesteld, de tweede persoon van de Godheid, de mens Jezus Christus (1 Timotheüs 2:5). In Zijn naam kunnen we alles rechtstreeks aan God vragen (Johannes 14:13–14; 15:16; 16:23–24).

Preek 735, 17 februari 1867

18 februari

Onze gedachten en Gods gedachten

Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. (Jesaja 55:8–9)

Lees verder Hebreeën 10:1–18.

Veel mensen denken dat het plan om alleen te vertrouwen op Jezus om ter plekke vergeving te ontvangen, te eenvoudig is om waar te zijn. Je wilt een plan met veel Latijn en Grieks en zulke dingen. Je kunt urenlang praten over de doop, het vormsel, de biecht en ik weet niet wat, maar het Evangelie is: “Vertrouw op Jezus en leef.” “Geloof in de Heere

Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31). Je denkt dat het te eenvoudig is om daarop te vertrouwen.

Het is bekend dat de meest eenvoudige middelen het krachtigst en veiligst zijn. Zeker, op de eenvoudigste regels in de mechanica bouwen ingenieurs hun meest prachtige constructies. Het moment dat het complexer wordt kom je in een warboel en aan de rand van zwakte. Eenvoud, hoe vast is dat! Kijk hoe ze vroeger een plank over de dorpsbeek legden, dat was de oude manier om een brug te maken. Toen kwam er iemand die het gewelf uitvond, zeker een geweldige uitvinding maar niet altijd geschikt. De buisvormige Menaibrug is niets meer dan het oude plan van de plank over de beek. Steeds meer grote ingenieurs gaan terug naar eenvoud.

Als we wijzer worden komen we terug waar het allemaal begon. Ik neem aan dat de zwaan die over het meer vaart de zeevaarder het optimale model van een vaartuig gaf. De scheepvaart zal daar altijd in de buurt komen als ze dicht bij het goede en schone wil blijven. Als eenvoud in de natuur kracht is, dan is dat zeker ook zo in de genade. Vertrouw op Christus en leef!

Ter overdenking: Trots maakt ons onwillig om een verlossing te aanvaarden waar we zelf geen invloed op hebben of glorie van krijgen (2 Koningen 5:9–14). Verwerp jij Gods vrije gave van vergeving in Christus en maak je je leven ingewikkeld met nutteloze inspanningen die nooit tot een goed einde zullen leiden (Jesaja 55:1–2)?

Preek 676, 18 februari 1866

19 februari

Onze verdorvenheid en Gods genade

En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb. (Genesis 8:21)

Lees verder Johannes 3:1–15.

Ik kan mezelf geen nieuwe natuur geven. Een vijgenboom kan zichzelf niet veranderen in een appelboom. Als ik een wolf ben, kan ik van mezelf geen schaap maken. Water kan naar het juiste niveau stijgen, maar zonder druk zal het niet verder gaan. Er moet dus iets meer in mij gebeuren dan ik zelf kan doen, en dat is inderdaad wat de Schrift ons leert.

"Wat uit het vlees geboren is…" wat is dat? Als het vlees zijn uiterste best heeft gedaan, wat is het dan? "Wat uit het vlees geboren is, is vlees." Het is vuil en het is vuil wat het doet. Alleen dat "wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden" (Johannes 3:6–7).

Mijn ziel moet in de handen van de Geest terechtkomen. Zoals een stuk klei op het wiel van de pottenbakker gemaakt is om rond te draaien en door de vingers van de pottenbakker gevormd wordt tot wat hij wil, zo moet ik passief in de handen van de Geest van God liggen. Hij zal naar Zijn welbehagen het willen en het werken in mij werken, en dan zal ik met vrees en beven aan mijn eigen zaligheid gaan werken (Filippenzen 2:12–13). Maar nooit, nooit totdat Hij het werkt.

Ik heb meer nodig dan de natuur mij geeft, dan mijn moeder mij geeft, dan mijn vader mij geeft, en meer dan mijn vlees en bloed mij geven onder de meest gunstige omstandigheden. Ik heb de Geest van God uit de hemel nodig. Nu is de vraag, "Heb ik Hem ontvangen? Hoe weet ik dat?" Je weet dat je Hem ontvangen hebt als je alleen op Christus Jezus rust voor je verlossing.

Ter overdenking: Door Zijn Geest te geven, die ons wijst op het geschenk van Zijn Eniggeboren Zoon, heeft God ons inderdaad veel meer gegeven dan de natuur, onze ouders, en ons vlees en bloed ooit konden

geven. Maar heb jij Gods geschenk ontvangen? Gods kinderen zijn degenen die Hem ontvangen hebben door op Hem te vertrouwen (Johannes 1:12–13).

Preek 615, 19 februari 1865

20 februari

Ontzagwekkende nederigheid

Die bij Jezus gekomen waren… zeiden: Hij is het waard dat U dat voor hem doet, want hij heeft ons volk lief en heeft zelf de synagoge voor ons gebouwd. En Jezus ging met hen mee, maar toen Hij niet ver meer van het huis was, stuurde de hoofdman enkele vrienden naar Hem toe om tegen Hem te zeggen: Heere, doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt… maar spreek een woord en mijn knecht zal genezen zijn… Toen Jezus dit hoorde… zei Hij: Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden. (Lukas 7:4–9)
Lees verder Spreuken 26:28–27:2.

Deze hoofdman had zeker een goede reputatie. We zien het niet vaak dat twee karaktereigenschappen in zo'n sierlijke harmonie met elkaar vermengd worden. Anderen hadden ontzag voor hem en toch was hij zo nederig. Er zijn mensen die laag van zichzelf denken, en daarin hebben ze geen ongelijk, want de hele wereld kijkt op hen neer. Anderen voelen zich heel wat, maar hoe bekender ze zijn hoe minder ze geprezen worden. Ook is het niet ongewoon dat iemand die door de wereld geprezen en gestreeld wordt, groot van zichzelf gaat denken. Ze bekleden zichzelf met trots en omhullen zichzelf met ijdelheid omdat ze op een of andere manier, terecht of onterecht, ontzag gewekt hebben bij anderen. Maar er zijn maar weinig mensen die de gelukkige combinatie hebben van deze tekst.

De ouderlingen zeggen van de hoofdman dat hij het waard is, maar zelf zegt hij: "ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt." Ze prijzen hem omdat hij een huis gebouwd heeft voor de Heere maar hij denkt dat hij het niet waard is dat Christus onder zijn dak zal komen. Zij wijzen op zijn

verdiensten, maar hij wijst op zijn tekortkomingen. Daarom ziet hij af van wat hij van zichzelf voelt en denkt en doet hij een beroep op de kracht van Christus. O, dat jij en ik die gezegende combinatie mogen hebben. Dat we ontzag wekken bij anderen, voor zover we dat met integriteit, oprechtheid en wilskracht kunnen, terwijl we tegelijkertijd nederig wandelen met God!

Ter overdenking: Een goede reputatie bij anderen en de afwezigheid van trots zijn de kenmerken die we bij kerkleiders moeten vinden (1 Timotheüs 3:6–7). Dat moet ook het streven zijn van elke gelovige (Mattheüs 5:3, 16).

Preek 600, 20 februari (onbekende datum)

21 februari

Niets dan bladeren

En erbij gekomen, vond Hij niets dan bladeren. (Markus 11:13)
Lees verder Romeinen 14:4–13.

Sommige mensen kunnen alleen maar zeuren. Hoe goed moeten zij zijn, dat ze de fouten van anderen zo duidelijk zien! Deze kerk is niet goed en die kerk is niet goed, en die predikant daar is niet goed – sommige mensen denken dat hij een heel goede man is maar zij denken van niet. Ze zien de tekortkomingen van de verschillende kerkverbanden en merken op dat er minder naar de Schrift geleefd wordt dan zou kunnen. Ze klagen over het gebrek aan liefde maar zijn daardoor zelf de mensen die voor dat gebrek zorgen.

Als je deze zeurende mensen ziet, zie je dat ze zichzelf overgeven aan de fouten die ze bij anderen zien. En terwijl ze de splinter in het oog van hun broeder proberen te vinden, hebben ze een balk in hun eigen oog. Dit zijn de mensen die op deze vijgenboom lijken. Zij zijn, zoals ze laten zien en beweren, beter dan andere mensen.

Als het waar is wat ze zeggen, zijn ze bijzonder heldere sterren die een speciaal licht schijnen in de wereld. Dat zijn de mensen waar zelfs Jezus Christus vrucht van zou verwachten. Maar ze zijn niets anders dan

bedriegers. Met deze hoge en trotse hoogmoed zijn ze niets anders dan huichelaars.

Net als Izebel en haar verf waardoor ze alleen maar lelijker werd. Ze willen mooier lijken dan ze zijn. Zoals een oude man eens zei: “Het zijn kaarsen met grote lonten maar weinig kaarsvet, en als ze uitgaan geven ze een vieze en misselijkmakende geur.” “Het zomerzweet staat op hun voorhoofd maar de winter vriest in hun hart.” Je denkt dat ze het land van Gosen zijn maar blijken een wildernis van zonde te zijn. Laten we onszelf onderzoeken of dat bij ons het geval is.

Ter overdenking: Hoe zou je reageren als je jezelf zou horen spreken? God hoort je kwaadspreken en je oordeel over anderen (Exodus 20:7; Mattheüs 7:1–2; 12:33–37; Romeinen 2:1–3). Kolossenzen 4:6 laat ons zien hoe Christenen horen te spreken.

Preek 555, 21 februari 1864

22 februari

De grootste rechtszaak

De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde. (Psalm 2:2)
Lees verder Efeze 4:17–24.

Vandaag stel ik je voor de keuze, Christus Jezus of je zonden. De reden waarom zoveel mensen niet tot Christus komen, is omdat ze hun begeerte, hun genoegens en hun voordelen niet op kunnen geven. Zonde is Barabas. Zonde is een dief. Zonde berooft je ziel van het leven en het berooft God van Zijn heerlijkheid. Zonde is een moordenaar. Het doorstak onze vader Adam en het doodde onze zuiverheid. Zonde is een verrader, zonde staat op tegen de Koning van hemel en aarde. Heb je je zonden liever dan Christus? Christus werd berecht en jij oordeelde dat de zonde beter was dan Christus.

Waar is de man die zo oordeelt? Hij komt hier elke zondag en toch is hij vaak dronken! Waar is hij? Je hebt die bedwelmende demon van de drank

liever dan Christus. Waar is die man? Hij komt hier in de kerk. Ja, en waar is hij 's nachts? De hoer en de prostituee (en je internetgeschiedenis) kunnen het je vertellen! Je hebt je eigen vieze, smerige lust liever dan Christus.

Ik ken er hier van wie het geweten vaak doorstoken is, maar toch veranderen ze niet. Je verkoopt liever op zondag dan dat je Christus hebt. Je hebt bedriegen liever dan Christus. Je hebt het theater liever dan Christus. Je hebt de hoer liever dan Christus. Je hebt liever de duivel zelf dan Christus, want hij is de vader en auteur van al deze dingen.

"Nee, dat heb ik allemaal niet liever," zegt iemand. Dan vraag ik het nog een keer en dan vraag ik het jou nadrukkelijk, "Als je je zonden niet liever hebt dan Christus, waarom ben je dan nog geen Christen?" Ik geloof dat dit het grootste struikelblok is, *"dat de mensen de duisternis meer liefgehad hebben dan het licht omdat hun werken slecht waren"* (Johannes 3:19).

We komen niet tot Christus omdat onze natuur zo zondig is en ons hart zo verdorven is. En dit is de verdorvenheid van ons hart, dat we liever de duisternis hebben dan het licht. Dat we bitter boven zoet kiezen, en het kwade als het goede kiezen.

Ter overdenking: We moeten de Heere vrezen en dienen (Jozua 24:14–24). Als we dit niet doen kunnen we niets anders dan een valse weg volgen en de zonde dienen in haar schandalige vormen of in haar meer listige vormen. Het voornemen om de Heere te dienen is niet iets wat we zomaar moeten belijden, maar door Gods genade is het mogelijk om Hem te dienen. Wie dien jij vandaag?

Preek 495, 22 februari 1863

23 februari

Lente van de liefde

Mijn Liefste antwoordt en zegt tegen mij: Sta op, Mijn vriendin, Mijn allermooiste, en kom! Want zie, de winter is voorbij. De regentijd is over, helemaal voorbijgegaan. De bloemen laten zich zien op het land, de zangtijd is aangebroken, het koeren van de tortelduif wordt in ons land gehoord. De vijgenboom brengt zijn jonge vruchten voort, de bloeiende wijnstokken geuren. Sta op, Mijn vriendin, en kom, Mijn allermooiste! (Hooglied 2:10–13)

Lees verder Psalm 74:9–17.

De dingen die we zien zijn schaduwen van de dingen die we niet zien. De werken van de schepping zijn afbeeldingen voor de kinderen van God van de geheime mysteries van genade. De vier seizoenen van het jaar vinden hun parallel in het kleine wereldje binnenin de mens.

We hebben onze winter, de noordenwind van de wet stormt binnenin ons. Alle hoop is bevroren, de zaden van vreugde liggen begraven onder de donkere kluiten van wanhoop. Onze ziel is vastgebonden als een bevroren rivier.

God zij dank, de zachte zuidenwind blaast op onze ziel en in een ogenblik worden de wateren van verlangen losgelaten. De lente van de liefde verschijnt, bloemen van hoop verschijnen in ons hart en de bomen van geloof worden weer groen. Er komt een tijd van vogelgezang in ons hart, we hebben vreugde en vrede door het geloof in de Heere Jezus Christus.

Deze gelukkige lentetijd wordt in de gelovige opgevolgd door een rijke zomer. Zijn genade staat, als geurende bloemen, in volle bloei en vervult de lucht met een heerlijke geur. De vruchten van de Geest als citroenen en granaatappels groeien tot hun volheid in de vruchtbare warmte van de Zon van de gerechtigheid.

Dan komt de herfst voor de gelovige. Zijn vruchten zijn rijp en zijn velden zijn klaar voor de oogst. De tijd is gekomen dat de Heere Zijn heerlijke vruchten zal verzamelen om ze op te slaan in de hemel. Het feest van de inzameling komt eraan, dan zal het jaar opnieuw beginnen, een onveranderlijk jaar zoals de jaren van de rechterhand van de Allerhoogste in de hemel.

Ter overdenking: Totdat we op de Heere Jezus Christus vertrouwen kwijnt onze ziel weg in de eeuwige winternacht. Geloof in Hem is de toegangspoort tot het nieuwe leven waarin we vooruitgaan door de seizoenen tot de eeuwige dag (Zacharia 14:7; Openbaring 21:25; 22:5).

Preek 436, 23 februari 1862

24 februari

Een kerk zonder God

Als Hij stil blijft, wie kan dan schuldig verklaren? Als Hij Zijn aangezicht verbergt, wie kan Hem dan waarnemen? Hij regeert zowel over een volk als over een mens alleen. (Job 34:29)
Lees verder 2 Korinthe 10:1–5.

Als sommigen van ons in slaap gevallen waren, en de trouwe gelovigen begraven waren – als de Geest van God weg was, dan zou je zeggen: "We zijn nog steeds een grote invloedrijke gemeente, we kunnen ons een getalenteerde predikant veroorloven, geld zal daarvoor zorgen." Je zou zo'n getalenteerde man te pakken kunnen krijgen en je zou nog veel meer leuke dingen kunnen krijgen die we nu gelukkig niet hebben.

Als dat het geval is, zullen al deze vergeefse pogingen tot grootsheid en pracht niet succesvol zijn. Deze kerk zou snel uitgroeien tot een verachtelijk voorwerp van bespotting, of anders alleen maar een blok hout in het water. Dan zou er gezegd worden: "Het bestuur moet veranderd worden." En dan zou de ene na de andere verandering volgen. Maar als de Heere weg is, wat kun je dan doen? Met welke middelen kun je deze, of elke andere kerk ooit weer doen herleven?

Helaas! Wat een vleselijke en krampachtige moeite hebben sommige kerken gedaan! Slecht bezochte gebedsbijeenkomsten, geen bekeringen en toch zeggen ze: "We moeten de schijn ophouden. We moeten de gemeente verzamelen met ons zingen, ons orgel of een andere uiterlijke aantrekkelijkheid."

De engelen zullen gehuild hebben toen ze de dwaasheid van de mensen zagen die alles behalve de Heere zochten. Hij alleen kan een huis Zijn tempel maken. Hij alleen kan een bediening een bediening van genade maken. Zonder Zijn aanwezigheid is de meest plechtige bijeenkomst niets anders dan een samengedreven kudde mensen op de markt. En het meest melodieuze zingen is dan niets anders dan het aangeschoten geschreeuw op een bruiloft. Zonder de Heere zijn onze plechtige dagen, onze nieuwe manen en onze feesten een gruwel die Zijn ziel haat.

Ter overdenking: Pogingen om de Heere te vrezen met een combinatie van Zijn verordeningen en menselijke uiterlijke aantrekkelijkheden leiden meestal tot het niet vrezen van de Heere (2 Koningen 17:27–34). Toch zal iemand in die positie een zegen verwachten van God (Richteren 17:5–6,12–13). Is jouw kerk in gevaar?

Preek 737, 24 februari 1867

25 februari

Sion, loof uw God

Toen Hij reeds dicht bij de helling van de Olijfberg was gekomen, begon de hele menigte van de discipelen zich te verblijden en God met luide stem te loven om alle machtige daden die zij gezien hadden.
(Lukas 19:37)
Lees verder Psalm 100:1–5.

Ik hoop dat de leer dat Christenen somber moeten zijn snel uit het universum verdwenen is. Er zijn geen mensen in de wereld die zo'n recht hebben om blij te zijn. Ook is er niemand met een grotere reden om vreugdevol te zijn dan de heiligen van de levende God. Alle Christelijke plichten moeten vreugdevol gedaan worden, zeker het loven van de Heere.

Ik ben in gemeenten geweest waar de toon niet droeviger kon. Ze zongen zo verschrikkelijk langzaam dat ik me afvroeg of ze ooit aan het einde van Psalm 119 zouden komen. Met de uitdrukking van Watts, de eeuwigheid zou voor hen te kort zijn om er doorheen te zingen. De geest van de mensen

leek zo klam, zo zwaar, zo dood dat het leek dat ze hun geest voorbereidden op de galg in plaats van de zegen van de altijd genadige God.

Broeders, ware lof laat de klokken van je hart luiden en hangt de vlaggen uit. Hang je vlag niet halfstok wanneer je God looft. Nee, hijs elke vlag en laat elk vaandel wapperen in de wind. Laat alle krachten en hartstochten van je geest juichen en zich verblijden in God, je Verlosser. Zij "verblijden" zich. Wij zijn soms gewoon vreselijk bang om te blij te zijn. Sommige Christenen denken dat vrolijkheid een gevaarlijke dwaasheid is, of zelfs een verderfelijke ondeugd.

De vreugdevolle 100ste Psalm is in de Engelse versies gewijzigd. In het tweede vers staan de woorden, *"Dien de HEERE met vrees."* Maar de Schotse versie heeft minder distels en meer roos. Luister en vang de heilige blijdschap, *"Dien de HEERE met blijdschap"* (Psalm 100:2).

Ter overdenking: Het loven van God vereist geen dwaasheid of iets wat de aandacht op onszelf vestigt. Het betekent niet zingen "alsof" we het menen! Geestelijk zingen drukt ware en hartelijke dankbaarheid uit naar God (Efeze 5:19–20; Kolossenzen 3:16) in vreugdevolle harmonie en een gezond volume (2 Kronieken 5:13).

Preek 678, 25 februari 1866

26 februari

Christus' verschijning

Wanneer Christus zal verschijnen, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem verschijnen in heerlijkheid. (Kolossenzen 3:4)
Lees verder 1 Johannes 2:28–3:3.

Christus zal verschijnen. De tekst spreekt ervan als een vanzelfsprekend feit. "Wanneer Christus zal verschijnen." Het is geen vraag in de Christelijke kerk of Christus zal verschijnen of niet. Is Christus niet al eens verschenen? Ja, in zekere zin. Ik las eens een eigenaardige uitdrukking van een oude godgeleerde, dat de Openbaring ook wel de Verberging

genoemd kon worden omdat ze dat wat spoedig moet gebeuren eerder verbergt dan openbaart.

Toen Jezus kwam was het nauwelijks een openbaring, het was een Verberging van onze Heere. Zeker is Hij "geopenbaard in het vlees." Maar het is even waar dat Zijn vlees Zijn heerlijkheid verborg. De eerste verschijning was maar gedeeltelijk. We zagen Christus vaag. Christus in de mist van verdriet en wolken van vernedering. Maar Christus zal nog eens verschijnen in de sterkste betekenis van dat woord. Hij komt blinkend en schijnend. Hij laat het gewaad van minachting en schande achter Zich en verschijnt in de heerlijkheid van Zijn Vader en al Zijn heilige engelen met Hem.

Dat Christus zal verschijnen is wat Gods Woord elke keer leert, het is de vaste hoop van de kerk. Natuurlijk komen er dan duizenden vragen in je op: Hoe zal Christus verschijnen? Wanneer zal Christus verschijnen? Waar zal Christus verschijnen? Enzovoort. Wat Gods antwoorden zijn kunnen we onderzoeken, maar sommige vragen zijn gewoon brutaliteit. Hoe zal Christus verschijnen? Ik geloof dat Christus als persoon zal verschijnen. Als ik aan de tweede komst denk, kan ik het idee van een geestelijke komst niet toelaten. Dat lijkt me altijd de meest duidelijke dwaasheid. Christus kan niet geestelijk verschijnen want Hij is altijd al hier: "Zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen" (Mattheüs 28:20).

Ter overdenking: Denk aan Christus' drie verschijningen – in het verleden (Hebreeën 9:26), nu (Hebreeën 9:24) en in de toekomst (Hebreeën 9:28). Er zullen geen woordvoerders nodig zijn om ons over Zijn tweede komst te informeren (Mattheüs 24:23–27); elk oog zal Hem zien (Openbaring 1:7).

Preek 617, 26 februari 1865

27 februari

God is jaloers

De Naam van de HEERE is immers de Jaloerse. Een jaloers God is Hij.
(Exodus 34:14, EV)
Lees verder 2 Koningen 10:15–31.

Hoe voorzichtig moeten we zijn als we iets voor Hem doen. God wil onze daden aannemen als we onszelf daar niet voor eren. De dienaar van God moet alle vodden van lof uittrekken. "Je hebt goed gepreekt," zei een vriend op een morgen tegen John Bunyan. "Je bent te laat," zei de eerlijke John, "de duivel vertelde mij dat al direct toen ik klaar was." De duivel vertelt vaak veel dingen aan de dienaren van God waar ze eigenlijk helemaal niet blij mee moeten zijn.

Als je nog maar een beetje nuttig bent voor de zondagsschool zal hij tegen je zeggen, "Kijk hoe goed je dat gedaan hebt!" Je kunt maar net een verleiding weerstaan of je geeft het goede voorbeeld en hij fluistert in je oor, "Wat moet jij goed zijn!" Het is misschien wel de zwaarste strijd in het Christelijke leven om deze zin te leren, "Niet ons, HEERE, niet ons, maar geef Uw Naam eer" (Psalm 115:1). God is wat dit betreft zo jaloers dat, terwijl Hij Zijn eigen dienaren duizend dingen vergeeft, dit een overtreding is waarvoor Hij ze zeker bestraft.

Als een gelovige zegt, "Ik ben" zal God hem snel laten zeggen "Ik ben niet." Als een gelovige zegt "Ik kan alles," zonder dat hij eraan toevoegt, "door Christus, die mij kracht geeft," dan zal het niet lang duren voor hij klagend zucht, "Ik kan het niet." Veel zonden van ware Christenen zijn zonder twijfel het gevolg van de verheerlijking van zichzelf. God heeft veel mensen toegestaan hun nobele karakter te bevlekken en hun bewonderenswaardige reputatie te verwoesten. Hij doet dit omdat het karakter en de reputatie hun te eigen zijn geworden. Ze moesten eigenlijk aan de voeten van Christus worden gelegd zoals we al onze kronen daar neer moeten leggen.

Je kunt een stad bouwen, maar als je met Nebukadnezar zegt, "Kijk, dit is het grote Babylon dat ik gebouwd heb!" dan zul je tegen de aarde geslagen worden. De wormen die Herodes opaten toen hij God de eer niet gaf zijn klaar voor een ander maal. Pas op voor lege roem!

Ter overdenking: De verleiding om onszelf een schouderklopje te geven, moet voor ons de aanwijzing zijn om ons te herinneren wat de Heere Jezus Christus ons geleerd heeft te denken en te spreken over onze goede werken (Lukas 17:10). Elke eer als gevolg van onze daden is voor God (Mattheüs 5:16).

Preek 502, 27 februari (gepreekt op 29 maart 1863)

28 februari

Waar we vruchten vinden

Door Mij is bij u vrucht te vinden. (Hosea 14:9)
Lees verder Johannes 15:1–8.

Als ik zonder God vruchten zou dragen, zou ik ze verafschuwen omdat het vruchten van trots zouden zijn. Het zouden vruchten zijn van een arrogante houding, onafhankelijk van de Schepper. Nee, ik hoop dat de Heere ons verlost van elk geloof, elke hoop en elke liefde die niet voortkomen uit Hem! Ik hoop dat geen van onze eigengemaakte genaden ons omringen. Ik hoop dat we niets anders hebben dan dat wat in de hemel gesmeed is en daarom van zuiver metaal is. Ik hoop dat we geen genade hebben, geen gebed bidden, niets doen en God niet dienen zonder dat we afhankelijk zijn van Zijn kracht en Zijn Geest ontvangen hebben.

Elke ervaring die ervoor zorgt dat we iets buitenom God denken te kunnen ontvangen, is een misleidende ervaring. Maar als ervoor gezorgd is dat je alles in Hem gaat vinden, geliefden, dan is dat een teken dat je een kind van God bent. Vorm een geest van diepe nederigheid voor de Allerhoogste. Probeer je eigen nietigheid beter te leren kennen en probeer de almacht van de eeuwige God meer te erkennen.

Ik probeer twee boeken te lezen, maar ik ben nog niet eens op de tweede bladzijde. Het eerste boek is het boek van mijn eigen onwetendheid, leegheid en nietigheid, wat een groot boek is dat! Het zal ons hele leven kosten om dat te lezen en ik vraag me af of Methusalach de laatste bladzijde gelezen heeft.

Er is een ander boek dat ik moet lezen, anders zal dat eerste boek me gek maken. Het is het boek van Gods algenoegzaamheid. Ik ben nog niet verder gekomen dan het eerste woord op de eerste bladzijde. Maar ik zal deze twee boeken mijn hele leven samen lezen. Dit is de literatuur van de hemel, de wijsheid die van boven komt. Over minder dan niets kan ik opscheppen en toch kan ik alles door Christus die mij kracht geeft (Filippenzen 4:13). Ik heb niets en toch bezit ik alles (2 Korinthe 6:10).

Ter overdenking: Schijnbare vruchten die we onafhankelijk van God in onze eigen kracht voortbrengen, zijn niets minder dan een luchtspiegeling, ze zullen verdwijnen wanneer ze op de Laatste Dag onderzocht worden (1 Korinthe 3:12–15). Vruchten die voortkomen uit Christus en de erkenning dat Hij ze in ons heeft voortgebracht, zullen blijven in overvloed tot verheerlijking van God (Johannes 15:5,8,16). Jozef was de bron van zijn vruchten niet vergeten (Genesis 41:52).

Preek 557, 28 februari 1864

29 februari

Geloof in de beloften

Wees niet bevreesd, geloof alleen. (Markus 5:36)
Lees verder Johannes 4:1–30.

Het geloof vertrouwt dat Christus zal doen wat Hij beloofd heeft te doen. En omdat Hij beloofd heeft niemand van hen die tot Hem komen uit te zullen werpen, is het ook zeker dat Hij ons niet uit zal werpen als wij tot Hem komen. Het geloof neemt aan dat Jezus de waarheid sprak toen Hij zei: “Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven” (Johannes 4:14).

Het geloof neemt aan dat het waar moet zijn, en dat het in ons zal blijven als wij dat levende water van Christus ontvangen. Dat het in ons stromen van heilig leven zal doen opwellen.

Alles wat Christus beloofd heeft, zal Hij doen, en wij moeten dit geloven. Dan zullen we naar Hem opzien om genade, rechtvaardigmaking, bewaring

en eeuwige heerlijkheid te verkrijgen. Dit zal Hij geven aan hen die geloven omdat Hij het beloofd heeft.

Dan komt de volgende nodige stap. Jezus is wat Hij gezegd wordt te zijn. Jezus zal doen wat Hij gezegd heeft te doen. Daarom moeten wij, en iedereen, Hem vertrouwen en zeggen: "Hij zal voor mij zijn wat Hij zegt te zijn. Hij zal voor mij doen wat Hij gezegd heeft te doen. Ik geef mij over in Zijn hand die verordineerd is om te behouden zodat Hij ook mij behouden zal."

Dat is het geloof dat zalig maakt. Wie dit geloof bezit, heeft het eeuwige leven. Welke gevaren en moeilijkheden er ook zijn, welke duisternis er ook over hem komt, welke zwakheid en zonde er ook zal zijn, als hij zo in Christus Jezus gelooft, zal hij niet veroordeeld worden en in de verdoemenis komen.

Ik hoop dat deze uitleg nuttig zal zijn! Ik vertrouw dat deze uitleg door Gods Geest gebruikt zal worden om mijn lezer tot onmiddellijke vrede te leiden. "Wees niet bevreesd, geloof alleen" (Markus 5:36). Vertrouw en kom tot rust.

Ik ben bang dat de lezer zich tevreden zal stellen met slechts te begrijpen wat gedaan moet worden zonder het te doen. Beter het zwakste geloof dat werkelijk in de beoefening wordt gebracht dan het schoonste ideaal van wat geloof moet zijn dat tot het gebied van de bespiegeling beperkt blijft.

Het grootste is om de Heere Jezus Christus meteen te geloven. Maak je geen zorgen om verklaringen en uitleggingen. Wie honger heeft eet, zonder precies te weten waaruit zijn voedsel bestaat. Zonder iets te weten van de anatomie van zijn mond of het proces van zijn spijsvertering. Hij leeft omdat hij eet. Een ander die oneindig veel kennis en bekwaamheid heeft begrijpt precies de wetenschap van de voeding, maar met al zijn wetenschap zal hij sterven als hij niet eet.

Er zijn ongetwijfeld veel mensen in de hel die de leer van het geloof heel goed begrepen hebben maar ze hebben die leer niet geloofd en omhelsd. En aan de andere kant: niemand van hen die op de Heere Jezus hebben vertrouwd, is ooit uitgeworpen, ook al waren ze nooit in staat om hun geloof helder uiteen te zetten en te verklaren.

O mijn lezer, ontvang de Heere Jezus in je ziel en je zult eeuwig leven. "Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven" (Johannes 3:36).

Uit: Alles uit genade, blz. 69 tot 71, 29 februari

1 maart

De lijdensweg

En zij namen Jezus mee en leidden Hem weg. (Johannes 19:16)
Lees verder Johannes 15:18–21.

Ik zal niet zeggen dat de wereld vriendelijker tegen ons is omdat we niet trouw zijn aan onze Meester, maar ik heb zo'n half vermoeden dat dat toch wel de oorzaak is. Het is goed mogelijk dat de wereld ons hartelijker zou verafschuwen als we Christelijker waren. Hoe dichter we bij Christus leven hoe meer laster, meer mishandeling, minder tolerantie en minder gunst van mensen we moeten verwachten.

Jonge gelovige, jij die Christus net bent gaan volgen, ook al verlaten je vader en je moeder je, vergeet dan niet dat Hij je verzocht heeft daarop te rekenen. Ook al bespotten je broers en zussen je, je moet dat zien als een onderdeel van de prijs van het Christenzijn. Godvruchtige werkende mannen, als je werkgever of collega's je met ongenoegen aankijken, vergeet dan niet dat Jezus' plaats buiten de legerplaats, ook jouw plaats is. Vrouwen, als je man je buiten dreigt te zetten, vergeet dan niet dat dat ook Jezus' plaats was.

O Christelijke mannen die ervan dromen de wind in de zeilen te hebben, die in een goed blaadje bij de wereld willen komen, ik smeek je om dat levensgevaarlijke pad te verlaten. We zijn in de wereld, maar niet van de wereld. We moeten onszelf niet afzonderen in kloosters als een monnik, maar we moeten ons afscheiden zoals de Joden onder de heidenen. Mensen, maar niet van de mensen. Helpen, dragen, vriendschap tonen, onderwijzen, troosten, instrueren, maar niet zondigen. Hoe duidelijker de kloof tussen de kerk en de wereld, des te beter dat voor beide zal zijn. Beter voor de wereld omdat ze gewaarschuwd wordt en beter voor de kerk zodat ze daardoor beschermd wordt.

Ga dan, als je Meester, verwacht mishandeling, verwacht een slechte naam te dragen, verwacht verweten te worden. Ga als Hij, buiten de legerplaats.

Ter overdenking: De leer dat Christenen met zowel God als de wereld vrienden kunnen worden en ze allebei kunnen behagen is geen Bijbelse leer

(Galaten 1:10; Jakobus 4:4; 1 Johannes 2:15). Probeer jij het onmogelijke?

Preek 497, 1 maart 1863

2 maart

Berouw

Echter, wij zijn allen als een onreine, al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed; wij allen vallen af als een blad en onze misdaden voeren ons weg als de wind. Er is niemand die Uw Naam aanroept, die zich beijvert om U vast te grijpen, want U verbergt Uw aangezicht voor ons en U doet ons wegkwijnen in de greep van onze ongerechtigheden. (Jesaja 64:6–7)
Lees verder Handelingen 26:9–20.

Als je voelt hoe zondig je bent en daarover huilt, stop daar dan niet. Geef jezelf geen rust totdat je ervan verlost bent. Want het is één ding om te zeggen, "O ik ben zondig," maar het is iets heel anders om te zeggen, "Hij heeft mij verlost van de zonde!" Het is één ding om berouw te hebben waardoor je jezelf afkeert van de zonde waar je eerst van hield en het is iets anders om over je berouw te praten.

O, ik heb wel eens een kind van God gezien toen hij gezondigd had, ik heb zijn ontroostbare daden gezien, ik heb zijn treurige bekentenissen gehoord en ik kan zeggen dat mijn hart uitgaat naar de man met tranen van berouw van het juiste soort. Het is onder de hemel een van de mooiste dingen om te zien als een gelovige die iets verkeerd heeft gedaan, zegt, "Ik heb gezondigd." Als hij zichzelf niet meer trots tegenover zijn God stelt maar zichzelf vernedert als een kind. Zo iemand zal verhoogd worden. Maar ik heb ook wel eens mensen gezien – het is vreselijk om te zien – die kunnen zondigen en zich bekeren, weer zondigen en zich weer bekeren.

O, zo'n tranenloze bekering is verderfelijk! Pas daarvoor op, broeders. Ik ken een man die jaren geleden bekeerd zegt te zijn, sinds zijn zogenaamde bekering heeft hij in een bij hem bekende zonde geleefd. Toch denkt hij dat hij een kind van God is omdat hij nadat hij in die zonde gevallen is in

een korte tijd van duisternis leeft die voortkomt uit zijn geweten. Maar na verloop van tijd stilt hij dat geweten en zegt, "Ik zal mijn hoop niet opgeven." O, wat is dat afschuwelijk. Ik hoop dat God je van tranenloze bekering verlost want dat is geen berouw.

Ter overdenking: Bekering is een verandering van gedachten. Ben jij bereid om je te bekeren van je berouw? Dat zou een poging zijn om God te bedriegen en dat kan zich makkelijk ontwikkelen tot een vicieuze cirkel. Lees Jeremia 34:12–17 voor Gods houding tegenover dat gedrag.

Preek 437, 2 maart 1862

3 maart

Bedroef de Heilige Geest niet

En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. (Efeze 4:30)
Lees verder Jesaja 63:7–19.

Het bedroeven van de Heilige Geest heeft een betreurenswaardig resultaat. Voor een kind van God zal het niet leiden tot zijn volkomen verwoesting, want een erfgenaam van de hemel kan niet vergaan. Ook zal de Heilige Geest niet helemaal van hem weggenomen worden want de Geest van God is ons gegeven om eeuwig bij ons te blijven. Toch zijn de slechte gevolgen uiterst verschrikkelijk.

Mijn lieve vrienden, je zult de aanwezigheid van de Heilige Geest niet meer voelen. Hij zal verborgen voor je zijn. Geen stralen van troost, woorden van vrede en gedachten van liefde. Er zal een pijnlijke leegte zijn die de wereld niet kan vullen, zoals Cowper het noemt.

Bedroef de Heilige Geest en je zult al je Christelijke vreugde verliezen. Het licht zal je ontnomen worden en je zult in de duisternis struikelen. De middelen van genade die ooit zo'n genot waren, zullen je nu niet meer als muziek in de oren klinken. Je ziel zal niet langer als een besproeide tuin zijn maar als een huilende wildernis.

Bedroef de Heilige Geest en je zult al je kracht verliezen. Als je bidt, zal het erg zwak zijn, je zult niet met God overwinnen. Als je de Bijbel leest, zul je niet in staat zijn de deur te openen om binnenin de innerlijke mysteries van waarheid te dringen. Wanneer je naar Gods huis gaat zal er geen goddelijke opwinding zijn. Je zult niet rennen zonder moe te worden en lopen zonder uitgeput te raken.

Je zult jezelf voelen als Simson toen hij zijn haar verloren had. Zwak, gevangen en blind. Laat de Heilige Geest gaan en je zekerheid is weg, twijfels volgen, vragen en wantrouwen worden gewekt. Bedroef de Heilige Geest en je zult niet meer nuttig zijn. Je bediening zal geen vruchten dragen, het werk op de zondagsschool zal onvruchtbaar zijn en je spreken en werken voor anderen zal zijn als het zaaien van wind.

Ter overdenking: Als het niet goed is voor ons om onze kerkleiders te bedroeven (Hebreeën 13:17), hoeveel erger is het dan als we ervoor zorgen dat onze God bedroefd is (Hebreeën 3:7–18)?

Preek 738, 3 maart 1867

4 maart

De Amen

De Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping. (Openbaring 3:14)
Lees verder 2 Korinthe 1:18–22.

Jezus Christus is ja en Amen (trouw en waarachtig) in al Zijn ambten. Eens was Hij een Priester om te vergeven en te reinigen, Hij is nog steeds Amen als Priester. Hij was Koning om over Zijn volk te heersen, te regeren en Zijn volk te verdedigen met Zijn machtige arm, Hij is een Amen Koning, nog steeds dezelfde. Hij was een Profeet om een goede toekomst te profeteren, Zijn lippen zijn nog steeds zoet en druppen nog steeds met honing, Hij is een Amen Profeet. Hij is Amen om de verdienste van Zijn bloed:

"Lief stervend Lam, Uw kostbaar bloed
zal nooit zijn kracht verliezen."

Hij is Amen naar Zijn gerechtigheid. Dat heilige kleed zal uiterst mooi en heerlijk blijven als de rest van de natuur vergaat. Hij is Amen in elke titel die Hij draagt. Je Man, die nooit een scheiding wil. Je Hoofd, zodat het lichaam nooit ontwricht raakt. Je Vriend, die dichter bij je blijft dan een broer. Je Herder, met jou in de donkerste vallei. Je Hulp, Bevrijder, Kasteel, Hoge Toren, Hoorn van Kracht, je Vertrouwen, je Vreugde, je Alles in alles en Amen in alles. Hij is Amen naar wie Hij is.

Hij is nog steeds getrouw, waarachtig en onveranderlijk dezelfde. Niet minder dan God! Geen rimpels in Zijn voorhoofd. Geen verlamming in Zijn machtige arm. Geen zwakheid in Zijn Almachtige hart. Geen gebrek aan volheid in Zijn algenoegzaamheid. Zijn ogen worden niet slechter. Geen verduistering in het doel van Zijn hart. Almachtig, onveranderlijk, eeuwig en nog steeds overal tegenwoordig. God over alles, te prijzen tot in eeuwigheid. O Jezus, wij aanbidden U, o grote Amen.

Hij is nog steeds dezelfde, ook naar Zijn mensheid. Vlees van ons vlees en in al onze droefheid nog steeds bedroefd. Onze Bloedbroeder vandaag evenals toen Hij op aarde was.

Ter overdenking: Het is gebruikelijk om anderen met een applaus te eren. Onze Amen God is veel meer waard. De psalmisten verheerlijken Hem op een manier die bij Zijn karakter past. Ze eren Hem met een dubbel Amen (Psalm 41:14; 72:19; 89:53).

Preek 679, 4 maart 1866

5 maart

De grote Dokter en Zijn patiënten

Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn.
(Mattheüs 9:12)
Lees verder Efeze 2:8–10.

"Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars zalig te maken" (1 Timotheüs 1:15). Dat is het Evangelie. *"Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden"* (Markus 16:16). Degenen die uitgenodigd worden om te geloven zijn dus blijkbaar de mensen die het verdienen om verdoemd te worden.

Alleen nood laat de dokter sneller lopen. Alleen nood brengt Jezus van Zijn heerlijke troon naar een kruis. Alleen nood brengt Hem in Zijn Geestelijke kracht elke dag van de troon van Zijn Vader naar gebroken harten en onrustige zielen. Dit is niet zo moeilijk, maar toch begrijpen de meeste mensen het niet.

Toen een predikant klaar was met preken in een landelijk dorpje, vroeg hij aan een boer die daar had zitten luisteren: "Denkt u dat Jezus Christus stierf om goede mensen te verlossen of slechte mensen?" "Nou, meneer," zei de man, "ik denk dat Hij kwam om goede mensen te verlossen." "Maar stierf Hij om slechte mensen te verlossen?" "Nee meneer, zeker niet." "Goed, wat moet er dan van u en mij terechtkomen?" "Ik weet het niet, meneer. Ik durf te zeggen dat u best goed bent en ik doe mijn best zo goed te zijn als ik kan."

Dat is hoe er over het algemeen gedacht wordt. Ondanks dat we denken dat die gedachte onder ons uitgestorven is, is dat de gedachte van negenennegentig van de honderd mensen. Ze weten niets van de Goddelijke genade. We moeten zo goed zijn als we kunnen, we moeten naar de kerk of de kapel gaan en alles doen wat we kunnen, dan stierf Jezus ook voor ons, dan zullen we verlost worden.

Maar het Evangelie is dat Hij helemaal niets deed voor mensen die dachten dat ze op zichzelf konden vertrouwen. Hij gaf zichzelf voor verloren en verwoeste mensen. Hij kwam niet in deze wereld om mensen te verlossen die rechtvaardig zijn in hun eigen ogen. Naar wat zij laten zien, willen zij helemaal niet gered worden.

Ter overdenking: Aanzien en godsdienstigheid zijn de meest effectieve wapens van Satan om mannen en vrouwen te verblinden voor hun zondige toestand en hun behoefte aan de Heere Jezus Christus als de Enige die hen kan verlossen (2 Korinthe 4:4). Strooit Satan je met succes zand in de ogen?

Preek 618, 5 maart 1865

6 maart

Hemelse vreugde

Mijn Liefste is mij een bundeltje mirre dat tussen mijn borsten overnacht. (Hooglied 1:13)
Lees verder Psalm 21:1–7.

De Christen vindt vreugde, net als andere mensen, in de gewone zegeningen van het leven. Er is voor hem betovering in muziek, uitnemendheid in schilderkunst en schoonheid in de beeldhouwkunst. Voor hem preken de heuvels majesteit, zijn de rotsen lofzangen van verhevenheid en zijn de valleien lessen van liefde.

Hij kan naar alle dingen kijken met een oog dat even helder en vreugdevol is als elk ander mens. Hij wordt blij van zowel Gods gaven als Zijn werk. Hij is niet dood voor het geluk van zijn gezin. Rond zijn hart vindt hij geluk, en zonder dat geluk zou zijn leven inderdaad akelig zijn. Zijn kinderen vullen zijn huis met vrolijkheid, zijn vrouw is zijn vreugde en troost en zijn vrienden zijn zijn steun en verfrissing.

Hij aanvaardt de vreugde waar hij zijn ziel en lichaam aan over kan geven, voor zover God het verstandig vindt het hem te geven. Maar hij zal je vertellen dat hij in deze vreugde of in al deze vreugden samen, niet die vreugde vindt die hij in de Persoon Jezus Christus vindt.

Broeders, er is wijn die geen wijngaard op aarde je ooit heeft kunnen geven. Er is brood dat zelfs de korenvelden van Egypte niet zouden kunnen voortbrengen. Toen we zagen dat anderen hun god in aardse vreugde vonden, zeiden jij en ik, “Je kunt roemen in goud, zilver en in kleding, maar ik zal mij verheugen in de God van mijn verlossing!”

We zien dat de vreugde van de wereld maar een klein beetje beter is dan de schillen voor de zwijnen, in vergelijking met Jezus, het hemelse manna. Ik heb liever een hap van Christus' liefde en een slok van Zijn gemeenschap, dan een wereld vol vleselijke vreugde. Wat is het stro tegenover het koren? Wat is glinsterend glas tegenover een echte diamant? Wat is een droom tegenover de heerlijke werkelijkheid?

Ter overdenking: Materiële aardse vreugde is maar voor even. Zelfs zonder deze vreugde heeft de Christen nog steeds zijn geestelijke vreugde. Die geestelijke vreugde is blijvend (Hebreeën 10:34; Johannes 16:22). Ken je deze vreugde? Zo ja, waardeer je die vreugde?

Preek 558, 6 maart 1864

7 maart

Gods hele waarheid

Laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.
(Openbaring 22:17)
Lees verder 2 Timotheüs 2:8–19.

Sommige broeders vergeten bepaalde waarheden, terwijl ze met andere waarheden weer veel te ver gaan. We hebben allemaal één blind oog. We doen vaak zoals Nelson in de strijd; we houden onze telescoop voor dat blinde oog en protesteren dan dat we niets zien. Ik hoorde van een man die de Bijbel vierendertig keer had doorgelezen, maar er geen woord over de verkiezing in kon vinden – hij hield de telescoop voor zijn blinde oog. Velen van ons doen dat. We willen de waarheid niet zien en daarom zeggen we dat we het niet kunnen zien.

Aan de andere kant zijn er mensen die te ver gaan met een waarheid. "Dit is goed, dit is kostbaar," zeggen ze en vervolgens denken ze dat het overal goed voor is. Alsof het de enige waarheid is in de wereld. Vaak bederven dingen door te veel lof. Een goed medicijn, dat een grote zegen was voor een bepaalde ziekte, wordt volkomen veracht door een arts omdat een

kwakzalver het aangeprezen had als een universeel medicijn. Zo wordt een overdreven leer snel onteerd.

De waarheid lijdt dus aan alle kanten. Aan de ene kant zien sommige broeders niet alle waarheid en aan de andere kant maken ze dat wat ze wel zien groter dan het is. Je kent die spiegels wel, die bolle spiegels die ze wel eens in een tuin ophangen. Je loopt erlangs en je ziet je hoofd tien keer zo groot als je lichaam. Of als je iets anders gaat staan, worden je voeten monsterlijk groot terwijl de rest van je lichaam klein is.

Dit is leuk speelgoed, maar het spijt me te moeten zeggen dat veel mensen zo met Gods waarheid omgaan. Ze vergroten een prachtige waarheid tot het monsterlijk groot wordt terwijl ze een andere waarheid verkleinen en er zo weinig over spreken dat die uiteindelijk helemaal verdwenen is.

Ter overdenking: Zijn er Bijbelse waarheden die jij voortrekt? Zijn er sommige waarheden die je liever haat? De balans in de waarheid hangt af van ons geloof in "de hele Schrift" (2 Timotheüs 3:16) en het aanvaarden van "heel Gods raadsbesluit" (Handelingen 20:27) zonder alleen degenen die we leuk vinden eruit te kiezen.

Preek 442, 7 maart (gepreekt op 30 maart 1862)

8 maart

De blijdschap van de Man van Smarten

U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen. Al Uw kleding geurt van mirre en aloë en kaneel, wanneer U uit de ivoren paleizen komt, waar men U verblijdt. (Psalm 45:8–9)

Lees verder Zefanja 3:11–17.

Als Hij ziet dat we elke dag meer op Hem gaan lijken, verheugt Hij zich in ons. Net zoals een beeldhouwer een beeld uit een blok marmer beitelt. Hij haalt er hier een hoekje af, daar een stukje. Kijk hoe

hij glimlacht als hij de kenmerken van de goddelijke vorm tevoorschijn haalt. Zo vindt de Verlosser veel vreugde in ons als Hij ons, door het werk van de Geest, steeds meer op Hem doet lijken.

Een schilder maakt eerst een ruw ontwerp, daarna geeft hij het schilderij hier en daar wat kleur. Sommigen weten niet wat hij aan het doen is. Na vier sessies lijkt het portret nog lang niet op de man die hij wil schilderen. Maar de schilder kan de kenmerken op het doek onderscheiden. Hij ziet het vaag door de mist van nevel en kleur, hij weet dat het niet lang meer duurt voordat de schoonheid door de klodders en vlekken heen zal stralen. Ondanks dat wij alleen nog maar de contouren zijn van Zijn beeld, ontdekt Jezus Zijn eigen volmaaktheid in ons waar niemand anders het kan zien. Als een machtige Kunstenaar kan Hij het zien.

Lieve vrienden, Hij verheugt zich in ons omdat we het werk van Zijn handen zijn. We zijn Zijn broeders en broeders moeten zich in elkaar verheugen. We zijn Zijn bruid, en vindt de bruidegom zijn vreugde dan niet in zijn bruid? We zijn Zijn lichaam, zal het hoofd niet tevreden zijn met zijn leden?

Wij zijn één in Hem, vitaal, persoonlijk en voor altijd één. Het is daarom geen wonder dat, als we van elkaar genieten, Zijn kleding geurt van mirre, aloë en kaneel wanneer Hij uit de ivoren paleizen van Zijn kerk komt waar men Hem verblijd heeft.

Ter overdenking: We zien de Heere Jezus Christus nu nog niet, ook zien we niet wat we zullen zijn als we af zijn (1 Johannes 3:2). Maar dat feit moet de vreugde niet drukken (1 Petrus 1:8). Onze Verlosser is volkomen tevreden met de vruchten van Zijn werk voor zondaren (Jesaja 53:11).

Preek 498, 8 maart 1863

9 maart

God of mijzelf?

Zeg tegen de hele bevolking van het land en tegen de priesters: Wanneer u deze zeventig jaar gevast en rouw bedreven hebt in de vijfde en in de zevende maand, hebt u dan werkelijk voor Mij gevast? Of als u at en als u dronk, was u het niet die at en was u het niet die dronk? (Zacharia 7:5–6)

Lees verder 1 Korinthe 11:19–22.

Is het niet waar dat sommigen van jullie de rustdag en het gebedshuis niet gebruiken om de Heere te ontmoeten? Daar zijn de rustdag en het gebedshuis voor bedoeld. Er was eens een man die zei dat hij veel van zijn vriend hield, daarom wilde hij een dag met hem doorbrengen. Hij klopte op de deur, maar de knecht zei dat zijn meester niet thuis was. "Dat maakt niet uit," zei hij, "ik zal binnen rustig wachten, geef me maar veel eten en drinken, dat is goed, ook al is je meester niet thuis."

Zo ging hij naar binnen en maakte het zichzelf erg gemakkelijk. Hij smulde naar hartenlust. Toen ging hij weer naar huis en vertelde hoe hij genoten had van het bezoek. Zijn vrienden vroegen hem, "Was je vriend er ook?" "O, nee die was er niet." "Maar ik dacht dat je hem wilde ontmoeten?" Hij deed net of hij zijn vriend wilde ontmoeten maar blijkbaar was dat niet waar. Als hij was gegaan om zijn vriend te zien, zou hij wel gezegd hebben, "Ik heb mijn doel gemist, ik zal het een andere keer nog eens proberen."

Zo gaan sommige mensen naar Gods huis. Ze denken dat ze daarheen gaan om de Heere te aanbidden. Ze genieten niet van Zijn aanwezigheid, ze hebben geen gemeenschap met Zijn Zoon, de Geest komt niet over hen maar ze genieten van die dag. Dit laat zien dat ze niet gaan om God te aanbidden. Als we hen zouden vragen, "Hebt u werkelijk voor de Heere gevast?" moet hun antwoord zijn, "Nee, we hebben alleen aan onszelf gedacht, we hebben de aanwezigheid van de Meester niet gezocht."

Ter overdenking: Alles in ons leven moet een offer van aanbidding zijn voor de Heere (Romeinen 11:36–12:1). Ontmoet je Hem echt wanneer je met Hem spreekt, van Hem zingt en luistert naar Zijn Woord, of speel je een bijgelovig religieus spelletje? God accepteert geen lippendienst

(Jesaja 29:13; Amos 5:21–23).

Preek 438, 9 maart 1862

10 maart

Het offer voor de zonde

Als de priester, de gezalfde, gezondigd heeft – zodat het volk schuldig wordt – dan moet hij voor zijn zonde, die hij begaan heeft, als zondoffer aan de HEERE een jonge stier aanbieden – het jong van een rund – zonder enig gebrek. (Leviticus 4:3)
Lees verder Openbaring 5:1–14.

Degenen die Christus willen preken, maar niet de gekruisigde Christus, missen de ziel en de essentie van ons heilig geloof. "Laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven" roepen de unitariërs. Alles behalve een gekruisigde God. Maar daar ligt nu net het geheim van het mysterie en het hart en de kern van ons vertrouwen.

Een Verlosser die regeert, daar verheug ik mij in. De gedachte aan de heerlijkheid die komt laat onze ogen stralen. Maar toch is de bloedende Verlosser de hoop van de zondaar. De zondaar kijkt naar het kruis, het centrum van ellende, voor troost. Niet naar de sterren van Bethlehem of de brandende zon van het duizendjarige Koninkrijk.

Iemand die zich aansloot bij onze kerk zei: "Meneer, ik geloofde in een verheerlijkte Christus maar dat gaf me nooit troost. Nu ik geloof in een gekruisigde Christus heb ik vrede." Op Golgotha is troost en daar alleen. Dat Jezus leeft, is vreugdevol. Maar de grond voor die vreugde is, dat Hij die leeft eens geslacht was. Dat Hij eeuwig regeert is een heel kostbare waarheid. Maar dat de hand die de zilveren scepter vast heeft eens doorboord was, is het grote geheim van onze vreugde.

O geliefden, kom niet op plaatsen waar je ogen het kruis van Christus niet kunnen zien. Geef het bestuderen van het kruis nooit op voor het overdenken van de leer van het Evangelie, het overdenken van de voorschriften in Gods Woord of het bestuderen van de profetieën in de Schrift.

Het kruis is de plaats van je geestelijke geboorte. Het moet de plek zijn van de vernieuwing van je gezondheid want het is het verpleeghuis van elke zondezieke ziel. Het bloed is de ware zalf van Gilead. Het bloed is het enige geneesmiddel dat elke geestelijke ziekte geneest.

Ter overdenking: Het evangelische principe van Paulus was om niets anders te preken dan Jezus Christus, de Gekruisigde (1 Korinthe 1:23; 2:2). De Heere Jezus Christus stelde het heilig avondmaal in om Zijn offer aan het kruis in het middelpunt van onze gedachten te houden (1 Korinthe 11:23–26).

Preek 739, 10 maart 1867

11 maart

Ben je ze vergeten?

Vandaag moet ik mijn zonden in herinnering brengen. (Genesis 41:9)
Lees verder 2 Petrus 1:5–15.

Kwaad onthouden we beter dan goed. Dit zien we duidelijk bij onze kinderen. Als je ze iets goeds wilt bijbrengen, moet je dat vaak en duidelijk zeggen voordat ze het onthouden. Maar als ze op straat zomaar een slecht woord horen, zal het niet lang duren voor ze het herhalen. Ons geheugen is hetzelfde, maar als het zich meer ontwikkeld heeft, is deze eigenaardigheid duidelijker zichtbaar.

We hebben een handig pakhuis waar we het kwaad kunnen opslaan. Maar de kostbare juwelen van goedheid worden snel uit hun kistje gestolen. We hebben een brandwerende kluis voor waardeloze zaken en bewaren de meest zeldzame edelstenen in kartonnen dozen. Ons geheugen laat vaak, zoals een zeef, de goede wijn door terwijl het bezinksel achterblijft. Het houdt het kwaad in een ijzeren greep en speelt met het goede tot het uit onze vingers glipt. Ons geheugen heeft, net als wij, dingen gedaan die het niet zou moeten doen en heeft nagelaten te doen wat het zou moeten doen.

Het is niet altijd gemakkelijk om ons onder andere onze zonden te herinneren. We hebben een speciale en bijzondere reden om er niet vaak aan

herinnerd te willen worden. Er zijn maar weinig mensen die hun zonden in het zicht willen hebben. Onder de grond, in de diepste kelder als dat mogelijk is, met de deur op slot en de sleutel verloren, daar willen we onze zonden voor onszelf verbergen.

Maar als de genade van God in iemands leven komt, zal hij bidden dat hij zich zijn zonden zal herinneren. Hij zal om genade vragen om een paar goede dingen te vergeten zodat hij zijn fouten, zijn zonden, zijn gebreken, zijn zwakheden en zijn overtredingen niet vergeet. Hij wil ze voortdurend zien zodat hij erdoor vernederd wordt, vergeving zoekt en hulp zoekt om ze te overwinnen.

Ter overdenking: Lees Spreuken 28:13; als wij onze zonden proberen te verbergen, zal God ze gedenken. Als we ze belijden en vertrouwen op de Heere Jezus Christus voor vergeving, zal Hij ze niet meer gedenken (Jeremia 31:34).

Preek 680, 11 maart 1866

12 maart

De gouden sleutel van het gebed

Roep tot Mij, en Ik zal u antwoorden, Ik zal u grote en onbegrijpelijke dingen bekendmaken, die u niet weet. (Jeremia 33:3)
Lees verder Mattheüs 26:36–46.

Vergeet nooit dat we altijd moeten bidden in onderwerping aan Gods wil. Als we zeggen dat God gebeden verhoort, bedoelen we niet dat Hij ons altijd letterlijk geeft wat we vragen. We bedoelen dat Hij ons geeft wat het beste voor ons is. En als Hij ons niet de zilveren genade geeft waar we om vragen, schenkt Hij ons die genade in goud. Als Hij de doorn niet uit het vlees haalt, zegt Hij: “Mijn genade is voor u genoeg,” en dat komt op hetzelfde neer.

Lord Bolingbroke zei tegen de gravin van Huntingdon: “Ik kan het niet begrijpen, mevrouw, hoe kunt u een ernstig gebed in overeenstemming laten zijn met de onderwerping aan Gods wil?” “Mijnheer,” zei ze, “dat is

niet zo moeilijk. Als ik een hoveling was van een gulle koning, en hij gaf me toestemming om hem alles te vragen wat ik wilde, dan zou ik het zeker zo vragen: Majesteit, als het u behaagt mij deze gunst te verlenen, ontvang ik die graag. Maar als, hoe ik er ook naar verlang en op welke manier dan ook, het afbreuk zou doen aan de eer van uwe majesteit, of als, majesteit, u oordeelt dat het beter is dat ik deze gunst niet ontvang, dan zal ik net zo tevreden zijn zonder als met die gunst."

Zo zie je dat we ergens ernstig om kunnen vragen en het toch in onderwerping in de handen van de koning kunnen laten. Zo is het met God. We bidden nooit zonder deze zin toe te voegen, of het nu in geest of in woorden is: "Maar laat niet Mijn wil, maar Uw wil geschieden" (Lukas 22:42). We kunnen alleen zonder "maar" bidden als we er zeker van zijn dat onze wil Gods wil is, omdat Gods wil onze wil is geworden.

Ter overdenking: Het gebed is geen wapen om God te dwingen zich aan te passen aan onze eisen. Het is een genadig communicatiemiddel waarmee we naar Zijn wil mogen zoeken en onze bereidheid uitdrukken om te delen in Zijn wil (1 Johannes 5:14–15).

Preek 619, 12 maart 1865

13 maart

De pijlen van Gods verlossing

U had vijf- of zesmaal moeten slaan; dan zou u de Syriërs tot vernietiging toe verslagen hebben. Maar nu zult u de Syriërs slechts driemaal verslaan. (2 Koningen 13:19)
Lees verder Mattheüs 9:35–10:7.

Wijs me één periode aan in de geschiedenis van de kerk waar God geen middelen heeft gebruikt. Ik vermoed dat God helemaal niet heeft gewerkt als ik geen middelen zie die Hij heeft gebruikt. Neem de Reformatie, kun je God uit die periode wegdenken? En kun je tegelijkertijd die periode noemen zonder Luther, Calvijn, Zwingli en Melanchthon te noemen?

En in de latere herleving in Engeland, toen onze slapende kerken plotseling uit hun slaap werden gerukt, wie deed dat? De Heilige Geest zelf. Maar je kunt het niet over die herleving hebben zonder Whitefield en Wesley te noemen. Want God werkte toen door middelen en dat doet Hij nu nog. Ik moet nog een opmerking maken over de herleving in Noord-Ierland, het leek erop dat daar geen duidelijke middelen gebruikt waren. Toen ik dat zag vertrouwde ik het niet. Als het Gods werk geweest was dat door middelen verder uitgewerkt was, dan geloof ik niet dat het zo snel voorbij zou zijn geweest.

Zeker, God heeft geen middelen nodig. Zelfs als Hij middelen gebruikt, is Hij nog steeds alle eer waardig, want het zijn Zijn middelen. Maar toch is het een regel, en het zal een regel zijn tot de dag van de middelen voorbij is. Het is een regel dat, zoals God de mens verlost heeft door zich te bekleden met menselijk vlees, Hij ook zo overal in de wereld mensen roept door tot hen te spreken door mensen met hetzelfde vlees en bloed.

God wordt vlees – in Zijn Geest bekleedt Hij zich met het vlees van gekozen mensen, Zijn kerk, daarin woont Hij als in een tempel. En door die kerk is Hij verheugd de wereld te zegenen.

Ter overdenking: We hebben Bijbelse voorbeelden om voor een herleving te bidden (Psalm 85:7; Habakuk 3:2). Er bestaat een gevaar dat het een te vaag en algemeen gebed wordt als “Heere zegen ons.” Daarom hebben we een meer specifieke instructie gekregen van de Verlosser zelf; we moeten tot God bidden dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt (Lukas 10:2).

Preek 569, 13 maart (gepreekt op 22 maart 1864)

14 maart

Nu genadig en straks genadig

De eeuwige God is voor u een woning, en onder u zijn eeuwige armen. Hij verdrijft de vijand voor u uit, en zegt: Vaag hem weg!
(Deuteronomium 33:27)
Lees verder Hebreeën 13:8,20–21.

Ik wil dat je op deze woorden let, want zij vormen de kern van de tekst. "De eeuwige God" en "eeuwige armen." Dat is oudheid. De God die er was voor alle werelden, is eeuwig mijn God. O, ik hou van het woord eeuwig. Maar broeders en zusters, er zijn mensen die niet geloven in een eeuwige God, althans, ze geloven niet dat Hij eeuwig hun God is.

Ze geloven niet dat ze al bij Christus hoorden voordat ze geboren waren; ze denken dat ze pas van God waren toen ze voor het eerst in Hem geloofden.

Ze geloven niet in verbondsovereenkomsten, eeuwige besluiten en het aloude voornemen van de Allerhoogste. Maar laat me je troosten, er is geen gedachte voller van zoetheid dan de gedachte dat de eeuwige God zich door Christus Jezus bezighoudt met Zijn volk om hen lief te hebben, te zegenen en hen allemaal te verlossen. Degene die hen van eeuwigheid de bijzondere voorwerpen heeft gemaakt van Zijn bijzondere zorg, is de eeuwige God.

En dan zijn daar de "eeuwige armen," armen die nooit verslappen, armen die nooit moe worden, armen die nooit hun kracht zullen verliezen. Het woord eeuwig herinnert ons aan een ander zoet woord, onveranderlijkheid. Een eeuwige God die niet verzwakt of moe wordt, die niet verandert en Zijn beloften vervult, is de God die wij met vreugde aanbidden. Naar Hem vluchten we als onze eeuwige schuilplaats, woonplaats en ondersteuning.

Ter overdenking: Elke persoon van de Drie-eenheid is eeuwig. Het zou geen verrassing moeten zijn dat de eeuwige God het eeuwige geluk van hen die geloven eeuwig heeft beveiligd (1 Timotheüs 1:16–17; Hebreeën 9:12,14–15; 13:8,20). Het kennen van de eeuwige God is het eeuwige leven (Johannes 17:3). Welk recht hebben wij om hieraan te twijfelen?

Preek 624, 14 maart (gepreekt op 22 maart 1865)

15 maart

Eben-Haëzer

Toen nam Samuël een steen en plaatste die tussen Mizpa en Sen; hij gaf hem de naam Eben-Haëzer en zei: Tot hiertoe heeft de HEERE ons geholpen. (1 Samuël 7:12)

Lees verder Psalm 103:1–22.

Het is onterecht wanneer we veronderstellen dat de Heere Zijn machtige daden alleen vroeger deed, dat Hij zich alleen vroeger sterk toonde. Het is onterecht wanneer we veronderstellen dat de Heere vandaag geen wonderen meer verricht, dat Hij zich niet meer sterk toont aan de heiligen die nu op de aarde wonen. Laten we ons dagboek nalezen. Op deze moderne bladzijden kunnen we gelukkig voorvallen tegenkomen, verfrissend voor ons en verheerlijkend voor God.

Ben je nooit verlost? Ben je nooit door rivieren gegaan, ondersteund door de aanwezigheid van God? Ben je niet ongedeerd door het vuur gegaan? Ben je niet uit zes benauwdheden verlost? Ja, heeft Jehovah je niet uit de zevende geholpen? Heeft Hij zich nooit aan jou bekendgemaakt? Heeft de God die tot Abraham in Mamre sprak wel eens tot jou gesproken? Heeft de Engel die met Jakob in Pniël geworsteld heeft wel eens met jou geworsteld? Stond Hij niet in de vurige oven met drie heilige kinderen? Heeft Hij nooit samen met jou in het vuur gestaan?

O geliefden, Hij heeft zichzelf aan ons geopenbaard zoals Hij dat niet aan de wereld doet. Vergeet die openbaringen niet. Verheug je erin! Heeft God je ooit laten kiezen uit Zijn gunsten? De God die Salomo gaf wat zijn hart verlangde, heeft Hij nooit naar jou geluisterd en je vragen beantwoord? Die God van overvloed, heeft Hij je nooit verzadigd met vetheid? Heeft Hij je nooit in grazige weiden doen neerliggen? Ben je wel eens naar stille wateren gebracht?

Zeker geliefden, de goedheid van de God van vroeger is aan ons getoond. De openbaringen van Zijn genade aan hen die in heerlijkheid zijn opgenomen, zijn ook aan ons getoond. De verlossende barmhartigheid die zij hebben ervaren, is ons niet onbekend.

Ter overdenking: Spurgeon koos deze tekst om daarmee God te prijzen voor zijn 500ste preek. Hoe reageer jij op de weldaden die de Heere jou heeft

gegeven? Leg jouw reactie naast Psalm 116:12–14.

Preek 500, 15 maart 1863

16 maart

Het gevaar van twijfel

Maar David zei in zijn hart: Ik zal op een dag nog eens door Sauls hand weggevaagd worden. (1 Samuël 27:1)
Lees verder Job 4:1–6.

De slechte uitroep van David was tegengesteld aan wat hij zelf vaak gezegd had. Hier ben ik ook schuldig aan. Ik weet nog dat ik een keer, tot mijn schaamte, verdrietig en twijfelachtig was in mijn hart. Een goede vriend pakte een papier en las me een kort fragment uit een preek over het geloof. Snel ontdekte ik de auteur van dat fragment, mijn vriend las voor mij een van mijn eigen preken. Zonder een woord te zeggen liet hij mij over aan mijn eigen geweten. Hij had me veroordeeld voor de fout waar ik zo ernstig tegen gepreekt had.

Vaak zullen jullie, broeders, in dezelfde tegenstrijdigheid terechtkomen. Je zegt, "O ik vertrouw op Hem, ook al zal de vijgenboom niet bloeien, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn." O, je hebt het ongeloof van anderen veroordeeld, maar toen het jou raakte, beefde je. Toen je met de hardlopers meerende werd je moe, en in de verheffing van de Jordaan was je onrustig.

Zo was het met David. Wat een krachtige woorden had hij vaak voor anderen! Hij zei van Saul, *"Hij zal sterven; ik zal mijn hand niet uitstrekken om de gezalfde van de Heere aan te raken."* Hij was er zeker van dat de ondergang van Saul ondertekend en verzekerd was. En toch in het uur van zijn ongeloof zegt hij, "Ik zal op een dag nog eens door Sauls hand weggevaagd worden." Wat een vreemde tegenstrijdigheid was dat! Wat een genade dat God niet verandert, want wij veranderen twee of drie keer per dag. Maar onze eigen uitingen en overtuigingen zijn tegenovergesteld aan de waarheid dat Hij ons nooit zal verlaten!

Ter overdenking: We moeten erg voorzichtig en zeker zijn van wat we zeggen als we het niet als bewijs tegen ons gebruikt willen zien (Richteren 9:38; Job 15:6; Spreuken 5:2–6; Lukas 19:22). Hoe goed is het om op God te vertrouwen die Zijn woorden nooit hoeft te verdedigen, die Zijn woorden van Zijn mond nooit hoeft weg te redeneren (Jesaja 55:11).

Preek 439, 16 maart 1862

17 maart

Het martelaarschap van Stefanus

Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God. En hij zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God.
(Handelingen 7:55–56)
Lees verder Markus 13:9–13.

Als je "Het boek van de martelaren" van John Foxe leest, zal het je verbazen hoeveel van de meest nederige mannen en vrouwen handelden alsof ze van het edelste bloed waren. Toen de koning van Frankrijk Bernard Palissy vertelde dat hij gedwongen was hem over te leveren aan de Inquisitie als hij niet van gedachten zou veranderen, antwoordde de dappere pottenbakker, "U zegt dat ik gedwongen word, en hoewel u een koning bent en ik maar een arme pottenbakker, kan ik niet gedwongen worden anders te doen dan wat ik denk dat goed is." Zeker, de pottenbakker was koninklijker dan de koning.

Er zijn talloze andere voorbeelden die je eigenlijk zou moeten kennen, waar nederige mannen, zwakke vrouwen en kleine kinderen een heldenmoed hebben getoond die niet met ridderlijkheid te vergelijken is. De Geest van God heeft de wijzen in hun eigen sluwheid gepakt en de geleerden geantwoord uit de mond van kleine kinderen. De antwoorden van de ongeschoolde personen onder de martelaren waren vaak zo raak, ze sloegen de spijkers zo goed op hun kop dat je zou veronderstellen dat ze gevormd

waren door een vergadering van geestelijken. De antwoorden kwamen van een betere bron, ze kregen die antwoorden van de Heilige Geest.

De houding van de bloedende getuigen van onze Heere was hun ambt waardig. Terecht hebben ze de titel van "Het edele leger van martelaren" verdiend. Broeders, als jij en ik zonder trots onder de mensenkinderen willen leven en toch een houding willen hebben die onze roeping waardig is en aanneming als prinsen van het koninklijke en hemelse bloed, dan moeten we getraind worden door de Heilige Geest.

Ter overdenking: Alle gelovigen moeten bereid zijn om verantwoording af te leggen van de hoop die in hen is (1 Petrus 3:15). Bij Jezus te zijn geweest en vervuld te zijn met de Heilige Geest is de beste voorbereiding (Handelingen 4:13; 4:8; Efeze 5:18). Dat zal ervoor zorgen dat je de juiste antwoorden geeft (Handelingen 4:12).

Preek 740, 17 maart 1867

18 maart

Geopende ogen

En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem. (Lukas 24:31)
Lees verder Jesaja 43:8–13.

Door de val is de geestelijke smaak van de mens bedorven. Voor hem is bitter nu zoet en zoet nu bitter. Hij kiest nu voor het gif van de hel en walgt van het brood van de hemel. Hij likt het stof van de slangen maar verwerpt het voedsel van de engelen. Het geestelijke gehoor is zwaargewond, de mens hoort Gods woord niet meer, hij stopt zijn oren voor de stem van zijn Maker. Hoe de dienaar van het evangelie ook met wijsheid lokt en trekt, zijn onbekeerde ziel is als een dove adder die de stem van zijn bezweerder niet hoort.

Ons geestelijke gevoel is door de verdorvenheid vreselijk verdoofd. Of nu de donderslagen van Sinaï of de liefdestonen van Golgotha zijn aandacht vragen, de mens is doof voor beide. Zelfs de geestelijke reukzin, waarmee hij kan onderscheiden tussen wat rein en heilig is en wat onsmakelijk is

voor de Allerhoogste, is verontreinigd. Daarom genieten de onvernieuwde neusgaten niet van de zoete geuren die in Christus Jezus zijn. Ze zoeken naar de vuile vreugde van de zonde.

En zoals het met de andere zintuigen is, zo is het ook met het zicht van de mens. Hij is zo geestelijk blind voor de meest heldere en duidelijke dingen dat hij ze niet kan en wil zien. Het begrip is het oog van de ziel. Het begrip is bedekt met onwetendheid. En wanneer de onwetendheid wordt verwijderd met de vinger van de onderwijzing is de oogbol nog steeds zo aangetast dat hij mensen als bomen ziet wandelen. Onze toestand is dus uiterst verschrikkelijk. Maar tegelijkertijd biedt het voldoende ruimte voor een weergave van de prachten van goddelijke genade.

Lieve vrienden, we zijn oorspronkelijk zo volledig verwoest, dat als we verlost worden, het hele werk van God moet zijn. Alle eer moet het hoofd van de Drie-enige Jehovah kronen.

Ter overdenking: Stille monden, blinde ogen, dove oren en nog andere niet-functionerende kenmerken zijn de Bijbelse omschrijving van de afgoden en iedereen die op afgoden vertrouwt (Psalm 115:4–8). Voor onze bekering waren we net zo dood voor God en de dingen van God. We zijn volkomen van Hem afhankelijk voor het geschenk van geestelijk leven (Efeze 2:1,5).

Preek 681, 18 maart 1866

19 maart

Een waarschuwing tegen verharding

Maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde. (Hebreeën 3:13)

Lees verder Titus 2:1–10.

Dit is allereerst een plicht voor de herder en de andere mensen met een ambt in de kerk. We zijn in de kerk geplaatst om oog te hebben voor het welzijn van de mensen en het is onze taak om zowel

openbaar als privé te bemoedigen en te vermanen. Dit moeten we doen zo vaak we daar de mogelijkheid voor hebben. Zeker als de mensen koud beginnen te worden, als ze afdwalen van Gods wegen, is het onze plicht om dringend en vurig te vermanen. Dit is jullie plicht. "Vermaan elkaar elke dag."

Ouders moeten hier met betrekking tot hun kinderen ook zorgvuldig mee omgaan. Je handelt niet als een echte vader als je zoon, of hij nu lid is van de kerk of niet, geen zachte terechtwijzing krijgt wanneer hij tegenstrijdig handelt. Zondagsschoolleraren, dit is ook vooral jullie werk in de klas. Waak over je kinderen, niet alleen dat ze bekeerd worden maar ook dat ze na hun bekering als bevochtigde tuinen zullen zijn. Dat de planten niet verdorren maar dat de genade van de Geest groeit door jouw zorg.

Dit is ook het werk van de ouderen in de kerk. Jullie grijze hoofden wijzen op jaren van ervaring. Al die jaren ervaring moeten u kennis en wijsheid hebben gegeven. Die ervaring kunt u gebruiken om de jongeren liefdevol en teder te vermanen. U kunt spreken zoals wij die jonger zijn niet kunnen spreken, want u kunt vertellen wat u geproefd heeft en hoe u ermee om bent gegaan. Misschien kunt u zelfs vertellen waar u pijn hebt geleden vanwege uw eigen fouten en dwaasheden.

Zeker, jullie allemaal, of jullie nu rijk zijn of arm, heb oog voor elkaars zielen. Vraag niet, "Ben ik de hoeder van mijn broer?" maar zoek het welzijn van elkaar en bouw elkaar op.

Ter overdenking: De vermaningen en bemoedigingen die God ons in Zijn Woord geeft (Jozua 1:6–9; Hebreeën 10:19,22), moeten het patroon zijn voor onze onderlinge vermaning en bemoediging (Jozua 1:18; Hebreeën 10:24–25). Geliefden, als God ons zo vermaant en bemoedigt, moeten wij ook elkaar zo vermanen en bemoedigen.

Preek 620, 19 maart 1865

20 maart

Christus en de gemeente

Hij zal staan en hen weiden in de kracht van de HEERE, in de majesteit van de Naam van de HEERE, Zijn God. Zij zullen veilig wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden van de aarde. (Micha 5:3)
Lees verder Mattheüs 16:13–18.

Hoe komt het dat de gemeente het tot vandaag volgehouden heeft? Hoe kunnen we er zo zeker van zijn dat de kerk in zwaardere tijden de storm kan doorstaan, dat de gemeente blijft totdat de maan niet meer wast en afneemt? Waarom die zekerheid? Alleen omdat Christus in haar midden is. Ik hoop niet dat je gelooft in de bescherming van de orthodoxie door wettelijke middelen en stichtingsakten. Daar hebben mensen die zich afgescheiden hebben hun vertrouwen op gesteld. Maar dat is als een gebroken riet als we daarop willen steunen.

Evenmin kunnen we afhankelijk zijn van de overheid en haar wetten. We kunnen de meest duidelijke en expliciete vorm van de leer opstellen. Maar we zullen zien dat de volgende generatie daarvan af zal wijken tenzij God van boven nieuwe genade wil geven. Je kunt het leven van de gemeente niet verzekeren door een bepaald systeem. De geschiedenis laat zien dat de gemeente onder verschillende systemen zowel voorspoed kende als tegenspoed. Het is een feit dat vormen van kerkbestuur heel weinig te maken hebben met de vitaliteit van de gemeente.

De gemeente bestaat niet dankzij haar kerkelijke reglement, haar structuur, haar formulieren, haar predikanten of om haar geloofsbelijdenissen maar om de aanwezigheid van de Heere in haar midden. Als Christus er leeft en Zijn gemeente regeert en voedt, dan is ze veilig! Maar als Hij weg is, is het net als met jou en met mij wanneer de Geest van God van ons afgeweken is. We zijn dan zwak als andere mensen, en de gemeente is dan net zo krachteloos.

Ter overdenking: Het fundament, de rots waarop de gemeente gebouwd is, is niet Petrus en zijn vermeende opvolgers, noch is het Petrus' geloofsbelijdenis en zijn opvolgers. De onbeweegbare Christus, de Zoon

van de levende God, is het fundament (Mattheüs 16:16,18; 1 Korinthe 3:11).

Preek 560, 20 maart 1864

21 maart

Dienen

Ik moet de werken doen van Hem Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand kan werken. (Johannes 9:4)
Lees verder 1 Petrus 4:7–11.

Op zichzelf kan ik heel veel goede dingen doen maar ze hoeven niet allemaal mijn levensroeping te zijn. Ik weet dat er veel mensen zijn die denken dat ze moeten gaan preken terwijl ze beter nog een poosje kunnen luisteren. We kennen mensen die cursussen willen leiden terwijl ze ongelooflijk nuttig kunnen zijn in het uitdelen van traktaten. Soms kunnen ze ook zelf nog wel een cursus gebruiken.

We kunnen niet zomaar ons pad van Christelijk dienen kiezen. We moeten het werk doen van Hem die ons gezonden heeft. Het moet ons doel zijn, zeker omdat er zoveel te doen is, dat we erachter komen welk deel van het werk de Meester ons wil laten doen. Ons gebed moet zijn, "Laat me zien wat U wilt dat ik doe. Laat me niet doen wat in het algemeen goed is maar laat me doen wat bijzonder geschikt is voor mij."

Mijn dienstmeisje denkt misschien dat het goed is om de papieren in mijn studeerkamer te ordenen, maar daar ben ik haar maar een beetje dankbaar voor. Als ze echter 's morgens vroeg een kop koffie voor me klaargezet heeft, als ik ergens verderop in het land moet preken, dan ben ik haar veel dankbaarder.

Zo denken sommige vrienden, "Wat als ik zo'n positie kon krijgen, als ik maar diaken kon worden, als ik maar verheven zou worden tot die positie." Ga en doe wat de Meester wil dat je doet. Je zult het beter doen op de plek waar Hij je brengt dan waar je jezelf brengt. Je bent niet eens een dienaar als je zelf zomaar wat uitkiest om te doen.

Ter overdenking: Christenen moeten geen vierkante pen in een rond gat willen passen. God beslist wie wat doet en wie waar naartoe gaat (Markus 10:37, 40). Maar geen enkele Christen mag niets doen. Iedere Christen heeft een gave gekregen die hij moet gebruiken (1 Petrus 4:10).

Preek 756, 21 maart 1867

22 maart

Overvloedige genade

Ik zal hen vrijwillig liefhebben. (Hosea 14:5)
Lees verder Maleachi 3:6–18.

Dit onderwerp nodigt afvalligen uit om terug te keren. Ja, deze tekst is inderdaad voor afvalligen geschreven, "Ik zal hun afkerigheid genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben." We zien hier een zoon die van huis is weggelopen. Hij is soldaat geworden en gedroeg zich zo slecht in zijn regiment dat hij geen soldaat meer mocht zijn. Hij woonde op zo'n kwalijke manier in een vreemd land dat hij zijn lichaam aantastte met ziekte. Zijn rug was bedekt met vodden. Hij was een zwerver en een misdadiger. Hij ging met opzet weg om zijn vader te bedroeven, hij bracht zijn moeder met grijze haren van het treuren naar het graf.

Op een dag kreeg de jonge knul een brief van zijn vader, vol met liefde. Zijn vader schreef, "Kom terug, mijn kind. Ik zal je alles vergeven. Ik zal je vrijwillig liefhebben." Als er in deze brief stond, "Als je jezelf vernedert zal ik je liefhebben. Ik zal je liefhebben als je terugkomt en dit of dat belooft. Dan zal ik je liefhebben." of als hij gezegd had, "als je jezelf in het vervolg kunt gedragen, zal ik je liefhebben" dan zou zijn trots zeker gegroeid zijn, maar deze vriendelijkheid zou hem zeker doen smelten. Zeker, de mildheid van de uitnodiging zal zijn hart in een keer breken. Hij zal zeggen, "Ik zal het hem niet langer moeilijk maken, ik zal teruggaan."

Afvallige, zonder enige voorwaarde word je uitgenodigd om terug te keren. "Keer terug, afkerige kinderen, spreekt de HEERE, want Ík heb u getrouwd" (Jeremia 3:14). Als Jezus je ooit heeft liefgehad is Hij niet

opgehouden je lief te hebben. Misschien heb je de genademiddelen niet gebruikt, heb je bijna niet gebeden de afgelopen tijd, toch ben je een kind van God als je ooit een kind van God bent geweest. En Hij roept het uit, "Hoe kan Ik je opgeven?!"

Ter overdenking: Gods liefde is geen reactie op onze initiatieven, het is een "eeuwige liefde" (Jeremia 31:3). Die liefde bestond al voordat wij bestonden. Het vraagt echter wel een reactie van ons om een doeltreffend verschil te maken.

Preek 501, 22 maart 1863

23 maart

Leef als een koning

En rondom de troon stonden vierentwintig tronen. En op de tronen zag ik de vierentwintig ouderlingen zitten, bekleed met witte kleren, en met gouden kronen op hun hoofd... en de vierentwintig ouderlingen wierpen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen. (Openbaring 4:4, 10–11)

Lees verder Romeinen 5:17–6:2.

Zij die van Christus zijn, zijn koningen. Zorg ervoor dat je de kroon draagt door over je begeerte te regeren. Wees een koning tussen alles wat je op een dwaalspoor kan leiden. Christus Jezus heeft de nek van je zonde gebroken, zet je voet daarop, houd het onder en bedwing het. Handel als een koning in deze wereld. Als iemand je verleidt om Christus voor winst te verraden, zeg dan, "Hoe zou ik Christus verraden? Ik ben een koning!"

Laat de edelheid van je natuur uitkomen in je daden. Vergeef koninklijk, zoals een koning kan vergeven. Wees bereid anderen te helpen zoals God jou geholpen heeft, geef als een koning. Laat je vrijgevige geest royaal zijn.

Laat je daden nooit gemeen, stiekem of laf zijn. Doe het goede en trotseer het kwaad. Daag je vijanden uit in je zoeken naar gerechtigheid. Laat de mensen zien dat er iets onder je eenvoudige uitstraling zit wat ze niet kunnen begrijpen.

De mensen maken zich druk om het bloed van de aanzienlijken, maar ik durf te zeggen dat het niet anders is dan het bloed van de straatvegers. Er is een groot verschil tussen het levensbloed van de heiligen en het levensbloed van de meest trotse prins. Want zij die Christus liefhebben, hebben Zijn vlees gegeten en Zijn bloed gedronken, ze delen in Zijn goddelijke natuur. Dat zijn de koninklijke mensen, zij zijn de aanzienlijken, zij zijn de adel. Alle andere mensen vallen bij hen in het niet.

Christenen, sommigen van jullie hebben de afgelopen week niet als koningen geregeerd. Je hebt gemopperd als een arme huilende bedelaar, je bent hebzuchtig geweest als een hark of je hebt gezondigd als de luie jongens in de straat die in de modder rollen. Je hebt je niet naar je koningschap gedragen.

Ter overdenking: Christenen moeten een koninklijke wet vervullen (Jakobus 2:8). In lijn met onze positie in Christus moet dit onze reactie op verleiding zijn, "Zou iemand zoals ik… Ik ga niet!" (Nehemia 6:11).

Preek 441, 23 maart 1862

24 maart

De toekomstige straf is vreselijk

Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.
(Hebreeën 10:31)
Lees verder Romeinen 5:6–11.

Het is de grootste goedheid om mensen te waarschuwen voor het gevaar en ze aan te sporen aan de toorn te ontsnappen die zeker over hen zal komen, want het is vreselijk om in de handen van de levende God te vallen. We weten dat het vreselijk moet zijn om voor de zonde gestraft te worden als we ons de verzoening herinneren. Wij,

Christenen, zijn ervan overtuigd dat God zelf vlees moest worden om de menselijke zonde te vergeven. Dat de Zoon van God helse pijnen moest lijden waar de waardigheid van Zijn persoon oneindig gewicht aan gaf.

Broeders, als de toorn van God niets voorstelde, dan was er geen Verlosser nodig om ons te bevrijden, dan hadden we het net zo goed zonder kunnen doen. Of als de Verlosser ons alleen kwam verlossen van een paar knepen, waarvoor zouden we Hem dan zo prijzen? Waarom zouden de hemel en de aarde weerklinken van de heerlijkheid van Hem die ons van zoiets kleins heeft verlost? Maar let op het woord, Zijn lijden was heviger dan we ooit kunnen begrijpen, en niemand minder dan God zelf moest dat lijden voor ons verdragen. Het zou voor ons vreselijk zijn, oneindig onheil waar we op geen andere manier aan konden ontsnappen dan door de lieve bloedende en stervende Zoon van God.

Denk licht over de hel en je denkt licht over het kruis. Als je denkt dat het lijden van verloren zielen niets voorstelt, zul je snel denken dat de Verlosser die hen ervan verlost niets voorstelt. Ik hoop dat God het geeft dat zo'n Christusonterende theologie in onze tijd niet gevonden wordt.

Ter overdenking: Zoals Spurgeon vreesde, zijn essentiële en onafscheidelijke Bijbelse leerstukken zoals de verzoening en de eeuwige verdoemenis enorm aangevallen ten gunste van een meer geavanceerde leer die door mensen makkelijker te aanvaarden is. De Bijbel contrasteert de woorden van de heilige profeten en apostelen van onze Heere met de woorden van spotters "die naar hun eigen begeerten zullen wandelen" (2 Petrus 3:2–3). Pas op voor mensen die de Schrift zo verdraaien dat het bij hen past (2 Petrus 3:16–17).

Preek 682, 24 maart 1866

25 maart

Christelijke verzoening

En zij hielden niet op iedere dag in de tempel en bij de huizen onderwijs te geven en Jezus Christus te verkondigen. (Handelingen 5:42)
Lees verder 2 Petrus 2:1–3.

Met één offer heeft Hij de zonde voor altijd weggedaan. We zullen nooit Christus preken als we geen echte verzoening kennen. Er zijn vandaag bepaalde mensen die van de verzoening een soort compromis maken, daardoor wordt de verzoening op een verkeerde manier weergegeven. Anderen zeggen dat het alleen maar een beeld, een vertoning of een schaduw is – een schaduw van dat wat ze niet gezien hebben.

Er zal een dag komen dat de verzoening in sommige kerken zelfs helemaal ontkend wordt en toch noemen ze zichzelf Christenen. Ze noemen zich Christenen terwijl ze de hoeksteen van het hele Christendom gebroken hebben. Er is een grens aan de liefdadigheid van Christenen; we mogen de man die oneerlijk genoeg is om Christus te ontkennen en toch de Christelijke kansel bezet niet steunen. Alleen in het Christendom worden zulke dingen getolereerd.

Denk er eens over na. Is er ooit een Boeddhist geweest die de basis van zijn religie ontkende? Ken je een Moslim die de Profeet vernederde? Alleen Christelijke kerken kennen mensen in hun midden die de naam van Christen dragen terwijl ze de godheid van Hem die de God van de Christenen is, ontkennen. Ze spreken licht van de kracht van Zijn bloed dat de Christelijke verzoening is.

Ter overdenking: Word je misleid door halve waarheden? Wat betekent de dood van de Heere Jezus Christus aan het kruis voor jou? Het geeft ons onder andere een voorbeeld van volmaakt lijden (1 Petrus 2:21). Maar als we ons alleen daarop richten, missen we het punt. De essentie van Zijn dood was dat Hij in onze plaats de zonde en de straf daarop droeg voor onze verlossing (1 Petrus 2:24). Heb je Hem gedankt en vertrouwd voor je verlossing?

N.B. Dit was Spurgeons eerste preek in de nieuw gebouwde Metropolitan Tabernacle.

Preek 369, 25 maart 1861

26 maart

Het kostbare bloed van Christus

Het kostbaar bloed van Christus. (1 Petrus 1:19)
Lees verder Handelingen 8:25–40.

Twee soldaten stonden op wacht in de citadel van Gibraltar. Een van hen had vrede gekregen door het kostbare bloed van Christus, de ander was in grote geestelijke nood. In die rots waren lange gangen en deze gangen konden ervoor zorgen dat geluiden ver gedragen werden. De soldaat in grote geestelijke nood kon wel op zijn borst slaan van verdriet. Hij voelde dat hij in opstand gekomen was tegen God en hij wist niet hoe hij met God verzoend moest worden. Plotseling klonk er uit de hemel een mysterieuze stem: "Het kostbare bloed van Jezus." Op dat moment zag hij het, dat kon hem met God verzoenen en hij verheugde zich met een onuitsprekelijke vreugde en vol glorie.

Kwamen deze woorden direct van God? Nee. Ze kwamen wel van de Heilige Geest als we de gevolgen zien. Maar wie had die woorden dan gesproken? Merkwaardig genoeg stond de andere soldaat aan de andere kant van de gang stil om te mediteren toen er een officier langs kwam. Het was natuurlijk zijn plicht om het wachtwoord van die nacht te geven. En met een soldaatachtige vlugheid gaf hij het wachtwoord. Het was niet het goede wachtwoord. Hij was zo opgenomen in zijn meditatie dat hij tegen de officier zei: "Het kostbare bloed van Jezus."

Hij corrigeerde zichzelf op dat moment maar hij had het al gezegd, het werd de lange gang al doorgedragen en het had het oor bereikt waarvoor het bedoeld was. De man vond er vrede door en hij vreesde de Heere zijn hele leven. Hij was het middel tot de voltooiing van een van onze meest uitstekende vertalingen van Gods Woord in het Hindi. Wie zal het zeggen,

beste vrienden, hoeveel vrede je mag geven door alleen het verhaal van onze Verlosser te vertellen.

Ter overdenking: Het machtige verlossende werk van God ligt alleen verborgen in de eenvoudige boodschap van de gekruisigde Christus (Romeinen 1:16; 1 Korinthe 1:17–18, 23–24). Wat een heerlijke boodschap!

Preek 621, 26 maart 1865

27 maart

Leven na de dood

Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen.
(1 Korinthe 15:19)
Lees verder Titus 2:11–14.

Het meest nuttige in dit leven is de hoop op leven na de dood. En de tekst leert dit. Precies dat weerhoudt ons ervan beklagenswaardig te zijn. En als je iemand ervan weerhoudt beklagenswaardig te zijn, doe je hem een groot goed. Want wat heb je aan een beklagenswaardige Christen? Verstop hem zodat niemand hem kan zien. Verpleeg hem in het ziekenhuis want hij is niet nuttig op het werkveld. Laten we een klooster bouwen en daar alle beklagenswaardige Christenen in stoppen. Daar mogen ze genade overdenken tot ze leren lachen, want de wereld kan ze niet gebruiken.

Maar de man die hoop heeft op leven na de dood doet krachtige dingen, want de vreugde van de Heere is onze kracht. Hij gaat machtig tegen de verleidingen in, want de hoop op leven na de dood stoot de vurige pijlen van de tegenstander af. Hij werkt zonder beloning in dit leven want hij kijkt uit naar de beloning in het leven na de dood. Hij kan terechtwijzingen verdragen en sterven als iemand over wie veel kwaadgesproken is, want hij weet dat God Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, zal wreken.

Door de Geest van God is de hoop op leven na de dood de meest sterke kracht voor de deugd. Het is de fontein van vreugde. Het is het kanaal van de nuttigheid. Het is voor de Christen als wat voedsel is voor de vitale kracht van alle andere schepselen. Laat het van ons niet gezegd worden dat we alleen maar van de toekomst dromen en het heden vergeten, maar laat de toekomst ons heden heiligen tot het grootste nut.

Ter overdenking: Het was deze hoop die het leven van de oudtestamentische helden tekende (Hebreeën 11:10, 13–16, 35). Wat hebben ze veel in dienst van de Heere gedaan! Wie zou ze ervan durven beschuldigen dromers te zijn zonder op aarde nuttig te zijn?

Preek 562, 27 maart 1864

28 maart

Voor jou, mijn ziel

Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem. (Hooglied 2:16)
Lees verder Galaten 2:15–21.

Hoe is mijn Liefste van mij? Hij is van mij omdat Hij zich van eeuwigheid aan mij gaf. Lang voordat ik het wist of bestond. Hij sloot een verbond om zichzelf aan mij te geven, aan al Zijn uitverkorenen. Hij zei: "Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God" (Hebreeën 10:7). Hij werd mijn Plaatsvervanger. Hij gaf zichzelf om te doen wat ik moest doen en te lijden wat ik moest lijden. Hij is van mij omdat het verbond is volbracht in een daadwerkelijk geschenk.

Voor mij (ik spreek in de eerste persoon omdat ik wil dat jij ook zo spreekt), voor jou, mijn ziel, legde Hij Zijn heerlijke mantel af om mens te worden. Voor jou, mijn ziel, werd Hij in de zwakte van een klein kindje gewikkeld. Mijn ziel, voor jou lag Hij in de armoede van de kribbe. Voor jou was Hij een kindje, een jongetje en een man van vlees en bloed. Voor jou, mijn ziel, riep Hij uit armoede, "De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen" (Mattheüs 8:20). Voor jou die schande en het bespugen,

de pijn en het bloedige zweet, het kruis en de doornenkroon, die hevige zielsangst en Zijn stervend gekreun.

Mijn Liefste, in dit alles, is van mij! Van jou in Zijn begrafenis, van jou in Zijn opstanding en haar mystieke betekenis, van jou in de hemelvaart en haar overwinningskreten, van jou in Zijn voorbede aan de rechterhand van God. Ja, met heilige durf belijden we het, Hij die regeert, "God boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid," is van ons! Hij is van ons in de heerlijkheid van Zijn majesteit, Zijn onoverwinnelijke macht, Zijn alomtegenwoordige kracht en alle glorie van Zijn wederkomst. Onze Liefste is van ons omdat Hij zichzelf aan ons gegeven heeft zoals Hij is.

Ter overdenking: Kun jij Jezus "mijn Heere en mijn God" noemen (Johannes 20:28)? Neem je wel eens de tijd om je bezittingen in Christus te tellen (1 Korinthe 1:30)? We hebben een eeuwigheid nodig om "alle dingen" (Romeinen 8:32; 1 Korinthe 3:21) uit te putten.

Preek 374, 28 maart (gepreekt op Goede Vrijdag 29 maart 1861)

29 maart

Christus aangewezen als verzoening

Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. (Romeinen 3:25)
Lees verder Exodus 25:17–22.

God heeft Christus openlijk aangewezen als middel tot verzoening. Het Griekse woord is "hilasterion", vertaald betekent dat "verzoendeksel" of "bedekking". God vraagt aan de zondaar: "Wil je Mij ontmoeten? Wil je niet langer Mijn vijand zijn? Wil je Mij je verdriet vertellen? Wil je Mijn zegen ontvangen? Wil je vriendschap tussen je Schepper en je ziel? Ik heb Christus openlijk aangewezen als middel tot verzoening. Door Christus kunnen wij elkaar ontmoeten."

Het woord kan ook "bedekking" betekenen, zoals het verzoendeksel de stenen tafelen van de wet bedekte. Het bedekte dat wat de oorzaak was van Gods toorn omdat we Zijn geboden hebben gebroken. Dan vraagt God

dit: “Wil je iets wat je zonden bedekt? Iets wat je zonden bedekt voor Mij, je God, zodat Ik niet meer boos op je hoef te zijn? Iets wat je zonden bedekt voor jezelf zodat je niet meer buitengewoon bang wordt en beeft als je tot Mij komt zoals je deed toen het donderde en bliksemde op de Sinaï? Wil je een plek waar je al je zonden en ongerechtigheid weg kan doen? Ik geef je die bedekking in Mijn bloedende Zoon. Vertrouw op Zijn bloed en je zonden zijn bedekt voor Mijn ogen en ze zullen ook bedekt zijn voor je eigen ogen. Gerechtvaardigd door het geloof zul je vrede hebben met God door Jezus Christus je Heere.”

O, ik hoop dat we genade krijgen om dat wat God aangewezen heeft, aan te nemen! Een Roomse priester wijst iets aan, ons Roomse hart wijst iets aan, maar God wijst Zijn Zoon aan. De prediker van de leer wijst een leerstuk aan. De prediker van de bevinding wijst de ervaring van een gevoel aan. De prediker van de praktijk wijst meestal een poging aan, maar God wijst Zijn Zoon aan. “In Hem zal Ik je ontmoeten.”

Ter overdenking: Christus is de enige verzoening die God in Zijn genade zal aannemen als bedekking van onze zonden (Romeinen 3:25; Hebreeën 2:17; 1 Johannes 2:2; 4:10). Heb jij Hem ook aangenomen? Of probeer je nog steeds eigen zaakjes op te knappen (Genesis 3:7–9)?

Preek 373, Goede Vrijdag 1861

30 maart

Probeer het niet zelf

Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven. (Romeinen 5:6)

Lees verder Johannes 5:39–47.

Ongelovige, als God de zonde van berouwvolle mensen niet vergeeft zonder hun straf te dragen, wees er dan zeker van dat Hij jou zal veroordelen. Als Jezus Christus geslagen werd toen Hij de zonde droeg, hoe zal God jou dan slaan als je Zijn vijand bent en je eigen zonde draagt? God leek het op Golgotha onder ede te verklaren – zondaar, luister

ernaar! – "Bij het bloed van Mijn Zoon zweer Ik dat de zonde gestraft moet worden." En als je zonde niet in Christus gestraft is, moet je zelf die straf dragen.

Zondaar, is Christus van jou? Is Hij voor jou gestorven? Vertrouw je Hem? Als je Hem vertrouwt is Hij voor jou gestorven! Vertrouw je Hem niet? Onthoud dan dat elk nutteloos woord en elke slechte daad, slag voor slag, klap na klap, gewroken zal worden als je zonder geloof in Christus leeft en sterft. En tegen anderen zeg ik: als God in Christus verzoening gebracht heeft en de weg van verlossing geopend heeft, hoe groot is je schuld dan wanneer je andere wegen probeert te openen. Wegen die zeggen, "Ik zal goed en netjes leven, diensten bijwonen en mijzelf redden."

Je bent een dwaas, je hebt God op Zijn zachtste plek beledigd want je hebt Zijn Zoon beledigd. Je zegt, "Ik kan het zonder het bloed," je vertrapt het bloed van Christus en zegt "Ik heb het niet nodig." O, als de zondaar die zich met berouw bekeert niet veroordeeld wordt, met welke verschrikkingen zal een zondaar dan veroordeeld worden als hij naast zijn eigen weigering tot bekering, Christus beledigt doordat hij zelf rechtvaardig probeert te worden? Laat dat!

Ter overdenking: De overdenkingen van de afgelopen week stonden in het licht van het vergoten bloed en verzoeningsoffer van de Heere Jezus Christus. Geven deze waarheden je verlichting, voldoening en dankbare dankzegging als antwoord op Zijn liefde (1 Johannes 4:10,19)? Als dat niet zo is haat je Hem of je geeft niet om Hem, en dat is voor God hetzelfde. "Hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen?" (Hebreeën 2:3).

Preek 446, 30 maart 1862

31 maart

Eeuwige goedertierenheid

Het gebeurde nu, toen zij eenparig op de trompet bliezen en toen zij zongen door met een eenparige stem een lied te laten horen om de HEERE te prijzen en te loven, ja, toen zij de stem verhieven met trompetten, met cimbalen en andere muziekinstrumenten, en toen zij de HEERE prezen met de woorden: Voorzeker, Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig, dat het huis, het huis van de HEERE, met een wolk vervuld werd. (2 Kronieken 5:13; 7:3)

Lees verder Psalm 136:1–26.

Hoe Bijbelser onze liederen zijn, hoe beter. Er zullen nooit liederen gevonden worden die Davids Psalmen kunnen overtreffen. Laten we ze met de Geest van het Evangelie interpreteren. Laten we ze vullen met het Evangelie van Christus, waarvan ze inderdaad al vol zijn in profetie. Dan zullen we de woorden van de Geest zingen, elkaar zeker opbouwen en God verheerlijken.

Als onze muziek Bijbels is, als onze lof hartelijk is, als ons lied eensgezind is, als we van die eeuwigdurende goedertierenheid gezongen hebben dan hebben we goede reden om Gods openbaring te verwachten. Het geloof zal een wolk waarnemen. Dat is het grote oude Calvinistische lied, "Zijn goedertierenheid is voor eeuwig." Welke Arminiaan kan dat zingen? Natuurlijk zal hij het wel zingen, maar als hij echt een Arminiaan is kan hij het niet geloven en ervan genieten. Je kunt uit de genade vallen, toch? Hoe kan Zijn goedertierenheid dan eeuwig zijn? Kocht Christus dan met Zijn bloed sommigen die eeuwig verloren zullen gaan in de hel? Hoe is Zijn goedertierenheid dan eeuwig?

Zijn er die denken dat ze de goddelijke genade kunnen weerstaan? Ondanks alles wat Gods Geest voor hen kan doen, kunnen ze de Geest toch teleurstellen en God verslaan? Hoe is Zijn goedertierenheid dan eeuwig? Nee, nee, dit is geen lied voor jou. Dit is het lied van de Calvinist. Dit is het lied dat jij en ik ons hele leven zullen zingen. In het donkere dal van de schaduw van de dood zullen we de duisternis doen weergalmen met een vreugdevolle melodie, "want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig."

Ter overdenking: Echte Christenen zullen volhouden omdat ze verenigd zijn met Christus en delen in Zijn opstanding (Romeinen 6:5). Christus zal niet meer sterven en de dood heerst niet meer over Hem. Dat is het eeuwige leven dat Christenen met Hem zullen leven (Romeinen 6:8–9). Verheug je in degene die gezegd heeft, "Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid" (Openbaring 1:17–18).

Preek 375, 31 maart (Pasen 1861)

1 april

Goddelijke zachtmoedigheid

Uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt. (Psalm 18:36)
Lees verder Deuteronomium 8:11–20.

Deze tekst wordt op verschillende manieren gelezen en kan ook vertaald worden als "Uw goedheid heeft mij groot gemaakt." David zag grote welwillendheid in Gods handelen met hem. Dankbaar schreef hij al zijn grootheid toe aan de goedheid van God en niet aan zijn eigen goedheid. Het kan ook vertaald worden als "Uw voorzienigheid." Voorzienigheid is niets meer dan goedheid in actie. Goedheid is de kiem van de voorzienigheid. Voorzienigheid is goedheid volledig ontwikkeld. Goedheid is de knop waarvan voorzienigheid de bloem is. Goedheid is het zaad en voorzienigheid is de oogst. Anderen vertalen het als "Uw hulp." Dat is weer een ander woord voor voorzienigheid. Voorzienigheid is de vaste bondgenoot van de heiligen die hen helpt in de dienst van God.

Sommige geleerde uitleggers zeggen dat de tekst zoiets betekent als "Uw nederigheid heeft mij groot gemaakt." "Uw genadigheid" kan misschien dienen als een omvangrijke betekenis. Het combineert alle ideeën die genoemd zijn evenals de nederigheid. Omdat God zo klein werd, maakte Hij ons zo groot. Wij zijn zo klein dat we vertrapt zouden worden als God zichzelf zonder genade in Zijn grootheid zou openbaren. Maar God, die moet bukken om de lucht te zien en moet buigen om te zien wat de engelen

doen, kijkt zelfs nog lager en ziet de nederige en berouwvolle en Hij maakt ze groot.

Dat zijn de vertalingen van de grondtekst; we lezen bijvoorbeeld in de Septuaginta, "Uw tucht – Uw Vaderlijke correctie – heeft mij groot gemaakt." En in de Chaldeeuwse overzetting, "Uw woorden hebben mij verhoogd." Toch blijft het idee hetzelfde. David schrijft al zijn eigen grootheid toe aan de neerbuigende goedheid van zijn genadige Vader in de hemel. Ik vertrouw erop dat dit gevoel ook in onze harten weerklinkt.

Ter overdenking: We moeten ons verheugen in de Heere Jezus Christus. We moeten ons verheugen in Zijn zachtmoedigheid (2 Korinthe 10:1), Zijn goedheid (Handelingen 10:38), Zijn hulp (Hebreeën 4:14,16) en Zijn nederigheid (Filippenzen 2:8). Als gevolg van deze eigenschappen heeft God grote dingen voor ons gedaan (Psalm 126:2–3; Mattheüs 12:29; Lukas 8:39; 2 Korinthe 8:9).

Preek 683, 1 april 1866

2 april

Stel het niet uit

Maar Jona stond op om naar Tarsis te vluchten, weg van het aangezicht van de HEERE. Hij daalde af naar Jafo en vond een schip dat naar Tarsis ging. Hij betaalde de prijs voor de overtocht en ging aan boord om met hen mee te gaan naar Tarsis, weg van het aangezicht van de HEERE. (Jona 1:3)

Lees verder Haggai 1:1–15.

Met al je opstandigheid zul je uiteindelijk gaan waar je oorspronkelijk heen gezonden werd. Je had net zo goed direct kunnen gaan. Je zou dan met meer bereidheid gaan, je zult gaan in de aangename aanwezigheid van de Meester. Je zult gaan, op de ene of op de andere manier. Veel mensen hebben gezien dat dit waar is. Ze hebben geworsteld met hun plicht en misschien zijn ze er jaren voor weggevlucht. Misschien vonden ze ellendige verontschuldigingen voor hun geweten,

maar ze bloeiden nooit in het bedrijfsleven en in de wereld kregen ze het niet voor elkaar, tegenslag op tegenslag.

Uiteindelijk moesten ze terug naar de plaats waar ze twintig jaar geleden waren. Daar vervulden ze de plicht die ze zo lang probeerden te vermijden. Die plicht was een zware last voor hen totdat ze zich ervan ontdeden door toe te geven aan haar eisen. Nee, lieve broeder, speel niet de Jona want daar moet je de prijs voor betalen. Als je je plicht kent, doe die dan.

Misschien spreek ik jou aan. Je moet de banden van veel innige verbindingen verbreken. Doe het. Om Christus' wil. Je moet het kamp uit en het zware kruis en Christus' schande buiten het kamp dragen. Je kunt het net zo goed nu doen want je moet het toch een keer doen. "Maar," zegt iemand, "mijn werk dan? Waar moet ik dan van leven? Ik weet dat het geen goed werk is maar ik wil het nog niet opgeven." Je moet het opgeven, vroeger of later. Je kunt het net zo goed nu doen voordat je net als Jona voor je verstand moet betalen. Onthoud dit: "De vreze des HEEREN is het beginsel van wijsheid, allen die ernaar handelen, hebben een goed inzicht" (Psalm 111:10).

Ter overdenking: Het uitstellen van je gehoorzaamheid aan God is ongehoorzaamheid. Beter laat dan nooit (Mattheüs 21:28–32), maar directe gehoorzaamheid is de beste manier van handelen (Psalm 119:60).

"Hij neemt mijn wil als het bewijs,
Dat mijn gehoorzaamheid
Zijn liefde steeds beantwoordt."

Preek 622, 2 april 1865

3 april

Lijden en troost

Daarom stuurde Absalom een bode naar Joab… maar hij wilde niet komen. Toen zei hij tegen zijn dienaren: Zie, het stuk grond van Joab grenst aan het mijne en hij heeft er gerst op staan; ga het in brand steken… Toen maakte Joab zich gereed, ging bij Absalom naar binnen, zijn huis in, en zei tegen hem: Waarom hebben uw dienaren het stuk grond dat van mij is, in brand gestoken? (2 Samuël 14:29–31)

Lees verder Romeinen 5:1–5.

Onder het kruis ontvang je veel speciale troost. Er is siroop die God alleen aan de zieke heiligen geeft en niet aan de gezonde heiligen. Een donkere grot weerhoudt de mijnwerkers niet als ze weten dat daar diamanten gevonden kunnen worden. Je hoeft niet bang te zijn voor lijden als je weet dat het rijkdom oplevert voor je ziel. Zonder de nacht kun je de nachtegaal niet horen en er zijn beloften die alleen voor ons zingen in de nood. Het is in de kelder van de ellende waar goede oude wijn van het Koninkrijk ligt opgeslagen.

Je zult het gezicht van Christus nooit zo helder zien als wanneer iedereen zijn hoofd voor je omdraait. Als je in zo'n verwarring bent gebracht dat de menselijke wijsheid in verlegenheid wordt gebracht, zul je Gods wijsheid duidelijker geopenbaard zien. O, wat heerlijk zijn de liefdesbezoeken die Christus brengt aan Zijn volk als ze in de gevangenis van hun nood zitten. Dan legt Hij Zijn hart voor hen bloot en troost Hij ze zoals een moeder haar kind troost. Degenen die in een bed slapen dat Christus heeft opgemaakt slapen goed. Lijdende heiligen zijn meestal de meest bloeiende heiligen, het zal goed met hen gaan want ze worden door Christus speciaal verzorgd.

Als je iemand zoekt met lippen vol parels, zoek dan naar iemand die in het diepe water is geweest. We leren niet vaak, maar als we iets leren op de school van Christus dan is dat er ingeslagen door de liniaal van juffrouw Ongemak. Gods wijnstokken hebben meer te danken aan het snoeimes dan welk ander tuingereedschap ook. Overbodige scheuten zijn verdrietige plunderaars van de wijnstokken. En hoewel we het dragen, brengt het kruis ons troost. Het is een lief en kostbaar kruis vol rozen en zoete vloeiende mirre.

Ter overdenking: De troost die voortvloeit uit onze beproevingen als gelovigen is voor ons eigen welzijn (Psalm 119:50, 52), maar ze moet ook overvloeien in zegen voor anderen (2 Korinthe 1:4; 7:5–7).

Preek 563, 3 april 1864

4 april

Ik weet dat mijn Verlosser leeft

Ik weet echter: mijn Verlosser leeft, en Hij zal ten laatste over het stof opstaan. En als zij na mijn huid dit doorknaagd hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen. (Job 19:25–26)
Lees verder Ruth 3:1–4:10.

Het woord "verlosser" dat hier wordt gebruikt, is in het origineel het woord "goel" – bloedverwant. De plicht van een bloedverwant of goel was dit: Stel dat een Israëliet zijn nalatenschap kwijtgeraakt was, zoals bij Naomi en Ruth, stel dat een erfgoed dat aan zijn familie toebehoorde verloren gegaan was door armoede, dan was het de taak van de goel, de verlosser, om het erfgoed als nabestaande te betalen en het zo terug te kopen. In die relatie stond Boaz tegenover Ruth.

Zo kan het lichaam als het erfdeel van de ziel gezien worden. De kleine boerderij van de ziel, het kleine stukje aarde waar de ziel wandelde en zich in verheugde zoals een mens door zijn tuin wandelt of in zijn huis woont. En dat wordt achtergelaten. Dood. Zoals Ahab de wijngaard van Naboth neemt, zo verliezen wij ons erfgoed. De dood stuurt zijn troepen om onze wijngaard te nemen en alles wat daar leeft te verwoesten. Maar we kijken de dood aan en zeggen: "Ik weet dat mijn Goel leeft, Hij zal mijn erfgoed terugkopen. Ik heb het verloren en je hebt het mij wettig ontnomen, o dood, want door mijn zonden heb ik mijn rechten verkocht. Door mijn eigen overtredingen en de overtreding van Adam heb ik mijn erfgoed verloren. Maar er leeft Iemand die het voor mij terug zal kopen."

Broeders, Job kon dit van Christus zeggen lang voordat Hij op aarde kwam. "Ik weet dat mijn Verlosser leeft." En nu Hij opgevaren is naar de

hemel, de gevangenis gevangen heeft genomen, kunnen we zeker met dubbele nadruk zeggen, "Ik weet dat mijn Goel, mijn Bloedverwant, leeft en dat Hij de prijs betaald heeft, dat ik mijn erfgoed terug zal krijgen zodat ik God in mijn vlees zal zien."

Ter overdenking: De Christen kan de verlossing zien als iets in het verleden (Galaten 3:13) en in het heden (Efeze 1:7), maar als we stoppen bij de verlossing van onze ziel negeren we het laatste essentiële hoofdstuk van het verhaal. We wachten nog op de dag van de verlossing (Efeze 4:30) en de daadwerkelijke verlossing van ons lichaam (Romeinen 8:23).

Preek 504, 4 april (gepreekt op 12 april 1863)

5 april

Dood en leven in Christus

Als wij nu met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere. (Romeinen 6:8–11)

Lees verder Openbaring 1:12–18.

Gave God dat je geloof op een van deze vier ankers mag rusten. Jezus stierf, arme bevende zondaar. Als Hij stierf en jouw verdriet nam, zal Zijn verzoening je dan niet verlossen? Rust daarin. Miljoenen zielen hebben op niets anders gerust dan op Jezus' dood, het is een fundament van graniet. De stromen van de hel kunnen het niet doen wankelen. Houd het kruis stevig vast. Hou het vast en het zal jou vasthouden. Je kunt niet op Zijn dood vertrouwen en misleid worden. Probeer het, proef het en zie, je zult zien dat de Heere goed is en dat niemand op een stervende Verlosser kan vertrouwen zonder met Hem in het paradijs te zijn.

Maar als dit voor jou niet genoeg is, Hij is ook opgestaan. Maak jezelf daarop vast. Hij heeft bewezen de Overwinnaar te zijn over je zonde en je tegenstander, kun je dan niet op Hem vertrouwen? Ongetwijfeld zijn er duizenden heiligen die rijk getroost zijn door het feit dat Jezus uit de dood is opgestaan. Hij is opgewekt voor onze rechtvaardiging. Zondaar, rust daarin. Hij leeft, want Hij is opgestaan. Hij is geen dode Verlosser. Hij is geen dood offer. Hij is in staat je gebed te horen en Zelf voor God te pleiten. Vertrouw op een levende Verlosser, vertrouw nu op Hem.

Hij leeft voor altijd en daarom is het nog niet te laat om verlost te worden. Als je tot Hem roept, zal Hij je gebed horen, zelfs in de laatste seconden van je leven. Ook al verging de wereld en was jij de laatste mens, toch leeft Hij eeuwig om voor het aangezicht van de Vader te bidden. O, denk er niet over na om ergens anders hoop te zoeken! Hier zijn vier grote stenen voor jou, bouw je hoop daarop! Er is geen zekerder fundament. Hij is gestorven, Hij is opgestaan, Hij leeft en Hij leeft voor altijd!

Ter overdenking: Allerlei vragen, twijfels en angsten vallen ons geloof aan (Romeinen 8:32–34). De beste antwoorden vinden we in de gekruisigde en opgestane Verlosser die aan de rechterhand van God voor ons bidt.

Preek 503, 5 april 1863

6 april

De dubbele betekenis van wonderen

En Hij zei tegen hen: Werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden. Dus wierpen zij het uit en zij konden het niet meer trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen. (Johannes 21:6)

Lees verder Johannes 6:22–35.

Het hele leven van Christus was een preek. Hij was een profeet, machtig in woorden en daden. En zowel door Zijn woorden als door Zijn daden onderwees Hij het volk. Het is volkomen waar dat de wonderen van Christus getuigen van Zijn roeping. Maar we moeten niet over het hoofd zien dat de hogere reden voor de wonderen waarschijnlijk

gevonden wordt in het onderwijs dat ze overbrengen. Voor de buitenwereld vandaag zijn de wonderen van de Heere Jezus moeilijker te geloven dan dat wat zij leerden.

Sceptici veranderen ze in struikelblokken en als ze het wonderbaarlijke onderwijs van Jezus aanvallen, vallen ze de wonderen aan als monsterlijk en onaannemelijk. Ik twijfel er niet aan dat de wonderen voor hen die ernstig gekweld worden door ongeloof eerder het geloof testen dan het aanwakkeren. Er zijn maar weinig mensen in wie het geloof gewerkt werd door tekenen en wonderen, ook is dit niet de weg van het Evangelie om de ziel te overtuigen. De geheime kracht van het levende woord is het gekozen instrument van Christus en de wonderen zullen achtergelaten worden als toevlucht voor de antichrist door wie de volken misleid zullen worden.

Wij, die door genade tot geloof gekomen zijn, zien de wonderen als indrukwekkende getuigen van Zijn roeping en goddelijkheid. Maar we bekennen dat we ze meer waarderen als een leerzame preek dan als overtuigende getuigen. We zijn ervan overtuigd dat ze een groot deel van hun kracht verliezen wanneer we ze alleen maar zien als de zegels op een boekrol in plaats van een deel van de inhoud van de boekrol. De wonderen die onze gezegende Heere deed, zijn zichtbare preken vol heilig onderwijs, levendiger verteld dan woorden dat konden doen.

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus onderwees als gevolg en als geestelijke toepassing van Zijn wonderen (Mattheüs 21:21–22; Markus 2:9–11; Lukas 5:9–10; Johannes 6:26–27; 9:39–41). Krijg jij er onderwijs van?

Preek 443, 6 april 1862

7 april

Volmaakte zuivering

Ik zal hun bloed zuiveren, dat Ik niet gezuiverd had. (Joël 4:21, EV)
Lees verder 1 Korinthe 15:51–58.

Als het ons beloofd is dat onze oude natuur weggedaan zal worden en we gezuiverd worden, waarom strijden we dan tegen verderf? Omdat we zullen overwinnen. Niets laat een mens zo vechten als de hoop op overwinning. Als arme soldaten voelen dat het geen zin heeft, zijn ze blij dat ze de trompet horen om terug te trekken. Maar als ze overtuigd zijn van de overwinning, dan trekken ze hun zwaarden, haasten ze zich in de strijd en worden ze niet moe van het vechten.

Zelfs nu, vandaag, grijpt mijn ziel naar haar zwaard. Zonde, dood en hel, ik daag jullie uit want zo zeker als ik het zwaard draag, zo zeker zal ik de palmtakken dragen. Zo zeker als ik deze pijniging draag die tot de dood leidt, zo zeker zal ik de kroon dragen. Worstel met jezelf, streef er dagelijks naar om verlangens onder controle te krijgen. De overwinning is zeker. Laat geen ontmoediging je verzwakken. “Wees sterk in de Heere en in de sterkte van Zijn macht” (Efeze 6:10, EV). Hij is in staat om je de overwinning te geven door Jezus Christus, je Heere.

En dan? Bid dan, vandaag, vuriger dan ooit tegen je verdorvenheden. Je hebt een belofte gekregen waar je op moet pleiten. Neem die belofte en maak hem zout met je tranen. Leg hem op het altaar, houd de hoornen van het altaar vast en zeg, “Grote God, ik zal niet opstaan, ik zal U niet laten gaan totdat ik door goddelijke verzekering weet dat U deze belofte voor mij zult vervullen.”

Worstel zo dagelijks met verleidingen, met een glimlach op je gezicht, zonder rimpels in je voorhoofd. Iemand met zo’n rijke belofte is niet verdrietig. Wees blij. “De vreugde van de HEERE, dat is uw kracht” (Nehemia 8:11). Uiteindelijk zul je de overwinning behalen. Zondaar, degene die deze tekst gelooft mag hem voor zichzelf opeisen. Geloof en deze tekst is zowel van jou als van mij.

Ter overdenking: Als jonge man wist David dat de strijd van de Heere was (1 Samuël 17:47). Als oude man wist hij dat de overwinning van de Heere was (1 Kronieken 29:11). Door het geloof delen Christenen in de

overwinning op de wereld nu (1 Johannes 5:4) en in de overwinning op de dood in de toekomst (1 Korinthe 15:57).

Preek 379, 7 april 1861

8 april

Hoop

Zij zeggen echter: Daar is geen hoop op, wij volgen immers onze eigen plannen. We doen ieder overeenkomstig zijn verharde, boosaardige hart. (Jeremia 18:12)
Lees verder Job 8:11–9:2.

De meeste mensen moeten ergens een geheime valse hoop hebben, want kijk eens hoe ze bezig zijn. Zeker deze mensen moeten ergens een denkbeeldige hoop hebben, anders zouden ze niet doen wat ze doen. We zien veel mensen die zich druk maken over wie ze zijn, ze maken zichzelf mooi terwijl hun ziel verwoest is. Ze zijn als iemand die de voordeur schildert terwijl het huis in brand staat. Ze moeten zeker ergens een ongegronde hoop hebben die hen zo ongevoelig maakt.

We zien mensen die niet bang worden en beven terwijl ze wel geloven in de Bijbel die hun vertelt dat God elke dag woedend op hen is. Zeker, de stilte in hun hart moet voortkomen uit een geheime hoop die in hun geest schuilt. Het touw van de genade is de zondaar toegeworpen, maar hij wil het niet vastgrijpen. Hij kan niet zo dwaas zijn dat hij graag verloren gaat, hij moet ergens op hopen, anders zou hij zich niet zo inspannen.

Het is de hoop op zichzelf die de mens verwoest en vernietigt. Totdat je volledig los bent van het hopen op jezelf is er geen hoop dat het Evangelie ooit kracht voor je zal hebben. Maar wanneer je je handen uitstrekt als iemand die verdrinkt en voelt dat je alles hebt verloren als er niemand tussenbeide komt die sterker is, dan is er hoop voor je. Als we je maar konden laten zeggen, “Eén ding weet ik, ik kan mijzelf niet redden. Eén ding voel ik, ik heb iemand nodig die sterker is dan ik om mij te redden.”

Als je dat kunt zeggen, zullen we ons over je verheugen. En ik hoop dat God dan zal geven dat die vreugde niet tevergeefs is.

Ter overdenking: Christenen denken vaak dat God hen verlaten heeft (Psalm 10:1), maar Hij zal hen niet teleurstellen (Psalm 10:14,17). Over ongelovigen moeten we ons zorgen maken: hoewel ze God negeren, praten ze zichzelf aan dat alles goed is (Psalm 10:4,6,11,13).

Preek 684, 8 april 1866

9 april

Satan en de heiligen

De HEERE zei tegen de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? (Job 1:8)
Lees verder Lukas 22:31–34.

Het valt me op dat Satan een ziel eerder zou kwellen en onteren dan dat hij zijn tijd zou verspillen aan het verwoesten van die ziel als hij er zeker van zou zijn dat die door God gekozen was. Maar het is waarschijnlijker dat hij net als wij niet weet wie God uitgekozen heeft, want hij kan net als wij alleen een uiterlijk oordeel vellen. Hij heeft wel meer ervaring en hij is in staat de mensen te zien als ze alleen zijn, dat kunnen wij niet. Aan hun vruchten kent hij ze, en wij kennen ze op dezelfde manier.

Zoals wij ons vaak vergissen in ons oordeel, zo kan hij zich ook vergissen. Daarom lijkt het alsof hij besloten heeft dat hij ze allemaal probeert te verwoesten, zonder te weten wanneer hij zal slagen. Hij gaat rond op zoek naar iemand die hij kan verslinden en hij weet niet wanneer het hem toegelaten wordt iemand te verslinden. Hij valt alle kinderen van God met kracht aan. Iemand vraagt, “Hoe kan één duivel dat doen?” Hij doet dat niet alleen.

Ik weet niet of er hier mensen zijn die direct door Satan zelf zijn verleid. Het kan zijn dat we niet belangrijk genoeg zijn voor zijn aandacht maar hij heeft een heel leger aan ondergeschikte geesten onder zijn heerschappij en bestuur. Zoals de hoofdman zei, zo zal Satan het ook gezegd hebben:

"ik zeg tegen de ene geest: Ga! en hij gaat; en tegen de ander: Kom! en hij komt; en tegen mijn slaaf: Doe dat! en hij doet het." Zo zullen alle dienaren van God min of meer, direct of indirect aangevallen worden door de grote vijand van de zielen. Hij zal proberen ze te verwoesten en als het mogelijk was zou hij de uitverkorenen proberen te verleiden.

Ter overdenking: Judas Iskariot werd door Jezus omschreven als een duivel (Johannes 6:70–71), hij was de enige apostel die Satan kon verslinden (Lukas 22:3). Dat weerhield hem er niet van te proberen de andere elf apostelen te grijpen (Lukas 22:31). De Verlosser bad voor hen die de Vader aan Zijn Zoon had toevertrouwd (Johannes 17:12). Hij bad voor hun bescherming tegen Satan (Johannes 17:15).

Preek 623, 9 april 1865

10 april

Een belofte voor ons en onze kinderen

Want Ik zal water gieten op het dorstige... Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten... Zij zullen opkomen tussen het gras, als wilgen aan de waterstromen. De een zal zeggen: Ik ben van de HEERE, een ander zal zich noemen met de naam Jakob, weer een ander zal met zijn hand schrijven: Van de HEERE. (Jesaja 44:3–5)

Lees verder Handelingen 2:1–21.

Het dorstige land zal overstromen met water. O mijn broeders, wanneer de Heilige Geest iemand opzoekt, wat een verschil wordt er dan in hem gemaakt! Ik ken een prediker, hij was eerst een saaie en dode man die niet op de preekstoel thuishoorde. In zijn slaperige bediening werd bijna niemand bekeerd, de gemeente werd steeds kleiner. De goede man zuchtte in stilte en de vijand lachte, "Haha, zo zie ik het graag." Toen kwam de herleving, de Heilige Geest werkte glansrijk. De prediker voelde een goddelijk vuur en werd plotseling vol energie en ijver wakker.

De man was veranderd. Zijn tong leek aangeraakt door het vuur. Uitgebreide geschreven uiteenzettingen werden weggelegd en hij begon

vanuit zijn eigen gloeiende hart tot anderen te spreken. Hij preekte zoals hij nooit gepreekt had. De plaats vulde zich. De dorre beenderen werden aangeraakt en begonnen te leven. Zij die hem kenden als keurig, nauwkeurig, koel, koud, deftig, levenloos en onvruchtbaar, vroegen verbaasd, "Is Saul ook onder de profeten?"

De Geest van God doet grote wonderen. Je zult het zien in sommige kerkleden, ze hebben nooit veel goeds gedaan, ze waren opgenomen in de boeken maar dat was alles. Plotseling komt Gods Geest over hen en dan worden ze onder ons geëerd om hun ijver en nut. We zien ze overal ijverig in het dienen van God in allerlei Christelijk werk. Voorheen deden ze dat bijna nooit.

Ik zou willen dat deze levendmakende Geest op mij zou komen, op jou en op een ieder van ons in overvloed. Dan worden we dappere mensen voor de waarheid en machtig voor de Heere. O ik wil wat van die oude heldenmoed uit de tijd van de apostelen.

Ter overdenking: Deze overvloedige stroom van water wordt door de Heilige Geest in het hart van de gelovige gegoten (Johannes 7:37–39; Romeinen 5:5; Titus 3:5–6). Stroom jij over of ben je nog niet dorstig genoeg?

Preek 564, 10 april 1864

11 april

Verklaring van de genadeleer (Deel 1)

Velen dan van Zijn discipelen die dit hoorden, zeiden: Dit woord is hard; wie kan het aanhoren? (Johannes 6:60)
Lees verder 1 Korinthe 1:17–2:5.

Het is een feit dat het onderwijs dat het Calvinisme wordt genoemd, zo eenvoudig en zo gemakkelijk onderwezen wordt dat het makkelijker begrepen wordt door ongeletterde geesten dan door anderen. De armen wordt het Evangelie verkondigd op een manier die zij begrijpen en op een manier die aansluit bij hun beleving. Het is een systeem

dat praktisch erkend is op hoge filosofische gronden door mannen als Bacon en Newton, en toch kan het de ziel van een kind verheugen.

Het heeft nog iets goeds en ik noem dit niet later omdat het minder is. Het andere goede is dat, als de genadeleer gepreekt wordt, er gedachten opgewekt worden. Iemand kan een preek horen die gebaseerd is op een andere theorie, een theorie die hem zachtjes raakt zoals de vleugels van een zwaluw net het wateroppervlak raken wanneer hij daarover vliegt. Maar dit eeuwenoude onderwijs maakt de mens ofwel zo boos dat hij naar huis gaat en niet in slaap valt van de haat, of het vernedert zijn gedachten waardoor hij de onmetelijkheid voelt van dat wat hij gehoord heeft.

Hoe dan ook, het wekt hem op en beweegt hem niet voor even maar voor eeuwig. Dit onderwijs zal hem achtervolgen, hij trapt tegen de prikkels en daardoor dringen de woorden in zijn ziel. Ik denk dat dat geen kleine verdienste is van een leer, zeker niet in een tijd waarin we toegeven aan slaperigheid en de harten van de mensen onverschillig zijn voor de waarheid. Ik weet dat het veel mensen goed heeft gedaan dat ze tijdens een preek eerder boos dan voldaan gemaakt werden. Want toen ze boos werden hebben ze de waarheid van alle kanten bekeken en uiteindelijk is de waarheid in hun hart gebrand.

Ter overdenking: De waarheid van het Evangelie heeft altijd vreugdevolle aanvaarding of bittere tegenstand uitgelokt (Handelingen 8:1–8,39; 9:1–2; 13:45,48). Maar de meest fanatieke tegenstanders van het Evangelie kunnen gered worden (Handelingen 9:21–22). Het meest vreselijk is het als mensen het Woord van God comfortabel kunnen aanhoren en er op de ene of de andere manier onbewogen onder blijven (Ezechiël 33:30–33). Er zijn mensen die een preek over Gods oordeel aan kunnen horen en na afloop de prediker vertellen dat ze erg van de preek genoten hebben. Wat doen deze dagelijkse overdenkingen met jou?

Deel van nrs. 385–388, 11 april 1861

12 april

Groten dienen de kleinen

En wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw dienaar zijn.
(Mattheüs 20:27)
Lees verder Ezechiël 34:1–24.

Er zijn veel jonge Christenen die jaren geleden door de ruwheid van oudere gelovigen zijn gekwetst. Christen, als je sterk bent, wees dan erg zacht voor de zwakken, want er kan een dag komen dat jij zwakker bent dan zij. Nooit stoten de ossen de magere koeien aan de kant als ze komen drinken. De Heere nam de heerlijkheid van de vette stieren van Basan weg, zodat ze deelden met de minsten van de kudde.

Je kunt niet ruw zijn tegen een kind van God zonder zijn Vader kwaad te maken, ook al ben je zelf een kind van God. Als je hard omgaat met een van je broeders, zal dat je pijn doen, want de herdersstaf van de Meester staat altijd klaar, zelfs voor Zijn geliefde kinderen als ze niet zacht omgaan met de zonen en dochters van Sion. Zij worden bewaard als de appel van Gods oog. Onthoud, broeders, dat er dagen kunnen komen dat je troost zult zoeken bij de mensen die je eerst zo ruw behandeld hebt. Ik ken grote mensen die uiteindelijk aan de voeten van de gelovigen terechtkwamen die ze eerst zo ruw behandeld hadden.

God heeft Zijn manieren om de wind uit de zeilen van gelovigen te nemen. Toen de zeilen bol stonden en de wind waaide, zeiden ze: “Nee, we geven niet om dat kleine haventje daar, daar willen we niet komen, het is maar een klein en ellendig vissersdorpje.” Maar toen begon de wind te huilen, de golven rolden zwaar, en het leek alsof al Gods vreselijke artillerie zich verzamelde voor de strijd. Ja, met een gescheurd zeil hebben ze geprobeerd het kleine haventje te bereiken! Spreek niet slecht over het kleine haventje. Schaam je niet voor kleine Christenen. Sta op voor de zwakken in de kudde.

Ter overdenking: Een volwassen geloof wordt zichtbaar in een nederige en zachte houding tegenover gelovigen die nog veel moeten groeien (Galaten 6:1; 1 Thessalonicenzen 2:6–7; 1 Petrus 5:2–3). In het Koninkrijk van God dienen de groten de kleinen, niet andersom (Mattheüs 20:25–28). Daarom wordt een predikant ook wel dienaar genoemd en diaken betekent

ook dienaar.

Preek 505, 12 april 1863

13 april

Het deel van de goddelozen

Zie, zij zijn als stoppels, vuur verbrandt hen, zij kunnen zichzelf niet redden uit de greep van de vlammen. Het is geen kolengloed om er zich bij te warmen, geen vuur om erbij te zitten. (Jesaja 47:14)
Lees verder Lukas 16:19–31.

In de Schrift wordt er soms van de komende toorn gesproken als van de tweede dood. Stel je iemand voor die sterft, hij sterft van de pijn. Dan wordt hij weer opgewekt om weer te sterven. Zo sterft hij voortdurend terwijl hij toch leeft. Sterven en toch ademen. Vergaan en toch bestaan. Ontbonden zijn maar toch nog in het lichaam zijn. Dat wat je nu voor je ziet, is de Bijbelse weergave van de straf – "de tweede dood."

O ziel, er zijn geen woorden te vinden om de vreselijkheid hiervan ook maar voor een duizendste deel te verwoorden! Geen taal die door de meest ernstige profeet gesproken is, kan de enorme verschrikking van de komende toorn verwoorden. Ik weet dat mensen soms zeggen dat Gods predikers te hard zijn maar we kunnen niet hard genoeg spreken! We zeggen het nog eens, zelfs huilend, dat onze woorden het gevaar niet kunnen schilderen. We kunnen zelf het gevaar niet voelen zoals we zouden willen. Maar als onze lippen een taal vonden, als we konden spreken zoals we wel eens voelen dan zouden we tot je spreken tot je niet meer zou eten, drinken en slapen totdat je je toevlucht in Jezus' wonden gezocht en gevonden had!

Maar we zijn zo zwak, of jullie hart is zo hard, dat we zijn als iemand die steentjes tegen een muur gooit, ze komen met dezelfde snelheid weer terug. O, in plaats daarvan zouden we een boogschutter willen zijn die zijn pijlen tussen de verbindingen van je harnas schoot zodat je hart verwond zou worden door de pijlen van de Koning!

Ter overdenking: De menselijke natuur denkt begrijpelijkerwijs graag dat iedereen naar de hemel gaat of dat ze gewoon ophouden met bestaan. Maar onze zonde is daar veel te ernstig voor. Het is uit liefde, niet uit wraak dat de Bijbel ons waarschuwt voor een eeuwig bestaan waarbij de fysieke dood op kinderspel lijkt (Markus 9:43–48; Openbaring 14:11). Huil jij voor jezelf of voor degenen die deze bestemming hebben (Filippenzen 3:18–19)?

Preek 444, 13 april 1862

14 april

De laatste volkstelling

De HEERE telt hen erbij, wanneer Hij de volken opschrijft, en zegt: Deze is daar geboren. (Psalm 87:6)
Lees verder Openbaring 20:11–15.

Wat er geteld wordt zal beslissend zijn. Misschien, mijn luisteraars, kan je naam vandaag niet geschreven worden onder hen die wedergeboren zijn. Maar er is nog hoop en we vertrouwen erop dat je, voordat je hier vertrekt, mag delen met de geheiligden. Als we het aantal van Gods volk dat vandaag bekeerd is zouden nemen, dan dank ik de Heere dat dat getal binnen een uur onvolmaakt is. Dan zijn er alweer anderen toegevoegd aan hen die zichtbaar door God geroepen zijn. De laatste telling zal pas beslissend zijn.

Aan de laatste telling zal niemand toegevoegd worden en er zal niemand uit die menigte gehaald worden. Zodra dat is gebeurd zal de engel in de hemel roepen, "Wie heilig is, blijft heilig." Zijn stem zal in de hel weerklinken, maar daar zal het klinken als "Laat hij die vuil is, vuil blijven" (Openbaring 22:11, EV). De laatste peiling zal beslissend zijn. De laatste telling van de juwelen en het wegwerpen van de vervalsingen zal beslissend zijn. De laatste vergadering van de schapen en verbanning van de geiten zal beslissend zijn.

Dit maakt het zo belangrijk dat we de dag weten waarop de Heere de volken opschrijft en zegt "Deze is daar geboren." O, konden we maar in het

hiernamaals kijken! We zijn zo kortzichtig en zien zo weinig. We zien alleen de tijd en haar bedriegerij, haar verf en haar laagje goud. O, ik zou willen dat we wijs waren zodat we dit konden begrijpen, dat we aan ons laatste einde zouden denken! Dan zal onze naam geschreven zijn onder onze Heere, het Lam, ergens nederig tussen hen die de Heere onze God vooraf uitgekozen heeft wanneer die laatste telling ook gehouden wordt.

Ter overdenking: Terwijl het stemmen tijdens verkiezingen vrijwillig is, is inschrijving voor een bepaalde datum tijdens een volkstelling verplicht. Het weigeren daarvan is strafbaar. Zo heeft God alle mensen overal bevolen zich te bekeren (Handelingen 17:30) en op de Verlosser te vertrouwen. Dit te weigeren en niet in Christus gevonden te worden (Filippenzen 3:9), is rampzalig (Openbaring 20:15).

Preek 382, 14 april 1861

15 april

De splinter en de balk

Maar Jehu wandelde niet nauwlettend en met heel zijn hart in de wet van de HEERE, de God van Israël; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, die Israël deed zondigen. (2 Koningen 10:31)

Lees verder Lukas 6:37–42.

Jehu was erg boos over de zonden van anderen. Misschien begaan wij niet dezelfde zonden als anderen, maar dat betekent niet dat we vrij zijn van onze eigen zonden. Het is goed om te zien wanneer iemand succesvol opstaat tegen dronkenschap, zelfs als hij er zelf nooit schuldig aan is geweest. Alle verontwaardiging die hij erover laat stromen is terecht, want is dat niet het grote net van de duivel waarin hij menigten vangt? Ik kan fel zijn tegen overspel, tegen diefstal, of tegen welke andere immoraliteit dan ook die ik zelf niet praktiseer. Toch kunnen mijn eigen zonden tegen mij getuigen. Het is onmogelijk om mijn eigen zonden ongedaan te maken door de zonde van anderen te benoemen.

Anderen wijzen op hun ondeugd is een goedkope deugd. Er is niets makkelijker in deze wereld dan voortdurend te wijzen op de populaire gebreken, maar het afwijzen van mijn eigen geliefde zonde is veel zwaarder en een duidelijker teken van bekering. Het ernstig strijden tegen de zonde van een ander is misschien prijzenswaardig, maar het is geen teken van genade in het hart. Natuurlijke mensen zijn soms de grootste criticasters geweest. Het verafschuwen van mijn eigen zonde, het vernederen van mijzelf vanwege mijn eigen zonde en streven om dit verkeerde pad te verlaten met het oog op God, vereist meer dan alleen menselijke natuur.

Let erop dat Jehu erg verbitterd was over één zonde. Alleen het noemen van de naam van Baäl bracht het bloed al naar zijn gezicht. Zo zijn er mensen in deze wereld die een afkeer hebben van één bepaalde zonde, ze houden ervan om die zonde te veroordelen, hun ziel wordt vurig als er alleen al over gesproken wordt. Dit is goed, maar totdat je je eigen zonde haat, vooral je favoriete zonde die het meest verwant is aan je eigen natuur, moet je bekeerd worden!

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus kan terecht omschreven worden als de "Vriend van zondaren" (Lukas 7:34; 15:2), maar nooit als de "Vriend van critici" (Mattheüs 12:2,7; Markus 7:5–9; Lukas 5:30–32; 7:39,44–47; 11:38–40,42; Johannes 8:3–7). Welk gebrek vind jij gewoonlijk bij anderen?

Preek 685, 15 april 1866

16 april

Jezus' verschijning aan Maria

En toen Jezus opgestaan was, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen uitgedreven had. (Markus 16:9)

Lees verder Johannes 20:11–18.

"Ze ging heen en berichtte het aan hen die bij Hem geweest waren" (Markus 16:10). Zo vertelde Maria Magdalena anderen dat ze de Verlosser had gevonden. Als je het voorrecht hebt om de Heere Jezus te zien, houd Hem dan niet voor jezelf. Heb je honing gevonden? Proef ervan, maar ga en vertel het aan anderen. Je kunt de Verlosser niet hebben gezien zonder ernaar te verlangen Hem aan anderen te laten zien. Je vroomheid is schijnvroomheid wanneer die niet leidt tot praktisch dienen.

Zijn er hier geen mensen zoals Maria Magdalena, verlost van zeven duivelen? Je hebt de kracht van Gods genade in je hart gevoeld, je houdt van je Verlosser en je verlangt naar gemeenschap met Hem. Mijn lieve zuster, zodra je gemeenschap hebt, wees dan niet bang om anderen te vertellen wat de Heere persoonlijk tegen jou heeft gezegd. We willen niet dat vrouwen de preekstoel opgaan, dan schenden we zowel de genade als de natuur, dan beledigen we zowel de goede manieren als Gods eigen wet. Maar je hebt je eigen gebied. Je hebt je eigen werkplaats, verzamel de andere vrouwen om je heen en je kinderen. Je hebt veel mogelijkheden. Vertel anderen dat Jezus is opgestaan, dat er opstandingsleven is en dat jij dat weet. Vertel dat je ernaar verlangt dat ook anderen opstaan uit het graf van de zonde in een nieuw leven in Jezus.

Zo ook voor jullie, mannen en broeders, jullie moeten vooral leraren en herders zijn. Ik roep jullie op om, wat je ook hebt gevonden in de cirkel van vuur waar de grootste gemeenschap is, wat Christus je ook heeft laten zien toen je alleen met Hem was, dat te vertellen aan Zijn familie, voed Zijn kudde ermee.

Ter overdenking: Vrouwen moeten geen geestelijk gezag uitoefenen over mannen (1 Korinthe 14:33–35; 1 Timotheüs 2:11–14), maar mannen moeten de talrijke door God gegeven bedieningen van vrou-

wen zowel thuis (Handelingen 16:15; 1 Korinthe 7:13,16; 1 Timotheüs 5:14; 2 Timotheüs 1:5; 3:15; Titus 2:4–5; 1 Petrus 3:1–2,5) als in de wijdere familie van Christus (Lukas 8:2; Handelingen 9:36,39; 18:26; Romeinen 16:1–6; Filippenzen 4:2–3; 1 Timotheüs 5:10; Titus 2:3–4) waarderen en aanmoedigen.

Preek 625, 16 april 1865

17 april

De grote Bevrijder

Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.
(Johannes 8:36)
Lees verder Romeinen 8:12–17.

Als je vrij bent, vergeet dan niet dat je van kamer bent veranderd. De slaaf en de zoon leven niet in dezelfde kamer. Wat je tevreden stelde toen je slaaf was, zal je nu niet meer tevreden stellen. Je draagt kleding die slaven nooit zullen dragen. Je voelt een drang binnenin je die een slaaf nooit zou voelen. Je roept "Abba, Vader," eerst riep je dat niet. Toch?

Als je vrij bent leef je niet zoals voordat je bevrijd werd. Je doet niet meer het werk van een slaaf. Je hoeft nu niet meer te zwoegen en te zweten voor het loon van de zonde dat de dood is. Je werkt nu als een zoon die zijn vader dient. Je verwacht nu het loon dat een zoon ontvangt. Want de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere. Eén ding weet ik, als je vrij bent, wil je ook anderen bevrijden. Als je geen ijver hebt om anderen te bevrijden ben je een slaaf van jezelf. Als je vrij bent, haat je alle soorten kettingen, alle zonden en je laat je nooit meer vrijwillig in de boeien slaan.

Als je vrij bent roep je elke dag tot Hem die jou eerst bevrijd heeft, dat Hij je niet laat vallen in een valstrik. Als je vrij bent is deze wereld niet voor jou, dit is het land van de slaven, de wereld van slavernij. Als je vrij bent is je hart naar de hemel gegaan, het land van hen die vrij zijn. Als je vandaag

vrij bent, verlangt je geest naar de dag dat je tegenover je grote Bevrijder zult staan en Hem in de ogen zult kijken. Als je vrij bent zul je wachten tot Hij je roept. En als Hij roept, "Vriend, kom hier omhoog," zul je onbevreesd opstijgen naar de hogere sferen en de zonde zal geen verhindering zijn voor jouw komst in Zijn heerlijkheid.

Ter overdenking: De mens kan vrijheid beloven maar het tegenovergestelde geven (2 Petrus 2:19). Christus kan ons echt bevrijden van zonde en zondigen (Romeinen 6:18,22; 8:2). De Christen moet niet terugkeren naar de slavernij (Galaten 5:1), maar zeggen met de Psalmist, "Ik wandel in vrijheid" (Psalm 119:45, EV).

Preek 565, 17 april 1864

18 april

Verklaring van de genadeleer (Deel 2)

Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.
(2 Korinthe 5:20)
Lees verder Ezechiël 37:1–14.

Er zijn mensen die zeggen, "Waarom roep je mensen op om naar de Heere Jezus te komen als alleen de Geest van God ze kan dwingen om te komen? En waarom preek je tegen hen als je gelooft dat ze zo verdorven zijn dat ze niet kunnen en willen komen?" Dit zou altijd een serieus probleem zijn, behalve als we nadenken over het geloof.

Zie je Ezechiël daar? Hij gaat preken. Voor hij gaat, houden we hem tegen en vragen, "Ezechiël, waar ga je preken?" "Nou," zegt Ezechiël, "ik sta op het punt te preken tegen een vreemde gemeente, ze zijn dood, het is een vallei vol verdroogde botten." "Maar Ezechiël, zij hebben toch geen kracht om te leven?" "Dat weet ik," zegt hij. "Waarom preek je daar dan tegen? Als ze geen kracht hebben en als hun adem van de vier winden moet komen, als er in hen geen leven is, waarom preek je dan tegen hen?" "Ik heb de opdracht gekregen om te preken," antwoordt hij. Het is hem opgedragen,

daarom doet hij het. Hij profeteert en vervolgens roept hij met nog meer geloof, "Geest, kom uit de vier windstreken en blaas in deze gedoden, zodat zij tot leven komen" (Ezechiël 37:9). En de wind komt en het gevolg van zijn bediening is zichtbaar in hun leven.

Zo preken wij tegen dode zondaren. Zo bidden we om de levende Geest. Zo verwachten we, door het geloof, Zijn goddelijke invloed. En die komt, niet door mensen, niet van mensen, niet door bloed of door de wil van het vlees maar door de soevereine wil van God. Maar desondanks komt het door middel van het geloof van de prediker als hij de mensen smeekt te komen. "Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen" (2 Korinthe 5:20).

Ter overdenking: De ingrediënten voor het werk van de verlossing zijn een dode zondaar, een liefdevolle Vader, een gekruisigde en opgestane Verlosser, een levengevende Geest en als laatste en niet als minste een trouwe communicatie van het Evangelie. Hoe zullen de mensen het anders horen, geloven in de Heere en Hem aanroepen (Romeinen 10:14)? Onthoud deze door God ingestelde weg tot zaligmakend geloof (Romeinen 10:17).

Deel van nrs. 385–388, 18 april (gesproken op 11 april 1861)

19 april

De Heilige Schrift

Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad. (Hebreeën 5:14)
Lees verder 1 Korinthe 10:1–11.

De Heilige Schrift moet ontvangen worden, niet alleen als een letterlijke beschrijving van feiten die echt gebeurd zijn, maar als een beeld waarin de zielen, die in genade onderwezen zijn en verlicht zijn door de Heilige Geest, de uitdrukkelijke kenmerken van het grote Evangelie van de Levende God afgeschilderd mogen zien.

Als je al goed thuis bent in de Schrift ben je er nu wel achter gekomen dat Genesis het Boek van de Dispensaties is, dat in al zijn vormen de verschillende dispensaties vanaf de oorspronkelijke onschuld weergeeft. De mens zonder de wet, onder de wet, in het verbond en nog veel meer.

Je zult ook ontdekt hebben dat Exodus het Boek van de Verlossingen is. We zien verlossing door het bloed wanneer het paaslam werd geslacht, verlossing toen Gods kracht de legers van Egypte verwoestte, toen Hij Farao sloeg in de Rode Zee.

Leviticus is het Handboek van de Gemeenschap, de Gids tot Toegang. Dit boek geeft een manier waarop wij tot God en God tot ons kunnen komen.

En als je ook maar een beetje oplet moet je ontdekt hebben dat Numeri het Boek van de Ervaring is. In dit boek zijn al de tochten van de kinderen van Israël opgenomen toen ze in de wildernis leefden. Soms bij een bittere fontein, soms onder de palmbomen. Het beschrijft allemaal de voortdurende opmars van het heilige leger van God naar het Beloofde Land.

De boeken Jozua en Richteren typeren de geschiedenis van het volk dat Kanaän is binnengegaan. Ze zijn gered maar ze moeten vechten tegen hun verdorvenheid. Ze moeten vechten tegen de Kanaänieten die nog steeds in het land leven, ze moeten hen verdrijven ondanks hun ijzeren wagens.

Ik geloof dat elk boek in de Bijbel een speciaal onderwijs bevat naast zijn historische belang.

Ter overdenking: Is een groot deel van het Oude Testament een gesloten boek voor jou? De Heere Jezus zei tegen Zijn vijanden, “Hebt u nooit gelezen in de Schriften” (Mattheüs 21:42). “U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent en ook niet de kracht van God” (Mattheüs 22:29). Het zou erg verdrietig zijn als Hij hetzelfde tegen Zijn vrienden moest zeggen.

Preek 506, 19 april 1863

20 april

Christus, de Eersteling

Maar nu, Christus ís opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn. (1 Korinthe 15:20)
Lees verder Romeinen 6:5–11.

Waarom is de opstanding van Christus zo belangrijk? We hebben gezegd dat daarop het hele Christendom rust, want "als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof… u bent dan nog in uw zonden" (1 Korinthe 15:14,17). De godheid van Christus vindt haar zekerste bewijs in Zijn opstanding want de apostel vertelt ons dat Christus "met kracht bewezen is te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden" (Romeinen 1:4). Het zou niet onredelijk zijn om aan Zijn godheid te twijfelen als Hij niet was opgestaan.

Bovendien hangt Christus' soevereiniteit af van Zijn opstanding. De Schrift bevestigt, "Want met dit doel is Christus ook gestorven en opgestaan en weer levend geworden, dat Hij zowel over doden als levenden zou heersen" (Romeinen 14:9). Ook de rechtvaardigmaking, de zegen van het verbond, hangt af van Christus' opstanding, "Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging" (Romeinen 4:25). Zelfs onze wedergeboorte hangt af van de opstanding want Petrus zegt, door de Heilige Geest, "Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden" (1 Petrus 1:3).

En zeker hangt onze eigen opstanding hiervan af, want "als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont" (Romeinen 8:11). Als Christus niet is opgestaan, zullen wij ook niet opstaan. Maar als Hij is opgestaan, dan zullen zij die in Christus ontslapen zijn niet verloren gaan, in hun vlees zullen zij hun God zien.

Ter overdenking: Er werd door de predikers van de vroege kerk zowel grote nadruk gelegd op de opstanding van de Heere Jezus als op Zijn dood

(Handelingen 2:24,31–32; 3:15,26; 4:10,33; 5:30; 10:40–41; 13:30,33–34,37; 17:3,18,31; 26:23). Is het belangrijk voor jou?

Preek 445, 20 april 1862

21 april

De beste zendelingen

En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Mattheüs 28:18–20)

Lees verder Handelingen 13:1–12.

Er zijn jonge mensen die graag naar het buitenland gaan, maar vaak zijn dit ongeschikte mensen zonder kracht en vermogen. Ik bid dat de Heere ook de begaafde mensen zal roepen. Als je misschien zelf wat overvloed hebt, wat is er beter dan je leven en je overvloed te wijden aan de zaak van de Verlosser? Jonge mannen die schitterende vooruitzichten hebben en nog niet voor een gezin moeten zorgen, zou het niet een nobelere zaak zijn om je schitterende vooruitzicht over te geven en een nederige prediker te worden?

Ik heb mijn eigen geweten ondervraagd, ik denk dat ik ongehoorzaam zou zijn als ik dit arbeidsveld zou verlaten en naar het buitenland zou gaan om het Woord te prediken. Maar ik denk dat veel van mijn broeders die nu nog hier werken met het grootste voordeel hun taak hier kunnen laten rusten om te gaan waar hun aanwezigheid waardevoller zou zijn dan de aanwezigheid van duizenden die hier blijven.

Ik verlang ernaar dat we jonge mensen zien die alles geven wanneer God hun hart aanraakt. Ik verlang mensen te zien van de universiteit en van de hogescholen – artsen, advocaten, handelaren en monteurs die alles wat ze hebben geven om Christus te preken en te onderwijzen als God hun hart

aanraakt. We willen weer Judsons en Brainerds. We moeten onze hoogste en beste mensen sturen!

Ter overdenking: Zendingswerk hangt niet af van de oproep van avontuur, maar van de oproep van God. Christus' apostelen waren goed voorbereid en hebben de toets van de tijd doorstaan (Markus 3:14; Lukas 22:28; Johannes 14:9; Handelingen 11:25–26; Galaten 1:15–18). Johannes Markus werd later erg nuttig (2 Timotheüs 4:11), maar eerst ging hij voordat hij geroepen en voorbereid was (Handelingen 13:13; 15:38).

Preek 383, 21 april 1861

22 april

Boodschappers gezocht

Daarna hoorde ik de stem van de Heere. Hij zei: Wie zal Ik zenden? Wie zal er voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij.
(Jesaja 6:8)
Lees verder Romeinen 15:14–21.

Vraag willekeurig aan een Christen of hij tegen zijn wil Christen is. Hij zal je vertellen dat hij dat zeker niet is. Hij heeft de Heere lief en zijn hart verheugt zich in Zijn wet. Uw volk wordt niet onwillig en in de boeien naar U geleid, o Jezus, "Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht" (Psalm 110:3). We kiezen vrijwillig voor Jezus omdat Hij ons voordat de wereld begon heeft gekozen.

Iedereen die voor Jezus gaat werken, doet dat omdat hij door Jezus is uitgekozen om dat heilige werk te doen. Maar hij zou een hele slechte werknemer zijn als hij er ook niet zelf voor gekozen had om voor Jezus te werken.

Ik kan zeggen dat ik geloof dat God mij voor de prediking van het Evangelie heeft voorbestemd. Ik kan zeggen dat ik het preek omdat Hij dat wil, maar ik ben er ook zeker van dat ik het zelf ook graag wil preken. Het is voor mij het mooiste werk in de hele wereld. Als ik kon ruilen met een keizer zou ik er nooit mee instemmen om zo verlaagd te worden. Het Evangelie

van Christus te prediken is een van de zoetste en edelste bezigheden, zelfs de engelen zouden dat willen doen.

Iemand die echt voor God werkt moet gedwongen worden door goddelijke verkiezing. Maar toch moet en wil hij door goddelijke genade dat werk zelf uitkiezen.

En deze mensen zoeken wij. Zijn er hier geen mensen die het voelen, "God heeft mij uitgekozen om iets voor Hem te doen. Wee mij als ik het Evangelie niet zou prediken!" Maar wie kan er aan de andere kant getuigen, "Om Christus' wil, mijn God, kies ik waarvoor ik geroepen ben, of het nu lesgeven is op de zondagsschool, het uitdelen van traktaten, het spreken met een paar mensen, of wat het ook mag zijn, o mijn God, help mij om die roeping hartelijk te volgen want het is mijn vreugde om Uw wil te doen!" Dat de mensen daarvoor uitgekozen zijn, dat is de goddelijke kant. Maar er is ook een menselijke kant, mensen worden geleid te kiezen waarvoor ze geroepen zijn.

Ter overdenking: We zijn geneigd te denken dat onze wil regelrecht tegenover Gods wil staat, en we alleen met tegenzin iets voor Hem kunnen doen. Maar God kan ons denken veranderen zodat Zijn wil goed, welbehaaglijk, volmaakt (Romeinen 12:2), onze vreugde (Psalm 40:9) en onze blijdschap wordt (Romeinen 15:32).

Preek 687, 22 april 1866

23 april

De gever krijgt

Een zegenende ziel wordt verzadigd, en wie te drinken geeft, die zal ook te drinken krijgen. (Spreuken 11:25)
Lees verder Job 29:11–25.

Je zult onderwezen worden als je anderen wilt helpen. Ga en praat met een arme heilige, troost haar en ze zal je dingen vertellen die jou troosten. O wat een genadige lessen hebben sommigen van ons geleerd op het ziekbed! We gingen naar hen toe om ze uit de Schrift te

onderwijzen en kwamen blozend terug omdat we er zo weinig van wisten. We vertelden ze waarheden die we zelf ervaren hadden en kwamen erachter dat wij nog maar tot onze enkels in de rivier van Gods liefde stonden terwijl de arme heiligen daarin al bijna kopje-onder gingen.

We leren door te onderwijzen en we worden vaak door onze leerlingen onderwezen. Je werk zal je troosten. Je kunt er zeker van zijn dat het werken voor anderen een gelukkige bezigheid is. Troost Gods volk en de troost zal terugkeren in je eigen ziel. Het zal je nederig maken als je anderen te drinken geeft. Je zult mensen vinden in deze wereld die beter zijn dan jij. Het zal je verbazen hoeveel genade er is waar jij dacht dat er niets te vinden was. Hoeveel kennis hebben sommigen gekregen, terwijl jij met veel meer mogelijkheden veel minder vooruitgang hebt geboekt.

Er zal ook veel voor je gebeden worden. Er wordt gebeden voor hen die voor anderen werken en zo kun je snel en rijk groeien in de genade. Met jullie gebeden kan ik alles! Zonder de gebeden van mijn volk ben ik niets.

Als je lesgeeft op de zondagsschool en je bent gezegend met de bekering van de kinderen, dan zullen die kinderen voor jou bidden. Als je de jongeren uit hogere klassen tot bekering leidt, zal er zeker een schat van liefde, zwemmend in de stroom van smeekgebed, terugkomen in je hart. Zo zul je zelf gezegend worden. Als je anderen te drinken geeft, zul je zelf geëerd worden en dat zal je helpen en je toekomstige inspanningen stimuleren.

Ter overdenking: Niemand werkte harder in de vroege kerk dan de apostel Paulus (2 Korinthe 11:23,28), hij ontving veel verfrissing van hen die hij diende (Handelingen 27:3; Romeinen 15:32; 1 Korinthe 16:18; 2 Korinthe 7:4,13; 2 Timotheüs 1:16; Filemon 7,20). Mis jij die verfrissing? Dien jij iemand?

Preek 626, 23 april 1865

24 april

Algemeen en toch speciaal

Zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. (Johannes 17:2)
Lees verder Efeze 5:21–33.

Je kent de tekst: "Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven" (Efeze 5:25). Hoe heeft Hij de gemeente liefgehad? Hij had de gemeente lief met een speciale liefde, deze liefde stijgt ver boven Zijn liefde die Hij heeft voor anderen. Anders zou een man, volgens deze tekst, andere vrouwen evenveel moeten liefhebben als zijn eigen vrouw. Dat zou het natuurlijke gevolg zijn van deze tekst. Maar je ziet dat er een speciale liefde bedoeld wordt in de man voor de vrouw, en zo is er een speciale liefde in Christus voor Zijn bruid. Hij had de gemeente lief en heeft Zich voor haar overgegeven.

Denken jullie ook niet, broeders, dat we ze beide moeten geloven als we twee soorten teksten zien in de Bijbel? De ene soort spreekt duidelijk van de oneindige waarde van de verzoening (bijv. 1 Timotheüs 2:6; 1 Johannes 2:2) en de andere soort maakt duidelijk dat de verzoening bedoeld was voor degenen die gekozen zijn, alleen voor hen (bijv. Johannes 10:11; Efeze 5:25; Openbaring 14:4). Denken jullie ook niet dat we het beste kunnen zeggen, "Ja, ik zie het! Als gevolg van Christus' dood zijn alle mensen onder het systeem van bemiddelende genade gekomen zodat Christus macht over hen heeft, maar de bedoeling hiermee is niet dat Hij ze allemaal zou verlossen. Van hen verlost Hij alleen degenen die Hij nu in Zijn eigen handen draagt, degenen die de Vader aan Hem gegeven heeft."

Een boer vertrouwt mij al zijn schapen toe zodat ik er twintig apart zal houden die hij daarvoor aangewezen heeft. Een vader nodigt mij uit in zijn gezin, zijn hele gezin, om één van zijn zonen te onderwijzen. Zo heeft God aan Christus alle mensen gegeven, maar toch altijd met dit duidelijke en specifieke doel, dat Hij het eeuwige leven geeft aan iedereen die Hij aan Hem gegeven heeft.

Ter overdenking: Als de "Behouder van alle mensen, in het bijzonder van de gelovigen" (1 Timotheüs 4:10), geeft God algemene genade aan alle

mensen en speciale genade aan de mensen die Hij uitgekozen heeft. Zo moeten ook Christenen "goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof" (Galaten 6:10).

Preek 566, 24 april 1864

25 april

Verklaring van de genadeleer (Deel 3)

Echter, wij zijn allen als een onreine, al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed. (Jesaja 64:6)
Lees verder Romeinen 11:25–26.

Is het je nooit opgevallen dat het onderwijs dat het Calvinisme wordt genoemd zoveel te zeggen heeft over God? Het begint en eindigt met God. Dit onderwijs blijft altijd bij God. Hij begint, Hij zet het door en Hij volmaakt het. Het is voor Zijn heerlijkheid en Zijn eer. De Vader, de Zoon en de Geest werken samen om het hele Evangelie uit te voeren.

Ja, misschien hebben wij ook een gebrek in onze theologie, misschien vergeten wij de mens iets te vaak. Maar ik denk dat dat maar een klein gebrek is vergeleken met het gebrek van de tegenovergestelde theologie, die begint met de mens en eindigt met de mens.

De mens is een schepsel; hoe moet God met hem omgaan? Dat is de vraag die sommige theologen proberen te beantwoorden. Wij stellen de vraag anders – God is de Schepper, Hij heeft het recht te doen wat Hij wil. Hij is soeverein. Er staat geen wet boven Hem. Hij heeft het recht om te maken en om ongedaan te maken. En wanneer iemand gezondigd heeft, heeft Hij het recht te verlossen of te vernietigen.

Als Hij kan redden zonder afbreuk te doen aan Zijn gerechtigheid, dan zal de hemel weerklinken met gezang. Als Hij kan vernietigen zonder afbreuk te doen aan Zijn goedheid, zal zelfs de hel met haar diepe bas van ellende de machtige golven van heerlijke lof doen aanzwellen.

We houden vast dat God de meest vooraanstaande plaats moet hebben in ons onderwijs. Dit nemen we als maatstaf om de dienaren te testen.

Als zij God verheerlijken en de zondaar in het stof doen zinken, is alles goed. Maar als ze Gods recht verminderen, als Hij minder soeverein wordt, minder rechtvaardig of minder liefdevol dan de Schrift Hem openbaart, en als de mens opgeblazen wordt met het gekke idee dat hij iets beter is dan een onreine, dan is die theologie volkomen slecht.

De verlossing is van de Heere, de Heere alleen moet verheerlijkt worden.

Ter overdenking: We moeten roemen in de Heere en Zijn naam loven (Psalm 34:2–3). Verheft jouw theologie God in elk opzicht en vernedert het jezelf, of doet het op een of andere manier het tegenovergestelde? We moeten altijd roemen in Hem, nooit in onszelf (1 Korinthe 1:29, 31; 2 Korinthe 10:17).

Deel van nrs. 385–388, 25 april (gesproken op 11 april 1861)

26 april

God en tijd

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. (2 Petrus 3:8)
Lees verder Exodus 3:1–15.

Bij God is er geen verleden, heden of toekomst. Zijn naam is "IK BEN." Hij noemt Zichzelf niet "Ik was," dan zouden we denken dat Hij iets was wat Hij nu niet meer is. We zouden denken dat Zijn karakter veranderd was of dat een van Zijn eigenschappen niet meer zou bestaan. Er klinkt een onheilspellend geluid van vernietiging in de klank van de naam "Hij was." Is het niet eerder een doodsklok voor de doden dan een naam voor de levenden?

God noemt Zichzelf ook niet "Ik zal zijn." Dan zouden we kunnen denken dat Hij nu iets niet is wat Hij in de toekomst wel is. Hij kan Zich zo niet noemen omdat we weten dat Zijn wezen volmaakt, Zijn essentie oneindig, Zijn heerschappij absoluut, Zijn macht onbegrensd en Zijn heerlijkheid alles overstijgend is. Van ontwikkeling is geen sprake. Hij is vandaag alles wat Hij ook in de toekomst zal zijn.

We lezen dat de Heere Jezus de Eeuwige Vader is. Toch was Hij jong. Jeugd, volwassenheid en ouderdom horen bij de schepselen maar aan de rechterhand van de Allerhoogste hebben ze geen verblijfplaats. Groei, vooruitgang en bevordering horen bij eindige wezens. Maar zo'n verandering zou voor de Oneindige een belediging zijn. Gisteren, vandaag en morgen horen bij de stervende stervelingen, de Onsterfelijke Koning woont in een eeuwig vandaag.

Hij is de IK BEN. IK BEN in het heden, IK BEN in het verleden en IK BEN in de toekomst. Net zoals we zeggen dat God overal is, zo kunnen we van Hem zeggen dat Hij altijd is. Hij is overal in de ruimte en Hij is overal in de tijd. God is vandaag in het verleden en Hij is vandaag in de toekomst. Ja, vandaag is Hij ook in het heden waar wij nu zijn.

Ter overdenking: Het feit dat God nooit verandert, is absoluut essentieel voor het welzijn en het overleven van Zijn volk (Maleachi 3:6; Markus 12:26–27; Hebreeën 13:5,8; Jakobus 1:17).

Preek 447, 26 april (gepreekt op 27 april 1862)

27 april

De Heere zorgt voor Zijn volk

Want wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan. (Zacharia 2:8)
Lees verder Prediker 8:10–14.

Ik ben niet iemand die alle gebeurtenissen in deze wereld als oordelen van God ziet. Als een boot op zondag naar de bodem van de zee zinkt, zie ik dat niet als een oordeel voor hen die op die boot zitten, evenmin als die boot op maandag zinkt. Hoewel er veel goede mensen bang worden als ze horen dat ik dit onderwijs bevestig, kan ik het niet helpen dat ze bang zijn. Zoals mijn Meester moet ik ze vertellen dat zij die zo vergaan geen grotere zondaren zijn dan de zondaren in Jeruzalem.

Pas las ik het "Boek van de martelaren" van John Foxe. Daar zag ik een illustratie van deze diepgewortelde vergissing van de Christenen – de vergissing dat God de zonde van de mens altijd in dit leven straft. Foxe

schetst een beeld van een Roomse priester die het geloof beledigt, licht spreekt over het bloed van Jezus, Maria verheerlijkt en dood neerzakt op de preekstoel. Foxe maakt van hem het beeld van een grote zondaar die dood neervalt omdat hij licht van Christus gesproken had, de goede man beweert dat de dood van de goddeloze priester een oordeel van God is.

Misschien heeft Foxe deze keer gelijk. Maar toch zie ik het verband niet tussen zijn dood neervallen op de preekstoel en de taal die hij gebruikte, want er zijn veel predikers die Christus verheerlijkt hebben en ook op de preekstoel gestorven zijn. Wat gelukkig was het voor zo iemand dat hij op dat moment God diende.

In werkelijkheid slaat de voorzienigheid zowel goede als slechte mensen. Als de storm woedt en de orkaan door het bos huilt, worden niet alleen de bramen en de distels ontworteld, ook de mooie eiken kraken en breken. We moeten niet naar Gods oordelen zoeken in dit leven, behalve in speciale gevallen. Dit oordeel komt in de komende wereld.

Ter overdenking: Pas op voor verkeerde conclusies. De apostel Paulus was vaak het slachtoffer van niet alleen vervolging (2 Korinthe 11:23–25), maar ook van natuurlijke ongelukken (2 Korinthe 11:25–27). Het tweede was niet in strijd met zijn nabijheid bij God (Handelingen 27:21–26).

Preek 452, 27 april 1862

28 april

Volle zekerheid

Zeg tegen mijn ziel: Ik ben uw heil. (Psalm 35:3)
Lees verder Micha 7:1–10.

Luister hiernaar, "Zeg tegen mijn ziel: Ik ben uw heil." Het eerste wat deze tekst lijkt te zeggen is dit, David twijfelde. Waarom zou hij dit anders bidden, als hij nooit twijfelde of bang was? Kom op, Christelijke broeder! Als David twijfelde moet je niet zeggen, "Ik ben geen Christen want ik twijfel." De rust van de beste gelovigen wordt soms verstoord door angst en zorgen. Abraham had het grootste geloof, maar

ook hij had wat ongeloof. Ik ben jaloers op de broeder die kan zeggen dat zijn geloof nooit wankelt. Hij kan meer zeggen dan David want David had reden om het uit te roepen, "Zeg tegen mijn ziel: Ik ben uw heil."

Het volgende wat deze tekst lijkt te zeggen is dat David niet tevreden was met zijn twijfels en angsten. Hij ging direct naar de genadetroon om daar om zekerheid te bidden want dat was voor hem als het mooiste goud. "O Heere," lijkt David te zeggen, "ik ben mijn vertrouwen kwijtgeraakt, mijn voeten glijden, mijn voeten zinken weg, mijn twijfels en angsten krijgen de overhand, maar ik kan het niet verdragen. Ik ben ellendig. Ik ben ongelukkig. Zeg, Heere, zeg tegen mijn ziel: Ik ben uw heil."

Ten derde vertelt de tekst nog iets. David wist waar hij de volle zekerheid kon krijgen. Hij gaat meteen naar God in gebed. Hij weet dat het geloof door knieënwerk vergroot wordt. En daar in zijn binnenkamer roept hij tot de Allerhoogste, "Zeg tegen mijn ziel: Ik ben uw heil." O broeders, we moeten veel alleen zijn met God als we Zijn liefde ooit duidelijk willen voelen! Als je roepen ophoudt, zullen je ogen dof worden. Als je veel bidt, ben je veel in de hemel. Als je weinig bidt, kom je maar langzaam vooruit.

Ter overdenking: Hoe ga jij om met twijfel, angst en zorgen? De Bijbelse manier is niet om net te doen alsof ze niet bestaan, maar om ze voor de Heere neer te leggen (Lukas 12:29–31; Filippenzen 4:6; 1 Petrus 5:7; 1 Johannes 3:19–20).

Preek 384, 28 april 1861

29 april

De zachte en strenge Christus

Ik zal behagen in u scheppen vanwege de aangename geur.
(Ezechiël 20:41)
Lees verder Mattheüs 11:20–30.

Het karakter van de Verlosser is vol goedheid en volmaakt. Hij is vol genade en waarheid. Tegenwoordig spreken sommige mensen van Hem alsof Hij alleen maar de vleesgeworden vriendelijkheid

is. Dat is niet waar. Geen lippen spraken met zo'n donderende verontwaardiging over de zonde als de lippen van de Messias. "Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers" (Maleachi 3:2), "Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen" (Lukas 3:17). Terwijl Hij in tederheid bidt voor Zijn verzochte discipelen, dat hun geloof niet op zal houden, zift Hij met verschrikkelijke strengheid de hoop en verdrijft het kaf in het onblusbare vuur.

We spreken van Christus als zachtmoedig en nederig van geest, en dat is Hij, maar Zijn zachtmoedigheid deed niets af van Zijn moed en vrijmoedigheid waarmee Hij de hypocrisie aan de kaak stelde, "Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars… Dwazen en blinden… Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?" (Mattheüs 23:33). Dit zijn niet de woorden van de lafaard zoals sommigen Jezus afschilderen. Hij is een man – door en door man, een goddelijke man – zacht als een vrouw maar streng als een krijger op de dag van de strijd. Zijn karakter is in evenwicht. Van beide eigenschappen heeft Hij evenveel.

In de Godheid zijn al Zijn eigenschappen volkomen in evenwicht. Zijn gerechtigheid werpt nooit een schaduw over Zijn barmhartigheid, ook werpt Zijn barmhartigheid nooit een schaduw over Zijn gerechtigheid. Noch verduistert Zijn gerechtigheid Zijn trouw. Zo vinden we in Christus' karakter alles wat goed is. "Al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is," het is allemaal in Hem te vinden. En niet één werpt een schaduw over de ander. Ze schijnen samen met oogverblindende pracht.

Ter overdenking: Is dit de Jezus die jij aanbidt? Of geloof je alleen in de zachte Jezus? Wanneer we de Heere Jezus Christus van het Nieuwe Testament niet volledig aanvaarden volgen we een "valse Christus" (Mattheüs 24:24), een "andere Jezus" (2 Korinthe 11:4) of een afgod van je eigen verbeelding of de verbeelding van iemand anders. En dat is niet beter dan het volgen van Baäl of een andere valse god!

Preek 688, 29 april 1866

30 april

Rechtvaardiging en heerlijkheid

Hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.
(Romeinen 8:30)
Lees verder Openbaring 21:22–22:5.

Als ik haast had en moest zeggen waaruit deze heerlijkheid bestaat, denk ik dat ik zou zeggen dat deze heerlijkheid volmaakte rust is. "Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God" (Hebreeën 4:9). Deze heerlijkheid is leven in de ruimste zin; leven met nadruk; eeuwig leven; dichtbij God; dichtbij het goddelijke hart; het gevoel van Zijn liefde, volledig uitgestort; gelijk aan Jezus; volheid van gemeenschap met Hem; overvloed van de Geest van God; vervuld met de volheid van God; overvloed aan vreugde; een voortdurende stroom van genoegens; volmaakte heiligheid; geen smet of gedachte aan zonde; volmaakte onderwerping aan Zijn goddelijke wil en een vreugde, berusting en instemming met die wil.

Het is als het ware een volledige opname in God, het schepsel nog steeds het schepsel maar dan tot de rand gevuld met de Schepper. Die heerlijkheid is kalmte die veroorzaakt wordt door een gevoel van veiligheid; voortzetting van hemels dienen; intense tevredenheid in het dienen van God, dag en nacht; volmaakt geluk samen met volmaakte geesten en verheerlijkte engelen; vreugde in de terugblik op het verleden, vreugde in het genieten van het heden en in het vooruitzicht op de toekomst; altijd nieuw en toch altijd hetzelfde; heerlijke verscheidenheid van tevredenheid; hemelse gelijkheid van vreugde; zuivere kennis; afwezigheid van wolken; volmaakt begrip; volmaakt vermogen om te oordelen en boven alles, een intens krachtig hart, een hart dat volkomen gericht is op Hem die onze ogen zullen zien als volmaakt liefelijk!

We hebben nu alleen nog maar naar de toppen gekeken van de golven die over de zee van onsterfelijkheid breken. Ik heb geprobeerd je een paar namen van toppen van het gebergte van heerlijkheid te geven. Maar wat zijn mijn woorden, wat zijn mijn gedachten? "Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben" (1 Korinthe 2:9).

Ter overdenking: We kunnen de heerlijkheid van onze Christelijke erfenis niet begrijpen (1 Korinthe 13:12; 1 Johannes 3:2). Deze erfenis is het tegenovergestelde van dat wat degenen verdienen die "gezondigd hebben en de heerlijkheid van God missen" (Romeinen 3:23). Ben je gerechtvaardigd door het geloof in de Heere Jezus Christus en in staat om te "roemen in de hoop op de heerlijkheid van God" (Romeinen 5:1–2)?

Preek 627, 30 april 1865

1 mei

Jona en Jezus

Daarop zei hij tegen hen: Pak mij op en werp mij in de zee; dan zal de zee u met rust laten, want ik weet dat deze zware storm u omwille van mij overkomt. De mannen roeiden echter om het schip terug te brengen naar het droge. Maar zij konden het niet, want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger tegen hen. (Jona 1:12–13)
Lees verder Mattheüs 12:38–42.

Jezus kwam in het schip van onze mensheid om ons uit de storm te verlossen. Het schip werd alle kanten op geslingerd op de golven van Gods toorn. De zeelieden hadden hard gezwoegd. Jaar na jaar hadden filosofen en wijzen geprobeerd vrede te stichten met God. Dat kostte veel offers en er hadden rivieren van bloed gestroomd. Zelfs de eerstgeborenen waren opgeofferd, maar de diepte was nog steeds onstuimig.

Toen kwam Jezus en ze wierpen Hem overboord. Ze sleepten Hem uit de stad, "Weg met Hem, weg met Hem, Hij hoort niet te leven." Jezus stierf en er kwam rust. Diep was de vrede die op die vreselijke dag over de aarde viel. Vreugdevol is de kalmte die komen zal omdat de Plaatsvervanger buiten geworpen is die "voor de zonden geleden heeft, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen" (1 Petrus 3:18).

Broeders, had ik maar meer geschikte woorden om de vrede te omschrijven die er in het menselijke hart komt wanneer we leren zien dat Jezus om onze zonden in de golven van Gods toorn geworpen werd. Het geweten

beschuldigt dan niet meer. Het oordeel is voor de zondaar, in plaats van tegen hem. We kunnen terugkijken op onze zonden – ja, met droefheid over die zonde – maar zonder de angst voor de komende straf over die zonde.

Het is heerlijk voor een mens om te weten dat hij niet gestraft kan worden, ook al beven de hemel en de aarde, hij kan niet gestraft worden voor zijn zonde.

Ter overdenking: Ook Jona was een voorbeeld van Christus. Hij werd door God gezonden (Jona 1:1–2; 1 Johannes 4:10); hij werd opgeofferd als Gods geschenk om degenen die vergingen te redden (Jona 1:6,11–15; Johannes 3:16); hij werd opgeslokt en begraven (Jona 1:17; 1 Korinthe 15:4a); hij kwam weer boven (Jona 2:10; 1 Korinthe 15:4b); hij had succes (Jona 3:5,10; Lukas 24:46–47). Maar op elk punt was Jezus "meer dan Jona" (Mattheüs 12:41).

Preek 567, 1 mei 1864

2 mei

Het grote Communicatiemiddel

Er is geen scheidsrechter tussen ons, die zijn hand op ons beiden kan leggen. (Job 9:33)
Lees verder 1 Timotheüs 2:1–6.

De afgelopen tijd hebben we nagedacht over de kabel die gelegd werd in de Atlantische Oceaan. Het is een heel interessante poging om twee werelden samen te voegen. Die kabel moest naar de bodem van de zee worden neergelaten in de hoop zo de twee werelden met elkaar te verbinden. Dat is helaas weer niet gelukt.

Maar er is een oneindig veel groter wonder gebeurd. Christus Jezus zonk in de diepte van de menselijke ellende tot alle golven van God over Hem heen waren gegaan. Zo werd Hij het grote Communicatiemiddel tussen God en arme zondaren.

Zondaar, er is niets misgegaan toen die gezegende kabel naar de bodem zonk. Hij zonk diep en het ene uiteinde was veilig vastgebonden, verzonken

in de diepte van onze zonde en ellende. En aan de andere kant kwam die gezegende kabel weer omhoog, regelrecht naar de eeuwige troon. Daar wordt die kabel stevig vastgebonden door God zelf. Je kunt vandaag van dat communicatiemiddel gebruik maken, het is makkelijk te gebruiken en je zult snel begrijpen hoe het werkt. Het zal werken door een traan en een zucht.

Zeg, "God, ik ben een zondaar, wees mij genadig." En aan de andere kant van de kabel zal er een licht knipperen. Het zal God al bereiken voordat je het uitgesproken hebt. Het is sneller dan de snelste aardse verbindingen en er zal veel sneller antwoord komen dan je hebt durven dromen. Want het is beloofd, "Het zal geschieden dat voordat zij roepen, Ík zal antwoorden, terwijl zij nog spreken, Ík zal horen" (Jesaja 65:24). Ken je zo'n communicatiemiddel onder de mensen? Het bestaat echt tussen zondaren en God, want Christus heeft een weg geopend uit de diepte van de zonde naar de hoogten van Zijn heerlijkheid.

Ter overdenking: In tegenstelling tot de kabel op de bodem van de Atlantische Oceaan moest de weg tussen God en de mensen maar één keer gelegd worden (Romeinen 6:10; Hebreeën 7:25, 27; 9:12, 26, 28; 10:10; 1 Petrus 3:18). Die weg is goed want iedereen die daarover tot God gaat komt bij Hem. Die weg hoeft nooit gerepareerd te worden.

Preek 661, 2 mei (onbekende datum)

3 mei

Eenheid in gebed

Hij heeft ons uit zo'n groot doodsgevaar verlost, en Hij verlost ons nog. Op Hem hebben wij de hoop gevestigd dat Hij ons ook verder verlossen zal, terwijl u ons ook mede te hulp komt door het gebed, opdat door velen dankzegging voor ons gedaan wordt voor de genadegave die door velen tot ons is gekomen. (2 Korinthe 1:10–11)

Lees verder Handelingen 1:12–15.

We kunnen niet allemaal preken. We kunnen niet allemaal de leiding nemen. We kunnen niet allemaal goud en zilver geven, maar we kunnen wel allemaal bidden. Er is geen gelovige, ook al is hij nog maar een paar dagen oud in de genade, die niet kan bidden. Er is geen zieke zuster in Jezus die niet op haar bed kan bidden. Er is geen zieke, oude, ongeschoolde of straatarme gelovige die niet kan bidden, die zijn smeekbeden niet toe kan voegen aan de algemene voorraad. Dat is de rijkdom van de kerk.

We zetten kisten bij de deur zodat we jullie gaven voor Gods zaak kunnen ontvangen, maar onthoud dat er in de kerk ook een geestelijke kist is waarin we al onze liefdevolle voorbeden moeten achterlaten als in de schatkist van de Heere. Zelfs de weduwe met haar twee geldstukken kan haar offer achterlaten in deze schatkist.

Zie je, lieve vrienden, welke eenheid en gemeenschap er is onder Gods volk. Want er zijn bepaalde barmhartigheden die alleen gegeven worden wanneer de heiligen eensgezind bidden. We moeten deze eenheid voelen! We moeten voor elkaar bidden! We moeten onszelf verplichten aanwezig te zijn als de gemeente samenkomt om te bidden! Ik zou willen dat jullie, die met een klein excuus niet naar de gebedsbijeenkomst komen, erover nadenken hoe jullie ons allemaal beroven.

De gebedsbijeenkomst is een waardevolle instelling. Het is de dienende kracht voor alle andere bijeenkomsten en verenigingen. Zijn er van jullie die niet wat vaker kunnen komen? Als je zo nu en dan een klant verliest, denk je niet dat dit verlies goedgemaakt kan worden door de winst op andere dagen? En zo niet, zou de geestelijke winst niet veel groter zijn dan het kleine tijdelijke verlies?

"Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen" (Hebreeën 10:25).

Ter overdenking: Eensgezind gebed in de gemeente en in kleinere groepen is van vitaal belang (2 Kronieken 7:14; Ezra 8:21–23; Daniël 2:17–19; Mattheüs 18:19–20; Handelingen 1:14,24; 2:1,42; 4:24,31; 12:5,12; 1 Timotheüs 2:1,8). Hoeveel draag jij bij aan de gebedsbijeenkomsten? Of heeft jouw gemeente die al helemaal op moeten geven?

Preek 507, 3 mei 1863

4 mei

Wie zijn er in de hemel?

Opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden. (Efeze 3:10)
Lees verder Openbaring 7:9–12.

Laat de engel in de hemel zelf even aan het woord. "Hier," zegt hij, "zie ik mensen van alle volken, geslachten en talen, van Groot-Brittannië tot Japan, van het bevroren noorden tot het brandende gebied onder de evenaar. Ik zie hier zielen van alle leeftijden, kindjes die weggerukt zijn uit de baarmoeder of van de borst en geesten die verlamd waren.

Hier zie ik mensen uit alle periodes, van Adam en Abel tot de mensen die leefden toen de Zoon van God op aarde kwam. Ik zie ze hier uit alle klassen. Er is hier iemand die koning was en iemand anders die als galeislaaf aan de roeispanen trok. Ik zie hier een grote handelaar die zijn rijkdom niet dierbaar achtte, naast hem staat een arme man die rijk was in het geloof en erfgenaam van het Koninkrijk.

Ik zie hier Magdalena en Saulus van Tarsus, bekeerde zondaren van alle soorten en heiligen in al hun verscheidenheid. Ik zie hier heiligen die geduld toonden op een langdurig ziekbed, heiligen die met heilige vrijmoedigheid overwonnen in de rode vlammen, heiligen die ronddwaalden

in schapenvachten en geitenvachten, verlaten, verdrukt, gekweld, die de wereld niet waard was. Ik zie hier de monnik die de wereld deed beven en degene die zout in de stroom van het onderwijs strooide zodat het gezond en zuiver werd. Ik zie hier de man die tegen miljoenen gepreekt heeft, die tienduizenden zielen tot Christus bracht en ik zie hier de eenvoudige arbeider die wist dat deze Bijbel waar was. Ze zijn hier allemaal!"

Ter overdenking: Alleen God weet hoeveel zielen Christus verlost heeft van elk geslacht, taal en volk (Openbaring 5:9; 7:9–10). Wil je er ook bij zijn? Heb jij al gereageerd op het Evangelie dat wereldwijd verkondigd wordt (Openbaring 14:6–7)?

Preek 448, 4 mei 1862

5 mei

De eerste opstanding

Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang. (Openbaring 20:6)

Lees verder Johannes 5:19–29.

Verdoemenis, de tweede dood, zal geen macht hebben over hen die opstaan in de eerste opstanding. De verdoemenis valt alleen op zondaren die gezondigd hebben en dus schuldig zijn. De heiligen zijn niet schuldig. Ze hebben net als iedereen gezondigd en ze waren net als iedereen van nature kinderen des toorns.

Maar hun zonde werd hun afgenomen. Hun zonde werd op het hoofd van de zondebok gelegd. Hij, de eeuwige Plaatsvervanger, onze Heere Jezus, droeg al hun schuld en ongerechtigheid in de wildernis van de vergetelheid. Daar zal het nooit meer gevonden worden om tegen hen te getuigen.

Ze dragen de gerechtigheid van de Verlosser, ze zijn gewassen in Zijn bloed. Welke toorn kan er op een mens rusten die niet alleen onschuldig

is door het bloed maar ook verdienstelijk is door de toegerekende gerechtigheid?

O arm van gerechtigheid, je bent krachteloos om hen die in het bloed gewassen zijn te slaan! O vlammen van de hel, zelfs je hete adem kan een mens, die veilig bedekt is met de wonden van de Verlosser, niet aanraken. O dood, vernietigingen, verschrikkingen, somberheid, plagen en terreur, jullie zijn krachteloos als een wolkje dat langs de heldere lucht zweeft van de geest die vrede gevonden heeft met God door het bloed van Christus.

Nee, broeders, ik zal moedig zijn op die grote dag. Er zal een tweede dood zijn maar die heeft over ons geen macht. Zie je hoe mooi dat beeld is? Alsof we door de vlammen van de hel zullen lopen zonder dat ze ons kunnen verslinden. Net zoals de heilige kinderen over de hete kolen liepen van Nebukadnezars zeven keer heter opgestookte oven.

Ter overdenking: Alleen Gods reddende kracht kan ons bevrijden uit de macht van de tweede dood (Judas 25). Hoe afschuwelijk is de bestemming van de ongelovige, afgesneden van Gods reddende kracht (2 Thessalonicenzen 1:9), maar nog steeds onder Zijn veroordelende macht (Lukas 12:5).

Preek 391, 5 mei 1861

6 mei

Geef je toe aan verleiding?

Toen nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste gedeelte van de tempel, en hij zei tegen Hem: Als U de Zoon van God bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven, en dat zij U op de handen zullen dragen, opdat U Uw voet niet misschien aan een steen stoot. Jezus zei tegen hem: Er staat eveneens geschreven: U zult de Heere, uw God, niet verzoeken. (Mattheüs 4:5–7)

Lees verder 2 Petrus 2:9–22.

Het is kostbaar dat de heiligen veilig zijn, maar als we daardoor gaan leven zoals we zelf willen, is dat verderfelijk. Het is een heerlijke waarheid dat God Zijn volk zal bewaren, maar het is een afschuwelijke leugen dat de zonde hen geen kwaad zal doen. Vergeet niet dat God vrijheid geeft, geen losbandigheid. Hij geeft ons bescherming, geen toestemming tot arrogantie.

Toen ik klein was, kende ik iemand die naar een feest ging in het kleine dorpje waar ik woonde. Hij beweerde een Christen te zijn, maar hij bracht de avond door met anderen drinkend in de danstent. Toen ik hem in mijn warme ijver vroeg wat hij daar deed, antwoordde hij: "Ik ben een kind van God, ik kan gaan waar ik wil en toch bewaard worden." Hoewel ik op dat moment niet wist welke tekst ik aan moest halen, kwam mijn ziel achteraf in opstand tegen die man. Ik voelde dat geen kind van God ooit zo slecht zou kunnen zijn dat hij gif zou nemen in het vertrouwen dat zijn Vader hem het tegengif zou geven. Een kind van God gooit zichzelf niet in het vuur in de hoop dat hij niet verbrand zal worden.

Als God mij moeilijkheden geeft, zal Hij ook verlossing geven, maar als ik mezelf in de problemen breng, moet ik het dragen. Zelfs als de voorzienigheid het toelaat dat de duivel mij op een toren zet, zelfs dan zal God mij helpen, maar als ik mezelf naar beneden werp tegen de voorzienigheid in, dan wacht mij pijn. Daarmee bewijs ik dan dat de genade van God helemaal niet in mij is. En toch is deze verleiding niet ongewoon.

Ter overdenking: Wat zou jij deze man hebben geantwoord die zich geen zorgen maakte om zijn ziel? Christelijke vrijheid biedt het vlees geen

maas in de wet (Romeinen 13:13–14; Galaten 5:13) of om anderen te laten struikelen (Romeinen 14:13).

Preek 689, 6 mei 1866

7 mei

Een heerlijke gemeente

Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn. (Efeze 5:25–27)
Lees verder Jeremia 31:1–3; 31–34.

Een man heeft zijn vrouw lief met een voortdurende liefde, en zo heeft Christus Zijn gemeente lief. Hij zal haar morgen niet verstoten als Hij haar vandaag heeft liefgehad. Zijn genegenheid verandert niet. De uitdrukking van die genegenheid kan veranderen, maar de genegenheid blijft hetzelfde.

Een man heeft zijn vrouw lief met een blijvende liefde. Die liefde zal nooit wegsterven; hij zegt: "Ik zal je liefhebben tot de dood ons scheidt," maar Christus laat Zijn liefde voor Zijn volk zelfs niet breken door de dood. Niets "zal ons kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus" (Romeinen 8:39).

Een man heeft zijn vrouw hartelijk lief; het is een ware en intense liefde. Het is niet zomaar lippendienst. Hij spreekt er niet alleen over, maar hij handelt er ook naar. Hij staat klaar om haar te geven waar ze naar verlangt. Hij zal haar karakter verdedigen en haar eer verdedigen, want hij heeft zijn hart op haar gezet. Niet alleen zijn oog wil haar af en toe graag zien, ook zijn ziel denkt voortdurend aan haar. Ze heeft een heerlijke plek in zijn hart vanwaar ze nooit verstoten kan worden. Ze is een deel van hem geworden, ze is een lid van zijn lichaam, ze is een deel van zijn vlees, zijn rib.

En zo is de gemeente voor Christus een eeuwige echtgenote. Als wij Hem vergeten, vergeet Hij ons niet. Hij zegt: "Ik zal u niet vergeten" (Jesaja 49:15). De gemeente van Christus is alleen Zijn gemeente omdat Hij haar zo gemaakt heeft. Ze had geen enkel recht op Zijn genegenheid; Hij had haar lief omdat Hij ervoor koos haar lief te hebben. En als Hij haar eens heeft liefgehad, zal Hij nooit meer van haar scheiden. Ze zal van Hem zijn in een wereld zonder einde.

Ter overdenking: De instelling van het huwelijk is bedorven door scheidingen en de harde harten van de mensen (Mattheüs 19:3–9). Maar het huwelijk is ontworpen om de relatie tussen Christus en de gemeente te verbeelden (Efeze 5:31–32), en om het voorbeeld van deze relatie te volgen (Efeze 5:23–25).

Preek 628, 7 mei 1865

8 mei

Wat God niet kan

God, Die niet liegen kan. (Titus 1:2)
Lees verder Johannes 17:6–19.

Als we tegenwoordig door onze musea lopen, kunnen we niet geloven dat er zoveel mensen zijn die denken dat de Schrift niet waar is. Elke steen uit Ninevé en elke relikwie uit het Heilige Land spreekt met een tong die zelfs de dove adder van het secularisme kan verstaan. Deze stem zegt, "Ja, de Bijbel is waar, het Woord van God is geen verzinsel."

Geliefden, we kunnen er zeker van zijn dat er in het Boek van God geen woord staat dat niet waar is. Er kan later een keer door mensen iets zijn toegevoegd wat op grond van de grondtekst herzien en weggenomen moet worden, maar het Boek zoals het van God kwam is de waarheid en niets anders dan de waarheid. Het bevat niet alleen Gods Woord, het is ook Gods Woord. Het is niet een beetje goud binnenin een gesteente, maar puur goud, niets anders dan goud. Het is in de hoogste mate geïnspireerd.

Ik zeg niet dat het alleen maar verbaal geïnspireerd is, het is meer dan dat, het heeft een volheid die geen letter kan overbrengen, het heeft een diepgang en betekenis die woorden niet kunnen hebben als ze door iemand anders gebruikt worden.

God heeft de macht om meerdere waarheden in een keer uit te spreken. En als Hij ons naar ons idee één ding leert, leert Hij in werkelijkheid vaak nog twintig andere dingen die we op dat moment nog niet begrijpen. Later als onze zintuigen meer geoefend zijn laat de Heilige Geest ons die dingen zien.

Elke keer als ik de Bijbel open, lees ik het als het Woord van de "God die niet liegen kan." En als er een belofte of een bedreiging staat, zal ik mij verheugen of beven omdat ik weet dat het vaststaat.

Ter overdenking: Omdat God niet liegen kan (Hebreeën 6:18), liegt Hij ook niet (Numeri 23:19). Al Zijn woorden zijn pure waarheid (Spreuken 30:5; Johannes 17:17). Hou je daarvan als goed nieuws? Of haat je het als slecht nieuws?

Preek 568, 8 mei 1864

9 mei

Mijmeren

Een vuur ontbrandde bij mijn mijmeren [musing]. (Psalm 39:4, EV)
Lees verder Psalm 119:97–104.

De wereld zet een klein lettertje voor het woord "musing". Dit zijn niet de tijden voor "musing", maar voor "a-musing" (amuseren). De mensen gaan overal heen voor amusement, maar mijmeren is vreemd voor hen. Ze denken dat het saai en vermoeiend is. Onze vaders hielden van stille tijd, ze hadden die tijd zo lief dat ze deze momenten koesterden en het meest gelukkig waren tijdens die momenten, het was de meest vredige tijd van hun leven.

Wij willen zulke momenten direct weg hebben en vragen de mensen alleen hoe we die tijd kunnen doden. Het is goed om te mijmeren, zeker als

we mijmeren over de beste, meest hoge en edele onderwerpen. Het is wijs om te mijmeren over de dingen die we in de Heilige Schrift zien en horen. Het is goed om over de dingen van God te mijmeren want we moeten daar het echte voedsel uit halen.

Iemand die veel preken heeft gehoord is niet per se goed onderwezen in het geloof. We kunnen veel religieuze boeken lezen, totdat we onze hersenen overbelasten en we ze niet meer kunnen gebruiken onder het gewicht van papier en inkt. Hij die maar één boek leest, zijn Bijbel, en er daarna veel over nadenkt zal een betere student zijn op de school van Christus dan hij die honderden boeken leest en er nooit over nadenkt. En hij die in de week maar één preek hoort (ja, het is wel een slechte gewoonte om weg te blijven bij de andere bijeenkomsten), zal er veel meer uithalen als hij daarop mediteert dan hij die twee of drie preken hoort en niet mediteert.

De waarheid is als een druiventros. Als je er wijn van wilt maken, moet je de druiven fijnstampen, je moet er vaak op drukken en erin knijpen.

Ter overdenking: De wereld beschrijft Christenen wel eens als spelbrekers. Als de meditatie op Gods Woord de vreugde en blijdschap is (Psalm 1:2; 104:34; 119:48, 97) en als we daardoor niet deelnemen aan de wereld is die beschuldiging misschien wel nauwkeuriger dan we beseffen!

Preek 579, 9 mei (onbekende datum)

10 mei

Troost uit dat wat God niet gezegd heeft

Ik heb niet in het verborgene gesproken, in een duistere plaats op aarde. Ik heb tegen het nageslacht van Jakob niet gezegd: Zoek Mij tevergeefs. (Jesaja 45:19)
Lees verder Psalm 65:1–5.

Het is in overeenstemming met Gods natuur om gebeden te horen. We geloven dat alles wat in overeenstemming is met Gods natuur waar is. We kunnen geen eigenschap van God ontdekken die

verhoring in de weg zou kunnen staan. Je zou kunnen denken dat Zijn rechtvaardigheid in de weg zou kunnen staan, maar het recht is zo tevredengesteld door de verzoening van Christus dat het recht eerder voor verhoring pleit.

Omdat Christus de zonde heeft weggedaan, omdat Hij zegen heeft gekocht, lijkt het rechtvaardig dat God de gebeden aanvaardt van hen voor wie Jezus stierf. Het is rechtvaardig dat Hij ze de zegen geeft die Christus voor hen kocht (1 Johannes 1:9).

Alle eigenschappen van God zeggen tegen de zondaar: "Kom, kom, kom naar de genadetroon en je zult krijgen wat je wilt." Kracht strekt zijn sterke arm uit en roept: "Ik zal je helpen, wees niet bang." De heldere ogen van liefde glimlachen en ze roepen: "Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid" (Jeremia 31:3). De waarheid spreekt in haar heldere en duidelijke taal: "Wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden" (Mattheüs 7:8). Onveranderlijkheid zegt: "Want ík, de HEERE, ben niet veranderd, ú, kinderen van Jakob, bent daarom niet omgekomen" (Maleachi 3:6).

Elke eigenschap van Gods karakter pleit voor degene die bidt; je kunt ze zelf ook bedenken. Ik kan geen eigenschap van God bedenken die een bezwaar zou kunnen aandragen tegen je gebed. Daarom denk ik dat God je zeker zal horen als dat Hem werkelijk zal verheerlijken en Hem niet zal onteren. "Maar," zeg je, "ik ben zo'n grote zondaar!" Dat geeft me nog een argument: zou het Gods liefde en genade niet verheerlijken als Hij Zijn genade geeft aan degenen die dat het minst verdienen?

Ter overdenking: De God die wij allemaal hebben beledigd is niet meer beledigd maar blij als we toegeven dat we straf verdienen voor onze zonde, Hij is blij als we Hem vragen om ons om Jezus' wil te redden (Lukas 18:13–14; 2 Petrus 3:9). De mensen die Hem blijven beledigen zijn de mensen die Hem weigeren te zoeken, ze zeggen: "Betaal mij wat u schuldig bent" (Mattheüs 18:28). Dat is uiterst onverstandig: "Want het loon van de zonde is de dood" (Romeinen 6:23).

Preek 508, 10 mei 1863

11 mei

Ik heb Hem gekruisigd

Jozef zei … Ik ben Jozef! … Maar zijn broers … waren door schrik voor hem overmand … Jozef zei … Kom toch dichter bij me! En zij kwamen dichterbij. Toen zei hij: Ik ben Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. Maar nu, wees niet bedroefd … omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven. (Genesis 45:3–5)

Lees verder Jakobus 4:1–10.

Elke keer als je de genoegens van deze wereld liever hebt dan vreugde van de hemel spuug je in het gezicht van Christus. Elke keer als je iets doet wat onrechtvaardig is om je bedrijf meer winst te laten maken, ben je als Judas die Jezus voor dertig zilverlingen verkocht. Elke keer als je een valse belijdenis van je godsdienst aflegt, geef je Jezus de verraderskus. Elk woord dat je tegen Hem gesproken hebt, elke harde gedachte die je van Hem had maakte je medeplichtig aan wat de groep deed die zich rond het kruis op Golgotha verzamelde om de Heere van het leven en de heerlijkheid te bespotten en uit te lachen.

Als er één zonde is die een mens diep berouwvol zal maken, is dat deze zonde wel wanneer die dichtbij in ons geweten gebracht wordt. Het doden van Hem die mij geen kwaad gedaan heeft, de Heilige en Onschuldige! Het helpen om Hem aan die boom te krijgen, de Man die zegeningen verspreidde met beide handen, die geen gedachte, zorg of liefde achterhield voor hen die Hem haatten. Het doorboren van de handen die de melaatse aanraakten, het brood braken en de vissen vermenigvuldigden! Het bevestigen van Zijn voeten aan het vervloekte hout, de voeten die Zijn vermoeide lichaam zo vaak droegen op de pijnlijke reizen van barmhartigheid!

Dat is inderdaad gemeen, maar als ik erover denk dat Hij mij liefhad en Zichzelf voor mij overgaf, dat Hij mij koos voordat de sterren geschapen waren, en dat ik, toen Hij naar mij toekwam in het Evangelie, Hem verwierp, verachtte en zelfs bespotte, dan is dat intens en oneindig wreed! Jezus, U vergeeft mij, maar ik kan mijzelf zo'n zonde nooit vergeven.

Ter overdenking: Denk na over de gevolgen van Christus' kruisiging voor hen die verdrietig zijn over hun schuld aan die kruisiging (Zacha-

ria 12:10; 13:1; Handelingen 2:36–37). Zijn jouw zonden weggewassen door Zijn bloed (Openbaring 1:5)? Of leg je je schuld naast je neer (Handelingen 4:10,18; 5:30,40)? Velen zullen daar spijt van krijgen als het te laat is (Openbaring 1:7).

Preek 449, 11 mei 1862

12 mei

Vertrouw op God

Wie verstandig omgaat met het woord, zal het goede vinden, en wie op de HEERE vertrouwt: welzalig is hij. (Spreuken 16:20)
Lees verder Spreuken 3:1–7.

Ik ben ervan overtuigd dat we geloof nodig hebben voor zowel het tijdelijke als het geestelijke leven. We moeten op God vertrouwen voor onze winkels evenals voor onze zielen. Wereldse mensen kunnen hiermee spotten maar dat maakt het in ieder geval niet minder waar en ik bid dat het mijn leven lang met mij mee zal gaan.

Mijn lieve vrienden, laat me je een leven aanbevelen van vertrouwen op God voor het tijdelijke. Dit heeft onder andere deze vijf voordelen.

1. Als je op God vertrouwt, hoef je niet te treuren want je hebt geen zondige middelen gebruikt om rijk te worden. 2. Mocht je er arm door worden dan is het beter om arm te zijn met een schoon geweten dan rijk te zijn met een schuldig geweten. 3. Je zult altijd de troost hebben dat je niet door je eigen schuld zo laag gezonken bent. Je hebt God met integriteit gediend, en zelfs als sommigen zullen zeggen dat je je doel gemist hebt en geen succes behaald hebt, heb je in ieder geval geen zondig geweten. 4. Je zult jezelf niet tegenspreken als je op God vertrouwt. 5. Wie op zijn eigen werk vertrouwt, vaart vandaag deze kant en morgen de andere kant, als een schip dat voortgestuwd wordt door een wispelturige wind. Maar wie op de Heere vertrouwt, is als een schip dat voortgestuwd wordt door stoom, het snijdt door de golven, tart de wind en laat een helder zilver spoor achter op weg naar zijn haven.

Laat de mensen zien dat de wereld veranderd is, niet jij – dat de meningen en de stelregels van de mensen veranderd zijn, maar dat jij nog steeds onwankelbaar sterk bent in de kracht die alleen voort kan komen uit een vertrouwen op God.

Ter overdenking: Het zou droevig zijn als we alleen op God zouden vertrouwen voor dit leven (1 Korinthe 15:19), maar als we niet op Hem kunnen vertrouwen voor materiële zaken die we kunnen zien, hoe kunnen we er dan zo zeker van zijn dat we op Hem vertrouwen voor geestelijke zaken die we niet kunnen zien? Grote mannen van God deden het allebei (Psalm 23:6; 2 Timotheüs 4:18).

Preek 392, 12 mei 1861

13 mei

Lessen uit de grote paniek

Nog eenmaal zal Ik niet alleen de aarde, maar ook de hemel doen beven. Dit "nog eenmaal" duidt op de verandering van de dingen die kunnen wankelen als van dingen die gemaakt zijn, opdat de dingen die onwankelbaar zijn, zouden blijven. (Hebreeën 12:26–27)
Lees verder 2 Petrus 3:1–13.

Het is de meest populaire vergissing dat de wereld stilstaat, dat de wereld vast en onbeweeglijk is. Dit is al afgewezen als een astronomische theorie, maar als praktisch principe heerst het nog steeds in de menselijke geest. Galileo zei: "Nee, de wereld staat niet vast, de wereld beweegt." En lang daarvoor had Petrus gezegd dat alle dingen zouden vergaan. Uiteindelijk geloofden de mensen wel de astronoom, maar aan Petrus twijfelen ze nog steeds, of ze vergeten op zijn minst wat hij leerde.

Maar het is in de Schrift en uit de ervaring zo klaar als de dag dat er onder de maan geen stabiliteit gevonden kan worden. Toch bouwen de mensen eeuwig verder op het drijfzand van de aarde alsof het een vaste rots is. Ze verzamelen stof alsof het niet allemaal weer weggeblazen zal worden. "Dit

is het," roept de gierigaard terwijl hij zich vastklampt aan zijn zakken met goud, "de hemel en de hel zijn mythen voor mij." "Dit is je belangrijkste kans," fluistert de handelaar terwijl hij zijn handelsspeculaties met kracht doorzet, "geestelijke dingen zijn alleen voor dromers en sentimentalisten. Geld is de ware schat!"

Heren, jullie baseren jullie uitspraken op leugens. Deze wereld is maar een draaiende bal, zowel voor het menselijke leven als astronomisch. De hoop die je daarop vindt zal instorten als een kaartenhuis dat weggeblazen wordt door de wind. We hebben hier geen blijvende stad en het is tevergeefs als we die hier willen bouwen.

Deze wereld is niet de rots onder onze voeten zoals het lijkt. Deze wereld is niet beter dan die groene, maar verraderlijke, zachte en bodemloze moerassen waarin onoplettende reizigers worden opgeslokt. We spreken over het vaste land alsof er zoiets kon zijn als vaste grond. Nooit is dat woord meer misbruikt dan voor de wereld die voorbijgaat met al haar begeerte.

Ter overdenking: De aanleiding voor Spurgeons preken op 13 mei 1866 (zie ook de overdenking van morgen) was een onverwachte commerciële paniek. We moeten onze hoop voor dit leven niet stellen op aardse bezittingen (Haggai 1:5–6; Mattheüs 6:19; 1 Timotheüs 6:17). En we moeten onze hoop al helemaal niet stellen op aardse bezittingen voor het komende leven (Lukas 12:15–21; 16:19–23; Jakobus 5:1–3).

Preek 690, 13 mei 1866

14 mei

Een onbeweeglijk fundament

Voorzeker, de fundamenten worden omvergehaald! Wat kan de rechtvaardige dan doen? (Psalm 11:3)
Lees verder Psalm 46:1–11.

Er is iets wat de rechtvaardige kan doen als alle fundamenten verwijderd zijn: hij kan vertrouwen op God dat het uiteindelijk goed zal zijn. De wereldling zegt: "Het zal over honderd jaar nog steeds

hetzelfde zijn." De Christen zegt: "Ik hoef zo ver niet te kijken, het is nu goed." Maar de wind waait! "Het is goed." Maar de golven slaan! "Het is goed." Maar de zeilen worden gereefd! "Het is goed." Maar het schip heeft de wind tegen! "Het is goed." Maar voor ons zijn de rotsen! "Het is allemaal goed!"

Waarom? Omdat Degene aan het roer er alles van weet. Hij schiep zowel de wind als de golven. Hij weet hoe Hij met de storm om moet gaan. Ik zie niet dat het goed gaat, maar ik weet dat het goed gaat, ik "wandel door het geloof, niet door aanschouwing" (2 Korinthe 5:7). Als de fundamenten verwijderd worden, kun je het geloof op een hemelse manier beoefenen en zelfs tegen de wind in zeilen.

De nacht kan donker en somber zijn, maar de heldere morgen komt. Vrolijk zal de hemelse muziek de oren groeten als het nieuwe morgenlicht de vluchtende duisternis overwint. Dan verspreidt het zichzelf tot het met al zijn pracht alle dingen overspoelt die zelfs in de duisternis samenwerken voor het welzijn van Gods volk.

Ja, de ruwe winden in maart en de sombere regenbuien in april vervulden allemaal hun taak en nu kunnen we het zien en ons over het resultaat verheugen. We zullen zingen met Paulus en Silas in de gevangenis, want alles is nu goed zoals het hierna goed zal zijn in de hemel. Het is alleen in mate en besef dat onze aardse vreugde verschilt van de hemelse vreugde voor de ware gelovige.

Ter overdenking: Zelfs in de donkerste uren is de Christen al een erfgenaam van de verborgen schat die veilig voor hem bewaard wordt in de hemel (Mattheüs 6:20; Efeze 1:18; 1 Timotheüs 6:19; 1 Petrus 1:4). Zul jij die schat ook erven?

Preek 691, 14 mei (gepreekt op 13 mei 1866)

15 mei

Vijf discipelen, vier manieren

En de twee discipelen … volgden Jezus … Andreas, de broer van Simon Petrus, was een van de twee … Deze vond als eerste zijn eigen broer Simon … En hij leidde hem tot Jezus … De volgende dag … vond Hij Filippus … Filippus vond Nathanaël. (Johannes 1:37, 40–43,45)
Lees verder 1 Korinthe 9:16–23.

In het werk van de genade moet er altijd maar één ding gebeuren, maar toch is er altijd een verschillende werkwijze. Het is altijd Dezelfde die werkt in de verandering van de ziel, en toch wordt het hart op verschillende manieren gebroken en weer samengebonden.

Elke zondaar moet levend gemaakt worden door hetzelfde leven, gehoorzaam gemaakt worden aan hetzelfde Evangelie, gewassen worden in hetzelfde bloed, bekleed worden met dezelfde gerechtigheid, vervuld worden met dezelfde energie van God en uiteindelijk opgenomen worden in dezelfde hemel. Toch zal de bekering van geen twee zondaren hetzelfde zijn.

Vanaf het eerste begin van het leven met God tot de dag waarop het vervuld zal zijn in de middag van volmaakte heiliging in de hemel, zul je zien dat God in de één op die manier, in de ander op een andere manier en in een derde weer op een derde manier werkt. Want God is nog steeds de God van variatie. Laat deze orde vaststaan, toch zal Hij die variatie blijven openbaren. Dat is de veelzijdigheid van Zijn eigen gedachten en geest.

Als je dan naar de ietwat lange geschiedenis kijkt in Johannes 1:37–51, vol onderwijs, zul je vier verschillende manieren van bekering zien. We zien deze bekeringen bij de eerste vijf die de kern vormen van de groep apostelen. Dit zijn de eerste vijf die tot Christus komen, en ze werden gerekend onder Zijn discipelen. Het is erg opmerkelijk dat vijf mensen op vier verschillende manieren bekeerd worden. Kies vijf Christenen uit en vraag ze hoe ze gebracht werden om de Heere te kennen, en je zult vier andere manieren vinden dan de manieren die je hier gezien hebt.

Ter overdenking: De Heere Jezus is de enige weg tot God (Johannes 14:6), maar er is geen einde aan de manieren waarop we geleid worden tot geloof in Hem. God kan Zijn manieren variëren, maar Hij

verandert nooit Zijn principes (1 Korinthe 12:4–6).

Preek 570, 15 mei 1864

16 mei

Omkeren op de dag van de strijd

De zonen van Efraïm, gewapende boogschutters, keerden om op de dag van de strijd. (Psalm 78:9)
Lees verder Lukas 9:51–62.

Ze keerden om op de dag van de strijd. Ze keerden terug, net voordat ze beproefd zouden worden. Hoeveel doen wij wat de toets niet doorstaat! Hoeveel toewijding is er die nuttig is voor alles behalve voor dat waarvoor het bedoeld is! Het is allemaal tevergeefs als ik een waterdichte jas heb gekocht die overal goed voor is maar geen water tegenhoudt. Dan is het nergens goed voor.

Zo zijn er Christenen met een geloof dat goed is voor elke dag, behalve op de dag van de beproeving. Dan is het nergens goed voor. Een anker kan er op de wal mooi uitzien, het kan een opvallend sieraad zijn als het op het dek ligt of aan de zijkant hangt, maar wat heeft het voor nut als het niet houdt als de wind waait en het schip vast moet liggen?

Zo is er helaas veel geloof en toewijding die niet goed zijn op de dag van de beproeving.

Je weet pas of een soldaat echt een soldaat is als de trompet klinkt en er gestreden moet worden. Dan zul je het weten, als de bajonetten beginnen te steken, wie er echt soldatenbloed in zich heeft. Maar hoeveel keren er om als de strijd werkelijk begint; de dag van de beproeving is te veel voor hen. Ze keerden zich om op het enige moment waarop ze nuttig konden zijn. Iemand die zijn land moet verdedigen is alleen nuttig als hij dat ook echt doet. Zoals in elk beroep is er een seizoen waarin hij nodig is.

Als nu de soldaten van Christus nooit vechten, waar zijn ze dan goed voor?

Ter overdenking: Sommige dingen verleiden ons om terug te keren – verdrukking, vervolging, zorgen, rijkdom, begeerten (Markus 4:17, 19), genietingen van het leven (Lukas 8:14), lafheid (2 Timotheüs 1:15), liefde voor de wereld (2 Timotheüs 4:10). Op de dag van de strijd ging de Heere Jezus Christus namens ons regelrecht naar de frontlinie (Lukas 9:51). Ben jij bereid de goede strijd van het geloof namens Hem te strijden (1 Timotheüs 6:12)?

Preek 696, 16 mei (onbekende datum)

17 mei

Leid ons niet in verzoeking

Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
(Mattheüs 6:13)
Lees verder Mattheüs 4:1–11.

Er staat niet: "Verzoek ons niet," dan zouden we een probleem hebben. Er staat niet: "Heere, verzoek ons niet," maar er staat: "Leid ons niet in verzoeking." Ik denk dat ik je snel kan laten zien dat er een groot verschil is tussen leiden in verzoeking en daadwerkelijk verzoeken.

God verzoekt niemand. Verzoeken in de zin van verleiden tot zonde zou niet in overeenstemming zijn met Zijn natuur en geheel in strijd met Zijn karakter. Maar dat God ons in de strijd met het kwaad leidt, wat wij verzoeking noemen, is niet alleen mogelijk maar ook gebruikelijk.

Vaak leidt de grote Veldheer van de verlossing ons in Zijn voorzienigheid naar de slagvelden waar we het volle kwaad onder ogen moeten komen en het moeten overwinnen door het bloed van het Lam. Dit leiden in verzoeking is door Gods genade ten goede gekeerd voor ons welzijn, want door de verzoeking groeien we in kracht, genade en geduld.

Onze God en Vader kan ons met wijze bedoelingen, die uiteindelijk tot Zijn eer en ons welzijn zijn, leiden naar plaatsen waar Satan, de wereld en het vlees ons kunnen verleiden. Dit gebed moet dus begrepen worden in de zin van bescheiden zelfwantrouwen dat wegvlucht van de strijd.

Dit is bemoedigend: de bidder durft de verzoeking onder ogen te zien. Hij vreest het kwaad dat het in hem kan werken, maar er is ook een heilige vrees, een heilig zelfwantrouwen, een angst voor contact met de zonde, op welke manier dan ook. Deze vrees is niet in strijd met "Acht het enkel vreugde… wanneer u in allerlei verzoekingen terechtkomt" (Jakobus 1:2). Het is verbonden aan het gebed van de Verlosser: "Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan" (Mattheüs 26:39). Dit gebed voorkwam nooit dat Hij deze drinkbeker tot de laatste druppel leegdronk.

Ter overdenking: De verleiding tot de zonde zal komen (Lukas 17:1), maar nooit van God (Jakobus 1:13). Het was de Heilige Geest die de Heere Jezus in de wildernis leidde om verleid te worden, maar Satan was het die verleidde (Mattheüs 4:1) en God die voorzag in mogelijkheden om te ontsnappen (Mattheüs 4:4, 7, 10; 1 Korinthe 10:13).

Preek 509, 17 mei 1863

18 mei

Een aansporing

David bleef echter in Jeruzalem. (2 Samuël 11:1)
Lees verder 1 Timotheüs 5:9–15.

Laten we blijven bidden en ijverig zijn voor onze Meester. "Wees vurig van geest. Dien de Heere" (Romeinen 12:11). Mijn lieve vrienden, we sporen je niet aan om Christus te dienen om daardoor gered te worden. David was gered. Ik spreek alleen tot hen die gered zijn en ik bid en smeek jullie om te letten op de val van David en de ledigheid voordat hij viel. Dit is een waarschuwing voor jullie. Er zijn verleidingen voor de ijverige, maar alle verleidingen vallen degenen aan die niets doen.

Let op de uitvinding die mensen van het platteland gebruiken om wespen te vangen. Ze doen een beetje zoete vloeistof in een lange fles met een smalle hals. De wespen die niets doen komen langs en ruiken de zoetigheid, duiken erin en verdrinken. Maar de bijen komen langs, ze ruiken de zoetigheid en stoppen, maar ze duiken er niet in omdat ze honing voor

zichzelf moeten maken. Ze zijn te druk met het werk voor de gemeenschap om zichzelf te verwennen met die verleidelijke zoetigheid.

Greenham, een puriteinse godgeleerde, bezocht eens een vrouw die sterk verleid werd. Toen hij haar leven onderzocht, kwam hij erachter dat ze weinig te doen had en Greenham zei, "Zuster, daarom word je zo verleid, als je druk bezig bent kan Satan je verleiden, maar hij zal niet snel winnen. Hij zal het snel opgeven."

Christenen die niets doen worden niet zozeer verleid door de duivel, ze verleiden de duivel om hen te verleiden. Ledigheid zet de deur van het hart op een kier en vraagt Satan binnen te komen. Maar als we van 's morgens tot 's avonds bezig zijn, moet Satan de deur openbreken om binnen te komen. Onder soevereine genade en naast geloof is er geen betere bescherming tegen verleiding. "Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere" (Romeinen 12:11).

Ter overdenking: "Satan heeft altijd kwaad te doen voor handen die niets doen" (Isaac Watts). Hoe meer we bezig zijn voor de Heere, hoe minder tijd we hebben om voor Satan bezig te zijn. Toen Nehemia druk was voor de Heere werd hij verleid om zijn vijanden te ontmoeten in het dal Ono. Zijn reactie? Een duidelijk "O no" (Nehemia 6:2–4). Reageer jij hetzelfde?

Preek 450, 18 mei 1862

19 mei

Een verdeelde gemeente

Het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid. (1 Timotheüs 3:15)
Lees verder 1 Korinthe 5:9–6:11.

Ik herinner me een lachwekkend voorval in een gemeente waar grote ruzies waren. De predikant, de diakenen en de gemeente waren het niet met elkaar eens en stonden op het punt elkaar aan te vallen.

Uiteindelijk werd er beslist dat er een oplossing moest komen. Iedereen vond het goed dat een goede Christelijke boer die in de buurt woonde het oordeel zou vellen. Hij moest de zaak horen en een antwoord schrijven dat op de volgende vergadering voorgelezen zou worden.

Onze vriend, de boer, schreef de brief op hetzelfde moment dat hij ook de knecht advies gaf over de boerderij. En per ongeluk, of eerder door de gezegende voorzienigheid zoals God het wilde hebben, deed hij de brieven in de verkeerde enveloppen. Zo ging de brief voor de kerk naar de knecht en de brief die bedoeld was voor de knecht ging naar de kerk.

Op de vergadering, toen ze allemaal verzameld waren, werd deze brief aan de gemeente voorgelezen. "Lieve vriend, let op de omheining, houd die zo goed mogelijk overeind en kijk extra uit voor de oude zwarte stier."

Dat was een bijzondere brief voor de gemeente. Hij was per ongeluk naar hen verzonden, maar de predikant die dacht dat dit het advies was, zei dat hij het niet kon begrijpen. Een broeder stond op en zei dat het duidelijk genoeg was, ze moesten oppassen wie ze toe zouden laten tot de gemeente. Ze moesten de omheining overeind houden en ervoor zorgen dat er geen gaten waren. "En," zei hij, "die oude zwarte stier is zonder twijfel de geest van Satan die binnen wil komen om ons te verontrusten en te verdelen."

Zo legden ze hun verschillen bij, repareerden de omheining en keken ze extra uit voor de "oude zwarte stier." Dat zou elke gemeente moeten doen.

Ter overdenking: Een gemeente met veel verdeeldheid (1 Korinthe 1:10–12; 3:3–4; 6:1,6–8; 11:18–19) is een gemeente die de manieren van Satan niet kent en dringend behoefte heeft aan het juiste onderwijs over hem en zijn volgelingen (1 Korinthe 7:5; 10:20–21; 2 Korinthe 2:11; 11:3–4,14–15).

Preek 393, 19 mei 1861

20 mei

Blijdschap en vrede in het geloven

Blijdschap en vrede in het geloven. (Romeinen 15:13)
Lees verder Ezechiël 13:1–16.

Terwijl je blijdschap en vrede waardeert, moet je oppassen dat je ze niet overschat. Vergeet niet dat blijdschap en vrede, hoewel ze zeker wenselijk zijn, geen onfeilbare bewijzen zijn van je veiligheid. Er zijn veel mensen met grote blijdschap en veel vrede die niet gered zijn. Hun vreugde komt voort uit een dwaling en hun vrede is een valse vrede die niet rust op de rots van Gods waarheid maar op het zand van hun eigen verbeelding.

Het is zeker een goed teken dat de zomer eraan komt als de dagen warmer worden, maar ook in de winter zijn de dagen soms zacht. Ik moet er daarom niet van uitgaan dat het, als het zo warm is, ook direct lente is. En aan de andere kant was het de afgelopen week ook weleens koud. De dagen waren zo koud dat je zou denken dat het november was in plaats van mei.

Zo zijn blijdschap en vrede als heerlijke zonnige dagen. Blijdschap en vrede komen naar hen die geen geloof hebben en leven in de winter van hun ongeloof. Maar ze kunnen ook wegblijven bij hen die geloven. Of als ze toch komen, blijven ze niet altijd. Het kan koud zijn in mei en zo kan er soms verdriet en angst zijn in de ziel van een ware gelovige.

Begrijp dit, je moet het bezit van blijdschap en vrede niet zien als een absoluut noodzakelijk gevolg van je redding. Je kunt in de reddingsboot zijn, maar de reddingsboot kan zo op en neer gaan dat je je nog steeds erg ziek voelt en denkt dat je nog steeds in gevaar bent. Het is niet je gevoel van veiligheid dat je veiligheid geeft, je bent veilig omdat je in de reddingsboot bent, of je dat nu doorhebt of niet.

Ter overdenking: Het kan voor een Christen moeilijk zijn in dit leven, maar het beste moet nog komen (Lukas 16:25; Romeinen 8:18; 2 Korinthe 4:17; Hebreeën 12:11; 1 Petrus 5:10). De ongelovige kan een fijn leven hebben, maar het ergste moet nog komen (Psalm 73:3–5, 17–20).

Preek 692, 20 mei 1866

21 mei

De gelovige in de modder

Ontruk mij aan het slijk en laat mij niet wegzinken. (Psalm 69:15)
Lees verder Mattheüs 14:22–31; 15:21–28.

Luther was een man met het sterkste geloof, toch had hij soms maar weinig hoop. Hij was wel en hij was geen sterke gelovige. Hij twijfelde nooit aan de waarheid die hij verdedigde, maar zijn geloof voor zijn eigen aandeel in Christus hield zelden of nooit volle zekerheid in. De kracht van zijn geloof stopte hij in de vreselijk krachtige oorlog tegen de antichrist en de dwalingen van alle vormen. Hij geloofde de waarheid en hield moedig vast dat de rechtvaardiging alleen door het geloof was, toch twijfelde hij zelf soms of hij gerechtvaardigd was in Jezus Christus.

Hij geloofde in verlossing door het geloof in Christus' bloed, toch werd het voor hem, vooral op het laatst, erg moeilijk om te geloven dat hij gewassen was in het kostbare bloed. Rooms-Katholieke biografen, die hem als ze kunnen zullen belasteren, zeggen dat hij twijfelde aan alles wat hij preekte en dat hij er uiteindelijk achter kwam dat zijn geloof niet overeenkwam met de waarheid. Dit is niet waar. Er is niemand die krachtiger vasthield aan zijn getuigenis dan deze grote hervormer. Toch verwondert het me niet dat ze dit zeggen.

Hij twijfelde nooit aan de waarheid van de dingen die hij preekte, maar hij twijfelde regelmatig aan zijn eigen aandeel in die dingen. En toen hij stierf, was zijn getuigenis, hoewel ruim voldoende, niet zo schitterend als het getuigenis van de arme oude vrouw die rustend op Jezus stierf in een bescheiden huisje. De arme vrouw die alleen maar wist dat haar Bijbel waar was, was volkomen onbekend voor het Vaticaan en de trompet van haar roem zal nooit klinken en toch trad ze de eeuwige vrede binnen met veel luider gejuich en blijdschap dan Maarten Luther, die de wereld schudde met zijn donderende moed.

Ter overdenking: Je hoeft niet groot te zijn om rijk te zijn in het geloof (Jakobus 2:5). Ook de discipelen van de Heere lieten vaak zwak geloof zien (Mattheüs 8:26; 14:31; 16:8; 17:20; Markus 4:40; Johannes 20:25) dat overschaduwd werd door het geloof van onbekende gelovigen (Mattheüs 15:28;

Lukas 7:9).

Preek 631, 21 mei (onbekende datum)

22 mei

Struikelen of verheugen

Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een struikelblok. En: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. (Romeinen 9:33)
Lees verder 1 Petrus 2:4–8.

Wie zijn het die niet beschaamd worden? Het antwoord is algemeen en bijzonder. De tekst zegt: "Ieder die in Hem gelooft." Dat betekent dat iedereen die ooit geleefd heeft of ooit zal leven en in Christus gelooft niet beschaamd zal worden. Of hij nu een grote zondaar of een moralist is geweest, of hij nu geleerd of ongeleerd was, of hij nu een prins of een bedelaar was, dat doet er allemaal niet toe. "Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden."

Ook al kom je niet vaak in Gods huis, als je vandaag in Christus gelooft zul je je nooit voor Hem hoeven schamen. Als je jaren in Gods huis gezeten hebt en je voelt jezelf schuldig omdat je Hem zo lang verworpen hebt, als je nu in Hem gelooft zul je niet beschaamd worden.

Maar er is ook iets bijzonders. Het is: "Ieder die in Hem gelooft." Anderen zullen beschaamd worden. Er moet een werkelijk hartelijk geloven zijn. Er moet een eenvoudig vertrouwen zijn in de persoon en het werk van Christus. Dan zal er geen schaamte zijn.

Iemand zegt: "Maar ik heb zo weinig geloof, ik ben bang dat ik beschaamd zal worden." Nee, jij hoort bij "ieder." "Ieder die in Hem gelooft," al is zijn geloof nog zo klein, "zal niet beschaamd worden."

Iemand anders zegt: "Maar ik heb zo veel twijfels." Stil maar, lieve ziel, omdat je gelooft zul je niet beschaamd worden. Al je twijfel en je vrees zullen je nooit verdoemen, want je geloof zal overwinnen.

"Maar," zegt weer iemand anders, "ik ben zo verdorven, ik kom vandaag om over mijn onvolkomenheden te klagen, ze beheersen mijn geloof en de

afgelopen week ben ik gevallen." Ja, ziel, gevallen zoals je bent zul je niet beschaamd worden als je gelooft.

Ter overdenking: Ieder die in Hem gelooft, gaat niet verloren maar heeft eeuwig leven (Johannes 3:15–16), blijft niet in de duisternis (Johannes 12:46), ontvangt vergeving van zonden in Zijn Naam (Handelingen 10:43) en zal niet beschaamd worden (Romeinen 10:11). Het tegenovergestelde zal waar zijn voor hen die niet op Hem vertrouwen. Bij welke groep hoor jij?

Preek 571, 22 mei 1864

23 mei

De Heilige Geest en de wind

De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. (Johannes 3:8)
Lees verder Hooglied 4:12–16.

Ik heb verschillende predikanten gekend die een merkwaardige en eigenaardige ervaring hadden gehad die niet van groot belang was. Maar hun luisteraars begonnen op dezelfde manier te denken en te spreken; ze kregen dezelfde twijfels en angsten. Dat zal niet werken, zo werkt de Allerhoogste niet als we kijken naar de wind. Als Hij ervoor kiest om alle punten op het kompas te gebruiken, laten we dan Zijn Naam loven en verheerlijken. Zijn de verschillende winden niet verschillend in hun kwaliteiten?

Er zijn maar weinig mensen die van een oostenwind houden. De meesten van ons zijn blij als de wind uit het zuiden blaast. Het gewas lijkt van een zuidwestenwind te houden. Een stevige noordoostenwind is genoeg om ons te doen vergaan. Een voortdurende noordenwind kan de hele aarde bevriezen, terwijl de wind uit het westen beladen is met gezondheid van de zee. En hoewel de westenwind soms te sterk is voor de zieken, is het nooit verkeerd als die waait.

De ouden hadden allemaal verschillende opvattingen over de wind; sommige winden waren droog, sommige regenachtig, andere maakten je ziek en weer andere raakten de mensen op een andere manier.

Zeker heeft ook Gods Heilige Geest verschillende kwaliteiten. In het Hooglied blaast Hij zachtjes met de zoete adem van de liefde. Even later zien we dezelfde Geest hevig blazen met dreiging en aanklacht. Soms overtuigt Hij de wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel; dat is de noordenwind. Soms laat Hij Christus zien aan de zondaar en geeft Hij hem vreugde en troost; dat is de zuidenwind. Die wind waait zachtjes en geeft een zachtheid waarin arme onrustige harten zich kunnen verheugen. En toch werkt hier "één en dezelfde Geest" (1 Korinthe 12:11).

Ter overdenking: Als de Heilige Geest waait als de wind, dan heeft dat gezonde gevolgen; de Bijbel werd er bijvoorbeeld door geschreven (2 Petrus 1:21), de kerk werd erdoor gestimuleerd om te evangeliseren (Handelingen 2:1–2) en het doet zondaren opnieuw geboren worden (Johannes 3:8). Pas op voor andere winden met ongezonde gevolgen (Efeze 4:14).

Preek 630, 23 mei (onbekende datum)

24 mei

Pinksteren

En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:1–4)

Lees verder 2 Korinthe 3:1–6.

Hoe absoluut noodzakelijk is de aanwezigheid van de kracht van de Heilige Geest! Het is onmogelijk om God te verheerlijken en de zielen van de mensen te zegenen, tenzij de Heilige Geest met ons is. Degenen die zich op het gedenkwaardige Pinksterfeest verzameld hadden, waren allemaal mannen van geloof en gebed, maar ook deze gaven zijn alleen beschikbaar wanneer het hemelse vuur ze op doet laaien.

Het waren mannen met ervaring. De meesten hadden het Woord verkondigd en wonderen gedaan, ze hadden met hun Heere beproevingen en moeilijkheden doorstaan. Ze waren bij Hem geweest in Zijn verzoekingen. Onder hen waren de apostelen, de zeventig evangelisten, de vrouwen die achting verdienen, in wier huizen de Heere vaak gastvrij ontvangen was, ze hadden Hem gegeven wat ze hadden. Maar zelfs deze geliefde en geachte heiligen konden niets doen zonder de adem van God de Heilige Geest.

Apostelen en evangelisten durven niet eens iets alleen te doen, ze wachten in Jeruzalem tot ze de kracht van boven ontvangen. Niet om het gebrek aan onderwijs, ze hadden drie jaar op de school van Christus gezeten. De volmaakte wijsheid was hun leraar, weergaloze welsprekendheid was hun onderwijzer, smetteloze volmaaktheid was hun voorbeeld. Toch mochten ze hun monden niet openen om van het mysterie van Christus te getuigen totdat de Geest gekomen was met de gezegende zalving van boven.

Zeker, als dat bij hen het geval was, hoeveel meer moet dat bij ons het geval zijn?

Ter overdenking: Ongelovigen zijn van nature ongeestelijk (1 Korinthe 2:14). Gelovigen kunnen in de praktijk ongeestelijk zijn

(1 Korinthe 3:1). Alles in ons leven wat niet voortkomt uit de gaven (1 Korinthe 12:4,7) of de vruchten van de Heilige Geest (Galaten 5:22–23) is per definitie ongeestelijk.

Preek 551, 24 mei (Pinksteren 1863)

25 mei

Wederzijdse liefde

Want het deel van de HEERE is Zijn volk, Jakob is het gebied dat Zijn eigendom is. (Deuteronomium 32:9) Mijn deel is de HEERE, zegt mijn ziel. (Klaagliederen 3:24)
Lees verder 1 Johannes 4:7–19.

De liefde van God verandert ons naar haar beeld zodat we van de Heere kunnen zeggen wat Hij ook over ons zegt. God is liefde in essentie en als deze essentiële liefde vrij op ons schijnt weerspiegelen we deze liefde. Hij is als de zon, de grote vader van de lichten, en wij zijn als de maan en de planeten, we schijnen de stralen terug die we geleend hebben van Zijn helderheid. Hij is de gouden zegelring en wij, Zijn volk, zijn de was die de indruk ontvangt. Het is onze hemel om op Christus te lijken en onze voorbereiding op de hemel is een groeiende navolging van Hem in alles.

Zie je, broeders, hoe de Heere het Woord geeft, en onze harten, als een echo, herhalen elke lettergreep. De Heere heeft Zijn volk lief en wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Hij heeft Zijn heiligen gekozen, en zij hebben Hem gekozen als hun erfdeel. De heiligen zijn kostbaar voor Jezus, en voor ons, die geloven, is Hij kostbaar. Christus leefde voor ons en het leven is voor ons Christus. Door Zijn dood krijgen we alles en is ons sterven winst.

De kerk is de spiegel waarin Christus Zichzelf ziet. Ze is als een goede zangeres die het refrein zingt van Jezus' hooglied op de liefde. Terwijl Hij zingt, "Mijn zuster, Mijn bruid," antwoordt zij, "Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem." Het is heel heerlijk om te zien hoe de gelovigen, door Gods

genade, hetzelfde gevoel krijgen voor God als wat hun genadige Heere voor hen heeft.

Onze twee teksten geven ons een interessant voorbeeld. De kerk is Gods deel, Hij verheugt Zich in haar, Hij vindt in haar Zijn troost en vreugde, maar God is ook, als het gevolg hiervan, het deel van de kerk, haar vreugde en geluk. Geliefden, de liefde is wederzijds.

Ter overdenking: God heeft ons liefgehad (Johannes 3:16), hoe reageren we daarop? Met ongeloof, eigengerechtigheid of zelfverdediging? Of met liefde die tot uitdrukking komt in vertrouwen en gehoorzaamheid? Zijn wij al veranderd naar Zijn beeld (2 Korinthe 3:18)?

Preek 451, 25 mei 1862

26 mei

Ja, Vader!

In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard.
(Mattheüs 11:25)
Lees verder 1 Samuël 3:1–18.

"In die tijd antwoordde Jezus." Als je naar de context kijkt zie je nergens dat iemand Hem iets vroeg of dat Hij in gesprek was met iemand. "Ik dank U, Vader." Als iemand antwoordt, antwoordt hij degene die tot hem sprak. Wie sprak er dan met Jezus? Zijn Vader. Toch is dat hier niet opgenomen, dit laat ons zien dat Jezus voortdurende gemeenschap had met de Vader. Vaak sprak Zijn Vader zachtjes in Zijn oor.

Laten wij hiervan leren, nu wij net als Christus in de wereld zijn. Ik hoop dat ook wij stille gemeenschap hebben met de Vader zodat we Hem vaak zullen antwoorden. En als de wereld niet weet tot wie wij spreken, mogen we dan tot God spreken. Ik hoop dat we zullen reageren op die verborgen stem die geen oor gehoord heeft, terwijl ons eigen oor, geopend door de Geest van God, er met vreugde naar luistert. Ik houd ervan als de Christen

zich soms gedrongen voelt door een bijna niet te onderdrukken verlangen om te spreken, ook al is er niemand bij hem. De Geest heeft hem dan een gedachte gegeven. De Heilige Geest heeft iets tegen zijn ziel gezegd en hij antwoordt.

God heeft tot hem gesproken en hij verlangt ernaar om tot God te spreken. Dit kan zijn om te beamen wat God gezegd of geopenbaard heeft, om een zonde te belijden waarvan de Heilige Geest hem overtuigd heeft, om de genade die de Heere heeft voorzien te erkennen of om in te stemmen met een grote waarheid die God de Heilige Geest aan hem heeft laten zien. Houd je hart in die toestand, broeders, dat je klaar bent om te antwoorden als God spreekt.

Ter overdenking: Als er in de Schrift geschreven wordt dat de Heilige Geest specifiek iets ingeeft, waren de hoorders in een ontvankelijke gemoedstoestand (Handelingen 10:9,19,20; 13:2). Net als Martha (Lukas 10:39–40), zijn Christenen soms te druk en afgeleid om Gods stem te horen.

Preek 394, 26 mei 1861

27 mei

Het stenen hart weggenomen

Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. (Ezechiël 36:26)
Lees verder Spreuken 30:7–9.

Mensen die hun stenen hart kwijtgeraakt zijn, zijn bang voor de zonde. Zelfs vóór de zonde zijn ze er al bang voor. Alleen de schaduw van het kwaad dat op hun pad valt, beangstigt hen. Alleen voor de verleiding vluchten ze al als voor een slang. Ze willen er niet mee spelen of er hun moeite in steken, anders zouden ze verraden worden. Hun geweten wordt zelfs bij het naderen van het kwaad al verontrust, dan vluchten ze weg.

En in zonde, want zelfs de meest zachte harten zondigen, voelen ze zich ongemakkelijk. Als een zacht geweten vrede vindt in de zonde, is dat voor hen als rusten op een kussen vol doornen. En dan na de zonde komt de steek. Het hart van vlees bloedt alsof het verwond is tot in de kern. Het haat en verafschuwt zichzelf en walgt van zichzelf omdat het ooit is afgedwaald.

O stenen hart, je kunt met plezier aan de zonde denken, je kunt in zonde leven zonder daarom te geven en na de zonde bewaar je de zoetigheid onder je tong en zeg je: "Wie heeft over mij iets te zeggen? Wat geef ik erom, mijn geweten beschuldigt mij niet."

Dat zegt het zachte, gebroken hart niet. Vóór de zonde, in de zonde en na de zonde schreeuwt het in pijn tot God. In dienst en in zonde is het nieuwe hart zacht. Harde harten geven niet om Gods gebod. Harten van vlees willen gehoorzaam zijn aan elk gebod. "Laat me alleen de wil van mijn Meester weten en ik zal die doen."

Het hart van vlees treurt en klaagt voor God als het voelt dat het een gebod niet is nagekomen of gebroken heeft. O, er zijn veel harten van vlees die zichzelf niet kunnen vergeven. Ze kunnen het zichzelf niet vergeven als ze te weinig gebeden hebben, niet van de rustdag hebben genoten en als ze voelen dat ze hun hart niet genoeg gegeven hebben voor Gods eer.

Ter overdenking: Het zachte hart vóór de zonde (Genesis 39:7–12), in de zonde (Romeinen 7:14–25) en na de zonde (Psalm 51:1–5) zal door God niet veracht worden als het gebroken en verbrijzeld is (Psalm 51:17). Hebben jullie, lieve vrienden, zo'n hart van vlees?

Preek 456, 27 mei (gepreekt op 25 mei 1862)

28 mei

Moeilijkheden of zonde?

Zie mijn ellende en mijn moeite, neem weg al mijn zonden.
(Psalm 25:18)
Lees verder Hebreeën 11:23–28.

Verdriet is voor een Christen lichter dan het gewicht van overtredingen. Hij kan het verdragen dat zijn moeilijkheden voortduren, maar hij kan de last van zijn schuld of het gewicht van zijn overtredingen niet verdragen.

Er komen twee mensen aan mijn deur, beiden vragen ze om onderdak. De één heet Droefheid, hij heeft een heel sombere stem, een zware hand en hij kijkt me met grimmige ogen aan. De ander heet Zonde, hij spreekt zacht en vriendelijk, hij is mooi en zijn woorden zijn zachter dan boter.

Laat me hun gezichten kritisch bekijken, laat me onderzoeken hoe hun karakter is, want ik moet niet misleid worden door het uiterlijk. Ik zal mijn twee vrienden, die bij mij willen logeren, vragen hun handen te openen. Als mijn vriend Droefheid zijn handen met moeite opent, zie ik dat die ruwe hand een juweel vasthoudt. Hij wilde dat juweel in mijn huis achterlaten. Maar als ik mijn zachte en vriendelijke vriend Zonde dwing zijn hand te openen, zie ik dat hij een dolk in zijn mouw bewaart waarmee hij mij wilde steken.

Wat zal ik doen als ik wijs ben? Nou, ik zou erg blij zijn als beide vrienden goed genoeg waren om ergens anders te gaan logeren. Maar als ik er één moest kiezen dan sloot ik de deur voor mijn gladde vriend Zonde. Ik zou tegen mijn ruwe en lelijkere vriend Droefheid zeggen, “Kom, blijf bij mij, want God heeft jou misschien gestuurd als een boodschapper van genade voor mijn ziel.” “Zie mijn ellende en mijn moeite, neem weg al mijn zonden.” We moeten duidelijker en beslister zijn over de zonde dan over moeilijkheden.

Ter overdenking: Alles moet beter zijn dan de zonde, de Christen komt geen alternatieven tekort (Psalm 84:10; Mattheüs 18:8–9; Efeze 4:28; 5:4,11; Hebreeën 11:25). Is dat jouw gevoel? Of zou je liever vasthouden aan je zonde (Johannes 3:19), wat het ook met je doet (Romeinen 7:11) of met je

zal doen (Romeinen 6:23)?

Preek 741, 28 mei (onbekende datum)

29 mei

Hem zij de heerlijkheid

Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen. (Romeinen 11:36)
Lees verder 1 Korinthe 10:31–11:1.

De apostel doopt zijn pen weer in de inktpot en valt op zijn knieën. Hij kan het niet helpen, hij moet eindigen met een lofzang. “Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.”

Geliefden, laten we deze toewijding navolgen. Ik denk dat deze zin voor iedereen het gebed en het motto moet zijn. “Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.” Dit moet het enige verlangen zijn van de Christen. Ik geloof niet dat hij nog twintig andere wensen moet hebben.

Hij kan ernaar verlangen dat zijn kinderen goed opgevoed zullen worden, maar alleen zodat God verheerlijkt wordt tot in eeuwigheid. Hij kan ernaar verlangen dat het goed gaat met zijn bedrijf, maar alleen voor zover het hem helpt Gods heerlijkheid te verspreiden tot in eeuwigheid. Hij kan naar meer gaven en genade verlangen, maar het moet zijn zodat God verheerlijkt wordt tot in eeuwigheid.

Dit weet ik, Christen, je handelt niet zoals je moet handelen wanneer je bewogen wordt door een ander motief dan de heerlijkheid van je Heere. Als Christen ben je “uit Hem en door Hem.” Bid dat je ook “tot Hem” zult zijn.

Niets anders moet je hart laten kloppen dan de liefde voor Hem. Laat dit vurige verlangen in je ziel branden. Laat dit de grond zijn voor alles wat je doet. Laat dit je blijvende drijfveer zijn als je ijver verkilt. Maak alleen God je doel. Reken maar: waar het eigen ik begint, begint het verdriet. Maar als God je grootste vreugde en enige doel is, dan zing je:

“Het is voor mij gelijk, als Liefde mij leven of dood beschikt, gemak of pijn. Het geeft niet, als mijn oog enkel Gods heerlijkheid ziet.”

Ter overdenking: Als sommigen van ons één wens kregen, zou die dan overeenkomen met het doelbewuste verlangen van Gods volk in de Bijbel, zoals David (Psalm 27:4), Asaf (Psalm 73:25) en Paulus (Filippenzen 3:8–10,13–15)? Wat zou jouw wens zijn? Kun je daar met een zuiver geweten voor bidden?

Preek 572, 29 mei 1864

30 mei

Liefde voor de liefhebbende Heere

U, Die ik innig liefheb, maak mij bekend waar U de kudde weidt, waar U die op de middag laat rusten. Want waarom zou ik zijn als een gesluierde bij de kudden van Uw metgezellen? (Hooglied 1:7)
Lees verder Markus 9:2–9.

Toen Tigranes en zijn vrouw door Cyrus gevangengenomen waren, vroeg Cyrus aan Tigranes wat hij zou geven voor de vrijlating van zijn vrouw. De koning antwoordde: "Ik heb mijn vrouw zo lief dat ik er mijn leven voor over heb om haar te bevrijden van slavernij." Toen Cyrus zag hoe groot hun liefde voor elkaar was, liet hij hen allebei vrij.

Toen ze vrijgelaten werden, sprak iedereen over de schoonheid en vrijgevigheid van Cyrus, en vooral over de schoonheid van zijn persoon. Tigranes vroeg aan zijn vrouw wat zij van Cyrus dacht. Ze antwoordde dat ze niets anders gezien had dan het gezicht van de man die wilde sterven voor haar vrijheid. "De schoonheid van die man," zei ze, "doet me alle andere schoonheid vergeten."

En zeker, we willen hetzelfde van Jezus zeggen. We zullen de engelen niet afkeuren en niet slecht denken van de heiligen, maar de schoonheid van Hem die Zijn leven voor ons gaf is zo groot dat ze alle andere schoonheden overschaduwt. Onze ziel wil alleen Hem zien en niemand anders. Zoals de sterren hun gezichten verbergen in de aanwezigheid van de zon, zo zal alle vreugde en uitnemendheid verdwijnen als Christus Jezus, de grootste

vreugde en de grootste uitnemendheid, verschijnt. Als je Hem ziet, moet je Hem wel liefhebben.

Er werd gezegd van Henry VIII dat in hem alle gezichten van tirannen, moordenaars en dieven afgeschilderd waren. Als we dat omdraaien, kunnen we zeggen dat alle schoonheden, uitnemendheden en volmaaktheden afgeschilderd zijn in het gezicht van de Heere Jezus.

Ter overdenking: De Heere Jezus gaf werkelijk Zijn leven om Zijn bruid, de gemeente, te bevrijden (Efeze 5:25), uit de macht van de duisternis en zonde (Kolossenzen 1:13–14). Uit jij de gepaste verwondering, liefde en dankbaarheid (Galaten 2:20; 1 Petrus 1:8)?

Preek 636, 30 mei (onbekende datum)

31 mei

Een eeuwig aandenken

Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd. (Jesaja 49:16)
Lees verder Deuteronomium 33:1–5.

We hebben gehoord van een oosterse koningin die haar man zo liefhad dat een praalgraf om hem te herdenken niet genoeg was. Ze had een vreemde manier om haar genegenheid te laten blijken: toen de botten van haar man verbrand waren, nam ze de as en dronk die elke dag. Zo werd haar lichaam, zoals ze zei, het levende graf van haar man. Het was een vreemde manier om haar liefde te tonen.

Maar wat zullen we zeggen van deze goddelijke, hemelse, onberispelijke en sympathieke manier van herinnering door in de handpalmen te snijden? Woorden schieten te kort om onze intense tevredenheid te uiten met dit meest bewonderenswaardige teken van tederheid en innige genegenheid.

Het komt op mij over alsof de Koning gezegd heeft, “Graveer Ik Mijn volk in edelstenen? Kies Ik robijnen, smaragd of topaas? Nee, want deze zullen wegsmelten in de laatste vuurzee. Wat dan? Zal Ik ze op tafels schrijven van goud of zilver? Nee, want ze zullen verteren en bederven, de dieven zullen inbreken en ze stelen. Kerf Ik het gedenkteken diep in koper? Nee,

want de tijd zal het verslijten en dan zouden de letters niet meer leesbaar zijn. Ik schrijf ze op Mijzelf, op Mijn eigen handen. Dan zal Mijn volk weten hoe teder Ik ben. Dat Ik nog eerder in Mijzelf zal snijden dan dat Ik ze zal vergeten. Ik brandmerk de handen van Mijn Zoon met de namen van Zijn volk, zodat ze er zeker van zijn dat Hij ze niet zal verlaten. De gedachte aan Zijn wonden zal de gedachte zijn aan Zijn liefde voor hen. Ja, Zijn wonden zijn een eeuwig aandenken."

Hoe liefdevol, hoe hoogst voortreffelijk en bijzonder uitnemend is dan deze genegenheid van God voor ons door onze namen zo te herdenken.

Ter overdenking: Toen de hogepriester in het Oude Testament namens het volk voor de Heere verscheen, droeg hij op zijn kleding de namen van de twaalf stammen van Israël (Exodus 28:9–12,29) en de schuld van het volk (Exodus 28:36–38). Onze grote Hogepriester heeft in Zijn lichaam de zonde van Zijn volk gedragen (Jesaja 53:4–6; 1 Petrus 2:24), Hij kent elke gelovige bij naam (Johannes 10:3) en verschijnt namens hen voor God (Hebreeën 7:25; 9:24). Ben jij door Hem vertegenwoordigd?

Preek 512, 31 mei 1863

1 juni

Breng alles bij Mij

Maar zij zeiden tegen Hem: Wij hebben hier niets dan vijf broden en twee vissen. Hij zei: Breng ze hier bij Mij. (Mattheüs 14:17–18)
Lees verder Romeinen 12:1–8.

Het is de eerste plicht van de gemeente om haar middelen bij Christus te brengen, ook als ze ontoereikend lijken voor het werk. Maar hoe zal ze haar middelen brengen? Ze moet ze onder andere naar Christus brengen in toewijding.

Een broeder zegt, "Ik heb maar een klein beetje geld gespaard!" "Maakt niet uit," zegt Christus, "breng wat je hebt bij Mij." "O," zegt een ander, "ik heb maar weinig tijd om goed te doen." "Breng het bij Mij." "Maar," zegt iemand anders, "ik heb nog zo weinig kennis, ik kan niet goed spreken."

“Breng het bij Mij.” “O,” zegt weer iemand anders, “ik kan alleen lesgeven op de zondagsschool.” “Breng het bij Mij.” “O,” zegt een ander, “ik weet niet of ik dat kan doen, ik kan alleen maar traktaatjes uitdelen.” “Breng het bij Mij.”

Elk talent in de gemeente moet bij Christus gebracht worden en aan Hem worden toegewijd. En let hierop – ik zeg iets moeilijks wat sommigen van jullie niet kunnen aannemen – alles wat je in deze wereld hebt wat niet gewijd is aan de zaak van Christus, roof je van de Heere. Elke ware Christen gaf alles wat hij had toen hij zichzelf aan Christus gaf. Hij noemt niets wat hij heeft van zichzelf, het is allemaal van zijn Meester. We zijn niet trouw aan de zaak van de Meester totdat dat zo is.

“Wat? Moeten we dan niet voor onze gezinnen zorgen?” Ja, maar dat doet God. “Moeten we niet voor onszelf zorgen?” Ja, zolang je niet hebzuchtig bent. Vergeet niet, het is de taak van de Meester om voor je te zorgen. Als Hij voorziet door je eigen inspanningen doe je het werk van je Meester en ontvang je Zijn gift want het is Zijn werk om voor jou te voorzien. Maar er moet altijd een volkomen toewijding zijn van alles wat je hebt aan Christus. Waar je toewijding eindigt, eindigt ook je eerlijkheid tegenover God.

Ter overdenking: Zes dingen die je aan God moet toevertrouwen: je zaak (Job 5:8), jezelf (Psalm 10:14), je geest (Psalm 31:6), je wegen (Psalm 37:5), je werken (Spreuken 16:3) en je ziel (1 Petrus 4:19). Heeft Hij dit allemaal? We weten waarom we alles aan Hem toevertrouwen (2 Timotheüs 1:12).

Preek 453, 1 juni 1862

2 juni

Jehovah Tsidkenu

Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: de HEERE ONZE GERECHTIGHEID. (Jeremia 23:6)
Lees verder Jesaja 61:1–11.

In de Schrift wordt de gerechtigheid van Christus vergeleken met smetteloos en blinkend fijn linnen (Openbaring 19:14), als ik dat draag ben ik dus zonder vlek. Het wordt vergeleken met een gouden borduursel, dan ben ik, als ik die gerechtigheid draag, mooi en waardig om aan de tafel van de Koning der koningen van het feestmaal te genieten. In de gelijkenis van de verloren zoon wordt het vergeleken met het beste kleed, dan draag ik een beter kleed dan de engelen want zij dragen niet het beste kleed. Maar ik, arme verloren zoon, eens gekleed in lompen, vriend van de adel van de varkensstal – ik, net uit de rommel die gegeten wordt door varkens, word toch bekleed met het beste kleed! Zo word ik aanvaard door de Geliefde.

Bovendien is het ook eeuwige gerechtigheid. Dat is misschien wel het mooiste, deze mantel zal nooit verslijten. Geen draad zal ervan vergaan. Het zal nooit in flarden op de rug van de zondaar hangen. Hij zal leven en ook al leeft hij zo lang als Methusalem, het zal zijn alsof die mantel gisteren geweven was. Hij zal door de stroom van de dood gaan en de zwarte stroom zal de mantel niet vervuilen. Hij zal de heuvels van de hemel beklimmen en de engelen zullen zich afvragen welke witheid deze zondaar draagt. Ze denken dat er een nieuwe ster van de aarde opkomt om in de hemel te schijnen.

Hij zal het dragen onder de overheden en de machten en hij zal zich niet minder voelen dan zij. De gewaden van de cherubs en de mantels van de serafijnen zullen niet zo vorstelijk, priesterlijk en goddelijk zijn als deze mantel van gerechtigheid – deze eeuwige volmaaktheid die Christus geweven, binnengebracht en aan al Zijn volk gegeven heeft. U zij de heerlijkheid, o Jezus! U zij de heerlijkheid! Voor U is eeuwig onze lof! Hallelu-Jah, U bent Jah! Jehovah, ONZE GERECHTIGHEID.

Ter overdenking: De mantel van Christus' gerechtigheid die Christenen ontvangen (Jesaja 61:10) is niet alleen voor de show. Het is ook een essentieel onderdeel van de geestelijke wapenrusting van een Christen

(Efeze 6:14). Op je eigen gerechtigheid te vertrouwen is niet veel beter dan de strijd te strijden gewapend met een bezoedeld kleed (Jesaja 64:6).

Preek 395, 2 juni 1861

3 juni

Verzoening

Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien. (Jesaja 53:10)
Lees verder Lukas 15:11–24.

De grote armen van de eeuwige Vader willen je redden zoals je bent, want het grote werk van Christus heeft voor alles gezorgd wat nodig was voor God om de vuilste zondaar aan te nemen. Hoe kan de Vader de verloren zoon omarmen? Hij komt net uit de varkensstal, kijk naar hem, kijk naar zijn lompen, kijk hoe vuil ze zijn! We zouden ze nog niet eens met een tang vast willen pakken. Breng hem naar het vuur en verbrand het vuil! Stop hem in bad en was hem!

Die lippen kunnen niet kussen. Deze smerige lippen mogen de heilige wang van de heerlijke Vader niet aanraken. Maar zo is het niet. Hoewel hij nog ver weg was, zag zijn vader hem met lompen, armoede, zonde en vuiligheid. Hij wachtte niet tot hij schoon was maar hij rende, viel hem om de hals en kuste hem, gewoon zoals hij was. Hoe kon hij dat doen? De gelijkenis vertelt het ons niet. Deze gelijkenis gaat niet in op de verzoening.

Maar dit verklaart het: wanneer God een zondaar aanneemt, neemt Hij eigenlijk alleen Christus aan. Hij kijkt in de ogen van de zondaar en ziet daarin het beeld van Zijn eigen lieve Zoon en Hij neemt hem mee naar binnen.

We hoorden eens van een goede vrouw die een matroos die voor haar deur stond, wie hij ook mocht zijn, altijd gastvrij ontving. Ze deed dit omdat ze haar eigen dierbare zoon in hem dacht te zien die al jaren weg was en van wie ze al lang niet meer gehoord had. Altijd als ze een matroos zag, dacht

ze aan hem en omwille van haar zoon behandelde ze die vreemdeling dan vriendelijk.

Dat doet mijn God ook. Wanneer Hij een zondaar ziet die verlangt naar vergeving en aanneming, ziet Hij Zijn Zoon in mij en Hij neemt mij om Zijn Zoon aan.

Ter overdenking: Het is mogelijk om aangenomen te worden door God in Zijn geliefde Zoon (Efeze 1:6), maar de geschikte tijd om aangenomen te worden is nu (2 Korinthe 6:2). Na de dood komt het oordeel (Hebreeën 9:27), dan is er geen tijd meer om gewassen te worden van onze zonden.

Preek 561, 3 juni (onbekende datum)

4 juni

Op wie vertrouw je?

Op wie stelt u nu uw vertrouwen? (Jesaja 36:5)
Lees verder 2 Kronieken 14:1–15.

Ik rust met mijn hele ziel op het volbrachte werk van Christus en ik heb niets gevonden dat me doet vermoeden dat ik op iets rust waardoor ik mislukking zal ontmoeten. Nee, hoe ouder iemand wordt, hoe meer hij ervan overtuigd wordt dat hij die door het geloof op Christus leunt, nooit bang hoeft te zijn. Hij kan in vrede en vertrouwen gaan want de bergen kunnen wijken en de heuvels zullen wankelen maar God en Zijn doel zullen niet veranderen.

Ja, God is ons vertrouwen waard. En ik denk dat we kunnen zeggen, om God bij anderen aan te prijzen, dat we op Hem kunnen vertrouwen voor de toekomst. We zijn op vreemde plaatsen en in behoorlijk bijzondere omstandigheden geweest de afgelopen tijd, maar Hij bracht ons nooit op een plek waar we in Hem niet alles konden vinden wat we nodig hadden. Daarom zijn we aangemoedigd te geloven, wanneer de donkere nacht van de dood zal komen, met haar verzameling van verschrikkingen, dat we geen

kwaad zullen vrezen, want dezelfde God zal met ons zijn als onze hulp en onze schuilplaats.

Het Britse eiland Man heeft in zijn wapen drie benen en hoe je ze ook draait, je weet dat ze altijd staan. Zo is het met de gelovige, het maakt niet uit hoe je hem laat vallen, hij zal iets vinden om op te staan. Werp hem in de dood, in het leven, in het hol van de leeuw, in de buik van de vis, werp hem in het vuur of in het water, de Christen vertrouwt nog steeds op zijn God en ervaart Zijn aanwezigheid in de moeilijke tijden.

"Op wie stelt u nu uw vertrouwen?" We kunnen moedig antwoorden, "We vertrouwen op God, Zijn kracht raakt nooit uitgeput, Zijn liefde houdt nooit op, Zijn vriendelijkheid verandert niet, Zijn trouw breekt nooit, Zijn wijsheid zal nooit tekortschieten en Zijn volmaakte goedheid kan nooit verminderen."

Ter overdenking: Bestudeer de getuigenissen van iemand die op de Heere vertrouwd heeft (Psalm 28:7; 56:3–4,9–11; 73:28; 2 Korinthe 1:9–10). Mensen of materiële dingen kunnen je vertrouwen beschamen (Psalm 41:9; 52:7; 146:3; Spreuken 11:28). Op wie vertrouw jij?

Preek 646, 4 juni (onbekende datum)

5 juni

Het teken van de doop

Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.
Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.
(Markus 16:15–16)
Lees verder Romeinen 6:3–4.

Wat hebben het geloof en de doop met elkaar te maken? Ik geloof dat dit het is, de doop is de belijdenis van het geloof. Degene die gedoopt wordt was al een soldaat van Christus maar nu trekt hij zijn uniform aan. Hij geloofde al in Christus maar zijn geloof bleef tussen God en zijn eigen ziel. In de doop zegt hij tegen degene die hem doopt, "Ik geloof in de Heere Jezus Christus," en tegen de gemeente zegt

hij, “ik verenig mij als een gelovige met de gemeenschappelijke waarheid van het Christendom,” en tegen de toeschouwers zegt hij, “Wat jullie ook doen, ik zal de Heere dienen.” Het is de belijdenis van zijn geloof.

Verder geloof ik dat de doop voor de gelovige ook een getuigenis is van zijn geloof. Door de doop vertelt hij de wereld wat hij gelooft. Hij zegt, “Ik word begraven in het water. Ik geloof dat de Zoon van God metaforisch gedoopt werd in lijden; ik geloof dat Hij letterlijk gestorven en begraven was.” En als hij opkomt uit het water verklaart hij aan alle mensen dat hij gelooft in de opstanding van Christus.

Er is een voorstelling van Christus’ dood in het avondmaal en er is een voorstelling van Christus’ begrafenis en opstanding in de doop. De doop is een voorbeeld, een teken, een symbool en een spiegel voor de wereld. Het is de spiegel waarin de inhoud van het geloof wordt weerspiegeld. We zeggen tegen de toeschouwer die naar de betekenis van deze instelling vraagt, “We willen ons geloof verklaren dat Christus begraven is, dat Hij opstond uit de dood en we belijden dat deze dood en opstanding de grond van ons vertrouwen is.”

Nogmaals, de doop is ook het geloof op de juiste plaats. Het is een van de eerste daden van gehoorzaamheid, of het zou dat moeten zijn.

Ter overdenking: Deze preek, gepreekt tegen de leer van wedergeboorte door de doop, leidde tot fel verzet tegen Spurgeon. De doop volgt op bekering (Handelingen 2:38), het aannemen van het woord (Handelingen 2:41) en het geloof in het Evangelie (Handelingen 8:12,37; 18:8).

Preek 573, 5 juni 1864

6 juni

Gehoorzamen is beter dan slachtoffer

Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen. (1 Samuël 15:22)
Lees verder Jakobus 4:11–17.

Als het je niet lukt om één van Christus' geboden aan Zijn discipelen te houden, dan bid ik je, broeder, wees niet langer ongehoorzaam. Ik weet bijvoorbeeld dat sommigen van jullie het, als gelovigen, als jullie plicht zien gedoopt te worden. Als je niet dacht dat het je plicht was, zou ik jullie deze tekst niet opleggen. Als je voelt dat het juist is en je doet het niet, laat me dan dit zeggen: al je veronderstellingen van je verbinding met je Meester, en alle andere dingen die je doet, zijn niets waard als je dit verwaarloost.

"Te gehoorzamen," zelfs in het minste of kleinste, "is beter dan slachtoffer." En ijverig te luisteren naar de geboden van de Heere is beter dan het vet van rammen. Sommigen van jullie, die belijden Christen te zijn, houden zich in hun leven misschien bezig met verkeerde handel. Je geweten heeft het vaak gezegd, "Stap eruit!" Je bent niet op de plek waar Christenen moeten zijn maar je hoopt een beetje geld te verdienen, je daarna terug te trekken om er vervolgens heel veel goeds mee te doen. God geeft niets om het vet van jouw rammen, Hij vraagt niet om deze offers die jij wilt brengen.

"Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen." Misschien ben je verbonden aan een Christelijke kerk waarin je veel ziet wat verkeerd is, je weet dat je het niet moet toelaten, toch doe je het. Je zegt, "Maar dan kan ik tot nut zijn en als ik ermee naar buiten treed kan ik niet zo nuttig zijn als ik nu ben." Mijn broeder, jouw nuttigheid is maar als het vet van rammen, gehoorzamen is veel beter!

Ter overdenking: Te beweren dat het doel het middel rechtvaardigt is te beweren dat je het beter weet dan God. Saul kende Gods wil (1 Samuël 15:3), deed die niet (1 Samuël 15:11), beweerde dat hij die wel gedaan had (1 Samuël 15:13,20) en pronkte met de beste motieven (1 Samuël 15:15,21). Het is minder verkeerd als je Gods wil niet kent en die ook niet doet dan te

weten wat Gods wil is en er toch niet naar te luisteren (Lukas 12:47–48).

Preek 686, 6 juni (onbekende datum)

7 juni

Het gebed van een jongere

Verzadig ons in de morgen met Uw goedertierenheid, dan zullen wij juichen en verblijd zijn, tijdens al onze dagen. (Psalm 90:14)
Lees verder Prediker 11:6–12:7.

Zij die Jezus vroeg liefhebben, hebben de beste hoop om als Christen gelukkige dagen te genieten. Zij zullen het meeste dienen en dit dienen van God is pure vreugde. Hun jeugdige kracht zal hen in staat stellen om meer te doen dan zij die later pas gaan dienen als ze oud en versleten zijn. De vreugde van de Heere is onze kracht; en aan de andere kant is het besteden van onze kracht in Zijn dienst onze vreugde.

Jongere, als je de Heere vijftig jaar dient, zul je zeker al je dagen vrolijk zijn. Hoe eerder we veranderen, hoe langer we kunnen studeren op de universiteit van Christus waardoor onze kennis van Hem dus dieper zal zijn. We hebben dan meer tijd voor gemeenschap en meer tijd van broederschap. We hebben meer tijd waarin de kracht van het gebed bewezen wordt en meer tijd om Gods trouw te beproeven dan wanneer we later tot Hem komen.

Zij die laat komen zijn gezegend dat ze geholpen worden om veel te leren, maar zij die vroeg komen zullen dat zeker overtreffen. Laat mij jong zijn, als Johannes, zodat ik veel jaren van liefdevolle dienst en een innige relatie met mijn Heere kan hebben. Zeker, degenen die vroeg veranderen kunnen op meer vreugde rekenen, want ze hoeven niet te strijden tegen dat waar anderen tegen moeten strijden, ook hoeven ze daarover niet te treuren. Jouw botten zijn niet gebroken, je kunt rennen zonder moe te worden, je bent niet gevallen zoals sommige anderen, je kunt lopen zonder uitgeput te raken.

De grijsharige man die op zestigjarige leeftijd veranderd is, voelt hoe de herinnering aan de zonden uit zijn jeugd zich aan hem vastklampt. Als hij wil loven, herleeft er een oud onrein lied in zijn gedachten. Als hij opstijgt naar de hemel, herinnert hij zich plotseling die zonde die hij graag zou vergeten. Maar jij, gered door Gods genade voordat je in de kaken van de leeuw gevallen bent of onder de klauw van een beer terechtgekomen bent, jij zult zeker je hele leven reden hebben tot vreugde.

Ter overdenking: Denk aan een paar jongere gelovigen die veel vrucht droegen voor God. Jozef (Genesis 41:12), Jozua (Exodus 33:11), Samuël (1 Samuël 2:18), David (1 Samuël 17:33), Salomo (1 Kronieken 22:5), Josia (2 Kronieken 34:3), Jeremia (Jeremia 1:6), Timotheüs (1 Timotheüs 4:12). De leiders van de gemeente van morgen zijn de jongere gelovigen van vandaag.

Preek 513, 7 juni 1863

8 juni

Het gebed van de kleine Samuël

Spreek, HEERE, want Uw dienaar luistert. (1 Samuël 3:9)
Lees verder Mattheüs 21:6–16.

Kinderen die een gebed leren kunnen met Gods genade met een oprecht hart bidden. Ik hoop dat ze dat zullen doen. Maar ik denk dat ze de dingen van God beter begrijpen als je ze, in plaats van een gebed, de betekenis en de waarde van het gebed uitlegt. Ik denk dat dit het beste is.

Leg, als Christelijke ouder, uit aan je kind wat bidden is, vertel je kind dat God gebeden beantwoordt, verwijs je kind naar de Verlosser en dring er bij je kind op aan dat hij zijn verlangens in zijn eigen taal uitdrukt, als hij wakker wordt maar ook als hij weer naar bed gaat.

Verzamel je kleine kindertjes om je heen en luister naar hun woorden, fluister ze in wat ze nodig hebben en herinner ze aan Gods genadige belofte. Je zult versteld staan, en je enigszins vermaken, want je zult vaak verbaasd

zijn over de uitdrukkingen die ze gebruiken, de bekentenissen die ze zullen doen en de verlangens die ze uit zullen spreken.

Ik weet zeker dat iedere Christen die op gehoorafstand staat en luistert naar het eenvoudige gebed van een klein kind dat God ernstig vraagt wat het wil, achteraf nooit zal wensen dat het kind een gebed geleerd had. Je zult zeggen dat, als onderwijs voor het hart, de geïmproviseerde uiting oneindig veel beter was dan het best opgestelde gebed en dat er nooit meer een gebed vooraf opgesteld moet worden.

Maar, laat ik niet te stellig spreken. Als je je kind een gebed moet leren, wees er dan in ieder geval zeker van dat je ze niets leert wat niet waar is. Als je je kinderen een catechismus (opsomming van het Christelijke onderwijs in de vorm van vragen en antwoorden) leert, let er dan op dat het grondig Bijbels is, anders leer je ze leugens te vertellen.

Ter overdenking: Als tweedehandse en door de mens gemaakte toewijding in de mond begint in plaats van in het hart is het niet aanvaardbaar voor God (Jesaja 29:13). De Heere Jezus hield ervan dat kinderen tot Hem kwamen als kinderen (Markus 10:13–16). God kan ze leren hartelijk te loven (Mattheüs 21:15–16).

Preek 586, 8 juni (onbekende datum)

9 juni

Vrede door geloven

Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus. (Romeinen 5:1)

Lees verder Exodus 12:1–13.

Laat dit je motto zijn, "Niets dan Jezus." Mannen en broeders, als de Israëlieten bij de instelling van het Pascha naar buiten gegaan waren en bij de bovendorpel van hun deurpost gezegd hadden, "Dit is een bovendorpel, gemaakt van gewoon hout, we zullen het schilderen," en als ze daarna, vertrouwend op de verf, weer naar binnen zouden gaan, dan zou de verderfengel hen gevonden en vernietigd hebben.

Of als ze zeiden, “We zullen onze naam boven de deur schrijven, het is een goede naam en we zullen er ook een lijst met liefdadigheid en goede werken bij schrijven,” dan zou de verderfengel zijn toegeslagen in dat huis en er zou een gejammer opgaan als in het huis van de Egyptenaren. Maar wat deden ze? Ze namen het bloed en ze markeerden de bovendorpel en de beide deurposten, ze besmeurden ze met een donkerrode vlek. Daarna gingen ze naar binnen en aten het Paaslam met vreugde. En terwijl de kreten van de Egyptenaren opstegen in de koude nachtelijke lucht, bereikten de kreten van de zonen van Israël de hemel, want de engel van de dood had het bloed gezien en door het teken wist hij dat hij die woning moest overslaan. Hij mocht daar niemand doden.

Het woord van God was niet, “Als Ik je geloof zie,” maar, “Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan.” O ziel, als je op Jezus vertrouwt, is het bloed vandaag op je voorhoofd. Er zal geen veroordeling zijn in Gods ogen. Waarom ben je dan bang? Je bent veilig, want het bloed beschermt elke ziel die daar ooit door beschermd is. Geloof in de Heere Jezus Christus en je zult verlost worden. Maar als je niet gelooft, kun je vertrouwen op wat je wilt maar je zult veroordeeld worden.

Ter overdenking: Een lam in het huis, dood of levend, was niet genoeg voor de Israëlieten. Het moest geofferd worden en het bloed moest aangebracht worden (Exodus 12:6–7). Zo is het niet genoeg dat we het leven van Christus, ons Paaslam, bewonderen (1 Korinthe 5:7), of dat we aannemen dat Zijn dood ons automatisch redt. Zijn bloed moest vergoten worden en het moet op ons, individueel, gesprengd worden door het geloof (Hebreeën 9:22; 12:24; 1 Petrus 1:2).

Preek 510, 9 juni (onbekende datum)

10 juni

Mijn zonde op Hem

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. (Jesaja 53:6)

Lees verder 1 Petrus 2:22–25.

Er was een relatie tussen God en Zijn volk die te vaak vergeten wordt, maar dit maakte het vanzelfsprekend dat Hij de zonde van Zijn volk zou dragen. Waarom spreekt de tekst van zondigen als schapen? Ik denk dat dit is om ons eraan te herinneren dat Christus onze Herder is.

Mijn broeders, Christus nam niet de zonden van vreemden op Zich. Vergeet niet dat er altijd een mysterieuze en intieme eenheid was tussen hen die zondigden en de Christus die leed.

Wat als ik zeg dat het niet onrechtvaardig is, maar volgens de wet, als de man het moet dragen als de vrouw iets schuldig is? En nu de gemeente van God gezondigd had, was het recht dat haar Man, die haar getrouwd had, namens haar schuldenaar werd. De Heere Jezus was getrouwd met de gemeente en het was daarom niet vreemd dat Hij haar lasten droeg.

Het was vanzelfsprekend dat de naaste familie de erfenis verloste. Het was het meest gepast dat Immanuël, de naaste familie, Zijn gemeente verloste met Zijn eigen bloed.

Vergeet niet dat onze eenheid zelfs nog inniger was dan de huwelijksband; we zijn leden van Zijn lichaam. Je kunt mijn hand niet straffen zonder dat mijn waarnemingsvermogen in mijn hersenen meelijdt. Lijkt het je vreemd dat het Hoofd moet lijden als de mindere lichaamsdelen gezondigd hebben?

Volgens mij, mijn broeders, hoewel Zijn plaatsvervanging vol genade was, was die niet onnatuurlijk maar volgens de wetten van de eeuwige liefde.

Ter overdenking: Dat de Heere Jezus Christus de zondaren met wie Hij Zich identificeerde broeders noemde, was volkomen gepast (Mattheüs 3:13–15; Hebreeën 2:10–14,17). Als God berouwvolle zondaren

vergeeft, verlaat Hij niet Zijn gerechtigheid, Hij past die toe (1 Johannes 1:9).

Preek 694, 10 juni 1866

11 juni

Er is hoop

Als ze iemand vernederen, en je zegt: Omhoog! dan zal God degene die de ogen heeft neergeslagen, verlossen. (Job 22:29)
Lees verder Klaagliederen 3:17–29.

Er is hoop! Hij die zei dat er geen hoop was, is al vanaf het begin een leugenaar en moordenaar, hij is de vader van de leugen. Er is hoop omdat Jezus stierf. Er is hoop, overal, behalve in de helse zee. Er is hoop in het ziekenhuis waar een zieke nog maar een paar uur te leven heeft. Er is hoop, ook al heeft iemand zich buiten de grenzen van de samenleving gezondigd. Er is hoop voor de veroordeelde, hoewel hij moet lijden onder de gesel. Er is hoop voor de man die zichzelf heeft weggegooid.

Jezus kan nog steeds redden. Niemand van de bemanning van de reddingsboot kan zeggen dat er geen hoop is terwijl ze het schip nog zien zinken. Niemand van de brandweer kan zeggen dat er geen hoop is als er nog levende mensen zijn in het brandende huis. Niemand van het moedige leger van Christenen kan zeggen dat er geen hoop is als de ziel nog binnen het bereik is van het geluid van genade. Geen mensentong kan uitroepen dat er geen hoop is, en geen mensenhart moet daarnaar luisteren.

Moge God ons genade geven om te gaan en iedereen die neergebogen is te vertellen dat er hoop is om opgericht te worden. We moeten ze ook vertellen waar die hoop te vinden is. Vertel ze dat die alleen bij het kruis te vinden is. Vertel ze dat ze opgericht kunnen worden door het kostbare bloed. Vertel ze dat het gratis is, door eenvoudig te vertrouwen op Christus. Vertel ze dat het vrije genade is en dat ze zelf niets hoeven te verdienen, ze hoeven niets goeds mee te brengen. Ze mogen komen zoals ze zijn en hoop vinden in Christus.

Ter overdenking: Het is een feit dat zij die in de wereld zijn zonder Christus ook zonder hoop zijn (Efeze 2:12), maar omdat ze nog steeds in het land van de levenden zijn, is er nog hoop (Prediker 9:4) dat alles omgekeerd kan worden!

Preek 731, 11 juni (onbekende datum)

12 juni

Niets zonder de Heilige Geest

Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden. (Johannes 16:7)
Lees verder 1 Korinthe 2:9–16.

Zonder de Heilige Geest is er nooit iets goeds in je hart gekomen, ook zal dat er zonder de Heilige Geest nooit komen – geen zucht van berouw, geen uitroep van geloof, geen glans van liefde en geen traan van heilig verdriet. Behalve door de Geest kan je hart nooit kloppen met Gods leven. Zonder de Heilige Geest ben je niet in staat tot de kleinste geestelijke emoties, laat staan geestelijke daden. Je ligt in de dood en leeft voor het kwaad, je bent absoluut dood voor God tot de Heilige Geest komt en je levend maakt.

De bloemen van Christus zijn allemaal exotisch. "Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont" (Romeinen 7:18). "Wie zal een reine geven uit een onreine? Niet één" (Job 14:4). Alles moet van Christus komen en Christus geeft niets aan de mensen dan door de Geest van alle genade. Bekroon de Geest dan als het kanaal van al het goede dat in jou komt. En verder kan er niets goeds uit jou komen zonder de Heilige Geest. Ook als het al in je is, dan slaapt het tot God in jou het willen en het werken werkt naar Zijn welbehagen (Filippenzen 2:13).

Verlang je ernaar te preken? Hoe kun je dat zonder dat de Heilige Geest je tong aanraakt? Verlang je ernaar te bidden? O, wat een nutteloos werk is het tenzij de Geest voor je pleit. Heb je het verlangen de zonde te bedwingen?

Wil je heilig zijn? Wil je als je Meester zijn? Is het je verlangen op te stijgen naar overtreffende hoogten van geestelijkheid? Wil je zijn als de engelen van God, vol ijver en vuur voor de zaak van je Meester? Zonder de Geest kan dat niet. "Zonder Mij kunt u niets doen" (Johannes 15:5).

O tak van de wijnstok, je kunt geen vruchten voortbrengen zonder vocht. O kind van God, je hebt geen leven in je dan het leven dat God je door Zijn Geest geeft.

Ter overdenking: Christenen zijn wie ze zijn als gevolg van het ontvangen van de Heilige Geest, van Zijn onderwijs en Zijn gaven (1 Korinthe 2:12–14). Als ontvangers van alles wat we hebben, moeten we nooit trots zijn op onze gaven alsof we ze zelf hebben doen ontstaan (1 Korinthe 4:7), ook moeten we ze niet monopoliseren (1 Petrus 4:10).

Preek 574, 12 juni 1864

13 juni

Het herstel van Israël

Zo zegt de Heere HEERE tegen deze beenderen: Zie, Ik ga geest in u brengen en u zult tot leven komen. Ik zal pezen op u leggen, vlees op u doen komen, een huid over u heen trekken, en geest in u geven, zodat u tot leven komt. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.
(Ezechiël 37:5–6)
Lees verder Romeinen 11:1–12.

Israël zal geestelijk veranderen en hersteld worden. Zowel de tekst als de context leren dit. De belofte is dat ze hun afgoden zullen opgeven, en kijk, dat hebben ze al gedaan. "Dan zullen zij zich niet meer verontreinigen met hun stinkgoden" (Ezechiël 37:23). Welke zonden de Joden ook hebben, het is zeker geen afgoderij. "De HEERE, onze God, de HEERE is één" is een waarheid die door de Joden veel beter wordt begrepen dan door enig ander mens op deze aarde, uitgezonderd de Christenen.

Voor altijd los van de verering van alle afbeeldingen, van alle soorten, is het Joodse volk nu verdwaasd door tradities of bedrogen door filosofie. Ze

zal echter, in plaats van deze misleiding, een geestelijke godsdienst hebben. Ze zal haar God liefhebben, "Dan zullen zij een volk voor Mij zijn en Ík zal een God voor hen zijn" (vers 23). De onzienlijke, maar almachtige Jehovah zal door Zijn oude volk aanbeden worden in geest en in waarheid. Ze zal tot Hem komen op de manier die Hij voor haar heeft aangewezen en haar Middelaar aannemen Die haar voorvaderen verworpen hebben.

Ze zal in de verbondsrelatie komen met God, dat vertelt de context ons, "Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten" (vers 26). En Jezus is onze vrede, daarom geloven we dat God met dat volk een verbond van genade zal oprichten, het verbond waarvan Christus het verbondshoofd, het wezen en de borg is.

Ze zal wandelen in Gods wet en verordeningen en zo de praktische gevolgen tonen van haar vereniging met Christus die haar vrede gegeven heeft. Al deze beloften houden zeker in dat het volk Israël zal veranderen en dat deze verandering blijvend zal zijn.

Ter overdenking: Heb je in je theologie en gebeden plaats voor de Joden? Bid samen met de apostel Paulus (Romeinen 10:1) dat steeds meer Joden het Nieuwe Verbond dat God gemaakt heeft zullen aanvaarden, dat Hij hun God zal zijn en dat zij Zijn volk zullen zijn (Hebreeën 8:8,10).

Preek 582, 13 juni (gepreekt op 16 juni 1864)

14 juni

Getuig van Hem

En de vrouw, die bevreesd was en beefde, omdat zij wist wat er met haar gebeurd was, kwam en wierp zich voor Hem neer en vertelde Hem de volle waarheid. (Markus 5:33)

Lees verder 1 Thessalonicenzen 1:1–10.

Lieve vrienden, je hebt er geen idee van hoe nuttig je openbare belijdenis van Christus zal zijn voor een bevende ziel. Een reden waarom we kerken hebben en samenkomen is om de zwakken te helpen. Als

wij durven zeggen dat Christus ons verlost heeft, worden anderen aangemoedigd om naar de Heere Jezus te gaan en dezelfde genade te vinden.

Je zegt, "Maar, de kerk wil dat niet." Maar waar zou de zichtbare kerk zijn op deze aarde als ik en alle Christenen dat met mij zouden zeggen? Wat voor één Christen goed is om te doen, is goed voor alle Christenen. Als jij de Heere Jezus niet hoeft te belijden, hoeft niet één gelovige dat, en waar zou de kerk dan zijn? Hoe zouden we dan kunnen dienen? Waar is Christus' waarheid dan? Hoe moeten zondaren dan verlost worden?

Stel je voor, mijn broeder, dat Johannes Calvijn en Maarten Luther gezegd hadden, "Zo, nu weten we de waarheid, maar we kunnen maar beter stil zijn, dan gaan we veel rustiger naar de hemel. Als wij gaan preken, zal de wereld het horen, dan zal er een hoop kwaad gedaan worden. Honderden mensen zullen de marteldood moeten sterven om hun geloof. We zullen het erg moeilijk krijgen."

Ze hadden net zoveel recht om hun geloof te verbergen als jij. Ze hadden net zoveel reden om hun godsvrucht te verbergen als jij. Maar waar zou de Reformatie zijn geweest voor de wereld als zij toen net zo laf waren als jij en zich op de achtergrond verscholen op de dag van de strijd? Ik vraag het nog eens, wat zou het ellendige lot zijn van Nederland, wat voor onheil zou er over ons gekomen zijn als iedereen die Christus kende zou doen als jij?

Ter overdenking: Moet je zeggen dat je schuldig bent? We zijn vaak veel sneller met onze excuses dan met onze getuigenissen (1 Petrus 3:15). De enige verdediging die de vroege kerk voerde was haar verantwoording voor het verspreiden van het Evangelie (Handelingen 2:14–15; 3:12–13; 4:9–10,19–20,29; 5:29,41–42).

Preek 514, 14 juni 1863

15 juni

Het uitzicht vanaf de berg

Wie zal de berg van de HEERE beklimmen? Wie zal staan in Zijn heilige plaats? (Psalm 24:3)
Lees verder Hebreeën 12:18–24.

Vanaf de hoge bergen zie je aan de ene kant rivieren en meren, aan de andere kant zie je groene valleien en in de verte zie je het woeste zwarte bos. Het uitzicht is wijd. Maar wat een uitzicht zullen we hebben in de hemel! "Dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben" (1 Korinthe 13:12). "Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht" (1 Korinthe 13:12).

Maar bovendien en vooral zullen mijn ogen de Koning zien in al Zijn schoonheid, en dat is het allerbeste. We zullen Zijn gezicht zien, we zullen in Zijn ogen kijken. We zullen liefde drinken uit de fontein van Zijn hart. We zullen de muziek van Zijn liefde horen van Zijn zoete lippen. We zullen meegesleept worden door Zijn aanwezigheid. Hij zal ons brengen in het heerlijkste geluk, dichtbij Hem.

Omhoog, Christen, omhoog. Christus wacht op je! Kom, betreed de doornige weg, want Christus staat op de bergtop met uitgestrekte armen. "Kom omhoog," "wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb" (Openbaring 3:21). Er is deze zoete gedachte dat alles wat we op de bergtop van God zullen zien van ons zal zijn.

Als we vanaf de aardse bergen kijken, zien we maar bezitten we niet. Dat huis daar is niet van ons, die kristallen stroom is niet van ons, die uitgestrekte weilanden zijn prachtig, maar niet van ons.

Maar op de bergtop van de hemel zal alles wat we zien van ons zijn. We bezitten de straten van goud, de harpen van harmonie, de palmen van overwinning, het gejuich van de engelen, de liederen van de cherubijnen, de vreugde van Gods Drie-eenheid, het lied van God als Hij rust in Zijn liefde en Zich over ons verheugt met gezang en God de Eeuwige Zelf zal van ons zijn voor eeuwig en altijd.

Ter overdenking: Omdat Christus opgevaren is naar de hemel (Handelingen 1:9–11), moet de Christen verlangen naar de dingen die boven zijn, waar Christus is (Kolossenzen 3:1–2). Het beste van het gaan naar de hemel is dat de Heere daar is (Psalm 139:8) in al Zijn liefde en schoonheid (Openbaring 21:22–23; 22:3). En het ergste van het afdalen naar de hel is dat de Heere daar is (Psalm 139:8) met Zijn rechtvaardige toorn en oordeel.

Preek 396, 15 juni (gepreekt op 16 juni 1861)

16 juni

Aanbidding in geest en waarheid

Maar de tijd komt en is er nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:23–24)
Lees verder Filippenzen 3:1–8.

Laat me je deze aanbidding schetsen zoals die werkelijk is. Iemand kan vanaf zijn jeugd naar een plaats van aanbidding zijn gegaan en hij kan zich een vaste vrome gewoonte hebben aangewend, elke morgen en elke avond. Hij kan zelfs een behoorlijk ijverige lezer zijn geweest van Gods Woord, en hoewel dit misschien al zestig jaar zo doorgaat heeft hij misschien toch nooit aanbeden zoals dat hier in deze tekst omschreven wordt.

Maar kijk! De Vader zoekt hem, de waarheid dringt door tot zijn ziel, en in het licht van die waarheid voelt hij zich een zondaar. Hij voelt het en daarom roept hij, “Vader, ik heb gezondigd.” Dat is zijn eerste ware aanbidding. Kijk, broeders, zijn geest voelt, dus hij meent wat hij zegt. Alles wat hij voorheen gezegd heeft was niets, maar deze eerste uitroep, “Ik heb gezondigd,” heeft het leven in zich van de aanbidding.

Hij hoort het verhaal van het kruis, de volledige verzoening door het Offer dat God daarvoor had aangewezen en hij bidt, “Heere, ik geloof in Jezus, ik vertrouw Hem.” Dit is weer echte aanbidding, zijn geest rust op

het Offer dat God daarvoor aangewezen heeft. Hij verheerlijkt Gods weg van verlossing door die te aanvaarden.

Verlost door het kostbare bloed van Jezus roept hij, "Vader, ik loof U dat ik verlost ben. Ik dank U dat mijn zonden weggewassen zijn." Dat is echte aanbidding. Het hele Christelijke leven, bestaande uit een hartelijke omgang met de onzichtbare God door Jezus Christus, is een leven van aanbidding. En als hij uiteindelijk sterft, zie je dat die aanbidding daar niet ophoudt omdat het altijd geestelijk is geweest en niet afhankelijk was van een lichaam.

Ter overdenking: Aanbidding bestaat uit vertrouwen op Christus en leven voor Hem (Romeinen 12:1), niet alleen uit het zingen van liederen en bidden. Paulus' eerste daad van aanbidding was het inruilen van zijn geloof in religieuze ceremoniën en opvoeding (Filippenzen 3:3–6) met het geloof in Christus (Filippenzen 3:7–9). Aanbid jij alleen aan de buitenkant en moet jij nodig hetzelfde doen?

Preek 695, 16 juni (gepreekt op 17 juni 1866)

17 juni

Vreugde in God

Schep vreugde in de HEERE, dan zal Hij u geven wat uw hart verlangt.
(Psalm 37:4)
Lees verder Psalm 84:1–13.

"Ik begrijp niet hoe je altijd in dat koude water kunt leven," zei de vogel tegen de vis, "ik zou daar niet kunnen leven. Het moet een groot offer voor je zijn om niet naar de bomen te vliegen. Kijk hoe ik naar de hemel opstijg." "O," zei de vis, "het is geen offer om hier te leven, ik ben hier helemaal in mijn element. Ik probeer nooit te vliegen, want dat past niet bij mij. Als ik uit het water gehaald zou worden, zou ik sterven, tenzij je mij weer snel in het water laat zwemmen, en hoe eerder hoe beter."

Zo voelt de gelovige zich thuis bij God. Hij vlucht niet voor zijn God of van de wil en de dienst van zijn Meester. En als hij er even vandaan genomen

wordt, zou het beter zijn als hij zo snel mogelijk weer terug was bij God. Als hij slecht gezelschap heeft, is hij ongelukkig en ellendig tot hij daar weer vanaf is.

Is het een offer voor de duif om geen aas te eten? Nee, een duif houdt niet van bloed, hij kan zich daarmee niet voeden. Als iemand een groepje zwijnen ziet die onder een eikenboom tevreden knorrend genieten van de eikels, is het dan een offer voor hem om voorbij te lopen zonder te delen in hun feestmaal? Nee, zeker niet, hij heeft thuis veel beter brood waarvan hij kan eten, en ook het zwijnenvlees is voor hem geen lekkernij.

Zo is het met de gelovige: zijn godsdienst is een kwestie van genieten en tevredenheid. Als hij iets vermijdt of zich ergens van afkeert, is dat maar een heel klein offer. Zijn smaak is veranderd, zijn verlangen is veranderd. Hij verheugt zich in God en krijgt vreugdevol wat zijn hart verlangt.

Ter overdenking: Als jij een Christen bent, zullen ongelovigen jouw levensstijl moeilijk kunnen begrijpen (1 Petrus 4:3–4). Als dat niet het geval is, geniet je dan ergens van waar je niet van zou moeten genieten, of geniet je ergens niet van waar je wel van zou moeten genieten? Is Gods Woord je vreugde (Psalm 1:2), is Gods wil je vreugde (Psalm 40:9), is Gods dag je vreugde (Jesaja 58:13), en is Hijzelf je vreugde (Jesaja 61:10)?

Preek 454, 17 juni (gepreekt op 15 juni 1862)

18 juni

De liefde van Christus

…en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat.
(Efeze 3:19)
Lees verder 2 Thessalonicenzen 2:16–3:5.

Een groeiende liefde en een beter begrip van Christus' liefde is een van de meest onfeilbare meetinstrumenten om te onderzoeken of we in de genade groeien of niet. Als we in de genade gegroeid zijn, is het absoluut zeker dat we gegroeid zijn in de kennis en beantwoording van Christus' liefde.

Velen van jullie hier hebben in Jezus geloofd en kennen de liefde van Christus. Maar jullie kennen die niet, zoals anderen hier die in hun binnenkamer, in de stilte, de gekruide wijn te drinken hebben gekregen van Christus' granaatappels.

Sommigen van jullie zijn de berg gaan beklimmen en het uitzicht dat je hebt is heerlijk en heel mooi. Maar het landschap is niet zoals het je ogen zou begroeten als je daar kon staan waar de heiligen staan die al meer gegroeid zijn. Zij kijken naar het oosten, westen, naar het noorden en het zuiden en ze zien de lengten, breedten, diepten en hoogten van de liefde van Christus die de kennis te boven gaat.

Om het beeld te veranderen: de liefde van Christus wordt ook wel eens vergeleken met de ladder van Jakob. Sommigen van ons staan op de lagere treden en er zijn anderen die al halverwege zijn. En weer anderen zijn al zo hoog dat we ze bijna niet meer kunnen zien door de dofheid van ons zicht.

Misschien zijn er hier, dit uur, die net de bovenste trede van deze kennis hebben bereikt en nu als het ware in de armen van Christus stappen, Die boven op hen wacht. Ze hebben volmaaktheid bereikt. Hier zullen ze rust vinden. Ze zullen rusten in Zijn liefde en met de eeuwige liederen van de hemel zullen ze zich voor eeuwig en altijd verheugen.

Ter overdenking: Het besef van Christus' liefde tegenover ons zal ons vanbinnen (Romeinen 5:5; 2 Korinthe 5:14) en vanbuiten (Johannes 13:34; 15:12; Efeze 5:2; 1 Johannes 4:11) beïnvloeden. Is dit steeds meer het geval bij jou?

Preek 455, 18 juni 1862

19 juni

Hij is te vertrouwen

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.
(Zacharia 12:10)
Lees verder Johannes 4:27–42.

We moeten Hem persoonlijk geloven, en ik spoor je aan dat we Hem ook onmiddellijk moeten geloven. Het zal morgen niet makkelijker zijn om te vluchten dan vandaag. Je moet morgen hetzelfde geloven als vandaag – dat Jezus Christus Zichzelf gaf voor je zonden. Dat is Gods getuigenis, dat Christus kan redden.

O, dat je op Hem zou vertrouwen. Mijn ziel, je hebt spijt van duizend dingen, maar je zult er nooit spijt van krijgen als je op Christus vertrouwt wanneer je jong bent. Veel gelovigen hebben gehuild dat ze niet eerder naar Christus gekomen zijn, maar nooit heeft iemand geklaagd dat hij te vroeg gekomen is.

Waarom niet vandaag? O Heilige Geest, geef dat! Kijk, de velden tonen de groene aren, de tijd van oogsten komt dichterbij, de velden profeteren de oogst. O, ik zou vandaag zulke groene aren willen zien, een paar groene aren die profeteren van een gezegende oogst van zielen.

Ikzelf steek vandaag over in een nieuw jaar van mijn leven en geschiedenis en ik getuig ervan dat mijn Meester het vertrouwen waard is!

O, het is gelukkig en heerlijk om Christen te zijn. Het is zoet om in Christus te geloven. En hoewel ik soms, van alle mensen, het meest onderhevig ben aan geestelijke depressie, leeft er toch geen ziel die meer naar waarheid kan zeggen, “Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker” (Lukas 1:46–47).

Hij die machtig is, heeft mij gezien met ogen vol liefde en mij Zijn kind gemaakt. Ik vertrouw Hem vandaag zoals ik Hem voorheen vertrouwd heb.

Maar nu wil ik, voor God, dat sommigen van jullie vandaag hun vertrouwen op Hem gaan stellen.

Ter overdenking: Spurgeon vierde die dag zijn 30ste verjaardag. Zoals het onmogelijk is om op aarde te leven zonder geboren te zijn, zo is het onmogelijk om de hemel binnen te gaan zonder opnieuw geboren te worden (Johannes 3:3,5,7). Als je nog geen geestelijke verjaardag hebt dan is vandaag de beste dag (2 Korinthe 6:2).

Preek 575, 19 juni 1864

20 juni

Dood of levend

En sommigen lieten zich wel overtuigen door wat er gezegd werd, maar anderen geloofden niet. (Handelingen 28:24)
Lees verder Johannes 3:16–18.

Er is nooit een kruising geweest tussen een gelovige en een ongelovige. Iemand is of dood of levend. Er is geen neutraal terrein. Je staat of aan de kant van de levenden of aan de kant van de doden die levend gemaakt moeten worden. Denk niet dat je ergens tussenin kunt blijven. De meesten die ergens tussenin willen blijven staan in werkelijkheid maar aan één kant, ze zijn niet van plan de Heere te gaan dienen. Ze zeggen in hun hart, "Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen?" (Job 21:15).

Wil je mij deze gunst doen? Ik heb het al eens eerder gevraagd en het werd gezegend tot de bekering van velen. Wil je een klein beetje tijd vrijmaken, misschien vanavond? Neem een vel papier en schrijf daarop één van de twee woorden nadat je eerlijk en oprecht nagedacht hebt over je eigen toestand en je je positie voor de Heere gewogen hebt. Als je voelt dat je geen gelovige bent, schrijf dan: veroordeeld. En als je een gelovige bent in Jezus, als je je vertrouwen op Hem alleen gesteld hebt, schrijf dan: vergeven. Doe het, ook al moet je het woord veroordeeld opschrijven.

Pas ontvingen we in onze kerkelijke gemeenschap een jongeman die zei, "Meneer, ik heb het woord veroordeeld opgeschreven. Ik keek ernaar en daar stond het, ik had het zelf geschreven, veroordeeld." Toen hij ernaar

keek sprongen de tranen in zijn ogen, zijn hart begon te breken en het duurde niet lang of hij vluchtte naar Christus. Hij verbrandde het papier en schreef het woord vergeven op een nieuw papier. Deze jongeman was al de zesde die op die manier naar de Heere gebracht was. Daarom bid ik je, probeer het, God kan het voor je zegenen!

Ter overdenking: Wat wordt voorgesteld is niet zomaar een spelletje, maar een kwestie van geestelijk leven of dood. Ben je bereid om jezelf op die manier te onderzoeken (2 Korinthe 13:5), ben je bereid om jezelf door God te laten onderzoeken zodat Hij je werkelijke geestelijke positie kan laten zien (Psalm 26:2)?

Preek 516, 20 juni (onbekende datum)

21 juni

Een vergeven zondaar

Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. (1 Johannes 2:1)

Lees verder 1 Johannes 1:5–10.

Deze waarheid, zo evangelisch en zo goddelijk, moet praktisch onthouden worden. Het moet altijd praktisch onthouden worden, lieve vrienden. Ik vind het het gezondst om elke dag te proberen om te leven als een heilige, maar om dat te doen moeten we steeds weer bij Christus komen als een zondaar.

Ik probeer volmaakt te zijn, ik streef naar elke deugd en verlaat elk vals pad, maar toch, voor God, zit ik het liefste daar waar ik zat toen ik Jezus voor het eerst zag. Op de rots van Zijn werk, niets te maken met mijn eigen gerechtigheid maar alleen met die van Hem.

Vertrouw erop, lieve vrienden, de gelukkigste manier van leven is om te leven als een arme zondaar en als helemaal niets, maar met Christus als alles in alles.

Je kunt groeien in heiligheid en in de genade, je kunt steeds beter gaan leven, maar toch bid ik je ernstig dat je deze dingen nooit de plaats geeft die Jezus hoort te hebben. Als je met Christus begonnen bent, eindig dan met Hem.

Als je in het vlees begonnen bent, eindig daar dan in, we weten wat de gevolgen daarvan zijn. Maar als Christus je Alfa is, laat Hem dan ook je Omega zijn.

Van mijzelf, Heer, breng ik niets,
Enkel 't kruis is waar 'k op zie.

Nog steeds een zondaar, maar ook nog steeds een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. Laat dat de geest zijn van je dagelijkse leven.

Ter overdenking: Drie dingen over het Christelijke leven die de Christen altijd moet onthouden. Het feit van de zonde (1 Johannes 1:8,10), de vergeving van de zonde (1 Johannes 1:7,9; 2:1–2) en het gevecht tegen de zonde (1 Johannes 2:1). Het eerste moet ons beschermen tegen trots, het tweede tegen wanhoop en het derde tegen de vrijheid om te zondigen. Als je een van deze drie dingen vergeet, loop je risico.

Preek 515, 21 juni 1863

22 juni

Vuur! Vuur!

Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. (Jesaja 43:2)
Lees verder 1 Petrus 4:12–19.

Door veel verdrukkingen moeten we het Koninkrijk ingaan (Handelingen 14:22). Laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds

overkwam (1 Petrus 4:12). Ook als het algemene leed van deze wereld je overkomt moet dat je niet verwonderen. Die algemene dingen overkomen zowel de goede als de slechte mensen. Als je verlies draait, je tegenslag hebt of teleurgesteld wordt, wankel dan niet op de weg naar de hemel. Je moet die dingen ervaren, ze zijn noodzakelijk voor je geestelijke gezondheid.

Het is nog erger, je hebt vreemde verlangens, je hebt een positie waarin je voortdurend blootgesteld wordt aan de zonde. Zo moet het zijn. Dat is de weg van Gods volk. Je moet die vurige verleiding ondergaan zodat je, wanneer je beproefd bent door het vuur, tevoorschijn zult komen als goud, zeven keer gezuiverd.

Je hebt geestelijke angsten, ook dat moet je niet verbazen. Dat overkomt alle heiligen van de Allerhoogste. Bovendien moet je de aanvallen van Satan doorstaan, je moet door het dal van de schaduw van de dood, je moet vechten met Apollyon zoals Christen deed. Je wordt niet vrijgesteld van de hardheid van de Christelijke oorlog. Als je de heuvel op wilt, moet je klimmen. Als je de kroon wilt winnen, moet je overwinnen met pure kracht.

Denk niet dat dit vreemd is. En wanneer je door goed te doen in de problemen terechtkomt, wankel dan niet. Het is goed en normaal. Ik zeg het nog eens, als er een weg is zonder vuur, beef. Maar als je het moeilijk hebt, dank God daar dan voor! Als je lijden groot is, prijs de Heere daar dan voor. Als er veel problemen op je weg zijn, overwin ze dan door het geloof, laat ze je niet neerslachtig maken.

Wacht op de Heere en wees sterk (Psalm 27:14)! Denk er steeds aan dat Hij nooit beloofd heeft je uit de problemen te houden, wel heeft Hij beloofd dat Hij je in die problemen altijd vast zal houden.

Ter overdenking: De eerste Christenen waren goed onderwezen dat ze problemen konden verwachten in het Christelijke leven (Johannes 16:33; Handelingen 14:22; 1 Thessalonicenzen 3:4). Ben je gewaarschuwd en gewapend tegen deze problemen (1 Petrus 4:12), of verrast het je en werpt het je in twijfel en verwarring?

Preek 397, 22 juni (gepreekt op 23 juni 1861)

23 juni

Gods medicijn tegen zwakheid

Zij hebben in zwakheid kracht ontvangen. (Hebreeën 11:34)
Lees verder Hebreeën 11:1–7.

Geloof laat de kroon van het eeuwige leven schitteren voor het oog van de gelovige. Het heft voor hem de palmtakken op. Het gevoel ziet het graf, verlies, lijden, vernietiging, dood, vergetelheid, maar het geloof wijst op de opstanding, de heerlijke verschijning van de Mensenzoon, het verzamelen van alle heiligen uit alle uithoeken van de aarde, het bekleden van de heiligen met overwinningskleding en de intocht van de met bloed gewassen overwinnaars in de aanwezigheid van God met eeuwige vreugde. Dus geloof maakt ons sterk in zwakheid.

Laat me je eraan herinneren dat dit de essentiële ingrediënten van geloofstroost zijn: geloof ziet het onzichtbare en de realiteit die ver weg is, geloof vertrouwt op God – een aanwezige en krachtige God vol liefde en wijsheid, Die Zijn besluit uitvoert, Zijn doel bereikt, Zijn beloften vervult en Zijn Zoon verheerlijkt. Geloof vertrouwt op het bloed van Christus, op de doeltreffende verlossing aan het kruis. Geloof vertrouwt op de kracht van de Heilige Geest, dat Hij machtig is om stenen zacht te maken en leven te brengen in de borst van de dood.

Het geloof begrijpt de realiteit van de Bijbel, het kijkt daar niet naar als naar een dicht graf, het ziet die als een tempel waarin Christus regeert, als een ivoren paleis waaruit Hij tevoorschijn komt als een strijder, overwinnend en om te overwinnen. Het geloof gelooft niet dat het Evangelie een versleten boekrol is die opgerold en weggestopt moet worden. Het gelooft dat het Evangelie jong is in plaats van oud. Het verwacht voor het Evangelie nog mannenjaren vol machtige worstelingen en een rijpe leeftijd vol geluk en overwinning.

Geloof ontwijkt de strijd niet, het verlangt ernaar omdat het de overwinning ziet.

Ter overdenking: Volgens de wereld zijn degenen die op de levende God vertrouwen mislukkelingen (2 Koningen 18:22,35; 19:10). Zo lijkt dat voor ons ook wel eens, maar het is werkelijkheid dat we door het geloof in Christus meer dan overwinnaars zijn over de wereld (2 Kronieken 32:7–8;

Romeinen 8:37; 1 Johannes 5:4–5). “Wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig” (2 Korinthe 12:10).

Preek 697, 23 juni (gepreekt op 24 juni 1866)

24 juni

Ben jij gek genoeg?

Want het is geen woord zonder inhoud voor u, maar het is uw leven.
(Deuteronomium 32:47)
Lees verder 1 Korinthe 3:18–23.

Waar is de dwaasheid van ware religie? Is het dwaasheid om je zorgen te maken over de komende wereld? Nee. Is het dwaasheid om je Schepper je hoogste doel te maken? Nee, nee.

Is het volkomen dwaas om te geloven dat er zoiets bestaat als gerechtigheid? Dat denk ik niet. En dat er straf is als er gerechtigheid is? Nee, dat is niet dwaas. Is het dan dwaasheid om op te merken dat er geen manier is om te ontsnappen aan de gevolgen van onze zonde, tenzij aan het recht wordt voldaan? Is dat dwaasheid?

En als het een feit is dat Christus aan het recht heeft voldaan voor iedereen die op Hem vertrouwt, is het dan dwaas om op Hem te vertrouwen?

Als het dwaas is om aan de vlammen van de hel te ontsnappen, laten we dan maar dwazen zijn. Als het dwaas is om Hem te omhelzen die het eeuwige leven geeft, wat is dat dan een gezegende dwaasheid! Laten we dan maar nog dwazer zijn. Laten we dan maar een diepe duik nemen in de diepten van deze dwaasheid! Ik hoop dat God ons ervan weerhoudt iets anders te doen dan te roemen dat we zulke dwazen zijn, om Jezus’ wil!

Wat is jullie wijsheid? Jullie wijsheid ontkent wat je ogen kunnen zien, een God. Jullie wijsheid ontkent wat je geweten je vertelt, dat je schuldig bent. Jullie wijsheid ontkent wat je grootste verwachting is, waar je geest werkelijk naar verlangt, de verlossing in Jezus Christus.

Jullie dwaasheid volgt een bedorven natuur. Het gehoorzaamt degene niet die je de goede weg wijst. Jullie zijn wijs en drinken vergif, wij zijn

dwaas en nemen het medicijn. Jullie zijn wijs en jagen op schaduwen, wij zijn dwaas en grijpen de realiteit. Jullie zijn wijs en jullie werken en stoppen jullie geld in zakken vol gaten, jullie geven het uit aan dat wat geen brood is, aan dat wat je nooit kan verzadigen. Wij zijn gek genoeg om verzadigd te worden, gelukkig te zijn en volkomen tevreden te zijn met de hemel en God.

Ter overdenking: Beter een dwaas in de ogen van de wereld, om Christus' wil (1 Korinthe 3:18; 4:10) dan een dwaas te zijn in de ogen van God om de wereld (Lukas 12:19–20; 1 Korinthe 3:19). Wat voor gek ben jij?

Preek 457, 24 juni (gepreekt op 22 juni 1862)

25 juni

Geloof en moeilijkheden

Toen zei de HEERE tegen Jozua: Zie, Ik heb Jericho met zijn koning en zijn strijdbare helden in uw hand gegeven. U, alle strijdbare mannen, moet rondom de stad gaan, de stad één keer rondtrekken. Zo moet u zes dagen doen. (Jozua 6:2–3)
Lees verder Hebreeën 11:29–38.

Deze mannen inspecteerden Jericho. Ze begrepen hoe sterk de muren van deze stad waren. Ze wisten hoe groot de enorme hoekstenen waren en hoe dicht de verheven torens bij de sterren waren. Voor hen lagen altijd moeilijkheden, maar in eenvoudig geloof bleven ze om de stad heen gaan.

Soms wordt het de gewoonte om onze ogen te sluiten voor moeilijkheden, dat zal niet helpen. Geloof is niet dwaas; geloof sluit zijn ogen niet voor moeilijkheden om vervolgens hals over kop tegen een stenen muur te rennen – nooit. Geloof ziet de moeilijkheid, inspecteert ze, en zegt vervolgens: "Met mijn God spring ik over een muur" (Psalm 18:30), en over de muur gaat het.

Geloof misbruikt nooit de vlammende "tekenen van de tijd." Het gaat nooit zitten om te vertellen dat het publieke gevoel zo veranderd is. Het rekent niet op onderstromen die aan het werk kunnen zijn, die volgens de

publieke opinie echt grote impact hebben. Geloof kijkt ernaar en geeft er niet om hoe slecht het er voor staat volgens de berichtgeving.

Als iemand het probleem kan overdrijven, heeft geloof dezelfde nobele geest als een bekend strijder, die, toen hem verteld werd dat er duizenden strijders op hem afkwamen, antwoordde: "Dan zijn er nog veel die gedood moeten worden." Zo rekent geloof: meer moeilijkheden betekenen meer overwinning. En zelfs onmogelijkheden ziet het als alleen maar een last die op Hem geworpen moet worden met Wie niets onmogelijk is. Het keert zich niet af van de muren van Jericho.

Ter overdenking: Wandelen door het geloof, niet door wat je ziet (2 Korinthe 5:7), betekent niet dat je alles zomaar blind moet geloven. De Christen hoeft zijn ogen niet te sluiten voor moeilijkheden (Romeinen 8:35,38–39); hij mag ze openen en de hand van de onzichtbare God aan het werk zien (Hebreeën 11:27). Hizkia had een goede houding (2 Koningen 19:14–19).

Preek 629, 25 juni (onbekende datum)

26 juni

Jezus en onze vrienden

Laten wij dan naar Hem uitgaan buiten de legerplaats en Zijn smaad dragen. (Hebreeën 13:13)
Lees verder 2 Korinthe 6:14–18.

De Christen moet gescheiden zijn van de wereld wat zijn vriendschappen betreft. Hij moet kopen, verkopen en handelen als iedereen, maar zijn beste vrienden moet hij daar niet zoeken. Hij moet niet wegvluchten voor de samenleving en zichzelf opsluiten in een klooster. De Christen moet in de wereld zijn maar niet van de wereld. Hij moet zijn beste vrienden niet zoeken onder de loszinnige, immorele, onheilige en zelfs niet onder hen die alleen maar moreel zijn. Hij moet zijn beste vrienden zoeken onder de heiligen van God.

De Christen moet de vrienden kiezen die ook zijn vrienden zullen zijn in de komende wereld. Zoals baldadige jongens de buitenlanders op straat bespotten, zo bespotten wereldse mensen Christenen. Daarom vlucht een Christen naar zijn eigen vrienden als hij in goed gezelschap wil zijn. Wat zijn vrienden betreft moet de Christen uit de wereld komen. Ik weet dat dit innige verbindingen zal verbreken, maar "vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis" (2 Korinthe 6:14).

Ik weet dat het banden zal breken die ons bijna net zo dierbaar zijn als het leven, maar het moet gebeuren. We moeten zelfs niet om onze eigen broer afdwalen van de dingen van God en het geweten. Je moet Christus volgen, welke vijandschap dat ook opwekt. Onthoud dat je Zijn discipel niet kunt zijn tenzij je Hem meer liefhebt dan je echtgenoot, vader, moeder en zelfs je eigen leven (Lukas 14:26). Als die voorwaarde te hard is, keer dan om en verga in je zonde! Bereken de kosten, en als het je te duur is, word dan geen volgeling van Christus.

Ter overdenking: De godvrezende koning Josafat van Juda vond dit moeilijk. Let op het contrast met de goddeloze koning Achab van Israël (2 Kronieken 17:3–6; 1 Koningen 16:30–33), zijn overeenkomst met hem (2 Kronieken 18), de straf daarop (2 Kronieken 19), en de omkeer die daarop volgde (2 Kronieken 20:1–4). Josafat viel er steeds weer voor (2 Kronieken 20:35–37; 2 Koningen 3:6–7). "Ik ben als u" is een verkeerde en dwaze houding voor een Christen tegenover niet-Christenen.

Preek 577, 26 juni 1864

27 juni

Zingen van Zijn lijden

Toen ging Jezus met hen naar een plaats die Gethsémané heette.
(Mattheüs 26:36)
Lees verder Mattheüs 27:35–56.

Kijk in die tuin. Kijk naar Christus. "Let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen" (Hebreeën 12:3). Kijk naar de Verlosser, waak met de Verlosser.

Broeders en zusters, ik wil het zo nadrukkelijk mogelijk zeggen zodat je het niet zult vergeten. Ken het lijden van je Heere. Ga naar het kruis, maar wees dan niet tevreden, neem het kruis op je schouders, laat jezelf vastmaken aan dat kruis, zoals Paulus het zei: "Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij" (Galaten 2:20).

Ik weet niet of ik in lange tijd iets zoeters gedaan heb dan een paar weken geleden toen ik onder de dichters op zoek was naar hymnen over het lijden van de Heere. Ik probeerde ervan te genieten terwijl ik ze uitzocht en ik probeerde in de stemming te komen waarin de dichters waren toen zij die zongen. Geloof me, er is geen fontein met zulk zoet water als de fontein die opspringt van Golgotha, aan de voet van het kruis.

Hier hebben we een uitzicht dat verbazingwekkender en meer betoverend is dan het uitzicht vanaf de berg Pisga. Ga in de zijde van Christus, het is de kloof in de rots waarin je mag schuilen tot de storm voorbij is. Leef in Christus, leef dichtbij Christus. Laat dan de strijd maar komen, dan zul je overwinnen zoals Hij overwon. En als je bezweet opstaat van je doodsstrijd, zul je zelfs de dood zelf met een kalme uitdrukking op je gezicht tegemoet treden. Dan zul je zeggen: "Mijn Vader, laat niet mijn wil, maar Uw wil geschieden."

Ter overdenking: De recente zoektocht naar hymnen was waarschijnlijk de voorbereiding voor Our Own Hymnbook dat Spurgeon samenstelde en in september 1866 publiceerde. Is er in de lofzangen en geestelijke liederen die je graag zingt een belangrijke plaats voor de Heere Jezus Christus, Zijn dood en de verlossing van zondaren (Openbaring 5:9,12), of gaan ze meer

over jezelf en je eigen ervaringen?

Preek 693, 27 juni (onbekende datum)

28 juni

De regenboog

Als deze boog in de wolken is, zal Ik hem zien, en denken aan het eeuwig verbond tussen God en alle levende wezens van alle vlees dat op de aarde is. (Genesis 9:16)
Lees verder 2 Timotheüs 2:8–13.

Laten we telkens als kinderen zijn als we denken aan Christus. Laten we kijken, kijken en nog eens goed kijken, laten we verlangen om bij Hem te komen, want in tegenstelling tot de regenboog kunnen we wel bij Hem komen.

Plinius, die trouwens veel onzin zegt, verklaart dat de bloemen aan het uiteinde van de regenboog veel zoeter zijn. En Aristoteles zegt dat de regenboog honingdauw maakt. Ik weet niet hoe dat werkt, maar ik weet wel dat Jezus Zijn volk lekker laat ruiken, overal waar Hij is. Zijn Naam wordt als olie uitgestort, en ik weet dat Hij goede honingdauw maakt.

Er is zeker veel meer liefdevolle vriendelijkheid in iemands hart als hij veel van Christus heeft gezien. Ik raad je aan deze goddelijke regenboog te volgen tot je bij het begin bent, tot je die omhelst en zegt met Simeon: “Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien” (Lukas 2:29–30).

Wees dan als een kind. Als we naar Hem staren, moeten we Hem dan niet loven en bewonderen? Een paar oude volken zongen als onderdeel van hun godsdienst liederen wanneer ze de regenboog zagen. Moeten wij dat ook niet doen wanneer we Christus zien? Moet het niet met rode letters in ons dagboek staan? “Laten we deze dag Zijn Naam loven.” En omdat we Hem altijd horen te zien, verbeter ik het en verzoek ik je op te schrijven: “Ik zal U elke dag loven.”

Wanneer we Christus zien, moeten we onze zonden nederig belijden. Een oude schrijver zegt dat de Joden hun zonden belijden wanneer ze de regenboog zien. Ik ben er zeker van dat we moeten denken aan de zondvloed van toorn waaruit Christus ons gered heeft wanneer we Hem zien. We moeten denken aan de vlammen van de hel waarvan Hij ons verlost heeft. Zo moeten we nederig knielen in het stof, Hem liefhebben en Zijn Naam loven en prijzen.

Ter overdenking: Denk aan Gods belofte toen Hij de boog zag (Genesis 9:16), en aan het moment dat Hij voorbijging toen Hij het bloed zag (Exodus 12:13). De Christen kan zich verheugen in Gods trouw.

Preek 517, 28 juni 1863

29 juni

Vernieuwd

Heb elkaar dan vurig lief uit een rein hart, u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God. (1 Petrus 1:22–23)

Lees verder Kolossenzen 1:9–14.

Als Petrus Gods volk ziet, als erfgenamen van heerlijkheid, prinsen van het Koninklijke bloed, afstammelingen van de Koning der koningen, de ware en enige Koninklijke aristocratie, zegt hij, "Heb elkaar vurig lief vanwege je edele geboorte, geboren uit onvergankelijk zaad – vanwege je afkomst, omdat je afstamt van God, de Schepper van alle dingen. Je moet liefhebben vanwege je onsterfelijke lot, want je zult nooit voorbijgaan, hoewel de heerlijkheid van het vlees zal vergaan, zelfs haar bestaan zal ophouden."

Ik denk dat het goed zou zijn, mijn broeders, als jij en ik, in een geest van nederigheid, de ware waardigheid zouden gaan zien van onze herschapen natuur, en er ook naar zouden leven. O! Wat is de Christen? Als je hem vergelijkt met een koning voegt hij priesterlijke heiligheid toe aan zijn koninklijke waardigheid. Het koningschap van een koning ligt vaak alleen

in zijn kroon. Maar bij de Christen doordringt het zijn hele natuur. Vergelijk hem met een minister, met een machtig strijder, met een meester van wijsheid en hij overtreft ze allemaal! Hij is van een ander ras dan degenen die alleen uit een vrouw geboren zijn. Hij staat door zijn wedergeboorte net zo boven zijn medemensen als mensen boven de dieren staan die ook vergaan.

Zoals de mensheid hoog boven de kruipende dieren uitsteekt, zo overstijgt een wedergeboren mens de beste stervelingen die maar één keer geboren waren. Hij moet zich gedragen als iemand die niet bij de menigte hoort, als iemand die uit deze wereld gekozen is, die apart gezet is door soevereine genade, die gerekend is onder het "ongewone" volk en daarom niet kan kruipen zoals anderen kruipen. Hij kan niet eens denken zoals anderen denken. O gelovigen in Christus, omhels heiligheid en haat elke schijn van het kwaad.

Ter overdenking: De apostel Paulus, hoewel een gevangene aan de ketting, zou nooit geruild hebben met een aardse koning in een koninklijke mantel (Handelingen 26:28–29). Waardeer jij je hoge roeping in Christus, en probeer jij daarnaar te leven (Efeze 4:1; 1 Thessalonicenzen 2:12; 1 Petrus 2:9)?

Preek 398, 29 juni (gepreekt op 30 juni 1861)

30 juni

Geloven is zien

Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde. (1 Petrus 1:8)

Lees verder Johannes 20:19–31.

Vleselijke mensen denken dat iets pas geloofwaardig is wanneer ze het kunnen zien en aanraken, maar alleen geloven en liefhebben gaat te ver. Die gedachte is niet redelijk, ik zal je laten zien waarom.

Af en toe komen we iemand tegen die lichamelijk werk doet en tegen degenen die mentaal werk doen zegt, "Ik werk hard voor mijn geld," suggererend dat de ander niet echt werkt. Maar ik vraag iedereen die mentaal werk doet of hij echt werk doet en ik denk dat sommigen van ons harder werken dan degenen die lichamelijk werk doen. Het is mentaal, maar niet minder echt. Hou die gedachte vast.

Het lichamelijk aanraken van Christus lijkt voor veel mensen het meest werkelijke. Dit komt omdat hun dierlijke natuur het belangrijkste is. Jezus geestelijk aanraken lijkt voor hen onwerkelijk, alleen omdat ze niets van de geestelijke dingen weten. Een dierlijk mens zegt vaak, "Hoofdpijn kan ik begrijpen, de pijn van een afgesneden been kan ik begrijpen, maar de pijn van gewonde liefde, van ondankbaarheid van een trouwe vriend, dat is voor de ruwe geest helemaal geen pijn." "O," zegt hij, "daar kan ik wel tegen."

Maar ik vraag het jullie, die geestelijk zijn, is er een pijn werkelijker dan geestelijke pijn? Is het niet het felste wanneer het ijzer de ziel binnendringt?

Zo is de geestelijke verrichting – want het is een geestelijke verrichting – van het aanraken van Christus het meest werkelijke van heel de wereld. En niemand denkt dat het onwerkelijk is wanneer hij Christus eenmaal aangeraakt heeft.

Ter overdenking: In tegenstelling tot Thomas kunnen we de Heere niet aanraken om ons geloof te versterken (Johannes 20:27–29). Te beweren dat onbijbelse religieuze handelingen geen geloofsartikelen maar visuele hulpmiddelen zijn van het geloof is vleselijk, niet geestelijk, zowel in oorsprong als in resultaat (Johannes 3:6). Als je het "nuttig" vindt om je zonden aan een menselijke "priester" te belijden, negeer je het bestaan van de Grote Hogepriester in de hemel, Die zo'n middelaar overbodig maakt (Hebreeën 4:14,16; 8:1).

Preek 698, 30 juni (gepreekt op 1 juli 1866)

1 juli

De Vriend van zondaren

...omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft. (Jesaja 53:12)

Lees verder Johannes 7:37–52.

Vertrouw Jezus en je bent gered! Buiten op straat staat een drinkfonteintje; als je dorst hebt, ga er dan heen. Als je daar aankomt, zul je geen politieagent vinden die je weg zal sturen. Niemand zal roepen: "Je mag niet drinken want je draagt geen satijnen jurk." "Je mag niet drinken want je draagt een ribjasje." Nee, ga en drink. En als je een handvol water naar je mond brengt, en je twijfelt opeens: "Misschien voel ik mijn dorst nog niet genoeg," drink dan toch, of je nou dorst hebt of niet.

Zo zeg ik het tegen jou: Jezus staat als de grote stromende fontein op de hoeken van de straten en Hij nodigt elke dorstige ziel uit om naar Hem toe te komen om te drinken. Je moet niet stoppen en zeggen: "Heb ik wel genoeg dorst, ben ik wel vuil genoeg?" Je hebt het nodig, wat je ook denkt. Kom zoals je bent, elke geschiktheid is wettelijkheid, elke voorbereiding is een leugen, elk klaarmaken voor Christus komt van de verkeerde kant. Je maakt het jezelf alleen maar moeilijker als je denkt dat je jezelf beter maakt.

Je bent als die jongen op school die een kleine vlek gemaakt heeft en vervolgens zijn mes pakt om de vlek eruit te krabben; zo maakt hij het nog tien keer zo erg. Laat de vlekken met rust. Kom zoals je bent. Als je de smerigste ziel bent aan deze kant van de hel, vertrouw Christus, en die daad van vertrouwen zal je reinigen. Dat lijkt makkelijk, maar toch is er niets moeilijker dan om je daarvan te overtuigen. Het is zo moeilijk dat geen prediker die ooit gepreekt heeft ooit iemand in Christus heeft doen geloven.

Ter overdenking: Zij die met hun geestelijke dorst tot de levende God komen (Jesaja 55:1; Johannes 7:37; Openbaring 22:17) weten waar ze in de toekomst moeten komen om te drinken (Psalm 42:2–3; 63:2; 143:6). Ze hoeven hun dorst nergens anders meer te lessen (Johannes 4:14–15; 6:35).

Preek 458, 1 juli (gepreekt op 29 juni 1862)

2 juli

Rust in Jezus

Maar de duif vond geen rustplaats voor de holte van haar voet.
(Genesis 8:9)
Lees verder Markus 12:28–34.

We moeten van iets of iemand houden. De mens is niet gemaakt om alleen te leven en daarom leeft niemand helemaal voor zichzelf. Ons hart moet stromen als een rivier, anders bederft het als een stilstaande poel. Sommigen hebben een groot hart en hebben dus iets groots nodig om hun liefde aan te geven. Ze hebben innig en stevig lief, te stevig voor aardse liefde. Dat zijn degenen die lijden onder een gebroken hart. Ze hebben zoveel liefde dat ze, wanneer ze die geven aan iets wat waardeloos is, daar net zo veel ellende en teleurstelling voor terugkrijgen.

Ik zeg dit ernstig: het hart van een kind van God kan nooit tevreden gesteld worden door iets of iemand minder dan de Heere Jezus Christus. Er is plaats voor vrouw en kinderen, er is plaats voor vrienden en bekenden, en er is nog veel meer plaats in ons hart als Christus daar is. Noch vrouw, noch kinderen, noch vrienden en familie kunnen het hart van een gelovige vullen. Hij moet Christus Jezus hebben; ergens anders vindt hij geen rust.

Heb ik het nu tegen een gelovige die een afgod heeft? Heb jij een afgodsbeeld in je hart opgericht? Heb je een schepsel zo lief dat je je Verlosser vergeten bent? Of het nu je kind, je man of je vriend is, pas op voor de zonde van afgoderij.

Je zult en kunt voor je voeten geen rust vinden in het schepsel, hoe mooi dat schepsel ook lijkt. God zal je afgod voor je ogen breken. Maar als Hij de afgod laat staan, zal het je blijven teisteren en vervloeken. Want, "Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man die vertrouwt op een mens en die een schepsel tot zijn arm stelt" (Jeremia 17:5). "Zie voor uzelf dan af van de mens – in zijn neus heeft hij slechts adem – want wat is hij eigenlijk te beschouwen?" (Jesaja 2:22).

Geef je hart aan de Heere Jezus en Hij zal je nooit teleurstellen! Leun op Hem met al je liefde; Hij zal je niet beschamen.

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus heeft ons verteld dat we zowel God als de mensen lief moeten hebben, maar Hij heeft ook verteld

wie er eerst moest komen (Markus 12:28–30), wie er op de tweede plaats moest komen (Markus 12:31) en waar we de nadruk op moeten leggen (Mattheüs 10:37).

Preek 637, 2 juli 1865

3 juli

Beter geen excuus dan een slecht excuus

En zij begonnen zich allen eensgezind te verontschuldigen.
(Lukas 14:18)
Lees verder Jona 3:1–4:2.

De leer van de uitverkiezing is een grote en kostbare waarheid, maar het kan nooit een geldige reden zijn om niet in Christus te geloven. Stel dat je vandaag ziek bent, de dokter komt en hij zegt, "Hier, hier heb je een medicijn. Ik verzeker je dat het je zal genezen als je het inneemt." Je zegt, "Meneer, ik wil het zeker innemen, maar ik weet niet of ik voorbestemd ben om te genezen. Als ik uitgekozen ben om te leven, ja dan zal ik het medicijn zeker nemen, maar ik wil het eerst weten." "O," zegt de dokter, "ik zal je dit vertellen, als je het medicijn niet inneemt ben je voorbestemd om te sterven."

En ik zal je dit vertellen, als je niet in Jezus Christus wilt geloven zul je verdoemd worden. Hoe het ook zij, je kunt het nooit op de uitverkiezing steken, het ligt altijd aan jezelf. Iemand is overboord gevallen en er wordt hem een touw toegeworpen maar hij zegt, "Ik wil het touw graag vastpakken maar ik weet niet of ik uitgekozen ben om te verdrinken." Dwaas! Hij zinkt naar de bodem met een leugen in zijn mond. We zeggen niet, "Ik kom vanavond aan tafel maar ik zal niet eten want ik weet niet of ik uitverkoren ben om vandaag te eten."

We praten niet zo dwaas over de gewone dingen, waarom dan wel over de religieuze dingen? Wanneer we geen excuses kunnen verzinnen, vluchten we vaak in de raadsels van God om die te gebruiken om ons gezicht te bedekken. O mijn lieve vrienden, je moet weten dat, ook al heeft God Zijn

volk gekozen, toch gebiedt Hij je te geloven in Christus. Of Hij Zijn volk nu wel of niet gekozen heeft, dat is geen excuus om Zijn gebod, "Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31) niet te gehoorzamen.

Ter overdenking: De bewoners van Ninevé gebruikten Gods dreigende oordeel als een reden om zich te bekeren en ze hoopten tegen alles in op Zijn vergeving (Jona 3:5,9). Het is niet verwonderlijk dat zij op de dag van het oordeel degenen die Christus' vergeving verworpen hebben, door het gebod van bekering en vertrouwen op Hem niet te gehoorzamen, zullen veroordelen (Mattheüs 12:41). Zullen de bewoners van Ninevé jou veroordelen?

Preek 578, 3 juli 1864

4 juli

De rivier van vrede

Och, had u maar acht geslagen op Mijn geboden! Dan zou uw vrede geweest zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee. (Jesaja 48:18)

Lees verder Ezechiël 47:1–5.

Een rivier wordt steeds breder, er stroomt steeds meer water. Bij Cricklade of Kemble kun je over de Theems springen omdat het nog maar een klein beekje is. Je kunt er bijna een bekertje mee vullen. Er ligt een smalle plank overheen waar de meisjes van het dorp lachend overheen snellen. Maar wie probeert er een plank over de Theems te leggen bij Southend, of bij Grays? Kun je je voorstellen dat er bij Gravesend meisjes lachend over een plank gaan, of huppelende lammetjes?

Nee, de rivier is gegroeid en is nu erg diep. Hoe breed is de monding van deze rivier in vergelijking met de zee? Het is een soort miniatuuroceaan. Daar gaan de schepen en de leviathan speelt daarin. De behemoth zelf kan zich niet voorstellen dat hij deze Jordaan in één teug op kan slokken, want hij is te groot geworden.

Dat is de vrede van een Christen. Zuiver en volmaakt, maar in het begin lijken verleidingen het te bederven. Vaak proberen de problemen van dit leven het te verstikken, maar dat kunnen ze niet. Zeker in het begin lijkt het weinig, maar laat jezelf niet bedriegen.

Wacht tot de Christen tien jaar ouder is. Dan heeft hij mijlen gedoold langs de slingerende loop van ervaringen van genade. Dan zal zijn vrede zijn als een brede rivier. Wacht twintig of dertig jaar en hij zal deze rijke laaglanden van gemeenschap met Christus in Zijn lijden en gelijkvormigheid aan Zijn dood, doorkruisen. Dan zal zijn vrede als een diepe rivier zijn; hij zal "de vrede kennen die alle begrip te boven gaat" (Filippenzen 4:7). Hij zal al zijn zorgen op Hem geworpen hebben Die voor hem zorgt.

Zo zal deze vrede blijven groeien tot die samensmelt in de oneindige vrede van volkomen gelukkige aanschouwing.

Ter overdenking: Rivieren zijn in Gods Woord vaak beelden van Gods zegen voor Zijn volk. Daardoor maakt Hij ze vruchtbaar (Psalm 1:3), geeft Hij ze genot (Psalm 36:9), blijdschap (Psalm 46:5) en vrede (Jesaja 66:12). Denk hierover na.

Preek 610, 4 juli (onbekende datum)

5 juli

Wees oprecht

Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij. En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien, indien u tenminste geproefd hebt dat de Heere goedertieren is. (1 Petrus 2:1–3)
Lees verder Psalm 34:8–14.

Het kwaad dat vermeden moet worden is: alle slechtheid. "Wraak is zoet," zeggen de Italianen. De meeste Engelsen hebben dat ook geleerd, maar niet degene die Christus geproefd heeft, hij zegt,

“Hoe kan ik wraak nemen als Christus mijn zonden weggedaan heeft?” Ja, vergeving is zoet en hij walgt van slechtheid. Hij keert zich daarvan af als van gif.

Bedrog. Dat is de listigheid waarbij de mensen hun medemensen beroven. Sommigen denken dat bedrog goed is. Kijk naar de handelaar, je moet beide ogen openhouden anders zal hij je bedriegen. Hij vertelt niet echt leugens, maar, ja, hij scheert wel heel dicht langs de waarheid. Het is bedrog, lage sluwheid en listigheid. Een man van God haat die dingen.

“Wat? Ben ik een dienaar van de God van de waarheid en moet ik verbuigen, verdraaien, overdreven vleien en alles doen behalve wat recht is om voorspoed te krijgen?” Zoals de Heere het tegen de gemeente in Laodicea zei, “Ik zal u uit Mijn mond spuwen,” zo spreekt de gelovige over alles wat niet waar en oprecht is. “Ik word er ziek van, ik walg ervan, ik verafschuw het, ik keer me ervan af.”

Het volgende is hypocrisie, waardoor mensen niet zozeer beroofd of benadeeld als wel bedrogen worden. Een Christen kan geen hypocriet zijn. Hypocrisie schuilt net als alle andere zonde in de mens tot het allerlaatste. Maar de gelovige haat het doen alsof.

De mens die de Heere ooit als genadig heeft geproefd, is waar en transparant in zijn belijdenis. Als iemand denkt dat hij beter is dan hij is, verlangt hij er niet naar om veren te dragen die niet van hem zijn. Hij wil niet verheerlijkt worden voor het werk van iemand anders. Ook wil hij niet bouwen op het fundament van een ander. Hypocrisie verafschuwt hij volkomen.

Ter overdenking: De beste manier om deze zonden te vermijden is met Gods hulp het tegenovergestelde te zoeken. Vriendelijkheid in plaats van slechtheid (Efeze 4:31–32), openheid voor bedrog (2 Korinthe 4:2) en oprechtheid voor hypocrisie (Mattheüs 6:2–6; Romeinen 12:9).

Preek 459, 5 juli (gepreekt op 6 juli 1862)

6 juli

Geniet van je vakantie, met God

Op die dag zal op de bellen van de paarden staan: HEILIG VOOR DE HEERE. (Zacharia 14:20)
Lees verder Psalm 8.

Zelfs plezier en ontspanning zullen heilig worden voor de Heere. Als je op vakantie gaat naar de Alpen zul je genieten van de koeienbellen die je daar hoort. Je bent daar om uit te rusten, om weer op nieuwe krachten te komen, maar neem die rust in een geest van heiligheid.

Ik vrees dat veel mensen hun godsdienst achterlaten wanneer ze op vakantie gaan. Zo moet het niet zijn. Op ons plezier en op al het andere moet net als op de bellen van de paarden staan, "HEILIG VOOR DE HEERE."

Een Christen heeft als iedereen ontspanning nodig. Er moet tijd zijn om de frisse buitenlucht in te ademen en naar de velden en de weilanden te kijken. Ik zou willen dat de arme hardwerkende bevolking van dit enorme bakstenen doolhof wat vaker kon ontspannen. Maar let er wel op dat wij als Christenen de geest van deze tekst mee zullen dragen, waar we ook gaan. Dat de bellen van de paarden heilig zijn voor de Heere, en dat onze ontspanning zo heilig en zo in het zicht van God is als onze plechtige feestdagen.

Betekent ontspanning zondigen? Dan heb je er niets mee te maken. Betekent plezier ongerechtigheid? Weiger het dan. Maar er is plezier dat niets met ongerechtigheid te maken heeft. Als je wandelt door de Alpen, sta dan in gedachten op de bergtoppen en spreek met God. Als je over een mooi landweggetje loopt in Nederland, laat dan de koele schaduw een stille plaats van aanbidding worden voor je ziel. Loof God voor alles wat je ziet, van de boterbloem in de wei tot bomen op de hoge bergen.

Ter overdenking: God is niet tegen vakantie. Hij rustte op de zevende dag van de schepping (Genesis 2:2) en daarom gaf Hij elke week een vrije dag aan Zijn volk om daar samen met Hem van te genieten, niet zonder Hem (Exodus 20:8–11; 31:15–17). Toen Zijn discipelen terugkwamen van hun Evangelisatiereis nodigde Jezus hen uit om met Hem, in de eenzaamheid, te rusten (Markus 6:30–32). Is Hij welkom op je vakantie? Of laat je Hem

liever thuis?

Preek 399, 6 juli (gepreekt op 7 juli 1861)

7 juli

Jezus haat zonde

Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees. (Romeinen 8:3)

Lees verder Lukas 7:34–50.

De Vriend van zondaren was nadrukkelijk en boven alle andere leraren de Vijand van de zonde. Zijn haat voor de zonde was niet zomaar een passie, het was het principe van Zijn hart. Het glinsterde niet af en toe, het was een constante vlam.

Hij haatte de zonde onverbiddelijk, als ik het zo mag zeggen. Nooit was er een wapenstilstand. Hij achtervolgde de zonde overdag in Zijn bediening en 's nachts in Zijn gebed. Hij leefde om de zonde te verslaan en Hij stierf om de zonde te vernietigen. En nu, opgestaan in heerlijkheid, vertrapt Hij zowel de zonde als Satan.

Hij is geopenbaard zodat Hij het werk van de duivel zou verbreken, Hij heeft een stormram opgesteld en zal de burcht van Satan niet verlaten totdat er niet meer één steen op de ander bevestigd is.

In het leven van onze Heere was Zijn goedheid voor zondaren de natuurlijke vorm waarin Hij Zijn haat voor de zonde liet zien. Net zoals een arts, omdat hij de tegenstander is van de ziekte, diepe interesse toont in hen die daardoor getroffen zijn.

Dat onze Heere met zondaren omging is op geen enkele manier een bewijs dat Hij een Vriend van de zonde was net zoals we een arts er niet van verdenken dat hij bevriend is met de ziekte. Een bekwame arts is de vriend van de zieke, maar wie kan er iemand vinden die meer vastberaden en verbeten is om de vijand uit te schakelen dan deze arts?

Aangezien degenen die gezond zijn geen behoefte hebben aan een arts, zoekt Jezus hen niet. Maar omdat de zieken Hem nodig hebben, zoekt Hij hen, niet uit liefde voor hun zonde maar uit liefde voor hen zodat ze verlost kunnen worden uit hun harde slavernij waaronder de zonde hen hield.

Ter overdenking: God haat alle zonde (Spreuken 6:16–19; Zacharia 8:17; Maleachi 2:16; Openbaring 2:6). Verbazingwekkend genoeg houdt Hij niet van onze vernietiging, Hij wil dat we ons afkeren van de zonde en terugkeren tot Hem (Ezechiël 33:11). De Heere Jezus wil je zonden niet door de vingers zien, noch verlangt Hij ernaar je voor je zonden te veroordelen (Johannes 8:11; 2 Petrus 3:9). Gebruik je de mogelijkheid om op Hem te vertrouwen?

Preek 699, 7 juli (gepreekt op 8 juli 1866)

8 juli

De onoverbrugbare kloof

En bovendien is er tussen ons en u een grote kloof aangebracht, zodat zij die van hier naar u zouden willen gaan, dat niet kunnen en ook zij niet die vandaar naar ons zouden willen gaan. (Lukas 16:26)

Lees verder 2 Thessalonicenzen 1:5–12.

De hemel is rust, volmaakte rust – maar in de hel is er geen rust. Het is werken in het vuur, geen verlichting, geen vrede, geen slaap, geen kalmte, geen stilte. Daar is de eeuwige onophoudelijke storm en de eeuwige orkaan.

In de ergste ziekte is soms verademing, pijnlijke krampen, maar dan een onderbreking van rust. Er is geen onderbreking in de kwelling van de hel. De angstaanjagende muziek van de eeuwige smeekbede heeft niet één stilte in zich. Het blijft maar doorgaan met de razende strijd, het stof, het bloed, het vuur en de rookdampen.

Maar de hemel is een plaats van vreugde, daar raken gelukkige vingers hemelse akkoorden. Daar zingen vreugdevolle geesten dagen zonder nacht hosanna's. In de hel is geen vreugde. De muziek daar is het gekreun. In

plaats van vreugde zijn daar pijnscheuten. In plaats van zoete gemeenschap is daar beknelling. In plaats van volkomen geluk is daar alles droefgeestig.

Nee, ik kan het niet overdrijven, dat is onmogelijk. Ik kom niet aan de akelige feiten toe, daarom sla ik die maar over. Niets van de hemelse vreugde kan ooit in de hel komen. De hemel is de plaats van zoete gemeenschap met God.

"Daar zien ze Zijn gezicht,
En zondigen niet meer;
Ze drinken van de stroom,
Genade en genoegen."

Er is geen gemeenschap met God in de hel. Er zijn gebeden, maar die worden niet verhoord. Er zijn tranen, maar die worden niet aangenomen. Er wordt geschreeuwd om medelijden, maar het is een gruwel voor de Heere.

God wil niet dat er iemand verloren gaat; Hij wil dat iedereen zich tot Hem bekeert en leeft. Maar als die genade geweigerd wordt, is de eeuwige wraak het deel.

Ter overdenking: Er is een weg terug naar God van de donkerste paden van de zonde. Maar de enige weg is van de aarde naar de hemel. Er is nooit een weg van de hel naar de hemel geweest en die zal er nooit zijn (Lukas 13:24–28).

Preek 518, 8 juli (gepreekt op 5 juli 1863)

9 juli

Ben je uitgekozen?

Sta op, zalf hem, want deze is het. (1 Samuël 16:12)
Lees verder Psalm 23:1–6.

Ik heb hard gewerkt om jullie op de voorrechten van een sterk geloof te wijzen. Ik heb jullie verzocht te streven naar de volle zekerheid van het geloof. Maar nooit spreken deze lippen een woord of lettergreep tegen de heilige voorzichtigheid die een scherp onderscheid maakt tussen brutaliteit en zekerheid.

Echt waar, voorrecht zonder voorschrift leidt tot oververzadiging en loomheid in Gods volk. Wat we af en toe willen, is geen belofte, maar een krachtig, brandend woord van zelfonderzoek. We houden misschien niet van de smaak, maar het zal in onze ziel geestelijk goed brengen dat duurzamer is dan wat zoet comfort ons kan brengen.

Onderzoek jezelf hiermee, lieve vrienden. Ik vraag niet of je hart volmaakt is, dat is het niet. Ik vraag niet of je hart ooit afdwaalt, die neiging heeft je hart. Maar ik vraag je dit: rust je hart op Jezus Christus? Is het een gelovig hart? Mediteert je hart op de dingen van God? Vindt het daar zijn beste troost? Is je hart een nederig hart? Word je gedwongen alles toe te schrijven aan soevereine genade? Is je hart een heilig hart? Verlangt het naar heiligheid? Hou je van heiligheid? Is je hart moedig voor God? Looft je hart God? Is het een dankbaar hart? Is het een hart dat zich volledig richt op God en ernaar verlangt nooit meer af te dwalen?

Zo ja, dan zijn dat kenmerken dat God je heeft uitgekozen. Zoek hiernaar en voeg aan je zoeken dit gebed toe: “Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg” (Psalm 139:23–24).

Ter overdenking: Eerder in deze preek illustreerde Spurgeon de kenmerken van de uitverkiezing aan de hand van Psalm 23: een gelovig hart (v.1), meditatief (v.2), nederig (v.2–3a), heilig (v.3b), moedig (v.4), tevreden en dankbaar (v.5) en standvastig (v.6). Herken je die kenmerken in je leven?

Preek 638, 9 juli 1865

10 juli

Getuig van Christus

U, Heere, hebt de rechtszaken van mijn ziel gevoerd, U hebt mijn leven verlost. (Klaagliederen 3:58)
Lees verder Psalm 126:1–6.

Een man preekte zeven zomers op het dorpsplein, en dat deed veel goed. Soms luisterde Jozef naar de prediker, maar hij bleef altijd even hard. Een zekere John, die de kracht van de waarheid had gevoeld, werkte met hem in de schuur. Op een dag, tussen de slagen van de dorsvlegel, sprak hij een woord voor de waarheid en voor God, maar Jozef lachte hem uit.

John was echter erg gevoelig en zijn hele ziel werd gevuld met verdriet. Daarom keerde hij zich om in een hoek van de schuur en verborg zijn gezicht terwijl de tranen uit zijn ogen stroomden. Met de hoek van zijn mouw veegde hij de tranen weg en ging terug naar zijn dorsvlegel. Maar Jozef zag zijn tranen, ook al had hij geprobeerd ze te verbergen. En wat zijn argument niet kon, deden deze tranen krachtig door God de Heilige Geest. Jozef dacht: "Wat? Geeft John om mijn ziel, huilt hij om mijn ziel? Dan is het tijd dat ik om mijn ziel ga geven en erom ga huilen."

Geliefden, getuig dus van Christus! Laat mij huilen om de zonden van deze tijd en ertegen profeteren. En doe het persoonlijk, in gesprekken. Bestraf persoonlijke zonden en maak Christus door je liefdevolle ernst dierbaar voor veel zielen! Vertel hun dat Christus kwam om zondaren te redden, dat Hij in staat is om de grootste zondaren te redden, "dat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft" (Johannes 3:15). Op die manier moeten we voor God pleiten omdat God voor onze ziel gepleit heeft.

Ter overdenking: Schijnbaar onbelangrijke mensen hebben vaak een onevenredig belangrijke rol te spelen in Gods Koninkrijk. De genezing van Naäman was het gevolg van gehoorzaamheid aan de woorden van de beroemde profeet Elisa (2 Koningen 5:10,14), maar dit zou niet gebeurd zijn als hij daarvoor niet uitgenodigd was door het kleine meisje (2 Koningen 5:2–4) en daartoe aangespoord was door zijn dienaren (2 Koningen 5:13) nadat hij eerst minachtend gereageerd had op de bood-

schap van Elisa (2 Koningen 5:11–12).

Preek 579, 10 juli 1864

11 juli

Wat is het Evangelie?

Deze hoorde Paulus spreken. Die keek hem doordringend aan en toen hij zag dat hij geloof had om gezond te worden, zei hij met luide stem: Sta recht op uw voeten! En hij sprong op en liep rond.
(Handelingen 14:9–10)
Lees verder Handelingen 10:34–43.

Toen God het menselijk geslacht zag, zag Hij dat het verloren en verwoest was. Uit liefde voor hen zond Hij Zijn eniggeboren Zoon, de Heere Jezus Christus. Hij werd geboren uit de maagd Maria, leefde drieëndertig of vierendertig jaar in smetteloze onschuld en volmaakte gehoorzaamheid aan God. Hij was God, Hij was mens. Uiteindelijk werd Hij uitgeleverd door Judas, de verrader. Hij werd gekruisigd en werkelijk gedood.

Hoewel Hij de God van het leven en de heerlijkheid was, "die als enige onsterfelijkheid bezit" (1 Timotheüs 6:16), boog Hij toch Zijn hoofd en gaf de geest. Drie dagen later stond Hij op en toonde Zichzelf aan veel van Zijn discipelen. Zo werden ze ervan verzekerd dat Hij dezelfde was als degene die ze in het graf gelegd hadden. Na veertig dagen steeg Hij in het bijzijn van de discipelen op naar de hemel waar Hij zit aan Gods rechterhand. Hij zal weer terugkomen om de levenden en de doden te oordelen.

Dit zou Paulus steeds weer vertellen.

God is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid (Johannes 1:14). Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben (1 Timotheüs 1:15).

In het kort was dit wat Paulus preekte. En als in de preek aan één van deze feiten getwijfeld wordt, of als ze uit de bediening weggelaten worden, dan wordt het Evangelie niet gepredikt. Dan is het fundament waarop het Evangelie rust verwijderd, wat kan de rechtvaardige dan doen?

Ter overdenking: Paulus vat de centrale feiten van het Evangelie samen in 1 Korinthe 15:1–4. Hij schaamde zich niet voor het Evangelie (Romeinen 1:16), maar hij preekte het volledig (Romeinen 15:19). Wil jij feiten van het Evangelie vermijden of afzwakken? Alternatieve versies van het Evangelie zijn in werkelijkheid verdraaiingen (Galaten 1:6–7).

Preek 559, 11 juli (onbekende datum)

12 juli

Geloven met het hart

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. (Romeinen 10:10)
Lees verder 2 Timotheüs 4:9–18.

Mijn lieve broeders, wat denk je vandaag van de waarheid zoals die is in Jezus Christus? Gelooft je hart die waarheid? In gedachten zie ik een man met grijze haren opstaan, hij leunt op een stok en zegt: "Toen ik jong was, gaf ik mijn hart aan Christus en ik kreeg een vrede en vreugde die ik voorheen nooit gekend had toen ik het plezier en de verleidingen van de zonde probeerde.

Mijn hart kan ervan getuigen dat ik rust vond in het dienen van God. Vanaf toen hebben deze wenkbrauwen zich door veel zorgen gefronst, en zoals je ziet, is dit hoofd witter geworden dan de wintersneeuw, maar de Heere was mijn schuilplaats en zekerheid.

Ik heb op Christus gerust en Hij heeft me nooit teleurgesteld. Wanneer de problemen over mij heen kwamen, ben ik daar nooit onder bezweken; ik was in staat ze te verdragen. Er was veel rouw," de oude man wijst naar de vele graven achter zich in de wildernis, "maar ik ben geholpen om mijn vrouw en kinderen te begraven. Het geloof heeft me in staat gesteld met

een gebarsten hart te zeggen, 'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!' (Job 1:21). Er was veel strijd, maar ik heb altijd overwonnen door het bloed van het Lam.

Ik ben, zoals eigenlijk iedereen, belasterd, maar ik heb dat met al mijn andere kruisen op mijn schouder genomen en ik vond het licht wanneer ik het door het geloof droeg. Ik kan zeggen dat de heilige rust en kalmte die het dienen van God geeft, zoals Christus dat heeft opgedragen, zo groot is dat ik het geloof, niet alleen met mijn hoofd maar ook met mijn hart.

Mijn hart is ervan proefondervindelijk overtuigd dat dit niets anders kan zijn dan de godsdienst van God omdat het zulke wonderen werkt."

Ter overdenking: Is jouw getuigenis warm en persoonlijk of klinisch koud? Draait het om jou zodat Christus eigenlijk uitgesloten wordt of geeft het Hem de heerlijkheid en eer voor je bekeringsverhaal en wanneer je spreekt over je Christelijke leven? Brengt het anderen dichter bij het geloof in je Verlosser? Lees hoe Paulus zijn getuigenis samenvat in 1 Timotheüs 1:15–16 en 2 Timotheüs 4:7–8,16–18.

Preek 519, 12 juli 1863

13 juli

Jezus wil je hart

Kom, laten wij terugkeren naar de HEERE, want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan en zullen wij voor Zijn aangezicht leven.
(Hosea 6:1–2)
Lees verder Psalm 116:12–19.

Een zendeling preekte voor een Maoristam in Nieuw-Zeeland. Hij had ze verteld van de lijdende liefde van Christus, hoe Hij Zijn ziel tot de dood had uitgegoten. Toen hij klaar was met vertellen weerklonk over de heuvels de dringende vraag, "Doet je dat niets, jij die langsloopt, is er ergens ellende als Mijn ellende?"

Toen stond er een gepluimd en beschilderd opperhoofd op, een strijder vol littekens van duizenden gevechten, zijn lip trilde van onderdrukte emotie toen hij vroeg, “Leed de Zoon van de Hoogste dit voor ons mensen? Dan wil ik Hem graag iets teruggeven voor Zijn grote liefde. Zou de Zoon van God de jachthond van het opperhoofd aanvaarden? Het is een snelle hond met een scherpe neus, onze stam heeft niet nog zo’n hond en hij is voor mij als een vriend.”

Maar de zendeling vertelde hem dat de Zoon van God zulke geschenken niet nodig had. Een moment zweeg het opperhoofd, toen kreeg hij een nieuw idee. Hij nam zijn gekleurde deken die om zijn hals hing en riep met kinderlijke ernst, “Misschien aanvaardt Degene Die Zijn hoofd nergens kon neerleggen de deken van het opperhoofd? Het arme opperhoofd zal het koud hebben zonder die deken maar ik geef hem met vreugde.”

Geraakt door zijn aanhoudende liefde probeerde de zendeling hem de werkelijke natuur van de Zoon van God uit te leggen, dat de Zoon van God niet naar de geschenken van de mensen verlangt maar naar het hart van de mensen. Even verduisterde een wolk van verdriet het ruwe gezicht van het oude opperhoofd maar toen de ware natuur van de Zoon van God tot hem doordrong liet hij de deken los, vouwde zijn handen en keek omhoog naar de blauwe lucht. Zijn gezicht straalde van vreugde toen hij uitriep, “Misschien wil de Zoon van de Gezegende het arme opperhoofd zelf aanvaarden!”

Ter overdenking: Christus geeft ons als eerste Zichzelf (Galaten 2:20), en met Hem komt de zegen (Romeinen 8:32; Efeze 1:3). Van jou wil God jezelf, niet je materiële bezittingen. Hij wil je geloof in Hem, de Redder van de wereld.

Preek 400, 13 juli (gepreekt op 14 juli 1861)

14 juli

Spreken met God

Och, wist ik maar dat ik Hem zou vinden, dan zou ik naar Zijn woonplaats toe komen. Ik zou de rechtszaak voor Zijn aangezicht uiteenzetten, en ik zou mijn mond vullen met mijn verdediging. (Job 23:3–4)

Lees verder Daniël 9:1–19.

De goede geestelijke orde in het gebed bestaat volgens mij niet uit zomaar een mooie volgorde. Het is goed om eerst te voelen dat we met iets bezig zijn wat werkelijkheid is, dat we op het punt staan om tot God te spreken, Die we niet kunnen zien maar Die er toch werkelijk is. We kunnen Hem niet aanraken, horen of met onze andere zintuigen waarnemen maar toch is Hij echt bij ons alsof we met een vriend spraken van vlees en bloed, zoals wijzelf. Als we de werkelijkheid van Gods aanwezigheid voelen, zal onze geest door Gods genade nederig gemaakt worden. We zullen ons voelen zoals Abraham toen hij zei, "Zie toch, ik heb het aangedurfd om tot de Heere te spreken, hoewel ik stof en as ben!" (Genesis 18:27).

Als gevolg daarvan zullen we ons gebed niet zomaar afraffelen zoals de jongens hun lesje opzeggen, zomaar met ons hoofd. Nog minder zullen we spreken als een rabbijn die zijn leerlingen onderwijst en zeker zullen we niet spreken zoals ik sommigen heb horen spreken, met de ruwheid van een struikrover die iemand op de weg stopt en zijn portemonnee eist.

Als we Gods aanwezigheid voelen en door Zijn genade nederig gemaakt worden, zullen we nederige maar moedige verzoeken doen. We zullen nederig aandringen om genade door het bloed van de Verlosser. Niet met de terughoudendheid van een slaaf maar met de liefdevolle eerbied van een kind. Geen onbeschaamd en brutaal kind maar een leergierig en gehoorzaam kind dat zijn Vader eert. Daarom vraagt hij het dringend maar met een eerbiedige onderwerping aan de wil van de Vader.

Als ik voel dat ik in Gods aanwezigheid ben, en mij gedraag zoals dat in Zijn aanwezigheid hoort, erken ik vervolgens dat ik geen recht heb op dat waar ik om vraag. Ik kan niet verwachten dat ik het anders ontvang dan als een geschenk van genade. Ik moet onthouden dat God het kanaal beperkt waardoor Hij mij genade wil geven, Hij wil het mij geven door Zijn

lieve Zoon. Daarom moet ik schuilen onder de bescherming van de grote Verlosser.

Ter overdenking: In noodgevallen kunnen gelovigen tot God bidden in de haast van het moment (Nehemia 2:4). Op andere momenten is het goed en passend om de tijd te nemen en zorgvuldig te bidden (Nehemia 1:4; Mattheüs 6:5–7).

Preek 700, 14 juli (gepreekt op 15 juli 1866)

15 juli

Geloof en bekering

Bekeer u en geloof het Evangelie. (Markus 1:15)
Lees verder Hebreeën 12:1–4.

"Bekeer u en geloof het Evangelie," dit is het advies voor zowel de jonge als de oude grijze Christen, want dit moeten we heel ons leven doen. St. Anselm, meer dan een zogenaamde heilige , riep eens uit: "O! Wat ben ik een zondaar geweest, ik zal de rest van mijn leven berouw hebben!"

En Rowland Hill, die we volgens mij St. Rowland mogen noemen, zei vlak voor zijn sterven dat hij van maar één ding spijt had, namelijk dat hij zijn vriend met wie hij zestig jaar had samengeleefd bij de hemelpoort moest achterlaten. "Deze lieve vriend," zei hij, "is berouw en bekering, hij was heel mijn leven bij mij." "Ik denk dat ik voor hem een traan zal laten," zei de goede oude man, "als ik door de hemelpoort ga en erover nadenk dat ik mij nooit meer kan bekeren."

Bekering is de dagelijkse plicht van iedereen die in Christus gelooft. En als we door het geloof vanaf het poortje naar de hemelse stad lopen, moet bekering ons heel de weg vergezellen. Lieve vrienden, de Christen bekeert zich nadat hij gered is meer dan voorheen. Nu bekeert hij zich niet alleen van openlijke daden, maar ook van zijn verbeelding.

Hij zal zichzelf 's nachts ter verantwoording roepen en berispen omdat hij één verkeerde gedachte toegelaten had, omdat hij naar leegheid gekeken

had hoewel zijn hart niet verder gegaan was dan een blik van lust, omdat de kwade gedachte door zijn hoofd was geflitst. Hiervoor zal hij zichzelf kwellen voor God. Eén verkeerde verbeelding zou zo'n plaag en steek voor hem zijn dat hij geen rust en vrede zou hebben als hij het Evangelie niet zou blijven geloven.

Ter overdenking: We hebben de neiging bekering te beschouwen als een stap om het Christelijke leven te beginnen en lid te worden van Christus' kerk. Maar Hij riep zelf gevestigde Christelijke kerken en individuen op tot bekering (Openbaring 2:5,16,21–22; 3:3,19). Bekering is niet klaar als je veranderd bent, dan begint het pas.

Preek 460, 15 juli (gepreekt op 13 juli 1862)

16 juli

IJverig voor Jezus

Simon die IJveraar genoemd werd. (Lukas 6:15)
Lees verder 2 Korinthe 7:5–11.

Christelijke ijver wordt gevoed door een gevoel van dankbaarheid.

Geliefd door mijn God, brand ik weer voor Hem.
Gekozen door U, al voor het begin,
Kies ik nu voor U.

Kijk naar "de holte van de put waaruit u gegraven bent" (Jesaja 51:1) en je zult genoeg redenen vinden om alles wat je hebt en bent te geven voor God. IJver voor God wordt gevoed door de gedachte aan de eeuwige toekomst. Met betraande ogen ziet ze op de vlammen van de hel en valt daardoor niet in slaap, ze kijkt omhoog met een verlangende blik naar de heerlijkheid van de hemel en ze kan niet anders dan zichzelf opwekken. IJver voor God

denkt aan de dood, ze hoort de hoeven van het grauwe paard van de dood vlak achter haar.

IJver voor God heeft het gevoel dat ze maar weinig kan doen vergeleken met wat ze wil doen, dat de tijd kort is vergeleken met het werk dat nog moet gebeuren, daarom wijdt ze zich helemaal aan het doel van haar Heere.

Verder wordt ijver gevoed door de liefde tot Christus. Lady Powerscourt zegt ergens, "Als we door en door heet willen zijn van ijver, moeten we dicht bij de oven van de liefde van de Verlosser zijn. Als we weten hoe Christus ons heeft liefgehad, kunnen we niet anders dan Hem liefhebben. Als je weet hoe Hij bespogen en veracht was en hoe Hij voor ons bloedde en stierf, kunnen we niet anders dan alles doen en dragen om Zijn Naam!"

Bovenal moet Christelijke ijver ondersteund worden door een krachtig innerlijk leven. Als ons innerlijke leven afneemt, als het dwergachtig wordt, als ons hart maar langzaam voor God klopt, dan zullen we de ijver niet kennen. Maar als alles vanbinnen sterk en krachtig is, dan voelen we niets anders dan een liefdevol verlangen naar de komst van Christus' Koninkrijk, dat Zijn wil op aarde gedaan wordt zoals het in de hemel gedaan wordt.

Ter overdenking: Hoewel misplaatste ijver waardeloos en gevaarlijk is (Romeinen 10:2; Filippenzen 3:6), is ook de Heere ijverig (Jesaja 9:7; 37:32; Johannes 2:17) en Hij verwacht ook dat Zijn volk ijverig is (Titus 2:14; Openbaring 3:19).

Preek 639, 16 juli 1865

17 juli

God is voor ons

Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? (Romeinen 8:31)
Lees verder Psalm 118:1–14.

God is voor ons. Maar, o mijn broeders, het is onmogelijk om de diepte hiervan in menselijke woorden uit te drukken.

Hij was voor ons voordat de wereld gemaakt werd. Hij was voor ons, anders had Hij Zijn Zoon niet gegeven. Hij was voor ons, zelfs toen Hij Zijn eniggeboren Zoon sloeg en het volle gewicht van Zijn toorn op Hem legde. Hij was toen voor ons maar tegen Hem. Hij was voor ons toen we verwoest werden in de val, toch hield Hij van ons.

Hij was voor ons toen wij tegen Hem waren, toen we ons met hoge hand tegen Hem verzetten. Hij was voor ons, anders had Hij ons nooit nederig gemaakt om Hem te zoeken. Hij was voor ons in veel strijd, we moesten ons door een massa moeilijkheden worstelen en we werden vanbinnen en vanbuiten verleid, hoe zou Hij bij ons kunnen blijven als Hij niet voor ons was?

Hij is voor ons, met alle oneindigheid van Zijn hart. Hij is voor ons met alle almacht van Zijn liefde. Voor ons met al Zijn grenzeloze wijsheid. Hij is voor ons, bekleed met de eigenschappen die Hem God maken. Hij is voor ons, eeuwig en onveranderlijk voor ons. Hij is voor ons als de blauwe luchten opgerold worden als een versleten kleed. Hij is voor ons in de eeuwigheid.

Dit, kind van God, is genoeg om over na te denken, ook als je er al eeuwen over nagedacht hebt: God is voor je, en als God voor je is, wie zal dan tegen je zijn?

Ter overdenking: Als we geloven en als God voor ons is, is er geen einde aan de vijanden die tegen ons zijn, maar we zullen in staat zijn ze te weerstaan (Efeze 6:10–13). Toch staat er met grote letters “ALS.” Het tegendeel is waar voor ongelovigen. Als deze zelfde almachtige God tegen ons is (Romeinen 1:18; 1 Petrus 3:12), kan niemand en niets wat voor ons is ons helpen.

Preek 580, 17 juli 1864

18 juli

De kracht van Jezus' bloed

Maar de staf van Aäron verslond hun staven. (Exodus 7:12)
Lees verder Openbaring 12:7–17.

Wat heeft ons geloof veel vijanden moeten ontmoeten, maar hoe zijn ze ook allemaal verslonden! Daar waren onze oude zonden. De duivel gooide ze voor ons neer en ze veranderden in slangen. Hoeveel slangen waren dat! Hoe sisten ze! Hoe verschrikkelijk waren hun dodelijk giftige hoektanden, hun gapende bek, hun gespleten tong! Maar het kruis van Christus doodt ze allemaal, zoals de staf van Aäron.

Geloof in Christus verslaat al onze zonden, want er staat geschreven: "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7).

Dan komt de duivel met andere slangen en laat ons onze aangeboren corruptie zien. Het nalaten van onze plicht, onze slapheid in gebed, onze ongelovigheid, onze dwalingen, het afdwalen van ons hart, en soms worden we zo gekweld door die reptielen dat we ongerust worden en de neiging hebben om te vluchten.

Loop niet weg, broeder, werp Aärons staf op de grond en die zal al deze slangen verslinden. Of ze nu zo giftig waren als een cobra of zo fel als een ratelslang, ze zullen allemaal verslonden worden. Je zult overwinnen door het bloed van het Lam. Jezus kan "volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan" (Hebreeën 7:25). De Heere zal strijden en ze overgeven in je handen.

De oude vijand zal nog een leger slangen loslaten in de vorm van wereldse beproeving, duivelse voorstellen, verleidingen tot godslastering, zieke gedachten over God, ongelovige gedachten van Zijn voorzienigheid, wantrouwende gedachten van Zijn beloften, en nog andere slangen, tot je bijna radeloos bent. Je zult je afvragen hoe je zo'n leger kunt weerstaan. Denk eraan vast te staan en de staf van Aäron op de grond te werpen – je eenvoudige geloof in Jezus Christus – en die moet en zal alle andere staven verslinden.

Ter overdenking: De tovenaars van Farao konden het werk van God tot op zekere hoogte nadoen (Exodus 7:11,22; 8:7), maar ze waren geen partij voor Hem (Exodus 7:12) en hun kracht was strikt beperkt (Exodus 8:18–19; 2 Timotheüs 3:8–9). Satan en zijn dienaren kunnen ook verbazingwekkende dingen doen (2 Thessalonicenzen 2:9–10; Openbaring 13:13–15), maar de Christen vertrouwt op en wordt bewoond door Degene die groter is (1 Johannes 4:4).

Preek 521, 18 juli (gepreekt op 26 juli 1863)

19 juli

Belijden met de mond

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. (Romeinen 10:10)
Lees verder Spreuken 1:7–15.

De jonge Jozef verliest zijn mantel aan zijn wellustige meesteres, zijn antwoord is: “Hoe kan ik dit grote kwaad begaan en zondigen tegen God?” De vrouw zal geantwoord hebben: “God? Ken ik die? Jehovah? Wie is Hij?” Hij beleed moedig en duidelijk zijn trouw aan Jehovah, dat was zijn reden om niet te zondigen.

Het geval van Nehemia is hetzelfde. Toen ze hem uitnodigden om te schuilen in de tempel, zei hij: “Zou iemand zoals ik vluchten?” Hij beleed zijn vertrouwen in God, dat was zijn reden om geen moment oneervol te handelen. Dit, Christen, is het belijden met de mond.

Je wordt gevraagd een vuil kunstje te doen op je werk, het is zo gewoon geworden dat niemand meer denkt dat het kwaad kan. Wees nu een man en zeg: “Ik verhonger liever dan dat ik leef van beroving, ook al wordt het door de helft van de maatschappij geaccepteerd.” Dit is je kans, jongen.

Het is zondagmorgen, je wordt aan je mouw getrokken om met anderen heilige uren te verspillen. Nu kun je zeggen: “Nee,” en hun de reden geven, “dat kan ik niet doen, ik ben Christen.”

Of je komt van het platteland en je vriend nodigt je uit om naar een plek vol schande te komen, gewoon om je te laten zien wat leven is. Vertel hem dat hij niet weet hoe hij je over moet halen, je bent een Christen. Soms heb ik liever de bevestiging van het geloof in Jezus in verleiding dan een andere vorm van belijden, want dan is het zeker niet hypocriet.

Zorg ervoor, broeders, dat je je Heere altijd erkent in verleiding.

Ter overdenking: Een woord van getuigenis is een middel om de duivel te overwinnen (Openbaring 12:11). Onze Verlosser liet Satan zien dat Hij de Zoon van God was door Zijn tegenstand, niet door Zich aan hem te onderwerpen (Mattheüs 4:3–7). Christen zijn is niet alleen een goede reden om het voor God op te nemen in verleiding, maar ook een krachtige verontschuldiging voor onze eigen bescherming in zulke momenten.

Preek 520, 19 juli 1863

20 juli

Verloochen je Jezus?

Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. (Genesis 4:10)
Lees verder Efeze 5:15–20.

De dienaren van Satan beschamen me, ze beschamen me! Soms komt er 's nachts iemand die Satan dient met het bericht, "De meester is er en hij roept je." Zonder een traan verlaat je je vrouw en kinderen, je gaat naar het huis van je meester, daar gaan de vieze bekers langs. Je drinkt en blijft drinken.

Nooit verloochen je je meester, je belijdt hem met veel vloeken. Je zegt van alles tegen je vrienden wat jullie arme zielen verwondt en toch doe je het zo dapper! Je weet nauwelijks hoe je thuis moet komen, maar 's morgens word je met rode ogen, hoofdpijn en ziek wakker.

Maar de volgende nacht ga je weer als de meester je roept. Zo ga je, jaren achtereen, ook al rukt de waanzin je uiteen als een wervelwind.

Maar hier ben ik, een dienaar van God, en als mijn Meester mij roept en mij gebiedt van Hem te getuigen, heb ik de neiging om stil te blijven. Als Hij mij opdraagt om met iemand te praten, zou ik die taak zondig vermijden. Zoals jij je meester belijdt en om een vloek over je leven vraagt, zo zijn sommigen van ons zo bang om onze Meester te belijden alsof we vreesden vervloekt te worden. Maar in plaats daarvan wordt de vloek door de belijdenis juist afgewend!

Het is genoeg om ons Christenen te laten schamen als we denken hoe zondaren hun god belijden! Hoor ze in de nacht, als ze door de straten struikelen. Ze schamen zich niet voor hun heer en meester. Luister hoe ze vloeken en de hemel uitdagen! Ze schamen zich nergens voor met hun meester. En wij, wij die de hemel als onze beloning hebben, en zo'n Christus mogen dienen, Die zo genadig en goed voor ons is, kijk naar ons! Wat hebben we onze Verlosser slecht lief! Wat hebben we de zielen van de mensen slecht lief!

Ter overdenking: Schaam je jezelf eerst voor Christus en dan pas voor jezelf (Markus 14:66–72)? Niet kunnen spreken van Hem is een veelvoorkomende verleiding en een zonde van nalatigheid, maar met Gods hulp kunnen we die verleiding overwinnen (Psalm 119:46; Romeinen 1:16; 2 Timotheüs 1:8)!

Preek 461, 20 juli 1862

21 juli

God is hier

Toen Jakob uit zijn slaap ontwaakte, zei hij: De HEERE is werkelijk op deze plaats, en ik heb het niet geweten. (Genesis 28:16)
Lees verder Efeze 4:25–5:4.

Vrolijkheid is een deugd. Lichtzinnigheid is een ondeugd. Dwaze praat en gekkigheid zouden meteen stoppen als we zeiden, "Zeker, de Heere is op deze plaats." Als je jezelf de volgende keer overgeeft

aan vrolijkheid – ik bedoel niet de onschuldige vrolijkheid, maar de vrolijkheid die verbonden is aan onreinheid of een ander soort kwaad – stel je dan voor dat je een opgeheven vinger ziet en een stem hoort die zegt, "Zeker, de Heere is op deze plaats."

Laat je ontspanning vrij zijn van zonde. Laat je vermaak zo zijn dat je ervan kunt genieten terwijl God toekijkt. En hoe veel vaker zouden we ook van Christus spreken als we voelden dat God op deze plaats was.

Waar hebben jullie het over deze middag? Veel mensen die zeggen dat ze Christen zijn vinden de gesprekken op zondagmiddag moeilijk. Ze beginnen niet direct met een gesprek dat in hun ogen werelds is, daarom praten ze meestal wat over dominees, zo'n gesprek over dominees is nog slechter dan een gesprek over de duivel zelf. Ik had liever dat je op een godsdienstige manier over Satan sprak dan ongodsdienstig over de engelen van de kerk.

Er wordt een verhaal rondverteld over de ene dominee en een verhaal over de andere en het gesprek bouwt niets op. Als ze een engel hoorden zeggen, "De Heere is op deze plaats," dan zou het gesprek de hele middag ergens anders over gaan.

Stel je voor dat er hier vandaag zijn die de afgelopen tijd in persoonlijk gevaar en nood zijn geweest. Broeders, denken jullie niet dat jullie volmaakte rust zouden hebben gehad midden in die storm wanneer je een stem hoorde die zei, "Zeker, de Heere is op deze plaats"?

Ter overdenking: "Ik ben met u al de dagen" (Mattheüs 28:20) is een grote bemoediging voor Christenen, zowel als ze alleen zijn (Handelingen 18:9–10), als wanneer ze samen zijn (Mattheüs 18:20). Dit moet ook ons gedrag bepalen. In alles moet je de Heere kunnen danken en om Zijn zegen kunnen vragen (Romeinen 14:6). Doe niets waarvan je geweten je weerhoudt (Romeinen 14:23).

Preek 401, 21 juli 1861

22 juli

Weet wat God gedaan heeft

En toen Hij de hand van de blinde genomen had… en nadat Hij in zijn ogen gespuwd en de handen op hem gelegd had, vroeg Hij hem of hij iets zag. En hij keek op en zei: Ik zie de mensen, want ik zie hen, als bomen, rondlopen. Daarna legde Hij de handen opnieuw op zijn ogen… en hij zag allen heel duidelijk. (Markus 8:23–25)

Lees verder Hebreeën 5:11–14.

Wees niet tevreden, lieve vrienden, als je verlost bent. Verlang ernaar te weten hoe je verlost bent, waarom je verlost bent en op welke manier je verlost bent. Ik weet het, het is de rots waarop je staat, maar denk na over de vragen – hoe kwam je op die rots terecht, door wiens liefde kwam je daar en waarom had Hij jou lief?

Gave God dat alle leden van de kerk niet alleen in Christus waren maar Hem ook begrepen, dat ze met de zekerheid van het begrip wisten wat ze gekregen hebben.

Onthoud dat er veel ernstige verschillen zijn in de Schrift die je heel veel problemen zouden besparen wanneer je die kent en onthoudt.

Probeer het verschil te begrijpen tussen de oude en nieuwe natuur. Verwacht nooit dat de oude natuur beter wordt en overloopt in de nieuwe natuur, dat zal nooit gebeuren. De oude natuur kan niets anders dan zondigen en de nieuwe natuur kan nooit zondigen. Dit zijn twee verschillende principes, verwar ze nooit met elkaar. Zie mensen niet voor bomen aan. Verwar heiligmaking en rechtvaardigmaking nooit met elkaar.

Onthoud dit, op het moment dat je op Christus vertrouwt, ben je zo volkomen gerechtvaardigd als in de hemel, maar de heiligmaking gaat geleidelijk, dit wordt van dag tot dag doorgezet door de Heilige Geest.

Maak onderscheid tussen de grote waarheid dat de hele verlossing aan God te danken is en de grote leugen dat de mensen niets te wijten valt als ze verloren gaan. Wees er zeker van dat God verlost maar geef Hem niet de schuld van de verdoemenis. Schaam je niet als ze je een Calvinist noemen maar haat het Antinomianisme met heel je hart.

Maak aan de andere kant nooit de fout te denken dat de mens zich uit eigen vrije wil tot God bekeert, ook al geloof je dat de mens zelf verant-

woordelijk is. Er is een smalle lijn tussen deze dwalingen, bid om genade om het te zien.

Ter overdenking: We kunnen van gelovigen die nog maar net wedergeboren zijn niet verwachten dat ze deskundigen zijn in de leer, maar gelovigen die al langer bekeerd zijn moeten beter weten (1 Korinthe 3:1–2; 13:11; 14:20; Efeze 4:14–15).

Preek 701, 22 juli 1866

23 juli

Belijd je zonden

Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde. (Psalm 32:5)
Lees verder Psalm 51:1–19.

David was lang en verschrikkelijk verdrietig over zijn zonden. De gevolgen daarvan waren uiterlijk zichtbaar; zijn botten verteerden en zijn levensvocht veranderde in zomerse droogte.

Hij vertelt ons dat hij een tijdje stil was en daardoor werd zijn hart nog meer gevuld met verdriet, als een bergmeer waarvan de uitgang geblokkeerd is. Zijn ziel was opgezwollen van verdriet. Toen hij zweeg, was hij bang om zijn zonden onder ogen te zien. Hij kwam met verontschuldigingen, hij probeerde zijn gedachten af te leiden, maar het was allemaal voor niets.

De pijl van de overtuiging deed de wond opnieuw bloeden en die maakte de wond elke dag groter en dieper. Als een etterende wond hoopte zijn verdriet zich op, het werd steeds groter. Zolang hij de wond niet opende door zijn zonden te belijden, werd zijn geest steeds meer gekweld en had hij geen rust vanwege zijn zonden.

Om niet te sterven moest hij zich uiteindelijk toch nederig en berouwvol tot zijn God keren. Daarom haastte hij zich tot de genadetroon. Daar beleed hij al zijn ongerechtigheden voor de Alziende. Hij erkende al het kwaad

in wat hij had gedaan. Toen hij dat gedaan had, zo eenvoudig en toch zo moeilijk voor trots, ontving hij direct het bewijs van Gods vergeving; hij was gebroken maar nu was hij blij. Hij kwam uit zijn binnenkamer en bezong hoe zalig degene was van wie de zonden vergeven zijn, van wie de zonde bedekt is.

Ter overdenking: David was zich pijnlijk bewust van de geestelijke en fysieke gevolgen van zijn zonden (Psalm 32:3–4; 51:7–9). Het belijden van de zonden aan God geneest altijd de innerlijke geestelijke ziekte van een Christen (1 Johannes 1:9) en het kan de uiterlijke symptomen verlichten (Jakobus 5:16).

Preek 641, 23 juli 1865

24 juli

Breng je kinderen naar Jezus

Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zodanigen is het Koninkrijk van God. (Markus 10:14)
Lees verder Deuteronomium 6:4–7.

We kunnen met de apostel Johannes zeggen: "Ik heb geen grotere blijdschap dan hierover dat ik hoor dat mijn kinderen in de waarheid wandelen" (3 Johannes 4). Daarom brengen we ze iedere dag bij Christus, we zijn voortdurend in gebed voor hen.

Zodra ze oud genoeg zijn en de dingen van God kunnen begrijpen, proberen we ze bij Christus te brengen door ze in de waarheid te onderwijzen. Daarom hebben we zondagsscholen, daarom lezen we in ons gezin samen uit de Bijbel, we bidden samen en daarom onderwijzen we ze aan de hand van vragen in de geloofsleer.

Iemand die zegt: "Onderwijs je kinderen niet, ze zullen op Gods tijd tot geloof komen als dat Zijn wil is, laat ze daarom maar los op straat," die zondigt zeker, zowel tegen zijn kind als tegen de Heere Jezus. We kunnen dan net zo goed zeggen: "Als we een akker moeten oogsten, dan zal dat gebeuren als dat de wil van God is, laat het daarom maar en laat het onkruid

maar overal opgroeien en alles bedekken. Probeer het onkruid niet te doden en zaai het goede zaad niet."

Die gedachte is niet alleen wreed voor onze kinderen, het is ook afschuwelijk onaangenaam voor Christus. Ouders! Ik hoop dat jullie je kinderen bij Christus proberen te brengen door ze de dingen van God te leren. Laat het plan van de verlossing voor jullie kinderen niet vreemd zijn. Laat het nooit van jullie kinderen gezegd worden nadat ze de leeftijd hebben bereikt dat hun geweten gaat werken, dat ze kunnen oordelen tussen goed en kwaad maar niets weten van de verzoening, dat ze niets begrijpen van het grote plaatsvervangende werk van Christus.

Vertel je kinderen van het leven en de dood, van de hel en de hemel, van het oordeel en de genade, van hun eigen zonden en het meest kostbare bloed van Christus. Werk met je kinderen nadat je ze dit verteld hebt, overtuig ze, zoals de apostel zijn gemeente overtuigde, met tranen, huilend, zodat ze zich naar de Heere zullen omkeren.

Ter overdenking: Christelijke ouders moeten hun kinderen opvoeden "in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere" (Efeze 6:4). Dit zal moeilijker zijn in gemengde huwelijken waar alleen de vader of moeder Christen is. Maar het is niet hopeloos (1 Korinthe 7:14). Timotheüs is daarvan het bewijs (Handelingen 16:1; 2 Timotheüs 1:5; 3:15).

Preek 581, 24 juli 1864

25 juli

Verlossing, helemaal uit genade

Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, niet overeenkomstig onze werken, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus vóór de tijden der eeuwen. (2 Timotheüs 1:9)

Lees verder Efeze 2:11–22.

Te zeggen dat we onszelf verlossen is dwaas. In de Bijbel worden we een "tempel" genoemd, een heilige tempel van de Heere. Maar zou iemand zeggen dat de stenen van het gebouw ook de architect waren? Zeggen we dat de stenen van het gebouw zichzelf die vorm hebben gegeven, dat ze spontaan samenkwamen en zichzelf opstapelden tot een gebouw?

Als iemand zoiets dwaas zou beweren, zouden we twijfelen aan zijn verstand. Nog meer moeten we twijfelen aan het gezonde verstand van iedereen die durft beweren dat de grote tempel, de kerk van God, zichzelf ontworpen en gebouwd had.

Nee. We geloven dat God de Vader de Architect was van Zijn kerk, Hij heeft het plan gemaakt, Hij heeft de materialen geleverd en Hij zal het werk voltooien.

Zal het gezegd worden van de verlosten dat ze zichzelf verlost hebben? Dat slaven van Satan hun eigen boeien gebroken hadden? Waarom zou er dan een Verlosser nodig zijn? Waarom zou het dan nodig zijn voor Jezus om af te dalen in deze wereld om hen te verlossen die zichzelf niet konden verlossen?

Geloof je dat de schapen van God, die Hij tussen de kaken van de leeuwen vandaan heeft gehaald, zichzelf hadden kunnen redden? Het zou vreemd zijn als dat het geval was. We geloven niet dat Christus kwam doen wat zondaren zelf hadden kunnen doen. Nee, "Ik heb de pers alleen getreden; er was niemand uit de volken met Mij" (Jesaja 63:3).

Alleen Hij zal de eer krijgen van de verlossing. Zal het gezegd worden dat zij die geestelijk dood waren zichzelf hebben levend gemaakt? Kan een dode zichzelf levend maken?

Ter overdenking: Ben jij levend gemaakt door het kostbare bloed van Christus (1 Petrus 1:18–19) en gebouwd in het huis van God (Efeze 2:22; 1 Petrus 2:5)?

Preek 703, 25 juli (gepreekt op 29 juli 1866)

26 juli

Kom naar Jezus

De HEERE doodt en maakt levend, Hij doet in het graf neerdalen en Hij doet daaruit opkomen. (1 Samuël 2:6)
Lees verder Johannes 14:4–11.

Pas hoorde ik een bevende vrouw – ik hoop dat ze zich nu verheugt in de Heere – zeggen dat ze bang was dat ze nooit gered kon worden, en ik vertelde haar dat ik daar ook bang voor was want ze wilde niet in Christus geloven. Ze bleef maar vragen stellen en twijfelen.

Ze zei dat ze niet wist of de Heere een goed werk in haar begonnen was. Ik zei dat ik dat ook niet wist, en dat ik daar ook niet benieuwd naar was. Ik wist wat het Evangelie zei, en dat was: "Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden" (Handelingen 16:31).

Maar ze zei dat het misschien Gods tijd niet was. Ik zei: "Nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!" (2 Korinthe 6:2). "Maar," zei ze, "ik kan niet geloven." Ik vroeg waarom ze niet kon geloven. Kon ze niet geloven wat Christus zei? Was Hij een leugenaar? Durfde ze te zeggen dat ze haar God niet geloofde? Nou, dat bedoelde ze niet direct, maar nu waren daar haar zonden. Maar, zei ik: "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7).

Ze hoopte dat ze iets van de Heilige Geest zou voelen, en dat het op een dag goed zou komen tussen haar en God. "Zuster," zei ik, "ik draag het je namens God op om daar niet op te wachten, jij moet naar Christus komen, je moet nu naar Christus komen. Maar als je stopt voordat je daar bent, als je stopt in gevoel of ervaring, dan zul je nooit je einddoel bereiken."

De gelovige zondaar heeft met Jezus te maken, niet met het werk van de Heilige Geest. De Geest werkt de verlossing in de zondaar, maar nergens staat dat zondaren op de Geest moeten zien voor verlossing. “Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

Ter overdenking: Het feit dat wij onszelf niet kunnen redden, maar gered moeten worden, is geen excuus om achterover te leunen en maar op het beste te hopen. God heeft een manier gegeven om gered te worden – we moeten op de Heere Jezus vertrouwen (Markus 16:16; Johannes 3:16–17; Romeinen 10:9; Efeze 2:8). Die stap van geloof is bevolen, niet aanbevolen (Handelingen 16:30–31).

Preek 523, 26 juli 1863

27 juli

Erfgenaam met Christus

En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. (Romeinen 8:17, EV)

Lees verder Galaten 3:23–4:7.

De apostel redeneert eenvoudig maar krachtig tot hij op dit heerlijke punt komt: “mede-erfgenamen met Christus.”

Hij begint zo, “U hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!” Dit feit is vanzelfsprekend voor hem omdat hij dit waargenomen heeft in de harten van de gelovigen. We roepen, “Abba, Vader!”

Daarom concludeert hij: als God ons een Geest gegeven heeft waardoor wij Hem “Vader” noemen, dan zijn wij Zijn kinderen. Dit is een eenvoudige, zuivere en duidelijke redenering. Dan voegt hij eraan toe, “Als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen.” Dit gaat niet altijd op, in sommige

families zijn niet alle kinderen erfgenamen. In sommige gezinnen krijgt alleen de eerstgeborene de erfenis. Maar bij God hebben alle kinderen gelijke rechten.

"Als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen." En hij gaat verder, "Erfgenamen van God." Want als ze erfgenamen zijn dan erven ze het eigendom van hun Vader. God is hun Vader, daarom zijn ze erfgenamen van God!

Maar God heeft een andere Zoon, de Eerstgeborene van heel de schepping. Precies, daarom zijn we mede-erfgenamen met Christus als Hij de erfgenaam is van alles. Ik denk dat je wel ziet dat deze verschillende waarheden zich als schakels in een ketting opvolgen.

De Geest van de aanneming bewijst het feit van de aanneming – Omdat we aangenomen zijn, zijn we kinderen – Als we kinderen zijn, dan zijn we erfgenamen – Als we erfgenamen zijn, dan zijn we erfgenamen van God, want Hij is onze Vader – Maar omdat er nog een erfgenaam is, Jezus Christus, moeten wij mede-erfgenamen zijn met Christus.

Je bent gezegend wanneer deze redenering voor jou niet abstract maar werkelijkheid is. Je bent gelukkig als je de apostel stap voor stap kunt volgen.

Ter overdenking: Christus is Erfgenaam gemaakt van alles (Hebreeën 1:2). Zijn mede-erfgenamen erven met Hem, onder andere, de aarde (Mattheüs 5:5), het eeuwige leven (Mattheüs 19:29), het Koninkrijk (Mattheüs 25:34; Jakobus 2:5), de zaligheid (Hebreeën 1:14), de beloften (Hebreeën 6:12), de gerechtigheid door het geloof (Hebreeën 11:7) en de genade van het leven (1 Petrus 3:7). In Christus is alles van jou (1 Korinthe 3:21–23).

Preek 402, 27 juli (gepreekt op 28 juli 1861)

28 juli

Klaar voor de oogst

Zegt u niet: Nog vier maanden, en dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u: Sla uw ogen op en kijk naar de velden, want zij zijn al wit om te oogsten.
(Johannes 4:35)
Lees verder 3 Johannes 5–12.

Slijp je sikkel. Je moet aan het werk met scherpe waarheden als de rechtvaardiging door het geloof, de totale verdorvenheid van de mensheid, de hoop in het kruis en de energie in de Heilige Geest. En wanneer je deze waarheden kent en je weet hoe je ze moet gebruiken, dan zul je tot een grote maaier gemaakt worden in de oogst van de Meester.

Het is nutteloos om te zeggen dat je zult gaan en dan gaat zonder gereedschap. Neem de waarheid, zorg dat je die goed vasthebt. Zorg dat die scherp is en in de goede volgorde, en wie weet wat je onder de zegen van God de Heilige Geest mag doen!

Schovenbinders zijn de volgenden die nodig zijn in de oogst. Als de tarwe op de aarde gevallen is moet het vastgebonden worden in schoven. We willen dat sommigen van jullie die niet kunnen preken, die de sikkel niet kunnen gebruiken, gaan en de tarwe verzamelen die op de aarde valt als de sikkel door de anderen gebruikt wordt. Nodig ze uit als de gemeente samenkomt, praat met hen, breng ze samen met het volk van God.

En als je in de gemeente bent, probeer de gemeente samengebonden te houden in de liefde. Bind de schoven samen. We kunnen geen goed oogstwerk doen zonder liefdevolle handen die het volk van God samenbinden.

Vervolgens hebben we mensen nodig die de schoven binnenhalen. De gemeente van God is de schuur, het is de schuur van de Meester hier op aarde. Ver weg op de heuveltop van de hemel heeft Hij nog een schuur. Maar hier willen we dat jullie helpen om ze in de gemeente van Christus te brengen. Als God hen gered heeft, probeer ze dan te laten doen wat God verordend heeft zodat ze verenigd worden met Zijn volk.

En we willen dat sommigen van jullie, als je zelf niet kunt oogsten, vastbinden of naar huis brengen, dat je minstens verfrissing brengt voor de maaiers met vriendelijke en liefdevolle woorden.

Ter overdenking: Er is een groot zendingsveld dat geoogst moet worden. Welke rol speel jij? Bidden of arbeiden (Lukas 10:2), zaaien of oogsten (Johannes 4:36–38) of slaap je gewoon (Spreuken 10:5)?

Preek 706, 28 juli (gepreekt op 29 juli 1866)

29 juli

Vertrouw alleen op God

Ach, Heere HEERE! Zie, Ú hebt de hemel en de aarde gemaakt door Uw grote kracht en door Uw uitgestrekte arm. Niets is voor U te wonderlijk. (Jeremia 32:17)
Lees verder Psalm 107:23–32.

Mijn broeder in Christus, je bent erg onrustig, toch? Dat overkomt ons allemaal. Nee, je hebt hier niets meer op aarde om op te vertrouwen. Zul je nu eindelijk alleen op God vertrouwen?

Je scheepje drijft nog op zijn laatste balken. Er blijft nu niets voor je over dan je te laten zinken in de voorzienigheid en zorg van God. Wat een heerlijke plek is het om daarin weg te zinken! Wat een heerlijke storm die een mens op zo'n rots aan stukken slaat! O, wat is het een gezegende orkaan die de ziel naar God en God alleen drijft!

Soms had ik moeilijkheden die ik aan niemand anders kon vertellen dan aan God. Ik dank God dat ik ze Hem verteld heb, want ik heb meer van Hem geleerd dan wanneer ik het aan anderen vertelde.

Soms komen we niet tot God omdat we zoveel vrienden hebben. Maar als iemand zo arm, zonder vrienden en zo hulpeloos is dat hij niets heeft, dan vlucht hij in de armen van de Vader. Hoe heerlijk wordt hij daar vastgeklemd! Daarom zeg ik het nog een keer, wat een gezegende moeilijkheden als ze je naar je Vader drijven!

Wat een gezegende storm die je op de Rots der Eeuwen aan stukken slaat! Wat een heerlijke golf die je op de hemelse kust doet aanspoelen!

Nu heb je niets dan je God om op te vertrouwen. Wat ga je doen? Ga je je zorgen maken? Ga je zeuren? O, ik bid het je, onteer je Heere en Meester

niet zo! Wees een man. Wees een man van God. Laat de wereld zien dat je God je meer waard is dan tienduizend werelden. Laat de rijken zien hoe rijk je bent in je armoede als de Heere je Helper is! Laat de sterken zien hoe sterk je bent in je zwakheid wanneer je gedragen wordt door de eeuwige armen.

Nu, nu is het jouw tijd om God te verheerlijken!

Ter overdenking: Schuil jij in de Heere (Psalm 73:25–26; Spreuken 18:10)? Als de Heere Zich over de gelovige ontfermt, zullen zelfs de kwade ervaringen uiteindelijk voor zijn welzijn zijn (Psalm 119:71; Klaagliederen 3:27; Romeinen 8:28) en een overstroming van zegen voor anderen zijn (Genesis 50:20). Daar gaat Goede Vrijdag over (Jesaja 53:10–11; 1 Petrus 2:23–24).

Preek 462, 29 juli (gepreekt op 27 juli 1862)

30 juli

Laat het licht schijnen

Het volk vervloekt wie hun koren onthoudt, maar zegening rust er op het hoofd van wie het verkoopt. (Spreuken 11:26)
Lees verder 2 Koningen 7:3–9.

Ik prijs de Christen die zegt: "Ik dank God dat ik ben gered. Wat kan ik nu voor anderen doen?" Het eerste wat hij 's morgens bidt, is: "God, help me om vandaag met iemand een woord te spreken." De hele dag door, waar hij ook is, kijkt hij uit naar mogelijkheden om goed te doen als hij kan. Hij maakt zich zorgen om zijn kinderen en soms breekt het zijn hart als hij eraan denkt dat ze niet gered zijn. Als hij een vrouw heeft zonder God, dan is het zijn dagelijkse last: "O God, red mijn vrouw!"

Als hij ergens heen gaat om te aanbidden, verwacht hij niet dat de predikant altijd speciaal een preek voor hem heeft gemaakt, maar hij zegt: "Ik zal hier zijn en God bidden of Hij het woord zegent." Als hij in de kapel zit, om zich heen kijkt en iedereen ziet van wie hij houdt, dan bidt hij voor hen: "God, zend een woord voor hem." Als de dienst voorbij is, zal deze man

de onbekeerden opwachten en persoonlijk met hen praten en zien of er al een begin van genade in hun ziel is.

Zo ernstig leven Christenen. En laat me je dit vertellen: als regel, hoewel ze het verdriet van andere zielen moeten dragen, hebben ze niet veel verdriet over hun eigen ziel. Ze geven anderen te drinken en ze hebben zelf gedronken. Ik hoop dat dit ons werk zal zijn!

Maar sommigen van jullie zeggen helemaal niets voor Christus. Jullie zeggen dat je te verlegen bent, anderen zijn te onverschillig en te gedachteloos. O, de kansen die jullie gemist hebben! O, hoeveel zijn er gestorven met wie je had kunnen praten, maar je deed het niet.

O, wat zijn er veel mensen in de duisternis van de onwetendheid die van jou geen licht krijgen! Je hebt licht, maar je houdt het voor jezelf. Zij sterven en jij hebt het genezende medicijn, maar je wilt ze er niet van vertellen. Moge God je verlossen van de vloek van hen die zo het koren onthouden.

Ter overdenking: De onbekeerde mensen die je kent zijn geestelijk hongerig, dorstig, vervreemd, naakt, ziek en gevangen. Wat zouden ze zeggen over jouw houding tegenover hen? Dat je ze helpt (Mattheüs 25:35–36) of dat je ze negeert (Mattheüs 25:42–43)?

Preek 642, 30 juli 1865

31 juli

Het Lam is de lamp

En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp.
(Openbaring 21:23)
Lees verder Lukas 20:27–38.

Sociale banden zijn in de hemel niet nodig. Hier op aarde hebben we de verbinding van vriendschap en familieliefde nodig. Maar in de hemel is niemand getrouwd en zal er ook niemand trouwen, want hun God is genoeg.

Daar zullen geen leraren nodig zijn. Ze zullen ongetwijfeld met elkaar spreken over de dingen van God en aan elkaar vertellen welke buitengewone dingen God voor hen heeft gedaan. Maar deze gesprekken zijn niet nodig om ervan te leren, want ze zullen allemaal door God onderwezen zijn. In de hemel verlicht de heerlijkheid van God hen, en het Lam is hun lamp.

In de hemel is men volkomen onafhankelijk van de schepping. De zon en de maan zijn niet nodig, en de schepping is niet nodig. Hier op aarde leunen we op een vriendschappelijke arm, maar daar leunen ze op hun Geliefde en op Hem alleen. Hier hebben we de hulp van onze vrienden nodig, maar daar vinden ze alles wat ze willen alleen in Christus. Hier zien we het vlees dat vergaat, de kleding die vergaat door de motten, maar daar vinden ze alles in God. Hier hebben we een emmer nodig om water uit de put te halen, maar daar drinken ze van de bron en openen ze hun mond voor het levende water. Hier brengen de engelen ons zegeningen, maar daar zullen we geen hemelse boodschappers nodig hebben.

O, wat een heerlijke tijd zal dat zijn als we boven alle secundaire oorzaken verheven worden en alleen nog maar afhankelijk zijn van de blote arm van God! Wat zal het heerlijk zijn als God, niet Zijn schepping, God, en niet wat Hij doet, maar God zelf, Christus zelf, onze vreugde zal zijn!

Ter overdenking: Gods kinderen zullen met Zijn volmaakte aanwezigheid in de hemel de aangename dingen waar ze op aarde van genoten niet meer nodig hebben. Ook zullen ze niet langer meer lijden onder de onaangename dingen op aarde zoals honger, dorst, hitte, tranen (Openbaring 7:15–17), dood, verdriet en pijn (Openbaring 21:3–4). Zij die verloren gaan in de hel zullen al deze dingen lijden en missen waar ze op aarde van genoten hebben (Lukas 16:23–25).

Preek 583, 31 juli 1864

1 augustus

Kom samen

Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen. (Hebreeën 10:25)

Lees verder Jesaja 56:1–7.

Er was hier iemand die maar af en toe kwam luisteren. We zagen dat ware vroomheid voor deze luisteraar volkomen vreemd was. Dat is het voor de meesten die maar af en toe komen. Degenen met een ware godsdienst komen niet maar af en toe luisteren. Je zult merken dat mensen die echt genade kennen de middelen ijverig gebruiken.

Ik weet dat er sommigen van jullie zijn die het geen zwoegen vinden om naar de plaats van aanbidding te komen en die wel zouden willen dat er twee zondagen in de week waren. De gelukkigste momenten beleven jullie in deze stoelen als je meezingt met onze heilige liederen.

Er zijn geen woorden die je een beter idee geven van de hemel dan de plaats waar "de gemeente niet uiteengaat en de Sabbat niet eindigt."

Zielen die genade kennen, houden van de plaats waar Gods eer woont, en het samenkomen is voor hen altijd een zegen. Maar mensen die maar af en toe komen, kennen meestal geen genade. Ik weet wat je op zondag doet.

's Morgens ben je niet al te vroeg wakker. Het duurt op zondagmorgen lang voor je aangekleed bent, dan lees je de zondagse krant met het nieuws van de week, dat moet helemaal doorlopen worden. Je vrouw is al de hele morgen bezig geweest om het middageten klaar te maken, maar wat geef jij erom? Dan is het middag, je ligt een beetje te luieren. En 's avonds maak je een wandeling, maar de dag is uiteindelijk toch niet zo fijn en rustgevend. Behalve dat je lichaam wat rust krijgt, zou je soms willen dat er geen zondagen waren. Je vreest God niet en geeft niet om Zijn dienst.

Ter overdenking: Voor veel mensen moeten vandaag zaken, winkelen en sporten toegevoegd worden aan Spurgeons beschrijving van de zondag. Is de dag dat de Heere opstond uit de dood voor jou belangrijk genoeg om die speciaal te houden?

Preek 584, 1 augustus (gepreekt op 31 juli 1864)

2 augustus

Etenstijd in het korenveld

Toen het etenstijd was, zei Boaz tegen haar: Kom er hier bij en eet van het brood en doop uw stukje brood in de zure wijn. Zo zat zij neer naast de maaiers, en hij reikte haar geroosterd koren aan. En zij at en werd verzadigd en hield nog over. (Ruth 2:14)

Lees verder 1 Petrus 1:22–2:3.

God heeft bepaalde maaltijden ingesteld voor Zijn maaiers. Een daarvan is als iedereen samenkomt om te luisteren als Gods Woord gepreekt wordt. Zelf kunnen wij niet één ziel verzadigen, laat staan duizend zielen.

Maar als de Heere met ons is, kunnen we net zo'n mooie tafel bereiden als Salomo zelf, met de heerlijkste broden, de vetste ossen, reeën en damherten. Wanneer de Heere het eten in Zijn huis zegent, maakt het niet uit hoeveel duizenden er zijn, al Zijn armen zullen met brood verzadigd worden.

Ik hoop, geliefden, dat jullie weten wat het is om onder de schaduw van Gods Woord te zitten met grote vreugde. Ik hoop dat jullie de vruchten daarvan zoet vinden.

Waar de leer van de genade, samen met andere geopenbaarde waarheden, vrijmoedig en duidelijk overgebracht wordt, waar Jezus Christus altijd aan het kruis verhoogd wordt, waar het werk van de Geest niet vergeten wordt, waar het heerlijke doel van de Vader niet veracht wordt, daar is zeker voedsel voor de kinderen van God.

We hebben geleerd om niet gevoed te worden door oratorische bloemrijke taal, filosofische verfijning, die mooie dingen laten we staan. Deze versierde cakejes, die door de kleine kinderen gegeten moeten worden, die blij worden van zulke ongezonde lekkernijen, laten we staan. We horen liever de waarheid, ook al wordt die ruw gesproken, dan mooi versierde welsprekendheid zonder waarheid.

We geven er niet om hoe de tafel gedekt is, van welk aardewerk de borden gemaakt zijn, zolang het verbondsbrood en water, en de beloofde olie en wijn ons maar gegeven worden.

Ter overdenking: Zij die de waarheid en de gezonde leer afwijzen zullen luisteren naar onbetrouwbare predikers die zeggen wat ze willen horen zodat ze uiteindelijk in fabels geloven (2 Timotheüs 4:3–4). Ze worden meegevoerd door nieuwe winden van leer (Efeze 4:14). "Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven" (Johannes 6:27).

Preek 552, 2 augustus 1863

3 augustus

De dienaren van Christus

Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. (Johannes 12:26)

Lees verder Johannes 13:12–17.

Dit is wat Jezus ook tegen ons zegt. Wij zijn Zijn diakenen, Zijn dienaren. De dag dat wij onszelf aan Hem gaven werden wij aangesteld om ons kruis op te nemen en Hem te volgen. En vandaag wijst Hij ons op een hoge berg en zegt, "Als je Mij wilt dienen, volg Mij." Hij vraagt je niet om voor te gaan, Hij is ons zelf voorgegaan. Hij roept je niet om iets te doen wat Hij zelf nog nooit volbracht heeft.

O, kun je het vandaag met je hart zeggen:

Als Jezus leidt door overstromingen en vlammen, zal ik Hem volgen waar Hij gaat. "Houd mij niet tegen," zal mijn uitroep zijn, "al zouden de hele aarde en de hel tegen mij opstaan."

Dit is echt dienen, het beste wat we kunnen geven, te volgen waar Hij leidt. Ook al is de weg ruw of moeilijk, houd vol tot het einde, ook al is het einde de martelaarsdood. Kom broeders, zeker als je nog maar net onderweg bent en nog maar net bij Jezus in dienst bent gegaan. Laat mij je Christus' weg uitstippelen, en als je Hem wilt dienen, volg Hem dan.

Ik weet dat het trotse vlees Christus wil dienen door nieuwe wegen uit te stippelen. Trotse mensen hebben de neiging om een nieuwe leer te

verkondigen, een nieuw soort kerk te beginnen, origineel na te denken, te oordelen, te overwegen en alles te doen behalve gehoorzamen. Daarmee dien je Christus niet.

Hij die Christus wil dienen moet Hem volgen. Hij moet tevreden zijn om alleen in de oude voetstappen te treden en alleen te gaan waar Christus leidt. In onze godsdienst moet niets zijn wat we zelf verzonnen hebben. We moeten onze gedachten, oordelen en meningen aan Christus' voeten leggen. We moeten doen wat Hij ons gebiedt, gewoon omdat Hij het bevel geeft.

Kijk, discipelen, naar je Heere.

Ter overdenking: Luister naar Gods gebod om de aloude paden te bewandelen (Jeremia 6:16). Zijn paden zijn de enige veilige paden voor onze voetstappen (Psalm 17:5).

Preek 463, 3 augustus 1862

4 augustus

Ik zal U volgen, maar…

Een ander zei: Heere, ik zal U volgen, maar… (Lukas 9:61)
Lees verder Mattheüs 19:16–30.

"Heere, ik zal U volgen, maar…" Hoe opmerkelijk bewijst de Schrift dat de psychische kenmerken van de mensen nog steeds hetzelfde zijn als in de dagen van de Verlosser!

Af en toe horen we verhalen dat er oude skeletten opgegraven zijn die groter zijn dan de mensen van tegenwoordig. Sommigen geloven die verhalen, anderen niet, zij beweren dat de mensen altijd even groot geweest zijn. Hoe dan ook, er kan onder de oplettende mensen zeker niet gediscussieerd worden over het feit dat de innerlijke natuur van de mens dezelfde is gebleven.

Het Evangelie van Christus kan heel goed een onveranderlijk Evangelie zijn omdat het een geneesmiddel is voor een ziekte die niet verandert. De bezwaren die tegen Christus gemaakt werden, in de dagen van Zijn vlees,

zijn dezelfde bezwaren die we tegenwoordig tegen het Evangelie maken. De bediening van Christus heeft voor de dienaren van Christus in deze tijd dezelfde gevolgen als toen.

Nog steeds wordt de beloofde hoop die het hart van de prediker blij maakt, door hetzelfde bederf aangetast. Dit mooie uitzicht wordt door dezelfde schimmel aangetast en verschrompeld als in de dagen toen onze Heere hier persoonlijk op aarde diende.

O, hoeveel honderden, ontelbare mensen zijn er van wie het geweten wakker geschud is, van wie het oordeel een beetje verlicht is, maar die toch twijfelen – ze leven en sterven onveranderd. Zoals Ruben, onstuimig als het water zijn ze niet de voortreffelijkste.

Er zijn zoveel mensen die Christus willen volgen maar er staat iets in de weg. Ze willen zich nu nog bij Hem voegen maar er komt een moeilijkheid tussen. Ze willen het Koninkrijk van de hemel binnengaan, maar er ligt een leeuw op straat. Ze liggen op het bed van de luiaard, in plaats van op te staan met kracht en inspanning om naar binnen te gaan door de smalle poort.

Ter overdenking: "Maar" is een mooi woord als het Gods genadige houding uitdrukt tegenover zondige mensen (Romeinen 5:8; Efeze 2:4). Maar het is een vreselijk woord als het de schandelijke houding uitdrukt van zondige mensen tegenover God (Jeremia 6:16–17).

Preek 403, 4 augustus 1861

5 augustus

Trots

In die tijd stuurde Berodach-Baladan … de koning van Babel, gezanten met brieven en een geschenk naar Hizkia … Hizkia luisterde naar hen en liet hun zijn hele schathuis zien: … zijn wapenhuis en alles wat in zijn schatkamers te vinden was. Er was niets in zijn huis en in heel zijn koninkrijk dat Hizkia hun niet liet zien. (2 Koningen 20:12–13)

Lees verder Kolossenzen 2:16–23.

Moet dit verhaal ons niet leren de hele dag te spreken tegen ijdelheid? Niet alleen degenen in vooraanstaande kringen zijn blootgesteld aan dit gevaar, ook alle andere mensen.

Ik weet nog dat ik een keer veel beter schoot dan ik dacht. Iemand had regelmatig tegen mij gezegd dat er ernstig voor mij gebeden werd zodat ik mij niet zou verheffen. Degene die voor mij bad kende het gevaar waarin ik verkeerde en uiteindelijk had ik zo vaak gehoord dat zij voor mij bad dat ik het uit mijn hoofd kende.

Toen zei ik dat ik dacht dat het mijn plicht was om ook voor haar te bidden zodat ze niet bovenmate verheven zou worden. Ik vond het antwoord dat volgde wel grappig: "Ik word niet verleid om trots te zijn, het is niet mijn ervaring dat ik in gevaar verkeer om op te scheppen." Ze wist niet dat haar kleine toespraak zowat de meest trotse verklaring was en dat iedereen haar de meest opdringerige en hoogmoedige persoon vond in de omgeving.

Waarom geloof je niet dat er in lompen net zoveel trots kan zitten als in de ambtskleding van iemand die regeert? Is het niet mogelijk dat iemand trots is in een vuilniswagen, alsof hij in een koninklijk rijtuig rijdt?

Iemand kan net zo trots zijn met een halve meter grond als Alexander met al zijn koninkrijken. Hij kan net zo verheven zijn met een cent als Croesus met al zijn schatten.

Bid tegen trots, lieve vrienden, waar je ook bent. Trots groeit zowel op de mesthoop als in de tuin van de koning. Bid tegen trots en ijdelheid en God zal je genade geven om de trots beneden te houden!

Ter overdenking: Trots kan ons allemaal op een dwaalspoor brengen (Spreuken 11:2; 13:10; 16:18; 29:23). Kijk waar de trots van de godvrezende

koning Hizkia toe leidde (2 Kronieken 32:25–26,31).

Preek 704, 5 augustus 1866

6 augustus

De tranenloze hemel

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen. (Openbaring 7:17)
Lees verder Mattheüs 6:25–7:5.

Wat zijn er veel tranen van ongeloof! We maken problemen voor onszelf door ongeluk te verwachten dat misschien nooit zal komen. Of als het komt, is het misschien als de wolken, groot van genade, die zegen over ons zullen uitstorten. We blijven veronderstellen wat we zouden doen als er iets dergelijks zou plaatsvinden, terwijl God misschien wel bepaald heeft dat het nooit zal gebeuren.

We wanen ons in situaties waarin de voorzienigheid ons nooit wilde plaatsen. Zo voelen we duizenden beproevingen in de vrees voor één beproeving. Ik zeg dat er in Zijn fles nooit tranen mogen zijn van de ogen van een gelovige en toch wordt er een hele vloed ingegoten. O, wat is het slecht om God te wantrouwen. Wat een bitterheid waarmee wantrouwen zichzelf vervloekt.

Ongeloof maakt de roede voor de eigen rug. Het wantrouwen van God heeft in zich zijn eigen straf. Het brengt zoveel gebrek aan rust, zoveel zorgen, zoveel verdrukking in de geest dat degene die zichzelf en het plezier liefheeft, beter door het geloof had kunnen wandelen dan door aanschouwing.

Ook moet ik de kokende druppels van woede tegen de medemens niet vergeten, en die van prikkelbaarheid en irritatie omdat we het niet op onze manier krijgen. Dit zijn zwarte en afschuwelijke dampen, schadelijk als de rook van Tofet (Jeremia 7:31). Ik hoop dat we altijd bewaard blijven voor zulke onheilige tranen.

Soms zijn er ook stromen die voortvloeien uit terneergeslagen geesten, moedeloze geesten omdat we de middelen van genade en de God van de

genade verwaarloosd hebben. De troost van God is maar weinig bij ons omdat we maar zelden in verborgen gebed zijn geweest. We hebben op afstand geleefd van de Allerhoogste, we zijn gevallen in een droefgeestige gemoedstoestand.

Ik dank God dat er nooit meer een traan van onze ogen in die fles terecht zal komen als de eeuwige liefde ons opneemt met Jezus in Zijn Koninkrijk.

Ter overdenking: Er is een tijd om te huilen (Prediker 3:4); Jezus huilde (Lukas 19:41; Johannes 11:35). Maar er zijn andere momenten waarop het ongepast is (Numeri 11:4,10,13,18–20; Nehemia 8:9–10; Markus 5:38–39; Johannes 20:15–16; Handelingen 21:13; Openbaring 5:4–5).

Preek 643, 6 augustus 1865

7 augustus

Blij met beproeving

Toen zei Jezus dan openlijk tegen hen: Lazarus is gestorven. En Ik ben blij voor u dat Ik daar niet was, opdat u gelooft; maar laten wij naar hem toe gaan. (Johannes 11:14–15)
Lees verder 2 Thessalonicenzen 1:1–4.

Jezus spreekt over de dood van Zijn vriend. Laten we luisteren wat Hij zegt, misschien vinden we in de woorden van Zijn lippen de sleutel voor Zijn daden. Hoe verrassend! Hij zegt niet, “Ik heb spijt dat Ik zo lang gewacht heb.” Hij zegt niet, “Ik had Me moeten haasten, maar zelfs nu is het nog niet te laat.” Luister en verwonder je! Wonder boven wonder zegt Hij, “Ik ben blij voor u dat Ik daar niet was.”

Blij? Dat woord is niet op zijn plaats. Lazarus lag tegen die tijd te stinken in zijn graf en hier zegt de Verlosser dat Hij blij is! Martha en Maria huilen hevig en toch is hun Vriend, Jezus, blij. Dat is vreemd, buitengewoon vreemd. Maar, we mogen er zeker van zijn dat Jezus het beter weet dan wij.

Ons geloof kan rusten terwijl we achter de betekenis hiervan proberen te komen waar ons verstand het op het eerste gezicht niet begreep. “Ik ben blij,” zegt Hij, “voor u dat Ik daar niet was, opdat u gelooft.” Nu zien we het:

Christus is niet blij om het verdriet, maar om het resultaat van het verdriet. Hij wist dat deze tijdelijke beproeving Zijn discipelen uiteindelijk groter geloof zou geven. Hij waardeert hun groei in geloof zo dat Hij zelfs blij is met het verdriet dat daar de aanleiding toe geeft.

Hij zegt zoiets als dit: "Ik ben blij voor jullie dat Ik hier niet was om dit verdriet te voorkomen, want nu het gekomen is, zal Ik jullie leren om in Mij te geloven en dat is veel beter voor jullie dan dat jullie deze ellende bespaard was." Hier zien we dus duidelijk het principe dat onze Heere in Zijn oneindige wijsheid en overvloedige liefde zoveel waarde hecht aan het geloof van Zijn volk dat Hij ze niet beschermt voor de beproevingen waardoor hun geloof versterkt wordt.

Ter overdenking: Hoewel we de afzonderlijke ingrediënten die ons geloof beproeven onsmakelijk vinden, moeten we ook leren om onszelf te verheugen in de hoop om het uiteindelijke product te proeven (Romeinen 5:2–5; Hebreeën 12:11; Jakobus 1:2–4; 1 Petrus 1:5–7).

Preek 585, 7 augustus 1864

8 augustus

Alles door geloof

Wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen. (2 Korinthe 5:7)
Lees verder Spreuken 31:10–31.

We lezen in de Schrift vaak van mensen die door het geloof grote daden deden. "Met U ren ik door een legerbende, met mijn God spring ik over een muur" (Psalm 18:30). Dat is heel groot, maar sommige Christenen richten hun ogen altijd op de heldendaden van geloof.

De apostel Paulus rende door legerbenden en sprong over muren, maar hier spreekt hij over de gewone dingen in het leven. Het is alsof hij zegt: "Ik spring niet alleen over muren door geloof, ik loop ook door geloof. Ik ren niet alleen door legerbenden door het geloof, ik doe ook mijn gewone werk door het geloof."

Je hebt de ware geest van het Christendom nog niet leren kennen als je altijd zegt: "Ik kan preken door geloof." Ja, maar kun je ook een jas maken door geloof? "Ik kan traktaten uitdelen en een wijk bezoeken door geloof." Kun je het avondeten koken door geloof? Ik bedoel, kun je de gewone huishoudelijke dingen en dagelijkse taken die je moet doen, uitvoeren in een geest van geloof?

Dat bedoelt de apostel. Hij heeft het niet over rennen, springen of vechten, maar over wandelen. Hij wil je vertellen dat het gewone leven van een Christen anders is dan het leven van anderen. Hij heeft geleerd het geloof overal bij te betrekken. Het was geen verkeerde uitspraak toen iemand zei dat hij "at, dronk en sliep voor het eeuwige leven."

We willen geen godsdienst die we zelf geweven hebben, maar een godsdienst die in de hemel geweven is. Een godsdienst die in en om het huis gedragen kan worden. "We wandelen door geloof." Moslims aanbidden op bepaalde heilige tijden. Een echte Christen noemt elk uur heilig en aanbidt God altijd.

Ter overdenking: Zie jij je Christelijke geloof en aanbidding als iets alleen voor zondag en tijdens kerkelijke activiteiten? Echt geloof dringt door in ons eten, drinken en onze kleding (Mattheüs 6:25,30–31). En echte aanbidding houdt ook de manier in waarop wij eten, drinken en al het andere doen (1 Korinthe 10:31).

Preek 677, 8 augustus (onbekende datum)

9 augustus

Bidden voor anderen

En de HEERE bracht een omkeer in het levenslot van Job, toen hij gebeden had voor zijn vrienden. (Job 42:10)
Lees verder 1 Samuël 12:19–25.

Hoe bewijs je je liefde voor Christus of Zijn kerk als je niet voor mensen wilt bidden? "Wij weten dat wij zijn overgegaan uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben" (1 Johannes 3:14).

Als we de broeders niet liefhebben, zijn we nog dood. Ik beweer dat iemand de broeders niet liefheeft als hij niet voor hen bidt. Dat is het minste wat je kunt doen, en als je het minste niet kunt, lukt het grotere je zeker niet. Je hebt de broeders niet lief tenzij je voor hen bidt, anders ben je nog dood in zonden en misdaden.

Mag ik vragen hoe je kunt verwachten dat je eigen gebeden beantwoord worden als je nooit voor anderen pleit? Zal de Heere niet zeggen: "Egoïstische stakker, je klopt altijd op Mijn deur, maar je roept altijd voor je eigen welvaart en nooit voor het welzijn van de ander. Aangezien je nooit een zegen gevraagd hebt voor de minste van Mijn broeders, zal Ik jou ook geen zegen geven. Je hebt de heiligen niet lief, je hebt je medemens niet lief, hoe kun je Mij dan liefhebben terwijl je Mij nooit gezien hebt? Hoe zal Ik jou dan de zegen geven die je van Mij vraagt?"

Broeders, nog eens roep ik je ernstig op om voor anderen te bidden, want hoe kun je een Christen zijn als je niet voor anderen bidt? Christenen zijn priesters, maar wat is een priester als hij zijn offer niet aanbiedt? Christenen zijn lichten, maar hoe kunnen zij lichten zijn als ze het voor anderen niet lichter maken?

Christenen zijn in de wereld gezonden zoals Christus in deze wereld is gezonden, maar ben je wel gezonden als je niet net als Christus bidt? Christenen worden niet alleen zelf gezegend, maar in hen zullen de volken van de aarde gezegend worden. Hoe kan dat als je niet voor anderen bidt?

Ter overdenking: De Christen moet bidden voor andere Christenen (Efeze 6:18), ook degenen die lijden (Handelingen 12:5), die spreken (Efeze 6:19–20) en de zieken (Jakobus 5:16). In onze gebeden moet ook plaats zijn voor onze vijanden (Mattheüs 5:44), zij die nog verloren zijn (Romeinen 10:1) en voor de politieke leiders (1 Timotheüs 2:1–2). Hoe gezond is jouw gebedsleven?

Preek 404, 9 augustus (gepreekt op 11 augustus 1861)

10 augustus

Oogsttijd

Laat haar ook tussen de schoven rapen en val haar niet lastig. Ja, laat ook opzettelijk voor haar wat vallen uit de bundels aren en laat het liggen, zodat zij het op kan rapen, en bestraf haar niet. (Ruth 2:15–16)

Lees verder Psalm 104:10–15.

We denken snel dat we niet afhankelijk zijn van de dingen die op het platteland gebeuren. We denken snel dat ons bedrijf, onze handel en onze productie genoeg zijn om ons te ondersteunen. We vergeten dan dat dat bos van masten daar nutteloos is, tenzij de aarde haar vruchten geeft. Ook het magazijn en de winkels zijn nutteloos, tenzij het land geploegd en geëgd wordt en uiteindelijk zijn beloning geeft aan de boer.

Ik zou het aan je verstand willen brengen, stadsbewoners, hoe afhankelijk je bent van God voor je dagelijkse brood. Valt je eten als manna uit de hemel? Maak je het in de smederij, maak je het in het weefgetouw of op het spinnewiel? Komt het niet van de aarde en is het niet de Heere die de vruchtbare baarmoeder van de aarde kracht geeft om oogst op te leveren? Komt de dauw niet van de hemel en komt de zonneschijn niet van boven? En brengen zij ons niet het brood evengoed als hun die op het korenveld werken?

Laten we in deze oogsttijd niet ondankbaar zijn voor wat de korenschoven ons geven. Laten we niet vergeten om bij God te pleiten om goed weer als het kostbare koren ingezameld wordt. En laten we niet plotseling stil zijn als het ingezameld is. Laten we met de zwoegende arbeiders, die tevreden de golvende goudgele oogst zien, onze stem verheffen en roepen dat de oogst binnen is. Laten we God danken die de valleien met koren bedekt en het jaar kroont met Zijn goedheid.

Ter overdenking: Sommige kerken hebben de neiging om dankdag te zien als een verouderde traditie. Toen de kinderen van Israël op het punt stonden het beloofde land in te trekken, vertelde Mozes hun van de materiële zegeningen die God voor hen had (Deuteronomium 8:7–10). Hij waarschuwde hen dat ze Gods voorzieningen niet als vanzelfsprekend moesten zien wanneer ze zich daar gevestigd hadden (Deuteronomium 8:11–18).

Denk hier voor jezelf nog eens over na.

Preek 464, 10 augustus 1862

11 augustus

Heimwee

Wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen. (2 Korinthe 5:8)
Lees verder Hebreeën 11:8–16.

Je bent een kind. Je bent geen liefdevol kind als je je vader niet wilt zien. Hoe kijken sommigen uit naar de vakantie. Toen we klein waren hadden wij een boekje waarin we het aantal dagen schreven om ze vervolgens één voor één af te vinken. En zes weken voordat we weer naar huis mochten begonnen we af te tellen en elke morgen zeiden we dat we weer een dag dichterbij waren.

Je bent een slecht kind, of je hebt een slechte vader als je niet naar huis wilt. Wij hebben een goede en gezegende Vader, en ik hoop dat Hij ons Zijn echte kinderen heeft gemaakt, dat we Hem willen zien. Ik hoop dat we verlangen naar de tijd dat we niet langer meer onder voogden en verzorgers zullen staan, maar dat we thuiskomen om van de erfenis te genieten.

Broeders, we zijn ook werkmannen. Het zou vreemd zijn als de werkman het doel van zijn zware werk niet wilde behalen. Het zou vreemd zijn als hij aan het begin, hoe ijverig hij ook is, niet uitziet naar het doel. Het zou in strijd zijn met zijn natuur, en met de genade, als de landman niet uitzag naar de oogst en hij die werkte niet verlangde naar de beloning.

We zijn niet alleen werkmannen, broeders, maar ook zeemannen. We zijn zeemannen die vaak door de storm heen en weer geslingerd worden. De zeilen zijn aan flarden gescheurd, de spanten kraken, het schip wordt door rukwinden vooruit geblazen, wie wil er dan niet naar de haven? Wie zou dan niet graag zeggen, “Kijk, de haven is in zicht, kijk de rode lampjes”? Wie van jullie zou niet graag het anker laten zakken en zeggen, “We zijn de vloed voorbij, ik ben in de gewenste haven”?

Broeders, we zijn niet alleen zeemannen, we zijn ook pelgrims. We zijn pelgrims met vermoeide voeten en we hebben hier geen stad die blijft. Wie wil er dan niet naar huis?

Ter overdenking: Als Gods kinderen kunnen Christenen uitzien naar de hemel als de plaats waar ze van de volmaakte aanwezigheid van hun Vader mogen genieten (Johannes 17:24; 1 Johannes 3:1–2). Als Gods dienaren kunnen ze uitzien naar het loon van hun Meester voor wat ze gedaan hebben (Efeze 6:5–9; Openbaring 14:13).

Preek 413, 11 augustus 1861

12 augustus

Ben je heilig?

Brult een leeuw in het woud als hij geen prooi heeft? Laat een jonge leeuw vanuit zijn hol zijn stem klinken zonder dat hij iets gevangen heeft? … Of komt er kwaad in de stad voor zonder dat de HEERE dat doet? (Amos 3:4,6)

Lees verder Romeinen 2:17–24.

Jullie die zeggen Christen te zijn, hebben jullie iets te maken met de dronkenschap in deze stad? Weet je zeker dat je er niets mee te maken hebt? Heb je zowel door je leer als door je leven laten zien dat de religie van Jezus niet samengaat met dronkenschap? Heb je deze slechtheid proberen te onderdrukken, of ben je in zekere mate een medeplichtige, een medemisdadiger, ervoor of erna?

Je kunt niet alle ongerechtigheid van het land wegnemen, maar als iedereen zichzelf zou hervormen van deze slechtheid, dan zou door Gods genade dit grote kwaad ophouden.

Laat iedere Christen naar zichzelf kijken. Jullie die belijden God te dienen, hoe vrij zijn jullie van de zonden van het vlees? Heb je nooit licht over deze zonden gesproken? En hoe zit het met je gesprekken? Ben je daarin altijd zuiver geweest? Klinkt het gebod in je oren: “Wees heilig, want Ik ben heilig” (1 Petrus 1:16)?

Heeft de Heilige Geest je door Zijn machtige genade weerhouden van onreine woorden en gedachten? Ben je op welke manier dan ook gevallen in lichte gesprekken en gedachten, waardoor je geholpen hebt de vloed van het kwaad te vergroten?

O mijn broeders, wie van ons moet niet bekennen schuldig te zijn als we denken aan de woorden van de Verlosser: "Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft" (Mattheüs 5:28). Laten we ons hoofd buigen in berouw en de God van alle genade zoeken.

Ter overdenking: De leer van de totale verdorvenheid leert ons dat de zonde elk aspect van ons wezen heeft aangetast (Romeinen 3:9–18). De gelovige moet nog steeds zijn hart en mond bewaken (Psalm 141:3–4; Efeze 5:3–4), evenals zijn gedachten en ogen (Job 31:1; Mattheüs 5:28). Zijn jouw daden goede of verkeerde voorbeelden voor anderen (3 Johannes 11)?

Preek 705, 12 augustus 1866

13 augustus

Gods getuigen

U bent Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn dienaar die Ik verkozen heb. (Jesaja 43:10)
Lees verder 1 Johannes 5:1–5.

Sommigen van jullie kunnen niet veel sparen als de huur betaald is en het eten gekocht, maar desondanks wil je geen medelijden, want je bent rijk in alle opzichten van geluk.

Toen meneer Hone, die het "Elke-dagboek" schreef, door Wales reisde – hij was toen een ongelovige – stopte hij eens bij een huisje en vroeg om wat water. Een klein meisje zei: "O ja, meneer, zonder twijfel zal mijn moeder u wat melk geven. Kom binnen." Hij ging naar binnen en ging zitten.

Het kleine meisje las haar Bijbel. Meneer Hone zei: "Zo, mijn kleine meid, doe je je plicht?" "Nee, meneer," antwoordde ze, "ik lees mijn Bijbel." "Ja," zei hij, "het Bijbellezen is toch je plicht?" "O nee," antwoordde ze, "het is

geen plicht om de Bijbel te lezen, ik houd van de Bijbel." "Waarom houd je van de Bijbel?" vroeg hij. Haar eenvoudige en kinderlijke antwoord was: "Ik dacht dat iedereen van de Bijbel hield." Ze vond het werkelijk de grootste traktatie in de hele wereld en dacht dat iedereen blij was om Gods Woord te lezen.

Meneer Hone was zo geraakt door de oprechtheid van haar uitdrukking dat hij zelf de Bijbel ging lezen. En in plaats van een tegenstander van God te blijven, werd hij een vriend van Gods waarheid.

Laten we op dezelfde manier aan de wereld laten zien, die denkt dat onze godsdienst slavernij is, dat het een plezier en vreugde is. Dat het geen last is om te bidden, net zoals het voor een vis geen last is om te zwemmen. Dat het geen slavernij is om God te dienen, net zoals het voor een vogel geen slavernij is om te vliegen. Echte liefde tot God is ons natuurlijke element, nu we door de Geest van God een nieuwe natuur hebben gekregen. Wees daarom getuigen van God.

Ter overdenking: Ben je God gehoorzaam omdat je voelt dat het moet, of omdat je het graag wilt? Het motief en de geest van onze daden zijn belangrijk voor God (2 Korinthe 9:7). Leiders in de gemeente hebben de verantwoordelijkheid om de juiste houding aan te moedigen (1 Petrus 5:2–3).

Preek 644, 13 augustus 1865

14 augustus

De grote witte troon

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. (Openbaring 20:11)

Lees verder Romeinen 2:1–11.

De gedachten van veel harten werden door Christus op aarde ontbuld, en dezelfde Christus zal op de laatste en grote dag de mensen openlijk voor Zich stellen. Hij zal hen oordelen, Hij zal hun geesten

onderscheiden. Hij zal de gewrichten en het merg van hun wezen ontdekken, en de gedachten en bedoelingen van hun harten zullen blootgelegd worden. Ook jij, gelovige, zult onderzocht worden.

Laat niemand je misleiden met de dwaling dat je niet geoordeeld zult worden. Zowel de schapen als de bokken verschijnen voor de grote scheiding door de Herder. Degenen die hun talenten hebben gebruikt, moesten ook verantwoording afleggen, net zoals degene die zijn talent begraven had. Ook de discipelen zelf werden gewaarschuwd dat hun nutteloze woorden geoordeeld zouden worden.

Je hoeft niet bang te zijn voor deze openbare rechtszitting. Onschuld zoekt het licht. Je bent niet verlost doordat je onbeproefd en onbewezen de hemel in bent gesmokkeld, maar in de gerechtigheid van Jezus zul je de plechtige beproeving met vreugde doorstaan.

De rechtvaardigen worden misschien niet op hetzelfde moment als de goddelozen geoordeeld (ik zal niet strijden om de bijzonderheden), maar ik ben er zeker van dat ze geoordeeld zullen worden en dat het bloed en de gerechtigheid van Jezus hiervoor bedoeld zijn, zodat ze de genade van de Heere op die dag zullen vinden.

O zondaar, het is voor jou heel anders, want je ondergang is zeker als de beproeving komt. Er zullen geen getuigen nodig zijn om je te veroordelen; de Rechter weet alles.

Ter overdenking: Iedereen moet voor de rechterstoel van God en Christus verschijnen (Romeinen 14:10; 2 Korinthe 5:10). Wat zal de uitspraak zijn voor jou? Zul je toegang krijgen tot de hemel als iemand die gerechtvaardigd is en vrijgesproken van veroordeling door het geloof in Christus (Romeinen 5:1; 8:1), of ben je als ongelovige zondaar alleen geschikt voor het eeuwige oordeel in de hel (Romeinen 2:5, 8–9)?

Preek 710, 14 augustus (gepreekt op 12 augustus 1866)

15 augustus

Een vreselijke waarschuwing

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk. (Mattheüs 16:28)

Lees verder Hebreeën 2:6–15.

Het proeven van de dood kan hier uitgelegd worden als verwijzing naar de tweede dood die de mensen niet zullen proeven tot de Heere komt. Ik denk dat we het zo ook moeten uitleggen. Wat een vreselijke zin sprak de Verlosser, toen misschien alleen gericht aan Judas, "Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan die nooit zullen weten wat dat vreselijke woord *dood* betekent, totdat de Heere zal komen."

Je denkt dat je aan de dood kunt ontsnappen wanneer je je leven redt. De ondergang van het lichaam is maar het voorspel van het verderf van de ziel. Het graf is maar het voorportaal van de dood. Je zult de betekenis van dit verschrikkelijke woord niet begrijpen tot de Heere komt. Hij kan hier niet verwijzen naar de heiligen want in Johannes 8:51–52 staat:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij beslist de dood niet zien tot in eeuwigheid. De Joden dan zeiden tegen Hem: Nu weten wij zeker dat U door een demon bezeten bent. Abraham is gestorven en de profeten, en zegt U: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij beslist de dood niet proeven tot in eeuwigheid?"

Niemand die rechtvaardig is kan daarom ooit de dood proeven. Hij zal in een diepe vergeetachtige slaap vallen waarin zijn lichaam verteert, maar dat is heel iets anders dan de bittere beker die geproefd wordt in de dood.

Toen de Heilige Geest een uitdrukking wilde die gelijkstond aan Gods toorn, welke uitdrukking gebruikte Hij toen? "…opdat Jezus door de genade van God voor allen de dood zou proeven" (Hebreeën 2:9). De uitdrukking "de dood proeven" betekent de echte en werkelijke dood die zowel het lichaam als de ziel doodt in de hel.

Ter overdenking: Dit vreselijke proeven van de eeuwige dood is de enige afloop voor hen die in dit leven geweigerd hebben te proeven en te zien dat de Heere goed is, dat Hij de genadige gever is van verlossing en zegen aan

iedereen die Hem vertrouwt (Psalm 34:9; 1 Petrus 2:3).

Preek 594, 15 augustus (onbekende datum)

16 augustus

Wie wil daar zijn?

Neem mijn ziel niet weg met de zondaars. (Psalm 26:9)
Lees verder Openbaring 16:1–21.

Als verharde zondaren verzameld worden in de hel is in ieder geval hun karakter hetzelfde. Ze waren hier vuil en dat zullen ze blijven. Hier op aarde was de zonde nog maar een knop, in de hel zal de zonde in volle bloei staan. Als ze hier slecht waren dan zullen ze daar nog slechter zijn. Hier werden ze door de voorzienigheid, gezelschap of gewoonte ingehouden. Daar zal niets hen meer tegenhouden en de hel zal een wereld zijn van zondaren, het land van de boeven. De hel zal een plek zijn waar iedereen naar de meest gruwelijke neigingen van zijn hart zal luisteren.

Wie wil daar bij zijn? De plek waar ze verzameld worden maakt ons onrustig. De diepte van de hel, de plaats van de ellende en toorn, wie wil daar verzameld worden?

Ze zullen daar altijd God vervloeken met creatieve en steeds weer nieuwe godslasteringen. Ze gaan van kwaad tot erger, ze klimmen naar beneden op de ladder van afschuwelijke verdorvenheid. Wie zou met hen mee willen gaan?

Vergeet het lijden niet, de pijn van hun lichaam en hun ziel wanneer God ze met lichaam en ziel in de hel gooit. Wie wil er bij hen zijn? Vergeet ook niet dat God ze eeuwig van Zichzelf wegdoet. God is onze zon, daarom zullen ze in de duisternis zijn. God is ons leven, daarom zijn ze nog erger dan dood. God is onze vreugde, daarom zijn ze het meest ellendig. Dat zou hel zijn, ook als er geen andere hel zou zijn. Zonder zijn God zijn is hel voor een Christen.

Bovendien missen ze ook de vreugde van het samen leven met Christus. Er is geen liefde voor hen van de Verlosser, geen volkomen gelukkige gemeenschap aan Zijn rechterhand. Er zijn geen levende waterfonteinen waar het Lam hen naartoe zal leiden.

O mijn God, als ik denk aan wat de zondaar is, waar hij is en hoe hij daar eeuwig en altijd moet zijn, buitengesloten van U, kan ik niet anders dan bidden, *"Neem mijn ziel niet weg met de zondaars!"*

Ter overdenking: Bij de laatste inzameling (Mattheüs 3:12; 13:30) zal er een wereld van verschil zijn met de inzameling van degenen die gered zijn (Mattheüs 13:43,47–48) en degenen die niet gered zijn (Mattheüs 13:40–42,49–50). Na dit onderwijs vraagt Jezus, "Hebt u dit alles begrepen?" (Mattheüs 13:51). Heb jij het begrepen? In welke verzameling zul jij gevonden worden?

Preek 524, 16 augustus 1863

17 augustus

Eer de Heilige Geest

Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. (Johannes 16:14)
Lees verder Johannes 14:15–26.

Dit is het meest belangrijke principe dat iedereen die God liefheeft vast moet houden, want de dag komt dat de valse profeten op zullen staan om de mensen te misleiden. En hieraan zullen we de valse profeten herkennen: als ze iets anders beweren dan Christus geopenbaard heeft, zet ze opzij, want het zijn valse profeten, wolven in schaapskleren. De Geest leert ons alleen wat Christus zelf of Zijn geïnspireerde apostelen geleerd hebben, "want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen."

We lopen nu niet zo het gevaar dat het ons naar ons hoofd stijgt, want in de regel is het onze zonde om veel te koud en dood te zijn voor de geestelijke invloeden. Ik ben bang dat we nu blootstaan aan een ander kwaad

en geneigd zijn het werk van de Trooster helemaal te vergeten. Zou je uit veel preken van tegenwoordig kunnen opmaken dat er een Heilige Geest is? Behalve in de zegenbede kun je tegenwoordig een jaar lang veel kerken en bedehuizen in- en uitgaan en nauwelijks te weten komen dat er zo'n gezegend persoon was als de gezegende Gever van al het goede, de Heilige Geest.

Soms horen we maar een klein beetje van Zijn invloeden, alsof de Heilige Geest niet zo'n echt persoon was als Jezus Christus zelf die in vlees en bloed over deze aarde wandelde. O lieve vrienden, ik ben bang voor het eerste gevaar, het heen en weer huppelen met eigenaardigheden en fantasieën over innerlijke verlichting en nieuwe openbaringen. Maar ik ben net zo bang voor het laatste, het uitgaan met het zwaard terwijl we vergeten dat het het zwaard van de Geest is, dat het alleen machtig is als de Heilige Geest het machtig maakt "tot afbraak van bolwerken" (2 Korinthe 10:4).

Ter overdenking: De Heilige Geest is verdrietig als we niet doen wat we moeten doen (Efeze 4:25–30). Wat moet Hij verdrietig zijn als Hij betrokken wordt bij dingen die helemaal niet van Hem zijn. De Heilige Geest wordt gedoofd als we niet doen wat we moeten doen (1 Thessalonicenzen 5:16–19). Hoe uitgedoofd moet Hij zijn als we de waarheid van Zijn echte werk verzwijgen. Ben jij geneigd in het ene of andere uiterste te vallen?

Preek 465, 17 augustus 1862

18 augustus

Christus en Zijn dieren

Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. (Mattheüs 21:5)

Lees verder Exodus 23:4–12.

Christus wil geen pijn in Zijn Koninkrijk, Hij wil zelfs geen ezel laten lijden. Als een veulen van zijn moeder weggenomen was, dan bleef zij achter, denkend aan haar veulen, net als de koeien die de Filistijnen gebruikten om de ark terug te brengen, zij loeiden onderweg omdat hun kalveren thuis waren.

Wonderlijk Koninkrijk van Christus waarin de dieren mogen delen! "Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen" (Romeinen 8:20) door onze zonde. Het zijn de dieren die lijden onder onze zonde, en Christus wil de dieren hun oorspronkelijke geluk teruggeven in Zijn Koninkrijk.

"Een wolf zal bij een lam verblijven, een luipaard bij een geitenbok neerliggen, een kalf, een jonge leeuw en gemest vee zullen bij elkaar zijn, een kleine jongen zal ze drijven. Koe en berin zullen samen weiden, hun jongen zullen bij elkaar neerliggen. Een leeuw zal stro eten als het rund. Een zuigeling zal zich vermaken bij het hol van een adder, en in het nest van een gifslang." (Jesaja 11:6–8)

De vredigheid van het oude Eden en de vertrouwelijkheid tussen de mens en de lagere wezens zullen weer terug zijn.

Zelfs nu al, als het Evangelie volkomen gekend wordt in het hart van een mens, zal hij gaan erkennen dat hij geen recht heeft om een mus of een worm moedwillig te doden omdat het Christus' eigendom is. En Hij die niet op een veulen wilde rijden zonder dat de moeder meeging, zodat ze gelukkig en tevreden zou zijn, zou niet willen dat Zijn discipelen licht zouden denken van de kleinste dieren die Zijn handen gemaakt hebben.

Gelukkig Koninkrijk dat zelfs oog heeft voor de dieren! Geeft God om ossen? Ja, Hij zorgt zelfs voor de ezels, de erfgenamen van het zwoegen.

Ter overdenking: God heeft twee dagen van de schepping besteed aan de dieren en Hij droeg Noach op een ark te bouwen zo groot als een veerboot in plaats van een reddingsboot. Waarom? Omdat Hij om dieren

geeft (Genesis 8:1). De dieren hebben hun eigen “vrees niet” (Joël 2:22). De manier waarop je met de dieren omgaat zegt iets over jou (Spreuken 12:10). Maar, terwijl we de dieren liefhebben moeten we de mensen meer liefhebben en God het meeste. De Israëlieten hadden het bevel gekregen om dieren goed te behandelen (Deuteronomium 22:1–4; 25:4) maar moesten ze vaak opofferen in grotere liefde tot God.

Preek 405, 18 augustus 1861

19 augustus

De omvang van liefde

Opdat Christus door het geloof in uw harten woont en u in de liefde geworteld en gefundeerd bent, opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God. (Efeze 3:17–19)
Lees verder 1 Korinthe 13:4–13.

Als wij het punt bereiken dat in deze tekst aangegeven wordt, dan zullen we de liefde van God in deze vier aspecten imiteren. Ik ben ervan overtuigd dat onze liefde breder zal worden als we weten hoe breed Christus’ liefde was. We zullen onze liefde niet meer beperken tot onze eigen gemeente, maar we zullen zorgen voor heel de gemeente van God. We zullen ons niet alleen aangetrokken voelen tot Christenen met onze eigen naam, maar ook tot Christenen van alle namen.

Onze liefde zal ook lengte krijgen. We zullen Christus zo liefhebben dat we daar niet meer mee op kunnen houden. We zullen blijven liefhebben, we zullen in Zijn liefde blijven zoals Hij in Zijn liefde blijft. Onze vlam van liefde zal voortdurend naar de hemel opstijgen.

Dan zal onze liefde ook diepte krijgen. We zullen vernederd worden op grond van onze eigen zondigheid, we zullen lager zinken in onze eigen waarde en onze liefde zal dieper en meer gegrond zijn als zij volledig afdaalt in de kern van onze natuur.

En dan zal de liefde in de hoogte klimmen. We zullen de wereld met haar zorgen vergeten. We zullen Christenen worden die niet langer tussen de ovenstenen liggen maar die schitterende vleugels van een duif hebben gekregen, overtrokken met zilver en haar veren met bewerkt groenglanzend goud (Psalm 68:14).

Onze liefde zal zo'n hoogte bereiken dat we de bergtoppen van de beloften zullen beklimmen en met onze gezichten in het volle zonlicht zullen we neerkijken op de wereld die nog steeds in duisternis ligt. Dan zullen we ons verheugen dat we erfgenamen gemaakt zijn van het licht tot onze liefde tot de hemel gestegen is en daar op haar hoogste punt zal zijn als we verschijnen voor de grote witte troon. Daar zullen we onze kronen neerwerpen met vele liederen voor Hem die ons liefgehad heeft, met een breedte, lengte, diepte en hoogte van liefde die zelfs in de hemel alle maten zal overtreffen.

Ter overdenking: Gods liefde voor ons is niet alleen om ons te verbazen, maar ook als voorbeeld hoe we Hem en onze naaste lief moeten hebben (Johannes 13:34; 15:12; Efeze 5:2; 1 Johannes 4:11,19–21).

Preek 707, 19 augustus 1866

20 augustus

Ontferm U over mij!

En toen hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij! En velen bestraften hem opdat hij zwijgen zou; maar hij riep des te meer: Zoon van David, ontferm U over mij! (Markus 10:47–48)
Lees verder Lukas 8:4–15.

De wereld zal een huilende zondaar het zwijgen op willen leggen. De wereld zal hem vertellen dat hij huilt om iets wat er niet toe doet, want het Boek is niet waar, er is geen God, geen hemel, geen hel en

geen hiernamaals. Maar, zondaar, als God je aan het huilen heeft gebracht, dan weet ik dat je huilen daardoor niet stopt, je zult nog heviger gaan roepen, *"Zoon van David, ontferm U over mij!"*

Dan zal de wereld het met plezier proberen, ze zullen je uitnodigen in het theater, ze zullen je meenemen van de ene danszaal naar de andere. Maar als de Heere je laat roepen, dan zal de intense angst in je geest niet tevreden zijn met de klanken van muziek of met de uitroepen van hen die plezier maken.

Misschien noemt de wereld je dwaas als je door zulke dingen verontrust wordt, je bent melancholisch en zwaarmoedig. Ze zullen je vertellen dat je snel met anderen opgenomen zult worden in een gekkenhuis. Maar als God je aan het huilen heeft gebracht, dan zul je niet getroost worden door de lach van een dwaas, je hartverscheurende gebed zal in de stilte opstijgen, *"Ontferm U over mij!"*

Misschien probeert de wereld voor je te zorgen. Ze zullen je meer werk geven, je zult welvaart krijgen waardoor je ziel niet zal bloeien en zo hoopt Satan dat je Christus vergeet, in groeiende rijkdom en zorgen.

Maar als het een echte roep is, arme zondaar, dan zal dat je niet stoppen. Dan zal de wereld op je neerkijken in medelijden. Arm schepsel, je wordt misleid als je naar Christus en de hemel wordt geleid. Ze zullen zeggen dat je het slachtoffer bent geworden van een paar fanatiekelingen terwijl je in werkelijkheid bij je verstand komt en het eeuwige op de juiste waarde in gaat schatten.

Ter overdenking: Als een van zijn onderdanen op zoek gaat naar een nieuwe meester, kun je verwachten dat Satan roet in het eten gooit (Mattheüs 23:13; Lukas 11:52). En helaas, zoals de gelijkenis van de zaaier illustreert, slaagt hij soms, maar we kunnen God prijzen dat Satan vaak faalt (Handelingen 13:6–12,43–48).

Preek 645, 20 augustus 1865

21 augustus

Een gebroken zondaar

Maar toen het God, Die mij vanaf de buik van mijn moeder heeft afgezonderd en geroepen door Zijn genade, behaagde Zijn Zoon in mij te openbaren. (Galaten 1:15–16)

Lees verder 2 Timotheüs 2:23–26.

Meneer Gifford bezocht eens een vrouw in de gevangenis die een grove overtreding had begaan. Ze was zo'n verharde zondaar dat hij eerst met haar sprak over de oordelen van God en de straf in de hel, maar ze lachte hem alleen maar uit en beledigde hem.

Hij barstte in tranen uit en zei, "En toch, arme ziel, er is genade voor je, zelfs voor iemand als jij, hoewel je degene die je goed wilde doen net uitgelachen hebt. Christus kan je vergeven, ook al ben je zo slecht. Ik hoop dat Hij je opneemt om aan Zijn rechterhand te wonen." Op dat moment stopte de vrouw met lachen.

Ze ging stil zitten, barstte in tranen uit en zei, "Praat niet op die manier met mij. Iedereen heeft me altijd gezegd dat ik veroordeeld zou worden, en daar heb ik op gerekend. Ik wist dat ik geen kans had en daarom ging ik van de ene zonde naar de andere. Maar als er hoop en genade voor mij is, dan wordt het anders. Als ik vergeving kan krijgen, dan wordt het heel anders."

Gifford opende zijn Bijbel en las haar deze woorden voor, "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7). Een diep gebroken hart was het gevolg.

Tijdens volgende bezoeken was Gifford blij te zien dat ze naar Christus gebracht was. En hoewel ze in die tijd de rest van haar straf ergens anders moest uitzitten zag de man die de Heere liefhad haar na die dagen oprecht en eerlijk wandelen als een gelovige in Jezus Christus.

Zondaar, ik hoop dat deze gedachte je bij Christus brengt!

Ter overdenking: Zij die zielen winnen zijn wijs (Spreuken 11:30) en moeten wijs spreken om zielen te winnen. Een zacht woord heeft vaker het gewenste effect dan harde woorden (Spreuken 15:1). Jezus zei, "Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u

zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht" (Mattheüs 11:28–30). Hij stierf zodat zondaren door Hem tot God konden komen. Kun je je hart dan nog steeds verharden?

Preek 656, 21 augustus (onbekende datum)

22 augustus

De dienaar van het Evangelie

En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich... de eerste, Simon die Petrus genoemd werd. (Mattheüs 10:1–2)
Lees verder 1 Timotheüs 3:1–13.

Ik zal proberen de overeenkomst te laten zien tussen de roeping van de discipelen en de roeping van een Christelijke dienaar. Je zult zien dat deze roeping als laatste komt. De roeping tot het apostelschap komt niet aan het begin. Petrus is eerst discipel, als tweede evangelist en als derde apostel. Zo wordt niemand speciaal apart gezet om Christus te dienen of in het apostelschap te delen voordat hij Christus zelf gekend heeft, en totdat hij als tweede zelf alle gewone taken van goede Christelijke dienst volkomen heeft uitgevoerd.

Sommige mensen draaien dit om. Soms worden jonge mannen aangesteld als Christelijke dienaar van het Evangelie zonder dat ze ooit gepreekt hebben, de zieken bezocht hebben, de onwetenden onderwezen hebben en alle kennis van Evangelie-ervaring missen, behalve dat kleine beetje van zichzelf. Ik geloof dat dit een radicale en fatale fout is. Broeders, we hebben niet het recht om een broeder te vertrouwen in de Evangeliebediening totdat hij eerst zijn eigen bekering bewezen heeft, totdat hij niet alleen bewezen heeft een goede werker te zijn maar nog meer.

Als hij niet in de kerk kan werken voordat hij zich voordoet als een dienaar van het Evangelie is hij nergens goed voor. Als hij zijn plichten van zijn lidmaatschap niet met ijver en energie uit kan voeren, en als hij thuis geen toegewijd man blijkt te zijn, dan voel je niet de leiding van Gods Geest om hem als dienaar van het Evangelie te laten dienen. Niemand heeft het

recht tot het ambt van Evangeliedienaar tot hij heeft laten zien dat hij echt toegewijd is aan Christus doordat hij Hem en anderen gediend heeft.

Ter overdenking: De Evangeliebediening is een roeping, geen carrière. Paulus had geen twijfels (Romeinen 1:1; 1 Korinthe 1:1; Galaten 1:15). Ook hij werd in stappen geroepen (Handelingen 9:4–6; 11:25–26; 13:1–2).

Preek 702, 22 augustus (onbekende datum)

23 augustus

Zoek als gezochte

U zult genoemd worden: Gezochte. (Jesaja 62:12)
Lees verder Mattheüs 4:17–25.

Je hebt het vermogen en de talenten, wijd jezelf aan het doel van God. Geef jezelf aan Zijn dienst. Gave God dat er onder jullie meer waren die succesvol zijn in hun beroep, die in de geneeskunde of in de rechten uitblinken en hun talenten zouden wijden aan het dienen van God. Je hoeft niet bang te zijn dat God niet voor je zal zorgen als je jezelf aan Hem geeft. En eer, als dat ergens gevonden wordt, is zeker de erfenis van de trouwe ambassadeur van Christus.

Als jij opgezocht bent, mijn broeder, dan schaam ik mij niet om je te adviseren zelfs je meest winstgevende werk op te geven om anderen op te zoeken. Als je de kracht hebt om andere harten te bewegen, als God je een tong gegeven heeft van welsprekendheid, gebruik die om brandhout uit het vuur te rukken. Word een verkondiger van het kruis en laat de hele wereld, voor zover dat kan, van jou de boodschap van verlossing horen.

De verkondiging van het Evangelie is niet het enige middel. Het is de manier van opzoeken die het meest gebruikt wordt, maar er zijn nog andere manieren. We moeten niet alleen preken tegen hen die komen om te luisteren. We moeten het Evangelie ook brengen op de plaatsen waar de mensen er niet naar verlangen. We moeten het als onze taak zien om overvloedig onbeschaamd te zijn; we moeten het Evangelie op de wegen

van de mensen brengen, of ze het nu willen horen of niet. Laten we op zielen jagen door ze op te zoeken.

Er zijn duizenden mensen in Londen die nooit veranderd zullen worden door de verkondiging van het Evangelie omdat ze nooit naar de plaats van aanbidding komen. We huiveren als we het zeggen: men gelooft dat er duizenden mensen in Londen wonen die niet eens de naam van Christus kennen. Hoewel ze in een Christelijk land leven, hebben ze nooit van de naam van Jezus gehoord.

Ter overdenking: Wat voor blijvend goed zou er gedaan zijn door de nieuwtestamentische schrijvers Mattheüs, Lukas, Paulus en Petrus als ze Gods duidelijke oproep tot dienen hadden genegeerd en tollenaar, arts, tentenmaker en visser waren gebleven? Zelfs zonder roeping tot een speciaal ambt wordt elke gelovige geroepen om te dienen (Efeze 4:12) als een onofficiële diaken met gaven om anderen te dienen (1 Petrus 4:10). Hoe bouw jij aan het Koninkrijk van Christus?

Preek 525, 23 augustus 1863

24 augustus

Gebogen onder onze zonden

Zie, Ik ga het onder u laten kraken, zoals een wagen kraakt, vol graanschoven. (Amos 2:13)
Lees verder Jesaja 53:1–12.

Kijk naar Hem, als een kar volgeladen met schoven gaat Hij gebogen door de straten van Jeruzalem. Het is goed dat jullie huilen, dochters van Jeruzalem, ook al verzoekt Hij jullie je tranen te drogen. Ze schelden Hem uit als Hij gebogen langsloopt onder Zijn eigen kruis dat het beeld was van jouw en mijn zonden. Ze brachten Hem naar Golgotha. Ze wierpen Hem op Zijn rug en strekten Zijn armen en benen. Het vervloekte ijzer drong door de tederste delen van Zijn lichaam, waar de meeste zenuwen samenkomen. Toen zetten ze het kruis overeind.

O bloedende Redder, Uw tijd van lijden is gekomen! Ruw zetten ze het kruis in de grond, de spijkers scheuren door Zijn handen en voeten. Hij hangt in het uiterste want ook God heeft Hem verlaten. Zijn vijanden vervolgen Hem en nemen Hem want er is niemand om Hem te verlossen. Ze spotten met Zijn naaktheid en wijzen op Zijn kwellingen. Ze kijken en staren Hem aan met schunnig gespot. Ze beledigen Zijn lijden en maken woordspelingen op Zijn gebeden. Hij is nu inderdaad een worm en geen man, vernietigd tot je nauwelijks meer zou denken dat Hij God is.

Hij begint koorts te krijgen. Zijn tong verdroogt als een potscherf en Hij roept het uit, "Ik heb dorst!" Zure wijn is alles wat ze Hem geven. De zon stopt met schijnen en de dikke middernachtelijke duisternis op die vreselijke middag is het passende beeld voor de tien keer donkerdere nacht in Zijn ziel. Vanuit die dichte verschrikking roept Hij, *"Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"* Toen kraakte Hij inderdaad onder al dat gewicht!

O, er is geen lijden geweest als dit lijden. Al het menselijke lijden werd verzameld in Zijn hart en alle straffen van menselijke schuld kwamen neer op Zijn lichaam en ziel. O, zullen we dan ooit klein denken van een zonde? Zal ik ooit lachen om dat wat Hem deed kreunen?

Ter overdenking: Gelovigen hebben nog steeds problemen met zonde, die hun vooruitgang verhindert in het Christelijke leven (Hebreeën 12:1). Maar onze worstelingen met zonde hier op aarde hebben hun grenzen (Hebreeën 12:4). De Heere Jezus Christus ging die grenzen over en werd door onze zonden vernietigd om iedereen die op Hem vertrouwt te redden van eeuwige vernietiging (Hebreeën 12:2–3; 1 Petrus 2:24).

Preek 466, 24 augustus 1862

25 augustus

Gods doel en onze wil

Maar als Hij tegen iemand is, wie zal Hem er dan van afbrengen? Wat Zijn ziel verlangt, dat zal Hij doen. (Job 23:13)
Lees verder Handelingen 4:23–31.

Het is heerlijk hoe God Zijn doel bereikt terwijl het schepsel toch vrij is. Zij die zeggen dat de uitverkiezing en de uitvoering van Gods plan in strijd zijn met de vrije wil van de mens, weten niet wat ze zeggen en beweren. Het zou geen wonder zijn voor God als Hij Zijn eigen doel bereikte als Hij met stokken en stenen te maken had, met graniet en bomen. Maar dit is het wonder der wonderen, dat het schepsel vrij is, helemaal vrij, maar dat Gods doel toch bereikt wordt. Dat is wijsheid. Dit is diep en ondoorgrondelijk.

De mens loopt zonder boeien en toch loopt hij precies waar God bepaald heeft dat hij loopt, alsof hij daar geboeid gebracht is. De mens kiest zijn eigen stoel, zijn eigen positie, geleid door zijn eigen wil kiest hij zonde, of geleid door Gods genade kiest hij het goede en toch, in al zijn keuzes, zit God soeverein op de troon. Hij hindert niet, maar toch overheerst Hij. Hij bewijst dat Hij in staat is om met vrije en niet-vrije wezens om te gaan, maar ook dat Hij hetzelfde doel kan bereiken terwijl Hij de mens gedachte, rede en oordeel geeft, net zoals wanneer Hij alleen te maken had met de rotsen en de zee.

O Christen, je zult dit nooit kunnen bevatten, maar je mag het bewonderen. Ik weet dat er een makkelijke manier is om uit deze grote diepte te komen, door of de uitverkiezing te ontkennen of de vrije wil te ontkennen. Je kunt ze allebei vasthouden als je kunt zeggen: "Ja, mijn bewustzijn leert me dat ik doe wat ik wil, maar mijn geloof leert me dat God doet wat Hij wil." Deze twee zijn niet in strijd met elkaar, maar ik kan je niet vertellen hoe dat werkt. Ik kan niet zeggen hoe God Zijn doel bereikt, ik kan het alleen bewonderen.

Ter overdenking: Overdenk Romeinen 11:33. God doorzoekt al onze wegen en weet alle antwoorden (Psalm 139:1–5). Zijn wegen zijn hoger dan onze wegen (Jesaja 55:9). Dit te weten is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan

er niet bij (Psalm 139:6–14).

Preek 406, 25 augustus 1861

26 augustus

Troost uit de leer

Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. (Efeze 1:3–4)
Lees verder Hebreeën 6:9–20.

De leer van de uitverkiezing is inderdaad een diepe bron van troost voor degenen die hun vertrouwen hebben gesteld in God. Voor de gelovige, die zijn hoop en zekerheid vindt in Christus, zijn de woorden "gekozen in Christus" gevuld met onuitsprekelijke vreugde en vrede. Het idee dat God ons al van vóór de schepping van de wereld heeft liefgehad, dat Zijn genade ons vanaf het allereerste begin omringd heeft, is een onuitputtelijke bron van troost en zekerheid. Het besef dat Gods liefde en genade voor Zijn volk van eeuwigheid tot eeuwigheid zijn, geeft een zekerheid die niets anders in de wereld kan bieden.

Voor degenen die moeite hebben met de leer van de uitverkiezing, kan het als een struikelblok worden gezien, maar voor de begenadigde ziel is het een fundament van troost. Het is als een veilige haven, waar we kunnen rusten in de wetenschap dat onze redding niet afhangt van onze eigen inspanningen, maar volledig geworteld is in Gods soevereine keuze en genade. Dit onderwijs biedt een diepgaande zekerheid: als we in Christus zijn gekozen, is ons lot vast en zeker in Zijn handen.

En dan is er de leer van de verlossing, die ons vertelt dat we zijn vrijgekocht door het kostbare bloed van Christus. Dit is geen halve verlossing, geen voorwaardelijke verlossing, maar een volkomen en effectieve verlossing voor allen die door Christus zijn vrijgekocht. Dit betekent dat onze redding verzekerd is, dat we niet verloren kunnen gaan, omdat de prijs voor

onze zonden volledig is betaald. Wat een diepe troost is dat, te weten dat onze verlossing niet onzeker of tijdelijk is, maar vast en zeker, gegarandeerd door het bloed van Christus.

Het onderwijs van de verzoening voegt nog een laag van troost toe. Het geloof dat Christus al onze zonden in Zijn lichaam droeg aan het kruis, dat Hij de straf die wij verdienden op Zich nam, geeft een onvergelijkelijke vrede. Onze zonden zijn weggedaan, volledig vergeven en vergeten, weggewassen door het bloed van het Lam. Ze zijn, zoals de Schrift zegt, geworpen in de diepten van de zee, en zullen nooit meer tegen ons worden gebruikt. Dit is de volkomen verzoening die de basis vormt voor onze vrede met God.

Voor de wereldling, die deze waarheden misschien niet kent of begrijpt, zou dit onderwijs een bron van ongelooflijke troost en zekerheid kunnen zijn. Stel je voor dat je weet dat je door God de Vader bent uitgekozen, dat je bent verlost door de Zoon, en dat de prijs voor al je zonden volledig is betaald. Dit is de troost van het Evangelie, de vrede die alle verstand te boven gaat, en de zekerheid die alleen gevonden kan worden in het geloof in Jezus Christus.

Ter overdenking: De Christen hoeft geen wetenschapper te zijn, maar zij die denken dat het onderwijs van de Bijbel saai is, beroven zichzelf van de troost uit de Schrift (Romeinen 15:4; 1 Thessalonicenzen 4:18).

Preek 659, 26 augustus (onbekende datum)

27 augustus

God leeft!

Hij zal voor geen kwaad gerucht vrezen, zijn hart is standvastig, hij vertrouwt op de HEERE. (Psalm 112:7)
Lees verder Psalm 42:1–12.

Hoe kun je God verheerlijken als je toegeeft aan schrik en angst wanneer je slecht nieuws hoort? Heiligen kunnen Gods hoogste lof zingen in het vuur en Zijn naam loven op een ziekbed, maar dat

lukt niet als je afgeleid wordt. Mens, kan jouw mopperen God prijzen? Je twijfel en je angst alsof er niemand was die je kon helpen? Zal dat de Allerhoogste groot maken? Kom, ik bid je, als je God wilt eren, wees dan dapper.

Er was eens een man die erg verontrust was door het verlies van zijn zaak. Zijn vrouw probeerde hem te troosten maar dat lukte niet en omdat ze een wijze vrouw was, probeerde ze het niet meer tot de volgende morgen. Toen ze de volgende morgen beneden kwam, zag haar gezicht er zo verdrietig uit dat haar man vroeg: "Wat is er met jou aan de hand?" Ze zei, nog steeds met een droevig gezicht, dat een droom haar verontrust had. "Wat heb je dan gedroomd, mijn liefste," vroeg hij, "je hoeft toch niet ongerust te worden van dromen?" "O," zei ze, "ik droomde dat God dood was, en het was zo'n reden voor verdriet dat alle engelen in de hemel huilden en alle heiligen op aarde op het punt stonden hun hart te breken."

Haar man antwoordde: "Je moet niet dwaas zijn, je weet dat het alleen maar een droom was." "O, maar," zei ze, "de gedachte alleen al!" Hij antwoordde: "Zo moet je niet eens denken want God kan niet sterven, Hij leeft altijd om Zijn volk te troosten." Direct klaarde haar gezicht op en zei ze: "Ik wilde je zo terechtwijzen omdat jij aan het dromen was dat God je verlaten had en nu zie je hoe ongegrond je verdriet is. Zolang God leeft, is Zijn volk veilig."

Ter overdenking: Doe jij weleens alsof God dood is? Als de Zoon van God niet is opgestaan uit de dood, dan hebben Christenen een goede reden om doodongelukkig te zijn (Lukas 24:17; Johannes 20:11; 1 Korinthe 15:17–19). Christus was dood, maar Christus is opgestaan, Hij kan niet opnieuw sterven (Romeinen 6:9), Hij leeft tot in alle eeuwigheid (Hebreeën 7:25; Openbaring 1:18). Waarom huil je dus (Johannes 20:13,15)? Onze blijdschap om deze grote feiten helpt ons in alle omstandigheden.

Preek 647, 27 augustus 1865

28 augustus

Gods vreemde keuze

Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken.
(1 Korinthe 1:26)
Lees verder Efeze 1:1–14.

De gemeente wordt een gebouw genoemd. Hoe komt de architectuur van het gebouw tot stand? Door het gebouw? Door de stenen? Kiezen de stenen zichzelf uit? Heeft die steen daar in de hoek zijn eigen plaats gekozen? Of die steen die in het fundament is begraven, heeft die zelf zijn juiste plaats uitgekozen? Nee, alleen de architect beschikt naar zijn wil over de gekozen materialen. Zo kiest de grote Bouwmeester, in de bouw van de gemeente, wat het grote huis van God is, Zelf Zijn stenen en de plaats waar ze zullen komen.

Dit is nog duidelijker, de gemeente wordt de bruid van Christus genoemd. Zou een man ermee instemmen als iemand zich zomaar opdrong als zijn bruid? Er is niet één man onder ons die zich voor een moment zou vernederen en zijn recht om een vrouw te kiezen op zou geven. Zal Christus het dan lukraak overlaten aan de menselijke wil? Nee, mijn Heere Jezus, de Echtgenoot van de gemeente, is soeverein en staat in de positie om Zijn eigen bruid te kiezen.

Ook wordt er gezegd dat we leden zijn van Christus' lichaam. David vertelt ons, *"zij allen werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond"* (Psalm 139:16). Alle delen van ons lichaam waren dus opgeschreven in het boek van God. Zou het lichaam van Christus dan een uitzondering zijn? Zal het heerlijke lichaam van de Godmens, de mystieke Christus, gevormd worden op basis van de bevliegingen en wensen van de vrije wil? Dat terwijl andere lichamen die veel ondergeschikter zijn beschreven worden in Gods boek?

Laten we niet zo dromen; dan zouden we de betekenis van de beelden in de Schrift miskennen.

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus kiest, wij worden gekozen (Johannes 15:16). Hij is het Hoofd van Zijn eigen lichaam (Efeze 1:22–23), de Bouwer van Zijn eigen gemeente (Mattheüs 16:18; Efeze 2:20–22) en de

Echtgenoot van Zijn zelfgekozen bruid (Efeze 5:23–27).

Preek 587, 28 augustus 1864

29 augustus

Jezus' ziekenhuis

Een vriend van tollenaars en zondaars. (Mattheüs 11:19)
Lees verder Jesaja 55:1–7.

Er is een plaats in Engeland, in de buurt van Winchester, waar aan iedere voorbijganger die daarom vraagt een stuk brood wordt gegeven. Wie hij ook is, hij hoeft maar op de deur van het St. Cross Ziekenhuis te kloppen en er is brood voor hem. Jezus had zondaren zo lief dat Hij een St. Cross Ziekenhuis heeft gebouwd zodat, wanneer een zondaar maar honger heeft, hij maar te kloppen heeft en hij krijgt wat hij wil.

Nee, Hij heeft het beter gedaan, Hij heeft in dat ziekenhuis een bad gebouwd en wanneer een ziel zwart en vuil is, hoeft hij daar maar heen te gaan en hij wordt gewassen. De fontein geeft oneindig water en werkt altijd. Er is nog nooit een zondaar geweest die in dat bad gegaan is en erachter kwam dat zijn vlekken niet weggewassen konden worden. Zonden van scharlaken en karmozijn zijn verdwenen en de zondaar is witter dan sneeuw.

En alsof dat niet genoeg was heeft Hij in Zijn ziekenhuis van het kruis een kledingkast gebouwd. De zondaar mag daar, eenvoudig als zondaar met niets in zijn handen, leeg en naakt, komen om van top tot teen bekleed te worden.

Als hij een soldaat wil zijn, krijgt hij niet alleen een onderkleed, maar hij kan ook een harnas krijgen dat hem van de onderkant van zijn voeten tot de bovenkant van zijn hoofd zal bedekken. Als hij een zwaard wil, of een schild, dan zal hij dat krijgen. Er is niets wat zijn hart verlangt en goed voor hem is wat hij niet zal krijgen. Hij zal geld hebben zo lang als hij leeft en een eeuwige erfenis van heerlijke schatten wanneer hij binnenkomt in de vreugde van zijn Heere.

Ter overdenking: De gekruisigde Christus trekt zondaren naar Zichzelf (Johannes 12:32–33). Als wij tot Hem komen, is Hij de volmaakte Gastheer die niemand terugstuurt (Johannes 6:37). Hij geeft hun de beste gastvrijheid (Johannes 6:35). Hij kan volkomen worden aanbevolen door iedereen die in waarheid tot Hem komt (Johannes 6:68–69).

Preek 556, 29 augustus (onbekend jaar)

30 augustus

Vergeving en reiniging

Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij een rode koe zonder enig gebrek bij u moeten brengen, waaraan geen onvolkomenheid is … U moet die aan de priester Eleazar geven … en haar voor zijn ogen slachten.
(Numeri 19:2–3)
Lees verder Johannes 13:1–11.

Wat is er geopend voor het huis van David, voor zonde en onreinheid? Een emmer? Een emmer die leeggegoten mag worden? Nee, er is een fontein geopend. Wij wassen, de fontein stroomt; we wassen opnieuw en de fontein stroomt nog steeds. Vanuit de grote diepte van Christus' godheid welt eeuwig de eeuwige verdienste van Zijn verlossing op.

Heeft de Schrift het niet gezegd, "als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader" (1 Johannes 2:1)? Waarom is Christus vandaag een Voorspraak? Alleen omdat Hij elke dag een Voorspraak is. Bemiddelt Hij niet voortdurend daar voor de eeuwige troon? Waarom doet Hij dat? Omdat we dagelijkse bemiddeling nodig hebben. Hij is een voortdurende Voorspraak, Hij bemiddelt voortdurend, omdat we steeds weer zondigen.

Hij heeft dat zelf prachtig uitgelegd aan Petrus. Tijdens de Paasmaaltijd nam Hij een linnen doek en deed die om Zijn middel. Hij nam een waskom en ging naar Petrus, en Petrus zei, "U zult mijn voeten in der eeuwigheid niet wassen!" Maar Jezus zei tegen hem, "Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij" (Johannes 13:8).

Hij was al eens gewassen, Petrus was wat de rechtvaardigmaking betreft vrij van zonde maar hij had het wassen nodig voor reiniging. Toen Petrus zei, "Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd," antwoordde Jezus, "Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein" (Johannes 13:9–10). De voeten moeten voortdurend gewassen worden.

De dagelijkse verontreiniging van ons dagelijkse wandelen door een goddeloze wereld brengt over ons de dagelijkse noodzaak van reiniging van nieuwe zonden, en daarin voorziet de machtige Meester voor ons!

Ter overdenking: In het Oude Testament vereiste elke nieuwe zonde een nieuw offer (Hebreeën 7:27), wat hun zonde nooit wegnam (Hebreeën 10:1–4). Christus' vergoten bloed geeft elke gelovige vergeving en voortdurende reiniging van alle zonde (1 Johannes 1:7). Nieuwe zonden vereisen elke keer een nieuwe belijdenis aan God (1 Johannes 1:9), geen nieuw offer.

Preek 527, 30 augustus 1863

31 augustus

De twee geesten

Hoe onverstandig was ik toen, ik wist niets! Ik was een redeloos dier bij U. Ik zal echter voortdurend bij U zijn, U hebt mijn rechterhand gegrepen. U zult mij leiden door Uw raad, daarna zult U mij in heerlijkheid opnemen. (Psalm 73:22–24)

Lees verder Psalm 40:1–5.

In gedachten zag ik net voor mijn ogen een donkere en verschrikkelijke kuil. Diep beneden, waar het oog niet kon zien, lag een wezen, gebroken in stukken. Het gekreun en gehuil van het wezen doorboorde de vreselijke duisternis, ik stond versteld toen het mijn oren bereikte. Toen zag ik een helder Wezen uit de hemel vliegen, in een oogwenk dook Hij in de zwarte duisternis tot Hij daarin verloren en begraven was.

Ik wachtte even, toen zag mijn geestesoog twee geesten opstijgen uit de afschuwelijke diepte. Elkaar omarmend alsof de ene de ander droeg. Ik zag ze opkomen uit de sombere donkerheid. Toen ze opstegen naar het licht hoorde ik de Mooiste van hen zeggen, *"Ik heb je liefgehad en Mijzelf voor je gegeven."* En ik hoorde de andere zeggen, die eerst nog zo gebroken was, *"Hoe onverstandig was ik toen, ik wist niets! Ik was een redeloos dier bij U."*

Voordat ik die woorden op kon schrijven waren de beide geesten al opgestegen in de lucht en ik hoorde de Ene zeggen, *"Je zult met Mij in het paradijs zijn,"* en de andere fluisterde, *"Dan zal ik voortdurend bij U zijn."*

Toen ze nog hoger opstegen, hoorde ik één van de geesten zeggen, *"Niemand zal je uit Mijn hand rukken,"* en de ander zei, *"U hebt mijn rechterhand gegrepen."* En zolang ze stegen ging de liefdevolle dialoog door, *"Ik geef raad, Mijn oog is op jou,"* zei de Heldere, de ander antwoordde, *"U zult mij leiden door Uw raad."*

Ze bereikten de wolken die de hemel van de aarde scheiden en toen die uit elkaar dreven om plaats te maken voor de Heerlijke, zei Hij, *"Je mag met Mij zitten op de troon, zoals Ik overwonnen heb en op de troon van Mijn Vader zit,"* de ander antwoordde, *"U zult mij in heerlijkheid opnemen."*

Ter overdenking: Wanneer God ons met Christus opwekt, zet Hij ons met Christus in de hemelse gewesten (Efeze 2:6) tijdens onze reis naar de hemel. Als je deze spirituele dimensie door het geloof bent binnengegaan, heb je in Christus elke geestelijke zegen ontvangen (Efeze 1:3).

Preek 467, 31 augustus 1862

1 september

Verloren, vernieuwd en verlost

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden. (1 Korinthe 2:14)
Lees verder Efeze 1:15–2:6.

Dezelfde kracht die Christus Jezus uit de dood opwekte is nodig om ons uit de dood op te wekken. Zonder diezelfde almacht bestaan de engelen en de wormen niet. Die almacht moet weer tevoorschijn komen om ons te vernieuwen in Christus Jezus onze Heere, dat is net zo'n groot werk als toen Hij ons in de eerste schepping maakte.

Er zijn meerdere pogingen gedaan om van deze vervelende noodzaak af te komen. Steeds probeert de kerk het zelf te vergeten, maar zo vaak als dit oude onderwijs van de wedergeboorte nadrukkelijk naar voren wordt gebracht, is God verheugd om Zijn gemeente te begenadigen met herleving.

Het onderwijs, dat op het eerste gezicht elke inspanning in slaap lijkt te sussen en mensen lijkt te laten wegzakken in lusteloosheid en wanhoop, is in werkelijkheid de bazuin van God om de doden op te wekken. En waar het volledig en trouw gepreekt wordt, hoewel het langs het vleselijke oor gaat, hoewel het vijandschap opwekt tegen hem die het durft te preken, wordt het toch gebruikt door God. Omdat het God eert, zal God het eren.

Dit kwam vooral terug in de prediking van Whitefield. Hij stond altijd lang stil bij dat wat hij noemde, de grote V – Vernieuwing. Altijd als je hem hoorde kwamen de drie V's er duidelijk naar voren – Verloren, Vernieuwd en Verlost!

De mens is verloren, volkomen verloren, hopeloos, hulpeloos en eeuwig verloren! Een mens vernieuwd door de Geest van God, en door de Geest van God alleen, wordt een volkomen nieuw schepsel gemaakt in Christus! Een mens is verlost door het kostbare bloed van al zijn zonden, niet door zijn goede werken, niet door de werken van de wet, niet door ceremoniën, gebeden, voornemens, maar door het kostbare bloed van Christus!

We moeten erg scherp en duidelijk zijn over de wedergeboorte of vernieuwing want dit is de kern van de zaak. *"Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien"* (Johannes 3:3).

Ter overdenking: De mens verloren (Titus 3:3), de mens vernieuwd (Titus 3:5) en de mens verlost (Titus 2:14). Heb jij al deze dingen ervaren of alleen het eerste?

Preek 407, 1 september 1861

2 september

Kostbaar bloed

En tot de Middelaar van het nieuwe verbond, Jezus, en tot het bloed van de besprenkeling, dat van betere dingen spreekt dan dat van Abel. (Hebreeën 12:24)

Lees verder Hebreeën 9:11–22.

In deze tekst wordt het bloed "het bloed van de besprenkeling" genoemd. Of Abels bloed Kaïn besprengd heeft weet ik niet, maar als dat zo was dan moet dat zijn gruwel groter gemaakt hebben als hij zijn bloed werkelijk op zich had. Maar dit maakt de vreugde voor jou groter, want het bloed van Jezus is voor ons van kleine waarde totdat het op ons gesprenkeld wordt. Geloof doopt de hysop in het verzoenende bloed en sprenkelt het op de ziel en de ziel is schoon.

De toepassing van het bloed van Jezus is de ware grond van vreugde en de ware bron van Christelijke rust. De toepassing van het bloed van Abel moet verschrikkelijk zijn geweest, maar de toepassing van het bloed van Jezus is de wortel en grond van alle vreugde.

Er is nog iets in deze tekst. De apostel zegt, *"Gekomen tot… het bloed van de besprenkeling."* Hij noemt nog een aantal dingen waarnaar we gekomen zijn. Van het bloed van Abel zou elk redelijk mens weggevlucht zijn. Hij die zijn naaste vermoordt, verlangt naar een zo groot mogelijke afstand tussen hem en het beschuldigende lijk. Maar wij zijn gekomen tot het bloed van Jezus.

Het is een onderwerp waarin wij ons verheugen als onze overdenkingen ons daar steeds dichter bij brengen. Ik vraag jullie, Christelijke vrienden, om er deze morgen dichterbij te komen dan ooit tevoren. Denk na over

de grote waarheid van Zijn plaatsvervangende lijden en sterven. Verbeeld je het lijden van de Verlosser. Kom Hem onder ogen, zit aan de voet van Golgotha, blijf in de buurt van het kruis en wend je nooit af van deze grote vertoning van genade en ellende.

Kom hierheen, wees niet bang. Zondaren, die nog nooit op Jezus vertrouwd hebben, kijk hier en leef! Kom nu naar Hem.

Ter overdenking: Welk bijvoeglijk naamwoord zou je gebruiken om het Bijbelse onderwijs van het bloed van Christus te omschrijven? Afstotelijk, walgelijk, vuil, immoreel? Zelfs sommige kerkgangers zouden zulke termen gebruiken. Maar een echte gelovige heeft een heel andere beschrijving van het verlossende bloed van Jezus Christus – kostbaar (1 Petrus 1:19).

Preek 708, 2 september 1866

3 september

Volle zekerheid

Want ons Evangelie is niet alleen met woorden tot u gekomen, maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid. U weet immers hoe wij in uw midden geweest zijn ter wille van u.
(1 Thessalonicenzen 1:5)
Lees verder Hebreeën 10:19–25.

Het hoogtepunt van de tekst is "volle zekerheid." Als ik dit gedeelte begrijp, dan betekent het dit: Allereerst waren ze volkomen overtuigd van de waarheid van het Evangelie, ze hadden er geen wankelende of verblindende twijfels over. En als tweede waren ze ten volle verzekerd van hun aandeel in de overgebrachte waarheid. Ze waren gered, maar beter nog, ze wisten dat ze gered waren! Ze waren schoon, maar beter nog, ze verheugden zich in hun reinheid! Ze waren in Christus, maar wat nog vreugdevoller is, ze wisten dat ze in Christus waren.

Ze hadden geen twijfels, zoals sommigen van jullie hebben, geen donker wantrouwen. Het Woord was met zo'n gezegende vertoning gekomen dat het elke Kanaänitische twijfel uit hun hart had geveegd.

Volgens Poole heeft het Griekse woord dat hier gebruikt wordt iets in zich van een schip dat met volle zeilen ongestoord door de golven, die op zijn weg kabbelen, vaart. Een schip dat niet tegengehouden wordt door de zwellende golven als de wind gunstig is en de zeilen het rechtstreeks naar de haven dragen. Zeker, het schip zal schommelen, maar het wijkt niet af naar links of naar rechts. Hoe de golven ook zijn, de wind is krachtig genoeg om hun tegenwerking te overwinnen en het schip gaat rechtdoor.

Sommige Christenen krijgen het Evangelie op die manier. Er is nooit een schaduw van twijfel aan de waarheid ervan. Ze beginnen er zelfs niet aan te twijfelen of ze er deel aan hebben. Ze hoeven niets anders te doen dan, met Gods sterke hand op het roer en de hemelse wind vol in de zeilen, rechtdoor te gaan, te doen wat God wil en Zijn naam te verheerlijken.

Moge het Woord tot jou komen, lieve vrienden, zoals het maar tot weinigen komt! Met volle zekerheid.

Ter overdenking: Het is Paulus' gebed voor de gelovigen dat ze "tot heel de rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht mogen komen" (Kolossenzen 2:2). Hoe is jouw zekerheid? Het komt niet vaak zo makkelijk voor iedere gelovige. Het behoud van de zekerheid vereist wat inzet van ons (Hebreeën 6:11–12).

Preek 648, 3 september 1865

4 september

Rust pas om Zijn hals

En hij stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem. (Lukas 15:20)
Lees verder Markus 10:17–22.

Je verlangt naar God, je zou het eeuwige leven grijpen als je dat kon. Maar je voelt je te ver weg van iets als rustgevende hoop. Ik moet je bekennen dat ik voor je vrees in deze toestand. Ik ben bang dat je, nadat je zover gekomen bent, toch teruggaat. Want ik ken er veel die zover gekomen zijn maar uiteindelijk toch terug zijn gegaan. Vergeet niet dat een verlangen naar God je niet reddend zal veranderen. Je moet Christus vinden.

Te zeggen, "Ik zal opstaan," is niet genoeg, zelfs opstaan is niet genoeg. Je mag nooit rusten voor de Vader je gekust heeft en je het beste kleed omgedaan heeft. Ik ben bang dat je tevreden zult rusten en zegt, "Ik verkeer in een slechte toestand, de dominee vertelde me dat veel gelovigen in zo'n toestand terechtkomen voordat ze gered werden. Hier zal ik rusten." Mijn beste vrienden, het is een goede toestand om te passeren maar het is een slechte toestand om in te rusten!

Ik bid dat je nooit tevreden zult zijn met een gevoel van zondigheid, dat je nooit tevreden zult zijn met de wetenschap dat je niet bent zoals je zou moeten zijn. Er is nog nooit iemand genezen doordat hij wist dat hij ziek was. Deze kennis is tot op zekere hoogte een goed teken, want het bewijst dat hij nog niet waanzinnig is. Maar te weten dat je ziek bent, maakt je niet gezond. Het is goed dat je weet dat je ziek bent want nu kun je een dokter roepen, maar als je dat niet doet, zul je sterven, of je jezelf nu ziek voelt of niet.

Ter overdenking: Gebruik je het excuus dat je te ver bij God vandaan bent? Dat zal je niet reinigen, want God is maar een uitroep van geloof van je vandaan (Romeinen 10:6–9). De tollenaar in de gelijkenis was ver bij God vandaan gevallen, maar dat weerhield hem niet om God te smeken om

genade en die te ontvangen (Lukas 18:13–14).

Preek 588, 4 september 1864

5 september

Het heerlijke verbond

De Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt. (Maleachi 3:1)
Lees verder Hebreeën 8:1–13.

Het volk van de Heere verheugt zich in het verbond. Het is voor hen een onuitputtelijke bron van troost, zo vaak als de Heilige Geest hen naar zijn grazige weiden leidt en hen doet neerliggen aan stille wateren. Ze kunnen er zoet van zingen van hun jeugd tot in hun grijsheid, van de kindertijd tot het graf, want dit thema is onuitputtelijk.

Ze vinden er vreugde in om over de oudheid van dat verbond na te denken, zich te herinneren dat vóór de sterren hun plaatsen kenden, voor de planeten hun ronde deden, de belangen van de heiligen veilig waren in Christus. Ze vinden het vooral heerlijk om eraan te denken hoe zeker dat verbond is. Ze denken graag aan "de betrouwbare weldaden van David."

Ze verheerlijken het verbond graag in hun lofliederen. Het was ondertekend, verzegeld, bekrachtigd en in alles goed geregeld. Het maakt hun hart ruim van vreugde als ze denken aan de onveranderlijkheid, als een verbond dat tijd noch eeuwigheid, leven noch dood, het tegenwoordige noch het toekomende, noch engelen, noch overheden, noch machten ooit geweld aan kan doen. Een verbond dat zo oud is als de eeuwigheid en zo eeuwigdurend is als de Rots der eeuwen.

Gods volk verheugt zich ook graag in de volheid van het verbond, want ze zien in alles wat ze krijgen dat God hun deel is, Christus hun vriend, de Geest hun trooster, de aarde hun herberg en de hemel hun thuis. Ze zien er niet iets in maar alles. Niet alleen de hulp om gewenste bezittingen te krijgen maar een erfenis die gereserveerd en geschonken wordt aan elke ziel die deelt in dit aloude en eeuwige geschenk.

Ter overdenking: Gods verbond met Zijn volk in Christus wordt omschreven als nieuw (1 Korinthe 11:25; Hebreeën 8:8; 9:15; 12:24), beter (Hebreeën 7:22; 8:6) en eeuwig (Hebreeën 13:20). Geeft deze overeenkomst je vreugde? Is jouw toekomst daardoor gedekt?

Preek 470, 5 september (gepreekt op 7 september 1862)

6 september

Het beste komt nog

En elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid.
(Hebreeën 12:11)
Lees verder Deuteronomium 8:1–10.

Gezegend is die bestraffing die vruchtbaar in ons is zodat wij vruchtbaar worden. Zij brengt vruchten van gerechtigheid voort. Geen natuurlijke vruchten, onreine vruchten, maar zulke vruchten die God zelf kan aanvaarden zoals heiligheid, reinheid, geduld, vreugde, geloof, liefde en elke andere Christelijke genade.

Deze gerechtigheid maakt de Christen niet rechtvaardiger in de zin van rechtvaardiging, want in Christus is hij volkomen rechtvaardig. Maar het maakt hem rechtvaardiger in de ogen van de toeschouwers als hij, na zijn ervaring, meer het karakter van zijn Heere vertoont.

Let erop dat deze vrucht van gerechtigheid vreedzaam is. Er is niemand zo gelukkig als een bestrafte Christen – achteraf. Er is geen rust dieper dan de rust na een storm. Wie heeft nooit de heldere zon zien schijnen na de regen? God geeft zoete feestmaaltijden aan Zijn kinderen na de strijd. Na de stok die straft, geeft Hij de honingraat.

Nadat we heuvel Moeilijkheid hebben beklommen, rusten we in het Prieel. Nadat we de wildernis doorgegaan zijn, komen we in paleis Sierlijk. Nadat we door vallei Verootmoediging zijn gegaan, met Apollyon hebben

gevochten, verschijnt de blinkende die ons bladeren van de Levensboom geeft waardoor onze wonden genezen.

Het is altijd achteraf bij een Christen. Hij krijgt altijd het beste als laatste, daarom moet hij verwachten dat hij het slechtere eerst krijgt. Het is altijd achteraf, en als het komt, dan is het vrede, zoete en diepe vrede.

Wat is het een heerlijk gevoel om na een lange ziekte weer op te staan en te lopen. Hoewel je misschien nog bleek ziet en je lichaam nog zwak is, loop je toch naar buiten en adem je de frisse lucht weer in. Je kunt het bloed door je aderen voelen stromen en al je botten lijken tot God te zingen van Zijn genade. Dat is de vrede die volgt op lang en fel verdriet.

Ter overdenking: Als je een dienaar bent van Christus, moet het woord achteraf in je vocabulaire zitten (Psalm 73:24; Lukas 17:7–8). Elke Christen heeft geduld nodig (Hebreeën 10:36) en het geduld heeft tijd nodig om zijn werk in ons te doen (Jakobus 1:3–4).

Preek 528, 6 september 1863

7 september

Een geboren zondaar

Geen oog zag naar u om, om een van die dingen uit medelijden bij u te doen. U werd weggeworpen op het open veld uit afschuw voor uw leven op de dag dat u geboren werd. Toen Ik voorbij u kwam, zag Ik u trappelend in uw bloed en Ik zei tegen u in uw bloed: Leef! Ja, Ik zei tegen u in uw bloed: Leef! (Ezechiël 16:5–6)

Lees verder Romeinen 5:12–16.

Er is heel vroeg een heel groot verderf over ons gekomen. Laat de trotse tegen die leer schoppen als hij wil, maar de Schrift vertelt ons duidelijk dat we in zonde ontvangen en in ongerechtigheid geboren zijn (Psalm 51:7). We kwamen niet in deze wereld zoals Adam in de hof van Eden kwam, zonder gebrek, veroordeling, kwade neigingen. Maar door de overtreding van één mens zijn we allemaal zondaren geworden. Door zijn wanhopige val is ons bloed vuil en onze natuur bedorven.

Vanaf de geboorte dwalen we af en liegen we. Al bij de geboorte liggen we onder de veroordeling van Gods wet. Het is niet aan mij om dit onderwijs te verdedigen, om in te gaan op bezwaren of om met argumenten te komen. Ik maak alleen bekend wat God door de mond van Zijn dienaar David, en nog duidelijker door de tong van de apostel Paulus, geopenbaard heeft. Je bent verloren, tenzij God je genadig is, en je was al verloren vanaf het eerste begin! Je kwam niet in deze wereld als iemand die zou staan of vallen, je was al gevallen. De erfzonde greep je in de baarmoeder, je was al als kind buiten geworpen om te vergaan en te sterven.

Er is geen onderwijs dat ons meer vernedert dan het onderwijs van de natuurlijke verdorvenheid of de erfzonde. Voor hen die het Evangelie aanvallen is dat één van de belangrijkste punten. En het onderwijs van de erfzonde moet vastgehouden en verdedigd worden door hen die Christus verheerlijken omdat de grootheid van de heerlijkheid van Zijn verlossing vooral ligt in de hopeloosheid waaruit Hij ons verlost heeft.

Denk niet dat je jezelf door werken kunt redden, roem niet in de uitnemendheid van je karakter of natuur.

Ter overdenking: We zijn geboren met de dodelijke ziekte van zonde die we geërfd hebben van onze aardse ouders (Psalm 51:7). Wanneer we op Christus vertrouwen, zijn we opnieuw geboren met het volmaakte geneesmiddel van eeuwige verlossing dat we van onze nieuwe geestelijke Vader krijgen (1 Petrus 1:23; 2:2–3).

Preek 468, 7 september 1862

8 september

Het is nog niet het einde

Er waren … enigen bij Hem, die Hem berichtten over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed met hun offers vermengd had. En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Denkt u dat deze Galileeërs grotere zondaars zijn geweest dan alle andere Galileeërs, omdat zij zulke dingen geleden hebben? … Of die achttien, op wie de toren in Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer schuld hebben gehad dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? (Lukas 13:1–4)

Lees verder Job 1:1–22.

Als er geen spoorwegen gebouwd waren, zouden er nog steeds plotseling mensen sterven en vreselijke ongelukken gebeuren. Als we lezen van de ongelukken en rampen die onze voorouders hebben opgeschreven, dan komen we erachter dat een oude postkoets net zo goed levens roofde als een snelle trein. Er waren toen net zo veel poorten naar het dodenrijk als nu. De wegen naar de dood waren net zo hoog en steil en ze werden bewandeld door net zo'n menigte als in onze tijd.

Twijfel je daaraan? Laat me je naar de tekst verwijzen die je net gelezen hebt. Denk aan de achttien mensen op wie de toren van Siloam viel. Geen aanrijding verpletterde hen, maar een slecht gebouwde toren. Een muur die door de storm omver werd geblazen kon op achttien mensen tegelijk vallen zodat ze vergingen.

Of nog erger, een tiran, die de levens van de mensen in handen had, kon aanbidders plotseling aanvallen en hun bloed vermengen met het bloed van de stieren die ze offerden. Denk daarom niet dat God tegenwoordig harder met ons omgaat dan vroeger.

Denk niet dat Gods voorzienigheid verminderd is. Er waren altijd plotselinge sterfgevallen, en die zullen er hier altijd zijn. Word daarom niet neergeslagen door een plotselinge angst, en word niet onrustig van deze rampen.

Ter overdenking: We kunnen verkeerde conclusies trekken uit recente rampen. Er zullen rampen zijn voor Jezus' wederkomst, maar Jezus zegt, "U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het

einde" (Mattheüs 24:6). In de dagen van Spurgeon voorspelden sommigen de wederkomst voor het jaar 1866.

Preek 408, 8 september 1861

9 september

Medelijden met vervolgers

Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan.
(Handelingen 9:5)
Lees verder Lukas 13:31–35.

Let op de tederheid in de terechtwijzing. Hij zegt niet, "O Saul, het is slecht, onvriendelijk en kwaadaardig van je om je tegen Mij te verzetten." Zo wijst Jezus hem niet terecht, of het moet afgeleid worden van Zijn uitroep, "Waarom vervolg je Mij?!" Maar de Heiland laat dat aan het geweten van Saulus over, Hij zegt het zelf niet. Ook zei Jezus niet, "Saul, Saul, Mijn kinderen hebben het zwaar onder je wreedheden," of "Je ergert Mij, Ik zal je straffen in Mijn toorn."

Nee, Hij zegt niet, "Het is hard voor Mij…" maar, "het is hard voor u." Alsof de gedachten van de Heiland zo uitgingen naar Zijn arme, dwalende, maar onwetende kind, dat Hij zei, "Over wat je tegen Mij doet, zal Ik niets zeggen, maar kijk toch eens wat je jezelf aandoet. Je verliest je vreugde en troost, je verwondt je eigen ziel, je zaait voor jezelf het zaad van komende zorgen. Het is hard voor je."

Wie anders dan de Heiland kon op deze manier spreken? Ik geloof niet dat de meest zachte dienaren van de Heiland hun vervolgers zo zagen. Als we horen hoe tirannen Gods volk bedreigen en vermoorden, zeggen we gemakkelijk, "Wat slecht! Wat wreed en onrechtvaardig!" Hoe weinig zeggen we, "Wat verdrietig voor die vervolger!" Met een sobere wraakzucht voegen we er misschien wel aan toe, "Wat een vreselijke toekomst zal hij hebben."

We voelen maar weinig medelijden met degene die vreselijk de vijand is van de Vriend van zondaren. Wat een bitter deel kiest de arme, onwetende

en zondigende vervolger. Ik hoop dat we genoeg op Christus lijken om medelijden te hebben met hem! De Verlosser kijkt naar de zonde door de lens van medelijden, wij kijken er vaak naar door de lens van Farizeïsche trots.

Ter overdenking: Christus' apostelen hadden ook problemen met hun houding tegenover hen die Hem niet wilden ontvangen (Lukas 9:52–55). Maar in de aanwezigheid van Saulus liet Stefanus een Christelijke houding zien aan zijn vervolgers (Handelingen 7:60; 8:1). Zonder twijfel heeft dat indruk gemaakt op Saulus (Handelingen 22:20) en misschien heeft dat wel bijgedragen aan zijn bekering.

Preek 709, 9 september 1866

10 september

Huil voor je kerk

Zing vrolijk, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt, breek uit in gejuich en jubel het uit, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE. (Jesaja 54:1)
Lees verder Openbaring 3:1–6.

Ik vraag me af of de hel ooit een beter instrument zal vinden om ellende te veroorzaken dan de kerk van Rome. En jouw kerk zal hetzelfde instrument zijn als die beroofd wordt van de Geest. Ik geef er niet om of het nu een kerk van Wesley is, van baptisten, een zelfstandige kerk of wat dan ook, als er geen leven is, is het nergens meer goed voor. Je kunt er zelfs de grond niet meer mee bemesten zoals dat met de inhoud van een mesthoop wel kan, maar de mensen gooien het weg en vertrappen het onder hun voeten.

Wees je daarvan bewust. Laat iedereen die vernederd is voor het aangezicht van God samenkomen om dit aan de Heere voor te leggen. We moeten groot geloof hebben in de kracht van het samenkomen in groepjes van twee

of drie. *"Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden"* (Mattheüs 18:20) zegt de Heere.

De lange dunne rode lijn, die vaak de strijd gewonnen heeft, zal het straks ook weer in ons land winnen. Ik bedoel de dunne lijn van de weinigen die zuchten en huilen voor de puinhopen van de kerk. Als jij, mijn oprechte broeder, de enige bent in je kerk die werkelijk zucht en huilt voor God, dan zal God je kerk gaan zegenen, want God heeft haar al gezegend door jou daarheen te zenden.

Kijk uit naar anderen die oprecht zuchten en huilen voor de kerk en ga aan het werk, zonder mopperen, zonder verdeeldheid te brengen, zonder pogingen je dominee te verjagen of veranderingen in de orde te brengen, maar bid het vuur van de hemel op het offer zoals Elia deed.

Dat is het enige wat nodig is. Het onrecht in de organisatie, de fouten in het bestuur en de ongeschiktheid van de kerkenraad, dit zal allemaal weer goed komen als het leven van God terug is. Maar zonder het zuchten en huilen om Gods leven, ook al doe je alles om de verkeerde dingen te herstellen, heb je in werkelijkheid weinig bereikt.

Ter overdenking: De gelovigen moeten het zout van de aarde zijn en het licht van de wereld (Mattheüs 5:13–14). Maar de kerk kan de weg kwijtraken en dan zijn er mensen nodig die het zout en licht zijn in de kerk (Markus 9:50). Moet jij zout en licht zijn in je kerk? God weet het (Openbaring 3:4).

Preek 649, 10 september 1865

11 september

Geef Hem je leven

En Melchizedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij was een priester van God, de Allerhoogste. En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit! En geloofd zij God, de Allerhoogste, Die overgeleverd heeft uw tegenstanders in uw hand! En Abram gaf hem van alles een tiende deel. (Genesis 14:18–20)

Lees verder 2 Korinthe 9:6–15.

Ons heilig geloof is het werkelijk waard om alles wat we hebben aan Christus te geven. Maar ik zou willen dat sommige Christenen een tiende van hun vermogen aan de zaak van de Heere zouden geven. De gemeente van de Heere hoeft nooit gebrek te hebben als jullie een spaarpot voor Christus hadden. Als je dan iets zou geven zou het niet voelen alsof het van jou was, je linkerhand zou niet weten wat je rechterhand deed, want je zou het nemen uit de spaarpot van de Heere, wat daar al voor apartgelegd was.

Niet minder dan een tiende deel zou voor de Heere moeten zijn, zeker van degenen die het goed hebben. En nog veel meer denk ik dat we dat moeten verwachten van degenen die rijk zijn. Maar er is geen regel die je met ijzeren kracht verplicht. Je bent niet onder de wet in Christus' gemeente, maar onder genade. Genade zal je aanmoedigen meer te doen dan de wet voorstelt. Maar vooral moet de Christen beseffen dat hij niet van zichzelf is en dat er niets is wat hij voor zichzelf kan houden.

Ik bid dat de Heere het weg zal nemen als er één druppel bloed in mijn lichaam is die niet van Hem is. Als er een haar was op mijn hoofd die niet aan Hem gewijd is, dan wil ik dat die eruit getrokken wordt. Het zou een druppel bloed en een haar van de duivel zijn. Het is van de Eén of de ander. Als het niet van God is dan is het van Satan. Nee, broeders, we moeten onszelf niet verdelen, niet een beetje voor de wereld en een beetje voor God.

Ter overdenking: Het is goed als je systematisch aan de zaak van de Heere geeft (1 Korinthe 16:1–2), maar het is beter als zowel de gever als de

gave eerst aan de Heere gewijd worden (2 Korinthe 8:3–5).

Preek 589, 11 september 1864

12 september

Rein en onrein

Spreek tot de Israëlieten: Dit zijn de dieren die u eten mag van alle dieren die op de aarde zijn. Alle dieren met gespleten hoeven, waarvan de hoef in tweeën gespleten is en die bovendien bij de dieren horen die herkauwen, die mag u eten. (Leviticus 11:2–3)
Lees verder Efeze 3:14–4:3.

Er zijn twee onderzoeken, maar ze moeten samengaan. De dieren die herkauwden waren rein. Dit is het innerlijke leven. Iedereen met een oprecht hart moet weten hoe hij het heilige Woord moet lezen, onderscheiden, leren en innerlijk moet verwerken. Degene die zich niet voedt met Evangeliewaarheden is geen erfgenaam van de hemel. Je herkent een Christen aan zijn innerlijk, aan dat wat zijn leven ondersteunt en zijn uiterlijk onderhoudt.

Maar de reine dieren werden ook herkend aan hun uiterlijk. Een Jood kon een onrein dier in één oogopslag herkennen aan zijn ongespleten hoeven. De dieren met gespleten hoeven waren rein, tenminste, als ze ook herkauwden. Zo moet de echte Christen op de manier handelen die God verlangt. Je kunt ze niet herkennen aan de uitslag van één van deze twee onderzoeken, het gaat om de uitslag van beide onderzoeken.

Maar als je anderen met deze toetsen onderzoekt, pas ze dan ook toe op jezelf. Waarmee voed je jezelf? Wat zijn jouw leefgewoonten? Herkauw je overdenkingen? Wanneer je ziel gevoed wordt met het vlees en bloed van Jezus Christus, heb je dan geleerd dat Zijn vlees werkelijk voedsel is en dat Zijn bloed werkelijk drank is? Als dat zo is, dan is het goed.

Zijn jouw gesprekken en je dagelijkse manier van leven in overeenstemming met de omschrijving van gelovigen in Jezus Christus die ons in het Woord gegeven is? Als dat niet zo is, zal de uitslag van het eerste onderzoek

niet genoeg zijn. Je kunt je innerlijke geloof belijden, maar als je daar uiterlijk niet naar handelt, hoor je bij hen die onrein zijn. Aan de andere kant kun je uiterlijk juist handelen, maar als je niet innerlijk herkauwt, als je je hart niet werkelijk voedt met kostbare waarheden dan zal al je juiste handelen in deze wereld niet bewijzen dat je een Christen bent.

Ter overdenking: Het innerlijke te beweren zonder het uiterlijke te tonen is hypocriet (Jakobus 2:26). Het uiterlijke te tonen zonder het innerlijke te verlangen is eigengerechtigheid (Lukas 18:9–14). Reddend geloof erkent de noodzaak van het innerlijke en toont het uiterlijke (Filippenzen 2:12–13; Jakobus 2:22).

Preek 499, 12 september (onbekende datum)

13 september

De ceders van Libanon

De bomen van de HEERE worden verzadigd, de ceders van de Libanon, die Hij geplant heeft. (Psalm 104:16)
Lees verder 2 Korinthe 8:1–7.

De reizigers vertellen ons dat in het hout, in de schors en zelfs in de kegelvormige vruchten een overvloed te vinden is aan hars. Ze zitten zo vol met hars dat je ze bijna niet kunt aanraken zonder dat je handen er ook vol van worden. Zo is het altijd bij de echte Christen: zijn genade wordt uiterlijk vertoond. Er is een innerlijk leven dat actief is, en in de juiste toestand verzadigt het uiteindelijk alles.

Wanneer je met iemand spreekt die begenadigd is, kan hij het niet laten om over Christus te spreken. Als je in zijn huis komt, zie je meteen dat daar een Christen woont. Je merkt het aan wat hij doet, en je zult snel zien dat hij bij Jezus is geweest. Hij is zo vervuld met sap dat het naar buiten komt. Hij heeft zoveel van Gods leven in zich dat de heilige olie en Gods balsem uit hem moeten stromen.

Ik ben bang dat dit niet van ieder van ons gezegd kan worden. Dat komt omdat we op mensen vertrouwen en niet op God. Daarom hebben we

weinig sap. Maar als we onafhankelijk zijn van mensen en volledig leven van God, dan zullen we vol sap zijn, wat elk deel van onze vroomheid zal verraden. En laat me je dit vertellen: naar dit sap moet overvloedig verlangd worden.

O, als ik erover nadenk welke lof een volgroeide Christen God kan brengen, welke eer het geloof van een gelovige Jezus brengt, als ik erover nadenk welke kennis van God een gevorderde gelovige bezit, als ik over zijn vreugde en de vrede in zijn geest nadenk, dan wens ik (hoewel het goed is om hysop te zijn aan Gods muur) dat jullie allemaal ceders waren op Gods Libanon. O, dat we zouden groeien in de kennis en de genade van onze Heere en Verlosser, Jezus Christus.

Ter overdenking: Innerlijk geestelijk leven moet van buiten gezien worden. Wat een vreugde als de waarheid de ziel zo overstroomt dat het leven van een Christen daardoor gevuld wordt (Romeinen 15:14; 2 Johannes 4; 3 Johannes 2–4). Ons volmaakte voorbeeld is Jezus Christus, die vol was van genade en waarheid (Johannes 1:14).

Preek 529, 13 september 1863

14 september

Laat ze niet wegzinken

Maar Jona was afgedaald in het ruim van het schip, was gaan liggen en was in een diepe slaap gevallen. De kapitein kwam bij hem en zei tegen hem: Hoe kunt u zo diep in slaap zijn! Sta op, roep uw God aan! Misschien zal die God aan ons denken, zodat wij niet vergaan!
(Jona 1:5–6)
Lees verder Ezechiël 33:1–11.

De mensen kunnen zo zorgeloos zijn over het verderf van de zielen van anderen. Als we in de straat iemand horen roepen, “Brand! Brand!” dan trilt ons hart van spanning omdat er misschien een arm schepsel levend verbrandt. Maar als we van de hel lezen en van de komende toorn, dan trilt ons hart maar zelden met medelijdende vrees.

Als we aan boord zijn van een schip en er klinkt een schrille kreet, "Man overboord!" wie trekt er dan zijn jas aan om op een stoel de inspanningen van anderen te bekijken? Maar in de kerk horen we van duizenden zondaren die wegzinken in de vloed van het verderf. We zien hoe mensen, die belijden dat ze Christen zijn, zich goed inpakken in hun eigen bescherming terwijl ze kalm toekijken hoe anderen het werk doen. We steken nog geen vinger uit om ze te helpen.

Als we morgen in de straten een vreselijke kreet horen, vreselijker dan een kreet bij brand, "Brood! Brood! Brood!" en we zien een stervende vrouw die haar verzwakte kinderen omhooghield, zouden we onze winkels dan niet leeghalen voor haar? Wie onder ons zou zijn vermogen niet gebruiken om de pijnlijke honger van deze arme uitgehongerde schepsels te stillen?

En toch, hier is een wereld die vergaat omdat ze geen kennis heeft. Hier liggen ze voor onze deur en ze roepen om het brood van de hemel, en hoeveel zijn er niet die hun vermogen hebzuchtig voor zichzelf houden, die hun tijd besteden aan leegheid, die hun talenten gebruiken om zichzelf te verheerlijken en de wereld of het vlees in het middelpunt zetten!

O, als je eens een ziel in de hel zou zien wegzinken, dan zou dat zo'n vertoning zijn dat je dag en nacht zou werken, je leven te kort zou rekenen en je uren te weinig om de takken uit het vuur te trekken.

Ter overdenking: Wat is het verschrikkelijk als we iemand in zijn zonde laten sterven. Wat is het geweldig om hem te helpen om de Heere Jezus te vinden (Jakobus 5:20; Judas 23).

Preek 469, 14 september 1862

15 september

Verenigd met de Vader

Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. (1 Johannes 1:3)

Lees verder 2 Korinthe 5:11–6:1.

Wat de Vader doet, moeten wij doen. Ik spreek niet tegen iedereen, Hij weet wie Hij gekozen heeft. We kunnen niet samen met de Vader alle werelden vasthouden. We kunnen geen stromen van licht sturen als de zon opkomt. We kunnen de dieren op de duizend bergen niet voeden. Ook kunnen we alle andere schepsels die ademen geen voedsel en leven geven.

Maar er is iets wat Hij doet wat wij ook kunnen doen. Hij doet goed aan al Zijn schepsels, dat kunnen wij ook. Hij getuigt van Zijn Zoon Jezus, dat kunnen wij ook. De "Vader werkt tot nu toe" (Johannes 5:17) eraan dat Zijn Zoon verheerlijkt wordt, wij werken daar ook voor.

O Eeuwige Werker! Hij redt zielen en wij zijn Zijn medewerkers. Jij bent Zijn akker, je bent Zijn bouwwerk. Hij strooit het zaad van de waarheid, wij ook. Zijn woorden troosten, ook onze woorden troosten hen die moe zijn als Gods Geest met ons is. We hopen te zeggen, "Het leven is voor mij Christus" (Filippenzen 1:21), leeft God daar ook niet voor?

We willen niets liever dan Hem verheerlijken, en dit is zowel de wil van de Vader als het gebed van Jezus Christus, "Verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt" (Johannes 17:1).

Zie je het niet, broeders, dat we op hetzelfde podium staan met de eeuwige God? Als wij onze armen opheffen, heft Hij Zijn eeuwige armen op. Als wij spreken, spreekt Hij ook, en Hij spreekt hetzelfde. Als wij Christus' heerlijkheid op het oog hebben, heeft Hij dat ook. Als wij ernaar verlangen de verdwaalde schapen weer terug naar huis te brengen, en de verloren zonen terug te roepen, dan verlangt Hij hetzelfde.

In dat opzicht kunnen we dus zeggen, "Deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus."

Ter overdenking: Het eerste wat we moeten doen in het werk van God is geloven in de Heere Jezus Christus (Johannes 6:28–29). Geloof in Hem is

niet alleen de weg tot verlossing, maar ook een aanstelling tot medewerker met God (Johannes 14:12; 2 Korinthe 6:1). Jezus is het Licht van de wereld (Johannes 8:12), zo ook Zijn volgelingen (Mattheüs 5:14).

Preek 409, 15 september 1861

16 september

Gods hand in onze kunst

Ook dit gaat uit van de HEERE van de legermachten. Hij is wonderbaar van raad, Hij is groot in wijsheid. (Jesaja 28:29)
Lees verder Exodus 35:30–36:2.

We moeten de nadenkende en vindingrijke geest en de bedreven en bekwame hand aan de Heere toeschrijven, want Hij is de grote Instructeur van de mens. We voeren de prachtige filosofie van Newton direct terug op God. Ook de vaardigheden van Watt en Stephenson komen van God, want de minste overweging laat zien dat hun geest oorspronkelijk bijzonder samengesteld en gevormd was. De meesten van ons zou het niet gelukt zijn om te doen wat zij deden als we het zelfs ons hele leven zouden proberen.

Misschien zijn er hier wel mensen met vindingrijk talent. Maar ik denk dat negen van de tien mensen hier niet kunnen beweren dat ze zoiets bezitten. Daarom moeten we vragen, waar komt het dan vandaan? Zeker, een vruchtbaar en vindingrijk brein moet een geschenk zijn van de Schepper. En ook Zijn voorzienigheid heeft er de hand in gehad, veel mensen met een geest die natuurlijk richting het uitvinden neigde, zijn door de omstandigheden op een andere koers gebracht.

Het was zeker Gods voorzienigheid die in andere gevallen een kanaal had gevonden voor de natuurlijke verlangens waardoor de ziel kon stromen zoals ze wilde. En heel vaak zijn de grootste uitvindingen gedaan door het simpelste toeval. Het blazen van de stoom uit een ketel en het vallen van een appel van een boom hebben ertoe geleid dat nadenkende geesten grote en belangrijke waarheden ontdekten. En wie zal deze omstandigheden

toeschrijven aan iemand anders dan degene "Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil" (Efeze 1:11) en Die wijsheid geeft aan de meest wijze mensenkinderen?

Laten we deze machtige God aanbidden, niet alleen als we in onze Bijbel lezen, maar ook als we door de hallen gaan van kunst en wetenschap en tentoonstellingen bezoeken die we tegenwoordig overal om ons heen kunnen vinden. Laat de menselijke vaardigheid tot ons spreken van de heerlijkheid van God.

Ter overdenking: 1 Korinthe 4:7. Onze natuurlijke talenten heeft God ons gegeven, of ze nu praktisch (Exodus 36:1–2) of academisch zijn (Daniël 1:17). Het is onze verantwoordelijkheid om onze talenten te gebruiken voor het goede doel en wij zijn de enigen die schuldig zijn als we ze verkeerd gebruiken.

Preek 711, 16 september 1866

17 september

Je adem is genade

Hak hem om. Waarom beslaat hij de aarde nutteloos? En hij antwoordde en zei tegen hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar staan…
(Lukas 13:7–8)
Lees verder Hebreeën 10:26–31.

Jezus Christus heeft voor jou gesproken. De gekruisigde Verlosser is voor jou tussenbeide gekomen. Je vraagt: "Waarom?" Ik antwoord: "Omdat de Heere Jezus geïnteresseerd is in jullie allemaal."

Wij geloven niet in algemene verlossing, maar wij geloven elk woord in deze kostbare Bijbel. En in deze Schrift staan veel gedeelten die lijken aan te tonen dat Christus' dood een universele invloed had op de mensenkinderen. Er wordt ons verteld dat Hij de dood smaakte voor allen (Hebreeën 2:9).

Wat betekent dit? Betekent dit dat Jezus Christus stierf om iedereen te redden? Dat geloof ik niet, want het lijkt mij dat Christus met Zijn dood

alles zal bereiken wat Hij wilde bereiken, anders zou Hij teleurgesteld worden, en dat is ondenkbaar. Maar stierf Hij dan op een andere manier voor de hele mensheid?

Dat deed Hij. Niets is volgens mij duidelijker in de Schrift dan dat alle zondaren gespaard zijn als gevolg van de dood van Jezus Christus, en zo vertrappen mensen het bloed van Jezus Christus. We lezen dat sommigen de Heere verloochenden die hen gekocht had. Niemand die gekocht is met het bloed voor de eeuwige zaligheid, zal ooit het bloed vertrappen. Jezus vergoot Zijn bloed voor uitstel, zodat zij gespaard konden worden. En zij die Gods sparende genade omzetten in gelegenheden voor nieuwe zonde, vertrappen het bloed van Christus.

Aan dat onderwijs kun je vasthouden zonder vast te houden aan universele verlossing, zonder die onfeilbare waarheid tegen te spreken dat Jezus Zijn leven aflegde voor Zijn schapen (Johannes 10:15) en dat Hij, toen Hij leed, niet tevergeefs leed.

Zondaar, of je het nu weet of niet, de adem in je longen heb je te danken aan Hem die aan het hout hing.

Ter overdenking: Christus leed en stierf aan het kruis om iedereen te redden die zich zou bekeren en op Hem zou vertrouwen. Gods uitstel geeft ons de mogelijkheid dat te doen (2 Petrus 3:9). Als we Zijn vriendelijkheid en geduld blijven beledigen door Christus steeds weer te verwerpen in plaats van ons te bekeren, zullen we de schade groter maken en toorn opstapelen voor de eeuwigheid (Romeinen 2:4–5; Hebreeën 10:29).

Preek 650, 17 september 1865

18 september

Zijn liefde is onveranderlijk

Zij zegt immers: Ik ga achter mijn minnaars aan… Daarom, zie, Ik ga uw weg met dorens omheinen… zodat zij haar paden niet zal kunnen vinden. Zij zal haar minnaars najagen… maar hen niet vinden. Dan zal zij zeggen: Ik ga, ik keer terug naar mijn vorige Man, want toen had ik het beter dan nu. (Hosea 2:4–6)

Lees verder Jeremia 3:1–25.

Door de mond van Jeremia spreekt God deze woorden, *"Keer terug, afkerige kinderen… want Ík heb u getrouwd"* (Jeremia 3:14). Ik geloof dat niets het hart van de afkerige zo zal breken als het onderwijs van Gods onveranderlijke liefde voor Zijn volk.

Sommigen zeggen dat het mensen aanzet tot zonde als we preken dat Hij hen, die Hij eens lief heeft gehad, nooit verlaat, maar hen liefheeft tot het einde. Ja, ik weet dat de mens zelf erg laag is, hij kan zelfs de liefde zelf veranderen in een reden om te zondigen. Maar waar ook maar één vonkje genade is, kan een mens dat niet.

Een kind zegt niet, "Ik zal mijn vader beledigen omdat hij van mij houdt." Zelfs in de gevallen natuur is dat niet normaal, tenzij het geïnspireerd wordt door de duivel om in Gods liefde motieven te vinden voor de zonde. En zeker, geen afkerig kind van God kan zeggen, "Ik zal doorgaan in de zonde zodat de genade overvloediger wordt." Degenen die dat zeggen laten zien dat ze verwerpelijk zijn en hun verdoemenis is rechtvaardig. Maar het afkerige kind van God zal volgens mij geen koord voelen dat hem zo weghoudt van de zonde als dit.

Afkerig kind, ik hoop dat het een gouden ketting is die je terugbrengt naar Christus. Jezus komt naar je toe, Hij komt deze morgen naar je toe. Je hoorde niet meer bij Gods volk. Je bent met schaamte verdreven uit Gods volk. Maar Jezus komt naar je toe en wijzend naar Zijn wonden die Hij in het huis van Zijn vrienden gekregen heeft, door jouw handen, zegt Hij toch, "Keer terug, afkerig kind, want Ík heb je getrouwd."

Het is een relatie die jij hebt verbroken en die mag eeuwig wettelijk gebroken worden als Hij dat wil. Maar dat wil Hij niet, Hij haat het verwer-

pen. Je bent met Jezus getrouwd. Kom terug naar je eerste Man, want Hij is nog steeds je Man!

Ter overdenking: Afkering is een groot probleem onder Gods volk (Hosea 11:7) maar niet ongeneeslijk (Hosea 14:4). Het geneesmiddel is vanzelfsprekend, keer terug naar de Heere (Hosea 6:1; 14:1).

Preek 590, 18 september 1864

19 september

Kom en eet!

Kom, gebruik de maaltijd. (Johannes 21:12)
Lees verder Openbaring 3:14–22.

We moeten leven in het geloof in God en luisteren naar Zijn stem als Hij zegt, "Eet, o vrienden, drink. Ja, drink overvloedig, o geliefden." Als je als meneer Twijfelachtig wilt zijn, kan ik je daarvoor een recept geven: Neem elke morgen en avond maar een klein beetje geestelijk voedsel in je binnenkamer, verwaarloos het gebed met het gezin, ga nooit naar een gebedsbijeenkomst, spreek door de week in geen geval over religieuze dingen. Ga laat naar Gods huis en val in slaap als je daar bent en spreek veel over het weer zodra je weer buiten staat.

Beperk je een paar weken tot die regels en je zult snel klein genoeg zijn om door Satan aangevallen te worden zodat je ernstig en gevaarlijk zult vallen. De dokters vertellen ons dat de ziekten die tegenwoordig het meest voorkomen wijzen op een lage conditie van de vitale krachten. Ik geloof dat we in de kerk aan dezelfde soort ziekten lijden.

Er was een tijd dat de kerk haar jonge bekeerlingen moest berispen omdat ze vervolging uitlokten en het martelaarschap uitnodigden. Nu moeten we de kerk aanwakkeren en er bij onze mensen op aandringen om meer op te offeren voor de zaak van Christus. Je hoeft niet bang te zijn dat iemand zich zal doden doordat hij te veel werkt, we moeten het eerder betreuren dat er zo weinig overvloed van geest en vitale kracht lijkt te zijn onder Christenen.

Niemand van ons moet een stapje terug doen, integendeel, we moeten alle krachten verzamelen en aansporen tot de volle inspanning in dienst van de Meester. Voor dit doel, "Kom, eet." Al je kracht hangt af van je eenheid met Christus. Weg van Hem verga je als een tak die gescheiden is van de wijnstok. Gevoed door Hem ben je als de tak die drinkt van het sap van de wortel.

Ter overdenking: De Christelijke behoefte aan geestelijk brood wordt gevraagd in het gebed (Lukas 11:3), toegepast in een gelijkenis (Lukas 11:5–13) en beantwoord in een Persoon (Johannes 6:34–35). Omdat Jezus het Levensbrood is, zullen we geestelijk ondervoed en zwak worden als we ons door het geloof te weinig met Hem voeden.

Preek 633, 19 september (onbekende datum)

20 september

Rust in de waarheid

En dit is Zijn gebod: dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus. (1 Johannes 3:23)

Lees verder Handelingen 16:16–34.

Als we onze ziel hartelijk aan Christus toevertrouwen, dan zijn onze zonden door Zijn bloed vergeven en wordt Zijn gerechtigheid ons toegerekend. Alleen de kennis van die dingen zal ons echter niet verlossen, tenzij we onze ziel echt en werkelijk in de handen van de Verlosser laten rusten.

Het geloof moet zo handelen, "Ik geloof dat Jezus kwam om zondaren te verlossen, en daarom, omdat ik een zondaar ben, rust ik op Hem. Ik weet dat Zijn gerechtigheid de goddelozen rechtvaardigt, daarom, omdat ik goddeloos ben, vertrouw ik dat Hij mijn gerechtigheid is. Ik weet dat Zijn kostbare bloed voor God in de hemel overwint namens hen die tot Hem komen en omdat ik tot Hem kom, weet ik door het geloof dat ik mag delen in Zijn eeuwige voorspraak."

Nu heb ik de gedachte van het geloven in Gods Zoon, Jezus Christus, uitgebreid. Geloven is het duidelijkst uitgelegd door het eenvoudige woordje vertrouwen. Geloven is deels de verstandelijke werking van het ontvangen van Gods waarheden, maar de essentie ligt in het vertrouwen op deze waarheden.

Ik geloof dat, hoewel ik niet kan zwemmen, dat vriendelijke stuk hout mij zal ondersteunen in de vloed, ik grijp het en ik ben gered. Dat grijpen is geloof.

Een gulle vriend belooft mij dat hij in al mijn behoeften wil voorzien als ik het aan zijn bankier vraag. Vreugdevol vertrouw ik hem, en zo vaak het nodig is ga ik naar de bank en ik word verrijkt. Het gaan naar de bank is geloof.

Geloof is het erkennen van Gods grote beloften waarvan de vervulling in Zijn Zoon ligt. Het is God vertrouwen op Zijn Woord en vertrouwen dat Jezus mijn verlossing is, ook al ben ik dat volkomen onwaardig. Zondaar, als je Christus vandaag als je Verlosser erkent, dan ben je gerechtvaardigd.

Ter overdenking: Abraham is ons voorbeeld van reddend geloof (Romeinen 4:11–12). In zijn hoofd was hij ervan overtuigd dat God kon doen wat Hij beloofd had (Romeinen 4:21), in zijn hart vertrouwde hij God (Romeinen 4:20), God nam zijn vertrouwen aan en rechtvaardigde hem (Romeinen 4:22). Zo moeten we vertrouwen op de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus (Romeinen 4:23–25). Betekent geloven voor jou hetzelfde?

Preek 531, 20 september 1863

21 september

Niet te breken

Tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons aangenomen heeft in de Geliefde. (Efeze 1:6, EV)
Lees verder Romeinen 3:21–4:8.

Als ik het goed begrijp, zeggen de Arminianen dat onze aanneming door God ook een aanneming is op grond van wat wij doen. Dit is niets anders dan een andere bewoording voor hun onderwijs van de afval. Wanneer een mens waardig wandelt, neemt God hem aan, als hij zondigt, laat God hem los.

Degenen die graag op die manier aangenomen worden, kunnen daarvoor kiezen. Maar wat mij betreft, ik heb het gevoel dat niets ooit het verlangen van mijn geest kan vervullen behalve een aanneming die volkomen en helemaal buiten mijzelf ligt, alleen en helemaal in Christus Jezus.

Broeders, we zouden de ene dag aangenomen zijn en de andere dag niet meer. Nee, eerder nog, we zouden de ene minuut aangenomen zijn en de andere minuut niet meer. Als het afhankelijk was van ons doen en laten, zouden we elke dag vijftig keer in en uit het verbond zijn.

Maar ik veronderstel dat de Arminianen een verschil zien tussen zonde en zonde. In ieder geval moeten ze het oude Roomse onderscheid maken tussen vergefelijke zonden en doodzonden. Want, als zonde iemand buiten Christus plaatst, dan vraag ik mij af wanneer hij in Christus is, want we zondigen elke dag.

Misschien is er een bepaalde hoeveelheid zonde nodig, dan zou het oude Roomse onderwijs weer in leven zijn. Sommige zonden zijn dodelijk, volgens de Arminiaanse theorie, zodat ze mensen buiten de genade stellen, andere zonden zijn vergefelijk zodat ze in de zonde en in de genade blijven.

Ik verheerlijk God dat ik weet:

Eens in Hem, in Hem voorgoed
Breken kan Zijn liefde nooit.

Als mijn goede werken mij in Christus brachten, dan zouden mijn boze werken mij weer uitwerpen. Maar omdat Hij mij in Christus bracht toen ik

nog een zondaar was, vuil en waardeloos, zal Hij mij nooit meer loslaten, ook al ben ik nog steeds een zondaar, vuil en waardeloos.

Ter overdenking: Er is geen verdoemenis voor hen die in Jezus Christus zijn (Romeinen 8:1), want niemand kan ze uit Zijn hand rukken (Johannes 10:28–29; Romeinen 8:35,38–39) en Hij heeft beloofd ze beslist niet uit te werpen (Johannes 6:37).

Preek 471, 21 september 1862

22 september

Je kunt nog vluchten

Hebben jullie het niet gevraagd aan de voorbijgangers op de weg, en erkennen jullie hun aanwijzingen niet? Want de kwaaddoener wordt gespaard voor de dag van de ondergang. (Job 21:29–30)
Lees verder Mattheüs 27:44 en Lukas 23:39–43.

Edward de Tweede, een van onze koningen, was eens buitengewoon kwaad op één van zijn hovelingen. Op een dag, tijdens de jacht, bedreigde hij hem met de zwaarste straf. Er was op dat moment een rivier tussen hen, en de hoveling, die dacht dat hij wel veilig was, bespotte de koning dat die hem toch niet kon straffen tenzij die hem te pakken kreeg.

De koning, die witheet was van woede, riep dat het water hem niet zou tegenhouden. Hij sprong midden in de stroom en met enige moeite bereikte hij de overkant. In paniek vluchtte de hoveling weg en de koning achtervolgde hem met man en macht, hij spoorde zijn paard aan tot het uiterste. Zijn woede bedaarde niet, hij had zijn zwaard getrokken met de bedoeling om hem te doden.

Uiteindelijk, toen de hoveling zag dat er geen hoop meer was op ontsnappen, knielde hij neer, ontblootte zijn nek en zei, “Ik verdien het volkomen om te sterven, wees mij genadig, koning, wees mij genadig!” Direct stak de koning zijn zwaard terug in de schede en zei, “Toen je wilde ontsnappen was ik vastbesloten je te vernietigen, maar nu ik je nederig aan mijn voeten zie wil ik je vrij vergeven.”

Zo is het ook bij de Koning van de hemel. Zondaar, je zegt dat het leven tussen jou en God in staat. Maar hoe spoedig zal het witte paard van Gerechtigheid die rivier oversteken, en dan kun je vluchten maar Hij zal je zeker inhalen.

Hij komt snel om je te vernietigen, laat Hij je dan geknield vinden, belijd je zonden en zeg, "Ik heb Uw toorn verdiend, grote Koning." En als je de tijd krijgt om Hem te wijzen op het kostbare bloed van Christus, dan zal het zwaard van de gerechtigheid weer opgeborgen worden. Hij zal zeggen, "Ik ben rechtvaardig, en Ik rechtvaardig goddelozen."

Ter overdenking: We kunnen niet ontsnappen aan God (Psalm 139:7–10). Hij gaf ons Zijn Zoon als de weg waarover wij aan Zijn oordeel kunnen ontsnappen (Johannes 5:24). Maar welke hoop is er voor hen die deze Vluchtweg negeren (Hebreeën 2:3; 12:25)?

Preek 410, 22 september 1861

23 september

Overwin je zonden

Toen kwam Amalek en bond de strijd aan met Israël in Rafidim.
(Exodus 17:8)
Lees verder Genesis 39:1–12.

De geestelijke strijd moet gevoerd worden op de meest serieuze en verstandige manier. Jozua koos mannen uit voor de strijd, zo moeten wij onze manieren uitkiezen om te strijden tegen de zonde. Het beste van ons wezen moet betrokken zijn bij de oorlog tegen onze zonde.

Sommige zonden kunnen alleen met het begrip bestreden worden. We moeten gaan zitten en het kwaad weloverwogen bekijken, we moeten achter de slechtheid van dat kwaad komen door de motieven en de gevolgen weloverwogen te beoordelen en te overzien. Als we duidelijk zien wat de zonde is, kan meneer Verstandig, zoals Bunyan hem noemt, hem de hersenen inslaan.

Andere zonden kunnen alleen overwonnen worden door snel weg te vluchten zoals Jozef deed. Met de zonden van het vlees moet je nooit discussiëren en onderhandelen. Er valt met hen net zo weinig te bespreken als met de wind. Het verstand wordt daardoor in verlegenheid gebracht, zoals een zandstorm de ogen verblindt. We moeten vluchten. Het is dan werkelijk moedig om die zonde de rug toe te keren.

"Bied weerstand aan de duivel," zegt Jakobus, maar Paulus zegt niet, "Weersta begeerte," hij zegt het zo, "Ontvlucht de begeerten van de jeugd" (2 Timotheüs 2:22). Wanneer we strijden tegen legioenen van ongerechtigheid hebben we alle beste krachten van onze vernieuwde natuur nodig want de strijd zal hevig zijn.

O gelovige, je moet je veteranen oproepen, je moet de beste wapens uitkiezen om tegen Amalek te strijden. Het geloof dat de storm doorstaan heeft moet de vijand onder ogen komen en de liefde die alles verdraagt moet ten strijde trekken.

Het is geen kinderspel om te strijden tegen de zonde. Het kostte alle krachten van de Verlosser om de zonde in de wijnpers te vertrappen toen Hij hier op aarde was en het zal je meer dan al je krachten kosten om ze te overwinnen. Ja, je kunt ze alleen overwinnen door het bloed van het Lam.

Ter overdenking: Hoe de Christen ook verleid wordt, God heeft zeker voor een manier gezorgd om daaraan te ontsnappen (1 Korinthe 10:13). Of dat omdraaien en vluchten betekent of blijven en vechten (1 Timotheüs 6:11–12), hangt af van de omstandigheden en de aard van de verleiding.

Preek 712, 23 september 1866

24 september

Doe niet net alsof

Groeien biezen waar geen moeras is? Groeit rietgras op zonder water? Als het nog in zijn knop is, ook al wordt het niet afgeplukt, toch verdort het vóór al het andere gras. Zo zijn de paden van allen die God vergeten; de hoop van de huichelaar vergaat. (Job 8:11–13)

Lees verder Mattheüs 12:22–29,43–45.

Je hebt je huis schoongemaakt, geveegd, mooi ingericht en de slechte geest is weg. Maar als de Heilige Geest hem niet uitgedreven heeft, als het geen krachtig werk van Gods kant was, dan zal de slechte geest terugkomen samen met zeven geesten die nog slechter zijn. Hij zal in je huis komen wonen en je einde zal erger zijn dan je begin.

Het is beter de weg van de gerechtigheid niet te kennen dan die gekend te hebben en terug te keren.

Ik geloof in het onderwijs van de volharding van elk echt kind van God. Maar er zijn in al onze kerken valse huichelaars die niet op de weg blijven. Ze branden en schitteren een tijdje en dan doven ze in de duisternis, "dwaalsterren, voor wie de diepste duisternis tot in eeuwigheid bewaard wordt" (Judas 13).

Het is beter niet te doen alsof je tot Christus gekomen en opnieuw geboren bent, tenzij je door Gods genade vast zult houden tot het einde.

Denk aan de achterdeur naar de hel. Er is een openbare toegang voor hen die openlijk zondigen, maar er is een achterdeur voor hen die zeggen dat ze Christen zijn. Er is een achterdeur voor degene die al grijs wordt en zegt dat hij een Christen is, die al jaren in schijnbare oprechtheid leeft maar een leugenaar is voor God.

Er is een achterdeur voor de dominee die snel en luid kan spreken, maar die in zijn eigen hart de waarheid die hij preekt niet gelooft. Er is een achterdeur naar de hel voor kerkmensen die in veel opzichten vriendelijk en voortreffelijk zijn, maar ze hebben nog niet echt op de Heere Jezus Christus gezien en echte verlossing gevonden in Hem.

Ter overdenking: Soms worden Christenen die net alsof doen zichtbaar door hun gedrag (1 Johannes 3:10) of door de stappen die ze later zetten (1 Johannes 2:19), soms kunnen ze het ook volhouden tot voor Gods troon

(Mattheüs 7:21–23). Maar God laat niet met zich spotten (Galaten 6:7). “De Heere kent wie van Hem zijn” (2 Timotheüs 2:19).

Preek 651, 24 september 1865

25 september

Dit zegt de Heere

Zo zegt de HEERE. (Ezechiël 11:5)
Lees verder Markus 7:1–13.

Echte dienaren van God verlangen in alle kerkelijke instellingen en in elk onderwijs het uitdrukkelijke gezag van de enige Leraar en Heere. Ze herinneren zich dat de Heere Jezus Zijn discipelen opdroeg de gelovigen te leren alles te onderhouden wat Hij hun geboden had. De Heilige Geest heeft veel kostbare waarheden en heilige voorschriften geopenbaard aan de apostelen, en naar Zijn onderwijs luisteren wij graag.

Maar, als mensen zich beroepen op het gezag van vaders, vergaderingen en bisschoppen, dan onderwerpen wij ons geen seconde. Ook al halen ze Irenaeus, Cyprianus, Augustinus of Chrysostomus aan. Ook al herinneren ze ons aan het onderwijs van Luther of Calvijn en vinden ze gezag in Simeon, Wesley of Gill.

We luisteren naar de gedachten van deze belangrijke mensen met het respect dat ze als mensen verdienen, maar vervolgens ontkennen we dat deze mensen gezag hebben in de gemeente van God, want niets heeft daar gezag behalve, “Dit zegt de HEERE van de legermachten.”

Wanneer je met de gezamenlijke instemming van de hele traditie komt, wanneer je je beroept op de traditie, verbranden we het allemaal als waardeloos hout, tenzij je je vinger legt op een gedeelte uit de Heilige Schrift waardoor het zeker is dat het van God is.

Aanvullend op dit eerbiedwaardige gezag kun je wijzen op het mooie van de ceremonie en het nut ervan voor hen die eraan deelnemen, maar dit maakt allemaal niets uit, want voor de echte gemeente van God is dit de enige vraag, is er een “Dit zegt de Heere” voor? En als Gods gezag niet

aanwezig is, laten trouwe mensen zien dat de indringer een sluwe menselijke listigheid is.

Ter overdenking: Traditie kan goed of slecht zijn. Is jouw onderwijs en uitoefening daarvan gebaseerd op de woorden van mensen of op het Woord van God (Markus 7:7–9; Kolossenzen 2:8)? Toen de apostel Paulus zich had afgekeerd van menselijke tradities en zich gericht had tot de openbaring van Jezus Christus (Galaten 1:11–14) gaf hij door aan anderen wat hij van de Heere ontvangen had (1 Korinthe 11:23; 15:3). Gods Woord is het enige aanvaardbare gezag voor ons onderwijs en de uitoefening daarvan (2 Thessalonicenzen 2:15; 3:6).

Preek 591, 25 september 1864

26 september

De voornaamste zondaren

Jezus is in de wereld gekomen om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. (1 Timotheüs 1:15)
Lees verder 2 Johannes 7–11.

Ik moet hier ook hen meerekenen die denkbeelden hebben die afbreuk doen aan de godheid en de persoon van Jezus Christus. Trouw aan jullie, mijn luisteraars, dwingt mij om ook de socinianen mee te rekenen. Ik wil ze geen unitariërs noemen want wij geloven allemaal in de eenheid van God. We belijden de Drie-eenheid maar we blijven unitariërs.

Heel anders is het met de socinianen en de arianen – die reken ik hier ook mee – zij zeggen dat Christus geen God is, dat de Verlosser van de wereld maar de zoon van Maria was, dat Degene die over het water van de zee liep, de winden vastbond, slechte geesten uitdreef en zelfs het dodenrijk verschrikte met Zijn stem toen de ziel van Lazarus terugkwam, dat Degene die dat allemaal deed maar een gewone profeet was, een schepsel, een mens.

Zeker, je bent de grootste van de zondaren als je zo gesproken hebt over "God uit God," het uitgedrukte beeld van de Vader. Maar zelfs voor jou is

Jezus genadig en Hij verzoekt je nog steeds in Hem te geloven. Eens zul je buigen voor Hem en Hem aanbidden want "in de Naam van Jezus zal elke knie zich buigen… en elke tong zal belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader" (Filippenzen 2:10–11).

Buig je knieën nu en "kus de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt" (Psalm 2:12). Hij verzoekt je te komen, dan zal Hij al je overtredingen "uitdelgen als een nevel, en uw zonden als een wolk" (Jesaja 44:22).

De voornaamste zondaren worden zeker gevonden onder hen die rechtstreeks de persoon van Jehovah's Christus aanvallen. Maar zelfs naar hen is het Evangelie van verlossing gezonden.

Ter overdenking: De zonde wordt niet beperkt tot de uiterlijke daden, daaronder vallen ook de innerlijke gedachten, verlangens en opvattingen. Als het zesde en zevende gebod innerlijk gebroken kan worden (Mattheüs 5:21–22,27–28), dan kunnen de eerste drie geboden die gaan over het karakter en de naam van God ook innerlijk gebroken worden (Exodus 20:3–7; Johannes 5:22–23). Jezus is Jehovah (Romeinen 10:9) en Jehovah's Christus redt zelfs "Jehovah's Getuigen" wanneer ze Hem niet meer verloochenen en op Hem gaan vertrouwen!

Preek 530, 26 september (onbekende datum)

27 september

Kronende genade

U kroont het jaar van Uw goedheid. (Psalm 65:12)
Lees verder Psalm 147:7–15.

We hebben kronende genade ontvangen en dat vraagt om speciale en kronende dankzegging. Het hele jaar door en elk uur van de dag zegent God ons rijk. Als we wakker zijn maar ook als we slapen, wacht Zijn genade op ons. De zon zal ophouden met schijnen, maar God zal nooit ophouden om Zijn kinderen blij te maken met Zijn liefde.

Als een rivier stroomt Zijn goedertierenheid, onuitputtelijk als Zijn eigen natuur, dat is de bron.

Zoals de atmosfeer vol lucht de aarde altijd omringt en altijd klaarstaat om het menselijke leven te ondersteunen, zo omringt de welwillendheid van God Zijn schepselen. Daarin, als in hun element, leven, bewegen en bestaan zij. Maar, zoals de zon ons in de zomer met helderdere en warmere stralen blij maakt dan in de winter, zoals de rivieren in de herfst voller zijn van de regen, en zoals de lucht soms frisser, meer versterkend en zachter is dan anders, zo is het ook met de genade van God: Er zijn gouden uren, dagen van overvloed waarop de Heere Zijn genade vergroot en Zijn liefde verhoogt boven de mensenkinderen.

Als we beginnen met de zegeningen van de lagergelegen bronnen, moeten we niet vergeten dat de vreugdevolle oogsttijd een speciale tijd is van overvloedige genade. Het is de glorie van de herfst dat de rijpe gaven van de voorzienigheid rijk gegeven worden. Het is het rijpe seizoen van realisatie terwijl het voorheen alleen hoop en verwachting was. Groot is de vreugde van de oogst. Gelukkig zijn de maaiers die hun armen vullen met de vrijgevigheid van de hemel. De Psalmist vertelt ons dat de oogst de kroning is van het jaar.

Ter overdenking: Denk aan Gods algemene genade voor alle mensen (Psalm 145:9,15–16; Mattheüs 5:45; Handelingen 14:17). Neem jij de gaven en negeer je de Gever? Of ontvang je Zijn gaven met dankzegging als iemand die gelooft en de waarheid kent (1 Timotheüs 4:3)?

Preek 532, Dankdag 1863

28 september

Gelovigen, het licht van de wereld

Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen, opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld, door vast te houden aan het Woord van het leven, mij tot roem met het oog op de dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb hardgelopen en mij ook niet tevergeefs heb ingespannen.
(Filippenzen 2:14–16)
Lees verder 2 Timotheüs 1:8–2:5.

Christenen zijn soldaten. Als onze soldaten het in hun hoofd halen dat ze nooit gezien willen worden, zouden er gekke dingen gebeuren. Wat is een soldaat waard als hij de parade vermijdt of vreest voor de strijd? We willen geen mensen die zich niet aan vriend en vijand willen laten zien.

Christenen zijn ook hardlopers. En wie zou er 's nachts een wedstrijd lopen? Zo is het niet, zegt de apostel, "we worden door zo'n menigte van getuigen omringd" en daarom beveelt hij ons "alle last en zonde af te leggen die ons zo gemakkelijk verstrikt" (Hebreeën 12:1).

Zou je een wedstrijd willen lopen zonder toeschouwers? "Ave Caesar! De kampioen groet u! Hij bidt u de toeschouwers weg te sturen. Samengekomen kudde, ga weg of doe je handen voor je ogen. Hier komt een loper die zo keurig is dat er niet naar gekeken kan worden, zo'n goede loper dat hij niet nauwkeurig onderzocht kan worden door gewone ogen, anders zal hij flauwvallen en de kroon verliezen."

De menigte lacht hard, "Zo iemand zorgt niet voor vermaak op onze Romeinse feestdag. Deze bange dwaas had beter in de crèche de baby's kunnen vermaken. Hij is niet geschikt om met de mannen mee te doen."

Wat denk je van Christenen die de wedstrijd alleen voor een leeg stadion durven lopen? Integendeel, zonen van God, daag alle toeschouwers uit. Engelen, mensen en duivels, vul de stoelen en kijk toe, kijk wat je zult zien.

Wat maakt het uit voor de Christen want hij kijkt alleen naar Christus, hij loopt niet voor de toeschouwers maar voor de beloning. Of je nu kijkt of

niet, zijn ijver en ernst blijven hetzelfde, want Christus is in hem en rennen moet hij en wie het wil zien, mag het zien.

Ter overdenking: Hoe kunnen anderen onze goede werken zien en onze Vader in de hemel verheerlijken als we ons schamen om ons licht te laten schijnen (Mattheüs 5:16)?

Preek 472, 28 september 1862

29 september

Ongeboren maar wedergeboren

Gaat het goed met uw kind? En zij zei: Het gaat goed.
(2 Koningen 4:26)
Lees verder 2 Samuël 12:13–23.

Het kind is gered als het net als wij door de dood wordt weggerukt, maar niet op grond van rituelen en ceremoniën of de wil van de mensen. Op welke grond geloven we dan dat het kind gered is? Het is gered omdat het uitverkoren is. We geloven dat binnen het bereik van de verkiezing, in het levensboek van het Lam, miljoenen zielen geschreven staan die zich maar even op aarde getoond hebben en daarna hun vleugels uitgeslagen hebben voor de hemel.

Ook zijn ze gered omdat ze verlost zijn door het kostbare bloed van Jezus Christus. Hij die Zijn bloed vergoot voor heel Zijn volk, kocht hen met dezelfde prijs waarmee Hij hun ouders kocht. Ze zijn gered omdat Christus hun Borg was, Hij leed in hun plaats.

Ze zijn, nogmaals, ook niet gered zonder wedergeboorte, want "als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien" (Johannes 3:3). Ongetwijfeld herschept de Geest van God op een mysterieuze manier de ziel van het kindje. Het komt in heerlijkheid en krijgt deel aan de erfenis van de heiligen in het licht.

Dat dit mogelijk is laat de Schrift zien. Johannes de Doper was vervuld met de Heilige Geest vanaf de moederschoot. Dit lezen we ook van Jeremia. En van Samuël lezen we dat hij al geroepen was toen hij heel klein was.

Daarom geloven we dat God, Die niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man maar door de mysterieuze bemiddeling van Zijn Heilige Geest werkt, het kindje maakt als een nieuwe schepping in Christus, voordat het verstand kan werken. Vervolgens gaan ze in, in de rust die "overblijft voor Gods volk."

Ter overdenking: Mensen hebben geen invloed op de eeuwige bestemming van kleine kinderen. Maar "zou de Rechter van de hele aarde geen recht doen" (Genesis 18:25)? God noemt de opgeofferde kinderen in Ezechiël 16:21, "Mijn kinderen."

Preek 411, 29 september 1861

30 september

Laat anderen niet struikelen

Red mij van bloedschulden, o God, God van mijn heil, dan zal mijn tong vrolijk zingen van Uw gerechtigheid. (Psalm 51:16)
Lees verder 1 Korinthe 8:1–13.

Iedereen, zeker in een grote stad als deze, is niet alleen verantwoordelijk voor zichzelf, maar ook voor zijn buren. Sommigen van ons zijn als de kerkklok – anderen zetten hun horloge met ons gelijk.

Als religieuze leraren moeten wij bijzonder voorzichtig zijn. Er zijn dingen die ik kan doen, voor zover het mij aangaat, ik kan ze doen zonder dat ik daar persoonlijk last van heb, maar om jullie doe ik ze niet. Ik zou het niet durven doen omdat er veel anderen in mijn voorbeeld toestemming zouden zien om nog veel meer te doen dan ik zou doen. Ze zouden mij het paard maken waarop ze de zonde zouden zadelen.

Christelijke ouders, jullie moeten niet altijd zeggen, "Ik kan dat doen." Dat zal waar zijn, maar zou je willen dat iedereen het deed? Als het voor iemand onveilig is, lijkt het mij dat je het niet aan moet raken. "Als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten" (1 Korinthe 8:13) is het oude Christelijke gezegde van degene die niets minder was dan de grootste apostel.

We moeten voorzichtig zijn, zelfs in de kleine dingen. Maar als het gaat over de grote dingen die zeker verkeerd zijn, dan is het verkeerde voorbeeld van een Christen tien keer erger dan het voorbeeld van iemand die geen Christen is. Want als ik een zondaar zie zondigen is zijn voorbeeld vergif, maar het is gemerkt.

Het tegenstrijdige leven van een Christen is vergif dat niet gemerkt is, ik zal er zeer waarschijnlijk gewond door raken. Tegenstrijdige Christenen, je zegt dat je Christen bent maar je bent het niet, je hebt de naam dat je leeft maar je bent dood. Pas op, anders ligt er straks een bloedschuld voor je deur, een grote bloedschuld.

Ter overdenking: Niemand is volmaakt. Spurgeon rookte. Later werd dat een strijdpunt. Hij zag roken niet als een zonde en rechtvaardigde zijn gewoonte met de reden dat het zijn fysieke pijn verminderde, zijn vermoeide verstand kalmeerde en hem in slaap hielp. Niet-rokers bekritiseerden hem dat hij zo een voorbeeld gaf dat anderen leidde in een gewoonte die hun lichaam vernietigde. Eet, drink of doe je iets anders waardoor anderen kunnen struikelen (Romeinen 14:21)?

Preek 713, 30 september 1866

1 oktober

Jezus, de Herder

Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden. (Jesaja 40:11)
Lees verder Johannes 10:11–29.

"En als de Opperherder verschijnt, dan zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen" (1 Petrus 5:4). Christus is dus de Opperherder bij Zijn wederkomst. Dan zal de wereld zich verbazen dat Hij, hoewel Hij alleen is in de verzoening en de rechtvaardiging, niet alleen is in het dienen en de heerlijkheid.

Dan zal elke dienaar die zijn schapen heeft gevoed en elke leraar die de lammetjes heeft gevoed, verschijnen. Jullie allemaal, heilige mannen en vrouwen, die op welke manier dan ook bijgedragen hebben aan het leiden, besturen, voeden en beschermen van Zijn dierbare, met bloed gekochte kudde.

Kijk, Hij heeft geen kroon als de goede Herder en we lezen niet van een kroon voor Hem als de grote Herder. Maar als Hij komt "met de kroon waarmee zijn moeder hem kroonde," dan zal ook jij met Hem verschijnen in heerlijkheid met de kroon van het leven die niet zal vergaan.

Ik weet niet of je dit interessant vindt, maar ik vond het interessant toen ik dit opmerkte: Goed in Zijn sterven, groot in Zijn opstanding en overste in Zijn wederkomst. Daar ligt zoveel kracht in – goed voor mij als zondaar, groot voor mij als heilige, mijn overste als één met Hem in Zijn heerlijke heerschappij.

Ik kom, als het ware, langs drie trappen – als zondaar kijk ik naar de goede Herder die Zijn leven geeft voor Zijn schapen, ik bereik een hoger gebied en als een heilige kijk ik naar de grote Herder om mij te volmaken in elk goed werk, naar Zijn wil, nu kom ik nog hoger, ik sterf, ik sta op, ik wandel in opstandingsleven en nu kijk ik naar de Opperherder en hoop uit Zijn handen de kroon van het leven te ontvangen die Hij mij zal geven. Hij zal die niet alleen aan mij geven maar aan iedereen die Zijn verschijning liefheeft – de goede, grote Opperherder.

Ter overdenking: Spurgeon beschrijft oudtestamentische voorbeelden van Christus als de Herder – Abel, de vermoorde herder (Genesis 4:2,4,8), Jakob, de zwoegende herder (Genesis 31:38–41), Jozef, heerser in de wereld voor het welzijn van zijn volk (Genesis 37:2; 49:22–24), Mozes, de herder van een afgescheiden volk (Exodus 3:1; 10:9,24–26), David, de herderskoning onder Gods volk (Psalm 78:70–71). Hoor jij bij Christus' kudde?

Preek 652, 1 oktober 1865

2 oktober

Zekerheid door de Geest

In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte.
(Efeze 1:13)
Lees verder 1 Johannes 3:14–24.

We weten dat God de waarheid spreekt omdat we Hem beproefd hebben. Soms komt het door het horen van het Woord – als we het horen, wordt ons geloof bevestigd. Maar daarnaast is er ongetwijfeld een bijzonder en bovennatuurlijk werk van de Heilige Geest waardoor mensen verzekerd worden dat ze kinderen van God zijn.

Je ziet dat de apostel ergens zegt: "De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn" (Romeinen 8:16). Er zijn dus twee getuigen. Allereerst getuigt onze geest, door de bewijzen: Ik kijk naar mijn geloof, ik zie dat ik op Christus vertrouw, en dan weet ik, omdat ik ook de broeders liefheb en om nog andere redenen, dat ik uit God geboren ben. Daarna komt bovenop die getuige van bewijs, geloof en gevoel de Heilige Geest zelf die met je geest getuigt.

Heb je dit wel eens gevoeld? Ik kan dit niet voor je beschrijven, maar als je het gevoeld hebt weet je het. Voelde je die keer niet een hemelse kalmte toen je nadacht over je plaats en toestand in Christus? Je vroeg je af waar dat vandaan kwam. Het was niet het resultaat van langdurige toewijding, het overviel je. Je weet niet hoe het kwam maar je werd erin ondergedompeld als in zonlicht en je was heel erg blij. Je was blij in Christus, dat was de basis voor je vertrouwen maar het vertrouwen kwam omdat de Heilige Geest getuigde met jouw geest.

Dit gebeurde soms midden in een felle strijd, net toen donkere wanhoop je begon te overweldigen. Misschien heb je deze troost ervaren onder bijzondere beproevingen, het verlies van vrienden en je mag die troost verwachten wanneer je sterft. Dan kun je zeggen, "Ik zal geen kwaad vrezen, want U bent met mij" (Psalm 23:4).

Ter overdenking: We moeten niet denken dat de Heilige Geest ons zomaar in het wilde weg gevoelens, ervaringen en openbaringen geeft

die niets te maken hebben met de Schrift. Maar Hij bevestigt persoonlijk in ons hart wat God in Zijn Woord gezegd en in ons leven gedaan heeft (Romeinen 8:14–16; Galaten 4:6; 1 Johannes 3:24; 4:13).

Preek 592, 2 oktober 1864

3 oktober

Word wakker

Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten. (Efeze 5:14)
Lees verder Romeinen 13:8–14.

Sommige mensen lopen in hun slaap en komen op gevaarlijke plaatsen terecht, plaatsen die mensen die wakker zijn onveilig zouden vinden. Door een of andere vreemde invloed lopen ze zelfverzekerd en rustig langs wilde stromen, ze letten niet op het gevaar beneden. Zelfs het gehuil van de wind lijkt niet tot hun zintuigen door te dringen, ze hebben daardoor een soort zelfverzekerdheid die ze kwijt zouden raken als ze wakkerder waren.

O, de fatale zekerheid van sommige belijders en de manier waarop ze spelen met de wereld terwijl ze er van buiten netjes uitzien. O, de manier waarop sommige Christenen zo dicht bij het vuur van de zonde komen dat ze verschroeien maar net niet verbranden. O, in de ogen van de mensen zijn sommigen van jullie goede, uitstekende en morele mensen. Maar toch, als Christen, lijk je niet wakker voor de belangen van Christus' Koninkrijk.

En zoals mensen in hun slaap kunnen praten en lopen, zo is er nog iets wat ze beter kunnen dan andere mensen, namelijk dromen in hun slaap. De slaper is degene die plannen maakt en nieuwe ontdekkingen doet. Hij kan nieuwe methoden bedenken om nieuwe kerken te planten, hij kan manieren bedenken om nieuwe dienaren te werven en nog allerlei dingen, maar toch de hele tijd slapen.

Hij die wakker is doet het en bewijst dat hij wakker is door het te doen. Maar de slapende man rekent alleen. Zoveel euro per week, zoveel inschrij-

vingen en het doel zal bereikt worden maar het wordt nooit uitgevoerd. Hij droomt heerlijk maar hij doet niets.

Hij kon altijd beter dan iedereen de zondagsschool besturen en een Christelijke stichting opzetten, maar geen zondagsschool of Christelijke stichting verrijst ooit onder zijn hand. Het enige wat hij doet is uitvinden en plannen maken zonder het uit te voeren.

Ter overdenking: Als de apostelen konden slapen te midden van gevaar (Mattheüs 26:40–45), en als half slapende apostelen dwaze plannen konden verzinnen zonder dat ze wisten wat ze zeiden (Lukas 9:32–33), dan moeten ook wij erop letten dat we geestelijk wakker en waakzaam zijn (1 Thessalonicenzen 5:6–8).

Preek 716, 3 oktober (gepreekt op 7 oktober 1866)

4 oktober

Geef alles aan Christus

De koningin van het Zuiden zal opstaan in het oordeel samen met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden van de aarde om de wijsheid van Salomo te horen; en zie, meer dan Salomo is hier! (Mattheüs 12:42)

Lees verder 1 Koningen 10:1–13.

"De koningin van Sjeba gaf aan koning Salomo" (1 Koningen 10:10). Zo geven zielen die de schoonheid van Christus kennen Hem alles wat ze hebben. Niets geeft Christus grotere vreugde dan de liefde van Zijn volk. Wij denken dat onze liefde maar een arm en gewoon iets is, Hij vindt dat niet. Hij was zo aan ons gehecht dat Hij Zijn hartenbloed gegeven heeft om ons te verlossen.

Nu kijkt Hij naar ons en ziet dat we de prijs die Hij betaalde waard zijn. Hij zal nooit denken dat Hij een miskoop gedaan heeft. Hij ziet elke korrel van onze liefde als kostbaarder kruiden dan de engelen voor de troon Hem kunnen geven in hun liederen.

Wat doen wij voor Christus? Brengen wij Hem onze talenten van goud? Misschien heb je er geen honderdtwintig, maar als je er één hebt, breng die dan. Misschien heb je niet veel kruiden, breng wat je hebt.

Je stilte, je ernstige gebeden, je heilige consequente leven, de woorden die je weleens voor Christus spreekt, de opvoeding van je kinderen, het verzorgen van de armen, het kleden van de naakten, het bezoeken van de zieken, het troosten van de treurenden, het winnen van de dwalenden, het terugbrengen van de afvalligen, het redden van de met bloed gekochte zielen – dit zullen allemaal kamelen zijn, volgeladen met kruiden, een aanvaardbaar geschenk voor de Allerhoogste.

Toen de koningin van Sjeba dit gedaan had, gaf Salomo haar een geschenk van zijn koninklijke overvloed. Ze verloor niets. Ze gaf alles wat ze had en vervolgens gaf Salomo haar minstens net zoveel terug. Ik moet zeggen dat Salomo niet snel overtroffen wordt in vrijgevigheid, zo edel en rijk was hij.

Ik zeg je, Jezus zal je nooit iets schuldig zijn. O, het is grote winst om aan Christus te geven.

Ter overdenking: Geven begint met God. We kunnen Hem nooit terugbetalen, maar we kunnen Hem geven wat Hij ons gegeven heeft (1 Kronieken 29:14). God is niemand iets schuldig (Maleachi 3:10; 2 Korinthe 9:7–8; Filippenzen 4:18–19).

Preek 533, 4 oktober 1863

5 oktober

Goed nieuws voor jou

Maar een Samaritaan die op reis was, kwam in zijn buurt, en toen hij hem zag, was hij met innerlijke ontferming bewogen. (Lukas 10:33)
Lees verder Johannes 11:11–44.

Ik geloof niet in de manier waarop sommigen doen alsof ze het Evangelie prediken. Ze hebben geen Evangelie voor zondaren als zondaren. Ze hebben alleen een evangelie voor hen die boven het dode

niveau van de zondaren gestegen zijn, die dus eigenlijk niets meer dan opgeknapte zondaren zijn.

Zoals de priester in deze gelijkenis zien ze de arme zondaar en zeggen, "Hij kent zijn behoefte aan Christus niet dus ik nodig hem niet uit om naar Christus te komen. Hij is dood, tegen dode zielen kunnen we niet preken." Zo passeren ze hem aan de andere kant van de weg. Ze blijven dichtbij de uitverkorenen en levenden, maar ze hebben niets te zeggen tegen de doden. Stel je voor dat ze Christus te genadig maken en Zijn barmhartigheid te vrij.

De Leviet had niet zoveel haast als de priester. De priester moest gaan preken en misschien zou hij te laat komen voor de dienst. Daarom kon hij niet stoppen om deze man te helpen. En trouwens, hij zou zijn ambtskleding bevuild, of zichzelf verontreinigd hebben. Dan zou hij nauwelijks meer geschikt zijn om te preken voor de keurige en fatsoenlijke gemeente.

Maar de Leviet had ook wat haast, hij moest het Bijbelgedeelte voorlezen want hij diende in de gemeente. Hij kon nog net op tijd binnen zijn voor de zegenbede. Zo gunde hij zichzelf de luxe om niet naar de arme zondaar om te zien.

Zo heb ik predikanten gekend die zeiden, "Kijk, we moeten de staat van de zondaar beschrijven, we moeten ze waarschuwen, maar we mogen ze niet uitnodigen om naar de Heere Jezus te komen." Ja heren, jullie moeten hem aan de andere kant van de weg passeren, nadat je naar hem gekeken hebt want je hebt zoals je zelf belijdt geen goed nieuws voor die arme stakker.

Ik loof de Heere dat Hij mij een Evangelie heeft gegeven waarmee ik naar de doden kan gaan, een Evangelie voor de allervuilsten. Ik dank mijn Meester dat Hij niet tegen de zondaar zegt, "Ontmoet Mij ergens halverwege," maar Hij komt waar hij is.

Ter overdenking: Jezus wekte de fysieke doden op (Markus 5:40–42) zonder dat ze zichzelf eerst halflevend moesten maken. Precies zo werkt Hij ook wanneer Hij zondaren opwekt uit hun geestelijke dood (Efeze 2:1,5). Wekt Hij je nu op om op Hem te vertrouwen (Efeze 2:8)?

Preek 473, 5 oktober 1862

6 oktober

Gods antwoord voor zondaren

En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?
(Genesis 3:9)
Lees verder Lukas 5:1–10,27–32.

Verloren zondaren, jullie vergaan, hoor de stem van God want Hij spreekt tot je. "Waar ben je, want Ik ben gekomen om je op te zoeken." "Heere, ik ben niet in staat zelf iets te doen." "Daarom ben Ik gekomen om jou te zoeken en alles voor jou te doen." "Heere, de wet bedreigt mij en het recht kijkt mij boos aan." "Ik ben gekomen om de bedreigingen van de wet te beantwoorden en alle rechtvaardige toorn te dragen."

"Maar Heere, ik heb niet het berouw dat ik zou willen hebben." "Ik ben gekomen om je op te zoeken en Ik ben hoogverheven om je berouw en vergeving van zonden te geven." "Maar Heere, ik kan U niet geloven, ik kan niet geloven zoals ik zou willen geloven." "Het geknakte riet zal Ik niet verbreken en de uitdovende vlaspit zal Ik niet uitblussen, Ik ben gekomen om je geloof te geven."

"Maar Heere, mijn gebeden kunt U nooit aanvaarden." "Ik ben gekomen om voor je te bidden, dan geef Ik je waar je naar verlangt." "Maar Heere, U weet niet wat voor een wrak ik ben." "Ja, Ik ken je. Maar Ik vraag aan jou waar je bent zodat je weet waar je bent, want Ik weet het goed genoeg."

"Maar Heere, ik ben de grootste zondaar geweest. Niemand heeft zijn schuld zo verergerd als ik." "Waar je ook bent, Ik ben gekomen om je te redden." "Maar ik ben buiten de samenleving gevallen." "Ik ben gekomen om de verdrevenen van Israël bijeen te brengen." "O, maar ik heb hopeloos gezondigd." "Zeker, maar Ik ben gekomen om hopeloze zondaren hoop te geven."

"Maar ik verdien het om verloren te gaan." "Zeker, maar Ik ben gekomen om de wet te verheerlijken en te eren en zo geef Ik wat je verdient in Jezus Christus, Ik geef je Mijn genade op Zijn kosten."

Ter overdenking: Een verhaal dat lijkt te beginnen met een zondaar die de Heere Jezus Christus zoekt (Lukas 19:1–4) eindigt met het benadrukken

dat Christus kwam om verloren zondaren op te zoeken (Lukas 19:5–10).

Preek 412, 6 oktober 1861

7 oktober

Het offer dat je nodig hebt

En aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken. Waar er nu vergeving voor is, is er geen offer voor de zonde meer nodig. (Hebreeën 10:17–18)
Lees verder Hebreeën 9:23–28.

Er moet niet meer geofferd worden voor de zonde want Christus voorziet in alles wat nodig is. Kijk eens wat voor een bezem dit onderwijs is dat dit land en alle landen schoonveegt van het pausdom. Denk eens aan "het onbloedige offer van de mis, voor de levenden en de doden," wat wordt dat dan? De apostel zegt, "Waar er nu vergeving voor is, is er geen offer voor de zonde meer nodig."

Waar komt de mis vandaan en welk nut heeft die? Het avondmaal was bedoeld als aandenken voor ons aan het lijden van onze Heere. Maar de kerk van Rome heeft dit verlaagd tot godslastering door te doen alsof het lichaam van de Heere Jezus Christus steeds opnieuw geofferd wordt, een voortdurend offer.

Volgens het Roomse onderwijs was het offer op Golgotha niet genoeg. De verzoening voor de zonde is niet volbracht, het moet elke dag uitgevoerd worden in alle verschillende kerken van het Christendom, door speciaal aangestelde personen zodat dat offer altijd gebracht wordt.

Weet je hoe krachtig de apostel hierover spreekt? Hij zegt dat Christus eens voor de zonde gestorven is. Hij maakte dat bekend terwijl de andere priesters nog dienden bij het altaar. Deze Man, de Heere Jezus, offerde maar één keer een offer en door dat offer volmaakte Hij degenen die apartgezet waren voor eeuwig.

Broeders, de mis is een gruwel, een verzinsel uit de hel, een schreeuwende belediging tegen de Heere van de heerlijkheid. Er moet alleen met

woorden van afschuw en verschrikking over worden gesproken. Als er nog een ander offer voor de zonde geofferd wordt, wie het ook aanbiedt, ik kan het niet anders zien dan een schandelijke belediging van de volmaaktheid van het werk van de Verlosser.

Ter overdenking: Het avondmaal was niet het eerste beeld van verlossing door het geloof in de gekruisigde Christus (Numeri 21:8–9; Johannes 3:14–15). Ook was het avondmaal niet het eerste wat misbruikt werd in valse aanbidding (2 Koningen 18:4). Satan kan het werk van Christus niet beschadigen maar hij kan de beelden daarvan wel vernielen.

Preek 714, 7 oktober 1866

8 oktober

Zijn vlees en bloed

De Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven. (Johannes 6:63)
Lees verder 1 Korinthe 11:23–26.

Ontvangen we het lichaam en bloed van de Heere Jezus niet in het avondmaal? Ja, geestelijke mensen ontvangen dat, op een werkelijke geestelijke manier, maar niet vleselijk. Niet op de manier dat ze het vernietigen met hun tanden, proeven met hun tong of verteren met hun maagsappen. Ze ontvangen de Heere Jezus als vleesgeworden en gekruisigd in hun geest als ze in Hem geloven, Hem liefhebben en getroost worden als ze aan Hem denken.

"Maar hoe ontvang ik Hem echt?" schreeuwt iemand. Helaas, deze vraag laat de gedachten van de wereld zien, je denkt dat alleen het vleselijke echt is en dat het geestelijke niet echt is. Je denkt dat iets pas echt is als je het aan kunt raken, maar als je er alleen maar over na kunt denken en het lief kunt hebben, dan stel je dat het niet echt is. Hoe onmogelijk is het voor het vleselijke verstand om het geestelijke te betreden.

Maar luister toch nog eens. Ik ontvang het lichaam en bloed van Jezus Christus wanneer mijn ziel gelooft in Zijn vleeswording, wanneer mijn ziel

rust op de verdienste van Zijn dood, wanneer het brood en de wijn mij zo herinneren dat de gedachten aan Jezus Christus en Zijn doodsstrijd mij smelten tot berouw, aanmoedigen tot zekerheid en mij zuiveren van zonde. Niet mijn lichaam maar mijn geest ontvangt Jezus. Ik geloof in Hem, ik werp mijzelf op Hem alleen, ik vertrouw Hem, ik voel vreugde, vrede en ijver, haat tegen de zonde en liefde voor heiligheid.

Zo wordt mijn geestelijke natuur met Hem gevoed. Mijn geestelijke natuur wordt gevoed door waarheid, liefde, genade, beloften, vergeving, het verbond, verzoening, aanneming, en dat vind ik allemaal, en meer, in de persoon van de Heere Jezus Christus. In de mate waarin mijn geest gemeenschap heeft met de Heere Jezus, is het breken van het brood levend en aanvaardbaar.

Ter overdenking: Er ligt grote geestelijke zegen in het avondmaal samen met Zijn volk (1 Korinthe 10:16–17). Maar het is het avondmaal niet als het onwaardig gegeten wordt, zonder onderscheid en zelfonderzoek (1 Korinthe 11:20,27–29).

Preek 653, 8 oktober 1865

9 oktober

Innerlijke strijd

Keer terug, keer terug, o Sulammith! Keer terug, keer terug, zodat wij u kunnen zien! Wat ziet u toch aan Sulammith? Zij is als een reidans van twee legers. (Hooglied 6:13)

Lees verder Romeinen 7:15–25.

De nieuwe natuur die God in Zijn volk plant is direct tegenovergesteld aan de oude natuur. Zoals de oude natuur van Satan komt en bezoedeld en verdorven is door de val, zo komt de nieuwe natuur direct uit de hemel, zuiver en zonder vlekken. Zoals de oude natuur zondig is, in wezen zondig, zo is de nieuwe natuur in wezen genade. Het is levend en onvergankelijk zaad, dat leeft en blijft eeuwig, het kan niet zondigen omdat het uit God geboren is.

Als deze twee dus met elkaar botsen, is het als wanneer water en vuur elkaar ontmoeten, een van de twee moet sterven. Er kan geen wapenstilstand komen en niet onderhandeld worden, ze zijn dodelijke vijanden van elkaar. Het leven van de een betekent de dood van de ander. De kracht van de een is de zwakheid van de ander.

De oude natuur was daar voorheen al en is als een goed gewortelde boom. Die oude natuur is er al twintig, dertig, veertig, vijftig of zestig jaar en wordt niet makkelijk ontworteld.

Zelfs wanneer de genade in het hart komt en de zonde neervelt, zoals Dagon voor de ark van God, blijft net als bij Dagon het voetstuk nog over. En er blijft genoeg leven over in dat voetstuk om zonder grenzen pijn en verwarring te zaaien. De heersende kracht van de zonde valt dood neer op het moment dat een mens verandert, maar de tegenspartelende kracht van de zonde sterft niet tot de mens sterft.

Bunyan zegt dat het ongeloof net zoveel levens heeft als een kat en de zonde heeft dezelfde levenskracht. Totdat we in een lijkwade zijn gewikkeld zullen we nooit verlost zijn van die zwarte draad van verdorvenheid. Die draad zal daar zitten tot God onze geest, ziel en lichaam geheiligd heeft en ons thuis haalt.

Ter overdenking: De wedergeboorte (1 Petrus 2:2) brengt een nieuwe schepping met zich mee (2 Korinthe 5:17), een nieuwe persoon (Kolossenzen 3:10), een nieuw leven (Romeinen 6:4) en een nieuwe geest (Romeinen 7:6), maar ook nieuwe vijanden en een daarvan is onze oude natuur (Galaten 5:17; 1 Petrus 2:11).

Preek 593, 9 oktober 1864

10 oktober

Allesovertreffende grootheid

En wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten. (Efeze 1:19–20)

Lees verder 1 Kronieken 29:10–13.

Onze tekst gebruikt twee keer de sterkste woorden die gebruikt kunnen worden om de almachtige kracht te belichten waardoor een ziel tot geloof in Jezus en verder gebracht wordt tot die naar de hemel opstijgt.

Je zult opmerken dat we in de eerste plaats deze uitdrukking zien, "de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht." En aan de andere kant van het woord geloven, zodat het geloof niet uit zijn geheiligde omheining ontsnapt, deze woorden, "overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht."

De eerste uitdrukking is verbazingwekkend, we kunnen het zo lezen, "De buitengewoon voortreffelijke, verheven, overwinnende en triomferende grootheid van Zijn kracht." En de andere uitdrukking is nog unieker, het is een Hebreeuwse manier van spreken die in het Grieks zijn kracht moet doen, "De doeltreffende werking van de macht van Zijn kracht," of "De energie van de kracht van Zijn macht," of een andere krachtige uitdrukking zoals deze.

Het is alsof de apostel het niet genoeg vond om te zeggen, "Je gelooft door Gods kracht," of "door de grootheid van Zijn kracht," maar hij zegt, "door de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht." En alsof het voor hem niet genoeg was om te verkondigen dat de redding van de mens een vrucht was van Gods macht, zegt hij het zo, "overeenkomstig Zijn machtige sterkte," en alsof dat nog niet genoeg was schrijft hij over de energie, de doeltreffende werkzaamheid van de kracht van die macht.

Geen inspanning kan dit gedeelte ontdoen van het grote onderwijs dat het bevat, namelijk dat de uitvoering van almacht zichtbaar wordt in het brengen van een ziel tot eenvoudig geloof in Jezus en het onderhouden van de ziel in het leven van het geloof. Die almacht kan alleen God tonen.

Ter overdenking: Gods almachtige kracht redt en bewaart de gelovige (1 Petrus 1:5), maar we moeten de hele wapenrusting van God aantrekken om sterk te zijn in de "sterkte van Zijn macht" (Efeze 6:10–11).

Preek 534, 10 oktober (gepreekt op 11 oktober 1863)

11 oktober

Een bemoediging voor zondaren

Ze kwamen bij de koning van Israël en zeiden: Uw dienaar Benhadad zegt: Laat mij toch in leven. En hij zei: Leeft hij dan nog? Hij is mijn broeder... En hij zei: Ga hem halen. Toen ging Benhadad naar hem toe, en Achab liet hem op de wagen klimmen. (1 Koningen 20:32–33)
Lees verder Lukas 18:9–17.

Hoe komt je kind naar je toe als hij iets wil? Doet hij een groot boek open en begint hij te lezen, "Mijn lieve, gewaardeerde en geachte ouders, in de glans van uw ouderlijke weldadigheid..."? Nee, hij zegt, "Papa, mijn kleren zijn versleten, wilt u alstublieft een nieuwe jas voor mij kopen?" Of hij zegt, "Ik heb zo'n honger, laat mij iets eten."

Dat is de manier waarop we moeten bidden en er is geen gebed dat God aanvaardt behalve zo'n gebed – regelrecht uit het hart, regelrecht in Gods hart. We missen het doel wanneer we mooie woorden verzamelen. Mooie woorden van de lippen van een arme zondaar? Nette zinnen van een opstandeling? Nee. Er ligt meer zeggingskracht in "O God, wees mij zondaar genadig," dan in alle boeken van vroomheid die bisschoppen, aartsbisschoppen en geestelijken ooit samengesteld hebben.

"Uw dienaar Benhadad zegt: Laat mij toch in leven." Ik voel een verlangen om te stoppen en je te vragen om je hoofd te buigen en dat gebed te bidden, "O God, Uw dienaar zegt, ik bid U laat mij toch in leven! Doe mij niet weg als de stenen in de akker, laat mij leven. Ik ben dood in zonden en misdaden, maak mij levend, o Heere en laat mij leven. En wanneer U komt om de goddelozen op deze aarde te doden, ik bid U, laat mij dan leven.

Wanneer U de goddelozen vernietigt en ze wegveegt met de bezem van vernietiging in de bodemloze put, ik bid U, laat mij dan leven."

Zie je, er is geen woord van verdienste, er is niets wat de mens heeft gedaan. Benhadad noemt zichzelf alleen een dienaar. "Maak mij als één van uw dagloners" (Lukas 15:19). "Uw dienaar Benhadad zegt: Laat mij toch in leven."

Ter overdenking: Er zijn drie soorten gebeden die geen indruk maken op God. Gebeden om gezien te worden (Mattheüs 6:5), rijk opgevulde gebeden (Mattheüs 6:7) en schijngebeden (Markus 12:40). Jezus gebood Zijn discipelen om alleen en gericht te bidden (Mattheüs 6:6,9–13). Heb je echt gebeden voor de vergeving van je zonden (Lukas 11:4)?

Preek 535, 11 oktober 1863

12 oktober

Jezus' wederkomst

Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus.
(Filippenzen 3:20)
Lees verder 2 Timotheüs 4:1–8.

Je weet dat ik geen profeet ben. Ik weet niet wat er in 1866 gebeurt. Ik weet genoeg te doen voor 1862. Ik begrijp de visioenen van Daniël of Ezechiël niet, ik heb jullie nog genoeg te onderwijzen uit de eenvoudige woorden die ik lees in Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes en de brieven van Paulus.

Ik ken niet veel zielen die tot God bekeerd zijn door uitstekende verhandelingen over de slag van Armageddon en al die andere dingen. Ik twijfel er niet aan dat de profetieën heel profijtelijk zijn, maar ik twijfel eraan of ze net zo profijtelijk zijn voor de hoorders als voor de schrijvers en uitgevers.

Ik zie dat de vergeefse verklaring van de profetie door sommige geleerden voor bepaalde religieuze mensen een verlangen bevredigt dat voor ongelovigen bevredigd wordt door romans en romantische verhalen.

Mensen verlangen ernaar de toekomst te kennen en sommige geestelijke mensen geven toe aan deze bedorven smaak, door voor hen te profeteren en te laten weten wat er in de toekomst zal gebeuren. Ik ken de toekomst niet en ik zal niet doen alsof ik die ken.

Maar dit zal ik preken, omdat ik dit weet, dat Christus zal komen. Dat zegt Hij op honderd plaatsen in de Bijbel. De brieven van Paulus staan vol advent, die van Petrus ook en ook die van Johannes.

De beste heiligen hebben geleefd in de hoop op Zijn komst. Daar was Henoch, hij profeteerde de komst van de Zoon des mensen. Zo was er ook een andere Henoch die altijd sprak over Zijn komst en zei, "Kom, Heere Jezus."

Ik wil dit huis vanavond niet verdelen door te discussiëren of Hij nu voor of na het Duizendjarige Rijk komt. Het is genoeg voor mij dat de Zoon des mensen zal komen, "op een uur waarop u het niet zou denken" (Mattheüs 24:44).

Ter overdenking: Het wanneer, het of en de tegenwerpingen tegen de komst van de Heere waren voor de apostelen geen onderwerp (Mattheüs 24:36; Johannes 21:22; Handelingen 1:7), ook ons gaat dat niets aan. Wat ons aangaat is dat we Hem dienen en klaar zijn voor Zijn komst, wanneer dat ook zal zijn (Mattheüs 24:44–46).

Preek 476, 12 oktober 1862

13 oktober

Het geloof en zijn God

En Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. (Markus 9:23)
Lees verder Romeinen 4:13–23.

Geloof bestudeert de belofte – de afstraling van Gods genade, overstromend uit het grote hart van God. Geloof zegt, "Mijn God kon deze belofte niet geven dan uit liefde en genade, daarom is het

zeker dat deze belofte vervuld zal worden." Vervolgens denkt geloof, "Wie heeft deze belofte gegeven?" Het denkt niet alleen aan de grootheid van de belofte maar ook aan Degene die deze belofte gegeven heeft.

Het denkt eraan dat God niet kan liegen, dat God almachtig is en dat Hij niet kan veranderen, daarom concludeert het dat de belofte vervuld moet worden. Daarom gaat het vooruit in deze vaste overtuiging.

Ook denkt het eraan waarom de belofte is gegeven, namelijk, voor Gods eer en het weet zeker dat Gods eer veilig is. Hij zal Zijn eigen karakter nooit bevlekken, noch zal Hij de glans van Zijn eigen kroon bederven. Daarom concludeert het dat de belofte moet en zal standhouden.

Het geloof overdenkt verder ook het verbazingwekkende werk van Christus als het duidelijke bewijs van het voornemen van de Vader om Zijn Woord te vervullen. "Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?" (Romeinen 8:32).

Dan kijkt het geloof terug, want zijn strijd heeft het versterkt en zijn overwinningen hebben het moed gegeven. Het herinnert zich dat God het nooit teleurgesteld heeft, dat Hij nooit een van Zijn kinderen teleurgesteld heeft.

Het herinnert zich dat er in tijden van groot gevaar bevrijding kwam, dat zijn kracht in uren van vreselijke nood was naar zijn dagen. Het zegt: "Nee, ik zal nooit denken dat Hij Zijn belofte nu kan breken, Zijn karakter kan veranderen en Zijn dienaar zal verlaten."

Het geloof voelt, bovendien, dat het geen harde dingen van zijn lieve God kan geloven. Is het verkeerd om die uitdrukking te gebruiken? Ik moet die gebruiken want Hij is mij dierbaar.

Ter overdenking: Over het geloof van de eerste Christenen is breed gesproken (Romeinen 1:8; Efeze 1:15; Kolossenzen 1:4; 1 Thessalonicenzen 1:8; 3:6; Filemon 5). Welke boodschap brengt jouw geloof over God? En welke boodschap heeft jouw geloof voor anderen?

Preek 474, 13 oktober (gepreekt op 12 oktober 1862)

14 oktober

Kom zoals je bent

Zij zei: Ja, Heere, maar de hondjes eten ook van de kruimels die er vallen van de tafel van hun bezitter. (Mattheüs 15:27)
Lees verder Jesaja 64:4–9.

Geloof in de grondige slechtheid van je toestand en heb goede moed maar probeer je toestand niet goed te praten. Je kunt je zonde niet overdrijven, en zelfs als dat zou kunnen is het wijzer om in die richting te dwalen dan in de tegenovergestelde.

Er belde een tijdje geleden iemand aan, zonder twijfel een slinkse bedelaar. Denkend dat zijn vodden en armoede echt waren, gaf ik hem wat geld, wat kleren en een paar schoenen. Nadat hij ze aangetrokken had en vertrokken was, dacht ik, "Zo heb ik je eigenlijk niet echt geholpen, je zult niet zoveel geld meer krijgen als voorheen want je ziet er niet meer zo ellendig uit."

Toen ik na een kwartiertje nog even naar buiten ging, zag ik mijn vriend, maar de kleren die ik hem gegeven had, droeg hij niet meer. Natuurlijk niet, ik zou zijn handeltje verknoeid hebben als ik hem overtuigd had om er fatsoenlijk uit te zien.

Hij was wijs genoeg geweest om ergens onder een viaduct zijn goede kleren uit te trekken en zijn vodden weer aan te trekken. Heb ik hem dat kwalijk genomen? Ja, omdat hij een schurk was geweest, maar niet omdat hij zijn handel op een zakelijke manier had voortgezet. Hij droeg zelfs de juiste werkkleding, want vodden zijn de juiste werkkleding voor een bedelaar. Hoe slechter hij eruitzag, hoe meer hij zou krijgen.

Zo is het ook met jou.

Als je naar Christus gaat, trek dan niet je goede werken en gevoelens aan, dan zul je niets krijgen. Ga in je zonde, dat is je werkkleding. Jouw puinhoop is je argument voor genade, jouw armoede is je betoog voor de hemel en jouw behoefte is het motief voor hemelse goedheid. Ga zoals je bent en laat je ellende voor je spreken.

Ter overdenking: De vuile vodden van de zonde zijn het natuurlijke uniform van alle mensen (Romeinen 3:23). De Heere Jezus droeg die in onze plaats geestelijk aan het kruis en in ruil daarvoor biedt Hij jou nu Zijn

smetteloze mantel van gerechtigheid aan (Jesaja 61:10; Zacharia 3:3–5), dat is het uniform van een Christen en het toegangsbewijs voor de hemel. Maar je zult de hemel zelfs niet kunnen binnenklimmen (Johannes 10:1) als je Christus' gerechtigheid blijft verwerpen en je vuile vodden van zonde blijft dragen (Mattheüs 22:11–13).

Preek 715, 14 oktober 1866

15 oktober

Herinnering dient de hoop

Dit zal ik ter harte nemen, daarom zal ik hopen. (Klaagliederen 3:21)
Lees verder Psalm 73:1–28.

In het noorden gebeurde er in een van de kolenmijnen een betreurenswaardig ongeluk. Er waren beneden een behoorlijk aantal mijnwerkers toen de mijn instortte, de schacht was helemaal geblokkeerd.

Degenen die beneden waren, zaten samen in het donker, ze zongen en baden. Ze verzamelden zich op de plek waar ze de laatste restjes lucht konden inademen. Daar zaten en zongen ze toen de lichten uitgegaan waren, want er was niet meer genoeg zuurstof voor de vlam. Het was volkomen donker.

Toen zei iemand dat hij gehoord had dat er een verbinding moest zijn tussen de mijn waar zij zaten en een oude mijn waar ze jaren geleden in gewerkt hadden. Hij zei dat er een lage tunnel liep waar ze kruipend doorheen konden als ze op hun buik gingen liggen. Hij ging als eerste kijken. Het tunneltje was erg lang, maar hij ging erdoorheen, en uiteindelijk zagen ze licht, ze stonden op de bodem van de andere mijn. Hun levens waren gered.

Als mijn weg naar Christus, als een heilige, geblokkeerd wordt, als ik niet recht omhoog kan kijken in de schacht om het licht van mijn Vader daarboven te zien, is er nog een andere oude weg, een open weg waar zondaren doorheen kunnen, waardoor arme dieven en hoeren kunnen.

Kom, ik kruip met je mee, laag en nederig, plat op de grond. Ik kruip mee tot ik mijn Vader zie en roep, "Vader, ik ben het niet waard om nog Uw zoon genoemd te worden, maak me als een van Uw dienaren, als ik maar dicht bij U in Uw huis kan wonen." In je allerslechtste toestand kun je nog steeds komen als zondaar. "Christus Jezus kwam in deze wereld om zondaren zalig te maken." Onthoud dit en je zult hoop hebben.

Ter overdenking: De gelovige die valt moet bedenken, zich bekeren en de eerste maar verlaten werken weer doen (Openbaring 2:4–5). Dat was de weg terug voor Jona uit de diepte van de zee naar het land van de levenden (Jona 2:6–10).

Preek 654, 15 oktober 1865

16 oktober

Barabbas boven Jezus

Zij dan schreeuwden allemaal opnieuw: Niet Deze, maar Barabbas! En Barabbas was een misdadiger. (Johannes 18:40)
Lees verder Leviticus 14:1–8.

Barabbas was een moordenaar, een misdadiger, en een verrader. Dit feit is erg belangrijk. Daar ligt meer onderwijs in dan we op het eerste gezicht zouden denken. Zien we in de bevrijding van de zondaar en de gevangenneming van de onschuldige niet een beeld van het grote werk dat volbracht werd in de dood van onze Verlosser?

Jij en ik nemen passend onze plaats in naast Barabbas. We hebben God van Zijn eer beroofd. We waren opstandig tegen de heerschappij van de hemel. Als hij die zijn broer haat een moordenaar is, dan zijn ook wij schuldig aan die zonde.

Hier staan we voor de rechterstoel, de Levensvorst is voor ons gebonden en wij zijn toegelaten vrijuit te gaan. De Heere bevrijdt ons en spreekt ons vrij terwijl de Verlosser, zonder vlek of rimpel, schaduw of gebrek naar het kruis wordt gebracht.

Er werden twee vogeltjes genomen in het ritueel om de melaatse te reinigen. Het ene vogeltje werd geslacht en zijn bloed werd opgevangen in een schaal, het andere vogeltje werd in dat bloed gedoopt en vervolgens werd het, met bloedrode vleugels, vrijgelaten in het open veld.

Het geslachte vogeltje is een goed beeld van de Verlosser en elke ziel die door het geloof in Zijn bloed is gedoopt, vliegt naar de hemel en zingt zoet in vreugdevolle vrijheid. Ze hebben hun leven en vrijheid volkomen te danken aan Hem die geslacht was.

Hier gaat het om – Barabbas moet sterven of Christus moet sterven. Jij, de zondaar, moet sterven, of Christus Immanuël, de Smetteloze, moet sterven. Hij stierf zodat wij verlost konden worden.

Delen wij vandaag allemaal in die verlossing? Of we nu dieven, verraders of moordenaars zijn geweest, toch kunnen we blij zijn dat Christus ons verlost heeft van de vloek van de wet toen Hij voor ons een vloek werd gemaakt.

Ter overdenking: Wat kies jij boven Jezus? Je familie (Mattheüs 10:37), de eer van mensen (Johannes 12:43), Gods schepping (Romeinen 1:25), of je plezier (2 Timotheüs 3:4)? De Heere Jezus stierf om mensen zoals jou te verlossen, maar je moet je prioriteiten en voorkeuren aanpassen (Handelingen 3:14–15,18–19).

Preek 595, 16 oktober 1864

17 oktober

Bemoedig je dominee

Bemoedig hem. (Deuteronomium 1:38, EV)
Lees verder Hebreeën 13:17–19.

Waarom verlaat je je eigen dominee? Als ik iemand in onze gemeente zie uit een gemeente van een andere broeder zou ik hem wel een draai om de oren willen geven zodat hij het nooit

vergeet. Waarom zou je je dominee verlaten? Als iedereen weg zou gaan, hoe ontmoedigd zou die arme man dan zijn. Alleen omdat er iemand anders in de buurt is verlaat je je plek?

Zij die van de ene gemeente naar de andere gaan zijn voor niemand nuttig. Maar degenen die altijd op hun plaats zijn, daar blijven en iedereen laten zien dat zij hun dominee, tegenover anderen die dat wel doen, niet zullen ontmoedigen, zijn nuttige dienaren van God. Ze waarderen hun dominee.

Als je vaak aanwezig bent bij de gebedsbijeenkomsten, dan kun je je dominee bemoedigen. Aan de gebedsbijeenkomst kun je altijd zien hoe de kerk ervoor staat. Ik kan de preek op zondag bijna voorspellen aan de hand van de gebedsbijeenkomst op maandag.

Als veel mensen naar het huis van God komen en ijverig zijn, dan zal de dominee gezegend worden uit de hoogte, dat kan niet anders, want God opent de ramen van de hemel op een gelovig gebed. Stop nooit met het bidden voor je dominee in je binnenkamer.

Lieve vrienden, als je de namen van je vader en je kinderen noemt, noem dan ook de naam van je dominee. Geef hem een grote plaats in je hart, zowel in je persoonlijke als in je publieke gebed. Bemoedig hem. En bemoedig hem weer door hem te laten weten dat je iets goeds ontvangen hebt.

Ter overdenking: De apostel Paulus werd erg bemoedigd door de mensen om hem heen zoals Onesiforus en Lukas (2 Timotheüs 1:16–17; 4:11). Ben jij trouw aan je dominee, of laat je hem links liggen zoals Demas en anderen deden (2 Timotheüs 4:10,16)?

Preek 537, 17 oktober (gepreekt op 18 oktober 1863)

18 oktober

Vooruit!

Toen zei de HEERE tegen Mozes: Wat roept u tot Mij? Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij opbreken. (Exodus 14:15)
Lees verder Mattheüs 28:16–20.

Hoe vaak horen we mensen zeggen, "Ja, de Heere is mijn genadige Meester en ik ben Zijn dienaar en ik geloof dat gelovigen gedoopt moeten worden. Maar pas als de Heere het mij laat zien, dan zal ik het doen."

Daar is een soldaat. Hij is niet tevreden met dezelfde bevelen als zijn kameraden en hij roept, "Als het regiment aanvalt zal ik ook gaan, maar pas als de kapitein zelf langs mijn tent komt en me daarvoor het bevel geeft."

Ja, hij verdient het om gestraft te worden als een deserteur. Ik wens geen zware straf voor mijn Christelijke broeder maar ik durf te voorspellen dat hij met veel slagen geslagen zal worden als hij op die manier praat. "O," zegt iemand, "maar de Heere moet het persoonlijk voor me toepassen." Waarom? Het is duidelijk genoeg zonder toepassing.

Als er iets in de Bijbel duidelijk is, is het dat degene die in Christus gelooft met Hem begraven moet worden in de doop. Als het dan je duidelijke plicht is, dan moet je het meteen doen.

"Nou, ik zal ervoor bidden." En geloof je dat God zo'n slecht gebed zal verhoren? Als ik mijn kind opdraag iets te doen en hij zegt, "Nou, ik zal erover nadenken," dan zal ik hem laten weten dat ik niet zo met mij laat spotten. Als ik zeg, "Mijn kind, doe dit of dat," en hij antwoordt, "Vader, ik zal ervoor bidden," dan zal ik geen genoegen nemen met zijn hypocriete opstandigheid. Als dat al niet in ons gezin gebeurt, dan zeker niet in het gezin van God.

Heb je toestemming gekregen om met de positieve geboden te spotten om vervolgens je zonden op Gods rug te leggen? Dat denk ik niet.

Ter overdenking: Er zitten geen mazen in de opdracht, "Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden" (Handelingen 2:38). De eerste stap van bekering en geloof is essentieel voor de verlossing (Markus 16:16), de

tweede stap van de doop is essentieel voor gehoorzaamheid.

Preek 548, 18 oktober 1863

19 oktober

Bedrieg jezelf niet

Strijd om binnen te gaan door de nauwe poort, want velen, zeg Ik u, zullen proberen binnen te gaan en het niet kunnen. (Lukas 13:24)
Lees verder Lukas 12:15–21.

Het verbaast me niets dat zoveel mensen bedrogen zijn als ik zie hoe onzorgvuldig ze met het dienen van God omgaan. Met hun bezittingen zijn ze erg voorzichtig. Ze betalen iemand om een eigendomsakte van driehonderd jaar oud te onderzoeken.

Voor commerciële afspraken zullen ze zich overal heen haasten, ze handelen niet met veronderstellingen, ook proberen ze geen grote risico's te lopen. Maar hun ziel, hun arme ziel, ze spelen ermee als met speelgoed, ze verachten het als waardeloos stof.

Twee, drie minuten in de morgen als ze net uit bed gerold zijn, twee, drie enkele minuten als ze 's avonds bijna in slaap vallen. Ze geven de gerafelde uiteinden van de dag aan hun ziel en het beste aan hun lichaam!

En dan is het zondag. Hoe onzorgvuldig wordt deze dag door veel mensen besteed. Met wat een onverschilligheid luisteren je oren naar de prediking van het Woord. Het is een oud lied voor je, je hebt het al zo vaak gehoord. De hemel is maar een kleinigheid voor je geworden, de hel is gekheid, de eeuwigheid een idee en de dood is maar een spookbeeld.

O, het is een wonder dat er niet meer bedrogen worden. Het is een wonder dat sommigen de poort vinden, dat sommigen het eeuwige leven ontdekken terwijl we zo dom, dwaas en krankzinnig zijn. We behandelen dat, waarmee we verschrikkelijk voorzichtig moeten zijn, alsof het iets kleins is. We spelen daarmee als met speelgoed, terwijl ons hele hart te klein is voor zulk vreselijk werk met eeuwig gewicht.

God, help ons – want we zijn zo makkelijk bedrogen – om te zoeken, te waken, te kijken, te testen en te proberen zodat we uiteindelijk niet als buiten geworpen gevonden worden.

Ter overdenking: Mensen willen bedrogen worden. Satan hoeft ons niet te bedriegen als we zijn dwaze werk doen door onszelf te bedriegen. Pas op voor illusies van wijsheid (1 Korinthe 3:18), zelfvoldoening (Galaten 6:3), het horen van Gods Woord zonder het uit te voeren (Jakobus 1:22), een losse tong (Jakobus 1:26) en de beweringen van zondeloosheid (1 Johannes 1:8). Dit zijn de paden van zelfbedrog.

Preek 475, 19 oktober 1862

20 oktober

De heerlijkheid van Christus

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid. (Johannes 1:14)

Lees verder Exodus 25:1–9.

Laat me de tekst nog eens voorlezen, in een andere vertaling, "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons getabernakeld en we hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid."

Je weet dat het de grootste heerlijkheid was van het Joodse volk dat God in hun midden tabernakelde. Niet de tent van Mozes, niet de verschillende tenten van de vorsten van de twaalf stammen, maar de nederige tabernakel, waarin God woonde, was de trots van Israël.

Het volk had de Koning zelf in hun midden, ze hadden een tegenwoordige God in hun midden. De tabernakel was een tent waar de mensen heen gingen als ze met God wilden spreken, het was de plek waar God zichtbaar kwam als Hij met de mensen wilde spreken. Hier ontmoetten ze elkaar door het offer van een dier zodat ze met Hem verzoend werden.

Christus' menselijke vlees werd daarna Gods tabernakel en in Christus ontmoet God de mensen en in Christus kan de mens met God omgaan. De Joden gingen vroeger naar Gods tent, midden in het kamp, als zij Hem wilden aanbidden. Wij komen naar de Heere Jezus als we Hem willen eren.

Als een Jood vrij was van ceremoniële onreinheid, nadat hij gedaan had wat nodig was, ging hij naar het heiligdom van zijn God zodat hij weer kon voelen dat er vrede was tussen God en zijn ziel. En wij, gewassen in het kostbare bloed van Christus, hebben vrijmoedige toegang tot God, de Vader, door Christus, Die onze tabernakel is en de tabernakel van God onder mensen.

Ter overdenking: Sommige dingen in de tabernakel verwezen naar Christus, zoals het gordijn (Mattheüs 27:51; Johannes 14:6; Hebreeën 10:19–20), het manna en de toonbroden (Johannes 6:31,35,48), het verzoendeksel (zie 29 maart) en de kandelaar (Johannes 8:12; 9:5; 12:46). Er is geen tabernakel, tempel of kandelaar nodig in de hemel waar afbeeldingen zijn vervangen door de daadwerkelijke aanwezigheid van de Heere en het Lam (Openbaring 21:22–23).

Preek 414, 20 oktober 1861

21 oktober

Bid voor Jezus

Men zal voortdurend voor Hem bidden, de hele dag zal men Hem zegenen. (Psalm 72:15)
Lees verder Mattheüs 6:9–13.

"En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld" (Mattheüs 28:20), dit is de heerlijke zekerheid dat Jezus onze Aanvoerder is en nog steeds aanwezig is op het slagveld in de grote strijd van het geloof. Hij is daar met Zijn grote doel, Zijn grote onderneming en werk is hier beneden. Het werk dat Hij op zich nam om dat te volbrengen is nog niet in al Zijn uitverkorenen volbracht.

Zijn bloed is volkomen vergoten, Zijn verzoening is volmaakt. Maar degenen voor wie de verzoening is gedaan zijn nog niet allemaal verzameld. Hij heeft veel schapen die nog niet van Zijn kudde zijn. Daarom moeten we voor Hem bidden, dat het goede werk dat Hij begonnen is voorspoedig zal zijn, zodat degenen die de Vader aan Hem gegeven heeft één voor één tot verzoening en het eeuwige leven worden gebracht.

Broeders, de Heere Jezus zegt dat Hij nog steeds vervolgd wordt, dat Hij nog steeds lijdt. Hij vroeg aan Saul, "Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?" Hij noemt Zijn volk Zichzelf, ze zijn Zijn mystieke lichaam. Wanneer we voor de gemeente bidden, bidden we voor Christus. Hij is het hoofd van het lichaam, en je kunt niet voor het lichaam bidden tenzij je voor het hoofd bidt. We moeten ze in hetzelfde gebed noemen.

Hij strijdt nog steeds met het donkere leger in Zijn gemeente, Hij streeft nog steeds naar overwinning over de zonde in Zijn volk en Zijn volk wacht en verlangt naar Zijn tweede komst, dit zal hun helderste hoop vervullen.

We moeten voor Hem blijven bidden, niet persoonlijk maar relatief, voor Zijn doel, Zijn Koninkrijk, Zijn Evangelie, Zijn volk, voor degenen die Hij met bloed gekocht heeft en nu nog in de verwoesting van de val liggen, voor Zijn tweede komst en Zijn heerlijke regering. Op deze manier wordt er voortdurend voor Hem gebeden zoals onze tekst zegt.

Ter overdenking: In de eerste helft van het Onze Vader leert de Heere Jezus ons voor God te bidden (Uw Naam, Uw Koninkrijk, Uw wil – Mattheüs 6:9–10), daarna bidden we pas voor onszelf. Bid jij voor Hem? Als jij bij Hem hoort, vergeet dan niet dat Hij voortdurend voor jou bidt (Hebreeën 7:25).

Preek 717, 21 oktober 1866

22 oktober

Doe goed

Hoe Hij het land doorgegaan is, terwijl Hij goeddeed.
(Handelingen 10:38)
Lees verder 1 Petrus 2:12–21.

God, geef dat we zonder twijfel rusten op de Heere Jezus met een levend geloof, zodat we gereinigd worden in Zijn kostbare bloed en voor Hem gaan leven.

Hebben we iets te doen waar we direct aan kunnen beginnen? Laten we dat dan doen, wat onze hand ook maar vindt om te doen. Laten we niet blijven vragen om meer kracht dan we hebben. Als we het kunnen krijgen, dan is dat goed maar laten we het in de tussentijd doen met wat we hebben.

Ga, huisvrouw, in je huis, vanaf de kelder tot de zolder, ga en doe goed. Er is daar genoeg voor je te doen.

Ga, leraar, naar je kleine school, kom onder deze jongens en meisjes en laat je voorbeeld aan het woord. Er is daar genoeg voor je te doen.

Ga, winkelier, naar je winkel, kom onder je collega's en laat hier en daar een woord voor Christus vallen, en laat boven alles je voorbeeld schijnen. Er is daar genoeg voor je te doen.

Ga, huispersoneel, in de keuken is genoeg voor je te doen. Doe goed van de kast tot de open haard en je zult ruimte genoeg hebben om het een koninkrijk te maken dat aan God gewijd is.

Zonder je plek te verlaten, zonder je werk en gereedschap achter te laten, zonder dat een van jullie goede zusters non wil worden of zonder dat een van ons een monnik wordt, moeten we goeddoen waar we geroepen zijn.

En dit is de beste voorbereiding op het doen van het goede, vernieuw je toewijding aan Christus, bid veel en ernstig, zoek naar de heiligende invloed van de Heilige Geest en ga dan in de kracht van je Meester. Laat dit je voornemen zijn, dat het als beeld van Jezus van je gezegd wordt, "Hij is het land doorgegaan, terwijl hij goeddeed."

Ter overdenking: Denk na over de tekst, "Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde" (Mattheüs 6:10). Uw wil is Gods doel, geschiede is onze taak, op aarde is de plaats en zoals in de hemel is ons voorbeeld. Verheug jij je net als David in Gods wil (Psalm 40:9)? Bid je samen met mij,

"Leer mij Uw welbehagen te doen, want U bent mijn God" (Psalm 143:10)?

Preek 655, 22 oktober 1865

23 oktober

Bidden en zien

En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen.
(1 Johannes 5:14–15)
Lees verder Psalm 22:1–24.

Ik zag pas een windhond achter een haas aangaan. Op het moment dat de haas door een heg vluchtte, uit het zicht van de windhond, was de jacht voorbij. Hij kon de haas niet volgen waar hij hem niet kon zien. Een echte hond jaagt op geur, maar de windhond alleen op zicht.

Nu zijn er sommige Christenen die te veel op de windhond lijken. Ze volgen de Heere voor zover ze Zijn geopenbaarde genade zien. Maar het echte kind van God jaagt door het geloof, en als hij de genade niet ziet, dan ruikt hij die en blijft die najagen totdat hij die ten slotte grijpen kan.

Je zegt dat je geen antwoord gehad hebt. Hoe weet je dat? Misschien heeft God wel geantwoord, ook al zie je het antwoord niet. Dit is een raadsel, maar een feit. God heeft je niet beloofd om je de bijzondere genade letterlijk te geven, maar Hij zal die je geven, op de ene of op de andere manier.

Als ik mijn schulden in goud afbetaal, kan niemand mij verwijten dat ik ze niet in zilver afbetaal. En als God jou geestelijke genade geeft in overvloed, in plaats van natuurlijke genade, dan heeft Hij je gebed gehoord.

Je hebt misschien met Paulus drie keer gebeden om verlost te worden van de doorn in het vlees, maar het antwoord dat God geeft is dit: "Mijn genade is voor jou genoeg." Christus bad dat God Hem zou horen. God hoorde Hem in Zijn angsten, maar de drinkbeker ging niet aan Hem voorbij.

Nee, maar er was een engel die Hem vertroostte en kracht gaf. Dit was een echt antwoord, maar niet het antwoord waar het gebed om leek te vragen.

Je hebt een antwoord, en als God je verhoord heeft, raap dan de moed bij elkaar en ga weer.

Ter overdenking: Je kunt de Heere om een antwoord vragen (Job 31:35; Jeremia 42:1–6), maar het is heel iets anders om het antwoord te herkennen. Of we accepteren nederig Gods antwoord en komen dichter bij Hem (Job 42:5–6), of we wijzen het trots af en trekken ons van Hem terug omdat het ons niet aanstaat (Jeremia 43:1–4).

Preek 596, 23 oktober 1864

24 oktober

In Hem is volheid

En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen. (Johannes 1:16)
Lees verder Kolossenzen 2:1–10.

De tekst vertelt ons dat er volheid is in Christus. Er is in Hem een volheid van Godheid, "Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid" (Kolossenzen 2:9). Er is in Hem volheid van volmaakte menselijkheid, want die Godheid werd in Hem "lichamelijk" geopenbaard. Delend in vlees en bloed, in alles gelijk aan Zijn broers, ontbrak er niets in Hem wat nodig was voor de volmaaktheid van Zijn menselijkheid.

Er is volheid van verzoenende kracht in Zijn bloed, want "het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Johannes 1:7). Er is volheid van rechtvaardigende gerechtigheid in Zijn leven, want "er is nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn" (Romeinen 8:1). Er is volheid van overwicht in Zijn pleiten, want "Hij kan ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 7:25).

Er is volheid van overwinning in Zijn dood, want "door de dood" heeft Hij "hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – tenietgedaan" (Hebreeën 2:14). Er is volheid van kracht in Zijn opstanding uit

de dood, want “daardoor zijn we opnieuw geboren tot een levende hoop” (1 Petrus 1:3). Er is volheid van triomf in Zijn hemelvaart, want “toen Hij opvoer in de hoogte, nam Hij de gevangenis gevangen en gaf Hij gaven aan de mensen” (Efeze 4:8).

Er is volheid van onuitsprekelijke en ongekende zegen, een volheid van genade om te vergeven, van genade om te herscheppen, van genade om te heiligen, van genade om te bewaren en van genade om te volmaken.

Er is altijd volheid, volheid overdag en volheid ’s nachts. Volheid van troost in verdrukking en volheid van leiding in voorspoed. Er is volheid van elke eigenschap van God, van wijsheid, kracht, liefde. Het is een volheid die we onmogelijk kunnen opmeten, laat staan ontdekken.

Ter overdenking: Loof God dat Hij de volheid niet voor Zichzelf hield. De gemeente wordt omschreven als Christus’ lichaam en vervulling (Efeze 1:23). We kunnen uit Zijn volheid ontvangen (Johannes 1:16), daarmee vervuld worden (Efeze 3:19) en daarnaar groeien (Efeze 4:13).

Preek 415, 24 oktober (gepreekt op 20 oktober 1861)

25 oktober

Jehovah Shammah

Al zou de HEERE daar zijn. (Ezechiël 35:10)
Lees verder Jeremia 17:5–13.

De oude Adam had je stevig vastgegrepen, alsof hij het hart uit je wilde rukken, maar je bent op de weg gebleven, wat hij ook deed. Hoe kan dat? Omdat God in je was, en als Hij daar niet was, dan was je inderdaad de prooi van je tegenstanders geworden.

Afgelopen week was ik in de vuurtoren van Holyhead en ik zag de lichten die de zeemannen waarschuwden, die ze in de storm naar de haven begeleidden. Op de tweede verdieping zag ik een aantal grote vaten vol olie. Ze lagen daar opgeslagen zodat de lampen de komende maanden voortdurend konden branden. In gedachten vergeleek ik die met de genadige voorziening van Gods genade die de Heere opgeslagen heeft voor Zijn volk.

De lampen zouden uitgaan, maar Jehovah Shammah – de Heere is daar. We hebben de algenoegzaamheid van God Die zoveel olie heeft opgeslagen dat onze lampen altijd kunnen branden.

De Christen is een beetje als een sneltrein. Op sommige spoorwegen hebben wij sneltreinen, zij stoppen niet om het water bij te vullen, het water ligt in een geul tussen de rails, en als de trein eroverheen gaat zuigt hij zijn eigen voorraad aan koud water op en rijdt zo dus verder zonder te pauzeren.

Onze God, in Zijn genade, ziet wat wij nodig hebben, en Hij zorgt voor wat nodig is voor Zijn volk. Zo voorziet Hij zonder dat ze hoeven te stoppen om het vertrouwen van een schepsel te zoeken, en soms zelfs zonder het gebruik van middelen. Hij versnelt ons graag op de weg naar de hemel, gevoed door Zijn goddelijke genade.

O het is heerlijk te bedenken dat, als God daar is, alles bij de hand is wat nodig is voor de volharding en het eeuwige leven van de Christen.

Ter overdenking: De Heere was met Zijn volk in de wildernis en Hij onderhield hen veertig jaar (Nehemia 9:19–21). Hij kan vandaag nog steeds alles geven wat Zijn volk nodig heeft (Filippenzen 4:19). Paulus had bewezen dat Gods genade en kracht genoeg voor hem waren (2 Korinthe 12:9; Filippenzen 4:13).

Preek 536, 25 oktober 1863

26 oktober

Onze schuilplaats

De Naam van de HEERE is een sterke toren, een rechtvaardige snelt daarheen en wordt in een veilige vesting gezet. (Spreuken 18:10)
Lees verder Psalm 20:1–9.

Het heeft geen zin om je te vertellen in welke verschillende vormen je beproevingen zullen komen. Maar ik weet zeker dat degenen die de naam van Jehovah kennen hun vertrouwen op Hem zullen stellen.

Misschien was je beproeving gebrek, toen zei je: “Zijn naam is Jehovah Yireh, de Heere zal voorzien.” Of je was door al je vrienden verlaten, maar je zei: “Zijn naam is Jehovah Shammah, de Heere is daar.” Misschien was er onrust in je familie, was het oorlog vanbinnen, of buiten, maar je rende naar je sterke toren en zei: “Zijn naam is Jehovah Shalom, de Heere zendt vrede.”

Misschien werd je wel gelasterd door de wereld, misschien was je jezelf bewust van zonde, maar je zei: “Zijn naam is Jehovah Tsidkenu, de Heere onze gerechtigheid.” En zo was je daar veilig. Misschien heb je wel veel vijanden gehad, dan was Zijn naam Jehovah Nissi, de Heere is mijn Banier. Zo is Hij voor jou een sterke toren geweest. Verdraag dan, broeders, in Gods kracht, beproevingen van alle soorten en maten. Zeg met de dichter,

Er is een veilige verborgen plek
Onder Gods vleugels
Voor de erfgenamen van genade
En die schuilplaats is ook voor mij

De minsten en de zwaksten schuilen hier
Zonder wonden, zonder vrees
Al vallen ze met duizenden om mij heen
Ik rust veilig in God

Maar, geliefden, naast de beproevingen in dit leven zijn er onze zonden van het vlees. Wat een verdrukking zijn die. Maar de naam van God is ook daar een sterke toren. Soms zijn we ons meer bewust van onze schuld dan anders en ik zou maar weinig voor je vroomheid geven als je niet soms wegkruipt in een hoekje en met de arme tollenaar zegt: “God, wees mij zondaar genadig.”

Ter overdenking: De naam van de Heere Jezus is een sterke toren. De onrechtvaardigen vluchten daarin en worden gered (Mattheüs 1:21; Handelingen 4:12; 10:43; 1 Johannes 5:13). Heb jij bij Hem “de toevlucht genomen” (Hebreeën 6:18)? Ben je in Christus?

Preek 491, 26 oktober 1862

27 oktober

Het schild van het geloof

Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. (Efeze 6:16)
Lees verder 1 Petrus 5:8–11.

Het is een heilige kunst om het schild van het geloof te gebruiken. Laat me je uitleggen hoe dat kan. Je zult er goed mee omgaan als je Gods beloften kunt benoemen tegen de aanvallen van de vijand.

De duivel zegt: "Op een dag zul je arm zijn en verhongeren." "Nee," zegt de gelovige terwijl hij zijn schild goed gebruikt, "Hij heeft gezegd: Ik zal je niet loslaten en je niet verlaten (Deuteronomium 31:6). Je brood wordt je gegeven, van water ben je verzekerd" (Jesaja 33:16). "Ja," zegt Satan, "maar op een dag zul je in de handen van de vijanden vallen." "Nee," zegt geloof, "ik vertrouw erop dat Hij Die in mij een goed werk begonnen is, dat voltooien zal tot op de dag van Jezus Christus" (Filippenzen 1:6).

"Ja," zegt Satan, "maar de laster van de vijand zal je omverwerpen." "Nee," zegt geloof, "want de woede van mensen zal God tot lof zijn, wat aan woede overblijft, zult U beteugelen" (Psalm 76:11). "Ja," zegt Satan en hij schiet weer een pijl af, "maar je bent zwak." "Ja," zegt geloof en weert af, "maar Gods kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen" (2 Korinthe 12:9).

"Ja," zegt Satan, "maar je zonde is groot." "Ja," zegt het geloof terwijl het de belofte opneemt, "Hij kan ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 7:25). "Maar," zegt de vijand weer terwijl hij met zijn zwaard een enorme uitval doet, "God heeft je verworpen." "Nee," zegt geloof, "Hij haat het verwerpen. De HEERE zal Zijn volk niet in de steek laten, Hij zal Zijn eigendom niet verlaten" (Psalm 94:14).

"Maar uiteindelijk zal ik je toch krijgen," zegt Satan. "Nee," zegt het geloof terwijl het de kaken van de vijand dichtslaat, "Hij heeft gezegd: Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken" (Johannes 10:28).

Dat is hoe je volgens mij het schild gebruikt.

Ter overdenking: Het geloof dat Satan weerstaat (1 Petrus 5:9) en de wereld overwint (1 Johannes 5:4), is niet het geloof in geloof maar geloof in de waarheid en de betrouwbaarheid van God (Psalm 91:4). Het schild zal ons niet beschermen wanneer we niet ook ons middel omgord hebben met de waarheid (Efeze 6:14).

Preek 416, 27 oktober 1861

28 oktober

Bescherming tegen de vijand

Als de vijand zal komen als een rivier, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hem oprichten. (Jesaja 59:19)
Lees verder Efeze 6:10–18.

Christen, je leeft in een land vol vijanden. Er zijn vijanden binnenin je, je bent nog niet volkomen verlost van de invloeden van de aangeboren zonde. De nieuwe natuur komt van God, je nieuwe natuur kan niet zondigen omdat die uit God geboren is.

Maar de oude natuur, het vleselijke, is er ook, die is niet verzoend met God, die kan ook niet met God verzoend worden, daarom worstelt die ingespannen met de nieuwe natuur.

Het huis van Saul in je hart strijdt met het huis van David, het probeert die te verdrijven en te beroven van de kroon. Verwacht dat deze strijd, heviger of minder hevig, doorgaat tot je ingaat in de rust.

Ook buiten in de wereld zijn er veel vijanden. Deze lege wereld is niet bevriend met het werk van de genade. Als je van de wereld was zou de wereld liefhebben wat van haar was.

Maar je bent niet van de wereld, je bent van hemelse afkomst. Daarom mag je verwachten dat je behandeld wordt als een vreemdeling, nee, als een gehate en verafschuwde vijand.

Allerlei hindernissen en vallen zullen ze voor je zetten. Degenen die de Meester op Zijn woorden probeerden te pakken, zullen tegenover jou niet milder zijn.

Bovendien is er iemand die de Vijand genoemd wordt, de Boze. Hij is de leider van je tegenstanders. Hij haat God uit alle macht, hij haat ook dat wat in jou op God lijkt. Hij zal de pijlen uit zijn helse pijlkoker niet sparen, hij zal ze allemaal op jou richten.

Er zijn geen verleidingen die hij niet kent. Hij heeft lang geoefend dus hij weet goed hoe het moet. Er zijn geen verleidingen waarmee hij je niet zal verleiden.

Soms zal hij je vleien, soms zal hij je boos aankijken. Hij zal je verheffen, als het kan met eigengerechtigheid, en vervolgens neerwerpen in diepe wanhoop. Hij zal hier je woeste, onverzadigbare vijand zijn.

Onthoud dit en trek de hele wapenrusting van God aan.

Ter overdenking: Je zelf, de wereld en Satan zijn een onheilige drie-eenheid die je niet moet volgen (Efeze 2:2–3). Het is een onheilige drie-eenheid waar je niet alleen tegen moet vechten, maar in Christus kunnen je zelf (Romeinen 7:24–25), de wereld (Galaten 1:3–4) en Satan (Johannes 17:15; Hebreeën 2:14–15) overwonnen worden.

Preek 718, 28 oktober 1866

29 oktober

Satanische hindernissen

Satan heeft het ons verhinderd. (1 Thessalonicenzen 2:18)
Lees verder 2 Korinthe 11:1–15.

Hoe kan ik zeggen dat Satan me hindert? Ik denk dat je dat als volgt kunt zeggen: allereerst door de bedoeling. Satans bedoeling om ons te hinderen is om te voorkomen dat we God verheerlijken. Als je iets is overkomen wat je groei in toewijding, nuttigheid, nederigheid en heiligheid heeft verhinderd dan mag je dat herleiden naar Satan.

Als dat, wat de normale stroom van je leven verstoort, je van gerechtigheid naar zonde keert dan kun je de auteur daarvan raden. Het is niet God Die dit doet maar Satan.

Maar toch, weet dat God soms schijnbare hindernissen plaatst op de weg van Zijn eigen volk, zelfs met betrekking tot hun nut en groei in de genade. Maar dan moet de bedoeling alsnog overdacht worden: het is om Zijn heiligen te beproeven en ze te versterken. Dit terwijl het juist de bedoeling is van Satan om ze van de rechte weg af te keren zodat ze de kromme weg zullen gaan bewandelen.

Je kunt de plannen van Satan herkennen, nogmaals, aan de manier waarop ze komen: God heeft goede motieven en Satan slechte. Als dat wat je afgekeerd heeft van je doel een slechte gedachte, slecht onderwijs of een slecht motief was dan was dat nooit van God, dat moet van Satan zijn geweest.

Je kunt ze herkennen aan hun aard. Telkens wanneer iets wat je hindert om nuttig te zijn aangenaam en bevredigend is, bedenk dan dat die van Satan kwam. Satan borstelt de veren van zijn vogels nooit de verkeerde kant op. Hij handelt meestal met ons naar onze smaak en voorkeuren. Hij kruidt zijn aas naar zijn vis. Hij weet precies hoe hij met iedereen om moet gaan. Hij brengt dat motief naar voren dat overeen zal komen met de plannen van de arme vleselijke natuur.

Als de moeilijkheid op je weg nu eerder tegen jezelf strijdt dan voor jezelf, dan komt die van God. Als dat wat je nu verhindert op enige manier winst, plezier of eer oplevert, wees er dan zeker van dat het van Satan komt.

Ter overdenking: Denk na over Satans middelen tijdens zijn poging om de Heere Jezus Christus te verhinderen (Mattheüs 4:1–11; 16:21–23). Jezus kende Satans middelen (Lukas 22:31). Ook jij moet erop letten dat Satan je niet gebruikt (2 Korinthe 2:11).

Preek 657, 29 oktober 1865

30 oktober

Voorbereiding op herleving

Gaan er twee samen zonder dat ze het samen eens zijn? (Amos 3:3, EV)
Lees verder 1 Johannes 2:15–17.

Ben ik schuldig aan eensgezindheid met de wereld? Dit is de schreeuwende zonde van veel mensen in de Christelijke kerk. Verbind ik me aan mensen die mij op geen enkele manier van nut kunnen zijn? Word ik gezien waar mijn Meester nooit zou komen? Houd ik van amusement dat me geen rust kan geven als ik er goed over nadenk, waar ik nooit aan toe zou geven als ik dacht dat Christus kwam terwijl ik daar was?

Ben ik vanbinnen zo werelds als iedereen vandaag? Ben ik zo opvallend, oppervlakkig en nietszeggend als de mannen en vrouwen van deze wereld? Als dat zo is – als ik de wereld zo liefheb – dan is de liefde van de Vader niet in mij. We kunnen dan dus niet samen gaan want we zijn het niet eens.

Ben ik hebzuchtig? Ben ik gierig? Is mijn eerste gedachte hoe ik rijk word en niet hoe ik God kan eren? Als ik rijk word, vergeet ik er dan gebruik van te maken als een rentmeester? Als dat zo is, is God het niet met mij eens. Ik ben een dief van Zijn spullen. Ik heb mijzelf heer gemaakt in plaats van dienaar. God zal niet samen met mij gaan tot ik begin te voelen dat het niet van mijzelf is maar van Hem. Dat ik het moet gebruiken met vrees voor Hem.

Ben ik snel boos? Ben ik ruw tegenover mijn broeders? Koester ik afgunst tegenover hen die het beter hebben dan ik? Of minachting tegenover hen die het slechter hebben dan ik? Als dat zo is kan God niet met mij gaan want Hij haat afgunst en de minachting van de armen is afschuwelijk voor Hem.

Is er begeerte in mij? Geef ik toe aan het vlees? Ben ik dol op vleselijk genot waardoor mijn ziel lijdt? Als dat zo is zal God niet met mij gaan. Want seksuele zonde, losbandigheid, gulzigheid en dronkenschap scheiden de gelovige van zijn God. Deze dingen horen niet bij een Christen.

Ter overdenking: We moeten het niet eens zijn met de dingen die God haat. Als Hij Zijn belofte houdt om met ons te gaan dan moeten we afscheid nemen van zulke dingen (2 Korinthe 6:14–18). De Christen hoort niet in het donker te gaan maar, zoals de Heere ging: in het licht (1 Johannes 1:6–7;

2:6,11).

Preek 597, 30 oktober 1864

31 oktober

Nooit!

Hij heeft Zelf gezegd: "Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten." (Hebreeën 13:5)
Lees verder Openbaring 21:1–9.

De Heere wil en zal Zijn volk niet verlaten omdat Hij een relatie met hen heeft. Hij is je Vader, zou je vader weggaan? Heeft Hij niet gezegd: "Kan een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind van haar schoot? Zelfs al zouden die het vergeten, Ík zal u niet vergeten" (Jesaja 49:15). Zou jij, die slecht bent, je kind laten omkomen? Nooit!

Vergeet dit niet, Christus is je Man. Zou jij, man, je vrouw verwaarlozen? Is het geen schande voor een man als hij zijn vrouw niet verzorgt en liefheeft als zijn eigen lichaam? Zal Christus een van deze slechte mannen worden? Heeft Hij niet gezegd dat Hij het wegsturen van de eigen vrouw haat (Maleachi 2:16)?

Vergeet niet dat je een deel van Zijn lichaam bent. Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat. Je kan dan misschien als een pink zijn maar zou Hij zijn vingers laten vergaan, laten omkomen of laten verhongeren? Je kan dan misschien het minst eervolle lid zijn, maar staat er niet geschreven dat Hij die overvloedige eer geeft en dat ze zo een overvloedige liefelijkheid bezitten? Als Hij de Vader is, als Hij de Man is, als Hij het Hoofd is, als Hij Alles is in allen, hoe kan Hij je dan verlaten? Denk niet zo slecht van je God!

Bedenk ook dat Zijn eer Hem ervan weerhoudt je ooit te verlaten. Als we een half afgebouwd huis in puin zien, zeggen we: "Deze man begon te bouwen maar was niet in staat om het af te maken." Zal dit van je God gezegd worden? Dat Hij begonnen is om je te redden maar dat Hij je niet tot volmaaktheid kon brengen? Is het mogelijk dat Hij Zijn woord zal breken

en zo Zijn waarheid zou bevlekken? Zouden de mensen in staat zijn om Zijn kracht, Zijn wijsheid, Zijn liefde en Zijn trouw te besmetten?

Nee! God zij dank, nee! Hij zegt: "Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken" (Johannes 10:28). Gelovige, als jij zou omkomen zou er in de hel een duivelse lach klinken tegen het karakter van God.

Ter overdenking: "Ik ben begonnen dus ik zal het afmaken" is misschien niet altijd waar voor ons (Lukas 14:28–30) maar het is waar voor God (Numeri 23:19; Jesaja 46:10–11). Het is waar voor God of we nu Zijn scheppingswerk overdenken (Genesis 2:1–3), Zijn werk aan het kruis (Johannes 19:28–30) of Zijn werk in de Christen (Filippenzen 1:6).

Preek 477, 31 oktober (gepreekt op 26 oktober 1862)

1 november

De man met een andere geest

Maar Mijn dienaar Kaleb, omdat in hem een andere geest was en hij erin volhard heeft Mij na te volgen, hem zal Ik brengen in het land waar hij geweest is, en zijn nageslacht zal het in bezit nemen. (Numeri 14:24)

Lees verder 2 Timotheüs 1:1–7.

Gave God dat we allemaal het kenmerk van een goede geest hadden, de geest van het geloof, de geest die God op Zijn Woord gelooft, die Zijn belofte leest en weet dat het waar is. Hij die deze geest heeft zal de Heere snel volkomen volgen. Ongeloof is de moeder van de zonde maar geloof is de verzorger van het goede.

Meer geloof, Heere! Mogen we meer eenvoudig en kinderlijk geloven in een kostbare Verlosser! Dan verwekt een trouwe geest altijd een zachtmoedige geest en een zachtmoedige geest altijd een moedige geest. Ze zeggen dat de els het zachtste hout heeft, maar toch is er vroeger ergens opgeschreven dat Venetië gebouwd is op palen van elzenhout omdat die nooit zouden rotten. Zo zal de zachtmoedige man die zacht en geduldig is

moedig volhouden terwijl hij zichzelf beschermt tegen alle aanvallen van de vernietigende tegenstander.

De ware gelovige heeft ook een liefdevolle geest als gevolg van Jezus' genade. Hij heeft God lief en daarom heeft hij Gods volk en al Gods schepselen lief. En naast deze liefdevolle geest heeft hij ook een ijverige geest. Zo geeft hij en zo wordt hij uitgeput voor God, dit verwekt in hem een hemelse geest. Zo probeert hij in de hemel te leven en van de aarde een hemel te maken voor zijn medemensen, gelovend dat hij snel een hemel voor zichzelf heeft en ook voor hen aan de andere kant van de rivier.

Zo'n geest had de goede Kaleb. We kunnen hem niet navolgen tot we zijn geest krijgen. We zijn dood tot God ons levend maakt. O, dat Zijn Heilige Geest ons, zoals we zijn, naar Jezus wil leiden zodat we naar Hem op zullen zien en Hem zullen smeken dat Hij Zijn grote verbondsbelofte zal vervullen – "Ik zal u een nieuw hart geven en Ik zal een nieuwe geest in uw binnenste geven" (Ezechiël 36:26).

Ter overdenking: De Heilige Geest woont in elke ware gelovige (Romeinen 8:9; 2 Timotheüs 1:14), maar Paulus vindt het nog steeds nodig om Timotheüs te herinneren aan de soort geest die God ons gegeven heeft (2 Timotheüs 1:7). Zijn de vruchten van de Geest zichtbaar in jouw leven (Galaten 5:22–23)?

Preek 538, 1 november 1863

2 november

Volmaakt door lijden

Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou volmaken. (Hebreeën 2:10, EV)
Lees verder Openbaring 7:13–17.

We moeten niet zeggen wat God wel en niet kan doen. Maar het lijkt erop dat Hij in geen scheppingsproces zulke wezens heeft gemaakt als wij zullen zijn als we naar de hemel worden

gebracht. Want als Hij ons volmaakt gemaakt had, stonden we daar in onze eigen heiligheid. Of als Hij ons vergeven had zonder verzoening, dan zouden we nooit Zijn rechtvaardigheid zien, noch Zijn heerlijke liefde.

Maar in de hemel zullen we wezens zijn die voelen dat ze alles hebben terwijl ze niets verdienen. Wezens die het voorwerp zijn geweest van de meest wonderlijke liefde. We zijn daardoor zo krachtig gehecht aan onze Heere dat het voor duizend Satans onmogelijk zal zijn om ons te verleiden.

Nogmaals, we zullen zulke dienaren zijn zoals zelfs de engelen niet konden zijn. Want wij zullen zelfs een diepere verplichting tot God voelen dan zij. Zij zijn gewoon gelukkig geschapen, wij zullen verlost zijn door het bloed van Gods lieve Zoon. En ik weet het zeker, broeders, dagen zonder nacht zullen we ons verheugen rond Gods troon met meer geluk dan de engelen. Want zij weten niet wat kwaad is, maar wij zullen het volledig gekend hebben en er toch volledig vrij van zijn. Ze weten niet wat pijn is, maar wij zullen pijn, verdriet en de dood gekend hebben en toch onsterfelijk zijn. Zij weten niet wat het is om te vallen, maar wij zullen in de diepte van de hel kijken en ons herinneren dat dat ons deel was.

Hoe zullen we zingen, hoe zullen we Hem prijzen. En dit, ik zeg het opnieuw, zal de hoogste noot zijn, dat we het allemaal te danken hebben aan de Heerlijke – het Lam in het midden van de troon. We zullen het steeds weer vertellen en een onuitputtelijk thema vinden voor een melodieus en vreugdevol lied dat Hij mens werd, dat Hij grote druppels bloed zweette, dat Hij stierf en dat Hij weer opstond!

Ter overdenking: Zondaren hebben veel meer aandacht van God gekregen dan Zijn heilige engelen (Hebreeën 2:16). Als de engelen Hem dienen met lof en ernaar verlangen om meer te weten van het Evangelie van onze redding, hoeveel meer moeten wij daarnaar verlangen (Psalm 103:20–22; 1 Petrus 1:12–13)?

Preek 478, 2 november 1862

3 november

Gesel voor slapende zielen

Wee de zorgelozen in Sion. (Amos 6:1)
Lees verder Hebreeën 3:7–4:2.

Ik denk dat het Christmas Evans was die het beeld van de hond van de smid gebruikte. Deze hond was erg bang voor de vonken toen hij voor het eerst in de smidse kwam. Maar uiteindelijk raakte hij er zo aan gewend dat hij lag te slapen onder het aambeeld. "En zo," zei de goede prediker, "zijn er veel mensen die slapen onder de verkondiging van het Evangelie terwijl ze de vonken van verdoemenis inademen."

Er is mij verteld dat er mensen zijn die de grote ketels installeren op Bankside, en als zij voor het eerst naar binnen gaan met de hamer is het geluid zo verschrikkelijk dat hun hoofd zeer doet en hun oren een lange tijd niet meer kunnen horen. Maar er is mij ook verteld dat ze na een paar weken midden in de ketel kunnen slapen terwijl de werkmannen buiten met hun hamer slaan. Ze slapen niet minder goed door het lawaai.

Ik weet dus dat er zoiets is als slapen onder de meest donderende bediening. Ik weet dat mensen eraan wennen. Ze raken gewend aan de uitnodigingen, de waarschuwingen en het gedonder. Ze zijn gesmeekt totdat ze slapen. Ik twijfel er niet aan dat ze zelfs zouden slapen als de wereld zou branden, als de zon in duisternis zou veranderen, als de maan in bloed zou veranderen en ik denk dat zelfs de bazuin van de aartsengel hen niet zou kunnen wekken van hun doffe onverschilligheid. Als ze het lang genoeg horen, raken ze eraan gewend.

Zouden we je dan opgeven als hopeloos? Dat zouden we bijna doen. Als je het zo lang gehoord hebt en niet gezegend bent, dan is het niet waarschijnlijk dat je ooit gezegend zult worden, je zult doorgaan tot je vergaat.

Ter overdenking: Trouwe verkondigers van het Evangelie worden er soms van beschuldigd dat ze de harten van hun ongelovige hoorders verharden. Dit staat gelijk aan het beschuldigen van Mozes die de boodschap van God doorgaf (Exodus 5:1,3; 6:11; 7:2,16; 8:1,20; 9:1,13; 10:3) wat ertoe leidde dat Farao zijn hart verhardde (Exodus 8:15,32; 9:34). Pas op met zulke beschuldigingen – zij die hun hart verharden tegen het Evangelie zullen

nergens kunnen schuilen op de oordeelsdag (Romeinen 2:4–5).

Preek 417, 3 november 1861

4 november

Bidden in de Heilige Geest

Bid in de Heilige Geest. (Judas 20)
Lees verder Romeinen 8:26–27.

Met zo'n gebed is het absoluut zeker dat ik met God in het gebed het gewenste doel zal bereiken. Als mijn gebed van mijzelf was, dan zou ik daar niet zo zeker van zijn. Maar als het gebed dat ik uitspreek Gods eigen gebed is, geschreven op mijn hart, dan zal God altijd één zijn met Zichzelf. Wat Hij op het hart schrijft, staat daar alleen geschreven omdat het geschreven staat in Zijn voornemen. Een oude godgeleerde heeft eens gezegd dat het gebed de schaduw van almacht is.

Onze wil, als de Heilige Geest die beïnvloedt, is de aanwijzer van Gods wil. Als Gods volk bidt, dan is dat omdat er zegen komt. Hun gebeden zijn de schaduw van de komende zegen. Weet dit zeker, broeders, dat God Zichzelf niet kan verloochenen. Hij spreekt Zichzelf nooit tegen.

Jij en ik kunnen onszelf tegenspreken, niet alleen met leugens, maar zelfs door zwakheid. Soms zijn we niet in staat om ons woord te houden, we kunnen vergeten wat we gezegd hebben en zo op een ander moment iets zeggen wat tegenspreekt wat we eerst gezegd hebben. Maar God heeft geen zwak geheugen, ook is Zijn wil niet veranderlijk. Wat Hij gisteren beloofd heeft, vervult Hij vandaag. Wat Hij hier gezegd heeft, verklaart Hij daar. Als God dan in mijn hart zegt: "Bid voor dit of dat", dan is dat omdat Hij het gezegd heeft in het boek van Zijn besluiten.

Wat de Geest van God op ons hart schrijft, komt altijd overeen met de woorden van het lot in het boek van Gods eeuwige doel. Het is zeker dat je niets anders dan je gewenste doel bereikt wanneer je je ziel als een vel papier voor de Heere hebt neergelegd en Hem gevraagd hebt erop te

schrijven. Dan is het niet meer alleen jouw eigen gebed, maar ook van de Heilige Geest die in je meebidt naar de wil van God.

Ter overdenking: We kunnen niet zomaar garanderen dat we bidden in de Geest, maar we zitten in de goede richting als we bidden in geloof (Mattheüs 21:22), in Jezus' naam (Johannes 14:13–14; 16:24) en in overeenstemming met Gods geopenbaarde wil (1 Johannes 5:14–15), terwijl we gemeenschap hebben met Christus (Johannes 15:7) en gehoorzaam zijn aan God (1 Johannes 3:22).

Preek 719, 4 november 1866

5 november

Vreugde uit het hart

Die de geringe opricht uit het stof, de arme verheft uit het vuil, om hem te doen zitten bij edelen, bij de edelen van Zijn volk. (Psalm 113:7–8)
Lees verder 1 Petrus 1:3–9.

O, de vreugde van het Christenzijn! Ik weet dat de wereld denkt dat we de meest ellendige mensen zijn. Als je de geschiedenisboeken leest, spreken de schrijvers over vrolijke ridders met een opgetogen geest, ze stroomden over van vreugde. Maar de arme puriteinen, wat waren die ellendig. Ze onteren Kerstmis en verafschuwen sport en spel. Ze gaan zo verschrikkelijk ellendig de wereld over dat het te beklagen is dat ze naar de hel zouden gaan omdat ze hier al genoeg gekweld zijn! Dit is niet waar of op zijn best een grove karikatuur.

Hypocrieten, zowel toen als nu, liepen rond met een lang gezicht en een treurige gelaatsuitdrukking. Maar onder de puriteinen was er een groot aantal mannen te vinden van wie de heilige blijdschap en vreugde niet te evenaren was. Van die vreugde konden deze arme grijnzende dwazen – fladderend rond dat lichtzinnige mens dat door hypocrisie op de Engelse troon was gezet – niet dromen. Ook begrepen ze die vreugde niet. De vrolijkheid van de ridders was het geluid van de doornen onder de pot.

Maar een diepe onuitblusbare vreugde woonde in het hart van de mensen die de hoogmoedigen, die de heiligen van God doodden, vertrapten.

O, ver boven het gelach van de ridders van het hof was de machtige en diepe vreugde van hen die – zingend tot de God Die hen glorieus deed zegevieren – van het overwinningsveld kwamen. Ze noemden hen "Ironsides" en dat waren ze. Maar ze hadden harten van ijzer die op de dagen dat ze voor het gevaar niet terugschrokken, niet vergaten te schitteren van vreugde zoals staal schittert in de zon.

Geloof me, wie of wat zij ook zijn, wij die op Jezus vertrouwen zijn de gelukkigste mensen. Niet zomaar, want sommigen van ons zijn veel beproefd en gebracht in de uiterste diepten van armoede. Maar vanbinnen, echt waar, is de vreugde van ons hart niet te overtreffen.

Ter overdenking: We hoeven niet te kiezen tussen zuiverheid en vreugde alsof het tegenpolen of alternatieven zijn. De Christen kan een zuivere vreugde ervaren en een vreugdevolle zuiverheid (Psalm 19:8; Mattheüs 5:8,12; Filippenzen 4:4,8,10; 1 Petrus 1:6,8,22).

Preek 658, 5 november 1865

6 november

Bijbelverspreiding en voorzienigheid

En zij antwoordden de Engel van de HEERE, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij zijn het land doorgegaan, en zie, heel het land zit neer en is stil. (Zacharia 1:11)
Lees verder Kolossenzen 1:1–6.

"Wij zijn het land doorgegaan, en zie, heel het land zit neer en is stil." Een mysterieus optreden van engelen werkt samen en in overeenstemming met het grote werk van de voorzienigheid. Wat er ook gebeurt, groot of klein, het gebeurt zeker voor het welzijn van Gods kerk en de verspreiding van Gods waarheid.

Hoe merkwaardig bereidt God, bij politieke gebeurtenissen, de menselijke geest voor op een specifieke fase die de kerk ingaat! Er was volmaakte

vrede over de hele wereld toen Christus ter dood werd gebracht. De hele wereld was onderworpen aan één heerschappij zodat de apostel Paulus en zijn helpers overal de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus konden preken. Ik kan nu niet op de vragen ingaan maar elke Christelijke geschiedenisstudent weet dat de omstandigheden van de uiterlijke wereld altijd zo door God geordend waren om een weg te bereiden voor de bevordering van Zijn grote plan. Hoe bijzonder werkt de voorzienigheid voor de verspreiding van de waarheid.

Men zei van Maarten Luthers geschriften dat ze uitgestrooid waren door engelen. Dergelijke uitdelers zijn er niet geweest maar toch waren ze zo wijd verspreid dat het een raadsel was hoe dat zo is gekomen. Er was niet één marskramer, rondgaand met juwelen, die niet ergens onder zijn voorraad een kopie had van het Woord van God of van Luthers Psalmen.

Men zei dat in Engeland één op de drie mensen die je op straat tegenkwam, ook al waren het boeren die stenen braken, iemand was met een Wycliffevertaling. De Wycliffevertaling verspreidde zich wonderlijk. Ook al werd er constant op gejaagd en werden ze verbrand wanneer ze ontdekt werden. Je zult het merken dat God binnenkort de getuigenissen die het meest duidelijk zijn en het meest vol zijn van Christus over alle landen zal verspreiden.

Ter overdenking: Bestaan de uitvindingen van onze tijd, zoals het internet, voor een goddelijk doel? De apostel Paulus gebruikte alle legitieme middelen om het Evangelie te verspreiden (1 Korinthe 9:22).

Preek 598, 6 november 1864

7 november

Hemelse liefdesziekte!

Ik bezweer u, dochters van Jeruzalem, als u mijn Liefste vindt, wat zult u Hem vertellen? Dat ik ziek ben van liefde! (Hooglied 5:8)
Lees verder Psalm 107:17–22.

Sommige ziekten zijn alleen voor de heiligen, de goddelozen hebben die ziekten nooit gehad. Vreemd genoeg zijn deze ziekten tekenen van een krachtige gezondheid. Wie anders dan de geliefde van de Heere ervaart ooit de zondeziekte waarin de ziel alleen al van het woord overtreding walgt? Wie anders wordt niet betoverd door de verleider? Wie anders vindt geen zoetheid in zijn zonde maar keert zich met afschuw en walging af van de gedachte aan ongerechtigheid?

Zo is het ook voor hen, en voor hen alleen, om die zelfziekte te voelen waarbij het hart in opstand komt tegen elke kracht en elk vertrouwen in schepselen. Ze zijn ziek gemaakt van het eigen ik, van zelfverheffing, zelfvertrouwen en het eigen ik in elke vorm. De Heere treft ons steeds meer met die zelfziekte tot we dood zijn voor het zelf en zijn onheilige verlangens.

Dan zijn er ook nog twee soorten liefdesziekte. De ene soort liefdesziekte is die ziekte die een Christen overvalt als hij vervoerd wordt in een volle vreugde in Jezus. Zoals de bruid, opgetogen over Zijn genade en gesmolten door de tederheid van haar Heer, zegt in Hooglied 2:5: “Sterk mij met rozijnenkoeken, verkwik mij met appels, want ik ben ziek van liefde.” De ziel is buiten zichzelf van vreugde om het geluk en de gelukzaligheid die ontvangen is van Christus. Het lichaam is nauwelijks in staat om de buitengewone en acute verstoring van de gemoedstoestand, door de vreugde die de ziel bezit, te dragen. Ze was zo blij om in de omhelzing van haar Heer te zijn dat ze ondersteund moest worden onder het overweldigende gewicht van haar vreugde.

Een andere soort liefdesziekte, heel anders dan de vorige, is dat de ziel ziek is. Niet omdat ze te veel liefde van Christus heeft maar omdat de ziel zich er niet genoeg van bewust is. Ziek, niet van vreugde maar van een verlangen daarnaar. Ziek, niet door de overvloed van vreugde maar door het verdriet van een afwezige geliefde.

Ter overdenking: Lijd jij onder een geestelijke ziekte? Christus kwam om diegenen te roepen die bereid zijn om toe te geven dat ze geestelijk ziek zijn (Markus 2:17). Zoals Hij zei van Zijn lichamelijk zieke vriend Lazarus: "Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God" (Johannes 11:4).

Preek 539, 7 november (gepreekt op 8 november 1863)

8 november

Het schip vergaat – een waarschuwing

Vlucht voor uw leven... U hebt Uw grote goedertierenheid aan mij bewezen door mijn ziel in leven te houden. (Genesis 19:17,19)
Lees verder Lukas 17:28–33.

Dit alarm vraagt van iedereen die nog niet gered is de volle aandacht. Je hebt vijftig dingen om over na te denken. Je vertelt me dat je duizend zorgen hebt. O heren, een man van wie het leven in gevaar is, heeft geen andere zorg dan om zijn leven te redden.

Hadden degenen die van de "Amazon" gered werden tijd om hun goud en geld te redden? We hebben gehoord dat ze volkomen berooid waren toen ze aan land kwamen bij Margate, en wat maakt het uit? Zouden ze niet blozen van vreugde omdat hun levens gered waren? Als iemand tegen de ander zei: "Waar is je tas?" "O," zou de ander zeggen, "vergeet mijn tas, ik zit in de reddingsboot, mijn leven is gered." En wat is dat verlies nu nog, als je ook zelfs de hele wereld verliest maar je ziel behoudt?

Degenen aan boord van het schip hadden geen tijd om hun kleding te redden. Ze renden zoals ze waren, halfnaakt, naar het dek van het schip, dat moet jij ook doen! Ik weet dat je me zult vertellen dat je niet leeft om geld te verdienen, als je maar kunt rondkomen en je gezin kunt onderhouden – dat is alles – mag je daar geen aandacht aan besteden? Dat is prima, ik houd me er ver van om verstandige zorg in alle zaken te ontmoedigen. Het is je taak om toe te zien op tijdelijke zaken maar toch moet je grootste taak je eigen ziel zijn.

Zelfs belangrijke dingen moeten niet tussen je ziel en je meest ernstige gedachten komen. Daar moet je eerst en vooral op toezien. En vergeet niet dat daar een belofte voor is – "Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden" (Mattheüs 6:33).

Ter overdenking: We worden geschokt door branden op de aarde, hoeveel meer moeten we vrezen voor het vuur van de hel (Jesaja 33:14). Het is veel beter om Christus te hebben en alles op aarde te missen dan in de hel te eindigen zonder Christus (Markus 9:43–48).

N.B. Deze preek werd gehouden nadat het schip "Amazon" uit Broadstairs verbrandde voor de kust van Kent. Alle passagiers en de bemanning werden gered. De kapitein was in Spurgeons gemeente zoals dat zijn gewoonte was wanneer hij aan wal was.

Preek 550, 8 november 1863

9 november

Christelijk medeleven

Heb ik niet geweend over degene die moeilijke dagen had? Was mijn ziel niet bedroefd over de arme? (Job 30:25)
Lees verder Jakobus 1:26–2:16.

Denk eens wat dieper na over de intieme band tussen het lichaam en de ziel. Ga naar de arme man en vertel hem van het hemelse brood maar geef hem eerst het aardse brood, want hoe zal hij naar je luisteren met een uitgehongerd lichaam? Het lijkt een nutteloos verhaal voor een arme man als je met hem over geestelijke dingen spreekt en hem wreed weigert te helpen met tijdelijke dingen.

Medeleven, zo uitgedrukt, kan een machtig instrument zijn voor het goede. Zelfs wanneer je te arm bent voor het financiële deel van welwillendheid kan een vriendelijk woord, een blik, een paar zinnen van medeleven in problemen, een klein liefdevol advies of een aanmoediging voor je naaste om zijn last aan de Heere over te geven een grote geeste-

lijke dienst doen. Ik weet het niet maar ik denk dat weinig harten zich lang zouden blijven verzetten, in ieder geval niet tegen het horen van het Woord, als alle leden van onze kerk vervuld waren met liefde en altijd vriendelijk zouden zijn.

Je vraagt iemand om naar je predikant te komen luisteren, maar hij weet dat je nukkig, opvliegend en bekrompen bent, dan zal hij niet zoveel van dat Woord verwachten omdat hij denkt dat dat Woord jou gevormd heeft zoals je nu bent. Maar als hij, aan de andere kant, je medelijdende kant ziet, zal hij eerst tot jou aangetrokken worden, dan tot wat jij te zeggen hebt, daarna mag je hem als aan een koord leiden en hem brengen om hem te laten luisteren naar de waarheid zoals die in Jezus is. En wie zal het zeggen, misschien mag je het middel zijn om iemand door het medeleven van je zachte hart bij Christus te brengen.

Ter overdenking: Jezus had medelijden met de schapen zonder herder en de hongerige menigte (Markus 6:34; 8:1–3). Zijn discipelen twijfelden en wilden ze wegsturen (Markus 6:35–36; 8:4). Maar het is verbazingwekkend wat God wil doen met een beetje bereidheid van onze kant (Markus 6:37–44; 8:5–9).

Preek 479, 9 november 1862

10 november

Brood voor de hongerigen

Hij verootmoedigde u, Hij liet u hongerlijden en Hij liet u het manna eten, dat u niet kende en ook uw vaderen niet gekend hadden, om u te laten weten dat de mens niet alleen van brood leeft, maar dat de mens leeft van elk woord dat uit de mond van de HEERE komt.
(Deuteronomium 8:3, EV)
Lees verder Psalm 119:1–24.

We moeten onze Bijbel elke morgen openen met dit gebed: Geef ons heden ons dagelijks brood. We hebben elke dag teksten nodig om onze gomer te vullen. Als we een hoofdstuk lezen

zullen we niets over hebben en als we een vers lezen zullen we geen tekort hebben. Onthoud dan dit woord en je zult erachter komen – misschien niet direct, maar in de loop van de dag – dat het naar honingkoeken zal smaken.

Het is verbazingwekkend hoeveel iemand kan leren van de Bijbel door elke dag één tekst te leren. En hoeveel hij kan leren van ervaring door op de gebeurtenissen van de dag te letten en ze in het licht van die tekst te interpreteren. Als je geen hele tekst kunt onthouden, dat geeft niet, neem een korte tekst of een vers. Houd die de hele dag onder je tong en let op een uitleg van die tekst. Ik bedoel geen uitleg van Matthew Henry, Scott of Gill – ik bedoel je eigen dagelijkse ervaring.

Probeer te zien hoe de Heere die tekst naar jou vertaalt in Zijn voorzienigheid en je zult vaak een opvallende relatie zien tussen de tekst die je die morgen kreeg en de beproevingen of weldaden die je die dag gegeven zijn.

Laat in ieder geval het Woord van God de man van je rechterhand zijn. We hebben het zo druk met het lezen van magazines, het nieuws, boeken enzovoort dat we dit vergeten – dit oude Boek is altijd nieuw en altijd oud. Dit Boek heeft altijd frisheid in zich. Als een bron welt hij altijd op, niet met muf en oud water maar met fris water dat nog nooit in de zon geschitterd heeft. In zijn reine zuiverheid strooit hij links en rechts zijn juwelen uit. Laten we naar deze fontein gaan en verfrissend dit frisse water drinken.

Ter overdenking: Het is een zegen om dagelijks Gods wijsheid te zoeken (Spreuken 8:34). Ben jij enthousiast om dagelijks Zijn Woord te lezen (Handelingen 17:11)? Zo niet, dan beroof je jezelf van dagelijkse verfrissing (Psalm 1:2–3), dagelijks licht (Psalm 119:105) en dagelijks brood (Jeremia 15:16).

Preek 418, 10 november 1861

11 november

De genezende kracht van het Evangelie

En het gebeurde op een van die dagen dat Hij onderwijs gaf en dat er Farizeeën en leraars van de wet zaten, die van alle dorpen van Galilea en Judea en uit Jeruzalem gekomen waren. En er was kracht van de Heere om hen te genezen. (Lukas 5:17)

Lees verder Markus 2:14–17.

Christelijke mannen en vrouwen, kom samen om te bidden voor je vrienden die niet voor zichzelf kunnen of willen bidden. Als je iemand in diepe ellende ontmoet, verlamd door wanhoop, die nog geen vinger van geloof op kan richten, probeer hem het Evangelie te laten horen; breng hem waar Christus wonderen werkt.

Als het je niet lukt om hem voor de Heere neer te leggen, laten twee zich verenigen, als twee niet genoeg zijn, draag hem met vier mensen, als vier niet genoeg is, vertel het dan aan de kerk en vraag ze allemaal te bidden maar streef ernaar om stervende zondaren te brengen waar Christus geestelijke wonderen werkt.

Als je verder leest in het hoofdstuk zul je erachter komen hoe je mensen bij de Verlosser brengt die er anders nooit gekomen zouden zijn. Levi gaf een groot feest, want zo dacht hij bij zichzelf: "Ik wil dat Jezus komt en preekt voor de tollenaren. Ze zijn zulke grote zondaren, net als ik, als ik ze maar naar Hem kon laten luisteren, dan zullen ze bekeerd worden." "Maar," dacht hij, "als ik het aan ze vraag zullen ze zeggen dat ze het zich niet kunnen veroorloven om een dag werk te missen, ze zullen geen zin hebben om naar een preek te luisteren." "Dus," zei hij, "ik krijg ze hier op deze manier – ik zal ze uitnodigen in mijn huis voor een feest, dan zullen ze zeker komen. Dan zal ik Jezus vragen of ook Hij met hen komt eten, en ik weet dat Hij ze niet zal laten gaan zonder iets te zeggen."

Zo zie je dat hij technieken gebruikte, zoals vogelvangers die staan te popelen om hun prooi te vangen. Kun jij nu niet zo oplettend en doordacht zijn als Levi? Kun jij de verschoppelingen en verwaarlozers van de sabbat niet in je huis krijgen of in het huis van iemand anders en de middelen gebruiken om ze onder het geluid van Gods Woord te brengen?

Ter overdenking: Als jouw kerk of kapel "Gods huis" is, dan is jouw huis dat ook! God woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn (Handelingen 17:24), maar in Zijn volk (Hebreeën 3:6). Broederschap en evangelisatie gelden overal waar Zijn volk is, of het nu in het openbaar is of bij iemand thuis (Handelingen 2:46; 5:42; 20:20–21).

Preek 720, 11 november 1866

12 november

Licht, natuurlijk en geestelijk

En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.
(Genesis 1:3–5)
Lees verder Efeze 5:8–14.

"En God zag het licht dat het goed was." Licht is goed in elk opzicht. Het natuurlijke licht is goed, Salomo zegt: "Het licht is aangenaam, en het doet de ogen goed de zon te zien" (Prediker 11:7). Maar je hebt niet de wijsheid van Salomo nodig om daarachter te komen. Elke blinde man die je het verhaal van zijn verdriet vertelt zal je gemakkelijk overtuigen dat licht goed is.

Evangelielicht is goed. "Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet" (Lukas 10:23). Je hoeft maar naar een heidens land te reizen en getuige te zijn van het bijgeloof en de wreedheid van de donkere plekken op aarde om te begrijpen dat het Evangelielicht goed is. Voor geestelijk licht geldt dat zij die het ontvangen hebben ernaar verlangen er meer van te krijgen zodat ze meer en meer het heerlijke en essentiële hemelse licht zullen zien!

O God, U bent de onmetelijke zee van het goede. U bent van het licht de ziel, de bron en het centrum. Of we dan natuurlijk licht, Evangelielicht, of essentieel licht nemen, we kunnen met God zeggen dat het goed was.

Maar nu spreken we van geestelijk licht. Waarom is dat goed? Het moet goed zijn omdat de bron goed is. Het licht komt voort uit God in Wie geen duisternis is. En omdat het absoluut en rechtstreeks van God komt moet het goed zijn. Als elke goede gave en volmaakte gift van boven komt dan is alles wat van boven komt goed en volmaakt. De Heere deelt geen gemengd metaal uit. Hij geeft Zijn volk nooit iets wat vermengd en vervalst is.

Uw woorden, o God, zijn zuiver. Ze zijn als zilver gelouterd in de oven van de aarde en zeven keer gezuiverd. Het licht van de nieuwe natuur is zuiver als we de herkomst daarvan overwegen.

Ter overdenking: Licht is goed, want God is licht (1 Johannes 1:5) en de Vader van de lichten (Jakobus 1:17). Geen wonder dat de boosdoener het licht haat (Johannes 3:19–20). Ben jij een kind van het Licht geworden door het Licht der wereld te volgen (Johannes 8:12) en op Hem te vertrouwen (Johannes 12:35–36)?

Preek 660, 12 november 1865

13 november

De zekerheid en het vrije aanbod van Gods genade

Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen. (Johannes 6:37)
Lees verder 1 Timotheüs 1:12–17.

Er staat, "Wie tot Mij komt," en dat sluit niemand uit die komt. John Newton was zo'n grove godslasteraar dat zelfs de matrozen van het schip in de storm zeiden dat ze de haven nooit zouden bereiken met zo'n zondaar als John Newton aan boord. Maar hij kwam tot Christus en werd niet uitgeworpen maar hij leefde om het Woord te prediken.

John Bunyan was zo'n vuile vloeker dat zelfs een vrouw van de straat, die hem passeerde en hem hoorde vloeken, zei dat hij slecht genoeg was om de hele kerkelijke gemeente te bederven. En hij was verbaasd dat een

vrouw met zo'n slecht karakter hem zo terechtwees. John Bunyan kwam tot Jezus en werd niet uitgeworpen maar hij leefde om de eer te ontvangen voor zijn Meester te lijden en zo een menigte van zielen te winnen.

Saulus van Tarsus bevlekte zichzelf met het bloed van de heiligen. Hij was de wolf die achter de schapen van Christus aan ging. Het was voor hem niet genoeg om ze in zijn eigen land te verontrusten dus kreeg hij de macht om hen in Damascus te vervolgen. Maar toen hij op zijn gezicht viel en riep om genade werd hij niet uitgeworpen.

Manasse was bloedrood door de moorden op Gods profeten. Er wordt gezegd dat hij Jesaja in tweeën gezaagd heeft. En toch, toen hij uit de diepe kerker riep om genade werd hij niet uitgeworpen.

Dit alles zodat wie dan ook, al is hij een vervolger geweest tot het bloed vloeide, ook al heeft hij buitengewoon tegen God geraasd tot hij niet meer kon spreken zonder de naam van Christus te lasteren, ook al heeft hij alles gehaat wat goed is en alles veracht wat kostbaar is voor gelovige mannen en vrouwen, als hij tot Christus komt zal hij niet uitgeworpen worden.

Ter overdenking: Zelfs de meest schandelijke zonden uit het verleden kunnen niet tegen degenen gebruikt worden die tot Christus komen voor vergeving en reiniging (1 Korinthe 6:9–11). Dat zijn degenen die naar de hemel gaan, niet degenen die denken dat ze goed genoeg zijn zoals ze zijn (Mattheüs 21:31–32). Degenen die ervan uitgaan dat hun "goedheid" hun een plaats in de hemel zal garanderen zijn de zondaren die uitgeworpen worden (Mattheüs 8:11–12).

Preek 599, 13 november 1864

14 november

De speciale roeping en het onfeilbare resultaat

God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere. (1 Korinthe 1:9)
Lees verder 1 Korinthe 15:3–10.

Waar zou je zijn zonder genade? Om het oude gezegde van John Bradford te herhalen, toen hij een lading mannen zag vertrekken naar Tyburn om opgehangen te worden: "Daar zou John Bradford gaan, als Gods genade er niet was." Wanneer je een vloeker ziet op straat, of de dronkaard 's nachts naar huis ziet waggelen, dan zijn wij hier alleen door Gods genade. Wie ben ik? Wat zou er van mij geworden zijn als de Heere mij, in Zijn barmhartigheid, niet tegengehouden had op mijn dwaze levensweg?

Ik weet dat sommigen van ons het oude verhaal van Rowland Hill kennen. Een goede Schot kwam hem eens opzoeken. Zonder een woord te zeggen bekeek hij, vijf minuten lang, stil het gezicht van de goede oude man. Uiteindelijk vroeg Rowland Hill wat zijn aandacht bezighield. Hij zei: "Ik kijk naar de lijnen van uw gezicht." "Nu, wat vertellen ze u?" "Dat wanneer de genade van God niet met u zou zijn geweest u de grootste levende schurk zou zijn geweest." Sommigen van ons voelen zich net zo, dat we zonder de genade van God de grootste leiders van schande en zonde zouden zijn geweest.

Ik weet voor mijzelf dat ik nooit dingen half doe. Als ik Baäl gediend zou hebben dan zou ik ook voor hem een altaar gebouwd hebben en het dag en nacht van offers hebben laten roken. En wanneer we God ijverig en ernstig gediend hebben, hebben we des te meer redenen om nederig te zijn en in het stof te blijven. Want diezelfde ijverige en ernstige geest zou er het ergste van gemaakt hebben als genade ons niet wilde veranderen.

Ter overdenking: Gods reddende genade is Zijn vrije en onverdiende gunst voor mensen die geestelijk dood in de zonde liggen (Efeze 2:5,7–8). Waar zou je nu zijn zonder de genade van God? Lees Efeze 2:1–3. Dat is precies waar je nu bent als je nog steeds Zijn genade afwijst – en het ergste

moet nog komen (Hebreeën 10:29).

Preek 616, 14 november (onbekende datum)

15 november

Een huwelijk zonder God

Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen. (Jesaja 40:11)
Lees verder Nehemia 13:23–27.

Er is nog een andere kudde in de wereld – de kudde van de duivel. Het is niet gemakkelijk voor een Christelijke man om zich met de wereld te associëren zonder de invloed van de wereld te voelen. De ergste vorm van een slechte associatie is een goddeloos huwelijk. Ik ken niets wat meer voldoening geeft dan te zien dat onze broeders en zusters in het geloof van God wandelen, verenigd door het huwelijk en dat ze allebei de Heere liefdevol vrezen.

Het is een prachtige vertoning. Het zal zeker een middel zijn om de kerk op te bouwen met een generatie die de Heere zal vrezen. Maar het is een hele vruchtbare bron van verwoesting voor kerkleden wanneer een jonge man of een jonge vrouw een goddeloze vriend of vriendin kiest. Ze kunnen daar nooit Gods zegen over verwachten. Ze zeggen soms dat ze het middel willen zijn voor de bekering van hun vriend of vriendin. Ze hebben geen recht om zoiets te hopen, het komt zelden voor. Het is waarschijnlijker dat de goddeloze de ander meesleept naar zijn niveau dan dat de godvrezende de ander tot haar niveau op zal heffen.

We zijn bang, zeg ik, voor de lammetjes, want we zien sommigen die zo ernstig waren als ze konden en hun Heere en Meester lief leken te hebben, maar een andere liefde kwam op hun pad en waar zijn ze nu? Misschien ziet het huis van God ze niet langer, het theater en de balzaal geven hun nu vreugde. Als we aan zulke gevallen denken beven we voor de lammetjes, en we verheffen ons hart in gebed tot God voor hen, dat ze bewaard mogen blijven.

Ter overdenking: We zeggen: "zo wijs als Salomo," maar er was geen groter dwaas als het over het huwelijk ging. Hij moet een verschrikkelijke waarschuwing zijn voor elke Christen die een huwelijk overweegt met een ongelovige (1 Koningen 11:1–11). Sommige Joden luisterden niet naar de waarschuwing (Nehemia 13:26) en sommige Christenen denken dat ze het beter weten dan God. "Vorm geen ongelijk span met ongelovigen" (2 Korinthe 6:14).

Preek 540, 15 november 1863

16 november

Gerechtigheid en genade

De straf op uw ongerechtigheid is ten einde, o dochter van Sion!
(Klaagliederen 4:22, EV)
Lees verder Daniël 9:20–26.

Het volk van Juda had zo veel geleden onder zijn gevangenschap dat hun God, Die hen in Zijn woede weggestuurd had, van mening was dat ze genoeg geleden hadden. "…dat zij uit de hand van de HEERE het dubbele ontvangen heeft voor al haar zonden" (Jesaja 40:2). Broeders, wij zijn helemaal niet gestraft, de straf op onze zonde is gedragen.

Onthoud dat zonde gestraft moet worden. Elke theologie die vergeving mogelijk maakt zonder straf negeert het karakter van God. God is liefde, maar Hij is ook rechtvaardig. Hij is zo rechtvaardig alsof Hij niet liefdevol was en Hij is ook zo liefdevol alsof Hij niet rechtvaardig was. Om een goed beeld van Gods karakter te krijgen moeten we al Zijn eigenschappen oneindig ontwikkeld zien. Gerechtigheid moet even oneindig erkend worden als genade. Dat is de stem die dondert in het midden van de rook en het vuur op de Sinaï – "De ziel die zondigt, zal sterven."

"De zonde moet gestraft worden," dat staat met vurige letters geschreven aan de voet van de eeuwige troon. En als de verdoemden in de hel dat lezen, wordt hun hoop verbrand tot as. De zonde moet gestraft worden, of God moet ophouden te bestaan. Het getuigenis van het Evangelie is

niet dat de straf verzacht of opgeheven wordt, of dat de gerechtigheid een zoethoudertje gekregen heeft om haar mond te sluiten.

De troost is veel zekerder en krachtiger. Christus heeft voor Zijn volk alle straf gedragen die zij verdienen en elke ziel waarvoor Christus stierf mag nu met uitbundige vreugde lezen: "De straf op uw ongerechtigheid is ten einde, o dochter van Sion!"

Ter overdenking: Christus riep het uit in de kwellende scheiding van Zijn Vader toen Hij voor onze zonden gestraft werd (Mattheüs 27:46), maar later riep Hij het uit van overwinning toen Zijn werk voltooid was (Johannes 19:30). Bewonder de profetie van Zijn kruisiging die begint met een kreet van pijn maar eindigt in de verkondiging van het voltooide werk (Psalm 22:1,31).

Preek 480, 16 november 1862

17 november

De brullende leeuw

Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. Bied weerstand aan hem, vast in het geloof. (1 Petrus 5:8–9)

Lees verder Lukas 4:1–13.

Daar komt Ezau, hongerig van de jacht; er staat een schotel moes gereed zodat hij in de verleiding komt om zijn eerstgeboorterecht te verkopen. Daar is Noach, blij om te ontsnappen aan zijn lange opsluiting in de ark, hij is vrolijk en er staat een wijnbeker gereed voor hem zodat hij kan drinken. Daar is Petrus, zijn geloof is laag maar zijn arrogantie is hoog; er is een meisje klaar om te zeggen: "U was toch ook bij Jezus van Nazareth?" Daar is Judas, en daar zijn dertig zilverstukken in de hand van de priester om hem te verleiden, en nadien is er voor hem een touw om zich aan op te hangen. Er is geen gebrek aan middelen! Als daar een Jona is, die naar Tarsis wil gaan in plaats van naar Nineve, dan ligt daar een schip klaar om hem mee te nemen.

Een van de grootste weldaden die God ons schenkt is dat Hij het niet toelaat dat onze neigingen en de mogelijkheden elkaar ontmoeten. Is het je nooit opgevallen dat je soms de neiging hebt tot een zonde maar dat er dan geen mogelijkheid toe is? En wanneer er een mogelijkheid toe is, dat je er geen neiging toe hebt? Het hoofddoel van Satan is om de lusten van de gelovigen en de verleidingen samen te brengen om hun ziel in een droge, verschroeide staat te brengen om vervolgens het lucifertje aan te strijken en hen in brand te zetten.

Hij is zo listig en sluw door al zijn eeuwenlange ervaringen, dat de mens, die slechts van gisteren is, nauwelijks tegen hem opgewassen is! Sleurt hij de wijze man niet mee? Zelfs Salomo van wie de wijsheid voortreffelijker was dan van enige andere mensenzoon. Heeft hij die koninklijke prediker niet als een hels slachtoffer aan zijn voeten gelegd? Heeft hij de sterke Simson niet neergeworpen, die duizenden Filistijnen kon doden, maar die de verleidingen van Delila niet kon weerstaan? Heeft hij ook niet de man naar Gods hart neergeworpen?

Ter overdenking: Wees dankbaar voor de verleidingwerende neigingen van de inwonende Heilige Geest (Galaten 5:17), maar pas op voor Satans kansgrijpende middelen (2 Korinthe 2:11; Galaten 6:1). Hij verliet Jezus met een reden (Lukas 4:13), namelijk om terug te komen (Lukas 22:3–6).

Preek 419, 17 november 1861

18 november

De laatste vijand vernietigd

De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. (1 Korinthe 15:26)
Lees verder Romeinen 8:35–39.

Goed leven is de manier om goed te sterven. De dood is niet onze eerste vijand maar de laatste. Laten we op volgorde tegen onze tegenstanders vechten en ze elk op hun beurt overwinnen. Vechten en

overwinnen, hopend dat Hij Die altijd bij ons is geweest en zelfs nu met ons is, ook met ons zal zijn tot het einde. Let op, lieve vrienden – hierin ligt de smaak van de gedachte – het is onze laatste vijand.

Stel je de dappere soldaten voor bij de slag bij Waterloo. Veel lange en vermoeiende uren hadden ze oog in oog gestaan met de vijand. De strijd had al zo lang geduurd en was zo vaak weer opgelaaid dat het leek dat ze tegen een stroom van legers vochten, dat ze tientallen strijden gestreden hadden. Keer op keer waren ze blijven staan als muren van steen. Stel je dan voor dat de commandant kan aankondigen dat ze nog maar één aanval van de vijand moeten verduren.

Hoe blijmoedig staan ze dan in het gelid! Hoe dapper worden de carrés dan gevormd! Hoe stevig staan hun voeten dan op de grond! Ze zeggen: "Laten we vaststaan als een muur van steen, laat niemand ook maar even terugdeinzen want dit is het laatste wat de vijand kan doen. Hij zal het moeilijk maken, maar hij zal snel niet meer in staat zijn om iets te doen en het veld overlaten aan ons."

De laatste vijand! Soldaten van Christus, wekken deze woorden je niet op? Wees moedig, Christen, moedig. Hierna zal het tij keren. Het is de hoogste golf die je nu overspoelt. Wees moedig, mens, de nacht eindigt. Je hebt het donkerste uur bereikt, de morgenster daagt al! Nu je sterft, begin je te leven. De laatste vijand is overwonnen. Komen de tranen niet in je ogen als je denkt aan het doorstaan van je laatste verleiding? We geven er weinig om wie de vijand is, als hij maar overwonnen wordt en als hij maar de laatste is.

Ter overdenking: Christus' veteranen waren kalm wanneer ze zich voorbereidden om te strijden tegen de laatste vijand (2 Timotheüs 4:6–8; 2 Petrus 1:12–15). "God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus" (1 Korinthe 15:57). Hebben wij dezelfde houding tegenover onze dood?

Preek 721, 18 november 1866

19 november

Ben je klaar om te sterven?

Hoe zult u de verheffing van de Jordaan doorstaan? (Jeremia 12:5, EV)
Lees verder 2 Korinthe 5:1–10.

Als je in Christus bent, "Hoe zult u de verheffing van de Jordaan doorstaan?" Je zult het doorstaan als een man die na lange dagen lopen eindelijk zijn huis ziet. Je zult in je handen klappen. Je zult bij het volgende kilometerpaaltje gaan zitten met tranen in je ogen, het zweet van je gezicht vegen en zeggen: "Het is goed, het is voorbij. O, hoe heerlijk is het om de nok van mijn dak en de plaats waar mijn beste vrienden en familie wonen te zien. Ik zal snel thuis zijn, thuis en voor altijd bij de Heere."

Hoe zul jij het doorstaan? We doorstaan het als een soldaat die de strijd gestreden heeft, hij legt zijn wapenrusting af en strekt zich uit om te rusten. De strijd is voorbij. Hij vergeet zijn wonden en ziet op de heerlijkheid van de overwinning en de beloning die volgt. Zo zullen wij het doen. We zullen de wonden en onze kleren die met bloed bevlekt zijn gaan vergeten en we zullen denken aan "de onverwelkbare krans van de heerlijkheid" (1 Petrus 5:4).

Hoe zul jij de verheffing van de Jordaan doorstaan? We zullen het doorstaan als iemand die vertrekt naar een ver land. Hij kijkt terug op hen die hij achterlaat en zwaait met zijn zakdoek zolang ze nog te zien zijn, maar ze zijn snel verdwenen. En wij zullen onze dierbaren vaarwel zeggen, zij zullen tranen hebben maar wij hebben vreugde want we gaan naar de eilanden van de gezegenden. We gaan naar het land van het hiernamaals, het huis van de heiligen om voor altijd bij God te wonen. Wie zal er huilen als hij zo'n reis begint en zo'n gezegende zee opgaat?

Wat zullen wij doen als we in de verheffing van de Jordaan komen? Lieve vrienden, we zullen door de sluier gaan zien en eeuwig gaan genieten van het paradijs van de gezegenden.

Ter overdenking: Vanuit onze natuur zien we de dood in een negatief licht, maar Christus' dood maakt het verschil voor de gelovige (Hebreeën 2:14–15). De Christen kan een positieve houding aannemen en woorden gebruiken als "overwinnaars" (Romeinen 8:37), "wonen bij de

Heere" (2 Korinthe 5:8), "winst... verreweg het beste" (Filippenzen 1:21,23), "zalig" en "rusten" (Openbaring 14:13).

Preek 635, 19 november (onbekende datum)

20 november

De rook van hun pijniging

En Abraham stond 's morgens vroeg op... Hij keek uit over Sodom en Gomorra... En zie, hij zag dat er rook van dat land opsteeg, zoals de rook van een oven. (Genesis 19:27–28)
Lees verder Judas 5–18.

De zekerheid dat God rechtvaardig is, zelfs in Zijn grimmigheid, moet altijd gekoesterd worden. De Rechter van hemel en aarde kan niets anders doen dan recht. Hoewel Hij verschrikkelijk en vreselijk is in Zijn woede, als een verterend vuur, is Hij toch onze God, voor eeuwig en altijd, vol goedheid en waarheid.

Er is tegenwoordig een diepgeworteld ongeloof onder de Christenen over de eeuwigheid van de komende straf. Het wordt vaak niet uitgesproken maar gefluisterd. Het neemt vaak de vorm aan van een geest met een welwillend verlangen dat deze leer weerlegd wordt. Ik ben bang dat de grond hiervan uiteindelijk opstand is tegen de gevreesde soevereiniteit van God. Er is een vermoeden dat zonde uiteindelijk niet zo slecht is als we dachten. Er is een verontschuldiging, of een stille wens om zich voor de zondaren te verontschuldigen. De zondaren worden eerder gezien als voorwerpen van medelijden dan als voorwerpen van verontwaardiging die de welverdiende straf verdienen die ze moedwillig over zich halen.

Ik ben bang dat het de oude natuur is die zich met de misleidende kleding van mildheid bekleedt. Het gevolg is dat we een feit dat even waar is als het geluk van de gelovigen oneerlijk behandelen. Als je de grond schudt waarop de eeuwigheid van de hel rust, dan schud je ook de eeuwigheid van de hemel. "En dezen zullen gaan in de eeuwige (everlasting) straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige (eternal) leven" (Mattheüs 25:46). Er staan

daar twee keer precies dezelfde woorden. Wij (in het Engels) hebben het wat sterker vertaald maar de woorden staan voor hetzelfde. En als de ene niet eeuwig is, dan is de andere het ook niet.

Broeders, dit is vreselijk. Wie kan de bestemde plaats van de goddelozen overdenken zonder te huiveren?

Ter overdenking: "Eeuwig" klinkt heerlijk wanneer het toegepast wordt op de hemel, maar verschrikkelijk wanneer het toegepast wordt op de hel. Als de duivelen geloven en huiveren wanneer ze aan God denken (Jakobus 2:19) dan moeten ook wij huiveren en ervoor zorgen dat we vertrouwen op Christus als we nadenken over het lijden van de ongelovigen dat nooit zal eindigen (Markus 9:48; 2 Thessalonicenzen 1:9; Openbaring 14:11).

Preek 602, 20 november 1864

21 november

Bezorgd om je familie

Toen zeiden die mannen tegen Lot: Wie hebt u hier verder nog? Een schoonzoon, uw zonen, of uw dochters: breng allen die u in de stad hebt, uit deze plaats naar buiten. (Genesis 19:12)

Lees verder Romeinen 9:1–5 en 10:1–4.

Als je je geen zorgen maakt om de zielen van anderen dan ken je de waarde van je eigen ziel niet. Gods volk is een volk met een zacht hart. Net als hun Verlosser kunnen ze Jeruzalem niet zien zonder over haar te huilen. Ze kunnen niet met voldoening toekijken als ook maar iemand vernietigd wordt. Nog minder kunnen ze zorgeloos zijn over de toestand van hun eigen kinderen waarmee ze verenigd zijn door een bloedband. We houden van de zielen van mensen. Met Doddridge durven we het voor God te zeggen: "Mijn binnenste dorst naar de stervende mensen."

Ik plaats je dichter bij de duivel dan bij een heilige wanneer je onderweg naar het gezicht van je vriend of kind kunt kijken en nooit voor hem bidt of een middel gebruikt voor zijn verandering, terwijl je weet dat hij

zich op een neerwaartse weg bevindt. Moge God geven dat geen leerstellig geloof ooit de melk van menselijke vriendelijkheid in onze ziel zal opdrogen! Leerstukken van de genade, zoals de verkiezing en de krachtdadige verlossing, zullen dat zeker niet doen. Dwaling zal verstenen maar de waarheid smelt. Mogen we voelen dat een leerstuk niet Bijbels is als het niet in overeenstemming is met een oprechte liefde voor de mensen.

De waarheid moet in overeenstemming zijn met het karakter van de Auteur. En Hij die de reddende waarheid heeft geopenbaard is de God van liefde. Hij is de liefde zelf. Dat wat mensen natuurlijk en rechtmatig tot liefdeloosheid leidt kan niet waar zijn! Mogen we zulke ouders, zulke broers, zulke zussen, zulke kinderen zijn dat het de eerste zorg van onze geest is dat onze kinderen, onze ouders, onze man, onze vrouw of onze broers en zussen met ons zullen delen in de dingen van God!

Ter overdenking: De beste menselijke liefde kan ernaar verlangen te sterven in de plaats van anderen (Exodus 32:32; 2 Samuël 18:33; Romeinen 9:3), maar het is die gedachte die telt. Ben je echt bezorgd om anderen (Romeinen 9:1–2; Filippenzen 3:18–19)? De beste manier om dat te tonen is door voor hen te bidden (Romeinen 10:1) en hen te wijzen op de Verlosser Die stierf in de plaats van anderen (1 Petrus 2:24).

Preek 601, 21 november (gepreekt op 20 november 1864)

22 november

Wacht op Zijn tijd

Wees niet bevreesd, sta stil, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! (Exodus 14:13, EV)
Lees verder Psalm 37:1–9.

Hoe moeten we stilstaan, lieve vrienden? Het betekent onder andere zeker dat we een tijdje moeten wachten. Tijd is kostbaar maar er zijn momenten dat we de tijd het beste kunnen laten gaan. De tijd vliegt maar dat is geen reden om altijd mee te vliegen. Elke ervaren man weet dat hij op drukke momenten een grote fout kan maken die hij zijn

leven lang niet op kan lossen. Als ik doorga zonder te wachten om de weg te vragen zal ik in mijn ondergang eindigen.

Veel mensen die het druk hebben met zichzelf hadden beter op hun Heere kunnen wachten. Gebed is nooit een verspilling van tijd. Iemand die er in vliegende vaart vandoor wil gaan, had beter even kunnen wachten tot hij goed in het zadel zat anders glijdt hij uit het zadel.

Iemand die God verheerlijkt door stil te staan, doet het beter dan iemand die ijverig zichzelf dient. Wacht dan dus even. Wacht in gebed, hoe dan ook. Roep de Heere aan en leg de zaak voor Hem neer. Vertel Hem je moeilijkheden en pleit op Zijn belofte om te helpen.

Laat Hem je onwankelbare vertrouwen in Hem zien. Wacht in geloof. Want je beledigt de Heere wanneer je wacht zonder te geloven of te vertrouwen. Geloof dat Hij zal komen op het juiste tijdstip, ook al laat Hij je tot middernacht wachten. Het uitzicht zal komen en Hij zal je niet langer laten wachten. Wacht in stil geduld. Mopper niet omdat je verdrukking lijdt maar verheerlijk God daarvoor.

Mopper nooit op de ondergeschikte oorzaak, zoals de kinderen van Israël mopperden tegen Mozes. Verlang er nooit naar weer terug te gaan naar de wereld maar aanvaard het zoals het is. Leg het zoals het is eenvoudig en met je hele hart, zonder eigenzinnigheid, in de handen van je Verbondsgod.

Ter overdenking: Er is een tijd om je te haasten en er is een tijd om te vertragen (Jakobus 1:19). De Christen moet actief zijn maar geen activist. De Christen moet groeien in het geloof maar zich niet vooruit haasten (Spreuken 21:5). “Waarom zou ik verder nog op de HEERE wachten?” (2 Koningen 6:33) is de taal van het ongeloof. “Wie gelooft, zal zich niet weghaasten” (Jesaja 28:16). Laat jouw drukke agenda het toe om stil te zijn en te weten dat de Heere God is (Psalm 46:11)?

Preek 541, 22 november 1863

23 november

Leven met een gezin

Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd beperkt is. Laten zij die vrouwen hebben voortaan zijn alsof ze die niet hebben, en zij die huilen, alsof zij niet huilen, en zij die blij zijn, alsof zij niet blij zijn, en zij die kopen, alsof zij niet bezitten, en zij die van deze wereld gebruikmaken, alsof zij die niet gebruiken. Immers, de gedaante van deze wereld gaat voorbij.
(1 Korinthe 7:29–31)
Lees verder Mattheüs 19:3–12.

Wanneer de apostel zegt: "Laten zij die vrouwen hebben voortaan zijn alsof ze die niet hebben," leert hij niet dat we het huwelijk moeten verachten. Hij leert ons dat we de hemel er niet in moeten zoeken, dat we ons niet moeten laten hinderen door het huwelijk om de Heere te dienen.

Men neemt aan dat een man zonder vrouw en kinderen bepaalde dingen kan doen – de dingen die een man met vrouw en kinderen ook moet doen. Er wordt verondersteld dat een man zonder een vrouw zijn tijd voor de zaak van de Heere kan geven. De man met een vrouw moet datzelfde doen, dat zal niet moeilijk voor hem zijn als God hem gezegend heeft met een vrouw die op de tweede plaats wil komen na zijn heilige inspanningen.

Er wordt verondersteld dat een man zonder een vrouw geen zorgen heeft. De man met een vrouw moet zich ook geen zorgen maken want hij moet al zijn zorgen op Hem werpen Die voor hem zorgt. "Maar als iemand de zijnen en vooral zijn huisgenoten niet verzorgt, heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige" (1 Timotheüs 5:8). Toch zegt de apostel in het vers dat op onze tekst volgt: "Ik wil dat u zonder zorgen bent" (1 Korinthe 7:32), want we moeten uit het geloof leren leven.

De man met het grote gezin en veel dingen die zijn gedachten bezighouden, moet toch door het onderwijs van de Heilige Geest zo rustig en comfortabel leven alsof hij dat grote gezin niet had, afhankelijk en rustend met eenvoudig geloof op de voorzienigheid en goedheid van God. Verder neemt men aan dat een ongetrouwde man makkelijker zal sterven want er zal geen verdriet zijn om zijn geliefde gezin achter te laten. De man met een vrouw en kinderen moet dat, door het geloof, net zo makkelijk vinden

want Gods belofte luidt: “Laat uw wezen achter, Ík zal hen in het leven behouden, en laten uw weduwen op Mij vertrouwen” (Jeremia 49:11).

Ter overdenking: “Ik heb een vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen” (Lukas 14:20) is niet het excuus dat je God geeft. Een godvrezende vrouw kan je wereldse zorgen verminderen (Spreuken 31:10–11,25) en je ondersteunen in het werk van de Heere (Handelingen 18:2,26; Romeinen 16:3–4; 1 Korinthe 9:5).

Preek 481, 23 november 1862

24 november

Een rustdag is genade

Er kwamen roofvogels op de kadavers af, maar Abram joeg die weg.
(Genesis 15:11)
Lees verder Jesaja 58:13–14.

Ik ben niet onder de wet, daarom houd ik deze dag. Niet de zevende dag maar de eerste dag van de week, de dag waarop mijn Verlosser opstond uit de dood. Ik houd die niet uit wet maar uit genade. Ik houd die niet als slaafse verplichting, niet als een dag waarop ik gebonden en tegen mijn wil op allerlei manieren beperkt wordt maar als een dag waarop ik met heilig plezier God mag dienen en Hem voor Zijn troon mag aanbidden.

De sabbat is voor de Joden een taak. De dag van de Heere van de Christen, de eerste dag van de week, is voor hem een vreugde, een dag van rust, vrede en dankzegging. En als jij, Christen, ernstig alle afleiding verdrijft zodat je op die dag goed kunt rusten zal dat goed zijn voor je lichaam en je ziel. Het zal mentaal en geestelijk goed zijn en het zal tijdelijk en eeuwig goed zijn.

Laat me je een tweede reden geven. Je zult merken dat je je werk de andere dagen van de week veel beter zult doen wanneer je goed rust kunt nemen door alle kwade gedachten weg te doen door God te aanbidden. Als je een slechte zondag hebt gehad, zul je ook een slechte week hebben. Maar als je een goede dag gerust hebt, zal je ziel het de hele week goed hebben.

Niet dat je die week geen problemen zult hebben, dat zou niet goed voor je zijn maar je bent die week nooit zonder genade. Ook zul je maandag niet zonder vrede zijn als je op zondag vrede hebt gehad.

De oude Puriteinen noemden de eerste dag van de week marktdag. "Dit is onze marktdag en als we vandaag maar een beetje winst maken zullen we het de andere dagen mager hebben. Maar als onze mand goed volgeladen wordt, hebben we reden om te zeggen: 'Mijn ziel is als met vet en overvloed verzadigd geworden en laat mijn mond roemen met vrolijk zingende lippen'" (Psalm 63:6, EV). Je zult merken dat je vrede die week als een rivier zal zijn en je gerechtigheid als de golven van de zee.

Ter overdenking: De dag van de Heere is de dag van de week waarop Christenen zich vrij moeten voelen om te doen wat ze het liefst willen. Wat wil een geestelijk persoon echt doen (Psalm 27:4; 84:2–10)? Jaag jij net als Abram alles weg wat je aanbidding van God in de weg staat? Jezus deed dat ook (Johannes 2:13–17).

Preek 420, 24 november 1861

25 november

Vader of Rechter

Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd dat Ik het ben. Als u dan Mij zoekt, laat dezen weggaan. Dit zei Hij opdat het woord vervuld zou worden dat Hij gesproken had: Uit hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren laten gaan. (Johannes 18:8–9)

Lees verder Hebreeën 12:5–11.

Wanneer er verdrukking, ellende of tegenspoed in je leven is, denk dan niet dat God je straft voor je zonden want niet één kind van God kan gestraft worden voor de zonde. Begrijp me niet verkeerd. Een mens wordt eerst voor God gebracht als een misdadiger voor de rechter. Jij en ik hebben daar gestaan. Door Christus' bloed en gerechtigheid zijn wij vrijgesproken voor God de Rechter. Het is voor de

wet onmogelijk om zelfs maar het gewicht van een veer op ons te leggen want we zijn volmaakt vrijgesproken.

Van alle pijn en lijden dat een Christen moet doorstaan wordt er zelfs geen onsje toegebracht als straf. God kan niemand straffen die vergeven is en opgenomen in Gods gezin. Als hij als een kind zijn vader beledigt door tegen zijn wil in te gaan dan wordt hij daarvoor gekastijd. Iedereen kan het verschil zien tussen de kastijding van een vader en de bestraffing van een rechter. Als je kind zou stelen zou je er niet over nadenken om dat kind te straffen als een rechter. Die zou hem een gevangenisstraf opleggen omdat hij de wet gebroken had. Maar jij kastijdt je kind zelf. Niet om de wet te wreken maar voor het welzijn van het kind zodat hij het verkeerde niet opnieuw doet.

Zo kastijdt onze hemelse Vader Zijn volk met de staf van het verbond maar Hij straft ze nooit met het zwaard van de wraak. Er is een verschil tussen kastijding en straffen. Straffen komt van een rechter. Christus heeft al die straf gedragen zodat de zielen die in Hem geloven niet gestraft kunnen worden. Maar wij kunnen gekastijd worden als gevolg van de liefde van de Vader en niet als het gevolg van de woede van een rechter. Zulke kastijding hebben we gevoeld en we hebben reden om God daarvoor te danken.

Ter overdenking: Als God onze Vader wordt, zal Hij soms oordelen dat we gedisciplineerd moeten worden (Hebreeën 12:6–7). Als Hij onze Rechter blijft, zal Hij ons op een dag voor eeuwig veroordelen. Geloof in Christus is de enige manier om een Vader te hebben in de hemel in plaats van een Rechter (Johannes 5:24).

Preek 722, 25 november 1866

26 november

Troost in het vuur

Hij antwoordde en zei: "Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op de Zoon van God." (Daniël 3:25, EV)

Lees verder Handelingen 13:33–52.

Ik durf te zeggen dat Luther, net als andere mannen, respect had voor zijn eigen karakter en dat hij enige eerbied had voor de publieke opinie. Ik durf te zeggen dat hij bereid was om het gedachtegoed en het gezag van zijn tijd, die beide hun oorsprong vinden in het oude systeem van Rome, te eerbiedigen. Maar op een gegeven moment deed de paus deze Duitse onruststoker in de ban. Het is goed voor Luther. Voortaan hoeft hij niet meer over vrede te denken of te dromen. Zijn banden zijn nu gebroken.

Hij verbrandt de pauselijke bul en buldert het uit: "De paus van Rome doet Maarten Luther in de ban, en ik, Maarten Luther, doe de paus van Rome in de ban. De wereld haat me maar dat is wederzijds, want ik waardeer haar zoals zij mij waardeert. Het is een verbeten strijd."

Deze man was nooit vrij totdat de wereld zich tegen hem keerde. Het is heerlijk om de verdrukking van zoveel minachting te ondergaan. De ziel wordt gehard door het vaste besef dat het goede niets van zijn waarde verliest doordat zijn vriend veracht wordt. Je vraagt: "Waarom word ik zo behandeld om een verklaring van de waarheid? Ik was geneigd om te zwichten en tot een overeenstemming te komen maar na dit zal dat nooit gebeuren! Je hebt onze band verbroken."

Als de mens het slechtste gedaan heeft, zoals Nebukadnezar, dan konden Sadrach, Mesach en Abed-Nego zeggen: "Wat kan hij nog meer doen? Hij heeft ons in een vurige oven gegooid en hem zeven keer heter gestookt, hij heeft het ergste gedaan, waarvoor zouden wij nog vrezen?"

Wanneer de vervolging woedt, is het wonderlijk wat voor een vrijheid dat geeft voor een kind van God. Denk aan Luther, Knox, Calvijn, Wycliffe, Bradford, Latimer en veel anderen! Na God hebben deze mensen hun vrijheid om te spreken en hun vrijheid van geweten te danken aan het feit dat de wereld hen verstoten had van elke hoop op werelds voordeel, daardoor zijn haar banden gebroken.

Ter overdenking: Denk aan de toenemende vrijmoedigheid van een man terwijl hij om Christus' wil verstoten werd door de Farizeeën (Johannes 9:24–38). Eén plus God is altijd een meerderheid.

Preek 662, 26 november 1865

27 november

Een stem uit de hemel

En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. (Openbaring 11:12)
Lees verder Johannes 13:36–14:3.

"Kom hier omhoog." De Vader lijkt dit tegen elk aangenomen kind te zeggen. Wij zeggen: "Onze Vader die in de hemelen zijt." Het Vaderhart wil Zijn kinderen dichtbij Zich en Zijn liefde roept ons elke dag teder: "Kom hier omhoog." Jouw Vader en mijn Vader zal nooit tevreden zijn totdat al Zijn kinderen boven zijn in de vele woningen. En Jezus fluistert dat ook in jouw oor.

Luister! Hoor je het Hem niet zeggen? "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld" (Johannes 17:24). Jezus roept je naar de hemel, gelovige. Hecht je niet te vast aan de dingen van de aarde.

Hij die alleen maar een kamer huurt in een herberg moet niet leven alsof hij thuis is. Zorg dat je tent snel afgebroken kan worden. Wees altijd bereid het anker te lichten, de zee over te steken en een betere haven te vinden. Want zolang Jezus roept hebben we hier geen blijvende stad. Een echte vrouw heeft geen rust dan in het huis van haar echtgenoot. Haar thuis is waar haar echtgenoot is, een thuis dat haar ziel elke dag aantrekt.

Jezus, zeg ik, nodigt ons uit in de hemel. Hij kan niet helemaal tevreden zijn totdat Hij Zijn lichaam, de Kerk, in de heerlijkheid van haar Hoofd heeft gebracht. Hij is niet tevreden totdat Hij Zijn uitverkoren bruid naar het bruiloftsfeest van haar Heer heeft geleid.

Naast de wensen van de Vader en de Zoon lijkt het dat iedereen die ons al is voorgegaan over de kantelen van de hemel leunt en roept: "Wees moedig, broeders! De eeuwige heerlijkheid wacht op je. Worstel je erdoorheen, weersta de stroom, blijf staan in de golven en kom hier omhoog! Zonder jou kunnen we niet volmaakt gemaakt worden: er is geen volmaakte Kerk in de hemel totdat alle uitverkoren heiligen daar zijn, kom daarom hier omhoog!"

Ter overdenking: God roept ons eerst hier op aarde tot Hem (Mattheüs 11:28) en daarna roept Hij ons naar de hemel. Ook anderen roepen ons (Openbaring 22:17). Als wij op aarde tot Christus gekomen zijn, moeten we Hem roepen om uit de hemel te komen (Openbaring 22:20) en ons tot Zich te nemen, als Zijn volk, voor Hemzelf (Johannes 14:3).

Preek 488, 27 november (gepreekt op 23 november 1862)

28 november

Machtig om te bewaren

Aan Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren, en u smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde, de alleenwijze God, onze Zaligmaker, zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, nu en in alle eeuwigheid. Amen. (Judas 24–25)

Lees verder Psalm 56:1–13.

Hier en daar ligt er een vijand in de hinderlaag. Hij komt naar buiten wanneer wij hem het minst verwachten. Hij probeert ons te laten struikelen of in de afgrond te werpen. Ik ga ervan uit dat je nooit iemand in een afgrond hebt zien vallen. Sommigen van jullie zullen gek genoeg zijn geweest om naar een man te gaan kijken die over een koord loopt. Je bent dan schuldig aan moord, geloof ik. Want als de man zichzelf niet doodt, heb je hem toch aangemoedigd die positie in te nemen waar hij zichzelf waarschijnlijk zal doden.

Maar als je weleens een man van een afgrond hebt zien vallen, dan moet je haar zeker overeind hebben gestaan en dan moet je zeker kippenvel

hebben gekregen toen je de arme man naar beneden zag vallen om nooit meer levend op te staan. Zeker, toen je wegrende van de plek waar je stond, weg van de rand van de afgrond, riep je: "O, gezegend de God Die me staande hield, Die mijn voeten voor struikelen bewaarde." Wat zou je schrikken als je daar stond en iemand zag vallen en hetzelfde monster dat hem voorovergeduwd had kwam om ook jou in de afgrond te werpen. Zeker als je jezelf zo zwak als water voelde en zo'n gigantische demon niet kon weerstaan.

Dat is nu net jouw geval. Je kunt de Satan niet weerstaan. Zelfs je eigen vlees is in staat om je geest te beheersen. Een klein dienstmeisje liet Petrus zijn Meester verloochenen. Een klein dienstmeisje kan de sterksten onder ons soms doen beven. O, als je bewaard wordt ondanks zulke machtige vijanden die staan te wachten om ons te vernietigen, dan heb je een grote reden om de lof te zingen van "Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren" (Judas 24–25).

Ter overdenking: God heeft de macht om Zijn volk staande te houden (Romeinen 14:4) en Hij toont die macht (Psalm 116:8) maar wij moeten dat feit niet misbruiken om onverantwoord te handelen, we moeten alle aanvaardbare voorzorgsmaatregelen treffen (1 Korinthe 10:12; Hebreeën 4:11).

Preek 634, 28 november (onbekende datum)

29 november

Paulus' mantel en boeken

Breng, wanneer u komt, de reismantel mee die ik in Troas bij Karpus achtergelaten heb, en de boeken, vooral de perkamenten.
(2 Timotheüs 4:13)
Lees verder Prediker 12:9–12.

Iemand die op de preekstoel klimt en beweert dat hij de tekst ter plekke uit zal leggen en vervolgens een hoop onzin zegt, wordt door veel mensen verafgood. Als hij spreekt zonder voorbereiding, of net doet alsof,

en nooit een schotel "hersenen van dode mensen" opdient, dan is hij voor hen pas een echte prediker.

Hoe worden zij door de apostel terechtgewezen! Hij is geïnspireerd en toch wil hij boeken. Hij preekt al minstens dertig jaar en toch wil hij boeken! Hij heeft de Heere gezien en toch wil hij boeken! Hij had grotere ervaring dan de meeste mensen en toch wil hij boeken! Hij was opgenomen in de derde hemel en hij had dingen gehoord die een mens niet kan uitspreken en toch wilde hij boeken!

De apostel zegt tegen Timotheüs, en zo ook tegen elke prediker: "Blijf lezen" (1 Timotheüs 4:13, EV). Hij die nooit leest zal nooit gelezen worden. Hij die nooit citeert zal nooit aangehaald worden. Hij die geen gebruik maakt van de hersenen van een ander bewijst dat hij die zelf niet heeft.

Broeders, wat waar is voor predikanten is waar voor alle mensen. Het is nodig dat je leest. Zie zoveel als je wilt af van lichte literatuur maar bestudeer zoveel mogelijk theologische werken, vooral van Puriteinse schrijvers, en Bijbelverklaringen. We zijn ervan overtuigd dat je je vrije tijd het beste kunt besteden door te lezen of te bidden. Je zult veel instructies krijgen uit die boeken die je uiteindelijk kunt gebruiken als een wapen in dienst van je Heere en Meester. Paulus roept: "Breng de boeken." Verenig je in die roep.

Ter overdenking: Welke Christelijke boeken staan er in je boekenkast? Gods Woord moet op de eerste plaats staan (2 Timotheüs 3:16–17), maar elke Christen zal er baat bij hebben als hij in ieder geval een concordantie, commentaren, een encyclopedie, een Bijbels woordenboek, een Christelijke theologie en een boek over de kerkgeschiedenis heeft. Vergeet niet dat, in tegenstelling tot de geïnspireerde schrijvers van de Bijbel, alle auteurs fouten maken (Jakobus 3:1–2). En als je boeken van een ander leent, vergeet dan niet dat daar Bijbelse principes voor zijn (Exodus 22:14; 2 Koningen 6:5; Psalm 37:21).

Preek 542, 29 november 1863

30 november

Wie is dit?

Wie is het die daar uit de woestijn komt? (Hooglied 3:6, EV)
Lees verder Handelingen 17:16–23.

"Wie is het die daar uit de woestijn komt?" Het uiterlijk wekt de aandacht van de toeschouwer, hij wordt nieuwsgierig en vraagt: "Wie is dit?" In de vroegste dagen van de Christelijke gemeente waren er mensen die zich heel erg verwonderden. En ook al noemden ze de wonderen op Pinksteren dronkenschap, toch waren ze allemaal "buiten zichzelf en raakten in verlegenheid, en de één zei tegen de ander: Wat wil dit toch zeggen?" (Handelingen 2:12).

Vele jaren later zei een heidense filosoof: "Wat is deze nieuwe kracht die de afgoden in stukken breekt, oude gewoonten verandert en zelfs de tronen onveilig maakt? Wat is dat?" Weer later, in de tijd van de Reformatie, waren er monniken met kappen, kardinalen met hun rode hoeden, bisschoppen, vorsten en keizers die zeiden: "Wat is dit? Wat voor vreemde leer is er aan het licht gekomen?"

In de tijd van de moderne reformatie, een eeuw geleden, toen God er vreugde in vond Zijn gemeente te doen herleven door Whitefield en zijn broeders waren er veel mensen die zeiden: "Wat is dit nieuwe enthousiasme, dit Methodisme? Waar komt het vandaan en welke kracht gebruiken ze?" Ongetwijfeld zal de onwetendheid van de mensen ontdekt worden en uitbreken in een verwonderde uitroep: "Wie is dit?" als God er weer vreugde in vindt om Zijn gemeente met macht tevoorschijn te halen en haar machtig te maken onder de mensenkinderen.

Geestelijke religie is vandaag de dag net zo'n nieuwtje als in de dagen dat de Griekse wijsgeren dat bespotten op de Areopagus. De ware gemeente van God is een vreemdeling en nog steeds een pelgrim. Een buitenlander in elk land. Een gespikkelde vogel. Een duif onder de raven en een lelie tussen de doornen.

Ter overdenking: De kerk zal geen waardige nieuwsgierigheid wekken tenzij de Heere Jezus Christus gepreekt wordt zoals Hij werkelijk is. Bid dat Christus ook in deze dagen naar waarheid gepreekt zal worden (Filippenzen 1:18) en dat mannen en vrouwen net zo zullen gaan vragen

als toen Hij op aarde was: “Wie is dit?” (Mattheüs 21:10; Lukas 5:21; 7:49; 9:9; 19:3).

Preek 482, 30 november 1862

1 december

Het is volbracht

Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest. (Johannes 19:30)
Lees verder Openbaring 14:6–13.

Toen Christus zei: “Het is volbracht,” hadden die woorden gevolgen in de hemel. Voorheen waren de heiligen als het ware gered op krediet. Ze kwamen in de hemel omdat God geloofde in Zijn Zoon Jezus . Als Christus Zijn werk niet volbracht had, hadden ze zeker hun stralende omgeving moeten verlaten om voor hun eigen zonden te lijden.

Ik zou de hemel weergeven, als mijn verbeelding dat toestaat, als op het punt om te wankelen als Christus Zijn werk niet volbracht had. De stenen zouden losgeraakt zijn. Hoe massief en kolossaal zijn bolwerken ook zijn, toch zouden ze vallen zoals aardse steden wankelen onder de trillingen van aardbevingen. Maar Christus zei: “Het is volbracht!” En de eed, het verbond en het bloed bevestigen de woonplaats van de verlosten. Dit maakt hun huizen veilig en eeuwig hun bezit. Dit zorgt ervoor dat hun voeten onwrikbaar op de rots staan.

Maar dit woord, “Het is volbracht!” had ook gevolgen in de donkere grotten en diepten van de hel. Satan beet op zijn ijzeren ketting van razernij, huilend riep hij: “Ik ben verslagen door de Man die ik dacht te overwinnen, mijn hoop is vergaan. Nooit zal er een uitverkorene in mijn gevangenhuis komen, nooit zal iemand die met bloed gekocht is te vinden zijn in mijn woonplaats.”

Verloren zielen treurden die dag want ze zeiden: “Het is volbracht! En als Christus zelf, de plaatsvervanger, het niet toegestaan werd om vrijuit te gaan tot Hij Zijn straf volbracht had, dan zullen wij nooit vrijkomen.” Het

was hun dubbele doodsklok want zeiden ze: "Pijn wacht ons! Het recht dat de Verlosser niet liet ontsnappen zal ook ons nooit vrijuit laten gaan. Het recht is klaar met Hem en daarom zal het nooit klaar zijn met ons."

Ter overdenking: Hemel en hel zijn de enige plaatsen waar het gezegd kan worden: "Het is begonnen dus het zal nooit eindigen" (Mattheüs 25:46; Lukas 16:26). Wij, die oorspronkelijk Gods vijanden zijn (Romeinen 5:10), kunnen alleen bevrijd worden uit de gevangenis van de hel door de volledige betaling van de straf op onze zonde – of we accepteren nu dat Christus volledig onze straf betaald heeft of we moeten de oneindige taak van het betalen van onze straf zelf op ons nemen (Mattheüs 5:25–26).

Preek 421, 1 december 1861

2 december

De wortel van bitterheid

Laat onder u geen wortel zijn die gal en alsem voortbrengt.
(Deuteronomium 29:18)
Lees verder 2 Petrus 2:4–9.

Vraag het maar aan Noach nu hij vanuit de ark naar buiten kijkt: Zorgt de zonde voor bitterheid? Als antwoord wijst hij naar de drijvende karkassen van ontelbare duizenden die stierven door de zonde. Vraag het maar aan Abraham: Zorgt de zonde voor bitterheid? Hij wijst naar de rook van Sodom en Gomorra, de steden die God verwoest heeft vanwege hun slechtheid. Vraag het aan Mozes, en hij zal je herinneren aan Korach, Dathan en Abiram die levend in de grond opgeslokt werden. Ga naar Paulus, en hij zal niet met zoete woordjes over de moderne misleiders praten die mensen laten geloven dat de zonde niet gestraft zal worden.

"Als iemand de wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op het woord van twee of drie getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God vertrapt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd

was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft?" (Hebreeën 10:28–29).

Luister naar Jakobus, Judas of Petrus, en je zult ze horen spreken over ketenen van duisternis en vlammend vuur. Hoor Johannes als hij schrijft over de toorn van God als een wijnpersbak waaruit het bloed stroomt tot het de tomen van de paarden raakt. Laat de Redder zelf tot je spreken. Hij roept het uit: "Deze zullen gaan in de eeuwige straf." Hij is de auteur van de woorden: "Waar de worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust zal worden." Hij is het die spreekt over de buitenste duisternis, waar er gejammer is en tandengeknars.

De Bijbel vertelt je niet – en o, dat je het mag horen als Gods eigen stem tot jou! – dat de zonde zal eindigen in genoegen en blijdschap, maar dat de toorn van God op je zal blijven als je je niet bekeert van je zonde. Dat de ziel die gezondigd heeft zal sterven. Dat Gods vloek op de slechten is, en dat een eeuwigdurende straf het deel is voor degene die geen verdriet heeft over zijn zonde en verhard is.

Ter overdenking: Een leven van vermaak en zonde, dat geen ruimte overlaat voor de Heere Jezus Christus, kan leuk lijken voor een tijdje, maar het zal allemaal eindigen in eeuwigdurende tranen (Prediker 11:8–9; Lukas 12:19–21; 16:19,25). De wijze houdt rekening met de eeuwigheid (Prediker 12:1; Hebreeën 11:24–26).

Preek 723, 2 december 1866

3 december

Rust in het bloed

Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. (1 Johannes 1:7)

Lees verder Johannes 12:20–36.

Sommigen sporen je aan om naar je kennis van de leer te kijken als een grond voor troost, maar ik smeek je, geliefde, kijk alleen naar het bloed! Anderen stellen je een bepaalde Christelijke ervaring voor en dringen erop aan dat dit het kanaal moet zijn van je troost, maar ik bid je, terwijl je zowel de leer als de ervaring waardeert, laat het gewicht van je ziel nergens anders op rusten dan op het kostbare bloed.

Sommigen leiden je tot een hoge mate van broederschap, volg hen, maar volg ze niet als ze je wegleiden van de eenvoudige positie van een zondaar die rust op het bloed. Er zijn er die je kunnen onderwijzen in de mystiek, ze willen dat je jezelf verheugt over het licht binnenin je, volg ze voor zover ze hun grond in Gods Woord hebben maar stap nooit af van de Rots der Eeuwen die de enige veilige grond is. Sommigen van mijn broeders preken graag over Christus in Zijn tweede komst – ik verheug me dat ze de waarheid preken over de verheerlijkte Christus, maar mijn geliefde, ik smeek je dat je je hoop niet vestigt op de verheerlijkte Christus, ook niet op de Christus Die komt maar op "Christus, de Gekruisigde" (1 Korinthe 1:23).

Vergeet niet dat in het wegnemen van de zonde het eerste niet de troon is maar het kruis. Niet de heersende Verlosser maar de bloedende Verlosser. Niet de Koning in Zijn heerlijkheid maar de Heiland in Zijn schande. Maak je geen zorgen over het bestuderen van de cijfers van profetieën wanneer je belast bent met de zonde maar zoek je belangrijkste en beste troost in het bloed van Jezus Christus dat "reinigt van alle zonde." Dat is de poolster van je verlossing, let daar op en je zult de haven van vrede bereiken.

Ter overdenking: Er verrijzen zegeningen uit ons rusten op "niets anders dan het bloed van Jezus." Eeuwig leven (Johannes 6:54), verzoening (Romeinen 3:25), rechtvaardiging (Romeinen 5:9), verlossing en vergeving (Efeze 1:7; Kolossenzen 1:14), vrede (Kolossenzen 1:20), toegang (Hebreeën 10:19) en reiniging (1 Johannes 1:7; Openbaring 1:5). Waarom

zouden we op iets anders vertrouwen?

Preek 663, 3 december 1865

4 december

Je eindbestemming

Want Hij zegt: In de tijd van het welbehagen heb Ik U verhoord, en op de dag van het heil heb Ik U geholpen. Zie, nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil! (2 Korinthe 6:2)
Lees verder Mattheüs 7:13–14.

Toen de eerste sneltreinen in Schotland kwamen, werd er op een morgen een lange dunne man op het station gezien. Op zijn wang had hij een zweer. De dragers stelden hem een aantal vragen over zijn bagage. Nadat hij door verschillende mensen ondervraagd was, kwam er nog een ander naar hem toe die vroeg: "Waar gaat u heen, meneer?" Driftig en in grote haast antwoordde hij: "Naar de hel!"

Een dienaar van Christus liep op dat moment voorbij en hoorde het antwoord. Hij probeerde in dezelfde wagon te komen, dat lukte. Deze lange dunne man sprak vrij met anderen over gewone onderwerpen en de dienaar dacht: "Ik wil met hem praten als dat kan." Zo nam hij deel aan het gesprek tot ze uitstapten bij een station om even wat te eten. Daar nam hij van de gelegenheid gebruik en zei tegen de man: "Wanneer verwacht je het eindpunt van je reis bereikt te hebben?" "O," zei hij, "ik moet nog langs die en die stad, dan vannacht met de boot en ik hoop morgenmiddag om twaalf uur mijn eindbestemming te bereiken." De man zei: "Ik denk dat je de vraag verkeerd begrepen hebt. Je zei tegen de drager dat je naar een heel andere plaats ging." "O ja," zei de lange dunne man, "ik herinner me dat ik dat zei, maar ik ben soms erg gehaast."

De andere man zei tegen hem: "Was het waar? Ga je naar de hel? Zo ja, wanneer denk je daar te komen?" En hij begon tegen hem te praten over die ziekte die zo duidelijk zichtbaar was op zijn wang. Hij waarschuwde hem dat hij zeker zijn vreselijke eindbestemming zou bereiken als hij geen

andere weg zocht en naar Christus vluchtte. Hij zou zijn enige toevlucht zijn. Ook deze morgen zijn er mensen die we, als we hun bestemming moesten noemen, "naar de hel" zouden moeten opschrijven.

Ter overdenking: Waar ga jij heen? Er is een weg naar de dood en het verderf (Spreuken 14:12; Mattheüs 7:13). Om die weg te vervolgen hoeven we alleen maar de enige weg tot het leven te verwaarlozen en te verwerpen. Die weg is Jezus Christus (Johannes 14:6).

Preek 603, 4 december 1864

5 december

Tuinieren

Maar Hij antwoordde en zei: Elke plant die Mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgetrokken worden. (Mattheüs 15:13)
Lees verder Johannes 6:52–71.

We hebben vaak een aantal goede en toegewijde maar erg zwakke luisteraars. Ze zijn altijd bang dat we andere luisteraars voor het hoofd stoten. Daarom denken ze vaak – als de waarheid op een duidelijke en scherpe manier uitgesproken wordt en het lijkt dat het dichtbij het geweten komt – dat iets niet gezegd moest worden omdat iemand er aanstoot aan nam. Echt waar, mijn broeders, we wachten niet lang om dit te beantwoorden.

Als we nooit aanstoot gaven, zou dat bewijzen dat we het Evangelie niet preken. Zij die mensen willen behagen zullen het iets heel anders vinden om God te behagen. Denk je dat de mensen houden van degenen die hen trouw bestraffen? Als je het hart van een zondaar laat kreunen en zijn geweten wakker maakt, denk je dat hij je zou vleien en je ervoor bedanken? Niet echt. Toch moet dit een doel zijn van onze bediening. Niet om aanstoot te geven maar om de mensen te beproeven zodat ze aanstoot nemen aan zichzelf, zodat hun hart blootgesteld wordt aan zelfonderzoek. Hun ergernis zal onthullen wie ze zijn.

Een dienaar die nooit ontwortelt zal nooit water geven. Een dienaar die nooit afbreekt zal nooit opbouwen. Hij die niet weet hoe je de planten die God niet geplant heeft uittrekt, weet nauwelijks hoe hij in Gods wijngaard moet werken. Onze bediening moet zowel een dodende als een genezende zijn – een bediening die valse hoop doodt, elk verkeerd vertrouwen bederft en elke dwaze hoop uittrekt terwijl het tegelijkertijd het zwakste beginsel van echte hoop sterkt en de zwakste van de oprechte volgers van Christus bemoedigt en probeert te troosten.

Ter overdenking: De afgelopen dagen waren de overdenkingen geconcentreerd rond de ernstige zaken van het eeuwige leven en de dood. Heb je er aanstoot aan genomen? Terwijl de Christen onnodig aanstoot geven moet vermijden (Mattheüs 17:27; 1 Korinthe 10:32), gaf de Heere Jezus Christus anderen aanstoot als dat nodig was (Mattheüs 13:57; 15:12; Johannes 6:61). Christenen hoeven zich niet te schamen als anderen zich stoten aan Christus (1 Petrus 2:8) en Zijn kruis (Galaten 5:11).

Preek 423, 5 december (gepreekt op 8 december 1861)

6 december

Eens een vloek, nu een zegen

Het zal gebeuren, zoals u, huis van Juda en huis van Israël, een vloek onder de heidenvolken geweest bent, zo zal Ik u verlossen en zult u een zegen worden. Wees niet bevreesd, grijp moed. (Zacharia 8:13)
Lees verder Romeinen 11:13–24.

De Joden in de Middeleeuwen werden geminacht en wreed behandeld. Er was geen medelijden of aandacht voor hen. Hoe zijn de zonen van Jakob niet afgeperst, gestraft, gevangengezet en gemarteld door mensen die zeggen dat ze de Messias volgen?

Het is waarschijnlijk het grootste van alle wonderen vandaag dat er een Jood op deze aarde is die Christen is, want hoe ze behandeld zijn door zogenaamde Christenen is genoeg om ze de naam van Jezus te laten haten. Het was niet alleen gemeen, maar duivels. De duivels in de hel kunnen

niet wreder zijn tegen hun slachtoffers dan de mensen die zeggen dat ze Christen zijn en wreed zijn tegen de zonen van Abraham.

Ze zijn inderdaad een vloek geweest. Onder alle volken zijn ze uitgefloten en is hun naam als scheldwoord gebruikt. Maar de dag komt en daagt al dat de hele wereld de waardigheid van het uitverkoren zaad gaat zien en hun vriendschap zal zoeken want de Heere heeft hen gezegend. Op de dag dat Israël op Hem zal zien die zij doorstoken hebben en over hun zonde zullen treuren, zullen de Joden hun ware plaats onder de volken innemen als een oudere broer en een prins.

Het verbond met Abraham dat alle volken door zijn zaad gezegend zullen worden kan niet worden verbroken. De hemel en de aarde zullen vergaan maar het uitverkoren volk zal niet uit het boek van de herinnering gewist worden. De Heere heeft Zijn volk niet verstoten. Hij heeft haar moeder de scheidbrief niet gegeven. Hij heeft ze nooit weggedaan. In een kleine toorn heeft Hij Zijn gezicht voor hen verborgen maar met grote genade zal Hij ze bijeenbrengen.

Ter overdenking: We moeten God danken voor de Joden, door hen gaf Hij ons Zijn Woord (Romeinen 3:2; 9:4), en Zijn Zoon (Romeinen 9:5). Hij heeft door hen nog steeds zegeningen voor de wereld (Romeinen 11:12). Als je ze beschuldigt van Christus' dood, bedenk dan dat Hij voor zondaren stierf en dat jij als zondaar dan ook verantwoordelijk bent.

Preek 543, 6 december 1863

7 december

Leven en wandelen in geloof

Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem. (Kolossenzen 2:6)

Lees verder 1 Johannes 2:3–11.

Er zijn veel mensen met een tegenstrijdig leven. Ik kan dat niet begrijpen als ze wandelen in Christus. Als iemand volledig in Christus zou wandelen dan zou hij in volmaakte heiligheid wandelen. We horen

een voorbeeld van een kleine winkelier die opschept en overdrijft zoals de andere winkeliers dat doen, hij vertelt niet direct een leugen maar het ligt er wel dichtbij. Nu wil ik weten of die man in Christus wandelde toen hij dat deed. Als hij tegen zichzelf gezegd had: "Nu ben ik in Christus," denk je dat hij dan zo overdreven had?

We horen van iemand anders die steeds ongeduldig is, altijd ongerust is, altijd piekert en altijd treurig is. Ik wil weten of die man nog werkelijk in Christus wandelt zoals in het begin. Wandelt hij in Christus als hij twijfelt aan de goedheid, voorzienigheid en tederheid van God? Zeker niet. Ik heb gehoord van harde belijders die een Christelijke broeder bij zijn keel grijpen en zeggen: "Betaal me wat je me schuldig bent." Denk je dat ze in Christus wandelen als ze dat doen? We horen van anderen die hun medelijdende hart sluiten en gierig zijn als hun broeder in nood is. Wandelen zij in Christus als ze dat doen?

Als iemand in Christus wandelt dan handelt hij zoals Christus zou handelen. Want als hij in Hem is en deelt in Zijn hoop, liefde, vreugde en leven dan is hij de weerspiegeling van het beeld van Christus. Hij is het glas waarin Christus kijkt en dan wordt het beeld van Christus weerspiegeld. De mensen zullen van hem zeggen: "Hij is als zijn Meester, hij leeft in Christus." O lieve broeders, als we nu zouden leven zoals we de eerste dag leefden toen we tot Christus gekomen waren dan zouden we heel anders leven dan nu.

Ter overdenking: Christus gaf ons het volmaakte voorbeeld – in het dienen (Markus 10:43–45; Johannes 13:14–15), in vriendelijkheid, vergeving en liefde (Efeze 4:32–5:2) en in het lijden (1 Petrus 2:21–23). Kun je eerlijk andere Christenen aanmoedigen om jou na te volgen zoals jij Jezus navolgt (1 Korinthe 11:1)?

Preek 483, 7 december 1862

8 december

De vredestichter

Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden. (Mattheüs 5:9)
Lees verder Romeinen 12:14–21.

Dit is de zevende zaligspreking. Het getal zeven verbergt altijd een geheim. Het was het getal van volmaaktheid onder de Hebreeën en het lijkt erop dat de Verlosser de vredestichter daar geplaatst heeft omdat hij daar de volmaakte mens nadert in Christus Jezus. Hij die volmaakte gelukzaligheid wil hebben, voor zover daar hier op aarde van genoten kan worden, moet zich inspannen om deze zevende zegen te verkrijgen en een vredestichter worden.

Het voorgaande vers spreekt over de gelukzaligheid van de "reinen van hart, want zij zullen God zien." Het is goed dat we dit begrijpen. We moeten eerst rein zijn en vervolgens vreedzaam. Onze vredelievendheid moet nooit samengaan met zonde of verbonden zijn aan het kwaad. Als dat zo is in onze ziel dan kunnen we doorgaan met vredelievendheid tot de mensen.

Niet minder lijkt het volgende vers daar bewust te zijn neergezet. Hoe vreedzaam we ook zijn in deze wereld, we zullen verkeerd voorgesteld en verkeerd begrepen worden. Geen wonder, want zelfs de Vredevorst in Zijn vredelievendheid bracht het vuur op de aarde. Hij, hoewel Hij de mensen liefhad en geen kwaad deed, "was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte" (Jesaja 53:3).

Om de vreedzamen van hart niet te laten schrikken als ze de vijand ontmoeten is het volgende vers toegevoegd: "Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen." De vredestichters worden dus niet alleen gezegend verklaard maar ze worden omringd met zegeningen. Heere, geef ons de genade om naar die zevende zaligheid op te klimmen!

Ter overdenking: Ben jij een vredestichter of een onruststoker (Jakobus 3:16–18)? Hoewel het stichten van vrede niet alleen afhankelijk is van de individuele Christen (Romeinen 12:18), moeten wij er toch alles aan

doen (Romeinen 14:19).

Preek 422, 8 december 1861

9 december

Zijn naam – Eeuwige Vader

Eeuwige Vader. (Jesaja 9:5)
Lees verder Johannes 10:30–38.

God wordt de Vader van de wezen genoemd (Psalm 68:6) en Job zegt van zichzelf dat hij een vader voor de armen werd (Job 29:16). Je weet natuurlijk direct wat dat betekent, het betekent dat hij de rol van de vader uitoefende. Ook al leert de Geest van aanneming ons dat we God onze Vader mogen noemen, toch is het geen geforceerde waarheid dat onze Heere Jezus Christus voor al Zijn volk een Vaderrol uitoefent. Volgens het oude Joodse gebruik was de oudste broer de vader van de familie als de vader er niet was. De eerstgeborene ging voor de anderen en nam de positie van de vader in. Zo oefent Jezus, de eerstgeborene onder veel broeders (Romeinen 8:29), het vaderambt uit.

Is het niet zo? Heeft Hij ons niet altijd geholpen zoals een vader zijn kind helpt? Beschermt Hij ons niet dagelijks? Gaf Hij Zijn leven niet zodat wij, Zijn kleine kinderen, behouden worden? Zal Hij uiteindelijk niet zeggen: “Zie, Ik en de kinderen die God Mij gegeven heeft” (Jesaja 8:18; Hebreeën 2:13), “Uit hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren laten gaan” (Johannes 18:9)? Kastijdt Hij ons niet door Zich voor ons te verbergen, zoals een vader zijn kinderen kastijdt? Onderwijst Hij ons niet door Zijn Geest en leidt Hij ons niet in alle waarheid?

Heeft Hij ons niet verteld dat we niemand op deze aarde Vader moeten noemen in de zin dat Hij onze ware Gids en Leraar moet zijn en dat we aan Zijn voeten moeten zitten en Hem moeten maken tot onze gezaghebbende Leraar? Is Hij niet het blijvende hoofd van het huisgezin hier op aarde en heeft Hij niet gezegd: “Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe” (Johannes 14:18), alsof Zijn komst de komst van een vader was?

Ter overdenking: Denk aan Christus' vaderlijke woorden voor Zijn kinderen (Markus 10:24; Johannes 13:33; 14:18; 21:5). Als Hij vaderlijk is tegenover ons moeten wij kinderlijk (niet kinderachtig) zijn tegenover Hem (Mattheüs 18:1–4).

Preek 724, 9 december 1866

10 december

Beter laat dan nooit

Want het Koninkrijk der hemelen is als een heer des huizes, die 's morgens vroeg eropuit ging om arbeiders voor zijn wijngaard in te huren... En toen hij omstreeks het derde uur eropuit ging, zag hij anderen werkloos op de markt staan... Toen hij nogmaals eropuit gegaan was, omstreeks het zesde en het negende uur, deed hij hetzelfde. En toen hij omstreeks het elfde uur eropuit ging, vond hij weer anderen werkloos staan. (Mattheüs 20:1,3,5–6)

Lees verder 2 Kronieken 33:1–13; 34:1–3.

Sommigen onder ons moeten in de tijd en in de eeuwigheid een speciaal lied van dankbaarheid zingen. Een lied van dankbaarheid voor de liefde die ons, in de dagen van onze dwaasheid en argeloosheid, opnam en plaatste in het huisgezin van God.

Kijk naar de genade die een mens roept als hij twintig is, als de hartstochten heet zijn, als er een sterke verleiding is om in de ondeugden en zogenaamde genoegens van de wereld te duiken. Verlossing van de betovering van de zonde is machtige genade, wanneer de wangen van de wereld blozen en ze het mooist gekleed is. Christus te leren kiezen boven de rijkdommen van Egypte is de machtige genade waarvoor God ons zoetste lied zal krijgen.

Door de Heere geroepen worden als we veertig zijn, in de bloei van het leven, is een wonderlijke vertoning van Gods kracht, want wereldgezindheid is moeilijk te overwinnen. En wereldgezindheid is de zonde van de middelbare leeftijd. Met een gezin om je heen, met veel bezigheden, met

de wereld die je verteert als kanker, is het een wonder dat God je in Zijn genade heeft opgezocht, dat Hij je een wedergeboren ziel heeft gemaakt. Je bent een wonder van genade. Dat moet je voelen en daar moet je God voor prijzen in de tijd en in de eeuwigheid.

"Zou een Cusjiet zijn huid kunnen veranderen, of een luipaard zijn vlekken? Zou ook u dan goed kunnen gaan doen, gewend als u bent om kwaad te doen?" (Jeremia 13:23). En toch heb je het geleerd. Je hebt een gezegende Schoolmeester gehad die je liefdevol heeft onderwezen, je hebt geleerd goed te doen.

Hoewel je vaartuig is gaan rotten in het water van de Zwarte Zee van de zonde, heb je een nieuwe eigenaar, je zult een nieuwe vlag hijsen en je zult langs Kaap de Goede Hoop varen naar de Eilanden van de Gezegenden, in het Land van het Hiernamaals. Maar wat zal ik over jou zeggen wanneer je geroepen bent op nog latere leeftijd? Je moet veel liefhebben want jou is veel vergeven.

Ter overdenking: Het is het beste om vroeg tot Christus te komen (Prediker 12:1), maar beter laat dan nooit (Lukas 23:39–43).

Preek 664, 10 december 1865

11 december

Wie niet tegen Mij is

Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man met een meetsnoer in Zijn hand. Toen zei ik: Waar gaat U heen? Hij zei tegen mij: Ik ga Jeruzalem opmeten om te zien hoe groot zijn breedte en hoe groot zijn lengte zal zijn. (Zacharia 2:1–2)

Lees verder Markus 9:38–41.

Weten jullie, broeders, dat er geen levende ziel is die zich steviger vasthoudt aan de leer van de genade dan ik? En als iemand me vraagt of ik me ervoor schaam als ze me een Calvinist noemen, antwoord ik: ik wil niets anders dan een Christen genoemd worden. Maar als je me vraagt of ik me vasthoud aan dezelfde leerstukken als Johannes

Calvijn, antwoord ik: voor het grootste deel houd ik me daaraan vast en ik ben blij om dat toe te geven.

Maar, mijn lieve vrienden, ik houd me er ver van te veronderstellen dat er binnen de muren van Sion alleen maar Calvinistische Christenen zijn of dat er niemand gered wordt die een ander standpunt heeft.

De meest afschuwelijke dingen zijn gezegd over het karakter en de geestelijke toestand van John Wesley, de hedendaagse prins van de Arminianen. Het enige wat ik over hem kan zeggen is dat ik, ook al verafschuw ik de leer die hij preekte, eerbied heb voor die man zelf. En als er twee nieuwe apostelen toegevoegd moesten worden aan de twaalf, geloof ik niet dat er twee meer geschikte mannen gevonden konden worden om toegevoegd te worden dan George Whitefield en John Wesley. Het karakter van John Wesley is onberispelijk in zelfopoffering, ijver, heiligheid en gemeenschap met God. Hij leefde ver boven het niveau van normale Christenen, en de wereld was hem niet waard.

Ik geloof dat er een menigte van mensen is die deze waarheden niet kunnen zien, maar Christus toch in hun hart hebben ontvangen en zo dierbaar zijn voor het hart van Gods genade als de meest gezonde Calvinist in de hemel. Ik dank God dat we niet geloven in het meetsnoer van enige vorm van onverdraagzaamheid.

Ter overdenking: Christus zei: “Wie met Mij niet is, die is tegen Mij” (Lukas 11:23), afscheiding van hen is bevolen (2 Johannes 1:7–11). Maar Christus zei ook: “Wie niet tegen ons is, die is voor ons” (Lukas 9:50), scheuring van hen is veroordeeld (3 Johannes 1:9–10).

Preek 604, 11 december 1864

12 december

Te mooi om waar te zijn?

En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zei Hij tegen hen: Hebt u hier iets te eten? (Lukas 24:41)
Lees verder 2 Korinthe 4:1–6.

Als je morgen een zware regenbui ziet, geloof je vast niet dat die ontstaan is door een gieter. En als je de Theems bijna zag overstromen door een grote vloed, zou je niet geloven dat de Londense waterwerken haar tot de rand toe gevuld hadden. "Nee," zeg je, "dat is God aan het werk in de natuur. De grootte van het werk bewijst dat God hier is." Als je ooit in Cambridge bent geweest, heb je vast ook die kleine berg gezien, die berg is zo klein dat niemand weet hoe die is ontstaan. Sommigen zeggen kunstmatig, anderen zeggen natuurlijk.

Ik heb nog nooit gehoord dat iemand twijfelde over het ontstaan van de Alpen. Niemand heeft ooit gezegd dat die kunstmatig zijn ontstaan. Nooit heb ik gehoord dat iemand twijfelde aan het ontstaan van de Himalaya. Nooit heeft iemand het vermoeden gehad dat ze door mensenhanden zijn opgestapeld tot de hemel en bekleed waren met grijze sneeuw.

Als ik dus lees van de genade van God in Christus, uitgestrekt als de bergen tot de hemel, dan ben ik er zeker van dat het Goddelijk moet zijn. Ik ben er zeker van dat die openbaring van God moet komen, het moet waar zijn, het bewijst zichzelf. Ik kan dit argument uitbouwen door te laten zien dat Gods werken in de schepping heel erg groot zijn en het zou daarom nutteloos zijn om te denken dat er in de genade geen grote werken zouden zijn.

Twee werken die door dezelfde kunstenaar zijn gemaakt hebben altijd bepaalde eigenschappen die ervoor zorgen dat je dezelfde kunstenaar erin kunt zien. Op dezelfde manier is er voor ons één God, de schepping en de verlossing hebben dezelfde Auteur. Dezelfde eeuwige kracht en Goddelijkheid zijn duidelijk leesbaar in beide werken gegraveerd. Als ik naar de zee kijk en haar brullen in haar volheid hoor, zie ik daar een grote Kunstenaar. En als mijn ziel de oceaan van genade overziet en luistert naar de weerklank van haar beweging, als het geluid van een waterval, dan zie ik daar dezelfde Almachtige Kunstenaar. Als ik een grote zondaar zie die

verlost is, dan denk ik dat ik daarin dezelfde Meesterhand zie die eerst de mens gevormd heeft.

Ter overdenking: De wonderlijke werken van de enige ware God (Jesaja 44:6–8), zowel in de schepping (Jesaja 45:5–7), als in verlossing (Jesaja 43:10–11; 45:21–22) zijn volkomen duidelijk. Heb je zowel de eerste als de tweede ervaren?

Preek 425, 12 december (gepreekt op 15 december 1861)

13 december

Lessen uit Lydia's bekering

En de Heere opende haar hart, zodat zij acht gaf op wat door Paulus gesproken werd. En toen zij gedoopt was, en haar huisgenoten, drong zij er bij ons op aan: Als u van oordeel bent dat ik trouw ben aan de Heere, kom dan in mijn huis en blijf er. En zij drong er sterk bij ons op aan. (Handelingen 16:14–15)

Lees verder Handelingen 2:37–47.

Iedereen die gelooft zal behouden worden. Maar toch, van onze kant, als we de doop zo nauw verbonden zien met geloof, moeten we niet ongehoorzaam zijn aan het bevel van onze Meester. We zien het als een zoet teken van een nederig en gebroken hart wanneer een kind van God bereid is om het bevel te gehoorzamen dat niet essentieel is voor onze verlossing en niet opgedrongen wordt door een egoïstische angst voor verdoemenis.

Het is geen klein kenmerk van genade wanneer een jonge bekeerling zich geeft om gedoopt te worden als een eenvoudige handeling van gehoorzaamheid, als een eenvoudige handeling van gemeenschap met zijn Meester in zijn begrafenis voor de wereld en zijn opstanding tot een nieuw leven.

Lydia werd gedoopt, maar haar goede werken eindigden niet bij het water. Ze wilde dat de apostelen naar haar huis kwamen. Ze wilde de schande dragen door gezien te worden als de volgeling van de gekruisigde

Jood, als een van de vrienden van de verachte Joodse apostel, de afvallige, de overloper.

Ze wil hem in haar huis, en ook al weigert hij uit bescheidenheid iets aan te nemen, zij dringt er toch bij hem op aan, want er is liefde in haar hart en ze heeft een vrijgevige geest. En omdat ze brood heeft, zal het gebroken worden met de man die haar bij Christus heeft gebracht. Ze wil niet alleen de beker koud water geven in de naam van de profeet, maar haar huis zal hem onderdak bieden.

Broeders, ik heb niet veel op met een bekering als het wezen van de mens niet is aangeraakt. De mensen die doen alsof ze bij Christus horen en toch alleen voor zichzelf leven en niets doen voor de kerk, geven maar een armzalig bewijs van wedergeboorte. Een liefde voor Gods volk is altijd het kenmerk geweest van een ware bekeerling. Kijk maar naar Lydia.

Ter overdenking: De doop is een eenmalige opdracht. Gastvrijheid voor elkaar (Romeinen 12:13; 1 Petrus 4:9) en voor anderen (Hebreeën 13:2; 3 Johannes 1:5–8) is een voortdurende verantwoordelijkheid voor de Christen. Zeker in leiderschap (1 Timotheüs 3:2; Titus 1:8). Let erop dat niemand Lydia hoefde te vertellen dat ze gastvrij moest zijn (Handelingen 16:15).

Preek 544, 13 december 1863

14 december

De HEERE – De Bevrijder

De HEERE maakt de gevangenen los. (Psalm 146:7)
Lees verder Psalm 107:10–16.

Toen ik afgelopen dinsdag in Dover preekte, leende de burgemeester van de stad heel hoffelijk het oude stadhuis voor de dienst. Terwijl ik eromheen liep om een zijingang te bereiken, zag ik een groot aantal ramen met tralies op een verdieping onder de grote zaal. Dit waren de ramen van gevangeniscellen waar mensen waren opgesloten voor overtredingen binnen het rechtsgebied van de stad.

Ik zag het opeens als een unieke combinatie, dat we het Evangelie van vrijheid zouden preken in de grote zaal terwijl er onder ons gevangenen van de wet zaten. Misschien zouden de gevangenen, net zoals de gevangenen die bij Paulus en Silas waren opgesloten, ons horen, als we Gods lof bezongen. Maar het vrije woord boven gaf hun geen vrijheid, ook maakte de stem van het lied de banden niet los. Helaas! Wat een beeld is dit van veel van onze gemeenten.

We preken vrijheid aan de gevangenen. We verkondigen het jaar van het welbehagen van de Heere. Maar hoeveel mensen blijven er niet jaar na jaar in de slavernij van Satan? Slaven van de zonde? We zenden onze klanken van lof terecht vreugdevol tot onze Vader Die in de hemel is.

Onze lof kan hun geen vreugde brengen, want helaas, hun hart is niet gewend aan dankbaarheid. Sommigen zijn verdrietig over onvergeven zonden, anderen betreuren hun bedorven hoop omdat ze rust zoeken waar het niet te vinden is!

Laten we vanmorgen een gebed opzenden: "Heere, breek de boeien en bevrijd de gevangenen. Verheerlijk Uzelf vanmorgen door te bewijzen dat U Jehovah bent Die de gevangenen losmaakt."

Ter overdenking: Old Town Gaol in Dover is nu een gevangenismuseum. Spurgeons zinnebeeldige rondleiding langs verschillende gevangenissen brengt ons door de algemene gevangenis (zonde), de eenzame cel (berouw), de stille cel (gebedsloosheid), de cel van onwetendheid (ongeloof), de bal en de ketting (gewoonte), de harde arbeidskamer (eigengerechtigheid), de diepe kerker (neerslachtigheid), de binnenste gevangenis (wanhoop), de martelkamer (satanische verleiding) en de cel voor veroordeelden (zelfveroordeling). Zit jij in een geestelijke gevangenis? Christus werd gezonden om gevangenen te bevrijden (Jesaja 42:7; 61:1; Lukas 4:18; Johannes 8:36), maar er kan niets gedaan worden voor hen die ervoor kiezen in de gevangenis te blijven.

Preek 484, 14 december 1862

15 december

Ware apostolische opvolging

Uw zonen zullen de plaats van Uw vaderen innemen; U zult hen tot vorsten aanstellen over heel de aarde. (Psalm 45:17)
Lees verder 2 Koningen 2:1–15.

De vaders moeten vertrekken. We zullen daar niet op ingaan, anders zullen we toegeven aan een sombere vrees met betrekking tot de toekomst van de kerk, ook al is dat dwaasheid en zonde, want terugkijkend op het verleden zien we geweldige opvolgingen in de bediening. Ook hebben we zulke geweldige opvolgingen gezien in de ambten van de kerk dat we niets anders kunnen dan de Heere danken dat Hij nog steeds wandelt tussen de gouden kandelaren en de lampen laat branden!

Maar laten we ons keren tot de aangename reflectie: "Uw zonen zullen de plaats van Uw vaderen innemen." Wanneer de vaders sterven, zal God andere mannen geven die, opgeleid toen hun vaders nog leefden, klaar en rijp zijn om hun plaats in te nemen. Vaak horen we de vraag: "Als die dominee overlijdt, wie zal dan zijn plaats op de preekstoel innemen? Hoe zal dat gebouw gebruikt worden als die dominee opgenomen wordt in rust?"

Ah! Je weet niet wat je vraagt en zegt. "Uw zonen zullen de plaats van Uw vaderen innemen." Mannen van geloof worden opgevolgd door mannen van geloof. Zij die op God vertrouwen zullen als ze sterven opgevolgd worden door anderen die in hetzelfde Goddelijke leven wandelen en zij zullen dezelfde beloften vervuld zien.

De liefde die in het hart van de ene brandt, zal branden in de borst van een ander wanneer die gedoofd wordt door de dood. De hoop die glinsterde in de vreugdevolle ogen van de ene, zal snel glinsteren in de ogen van een ander die God op doet staan als zijn opvolger.

Het werk zal niet stoppen door gebrek aan arbeiders. Het smeekgebed zal niet ophouden door een gebrek aan rechtvaardige mensen die bidden. Het lofoffer zal niet uitblijven door de afwezigheid van dankbare harten die vreugdevolle liederen zingen. God is blij de een na de ander te doen opstaan zoals Hij tegen Jozua zei: "Mijn dienaar Mozes is gestorven. Nu dan, sta op, steek deze Jordaan over, u en heel dit volk" (Jozua 1:2).

Ter overdenking: Het is Gods recht om opvolgers voor Zijn dienaren aan te stellen (Numeri 27:18–20), maar ze moeten wel opgeleid worden (Deuteronomium 1:38; 3:28; 31:7–8). De leerling wordt straks de leraar (2 Timotheüs 2:1–2).

Preek 424, 15 december 1861

16 december

Een boodschap van God voor Zijn volk

HEERE, toen ik Uw tijding hoorde, heb ik gevreesd. HEERE, Uw werk, behoud het in het leven in het midden van de jaren, maak het bekend in het midden van de jaren; denk in Uw toorn aan ontferming!
(Habakuk 3:2)
Lees verder Psalm 85:1–13.

O God, ontferm U over Uw arme kerk, bezoek haar en doe haar herleven. Ze heeft maar kleine kracht, ze verlangt ernaar Uw woord te houden, vernieuw haar, herstel in haar Uw kracht en geef dat ze groot zal zijn in dit land. Er is ook genade nodig voor het land zelf. Dit is een zondig land, dit Engeland. We vinden haar zondigheid overal. De zonde stroomt door de straten, we hebben een randje van sierlijke moraliteit, maar daarachter schuilt een hoop verdorvenheid.

Er is niet alleen immoraliteit 's nachts op de straten, maar kijk naar de oneerlijkheid van zakenmensen op hoge plaatsen. Bedrog en diefstal op de grootste schaal worden door de vingers gezien. Kleine dieven worden gestraft maar de grote dieven worden niet aangeraakt. Dit is een zondige stad, deze stad Londen en het land is vol dronkenschap, overspel, diefstal en paapse afgoderij.

Ik ben niet de juiste profeet om deze last op me te nemen, mijn temperament is niet dat van Jeremia. Maar ik mag in ieder geval met Habakuk, nadat hij het woord van God gehoord had, vrezen en je oproepen om te bidden voor dit land en te vragen dat God Zijn werk zal doen herleven opdat deze dronkenschap opgegeven wordt, dat deze oneerlijkheid zal

verdwijnen, dat dit grote sociale kwaad uit het politieke lichaam wordt gesneden zoals een dodelijke kanker weggesneden wordt door het mes van de chirurg.

O God, om Uw genade, werp dit eiland van de zee niet weg. Geef haar niet over aan inwendige verwarring. Laat haar niet voor altijd in donkerheid en duister maar doe Uw werk herleven "in het midden van de jaren, maak het bekend in het midden van de jaren; denk in Uw toorn aan ontferming!"

Ter overdenking: Ondanks de opwekking in 1859 was Groot-Brittannië aan het einde van de 19e eeuw duidelijk niet zoals vroeger en ook het begin van de 21e eeuw kende zeker opnieuw slechte dagen. De zonde is nog steeds de schandvlek voor elk volk (Spreuken 14:34). Bid dat God ons, ook in Nederland, opnieuw zal doen herleven. Dat Zijn volk zich in Hem verheugt (Psalm 85:7) en dat de gerechtigheid het volk zal verhogen (Spreuken 14:34).

Preek 725, 16 december 1866

17 december

Plaats voor iedereen die komt

Deze Man ontvangt zondaars en eet met hen. (Lukas 15:2)
Lees verder Johannes 15:8–17.

"Deze Man ontvangt zondaars." Wat anderen ook doen, deze Man, deze, alleen deze als geen ander, deze boven alle andere leraren, hoe zacht en meelevend ook – "Deze Man ontvangt zondaars." Hij spreekt van Zijn geheimen en vertelt daarover, zelfs als zondige oren luisteren, want Hij ontvangt zondaren als discipelen en als Zijn luisteraars.

Als ze in het voorbijgaan in de menigte terechtkomen, rusten Zijn ogen op hen. Hij heeft een liefdevolle terechtwijzing en een woord van dringende liefde voor hen. Maar als ze willen komen en bij de groep willen horen die steeds bij Hem is, zijn ze volkomen welkom en de diepere en hogere waarheden, bewaard voor de discipelen, zullen voor hen onthuld worden en ze

zullen het mysterie van het Koninkrijk leren. Als Hij zondaren gereinigd heeft, ontvangt Hij ze niet alleen als discipelen maar als metgezellen.

Deze Man laat de schuldigen toe – die eens goddeloos waren, die onzedelijk waren en vroeger losbandig waren – om met Hem gezien te worden, om Zijn naam te dragen, om in Zijn huis te komen, om in hetzelfde Boek des Levens geschreven te worden als Hij. Hij laat ze hier delen in Zijn lijden en hierna zullen ze delen in Zijn heerlijkheid. Deze Man ontvangt vergeven zondaren in Zijn gezelschap. Meer nog, Hij ontvangt ze als Zijn vrienden.

Het hoofd dat op Hem leunde was het hoofd van een zondaar. Zij die met Hem aan tafel zaten en tegen wie Hij zei: "Ik noem u niet meer slaven… maar Ik heb u vrienden genoemd" (Johannes 15:15), waren allemaal zondaren, zo voelden ze zich. Zij die Hem gedragen had, zij die Hem diende, zij die Zijn voeten met haar tranen waste en zij die het eerst bij het lege graf was, waren allemaal zondaren en sommigen waren nadrukkelijk zondaren. In het hart van Zijn liefde ontvangt Hij zondaren.

Ter overdenking: De nederigheid van de Heere Jezus Christus in het ontvangen van zondaren staat in sterk contrast met de trots van zondaren die weigeren om Hem te ontvangen, de zondeloze Heere van de heerlijkheid (Lukas 9:53; Johannes 1:11). Wat een verschil maakt wederzijds ontvangen (Johannes 1:12).

Preek 665, 17 december 1865

18 december

Dienen met Christus

Kom, mijn Liefste, laten wij naar buiten gaan, het veld in, laten wij overnachten in de dorpen. Laten wij vroeg opstaan om naar de wijngaarden te gaan om te zien of de wijnstok uitloopt, of de knoppen zich hebben geopend, of de granaatappelbomen gaan bloeien. Daar zal ik U mijn liefde geven. (Hooglied 7:11–12)
Lees verder Lukas 10:38–42.

Sommige mensen denken dat je Christus niet kunt dienen en tegelijkertijd actief gemeenschap met Hem kunt hebben. Ik denk dat ze het erg mis hebben. Ik moet bekennen dat het makkelijk is om de positie van Martha in te nemen en veel bezig te zijn in het dienen. Je kunt hier en daar zo vaak moeten preken in een week, zo veel commissies bijwonen, zieken bezoeken en zo veel andere dingen doen dat je, als je niet oppast, je eigen innerlijke leven versnippert door uiterlijke bezigheden.

Ik denk echter niet dat daar een andere reden voor is dan je eigen dwaasheid. Het is zeker dat iemand die niets doet toch levenloos wordt in geestelijke dingen. Maria werd niet geprezen omdat ze stilzat, nee, ze werd geprezen omdat ze stil aan Jezus' voeten zat. En zo moeten Christenen niet geprezen worden als ze hun taken verwaarlozen, alleen omdat ze teruggetrokken leven en veel thuis zijn. Het is niet het zitten maar het zitten aan Jezus' voeten wat geprezen wordt.

Als Martha stilgezeten had of als Maria ergens anders gezeten had, dan twijfel ik er niet aan dat de Meester hen terechtgewezen had. Hij zou nooit gezegd hebben dat alleen stilzitten het goede deel was. Sterker nog, ik weet dat sommigen van jullie niet beter maar slechter worden van stilzitten. Want zij die niks doen worden bitter, ze zijn altijd bereid om een gebrek te vinden in de manier waarop anderen Christus dienen.

Denk daarom niet dat elke activiteit in zichzelf slecht is, ik geloof dat het een zegen is. Kijk naar de kerk van Christus en je zult zien dat zij die de grootste gemeenschap hebben met Christus niet de mensen zijn die kluizenaars zijn en veel tijd hebben om alleen door te brengen maar het zijn de nuttige, onvermoeide arbeiders die zwoegen voor Jezus.

Ter overdenking: Toewijding aan God en Zijn Woord is geen alternatief voor Christelijke dienstbaarheid. Toewijding moet tot actie leiden, actie moet voortkomen uit toewijding (Jozua 1:8; Daniël 11:32; 2 Timotheüs 3:16–17).

Preek 605, 18 december 1864

19 december

God of toeval?

Komt er kwaad in de stad voor zonder dat de HEERE dat doet?
(Amos 3:6)
Lees verder 1 Samuël 5:6–6:9.

Er worden nog steeds mensen gevonden die dwaas genoeg zijn om te geloven dat er dingen gebeuren zonder Gods voorbestemming en dat er verschillende rampen plaatsvinden zonder de overheersende hand, of het directe ingrijpen van God.

Wat zouden we zijn, broeders, als het toeval was geweest? We zouden als arme zeelieden zijn geweest in een onveilig schip op zee, zonder een zeekaart en een roer. We zouden niets weten van de haven waar we uiteindelijk aan zouden komen. We zouden ons voelen als een speelbal van de wind, als gevangenen van de storm en straks de slachtoffers van de diepte.

Helaas! Arme weeskinderen zouden we zijn als we overgelaten zouden worden aan toeval. Geen Vaderlijke zorg om over ons te waken, maar overgelaten aan de wispelturigheid en feilbaarheid van sterfelijke dingen! Alles om ons heen zou een grote zandstorm zijn in een woestijn die onze ogen verblindt en ons ervan weerhoudt ooit te hopen het einde te zien door de duisternis van het begin. We zouden reizigers zijn in een ongebaande wildernis, waar geen wegen waren om ons te leiden. We zouden reizigers zijn die op elk moment overweldigd konden worden, onze verbleekte botten zouden slachtoffers zijn geworden van de storm, onbekend en helemaal vergeten. God zij dank is dat niet zo met ons.

Toeval bestaat alleen in de harten van dwazen. We geloven dat alles wat ons overkomt beschikt is door de wijze en tedere wil van Hem Die onze Vader is en onze Vriend. We zien orde in verwarring, we zien een bereikt doel waar anderen alleen vruchteloze verspilling zien. We geloven dat "de weg van de HEERE is in wervelwind en in storm, wolken zijn het stof van Zijn voeten" (Nahum 1:3).

Ter overdenking: God is nooit de Auteur van de zonde maar Hij eist niet alleen de verantwoordelijkheid op voor aangename dingen die we verwelkomen, maar ook voor de onaangename dingen die wij "onheil" noemen (Jesaja 45:7). De Engelse taal noemt ze zelfs "daden van God" in plaats van "daden van toeval."

Preek 426, 19 december (gepreekt op 22 december 1861)

20 december

Het heilig Kind, Jezus

Heere, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus. (Handelingen 4:29–30)

Lees verder Lukas 2:1–20.

Laten we ons verwonderen over Zijn neerbuiging. Het is het grootste wonder dat we ooit gehoord of gelezen hebben, "het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond" (Johannes 1:14). Dat God een schepsel zou maken uit het niets is zeker al een wonderlijke manifestatie van kracht. Maar dat God in Zijn eigen schepping zou treden en het innig zou verenigen met Zijn eigen natuur, dat is de vreemdste van alle daden van neerbuigende liefde.

Het is inderdaad zo wonderlijk dat we in alle heidense mythologieën – hoe vreemd de verbeelding daar ook te werk is gegaan – wel voorbeelden vinden van "goden" die in de gedaante van mensen verschijnen, maar nooit iets wat lijkt op de mystieke vereniging van de twee naturen in de persoon

van Christus. Menselijke wijsheid op haar meest gelukkige momenten is nooit tot iets gestegen als de gedachte dat de Godheid de menselijkheid zou omhelzen opdat de mensen verlost zouden worden. Voor jou en mij ligt het wonder in het motief dat voor de menswording zorgde.

Wat een ongeëvenaarde, onbeschrijfelijke en onuitsprekelijke liefde is dit, dat Christus de heerlijkheid van de Vader verliet, dat Hij een mens werd zoals wij, om te lijden, te bloeden en te sterven!

Hij werd gezien door de engelen, zegt de apostel, dat was een groot wonder want de engelen hadden Hem voor Zijn troon aanbeden, maar hun geschapen ogen konden het niet verdragen om naar de helderheid van Zijn persoon te kijken. Ze bedekten hun gezicht met hun vleugels terwijl ze riepen: "Heilig! Heilig! Heilig!" Maar nu zagen de engelen de Zoon van God, liggend in een kribbe! De Heere van alles, worstelend met een gevallen geest in de woestijn! De Vredevorst hangend aan het kruis op Golgotha.

Ter overdenking: Overdenk het wonder van Christus in het vlees. Het onbegrijpelijke is mens geworden (Wesley). In Zijn vlees werd Zijn Godheid gezien (Johannes 1:14). In Zijn vlees stierf Hij (Romeinen 8:3; 1 Petrus 2:24; 4:1). En in Zijn vlees was de verlossing verzekerd voor gelovige zondaren (Kolossenzen 1:21–22; Hebreeën 2:14–15; 1 Petrus 3:18).

Preek 545, 20 december 1863

21 december

Geen plaats voor Christus

En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg. (Lukas 2:7)

Lees verder 1 Petrus 4:1–5.

Als je plaats hebt voor Christus heeft de wereld van nu af aan geen plaats voor jou. Want de tekst zegt niet alleen dat er geen plaats was voor Hem, maar kijk: "omdat er voor hen geen plaats was." Er

was voor Jozef en Maria net zo weinig plaats als voor het Kindje. Wie zijn Zijn vader, moeder, broers en zussen anders dan zij die Zijn woord ontvangen en het bewaren? Onthoud dat er vanaf nu geen plaats voor je zal zijn in de wereld als ware volger van Christus zoals er geen plaats was voor de gezegende maagd en de zogenaamde vader.

Er is geen plaats om uit te rusten. Nee, je bent een soldaat van het kruis en in deze levensstrijd zul je geen rust vinden. Er is geen plaats om tevreden met dat wat je bereikt hebt te gaan zitten want je bent een reiziger. Je moet de dingen die achter je zijn vergeten en je richten op de dingen die voor je liggen. Er is geen plaats waar je je schatten kunt begraven want hier zullen mot en roest ze verderven. Je kunt hier nergens je vertrouwen op stellen want "Vervloekt is de man die vertrouwt op een mens, en die een schepsel tot zijn arm stelt" (Jeremia 17:5).

Vanaf deze dag zal er geen plaats voor jou zijn in de goede mening van de wereld. Ze zullen je zien als een slecht mens. Geen plaats voor jou in de beleefde samenleving, je moet buiten de legerplaats gaan en Zijn smaad dragen. Vanaf nu, zeg ik, als je plaats hebt voor Christus zal de wereld weinig plaats vinden voor tolerantie tegenover jou. Je moet verwachten dat je uitgelachen wordt. Ze zullen je zien als een gek. En jouw lied moet zijn, vanaf het begin van je pelgrimstocht: "U zult vanaf nu mijn alles zijn." Er is geen plaats voor jou in de liefde van een wereldling.

Ter overdenking: Voel je je buitengesloten, zelfs bij Kerst? Dat was Jezus ook. "Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen" (Johannes 1:11). Sinds de zonde in de wereld kwam, is Gods volk nooit op zijn plaats geweest in de wereld (Hebreeën 11:13,38).

Preek 485, 21 december 1862

22 december

De twee komsten van Christus

En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt, zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid. (Hebreeën 9:27–28)

Lees verder Filippenzen 2:5–11.

In de profetie van Zijn eerste en tweede komst was er zowel verschil als overeenkomst. Het is in beide gevallen waar dat Hij zal komen, omringd door engelen en het lied zal zijn: "Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen" (Lukas 2:14). Het is in beide gevallen waar dat de herders, die zelfs 's nachts de wacht houden bij de schapen, de eerste zullen zijn die Hem met slapeloze ogen zullen begroeten. Gezegende herders die de wacht houden bij de kudde van Christus en daarom de Grote Herder zullen zien als Hij komt.

Hoe anders zal toch ook Zijn tweede komst zijn. Eerst kwam Hij als een klein kindje, nu zal Hij komen als de Heerlijke, bekleed met wolken van storm en rond Hem een regenboog. Toen kwam Hij in een kribbe, nu zal Hij Zijn troon bestijgen. Toen verscheen Hij als een kind, nu als de Oneindige. Toen kwam Hij met moeite terwijl de vonken omhoog vlogen, nu komt Hij in heerlijkheid als de bliksem van het ene uiteinde van de hemel tot het andere. Toen werd Hij ontvangen in een stal, nu zullen de gewelven van hemel en aarde te klein voor Hem zijn.

Gehoornde runderen waren toen Zijn metgezellen, maar nu zullen de twintigduizend strijdwagens van God en zelfs duizenden engelen aan Zijn rechterhand zijn. Toen waren Zijn ouders in hun armoede blij dat ze het goud, de wierook en de mirre ontvingen, maar nu vol pracht en praal, de Koning der koningen en de Heere der heren, zullen alle volken voor Hem buigen en de koningen en vorsten zullen Hem eren aan Zijn voeten. En toch heeft Hij niets nodig uit hun handen.

Ter overdenking: Bij Zijn eerste komst daalde de Heere Jezus Christus af in de diepten van de aarde en Hij eindigde door op te varen tot ver boven de hemelen (Efeze 4:9–10). Niemand is ooit lager afgedaald en niemand kan

hoger stijgen. Zijn hemelse heerlijkheid werd onderbroken bij Zijn eerste komst, maar deze heerlijkheid zal uitgebreid en erkend worden in heel de nieuwe schepping bij Zijn tweede komst (Filippenzen 2:7).

Preek 430, 22 december 1861

23 december

God in het vlees, het einde van vrees

En de engel zei tegen hen: Wees niet bevreesd. (Lukas 2:10)
Lees verder Jesaja 9:2–7.

Let op het woord van de engel: "dat heden voor u… de Zaligmaker geboren is." Onze Heere Jezus is in zekere zin meer dan Adam. Adam was niet geboren. Adam heeft zich nooit door de risico's en zwakheden van een kindje geworsteld. Hij kende de kleinheid van de kindertijd niet. Hij was direct volgroeid. Vader Adam kon niet met mij meevoelen als baby en kind. Maar hoe menselijk is Jezus! Hij werd met ons gewiegd in de kribbe. Hij begint niet met ons midden in het leven zoals Adam maar Hij vergezelt ons in de pijn, zwakheid en gebreken van een kindje en Hij blijft bij ons tot het graf.

Geliefden, dit is zo'n zoete troost. Hij die vandaag God is, was eens een kindje. Als dus mijn zorgen klein, zelfs onbeduidend en relatief kinderlijk zijn, kan ik naar Hem gaan, want ook Hij was eens een kind. Hoewel de groten van deze aarde spotten met dit arme kind en zeggen: "Je bent te klein, je probleem is te klein voor medelijden", dan herinner ik me met nederige vreugde dat de Hemelkoning aan de borst van een vrouw hing, gewikkeld was in doeken, daarom vertel ik Hem al mijn verdriet. Hoe wonderlijk dat Hij een kind is geweest en toch God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid! Nu ben ik niet meer bang voor God, deze gezegende band tussen mij en God, het heilige Kind Jezus, heeft alle vrees weggenomen.

Let erop dat de engel iets zegt over Zijn taak en over Zijn geboorte. "dat heden voor u… de Zaligmaker geboren is." Het doel waarvoor Hij geboren werd en in de wereld kwam was om ons te verlossen van de zonde. Wat

maakte ons bang? Waren we niet bang voor God omdat we voelden dat we verloren waren door de zonde? Nu dan, hier is vreugde op vreugde.

Ter overdenking: Adam was geschapen, maar nooit geboren. Hij vereenzelvigt zich met ons alleen als schepsel en zondaar (Romeinen 5:12). Christus, de tweede Adam (Romeinen 5:14), was nooit geschapen maar Zijn geboorte was een belangrijk deel van Zijn vereenzelviging met ons zodat gelovigen met Hem vereenzelvigd konden worden als zonen van God (Galaten 4:4–5).

Preek 727, 23 december 1866

24 december

Wat je met Kerst moet doen

Toen zij Het gezien hadden, maakten zij overal het woord bekend dat hun over dit Kind verteld was. En allen die het hoorden, verwonderden zich over wat door de herders tegen hen gezegd werd. Maar Maria bewaarde al deze woorden en overlegde die in haar hart. En de herders keerden terug en zij verheerlijkten en loofden God om alles wat zij gehoord en gezien hadden, zoals tot hen gesproken was.
(Lukas 2:17–20)
Lees verder Lukas 4:14–22.

Begin bij het achttiende vers – verwondering! Verwonder je dat je nog in leven bent. Verwonder je dat je niet in de hel bent. Verwonder je dat Gods goede Geest zich nog inspant voor de voornaamste van de zondaren. Verwonder je dat het Evangelie vanmorgen nog een woord voor je heeft, na al je afwijzingen daarvan en zonden tegen God. Ik wil graag dat je daar begint, want dan heb ik goede hoop dat je doorgaat naar het volgende vers en zo van verwondering naar overdenking gaat.

O zondaar, ik zou willen dat je de lessen van het kruis overdenkt. Denk aan je zonde, Gods toorn, het oordeel, hel, het bloed van je Verlosser, Gods liefde, vergeving, aanneming en de hemel. Denk over die dingen. Ga van verwondering naar overdenking. En dan wil ik van harte dat je naar het

volgende vers gaat, van overdenking naar verheerlijking. Neem Christus, kijk naar Hem, vertrouw op Hem. En zing dan, "Ik ben vergeven!" Ga je weg als een gelovige zondaar, en daarom een verloste zondaar, gewassen in het bloed en schoon. Ga daarna terug naar het zeventiende vers en vertel het tegen iedereen.

Maar jullie, Christenen die al verlost zijn: ik wil dat jullie vanmiddag bij vers zeventien beginnen en vertellen van je Verlosser. En als de dag dan voorbij is, ga naar je slaapkamer en verwonder je, bewonder en aanbid! Doe dat vannacht, morgen en alle dagen van je leven. Verheerlijk en prijs God voor alle dingen die je gehoord en gezien hebt.

Ter overdenking: Verwondering, overdenking, verheerlijking en verkondiging zijn de heerlijke dingen die we op Kerstavond kunnen doen als we ons voorbereiden om de eerste komst van Christus te vieren. Dit zijn ook de geschikte manieren om je voor te bereiden op Zijn tweede komst (1 Korinthe 15:51–58).

Preek 666, 24 december 1865

25 december

Vrolijk Kerstfeest!

En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker. (Lukas 1:46–47)
Lees verder Mattheüs 2:1–12.

Wanneer we onze familie en vrienden ontmoeten, laat het dan ons gebed zijn dat onze gemeenschap niet alleen gezellig is maar ook nuttig. Dat we niet alleen de tijd verdrijven en een aangename tijd hebben maar dat we een dagreis dichter bij de hemel komen en een grotere geschiktheid verwerven voor onze eeuwige rust.

Let op de heilige vreugde van Maria zodat je die kunt navolgen. Dit is de tijd waarin alle mensen verwachten dat we vreugdevol zijn. We wensen elkaar een "Vrolijk Kerstfeest." Sommige Christenen die een beetje stug zijn houden niet van het woord "vrolijk." Het is een goed en fatsoenlijk oud

woord met in zich de vreugde van de kindertijd en de opgewektheid van de volwassenheid. Het haalt de oude kerstliederen voor de geest, het luiden van de klokken rond middernacht, de hulst en het brandende hout in de kachel.

In deze tijd wordt er van ons verwacht dat we gelukkig zijn en het is het verlangen van mijn hart dat jullie, die geloven, "vrolijk" zullen zijn in de beste en hoogste zin van het woord.

Het hart van Maria was vrolijk in haar, maar dit is het kenmerk van haar vreugde, het was een heilige vrolijkheid, elke druppel was heilige opgewektheid. Het was niet de vrolijkheid die de wereldlingen vandaag en morgen genieten, maar zo'n vrolijkheid die de engelen hebben rond de troon waar ze zingen: "Eer zij aan God in de hoogste hemelen," terwijl wij zingen: "en vrede op aarde, in mensen een welbehagen." Zulke vrolijke harten hebben een onophoudelijk feestmaal.

Ik wil dat jullie, bruiloftskinderen, die hoge en heilige gelukzaligheid van Maria bezitten, vandaag, morgen en alle dagen van je leven. Dat je niet alleen haar woorden zult lezen, maar ze mag gebruiken voor jezelf en haar betekenis altijd mag ervaren. "Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker."

Ter overdenking: De redenen waarom de ziel van Maria de Heere groot maakte waren: Gods macht en majesteit (Lukas 1:49), Gods genade (Lukas 1:50), Gods gedenken (Lukas 1:54–55). Zulke heilige opgewektheid is goed voor de ziel (2 Kronieken 7:10; Spreuken 15:13,15; 17:22; Jakobus 5:13) en zorgt voor een echt "Vrolijk Kerstfeest".

Preek 606, 25 december 1864

26 december

Ontvang Christus

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn. (Johannes 1:12–13)
Lees verder Lukas 9:18–36.

Mijn Meester zal niet tevreden zijn met de erkenning dat Zijn karakter heerlijk, Zijn leer zuiver en Zijn morele onderwijs buitengewoon voortreffelijk is. Hij zal niet tevreden zijn met de erkenning dat Hij een grotere profeet is dan alle andere profeten die er voor Hem geweest waren en die na Hem zouden komen. Hij zal niet tevreden rusten in je erkenning dat Hij een door God gezonden Leraar is. Ook niet in de erkenning dat Hij Iemand is die vanwege Zijn deugden nu buitengewoon verheven is in de hemel. Dit is allemaal goed maar niet genoeg!

Je moet ook geloven dat Hij die geboren is uit een maagd, vriendelijk vertroeteld is op haar schoot in Bethlehem, dezelfde God is als de eeuwige Heere zonder begin van dagen en einde van jaren. Je hebt Christus niet in daad en waarheid ontvangen tenzij je gelooft in Zijn menselijkheid en werkelijke Godheid. Inderdaad, wat valt er te ontvangen als je dit niet ontvangt? Een Redder die niet Goddelijk is kan onze Redder niet zijn. Hoe kan een gewoon mens, hoe verheven ook, zijn vrienden redden van zonden zoals die van jou en mij? Hoe kan hij de last van onze schuld beter dragen dan dat we die zelf kunnen dragen als hij zelf niet meer is dan een deugdzaam mens?

Een engel zou wankelen onder de last van menselijke misdaad en dit zou nog meer waar zijn voor zelfs een volmaakt mens. Er zijn machtige schouders nodig – "Die de pilaren van de aarde vastzet" – om het gewicht van de menselijke zonde te dragen en ze weg te dragen in de woestijn van de vergetelheid. Je moet Christus ontvangen als God maar ook als mens om door Hem gered te worden.

Ter overdenking: "Wat denkt u over de Christus?" (Mattheüs 22:42). Overdenk de tweede persoon van de Godheid. Christus in de eeuwigheid, voor de schepping (Johannes 1:1–2; Kolossenzen 1:16–17; 1 Petrus 1:18–20).

Christus in de Oudtestamentische geschiedenis (Johannes 8:56–58; 12:41–42), Christus in de baarmoeder voor Kerst (Mattheüs 1:18,20,23; Lukas 1:31,35).

Preek 669, 26 december (gepreekt op 17 december 1865)

27 december

De Alfa en de Omega

Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste. (Openbaring 22:13)
Lees verder Prediker 12:13–14.

Onze Heere moet de Alfa en Omega zijn in ons levensdoel en streven. Waar kun je beter voor leven dan voor Christus? Wat verdient onze gedachten hier op aarde meer dan Jezus? Een oude schrijver heeft dat goed gezegd: "Als God de enige Eeuwige is, dan is de rest maar een rookwolkje, en zal ik leven om rookwolkjes te verzamelen? Zal ik zwoegen en streven om mezelf alleen maar op te vullen met rokerige schatten die door de wind of de dood voor eeuwig verdwijnen?"

Nee, geliefden, laten we leven voor het eeuwige. En wie is er eeuwig behalve onze Heere? O, laten we Hem volgend jaar de Alfa geven van onze arbeid. Laten we het jaar beginnen in Zijn wijngaard, zwoegen op het oogstveld. Dit jaar is bijna voorbij. We hebben nog een paar dagen – laten we Hem dienen tot het jaar voorbij is en vooruitgaan met dubbele haast want de dagen worden minder. Heere, "leer ons zó onze dagen tellen, dat wij een wijs hart verkrijgen" (Psalm 90:12). Geef al je tijd, je talenten, je wezen en je energie aan mijn Meester, Die het waard is om de Alfa en de Omega van je ziel te zijn.

De gekruisigde Christus moet ook onze Alfa en Omega zijn in onze prediking en ons onderwijs. Wee de mens die iets anders het belangrijkste onderwerp maakt van zijn bediening. "Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld" (Galaten 6:14).

Vertel me niet dat je een gezonde leer preekt, je preekt een bedorven leer als je Christus niet preekt. Preek niets hogers dan Christus en niets lagers dan zonde. Preek Christus. Verhef Hem hoog op de paal van het Evangelie zoals Mozes de slang verhief in de woestijn en je zult het doel van je leven bereiken.

Ter overdenking: De Heere Jezus Christus is het A tot Z van de schepping en moet door ons erkend worden als het A tot Z van ons leven (Romeinen 11:36; 2 Korinthe 5:15). Als we ons gedragen alsof Hij alleen de Alfa en de Iota (A tot I) is, schieten we tekort aan het gebod om de Heere onze God lief te hebben "met heel ons hart en met heel onze ziel en met heel ons verstand en met heel onze kracht" (Markus 12:30).

Preek 546, 27 december 1863

28 december

Red ze uit de hel

Toch heb ik nagedacht om dit te kunnen begrijpen, maar het was moeite in mijn ogen, totdat ik Gods heiligdom binnenging en op hun einde lette. Ja, U zet hen op gladde plaatsen, U doet hen in verwoesting vallen. (Psalm 73:16–18)

Lees verder Judas 20–25.

Dit onderwerp moet Christenen leren vurig te zijn voor de redding van anderen. Als de straf op de zonde maar een lichte pijn was dan hoefden we ons niet ijverig in te spannen om de mensen daarvan te bevrijden. Maar als "eeuwigheid" een plechtig woord is en als de toorn die komt vreselijk is om te dragen, hoe dringend zullen we dan tijdig en ontijdig streven om anderen uit de vlammen te redden! Wat heb jij dit jaar gedaan, wat hebben sommigen van jullie gedaan?

Ik vrees, Christenbroeders, dat sommigen van jullie erg weinig hebben gedaan. Geloofd zij God dat er ook veel vurige harten onder jullie zijn, jullie zijn niet allemaal in slaap gevallen. Er zijn er een aantal die met beide handen streven om het werk van de Meester te doen, maar zelfs jullie

zijn niet zo vurig als jullie horen te zijn. De prediker zet zichzelf hier op de lijst, treurig belijdend dat hij niet preekt zoals hij verlangt te preken. Als ik de tranen en uitroepen van Baxter had en de vurige serafijnse ijver van Whitefield, dan zou mijn ziel tevreden zijn, maar helaas, we preken koud over brandende thema's en achteloos over zaken die ons hart moeten maken als de vlammen van het vuur.

Maar, broeders, zijn er hier ook geen mannen en vrouwen, leden van deze kerk, die niets doen voor Christus? Is er het afgelopen jaar geen ziel door jou gered? Is Christus niet geëerd door jou? Zijn er door jou geen edelstenen in Zijn kroon geplaatst? Waar heb je voor geleefd, was je waardeloos? Wat doe je in de kerk, ben je een vruchteloze boom? Ik hoop dat God ervoor zorgt dat je, jij die niets voor Hem doet, jezelf vernedert voor Hem en volgend jaar begint met dit besluit. Het besluit dat je mensen zult overtuigen omdat je de verschrikkingen van de Heere kent, dat je werkt en streeft om zondaren naar het kruis van Christus te brengen.

Ter overdenking: "Wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?" (1 Petrus 4:17). De Bijbel leert ons vaak de verschrikkelijkheid van het einde van een zondaar (Psalm 37:38; Spreuken 14:12; Romeinen 6:21; 2 Korinthe 11:15; Filippenzen 3:19). Kun jij de Heere danken voor Zijn verlossing daarvan? Zo ja, wat doe jij om anderen daarvan te verlossen?

Preek 486, 28 december 1862

29 december

Je strijdkreet

Zing voor de HEERE een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan; Zijn rechterhand en Zijn heilige arm hebben Hem overwinning gebracht. (Psalm 98:1, EV)

Lees verder Galaten 5:19–24.

Wat is jouw strijdkreet? Er was de afgelopen dagen veel goddeloosheid in Londen. Ik zie graag heilige vrolijkheid, en ik vind het mooi om te zien hoe mensen feestvieren. Ik hou van Kerst. Ik hou van de vrijgevigheid van hen die aan de armen geven. Ik zal niet ophouden met glimlachen. God verhoede het! Maar kunnen mensen niet gelukkig zijn zonder dronkenschap? Kunnen ze niet vrolijk zijn zonder godslastering? Zijn er geen andere manieren te vinden om echt plezier te vinden zonder dat je je ziel aan de duivel moet verkopen?

O vrienden! In deze grote stad gaan er duizenden over de straat met de kreet: "Zonde, en het plezier daarvan! Waar is de concertzaal? Waar is het casino? Waar is de kroeg? Waar is de balzaal? Zonde, en het plezier daarvan!" O Satan, je hebt veel soldaten en het zijn echt dappere soldaten. Ze zijn nooit bang voor jouw zaak, ze schamen zich niet voor je naam en je onheilige werk. Ja, je wordt goed gediend, o vorst van de hel! En rijk zal het loon zijn wanneer jouw slaven het vuur krijgen waarvoor ze gewerkt hebben. Maar ik hoop en vertrouw erop dat er sommigen zullen zijn die hun toon zullen veranderen.

Je hebt je kleuren nog niet aan de mast gespijkerd, toch? Zelfs als je dat al gedaan hebt, door Gods genade zou ik alle spijkers eruit halen. Weet je zeker dat je wilt sterven? Wil je de duistere vorst voor eeuwig dienen en met hem vergaan? Jezus Immanuël, de Kapitein van onze verlossing, gebiedt me je toe te roepen: "Strijd onder Mijn banier." Geloof in Hem, vertrouw op Hem en leef! O, vertrouw op de verdienste van het kruis, de waardigheid van het bloed, de tranen en het stervende kreunen. Dit is wat het betekent Christen te zijn, en telkens weer zal je strijdkreet zijn: "Heiligheid, en het kruis daarvan!"

Ter overdenking: De kreet "Wat heb ik met U te maken, Jezus?" (Lukas 8:28) kan snel vervangen worden door het verlangen om Jezus

te volgen en van Hem te getuigen (Lukas 8:38–39). Onder de overtuiging van zonden was zelfs de kreet "Kruisig Hem!" (Lukas 23:21,23) binnen enkele weken verdrongen door de vraag "Wat moeten wij doen?" (Handelingen 2:36–37). Heb jij je toon veranderd en de Heere gebeden om je te redden (Handelingen 2:21)?

Preek 496, 29 december (gepreekt op 28 december 1862)

30 december

Open je deur

Hef uw hoofden op, o poorten, ja, verhef ze, eeuwige deuren, opdat de Koning der ere binnengaat. (Psalm 24:9)
Lees verder Johannes 1:9–13.

Het jaar is bijna voorbij. We noemen het "het jaar van genade, 1866". O, dat het inderdaad het jaar van genade mocht zijn voor een aantal onbekeerde mensen hier. Het kan zijn dat ik vanavond mijn net op een plek werp waar weinig van zulke mensen te vinden zijn. De meesten van jullie, luisteraars, zijn lid van de kerk van Christus: jullie zijn gered, dat geloof ik. Toch zullen er zeker hier en daar, als onkruid in een bloementuin, mensen zijn die nog vreemden zijn voor de Heere Jezus Christus.

Gave God dat de Heilige Geest hen zou aanzetten om te zeggen: "Kom binnen, Verlosser! Laat de Koning der ere binnenkomen!" O, laat dit ware woord van de trouwe en waarachtige Getuige je aanmoedigen: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en het avondmaal met hem gebruiken, en hij met Mij" (Openbaring 3:20). Wat heerlijk is dit! Je ontbijt met de duivel, je luncht met de wereld: wat een genade als je het avondmaal met Christus mag gebruiken, en wat een gezegend avondmaal zul je hebben!

Je zou de volgende morgen wakker worden om met Christus te ontbijten, om Hem te horen zeggen: "Kom, gebruik het middagmaal met Mij," om vervolgens weer met Hem het avondmaal te gebruiken. Zo zal het doorgaan

tot je zult komen om het brood te eten op de bruiloft van het Lam. Moge de Heere je zegenen, en als Hij geeft wat mijn hart verlangt, zal iedereen hier tegen zijn ziel zeggen: "Hef uw hoofden op, o poorten, ja, verhef ze, eeuwige deuren, opdat de Koning der ere binnengaat."

Ter overdenking: De bruiloft van het Lam (Openbaring 19:7,9) – het onthaal is geregeld, de uitnodigingen zijn verstuurd en de maaltijd is gereed (Mattheüs 22:2–4). Hoe heb je gereageerd op Gods uitnodiging? Door die te negeren (Mattheüs 22:5–6), of door blijde aanvaarding van de vrije uitnodiging (Mattheüs 22:9–10)?

Preek 750, 30 december (gepreekt op 13 december 1866)

31 december

Uiteindelijk

Uiteindelijk. (Spreuken 5:11)
Lees verder Jesaja 46:8–47:7.

Ik kan mijn tekst in zijn weergaloze kracht alleen vergelijken met Ithuriels speer waarmee hij, volgens Milton (Paradise Lost 4:810), de pad aanraakte, waarop Satan in zijn ware gedaante verscheen. Als ik mijn tekst op verschillende dingen vandaag kan toepassen, zullen ze verschijnen zoals ze werkelijk zijn. "Uiteindelijk" is de staf in mijn hand waarmee ik het klatergoud aan zal raken, en het zal verdwijnen en we zullen zien dat het geen goud was. Ik zal de glans, de kleuren en de textuur aanraken en je zult zien wat ze werkelijk zijn, niet wat ze beweren te zijn.

Het licht van "uiteindelijk" is het licht van de waarheid, het licht van wijsheid voor onze ziel. Dit lijkt me een passende gelegenheid om dat licht deze morgen omhoog te houden. We zijn nu aan het einde gekomen van het jaar en binnen een paar korte uren zal het nieuwe jaar beginnen. Deze tijd heeft, zoals de Romeinse god Janus, twee gezichten. Het ene kijkt terug op het achterliggende jaar en het andere kijkt vooruit naar het jaar dat komt en mijn vierzijdige lamp zal in de verte schitteren.

Ik hoop dat je moedig genoeg bent om het vergezicht van de jaren die je al geleefd hebt te overzien. Ik hoop dat je moedig genoeg bent om na te denken over alles wat je gedacht, gesproken en gedaan hebt in het licht van deze lamp "uiteindelijk." En dan hoop ik dat je genoeg heilige durf hebt om datzelfde licht vooruit te laten schijnen op de jaren die komen, wanneer je haar grijs wordt, het geluid van de molen verzwakt en zij die door de vensters kijken, verduisterd worden (Prediker 12:3–5). Laten we dan het verleden en het toekomstige leven onderzoeken in het licht van "uiteindelijk." Ik hoop dat het ons wijsheid leert en ons zal doen wandelen in vrees voor God.

Ter overdenking: Spurgeon vroeg zijn luisteraars zichzelf te onderzoeken in het licht van de vier zijden van zijn denkbeeldige lantaarn, namelijk de dood, het oordeel (Hebreeën 9:27), de hemel en de hel. "Gelukkig Nieuwjaar" is niets meer dan een sentimenteel wensdenken voor hen die nog steeds zonder Christus zijn. Maar zij, van wie de eeuwige welvaart gewaarborgd is door hun vertrouwen op Christus' offer (Hebreeën 9:28), kunnen zich verheugen op een gelukkig nieuw jaar, wat hen ook dat jaar zal overkomen.

Preek 667, 31 december 1865